

گه لاوه ریوه کانی دره ختی ته مه نم

ياد و بيره وهري

1981 - 1971

که لاوه ز یوه کاسی دروختی ته مینه

2018 / 1409 هـ

2018 - 2718 ك

جوینین موحہ مہد سہ زیز

گه لاوه ریوه کانی دره ختی ته مه نم

به رگی دوو دم - چاپی دوو دم

(1971 - 1981)

حوسین موحه ممد عهزیز

2019 ز. - 2720 ک.

ISBN 91- 975903-4-

گەلاۋەريوۋىكانى درەختى تەمەنم (ياد و بىرەۋەرى)

بەرگى دوۋەم (1971 – 1981)

چاپ: دوۋەم / Pdf

دوكتۇر جوسىن موخەممەد عزىز

بايەت: يادداشت

سال: 2019

كوردستان، سولەيمانى

وينەي بەرگ: كۆمەلى پىشمەرگەي شۇرشى (1961)، كۆتايى سالى (1974) گىراۋە، ئە

گۇفارىكى (ئەلمانى ۋەۋە ۋەركىراۋە.

ئە بەرئوبەرايەتى گشتى كىتەبخانە گشتىيەكان، ژمارەي سپاردنى (1037) سالى

(2018) يىندراۋە.

نەم ژیننامەیه پیشکەشیی بە

نەو دایکە بەسۆزدە دڵسۆزە، بە شیری سپی خاوینی نیو کانیی مەمکەکانی بەخوێکردم. بە
 نەو دایکە گۆلەلەنگرە بەپەرۆشە، لە هەموو دایکێ پێتەر، بە دەسمانەووە تووشی چەرمەسەری
 و کوێرەودری بوو. بە نەو دایکە خۆراگرە وەرە بەرزە، ژان و نازاریکی زۆری چێشت و خوشی
 لە ژیاانی خۆی نەدی. بە نەو دایکە گۆلەلەدەرە سەرپەرزی، لە ناستی نەو هەموو ناخۆشیی و
 چەرمەسەرییەدا، سەری بۆهیچ کەس دانەنەواند و چەلەمەکانی ژیاانی پێشتی پێی کوێرەکرد.
 بە نەو دایکە بێر تێرە ژیرە، بە وەرە بەرزە خۆی، گۆسپ و تەگەرەکانی سەر پێی ژیاانی
 تەختکرد و جەرگی تاریکایی شەوی شەفکرد، بە خاتوو (رحمە حەسەن)ی دایکەم!

نەو باوکە بەرپێزە، گەورەیکردم و خوێندنی پێی تەواوکردم، تا لە ژیااندا بوو،
 نەپێشت، دەس لە کەس پانکەمەووە!
 نەوێ نوێی کورد!

ن ————— اومۇك

بىشەكى چاپى يەكەم 17

بىشەكى چاپى دووم 21

بەش يەكەم

01. سەرەتاي يېنىدىن مەن و كازىك 23

02. ئاشكراپوون 25

03. مۇدە تايغىر 26

04. زانكۇ سولە يمانى 30

05. رىكسىتەكەلى رىكغراوى پارتى لە دەرەدە و ئىيەمى زانكۇ 34

06. قەدەدە غەبەدەمىد 35

07. شاكىر شەتەك 35

08. كۈنگە 36

09. دابەشكەرنى پۇستەكان 39

10. جەدە سالىق قىتەك 39

11. سالى (1972) 40

12. ياپەكەر پىشەرى 42

13. كۈچىدەلى شىخ لە تىنى جەفەد 43

14. رەھىق پىشەرى 45

15. شىخ كەدە و كازىك 46

16. گومان و بىياومى 48

بەش دووم

17. سەرەتاي كەرتە گەورەكە 51

18. خالە حاجى بۇ وای كەدە !! 54

19. جەسەن زىرەك 54

20. مۇردەكە شوتايان 55

21. گونى دىكىزە 56

22. شەۋالى ھۈرىيۈگە 57
23. چەمچەمال 58
24. رووداۋىكى دلتەزىن 58
25. لىقى قوتايىيان 59
26. گۇرانتكارى و ئىلانكىكى ئوئ 60
27. سىتەك 61
28. مەن و كارتىك 62
29. ھىلى سەرىيازى 63
30. سىيەمىن سالى زانكۇ 65
31. قىلار مستەفا و ئىرئەنى ئوچەنى پارتى 66
32. كۇرسى دوۋىمى سالى (1973) 68
33. ھەلىسۇگەۋىتى ئىپىرسراۋالى دەرگەنى پاراستى 68
34. چوارمەين ئىپىرسراۋ 70
35. بارى ئىوخۇى كارتىك 71
36. ھەرمالىكى سەيرا 72
37. پىشتىگۈنىغىساق 74
38. سەرەتەنى ئەقەينەۋىگە 75
39. كەمالى جەمالى موختار 78
40. شىخ كاۋە 80
41. كۇرسى يەكەمى پۇلى سىي (1973 – 1974) 81
42. مامۇستاكالى زانكۇ 81
43. دوكتۇر سەعدى غەرىپ 82
44. دوكتۇر نازىم مەجمۇد سەلىم 82
45. ياسىن مستەفا 83
46. مامۇستا مىسرىيەگان 84
47. يەردى ئىشتىمالى يەسىس و پارتى كۇمۇنىستى عىراق 85
48. شەرى دەرەندە يىغان 86
49. عومەرى سالىح مەنسۇر 87
50. چوار ئەفسەردەكە 89
51. ھەلىپۇرادەنى مامۇستايان 90

پەشە سىيەم

52. مانگەشەو سەرئەلئىيوارە دىيارە! 92
53. يەكلاگەندەو 93
54. دوابىيار 94
55. شىخ رەزاي گولانى 95
56. رەزاي بابەگورويون 96
57. دوابىيار 99
58. سەردانى شارپازىر 100
59. تەقەلايەكى سەرنەكەوتور 101
60. دوابوزىكەنى شار 101
61. مالاوايى 102
62. سىتەك 103
63. گەردى 104
64. ھۈمەراخ 106
65. جەسەنى جوانەمەرگ 107
66. ئەورۇزى سالى (1974) 110
67. شىخ ئەوزادى شىخ جەلالى ھەفەيد 110
68. چوارىنا 111
69. زىرپەردەكەي قەلاچوان 112
70. دواشەوى ھۈمەراخ 112
71. دۇلىنشك 113
72. ماوت 114
73. چالارا 114
74. دۇلى سەفرە و زىروون 115

پەشە چوارەم

75. قەلەزى 118
76. چەن رووداويكى سەير 119
77. خۇخوارەندەو و دەرسىيون 120
78. رانى 121

79. بۆردوومانى قەلادى 121
80. قەلادى دى دى بۆردوومانىكە 122
81. گىرىداخ 124
82. ھىرۇ 125
83. دوكتۇر كەمال قىواد 126
84. يىنج خۇنچە گۈلى نە پىشكوتىو 126
85. سەردانى قەلادى 127
86. شىخاودەلان 128
87. گەشتىكى ئاوازى 129
88. ھەلشۇ 130
89. سەباجى غالىبى 132
90. ھىوايەكى ئوئ 133
91. دىوارىزىكالى ھۆردوگە 134
92. دىوامالايى نە قەلادى 134
93. جارىكى دىكە دۆلبىشك 135
94. دووچەمان 135
95. جارىكى دىكە چىارتا 136
96. جەلگى دىروونى و شەرمۇرە 136

پەشى پىنچەم

97. پىنچونى 139
98. دىوادىنارى خالە حاجى 141
99. شىخ گۈرە و پىلانى پاراستى 142
100. شەرى نەزىم 143
101. سىپۇرە دىسكردىكان 143
102. مەرىوان 144
103. سەولوا 145
104. پىنچونى 146
105. ئازاد مەستەفا: دىكەمىن پىنچى 146
106. بىناو سىوتە 148

107. پرنسپلہ کمالی ریگسٹریٹکی نوی 149
108. کویونہو کمالی کارٹ 150
109. سہرانی شاہیران 153
110. ہلہ بچہ 153
111. تہوینہ 154
112. پینجورین 155
113. بہتالیونی چواری ہیزی خدہات 155
114. نوی حہمہ علی 155
115. برایمی حہمہ علی 156
116. گہرمی جہنگ 158
117. پیکہاتہی بہتالیونہ کدمان 159
118. کویونہو 159
119. نازاد مستفا: دوومین بینین 160
120. سہرہرزہ کک 160
121. پانہ 161
122. سہرہشت 161
123. نازادی 163
124. قہرہاد عبدولعومید 163
125. کورانی بارزانی 164
126. شاہریان 165
127. تہہر دبیہ کی قارمانندی کد وینہ 168
128. سہرانیکی کتوپری 170
129. پمتاہ کی نلوخت 171
130. گہروی میگر 173
131. گہرموانان 176
132. نالوزیان 177
133. نلہ گزینہو 179
134. جاریکی دیکہ نازادی 180
135. یادی شورش (11، 9، 1961) 180
136. گہروی ہز مہرناشا 181

137. ملازم ھەممەشەمۆتى 181
138. پلاۋگراۋىمىكان 182
139. ئۆزىنى مام بىرايم 183
140. چالاكى بەرمىكانى جەنگىمان 184
141. ئاگرىلوان 185
142. ھەلىمىكەۋىتى سەركىزىيەتى و بىرۈشى يىشمەركە 187
143. بۇدۋاجار ئىزادى 188
144. ئەزىمۈۋىكى ئۆت 189
145. بەدىم گەرانەۋوۋى 191
146. مەباياد 194
147. پىنجۈۋىن 196
148. دۈۋىمىن سەردانى سەۋلاۋ 196
149. بەسەرھانى گەشتى 197
150. كىرماشان 198
151. ئاران 199
152. ئارانم چۈن دى؟ 200
153. شىۋازىكى ئۆپى دىكەشتان 202
154. چەن ھەلىمىكەۋىتى سەير 203
155. دۈۋداۋىكى غەمگىن 205
156. پارىتى و كادىرانى كازىك 206
157. دۈۋسەردانى كىۋىپ 207
158. سە 208
159. جارىكى دىكەش مەباياد 208
160. ۈزى 209
161. مەۋىستا كەرىم بە ھەۋادە گىرا 210
162. دۈۋ پلاۋگراۋى ئۆزى 211
163. سەردانى ھەۋىيان 212
164. پارمىكى لىقەكى ملازم مەنسۈر 214
165. چۈمان 215
166. لىكەل ھەزى ئەجە بۇق 216

167. گەرانەوۈ 218
168. كۆيۈنەوۈي كۆمىتەي سوپايى 218
169. جەممى مام ئەدۈرە جىمان 219
170. قاروۋى مەلاستەدا 220
171. يەكەمىن وازىنىنى ئازاد مستەدا 221
172. عوسمان رشيد و تەقەلايەكى ئەزۇك 222
173. شىخ و دەريشەكانى كازىك 224
174. ھەلۋىستى ئۆيى جەمەھەلى 224
175. شېرش و پەلاماردانىكى بەرغراوان 225
176. ھەلۋىكى زې 225
177. كۆيۈنەوۈي ھابىاد 226
178. ھەلسۈكەوتى ئەلئامانى سەرگەدايەتى كاتى 227
179. دواتەقەلا 228
180. دەسەكەي شېركۆ كەوتەپرو 229
181. ھەلۋىستى قەتاج ئاغ 230
182. دواكۆيۈنەوۈ 232
183. دەرگەي سېغورې كازىك 232
184. پاراستى و لېستى (77) كەسەكە 233
185. رېككەوتتەنامەي جەراير 234
186. سەرلەنپۇرمى بەھارىكى دىش 236
187. چەوتەن 238
188. دۈلەسۈر 239
189. پىنجۈين 240
190. عەجىبوللا ئاغ 241
191. ئاوپارىز 242
192. بارزانى و بېرىرىكى مەخت 243
193. پىنجۈين 244
194. دواپىرىرى سەرگەدايەتى كاتى 245
195. دواسانەكانى غۇرەلانى كوردستان 246
196. دواپۇزىكانى پىنجۈين 247

247 ناع ناعا

198. خویه دمهو دنان 249

199. سوله یمانی 249

بهشی ششم

200. زانگوی سوله یمانی 253

201. بهغدا 253

202. دیور خستنهوه 256

203. کاتیک دوی ههرس 256

204. کادیره کانی سه رکردایه تی کاتی 257

205. کهریم سه لام و کومه له 258

206. تینه له پورونه وه و هه وئان 260

207. بارودوخی زانگو 261

208. نه خوشی 261

209. په له قاروی خعبات 261

210. سالی خویندلی نوێ 262

211. نهووزی سالی (1976) 263

212. په کیتی قوتله بیانی کوردستان - عیراق 263

213. سه رکردایه تی کاتی پارتی 264

214. وریا پراخاس 265

215. دانیشتنیک چوارقولی 265

216. نه لقمی دوشنبه یی 266

217. جیزنی کریکاران 268

218. نه ههنگ و خوشی 268

219. سه رهنگای دامه زانلی دسته چهکنارمکان 270

220. هینی پینهمه رگی نیوشار 271

221. عوسمانی قاله منهور 272

222. هه له سوکهرتی نه دنیا بیک سه رکردایه تی کاتی کاتیک 273

223. تیکه له پورونه وه 274

224. کۆپورونه وه 275

225. هفتولی کوشتنی پاریزگاری سوله یمانی 276
226. سالج عالی 276
227. عومهری حومه شمعی 277
228. مزده تایمر 277
229. پروینگه نده 278
230. کومپانیایه کی پوژونی 279
231. سه رمتای ناکوی نیوان نازاد و نهرهاد 281
232. رانی 281
233. هیلای کهان 283
234. ته قینه و 283
235. کومه له 285
236. کومه له و پاسوک 286
237. یه که مین دانیشتن: کزبونونه و میه کی کتوپری سیرا 287
238. دوومین دانیشتن 288
239. به زمی مامه شیخ عومهرم 290
240. راپورت 292
241. دواپریر 293
242. سینه مین و دوا دانیشتن 293
243. دوومین وازه نانی نازاد 295
244. پشیمان بونوه و پریرایکی چاومروانکراو 296
245. سه ردانیکی چاومروانکراو 300
246. دواپوزیکانی کارکردن 302
247. دالمدان 303
248. رانکوی سوله یمانی 305
249. دیشگیر 306
250. دوو خونه گولی نایلون 307
251. به هار و خوشه ویستی 308
252. به ضا 309
253. گوزانکاری و به شیکی نو 311
254. نازموونیکی نو 312

255	دالینداناښکي کتوپړی	312
256	نوموي لړۍ دترسام پوښ	314
257	دالېشتنکي پریاره‌مرانه	315
258	کهرکوک	316
259	گرتووخانې نه‌پوځي	316
260	مالاواي	317
261	چه‌لال کولمکه‌کې شکند	317
262	کردنوموي ماسټر	318
263	پیندنگي	318
264	مژده‌پدکې خوش	319
265	دمنگزی گفتوگو	320
266	هوالیکې چهرکې	321
267	ملازم جوامیر	321
268	کاره‌ساتي هه‌کاری	323
269	دپریازیوون	324
270	چارلیکې دیکه به‌رو به‌غدا	325
271	زاغو	327
272	کالپسارد	328
273	کاره‌ساتنکې دلت‌لړن	330
274	شورېش نیسلاسي لېوان	331
275	پینکه‌نښ و گریان	332
276	جیابوونه‌وه	333
277	ناشت‌پوښوموي نیو‌خړی هاریرانی پسونک	333
278	کاره‌ساتنکې غوښاوي	337
279	من و منصور	339
280	سه‌رانی گرتووخانه	340
281	هه‌لغه‌له‌تالاندي سې نه‌ضهرمه‌که	341
282	به‌زمې شېخ به‌لام	342
283	په‌که‌مین سه‌رانی منصور	343
284	همه‌شهوغي	346

285. لېږمورډنی کشتی 347
286. هلېږمورډنی فهرهاد و نازاد 348
287. نهږمورډی مه جېد سولتان 349
288. دوومین سهردانی مه نسور 350
289. نازاد له نیشکمی 351
290. ستاری سعید خه لوف 352
291. چیروکی فهرهاد عه بدولقادر 354
292. بهرزی خاتو شوکری 354
293. مزده نایم 356
294. عه بدوللانگیرین 356
295. گهشتیکی زانستی 358
296. پرورزیه کی پروناکیری 360
297. پېرېندیه کی سوندار 360
298. دوکتور خالید 361
299. جهالی حاجی حسین 362
300. جووچه نه پوو. جووچه نه پوو 363
301. فهرهاد عه خالی 365

بهشی جوماتم

302. نهوروزی سالی (1984) 368
303. دایه ناسکه 369
304. ډگوکینه و درویمکی سوو 370
305. جینی دا خېوو 370
306. دوا پینکلمېشتن 371
307. نههیدیه له لیبیلوه 373
308. کوچیکی ناولده 374
309. کومه لی ناهمی سیر 375
310. فهرمدوون عدلی نه مین 377
311. نه خوشی 381
312. جهنگی نیوان هیزاق - نیران 381
313. چوار پزله کمی بههشت 382

314. تېنېه لېوونموره 384
315. مەلاشوان 386
316. شېۋازى كارگرىنى ئوق 387
317. بەلگەنامە يەككى گىرگ 387
318. جەلال و قەرەد 388
319. قەتەج ئاق 388
320. بىلوكراۋىكەي پامۇك 390
321. كەمىلى شەفىق 391
322. پېتەك كۆكرەنمور 392
323. پەرتۈك كۆكرەنمور 392
324. دووسىن نەشتەرگەرى 393
325. شەۋى ئە رەزە 394
326. قەرەد مەلۇت 395
327. ۋازىنەلى جەلال 396
328. دىمەتەقنىيەكى راشكۈل 396
329. دىموشانىن 398
330. كېشەي غۇنلەكەرە غەربەكەلى زانكۇ 400
331. پېۋىندىيەكى سىگار 401
332. غۇشەۋىستى و ژەنېنان 402
333. بېيارىكى چاۋىرۋانلەكرا 404
334. رەۋشى كۆرەستەن و شۇبىش 404
335. شەرى ئىۋان يەكېتى و پامۇك 405
336. ئاڭدار كۆرەنمور 408
337. گەپان پە دىۋى ھاۋىرەن 409
338. نەمەكەي مەلۇم مەنسىۋىر 410
339. بەرەۋ نەۋرۋىپا 410
340. دىۋا ۋتە و پوختەي مەبەست 413

بەشى ھەشتەم

341. نەرشىفى بەلگەنامەكەن 416
342. بەرەۋە بىلوكراۋىكەلى ئووسىر 431
343. بەرەۋەكەلى ئاھاتىۋى ئووسىر 433

لەبىرى پېشەكى، چەن سەرنجىكى كورت؟

ئا ئىستە، ھىندى بىر مەرى ئاساسى نووسەران و خەباتى رامپارى رامپارمىگى كوردە
خوئىندووتەو، نووسەرەكانىان لە زەرياي ستايش و خەباتى رامپارى خوئى خوئان.
تيكۇشانى سەرگەردە و پارتەكانىاندا تقوومبوون. لە ھەمان كاتدا، كەموگورى خوئان و
بەنەمالەكانىان، راستى پووداومكانىان لىفە پۇشكردووە! چگە لە نەوى ھىرشىكى
زورىشيان، بۇ سەر ھاپرى و ھاو خەباتەكانى دوينيان كوردووە و سووگاپەتتەكى ناشايستەى
زورىان، بە يەكلى كوردووە. نەم جۆرە نووسىن و دەربىر تانە، پىش ھەموو كەسى، لە ناو و
ناوبانگى خوئان كەمدەكاتەو، ئىنجا كارىكى زۆر خراپىش، لە شىوانى بىر كوردنەو، ھەست
و ھوشى بۆلەكانى نەتەو كەمان دەكا، ئە نووسىندا، ھىرى رىيازىكى دزىو و دوشىتىكى
خراپىان دەكا. ھەروەھا ئاسنامەى نەتەو، كەلتورى و كۆمەلەتتەى كوردىش،
لەكەدار دەكا!

زۆر جىي داخە، ھىندى لە نەو بىر مەرىيەنە، كېشە و باسى تەكەكەسى، گەرتى گشتى
رامپارى و نەتەو مەريان تىكەلاو كوردووە، قەسى سەرزەرمىكى و بازارپىيان بەكار ھىنەو،
لەكەل نووسىنەكانىاندا تىپەل كىشىيان كوردووە، وەك نەوى نەم دوشى نووسىنەكانىان، بە
شىرەو خوارپىي، يا بىر لە نەو نەكەنەو، بۆكى دەرەس و وا دەرەن، تەنبا ھەر خوئان
دەيغوننەو! بۆيە تەكەل بۆكىنەى لى دەككى، تۆلە سەندەو مەكى بى تام و بى سنورى
پىو ديارە. نەمەش لە رىزى نووسەرەكە و باومرەكەى كەمدەكاتەو، دلى نەيارەكانى
خۆش دەكا!

نەز پىنە وایە، گەر ھەر نووسەرى يا ھاپىرى بىھەى، مېژووى نامەزەلەن و خەباتى رامپارى
و نىشتەمانىي، ھەردو پەرتى نەتەو مەى (كارىك) و (پاسۆك) بنووسىتەو، پىش ھەموو
شتى دەبى، لە رەكەنە و تۆلە سەندەو، ھىرشكەن و تاوانبەخشىنەو، زىلەدەرىي و
خوھەل كىشان، پشگوىنەست و بەكەمزەننى بۆلى كەسانى دىكە، ستايش و پىداھەلەدانى
خۆى و خەلكى دووركەوتەو، تەنبا چى راست و دروستە، ھەر نەو بنووسى و پەنا بۆ
بەلگەنامەكانىش بەرى.

ناشكرايه، ميژووي تيكوشاني هيچ ريگفراونكي پيشهيي و ديموكراسي، خهباتي هيچ پارتئيك رامياريي نه تهومي و نيشتمايي، به تهنيا بل، به هيچ نووسهر و رامياري نالووسرنيتموه، بهلكوو دمبي، چهن كهسانيكى بهناگا، شارمزا و بهنهموون، پيگموه نمو كاره گرنگه بگهن، نهگينا نموه ميژووي نمو ريگفراو و پارتنه نيبه، بهلكوو ميژووي پر نه شانازيى خودى خويه تي!

بويه نهم بهرگي دووسه ي بومورييه كانم، ميژووي (كازيك) و (پاسوك) نيبه و نمو كاروش به تهنيا بل به من ناكري، چونكه نه لايه كهوه، هر نه روي دامه زاندي نمو دوو پارتنهو تا نمورؤ، ناگام نه هموو كار و چالاكي، خهباتي رامياري و نه تموييان نه بووه و نيبه. لايه كي ديكه شهوه، باومرم به نموه نيبه، تاكه كهي بتواني، نمو ميژووه به دمپاكي و راستي توماركا، نه بهر نهوه نهم نووسينه من، هه لسه تگاندي روي ميژووي نمو دوو پارتنه نيبه، بهلكوو تهنيا هر، بوموريي تايه تي نمو سات و كاتانهي خومه، كه كارم تينا كردوون.

له همدان كاتيشدا هيوادرم، خوندي هير و هاوييره ديري نه كانم، و لك چه ميكي چكولانه ميژووي نمو سهره سانه به كردموه، كارم نه نمو دوو پارتنه كردموه و ناگاداري زور شت بووم، ليم و مرگرن و په سنديگرن، نه بهر نهوه نه هاتووم، هر نه نمو پوزي (كازيك) و (پاسوك) دامه زاده تا نمورؤ، باسي بوياموم، شينوازي ريگفستن، كار و چالاكيه كانيان بگم، بهلكوو و لك پيشتار بوونم كردموه، تهنيا هر هيندي له نيوان سالتي (1970-1981) دا، كارم تينا كردوون و ناگام نه رووداومكان بووه، بومورييه كانى خوم نووسيوتموه، به نمو هيوايدي، نمو هاوييراني كارم نه گهل كردوون و له ژياندا ماون، له نزيكهوه ناگايان له هيندي يا زوريه بووداو و ميژووي، نمو ماوميه تيكوشاني نمو دوو پارتنه هيه، نهوي به راستي دمران، ليم قميونگرن و كهلكي لي و مرگرن، نهواته شي به راستي نازان، هه لهوپه نه كانم يو راسته نهوه، گهلي قهرزاريارم دمكهن و له ناغي دلموه، سوپاس ههستي بهرزيان دمكهن.

نيرمدا دمموئي، دوو خال بووتكه موه:

1. نەم بەرگى دوومەدى بىر مومىيە كانىم. بەشى ھەرە زۇرى. ئە زىيانى خەباتى دامبارىيى، چالاكى پارتايەتتى و پىشمەرگايەتتى سەردەمى شۇرشى (11) سىنپىتەمبەر دەدۇى. وەك نەمى باسى بىنەمالە و زىيانى تايىيەتتى خۇم بىكا.

2. بەشى ئە گوتارى كۇتايى بەرگى يەكەم. نەمى پىۋەندىيى بە سەرتى كاركردنم ئە (كارىك) دا ھەيە. بۇ سەرتى دەسپىكى بەشى يەكەمى نەم بەرگە گواستوۋەتەۋە. تا زىجىرى باسەكان ئە پىچرىن. چوتكە پىۋەندىيەمكى زۇرىيان. بە يەكەدىيەۋە ھەيە.

ئە كۇتايى نەم پىشەكەيەشدا ھەر نەۋە مەۋە. زۇر بە راشكاۋى بلىم: نەۋا (58) سال. بەسەر دامەزناننى (كارىك) و (42) سالىش بەسەر دامەزناننى (پاسۇك) دا تىپەردەيى. (56) سال بەسەر بەرپاكردى شۇرشى (11، 9، 1961) و (41) سالىش بەسەر ھەنگىر ساندنى شۇرشى نۇنى سالى (1976) دا كۇتايىدى. تەمەن و گۇرانكارى بىر و زىيانى تايىيەتتى خۇم. ھەر ھىندە زىيان پى داۋم. تەنبا ماۋى (10) سال. كارم ئە نەۋ دوو پارتەدا كىردوۋە. بابەتەكەشم زۇر بە توندى. بە رەۋشى نەۋ سەردەمەدى ھەردوۋ شۇرشەكە و ھىزە دامبارىيەكانەۋە بەستوۋەتەۋە.

ئە نەۋ ماۋەيە كارىشم ئەگەل نەۋ دوو پارتەدا كىردوۋە. ھەم وەك ئەندامىك و ئەتەۋەيەككى نىشتماپەرۋم. ھەم كاتى لىشيان دوۋرەكەۋتوۋەتەۋە. وەك ھەۋرىيەكى دىسوز و بەنەمەك. چىم ئە تۈانادا بۈۋى. بە زىادەۋە كىردوۋە و بە نەركى سەرشانى خۇشم زانىۋە. بۈيە چاۋمىرىنى ھىچ جۇرە پىداشتى. ئە ھىچ كەس و لايەنى ناكەم. ھەرگىز پەشىمانىش نىم. ئە نەۋ سەردەمانەى ئەتەۋەيى بۈۋم. ئە رىزەكانى (كارىك) و (پاسۇك) دا. بە دل و بە گيان كارمكىردوۋە. ھەرچەندە توۋشى گەلى زىيانى گەۋرە بۈۋم. ھەرەشەيان لى كىردوۋم و چەتلىق جارىش. سوۋكايەتتىيان پى كىردوۋم.

ئەگەل نەۋەشدا. ئە كاركردنى نىۋخۇزى ھەردوۋ پارتەكەدا. سىستەمىكى ناۋەندىيى توندا پىزەمكرۋە. بەلام نەز ھەرگىز. چاۋم ئە ھىچ جۇرە ھەلە و كارىكى خراپى. سەركردايەتتى ھەر ھەردوۋ پارت تەنۋەقاندوۋە. نەۋى بە راستە نەزانىيى. زۇر بە راشكاۋى رەتەمكىردوۋەتەۋە و جىيە جىم نەكىردوۋە. ھەمىشەش رەخنەم. ئە شىۋازى كاركردن و بۇچۈنەكانىيان كىرتوۋە. كەچى سزاشيان نەداۋم؟

لېږمدا پېښېسته، له ناڅې دليکې غلوښتموه، سوپاسيکې بې کوتايې هه موو نهو هاورې، هاورې، دوسته بهرېز و خوشهويستانه بگم، که دسې يارمهتيايان بۇ درېزکردم و دمرگه ي ماله کانيان بۇ ناوله کردم، بۆله وې له نزيکهوه، چاوم پنيان بگه وې و دمه ته قنيه کي گهرمي دوستانه، له سر هيندي بابت بگه يڼ، تا هيندي به سرهات و رووداوي ميژوويي، نه ته وېي، راميارېي و کومه لايه تيي په کلاکه يڼموه، وک غويان چوڼ بوون و پوويانداوه، هر به نهو شينويهش توماريانگه يڼ، به تاييه تي نهو بابت ته گرنگانه ي، پنيونديان به گه شتي زياتي دوست و که سه کانيانه وه هه يوو، په زداني مهن دس به باليانه وه بگري و هر له خوشيدا بڼ؟

له گهل رېزي بې نه نياز مېدا ...

دوکتور حوسين موحه محمد هه ريز

کورديستان - سوله يمانې

2017.9.11

پيشه‌كى چاپى دووم

بە داغىكى زۆرمۇ، يەككەمىن چاپى نەم بەرھەمە، ھەلەمەكى زۆرى ھۆنەرى و زمانەوانىي تىنابوو، چونكە ئە كاتى مونتازدا، بە ھەلدا چووين. زۆر ئە نەمە دەچى، نەم بەشەى پىندا چووينمۇ، نەمەمان چاپ نەكردى و كۆنەكەمان چاپكردى. بەلام ھاورىيەكى خوشەويستى ھەيسبوك كاك (سەلاح سالار)، بەرھەمەكى خوشەويستى، ھەرچەندە دەسەوشانەى ئى كرىبووم، ئەگەل نەمەشدا ئە ھەلەكەنىش ئاگادارىكردبوومۇ، ئەبەرنەمە پىر بە دل سوپاسىدەكەم و زۆر داواى ئىبوردنىش، ئە خوشەفرانى ھىزاي گەلەكەم دەكەم و ھىواى سەرگەوتتىيان بۇدەخوارم.

بۇنەمە خوشەفرى كورد، ئە دەرەوى ولات بېيىنى و كەلگى ئى وەرگى، چەن ھاورىيەكى بەرىز داوايان ئى كردم، بەرھەمەكەم ئە لاپەرمەكەنى ئىنتەرنېتدا بلاوكەمۇ، بۇيە مەنىش بە راستم زانى، وەك سەرەتاپەك بۇ دوومىن چار، ھەردوو بەرگى بېرمورىيەكەم چاپكەمۇ و ئە ئىنتەرنېتدا بلاويانكەمۇ، تا خوشەفرى كورد، بە ناسانى و بى ئەرك دەسيكەوى.

ئە نەم چاپە نوپىدا، جگە ئە نەمەى، ھەمۇ ھەلەكەم راستكردووتەمۇ، چەندىن وئە و كۆپەى نوپىم، ئە بەشە جىاجىياكاندا بۇ زىادكردو و ھىندى دېكە، بابەتەكەم دەرەمەنلەكردو.

ئەگەل رېزى نووسەردا

دوكتور حوسەن موھەممەد ھەزىز

كوردستان - سولەيمانى

2018.9.11

گه لاوه ریوه کانی دره ختی ته مه نم

به رگی دوووم / به شی یه کهم

سهرمئای پێوهندی من و اکازیك

(عەلی توفیقی حەسەنە قووج)، نێستە بە دوکتور (سەر بەست ئاغا) ناسراوە. سالی (1963)، ھاوڕێی روژانی خوێندنی ناوەندی (شورش)م بوو. دواى رێککەوتننامەکەى (11. 3. 1970)ش، لە (پارتى)دا لێرسراوى بوم. ئەو کاتانەى پێکەوهبووین، خۆى لى نزیکەکردمەوه. زۆر خەریکی دەمەتەقیی نەتەوهیى و رامیارى بووین. زۆربەى کات، باسى جوگرافیای (کوردستان)، میژوو و گێشەى کوردمان دەکرد، دەمەتەقیان لەسەر بیری نەتەوهیى و مارکسیزم دەکرد و بەراوردمان لە نیولندا دەکردن. هیندی جارێش، پەرتووکهکانى (ساتیج نەلحەسەرى) و دوکتور (عەبدوللا عەبدولدايم)ى بو دەهینام و دەیکوت! ئەمانە بخوێنەرەوه، زۆر کەلکیان لى وەردهگرێ. دواتریش پێکەوه نێوهروکی پەرتووکهکانمان، بو پەکدی پاسدەکرد و دەمەتەقیان لەسەردەکرد.

منیش ھەموو جارى دەمکرت: کورد پێوستى بە چەن بیریاریکی وا بلیمت و شارەزا ھەبە. تا بتوانن. تیورییەکی رێکوپێک بو کورد داریژن و پارتیکی نەتەوهیى شوێشگێرى، خاوەن دیسیپلینیش نامەزینن. ئەویش پێدەگەنى و دەیکوت: زۆر راستە! کەمى درەنگتر، زەرفیکی بو ھېنام، دوو نامیلکە و پەرتووکیکی تێداوو، کردمەوه و بینیم، بە کوردی نووسراوون. گوێ: رنگە ئەمانە بو تو باشترى، چونکە سەبارەت بە گێشەى کورد و ڕەوشى (کوردستان) نووسراون، پێشى گوتم: کامیان لە پێشدا بخوێنەرەوه!

لە مالهەو تەماشامکردن، یەكەمین نامیلکە ھى (کامیل زیر) بوو، ھەمووی ھۆنراو دەبوو. پێشەکییەكەم خوێندەوه، (جەمال نەبەز) نووسیووی. زۆرم بە دلبوو، شیوازیکی کالتەجارانەى ھەبوو. لەبەرئەوه یەكسەر، دەسم بە خوێندنەوهی ھۆنراوەکانیش کرد، ئەوانیش زۆر ئاسان و ڕەوان بوون، چونکە ھەمووی باسى کورد و (کوردستان) بوو، بێر و ھوشی رێبواریکی ماندروى ڕێى کوردایەتى، وەك منى پووناکدەکردەوه!

لینجا وهلامه‌که‌ی خوالیخوشبوو (همه‌ی مالاکریم)م خوینده‌وه، به هیچ شیوه‌یه بونی
بیر و تیروانینی کورنای لی نه‌ده‌مات، پتر له نه‌وه ده‌چوو، پتان کوتی، شتیکی وا
کرچوکال بنووسن و دزی بییری کورنایه‌تی بی! جگه له نه‌وه‌ی به زمانیکی خراپ
نووسرابوو، کوردییه‌که‌شی ره‌وان و پاراونه‌بو!

به‌لام کاتی وهلامه‌که‌ی (نه‌به‌ز)م خوینده‌وه، له سەدله‌ده باری دید و بوچوونه‌کانی
کوریم، هەر زوو (اعلی)م دوزییه‌وه، داوام لی کرد، سه‌بارت به نه‌وه دوو نووسه‌ره،
هیندی زانیاریم بداتی، نه‌ویش هەرچی زانی، بوی باسکردم، ئیدی وهک نه‌وه وابوو،
هەردوو نووسەر (زیر) و (نه‌به‌ز)، له میژوه بناسم!

نه‌وه کاته، نه‌وه بیروباره‌نامه زور به دلپوو، چونکه نهک هەر نه‌وه کاته، به‌لکوو نه‌وه‌تی
(پارتی)اش دامه‌زرابوو، هیتیکی بیر و فلسفه‌یه‌کی دیارپکراو، ستراتیژیکی نه‌وه‌یی و
نیشتمانی بوونی نه‌بوو، له نه‌وه باوه‌ره‌شدابووم، هەرگیز ناشینی! له‌به‌رنه‌وه، له‌نیو
ریزه‌کانی (پارتی)دا، گه‌ره‌لاوژییه‌کی ئایدۆلۆژی و فلسفه‌ی بلاوبووبوو، هەر که‌سی به
تاره‌زووی بلی خوی، له ئاوازیکی ده‌خویند، به‌گه‌ز و جاوی خوی، رووداو‌ه‌کانی ده‌پیا
و لیکیده‌دایه‌وه، له شانه‌کانیشدا بو نه‌فداهه‌کانی باسده‌کرد، که‌سیش نه‌بوو، لیان
بهرسته‌وه، چی بو نه‌وه خه‌لکه باسده‌که‌ن!

هه‌روه‌ها، هیچ جوهره‌ که‌ره‌سه‌یه‌کی رووناکییری و خوراکیکی نه‌وه‌یی نه‌بوو، تا
ده‌رخواردی میشکی نه‌ندله‌کانی بدن و پێشانیگه‌یه‌نن، منیش هه‌روابووم، هه‌موو نه‌وه
په‌رتووکه نه‌ته‌وه‌ییانه‌ی ده‌مخوینده‌وه، بو نه‌فداهانی شانه‌که‌م باسده‌کرد و نه‌وانیش
زۆریان پنخوشبوو، چونکه تا نه‌وه کاته، هیچ لێهرسراوی، بابته‌ی روشنییری وایان بو
باسی نه‌کردبوون، به‌لکوو له کوپوونه‌وه‌ی شانه‌کاندا، ته‌نیا هەر باسی گرفت و ره‌وشی
(کوردستان) ده‌کرا، نابوونی مانگانه‌یان لی وه‌رده‌گرتن، ئیدی ئاوبینه و ده‌سیش!

له‌به‌رنه‌وه بیرمه‌ده‌کرده‌وه و له‌به‌رخۆمه‌وه، به‌ده‌نگی به‌رز ده‌مگوت: ناخو نه‌ته‌وه‌یه‌ک،
خاکی باکیر و دایه‌شکرانی، ده‌وله‌ته‌ داگیرکه‌ره‌کان، به‌هه‌موو شیوه‌یه‌ هه‌ولیدن، له
بوته‌ی نه‌ته‌وه‌کانی خویاندا بیتوینده‌وه، چون به‌نه‌وه شیوه‌یه، له‌بنده‌سی و چه‌وساندنه‌وه
ریزگاریده‌سی؟! چون ده‌توانی، تامانجه نه‌ته‌وه‌یی و رامیارییه‌کانی خوی به‌دیننی، که‌ر
دایه‌ر و پارتی رامیارییه‌کانی، هه‌لسوکه‌وتیان راست نه‌ییر و به‌نه‌وه شیوه‌یه، نه‌فداهه‌کانی
خویان که‌شکه‌ن و هه‌لسوکه‌وتیکه‌ن؟!

(اعلی) روژبه‌روژ یارمه‌تیده‌دام و هانیده‌دام، بخوینمه‌وه، خوم پێنگه‌یه‌نم و پتر له
گرفته‌کان بگم، نیواره‌یه‌کی پاییزبوو، له‌نیوشار پیاسه‌مانده‌کرد، به‌دریژی باسی نه‌وه
ره‌وشه‌ خراپه‌ی (پارتی)مان ده‌کرد، به‌دوای چاره‌سه‌ریکی به‌به‌رینا ده‌که‌راین و
هه‌ردووکیشمان، له‌سه‌ر نه‌وه ریکبووین، ته‌نیا چاره‌سه‌ر هەر بییری نه‌ته‌وه‌یی و پارتیکی
نه‌ته‌وه‌یی شوێشگیر نه‌ی، هیچ شتیکی دیکه، دادی کورد نادا، سه‌یر نه‌وه‌یه
هه‌ردووکیشمان (پارتی) بووین!

گوتم: كهواته چي بگهين، باشه؟ شم نه ته وه پيانه ي تو ياسيانده كه ي كين و له كوين؟
 گوته: له (كوردستان) ز و نه ته وي، بياناسي؟ گوتم: بهلي، با بزاني، بهرنامه يان چيه؟
 چون بيره كه نه وه؟ كي سهركردايه تيا نه ده كا؟ گوته: باشه، دواي ماره به كي ديكه
 برادره ريكته بي ده ناسينم.

ناشكرابوون

دوو روژي پيچوو، (عهلي) هات و برادره كه خوي نه رچوو، گوته: با قسه بگهين. زور
 شتي بو ياسكرم و هيشتا لاي من، ته مومژي هه بوو، ده مويست، هه موو شته كان
 به ته واي روو نيينه وه. دواي گوتم: (وريا براخاس اي هاوريشم، هر له هه مان كيژا ودا
 ده ژي، با هه رسيمان پي كه وه دانيشين و ده مه ته قيبكه ين، جا هه به پاستي، هيج جوړه
 بروايه كان به (پارتي) نه مابوو، چونكه نه وه پارته نه بوو، له رووي بيرو باوهر و
 سهركردايه تيبه كه ي وه، هياكاني خوماني له سهه هه لهنين، تا ده هات، پتر لني بيزار
 ده بووين، نه وه لير سهراوانه ي له (سوله يمان) ده ماناسين و ده مانينين، هيجيان بي
 نه بوو، شاپاني نه وه ش نه بوون، نه داماي ناوچه و لق بن، چونكه له نه وه ماوه به ي
 كه رابوونه وه و ده سه به كار بوون، هه وليكيان نه دا، نه وه بهر لاخانه يه چا كه كن، چن كوړي
 بو نه دامان و جه ماوه ري پارته كه يان بگرن، هيندي بابته ي روشن بيريان بو ياسكن.
 هه رچي مروقي خراپ و هه لپه رست هه بوو، وهك ميش چون به شير نيينه وه ده نيشته وه،
 پيانه وه نيشته بوونه وه. به تاييه تي خوم له ليژنه ي ناوچه و لقوه نزيك بووم، روژانه ناكام
 له زور شت بوو، گهلي گرفت روويده دا، بويا چاره سه رته ده كا، هيج كاريكيان نه بوو،
 چاليان بو به كدي هه له كه كن، يا هه موو نيشه كانيان، له نه وه دا چر كه رده بووه وه، چاو ديري
 جه لاليه كان و نه ته ويه كان بگرن، بوته وه ي ريك خسته كانيان بدوزنه وه، له بهر نه وه زور
 كه سيان، وهك تووله و تانجي رست كه رده بوو، راوه كه رويشكي نه وه دور رييازه يان بي
 ده كردن، به تاييه تي له ريزه كان (ريك خراوي قوتاياني پارتي) و (به كيتي قوتاياني
 كوردستان) دا، نه وه كاره قيزه ونه، زور به زهقي ديار بوو.

جكه له نه وه ي هه موو شه وي، نه داماني لق و ناوچه، شوين و ميزي تاييه تي خويان، له
 يانه ي فرمان به ران هه بوو، تا درهنگاني ناده نيشتن، ده بان خواره وه و رايانده بولدا به
 كورتيه كه ي له نه وه ماوه يدا، هه موو شتيكيان ده كرد، ته نيا هه كورايه تي و پارتايه تي
 نه بي!

گوتم: با بهين، (وريا) له ماله وهيه و چاوهر يمانده كا، نه وه شه وه تا درهنگاني، هه رسيمان
 پي كه وه دانيشين، ده مه ته قيبكه ي شيروته سه لمان كرد، له زور بابته ي گرنك دواين، دواي
 نه وه ي زور به رووني و بهر لكاوي قسه مانكرد، هه موو سه رده او هه كانمان پي كه وه به سته وه،
 بريارماندا، نامه بو سهركردايه تي (كاژيك) بنووسين، نيدي به نه وه شيوه يه، له روژي

(12، 10، 1970)وه، خومان به نه‌توهی دهرانی، له ریزه‌کاتی ږیځستندا، بو درووشمه سهره‌کیه‌کی (کاژیک) کورستان بو کورد په‌کسانی بو گډل خه‌بانمان ده‌کرد. له‌به‌رنه‌وه تا ماوم، نه‌و میژووه‌م بیرناچیت‌وه.

په‌لگ‌نم‌ی ژماره (1) ل (414-417)

بیگومان نه‌وه دووه‌مین جار بوو، له ژپانی رامیاری خومدا، له ریزی نه‌و پارت‌دا خوم ببینمه‌وه. هرچه‌نده په‌که‌مین جار، سالی (1964) بوو، له قوتاخانه‌ی نیوه‌ندی (شورېش) بووم، باوکم زوری لی کردم، کار له‌گډل (لاوانی نه‌توه‌یی‌دا بکم، له‌گډل نه‌وه‌شدا ماوه‌په‌کی کورت کارم‌کرد و شتیکی وا نه‌بوو، هر باوه‌ریشم پی نه‌بوو. به‌لام نه‌م جاره، به‌ت‌واوی بریاری خوم بوو، به‌همو هیزی بیر و هوشی خومه‌وه، نه‌و بیر و ریازم ه‌لب‌ژارد!

دوای ماومیه وه‌لامان بو هاته‌وه و وه‌گیرابن. (اعلی) لیپرسراوی ه‌ردووکمان بوو. سه‌بارم به (په‌کیتی خویندکارانی نه‌توه‌یی کوردا، چن کوبوونه‌وه‌په‌کمان کرد و هیندی یابه‌تی بو باس‌کردین. به‌لام زوری نه‌خایاند. (اعلی) چووه‌ده‌ره‌وه و له هیزی (خه‌بات) بوو به لیپرسراوی دارایی. دواکوبوونه‌وه‌ گونی: هارپیریکی دیکه دی و پوه‌ندیان پیوه ده‌کا، نیدی مال‌اواییان لی کرد و نه‌و روی.

مژده‌ تاپهر

دوای چن روژی، لیپرسراوی نویم (مژده‌ تاپهر) هات، په‌رله نه‌ینییه‌کی کوت و خوی پی ناساندم. (مژده) دوای (اعلی) دووه‌مین که‌س بوو، له (کاژیک‌دا) بیناسم. به‌لام له دووره‌وه ده‌مناسی، چونکه دواوی ږیکه‌وتنامه‌کی سالی (1970)، په‌کی له نه‌و چوار نه‌ندامه‌ی (ای. ق. ک. ح. ای لقی (سولیمانی) بوو، که به تومه‌تی (کاژیک)، له (پارسی) و (قوتابیان) دوورخانه‌وه. جگه له نه‌وه‌ی، له کولیژی نه‌ندازیاریش ده‌بخویند و روژانه له زانکو ده‌میینی، له‌به‌رنه‌وه به‌کومان ده‌مزانی، (کاژیک)د. بویه لیی نه‌سله‌میه‌وه و په‌کسر باوه‌ری خوم نایه. من و (مژده) پیکه‌وه کارمانده‌کرد. (وری براخاس)یشیان، لای من داتا.

ئىدى كە رېياز و باۋەرەكەم بەراست زانى. بەتەۋاۋى بىرولم يى ھىنا، زۆربەى كاتى خۇم، بۇ رېڭخستىز و بېرەكەى (كاژىك) نەرخانكە پرۇزەيەكى تايىبەتى كاركرىم، بۇ خۇم و ھوشياركرىنەۋەى ھاۋەلەكانى دەۋرۈبەرم داڭا، بەتايىبەنى ئەۋانەى لە (پارتى) و (قوتابيان)دا، كارم لەگەل دەكرىن و دەمناسىن، كارمە زور ئاسانتىرېو، گەلالەيانكەم و دواترىش، خۇمىيان لى ئاشكرامە و بەراشكاۋى قسەيان لەگەل بگەم. لەبەرئەۋە لە ھاۋەيەكى كەمدا تۈانىم، زۆربەى برادەرەكانى خۇم، لە چولرچىۋەى رېڭخستەكانى (كاژىك)دا رېڭخەم، بە شىۋەيە تا دەھات، رۇزبەرۇز ژمارەى ھاۋىيرەكان زىادىاندەكرىم، ناچارېووم، پىشنىيازى بۇ سەركرىدەيتى بىۋوسم، ۋاز لە پىۋەندى ئاكەكەسى بېن، با دوۋدو ھاۋىيرەكان، لە شانەكاندا رېڭخەين و ئەۋانىش پىشنىيازەكەيان پەسەندەكرىم، پەكەمىن ھەنگاۋم ئەۋەبوو، ھەمويانم لە شانەيەكە رېڭخست، بۇ نمونە: (ورىا براخاس) و ھونەرمەند (زاھىرى مەلاعەلى)، لە شانەيەكە كۆكرىدەۋە، چونكە پىشتەر ھەرسىكەمان، لە سالى (1967) ھەۋە، (مەلایى) بوۋىن و لە (بەكرەچۇ) لە نامادەى كىشتوكال، لە رېڭخستى رېڭخراۋى (پولادا) پىنكەۋە كارماندەكرىم.

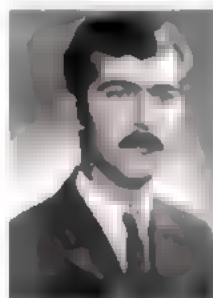

زاھىرى مەلاعەلى

ورىا براخاس

(سەرۋەت مۇھەممەد نەمىن) ئاسراۋ بە دوكتور (كۆرۈنۈش) و (دلىزى رەشىدە) قەندى)ش، لە شانەيەكى دىكەدا بوۋن، بەلام (برايىمى ھەمەعەلى ۋەستا حىبب)، بەتەنيا مابەۋە، چونكە كۆن (جەلالى) بوۋ، كەمى لى دەسلەمىنەۋە!

سەرۋەت مۇھەممەد نەمىن

دلىر رەشىد

ههروهه ها شانه به کی سێ که سیشتم، له (سه لاج) ی برام، (جه لال سه عید ره شید) و (تایه ر مه لود) ی برا چکوله که ی ره وانشار (شه ریف مه لود) دروستکرد، هه ر سێکپان خویندکاری ناماده یی بوو، بایه خیکی زورم یی ده دان، چونکه هیشتا که ره سه یه کی خاویوون، زور به ئاسانی ههروه ره ده کران، ئیدی جگه له ئهم (3) شانه یی (کاژیک)، ههفته ی جاری کوبوونه وه مانده کرد، له (پارشی) و (قوتاییان) یشدا ده بووایه، به لانی که مه وه، له مانگیکا (8) کوبوونه وه بکه م!

به کورتی، له هه رته ی لاویتیدا بووم، چه پکی تیشکی چالاکی بووم، مانده بووونم نه ده زانی، رۆژ نه بوو، کوبوونه وه نه که م، یا کاریکی رامیاری و نه ته وه یی جیهی جی نه که م، یا له کاتی بی ئیشدا نه خوینمه وه، له هه موو کوبوونه وه کانیشتا ده بووایه، هاوییه کان ناماده بوونایه، هه چ جۆره برۆبیانویه ک نهیده خوارد، هه که ر پێشه کی، داوای یارمه تییان بکردایه، هه موو ههفته یه ک کوبوونه وه هه بووایه و نه بووایه، هه ر هاوییری ده بووایه، راپورتی تاییه تی ههفته نی، بو سه ر کردایه تی بنووسایه، نه وه ی سه باره ت به کورد، (پارشی)، دوژمن و رهوشی (کوردستان) ده یزانی، یا له نه ملا و نه ولا ده یبێست، هه مووی تیدا بنووسایه، راپورته کانیشت زور نه یبێبوون، ده یچه رانه وه و هه یچیان له سه ر نه ده نووسرا، وه ک خوشیان ده یانگوت، نه نیا نه ننامانی سه ر کردایه تی بۆیان هه یه، بیکه نه وه و بیخویننه ره!

ههروهه ها، هه چ هاوییری بوی نه بوو، یی پرسی (کاژیک)، وه ک ده لین، په نجه به ناو دا بکا و ده بووایه، بو هه موو شتی پیره ندی به کورد، (کوردستان)، کاری رامیاری، کوچه کردن، نووسین و چاپیکه وته وه هه بووایه، پێشه کی پرسی به لییه سراوه که ی بکربایه و ده لایمان بدایه ته وه، ئینجا نه و کاره ی بکردایه، نه نانه ت په که مین گوتارم، سالی (1971) نووسی و بو ههفته نامه ی (برایه تی) م نارد، له پێشدا نه وان سه یریانکرد، ئینجا قایلبوون، بلاویکه مه وه!

هه چ نه ندامی بوی نه بوو، خوی ئاشکراکا و له هه چ شوینی، به ناوی (کاژیک) وه قسه بکا، کهس له لییه سراوه که ی خوی پتر، که سی دیکه ی نه ده ناسی، هه که ر کاتی ده مه ته قنی، له که ل برانه ریکدا بکردایه، هه سته یی بکردایه، نه و برانه ره، نه ته وه ییانه بیر ده کاته وه و به (کاژیک) یان نابنایه! نه گینا جگه له نه و که سانه ی، بیکه وه کاربانه کرد، که سی دیکه یان نه ده ناسی، نه و کانه، زور باوهرم به نه و جۆره دیسبیلینه هه بوو، چونکه دوژمه کانی (کاژیک) هه ولبانه دا، سه خوره نوکه ره کانیان، له ریزه کانی ربه خسته که ماندا بچینن، سه باره ت به ریکه خستن و چالاکیه کانی (کاژیک)، هیندی زانیارییان ده سه کو ی، به تاییه تی ده زکه ی (پاراستن) ی سه ر به (پارشی)، زور سه رقانی نه و کاره بوو، چونکه زور باش ده یانزانی، نه ته وه ییه کان له ریزه کانی (پارشی) دا، خویان هه شارداوه و چالاکی ده نوینن.

کاتی سالی (1971)، له گډل جه لالیبه کانیښدا ټيکه لېوونه وه، ښډی نه و چاودېرېکړينه، زور زیادېکړد، چونکه نه وان دوژمننیکي سره سه ختی بیري نه وه یی بوون! له گډل نه وه ښدا نه پانتولنی، زهغه به (کاژیک) بهرن، چونکه ریخسته که، زور نه پېښیو، هیچ جوړه نه پېښه کی ریخسته که، به هیچ جوړی دهر نه ده جوړ، ژماره ی نه دلمه کانیښی زور که بوون، هیچ کو بوونه وه و چالاکیه کیشی نه بوو، تا نه دلمه کانیان بناسن و که لکیان لی وهرگرن.

به کورنی نه توانم، زور به راشکاوی بلیم: ریخستنیکي جه ماوه ری نه بوو. به لکرو تا بلنی، ریخستنیکي پولېسی داخراو بوو، له باز نه په کی چکولانه ی داخراوی یوښدا به خولای وه، نه وښ ته نیا یو ترستوکی، سرگردم کانی به گه رایه وه راسته، نه وه ی کورد سر به ست و سر به خو غیبه، به دوژمنانی نیوخو و داکبر که ری بیانی چوارده وری نه راوه، پوښته، ریخستنیکي نه پنی و به هیزی ه یی، به لام نه و دیسپلینه تونده ده یی، هر له نیو ریزه کانی ریخستنکه دا یی، دهر که به رووی جه ماوه ردا دانه خری و خویانیان لی نه ښار نه وه، به شپوه به یی، نه دامانی سرگردایه تی (کاژیک)، سل له سپهر که ی خویان بکه نه وه!

هر چه نه (مژده) کورنیکي پاک و بویر بوو، به لام باشیو، زوو لایانېرد و لیرسرلوینکي دیکه یان بو نانام، چونکه به راستی، ناستی روشنېیری نزمبوو، به هیچ شپوه به توانای دمه ته قی و شیکردنه وه ی نه بوو، پیم وایه، ښسته ش هر وایه و هیچ نه گوراوه! نه و ماوه به یی نه و لیرسرلوینکي، جکه له نه وه ی هغه ی جاری ده هات نابوون ی مانگانه ی خوم و هاویرانی شلنه کانی خواره وه و راپور تی هغه تانه ی نه دلمه کانی وهر دهر گرت، که می دهنکوباسی روژانه ی بو باسده کردم، که خه لکی ناسایی سره شه قامه کانیښ دمیافزانی، هیچی دیکه ی یی نه بوو، هیچی لېوه فیر نه بووم، ته نانه ت توانای نه وه شی نه بوو، کاره کانی ریخستنکه یی نه و هیله ی ښمه به ریزه به ری، جکه له نه وه ی له نه و نه مه نه دا، قوماری ده کرد و خه ریکي خوار د نه وه ش بوو!

له نه و ماوه به دا، سالی (1972) گرفتیکي زور، له ریزه کانی (ی، ق، ک، ع) دا رووېدا، باشیو، سر وکه که ی (نه وهر عه بدوللا) دوورخرایه وه، (عادل مورادایان دانا و (غره هاد عه رنی) ش سکر تیر بوو، هیندی له قوتابیانی سر به باله که ی جه لالی، له لیژنه ی ناوچه لق و سکر تار ییه تی (قوتابیان) نانزان و ټيکه لېوونه وه، خه ریکبوو، ورده ورده گیانیکیان، به بهر جه سته ی مرداره وه بووی ریکخراوه که دا ده کرده وه، ده وانښاد دوکتور (فازیلی مه لاه محمود)، له هولی پروناگیری زانکوی (سوله یمانی)، کوریکي گه وره و گرنگی، بو نه دامانی په کیتی قوتابیان ساز کرد و گه لی شتی به که لکی روونکرده وه.

زانکۆی سوله یهانی

له راستیدا، یهکه مین روژ (1. 9. 1971) چوو مه زانکو، له سهه کورسی هوله که مان دانیشتم، هه موو جهسته م دایه زرابوو. هه رچه ندم به کرد. هیز و توانای نه ودم نه بوو. به رده وامبم. چونکه له لایه که وه. خه فته ئه و هه موو نه رککیشان و پاره یه م ده خوار، که له ئه و ماوه درێژدا، له (به خدا) چاوه رینی نه بجای کولێژی سه ربازیم به کرد و به فیه رویشته. له لایه کی دیکه شه وه. به زه ییم به خومدا ده هاته وه، هه ر لیکمه دایه وه و له بلی خومدا ده مکه ته ئاخه ر نه وانه ی له کولێژی سه ربازی وه رکیراون، چیه ان له من زیاتره؟! ئینجا سه ره رای نه وه ی، ماوه ی سه ال و نیوی بوو، له خویندن دایه رابوو، له که له ژپانی زانکو و تیکه لاوی کور و کهیشه، رانه هاته بوو. به راستی نه مه زانی، چی بکه م!

پولی یهک - زانکو، روژی (24. 10. 1971) له نیوان دوو (مه نسووری شیخ که ریمی حه فید) دام. (مه نسوور) به موله ت له کولێژی سه ربازی هاته بووه

ئه و کاته له که له خولێخوشیوو بوکتور (به ختیار عه بدوللا) پیکه وه بووین. ئه و ئیهر سه راوی یه کیتی قوتاییانی کولێژ که مان بوو. هه ر له یه که مین پوژده و گوتی: ده بی، کارمان له که له بکه ی، هه رچه نده جه لالییه کان دژ بوون، به لام ئه و به زور له کومبته ی کولێژ که داینام. وه ک نوینه ری خویندکارانی قوناغی یه کیش. به راگرلیه نه ی کولێژ که ی ناساندیم. ئیدی هیچ چاریکم نه بوو، یا ده بووایه، به خویندایه، یا سه ربازیم به کردلیه. بویه خویندنه که م هه لبژارد و ورده ورده، به سم به کار کردتکرد و خوم به خویندنه که مه وه کرت.

خوایخوشیوو دوکتور (بهختیاری عهبدوللا فهندی)

ئهو سهاله دوکتور (تاریق عه مادی)، لێهرسراوی کاروباری خویندکارانی کولێژمهکان بوو، پێوهندی نیوانمان زۆر باشبوو. ئەندامی دهستهی نووسهراڤی کوفاری (زانیاری)ش بوو. ههر ژمارهیهک دهردهچوو، چهن دانهیهکی دههینا و دهیگوتنه بومان بفروشه. منیش لهنیو خویندکارمکاندا ساغمه کردوه.

ژیانی زانکو، لهگهڵ ژیاڤی قوناغهکانی ژیاڤی دیکهی خویندندا، گهلی جیاوازی ههیه. گهر یهکی لیبی بزانی، له نیوان خویندن و ژیاڤی زانکویدا، هاوسهنگیهک راگری و ههچیان پشکوی نهخا، وا بزانی، به خوشترین سهردهمی ژیاڤی مرو دادهنری. جگه له نهوهی بهرنامهی خویندن، ههلسوکهوتی خویندکار و ماموستاکان، شیوازیکی نوی و تاییهتی ههیه، توانا و دهسهلات پتر دهبی، زۆر لایهتی پراکتیکی تینا ههیه، چوارچینهکهشی فراوانتره. چونکه له ههموو نهۆچهکانی (کوردستان) و (عێراق)وه، خویندکار و ماموستا دین، تیکهلاویهکی کومهلایهتی گرنگ درووستدهبی و ئاشنایهتی له نیوانیاندا پهپادهبی.

له ئهو ماوهیهدا، کومهلی برادهری نویم پهیداکرد. بۆ یهکهمین جاربوو، لهگهڵ هیندی خویندکاری عهڕهب و توورکماندا، تیکهلاویم و دوستایهتی پهیداکم. تهفانته هیندیکپان له (بهغدا)وه هاتبرون، سهالهکی زۆر ساردبوو. نهوتیان دهس نهدهکهوت، له نزیک مالی ئیمه و له بهشی نیوخوینی دهژیان، عهلا دینیکی زیادمان ههبوو، دایمی و هیندی ترشیاتیشم بو برن. درای مانگی له یهکی له روزنامهکانی (عێراق)دا، چاوپێکهوتنیکیان لهگهڵ دیوانیاندا سازکرد بوو، باسی یارمهتیهکهی منیان کردبوو.

گهرچی زانکوی (سولهیمانی)، وهک باخیکی گهوره واپوو، به ههموو گولیکی جوان، گهشاره و بونفوش رازابووه وه، له ههموو نیوچه پهکی (گوردستان) وه، به سه دان کیزی نه شمیل، نازدار، بالابهرز، قه دباریک، مه مگقوت، سوور و سپی، چاورهش و چاوکالی تیدا کوبووووه، به جلی رهنگاررهنگی جوان، خویان دهرزاندوه، به شپوهیه بوو، مرو ههر به تهماشاکردنیان، کهلهی سهری مه سنده بوو!

بهلام له لایه کهوه، هینده دلم له کچان رهنجابوو، هینده له دلناری نانومیدبوو بووم. له لایه کی دیکه شهوه، هرچهنده جاروبار، دله ههتیوه کهم وهک نه دمامیکی زیندووی جهستم، لیره و له نهوی، بو کیزیکی ناسک و جوان لیبدهدا، کهچی له گهل نه وهشدا، له مارهی نو (4) سالهی زانکو ده مخویند، گیرودهی دواي خوشه ویستییه کی راستیهی وهک نه وهی (حعلیمه) و (ژیان) نه بورمه وه، تا کهمی زلخاوی بیر و هوشمی پی بده مه وه. دهردی دلهی زامبارمی پی تیمارکه! له بهرنه وه زور گوشه گیربووم، پتر خهریکی خویندن و کاری رامیاری بووم. نیستهش هیندی جار، بیرری لی ده که مه وه و دهلیم: تو بلنی، وهک له ژياندا زور شتم له کیمسهوو، ژيانی زانکوشم به خورایی له ده سچوویی؟

سیستمی خویندن که مان کورسات بوو، نوو بابتهانی پیش نیوهی سال، له په کهمین کورسدا دهانخویند و نا قیکردنه وه مان تیدا ده کرد، پیوهندیان به بابته کانی دواي نیوهی سال و دووهمین کورسه وه نه بوو، به ته واوی له کولمانده بوونه وه. هرچهنده وانه کانمان زور نه بوون، نوو بابتهانی پیوهندیان به کشتوگاله وه مه بوو، بو من شتیکی نوی و قورمن نه بوون، بهلام نوو بابتهانی نه مخویندبوون، وهک کیمیا، فیزیا، ماتماتیک ... زور قوررسیبوون، یا نوو وانانی به نینگیزی ده مانخویند، زور به گران لیان تیده که یشتم، له بهرنه وه زور ماندوو یاندعکردم.

له راستیدا، گهر هیندی برادهری خویندکاری هاوپی به ریزم نه بوونابه، هیندی جار یارمه تییان نه دامابه و به کوردی تییان نه که یاندماپه، ههر زور خراپترده بووم. چونکه من له نامادهیی کشتوگال، نوو بابتهانم نه خویندبوو، له زانکوش چهن پهرتووکیکی دیاریکراو نه بوو، تا خومبان پیوه خهریککه، به لکوو ده بووایه، فریای دهی ماموستا بکه و تینایه و به پهله بهمانفوسپایه نه وه.

جگه له نه وهی له لایه کهوه، زور تا قهتم نه بوو، له لایه کی دیکه شهوه، کاری (قوتابیان، پارتی و کاژیک)، به ته واوی سه رقالبیکردبووم، کاتی نه وهم نه بوو. وهک پیویست، خوم یز خویندن کهم ته رخانکه، له بهرنه وه چهن جاری به دهی و به نامهش، ناوام له سه رکردلیهتی (کاژیک) کرد، ریمیدهن، واز له (قوتابیان) و (پارتی) بینم، بهلام نه وان داواکاری به که یان په سه ند نه کردم.

هر له سهره‌تای پولي به‌گېشه‌وه، له‌گډل دوكتور (كاوسي حاجي عزيز به‌گ) دا، له نزيك‌وه په‌گډيمان ناسي و تا خويندنيشمان ته‌واو‌كرد، هميشه پي‌كه‌وه‌بوو، نه‌ پيوهندييه‌شمان، تا نه‌وو هر به‌رده‌وامه.

جگه له نه‌وه‌ي، چن برادره‌يكي خوشه‌ويستي ديكه‌ش ه‌بوون، وهك خوالينخوشي‌وو (ح‌مه قهراخي - ح‌مه‌دوستان، پروفيسور دوكتور تاريخ ح‌مه‌كه‌ريم، نه‌حمه‌دي عارفي فينگ، نه‌نوه‌ري حاجي عه‌بدول‌رحماني مه‌لاسه‌عيد، دوكتور نه‌حمه‌د ح‌مه‌نمين، علي مه‌حمود غه‌فور، نازادي عه‌بدوللا قه‌ندي، دوكتور شيروان نووري غه‌فور، نراسي كه‌ريم ح‌مد، علي ح‌مه‌ره‌شيد ره‌شان) و هينديكي ديكه‌ش، چن كومه‌لي بوو، زوربه‌ي كات، له زانكو پي‌كه‌وه‌بوو.

پولي به‌گ له‌گډل دوكتور (كاوسي) ه‌اوريي ديرنم، روزي 8، 11، 1971) له زانكو گېراوه.

هرچه‌نده نه‌ر كانه له كوليزي كشوكال، ژماره‌ي خويندكاره كچه‌كان، له‌چار ژماره‌ي خويندكاره كورم‌كاندا، زور كه‌مبوون، به‌لام به‌راستي، پيره‌كه‌مان له ماوه‌ي ژياتي زانكودا، له كچانه‌وه زور دووره‌په‌ريزبوو، به‌تايي‌تي من پيوهنديم له‌گډل كچاندا، زور سنوودل و دياريكراوبو. چونكه له خوشه‌ويستيه‌كه‌مدا نيكشكاووم، دلم به‌ته‌واوي ره‌نجاو، باوهرم به‌ ره‌گزي مي نه‌ماوو. هرچه‌نده ره‌وانشاد (جه‌باري حاجي ره‌شيد) زور دلخوشيده‌دامه‌وه و هانیده‌دام، واز له ره‌شيني بينم و پيوهندييه‌كونه‌كان.

له بیر خۆم بهرمهوه، بهلام کهلکی نهبوو، چونکه ههر دهردی تووشی دل بوو، تا به شیوهیهکی سرووشتی و هیدیهیدی، برینهکی ساریژ نهی، له یل دهرناهی، ناروا و ناروا و ناروا!

جگه له نهوهی، کلرکردنم له (کاژیک)دا، زور کاری له یاری دهروونم کردبوو، خۆم له زور شتی خراپ و ناشیرین دووردهخستهوه، هیندی خویندکاری دیکه ههبوون، هیندی کردهوهی سهبریان دهواند، بیم جوان نهبوو، خۆم لی دووردهخستهوه، بهکی له نهو کارانه، تیکهلاوییان لهگهڵ کیژان بوو، خویان له کارهکانیان ههلهقورتاند.

ریکخستهکانی ریکخراوی (پارتی) له دهرهوه و نیومودی زانکو

نهو کاته، من ههر له ریکخستنی (پارتی)دا، له دهرهوهی زانکو کارمهکرد، دواي نهوهی بهکردهوه، ههروو بالهکی مهلابی و جهالای پهکیانگرتوه و تیکهلاووبونهوه، هیندی له نهو برادهرانهی خویندنیان تهواوکردبوو، رهوانهی لای نیمهیان کردن، بهکی له نهو برادهرانیش، هاوریم (سهباحی غالب) بوو.

روژی کورپکی باریکی لاوازهات و خوی پی ناساند، خوالیخوشبوو (ناوات عهبدول غهفور) بوو، گوته: لهبری (جهمال قاسم)، لهمهودوا من لیپرسراوی نیوم. سههتا من نهمهناسی، بهلام دواي زانیم، کییه، نامادهی کوپونهوهکهی نهبووم و بهکسهر چووم بز لیژنهی ناوچه، به (شیخ رهوفی شیخ عارف) و ماموستا (جهمال قاسم)م گوته: من به هیچ شیوهیه، لاریم له ریکهوتن و تیکهلاووبونهوه نییه، لهگهڵ پهکیتی ریزهکانی کهلش دام، بهلام بوم ههس ناگری، کونه جهالیهک بین و لیپرسراوی من بی.

گوتهیان: باشه، چارهسهریکی نهو گرفتانه دهکهین، نهوهبوو، بهکسهر منیان بهرزکردهوه و بووم به نهنامی ریکخراوی قوتاییانی (پارتی)، نهنامانی ریکخراوی نهو کاتهش، (عیوای جهلال همدی، کهمال جهلال، کهمالی حسن چاومار، ناوات عهبدولغهور و ههسهعی نهقی عهلی جگهرفروش) بوون، ماموستا (جهمال قاسم)یش، لیپرسراوی بهکهمی ریکخراوهکه بوو.

بهلام ریکخراوی (پارتی) زانکو جیاووو، چونکه نهوان خویندکاران، ماموستایان و فهرمانیهان تیکهلاووبوو، ریکخراوی تاییهتی خویان ههبوو، له خویندکارانی زانکو، تهنیا ههر من له ریکخراوی قوتاییانی دهرهوهی زانکو کارمهکرد و ههزیشم نهدهکرد، بهگوینهوه و له ریکخستنی زانکودا کاربکهم.

فهراد عه‌بئوله‌مید

له به‌ک‌م‌ین کورسی خ‌وب‌ندنی سالی (1971) دا بووم، (مژده) مالاوایی لی کردم و سینه‌م‌ین لپ‌رس‌راو، به پ‌رله‌ی تاییه‌ته‌وه هات. ب‌ینگومان، پ‌ن‌ش‌تر (فهراد)م ده‌ناسی، چون‌گه له ی‌ک کول‌یژ بووین و ده‌شم‌زانی، له (کاژیک)دا کارده‌گا. ه‌هرچه‌نده له سه‌رده‌می نه‌م‌یش‌دا، چالاکیه‌کی نه‌نوم نه‌دی و گ‌وران‌کاریه‌کی نوی روی نه‌دا. به‌لام له بووی بووناکییری و زانیاریه‌وه، له (مژده) گ‌ه‌لی به توانا‌ت‌ربوو، که‌سایه‌تیشی به‌ه‌یز‌ت‌ربوو.

(فهراد) له به‌ره‌ندا، خ‌ه‌ل‌کی خ‌وره‌ه‌لاتی (کورستان) بوو، له سه‌رده‌می پاشایه‌ت‌یدا، باوکی له کونسولخانه‌ی (ئیران) له (سوله‌یمانی) فهرمان‌به‌ربوو، ماوه‌یه‌کی زور له (ع‌یراق) ماوه‌ته‌وه. به‌لام د‌وای کورمه‌ناک‌ه‌ی (14، 8، 1958)، باوکی بو (ئ‌یران) گ‌ه‌راوه‌ته‌وه، مناله‌کانیشی به‌جیه‌یش‌ت‌ووه و له (سوله‌یمانی) ج‌یگ‌یر‌بوون.

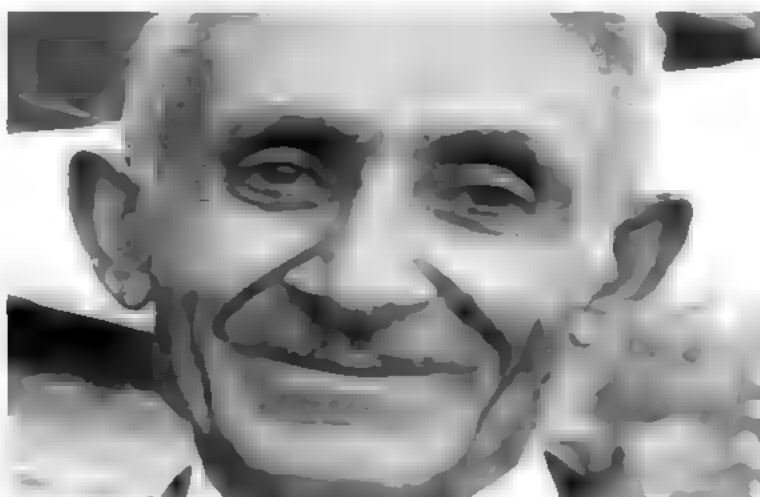
(فهراد)، کوریکی تا ب‌ل‌غ‌ی، ب‌یده‌نگ و ه‌یم‌ن، رو‌وخ‌وش و خوشه‌ویسته، کور‌د‌یکی پاک و ت‌یگ‌ه‌ب‌ش‌ت‌ووه، نه‌و‌یش وه‌ک هاو‌ب‌یره‌کانی د‌یک‌ه‌ی، به ده‌س ده‌زگ‌ه‌ی پاراستن و کل‌که‌کانیان‌وه، چه‌رمه‌سه‌ری زوری دیوه. به‌لام له نه‌و کوردانه نه‌بوو، کول‌دا و د‌وای پ‌له‌وپایه‌ ب‌گ‌ه‌ری، نیسته‌ش ه‌ر له (سوله‌یمانی) ده‌زی و به شیوه‌یه‌کی به‌رده‌ولم‌یش، پ‌یوه‌ند‌یمان ه‌ه‌یه.

شاک‌یر شه‌تاح

ده‌می‌بوو، به د‌وای په‌رنووک‌ی (کور‌د‌یانه‌ی)یه‌که‌ی (زه‌رده‌شت)دا عه‌و‌د‌البووم، (کاوس‌ی) هاو‌ر‌یم گ‌وت‌ی: لای مام‌وستا (شاک‌یر) ده‌س‌ده‌ه‌کو‌ی، نه‌و کاته ماله‌که‌یان، له گ‌ه‌ره‌کی (ش‌ور‌ش) به‌رانب‌ه‌ر مالی نه‌وان بوو. له گ‌ه‌راجه‌که‌ی مالی خ‌ویان‌دا، په‌رت‌وو‌ک‌خانه‌یه‌کی

پچووکی دانابوو، نیواران لئی دانهنیش، نووسەر و ڤووناگییران، سهریان لی دها. نیمهش چووین، ماوهیه لای دانیشتن و زور ریزی لی گرتین. هیندی پرسیارمان لی کرد و چهن پەرتووکیگیشم لی کری. نیدی به ئەو شیوهیه ناشنابووین و زووژوو سهرمان لی دها. سەبارەت وێژە، میژوو و کیشەیی کورد، دەمەتەقیماندەکرد. ئەویش زور هوگری نیمە بووبوو، گەر ماوهیه سهرمان ئەدایە، گلەیی لی دەکردین. دوايي وریه‌ورده، هیندی براده‌ری خۆم، به پەرتووگخانه‌گەیی فیزکرد و هەر چاره‌ی له‌گەل براده‌ریگدا سهرماندەدا. هەر براده‌ریگیش، پەرتووکیگی (زمرده‌شت)ی لی به‌گری. ماموستا هیندی جار، چهن بیرمه‌وه‌رییه‌کی خوشی خوی بو ده‌گیرانه‌وه، قسه‌کانی زور کوربه‌روه‌رانه‌ بوو. هه‌میشه‌ نیمه‌ی بو تیکۆشان و کورده‌لیه‌تی هانده‌دا. ته‌نانه‌ت باوای هیندی شتم لی کرد، بۆمان بنووسی، یه‌گسه‌ر قایلبوو، به‌لام گوتی: به‌ مه‌رجی ناوی منی له‌سه‌ر نه‌بی!

1988 - 1914

کۆنگره

ای. ق. ک) له‌نیوان روژانی (2-3) مانگی (4ی سالی (1972)، له زانکزی (سوله‌یمنی)، هه‌وته‌مین کۆنگره‌ی خۆی گرت و منیش ئەندامی کۆنگره‌ بووم. هه‌ردوو ئەندامی په‌لێتیرووی (پارتی) خوالێخۆشبوول (سامی عەبدولرحمان) و (عەلی عەبدوللا). به‌شدارییان تێداکرد و له‌ نزیکه‌وه‌ سه‌رپه‌رشتییانده‌کرد. میوانیکی زور له (به‌غدا)، پارچه‌کانی دیکه‌ی (کوردستان) و خۆیندکارانی کورد له (ئه‌وروپا)وه‌ هاتبوون.

زانگوی سولهیمانی، بەردەرگی هولی راهبرین، لە یەکەمین روزی کۆنگرەی (یەکیتمی قوتاییانی کوردستان) نا گیراوه، لە راستەوه (سەلاح رەشید، خوالێخۆشیوو یاسینی غەفووری مەلاعەلی، حوسێن موحەممەد عەزیز، دلێر رەشید و برالیم -)

لە کۆنگرەکاندا، لەسەر کێشەیی کۆردە فەیلییه‌کان، لەنیوان ئێمه و (یەکیتمی نیشتمانیی قوتاییانی عێراق)ی سەر بە (بەعس)، گرفتێکی گه‌وره‌ درووستبوو. ئەوان دەیانگوت: دەرکردنی فەیلییه‌کان، بە بریارێکی تاییه‌تی سەرکودایه‌تی (بەعس) و ئەنجوومه‌نی شۆرش بوو، بە هیچ جۆری نای، ناویانییری، تا (سامی عەبدولرحمان) هه‌ستا، چەن قسه‌یه‌کی جوان و ریکوینکی کرد، بوو بە چه‌په‌لێدان و بریاره‌که‌مان، بەزۆر بەسەر دا سه‌پاندن. هه‌رچه‌نده‌ هیچ که‌لکی نه‌بوو، چونکه‌ فرمانه‌روایانی (بەعس) بە هیچ شێوه‌یه‌، گوییان لە بریاری کۆنگره‌ نه‌دگرت و خراپه‌تریش، کۆردە فەیلییه‌کانیان دەر دەرکرد!

دوای نه‌وه‌ی ده‌مه‌ته‌قی نه‌لۆبوو، گرفته‌کان چاره‌سه‌ر کران، ئینجا لیژنه‌کانی به‌ریوه‌بردنی کۆنگره‌ هه‌لبژێران. من به‌ر لیژنه‌ی بێره‌و و پرۆگرام که‌وتم، ئەندامانی لیژنه‌که‌مان، لە ژماره‌یه‌کی زۆر پیکهاتیوو، سه‌روکی لیژنه‌که‌ دوکتور (ره‌نجی نوری شاوه‌یس) بوو. هه‌رچیمان سه‌باره‌ت کۆردەکانی به‌شه‌کانی دیکه‌ی (کوردستان) پێشنیاز ده‌کرد، ره‌تیانکرده‌وه‌ و ده‌یانگوت: نای!

به‌راستی له‌ داخانا نه‌مه‌زانی، چی بکه‌م. ناخر (یەکیتمی خۆبەندکارانی نیشتمانیی عێراق)، داکوکیان له‌ هه‌موو خۆبەندکارانی عه‌ره‌یی دهرله‌ته‌کانی دیکه‌ی عه‌ره‌ب ده‌کرد و کورسی خۆبەندیان بۆ داینده‌گرتن، که‌چی کۆردەکانی خۆمان، رینی ئیمه‌یان نه‌ده‌دا، باسی خۆبەندکاری پارچه‌کانی دیکه‌ی نیشتمانه‌که‌مان بکه‌ین، منیش له‌ بێده‌سه‌لاتیدا، کۆبوونه‌وه‌که‌م به‌جیه‌یشت!

نیواره من و اوریا پراخاس، له گال هیندی براده‌ری خوشه‌ویستی خه‌لکی (خانه‌قی)، وهک (دوکتور عه‌بیاس، دوکتور موخسین و دوکتور خه‌سره و گول موخه‌مه‌د)، له ژووری ئوتیله‌که‌ی (دوکتور عه‌بیاس) په‌کمانگرت‌وه، تا دره‌نگانی دلنیشتن، گه‌لی ده‌مه‌ته‌قیمان، له‌سه‌ر نه‌و باسه‌ کرد، به‌لام هیچی لی په‌یدا نه‌یوو. چونکه به‌رنامه‌ی (پارنی) و (قوتاییان) خوی وابوو، هیچ بایه‌خیکیان به‌ نه‌و کیشه‌ گرنگانه نه‌مه‌دا و ئیسته‌ش هر وایه، هیچی لی نه‌گوراه و باوه‌ریش ناکم، گورنکاری به‌سهردا بی!

دواړوژی کونگره‌که، هرچی گرفت هه‌بوو، به‌جاری نه‌قییه‌وه. کاتی هه‌لبزاردن ده‌سیپیکرد، هر لیستبوو، بلاوه‌کرایه‌وه و ده‌لاله‌کانیان ده‌گه‌ران، ده‌نگیان بو ناغا‌کانیان کوه‌کړده‌وه. وا بزاتم، له لقی قوتاییانی (سوله‌یمانی)، چوار کس ده‌رچوون: هه‌ریدو خوالخوشبوو (مه‌زنی عوسمان فایه‌ق، هه‌ریدوون عه‌بدولقادر که‌رکووکی، بلیر ره‌شید و جه‌لال که‌ریم) یوون. جگه له (جه‌لال) سیانه‌که‌ی بیکه‌یان له بنه‌وه (کازیک) یوون و منیش لپیرسراوی (بلیر) یووم.

دوای نه‌وه‌ی کونگره ته‌واو‌یوو، له‌سه‌ر ناوای قوتاییان و زانکو، نه‌غامانی کونگره، بو ئوتیله‌که‌ی هاوینه‌هه‌ولری (دوکان) بانک‌پن‌شتران، نه‌و روزه، من و (اجواد مولا) و (هه‌ریدوون عه‌بدولقادر) پیکه‌وه‌بووین، له هه‌ردووسه‌ر، هر باسی ریک‌خراوه‌ک‌یان و کارمکانی (جه‌مال نه‌به‌زی) بو ده‌کردین و به‌ناشکرا، هه‌موو شتیکی ده‌گوت.

جواد مولا

دابەشکردنی پۆسته‌کان

دوای کۆنگره، (دلیز ره‌شید) به لێڕسراوی لق و منیش په‌کسه‌ر، به ئەندامی لیژنەی ناوچه‌ی قوتابیان دانراین. پاش ماوه‌یه‌کی که‌میش، به لێڕسراوی په‌که‌می لیژنەی ناوچه و ئەندامی لقی (سوله‌یمانی) هه‌لبژیرام. ئەندامانی لیژنەی ناوچه‌ش (سه‌لامی مه‌لا عه‌بۆله‌حمان، سه‌لاح ره‌شید...) بوون، هه‌ر له هه‌مان کاتیشدا، لیژنەی ناوچه‌ی (پارتی) پێشیانخست و له رێکخراوی قوتابیاندا، په‌جیگری (جه‌مال قاسم) دانرا. بریاربوو، په‌کی له خوێندکاره‌کانی زانکو، بپی به ئەندامی لیژنەی ناوچه‌ی (پارتی)، بو نو کاره‌ش، من په‌که‌مین که‌س بووم، به تیکرای ده‌نگ هالیورام، به‌لام نه‌و بریاره، هه‌ر جیه‌جی نه‌کرا!

به نه‌و شیوه‌یه، رۆژه‌روژ تا ده‌هات، له‌لایه‌که‌وه (پارتی)، پتر براری خویان ده‌دام، له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، نه‌رکه‌کانی سه‌رشانم زیاده‌کرد، هه‌رچه‌نده لای من ریک‌خسته‌که‌ی (کاژیک) گرنگ‌تربوو، هه‌موو توانایه‌کم، هه‌ر بو نو ترخان‌کردبوو، له‌گه‌ل نه‌ره‌شدا، (پارتی) و (قوتابیان)یش، کاتی خویان به‌برد و وه‌ک کانیه‌کیش وابوو، ورده‌ورده، ئەندامه‌ باشه‌کانمان لی هه‌لده‌هێنجا، پێوه‌ندییمان پێوه‌ده‌کردن و له ریزه‌کانی (کاژیک)دا ریک‌مانده‌خستن!

هه‌مه‌سه‌لاح هیتله‌ر

نهم پیاوه‌ خه‌رنه‌دیوه، خه‌لکی که‌ره‌کی خومان بوو، جاریگیان خوی بوی گیرامه‌وه و کوتی: کاتی خوی کومونیستبووم، له قوتابخانه‌ وینه‌ی چه‌کۆش و داسیکم، له‌سه‌ر کورسییه‌که‌م هه‌لکه‌ندبوو، که‌س هیه‌جی پی نه‌ده‌گوت و ناوونان‌وره‌یان لی نه‌ده‌نام. به‌لام کاتی وازم له پارتی کومونیست هینا، ئەم جاره‌یان، خاچیکی هه‌لکه‌راوه‌ی نازییه‌کانی (نه‌لمان)م، له‌سه‌ر کورسییه‌که‌م درووستکرد، که‌چی په‌کسه‌ر ناوی (هه‌مه‌سه‌لاح هیتله‌ر)یان به‌سه‌ردا‌بریم!

ماموستا (هه‌مه‌سه‌لاح)، کوردیکی زور روون‌کیربوو، سه‌ره‌تا له (پارتی) گه‌لی کوردادا کاریکردوه‌ پاشان رۆژی (27. 3. 1964)، نو پارتی له‌گه‌ل (کاژیک)دا په‌کیانگرتوه، نو‌پیش بووه به (کاژیک)، به‌لام خوی ده‌یگوت هه‌ر زوو، وازم له نه‌و به‌زمه‌ش هینا! پیاویکی سه‌یربوو، هه‌موو میژوو و بیروباوه‌ری ثابینه جیاوازه‌کانی خویندبووه‌وه، به‌ته‌واوی له واتای ژیان تیکه‌یشتمبوو، له نه‌و دوا‌یانه‌دا، سه‌ری بچوا‌یه، نو‌یژی نه‌ه‌چوو، که‌چی هه‌موو نیاره‌یه‌کیش، دوای نو‌یژی خه‌وتان، له یانه‌ی ماموستایان، چاره‌که عه‌ره‌قه‌که‌ی خوی ده‌خۆلرده‌وه!

خه‌ریکبوون، پول و هزلی گه‌وره‌ی نوییان درووستده‌کرد، به‌ش و کولیزی تازه‌یان ده‌کرده‌وه، کیلکه‌کانی (به‌کره‌جو)، به‌ته‌واوی ناوه‌دانبوو‌بوونه‌وه، چه‌ندین کریکار و کارمه‌ند، کاریان تیدا ده‌کرد، جگه له به‌ره‌میکی زوری کشتوکال، شوینیکی باشیشبوو، بوئه‌وه‌ی خویندکاریانی کولیزی کشتوکال، سهر‌دانیگن و به‌کرده‌وه، پروسه‌کانی کشتوکال ببین و قیرین، له هه‌موو ده‌وله‌ته‌کان و نیوه‌نده‌کانی نه‌کادیمیای جیهانه‌وه. پشگیر‌بده‌کرا و دانی پیتانرا‌بوو.

له‌به‌رنه‌وه پول‌پول کادیره نه‌کادیسیکه ناواره‌کانی کورد، بو زانکو و نیشتمان‌ه‌کی خویان ده‌کرانه‌وه و کاریانده‌کرد، مانگ نه‌بوو، له ده‌وله‌ته‌کانی به‌ره‌وه، که‌ره‌سه‌ی نویی تاییه‌تی، بو تلقیگه‌کانی زانکو نه‌یه‌ت جموجول و چالاکیه‌کی سه‌یر، له‌نیو زانکو‌دا ده‌بیترا، هه‌میشه یاری وه‌رزش، شاهه‌نگگیران، سه‌یران و گه‌شت، له‌نیوان کولیزه‌کانی زانکو و زانکو‌کانی دیکه‌ی شاره‌کانی (عیراق‌دا رینکه‌خرا، ئیدی به‌شیوه‌یه بوو، کاتی خویندکاران به‌یانیان ده‌چوون بو زانکو، حه‌زبان نه‌ده‌کرد، به‌جیبیل و بره‌نه‌وه، به‌لکوو زوربه‌ی پوژ، تا ئیواره ده‌مانه‌وه و بیتاقه‌تیش نه‌ده‌بوون، به‌تاییه‌تی نه‌وانه‌ی سه‌ودای نه‌قین له کله‌ی دابوون و گرفتاری داوی خوشه‌ویستی په‌ریزادی بوو‌بوون، که‌چی نازانم، ئیسه بو وای لیها‌تووه، هه‌ر له زانکو ناچی! بوچی سه‌رکرده‌ی پارت‌ه‌کان، وه‌ک هه‌موو ده‌زگه و به‌ریوه‌به‌رایه‌نییه‌کانی دیکه‌ی (کوردستان)، زانکوشیان تووشی نه‌خوشی (پارکینسون) نه‌کردووه و جومگه سه‌ره‌کیه‌کانیان تیک نه‌شکا‌ندووه؟! بوچی نه‌یان‌توانیوه، نه‌و ده‌سکه‌ونه گرنگ و مه‌زنا‌نه به‌اریزن؟! ناخه نه‌نه‌وه‌ی کورد، تا سه‌ره‌تای ساله‌کانی (1925)یش، له هه‌موو میژووی خوبه‌، نه‌ک هه‌ر زانکو‌ی نه‌بووه، به‌لکوو هه‌تا‌بخانه‌ی سه‌ره‌تاییشی به‌خویه‌وه نه‌دیوه!

پشووی نیوه‌ی سال ته‌واو‌بوو، ده‌سته‌ده‌سه له هه‌موو لایه‌که‌وه، خویندکاران بو کولیزه‌کانی خویان گه‌رانه‌وه، زانکو و شاره‌که‌یان جه‌نجال و ناوه‌دان‌کرده‌وه، دووه‌مین یادی رینکه‌وتننامه‌ی (11، 3، 1970)مان، له زانکو و شاره‌که‌دا، به جوانترین شیوه کرده‌وه، زور به گه‌رمیش، پیشوازیمان له جیژنی (نه‌وروژ) کرد و وه‌ک جیژنیکی نه‌ته‌وه‌یی کورد، ریزمان لی گرت.

نه‌و ساله‌ش بز به‌که‌مین جار‌بوو، زانکو (سوله‌یمان)، فیستیفالی سالانه‌ی خوی ده‌سپینکا، هه‌موو به‌ش و کولیزه‌کان، زور به شیوه‌یه‌کی جوان رازابوونه‌وه، زوربه‌ی خویندکاره کورده‌کانی زانکو، به جلویه‌رکی کوردی ره‌نگا‌وره‌نگه‌وه ناماده‌بوون و خویان رازاندبووه‌وه، خویندکاران زور به‌گه‌رمی، پیشوازییان له میوانه‌کان ده‌کرد، که‌ره‌سه و نامیری زانستانه، له به‌شه‌کاندا دانرا‌بوون، پیشانی میوانه‌کانیان ده‌ا و بویان

باسم کردن. نیدی به نهو شیوهیه، فیستیفال ماوهی (3) روژی خایاند. دهرگهکانی زانکو بو میوانهکان، لهسهه گازی پشت بوو، وهک دهلین، هینه میوان هات، ری بهر ریبوار نهههگوت!

بابهگر پشدهری

روژیکی زستانی سالی (1972) بوو، لهناکاو (سهروهت)ی هاوریم، تیلیفونی بو کردم و گوئی: کاریکی زور هله و پیوست ههیه، به تیلیفون ناگری و دهین، ههر نیسته بتیینم. منیش دهمودهس، بو جیی دیاریکراو رویشتم و یهکیمان بییی.

گوئی: (شیخ مهسوری ههفید - پاریزههه پیوهندی پیوهکردووم و داوی لی کردووم، هاوکاری لهگل بگم و پنگهوه سهردانی (بهغدا) بگین، تا چاومان به (بابهگر پشدهری) بگوی، بهلام نازانم، مههست له نهو بینهه چیه، منیش گوتم: ههر نیسته، ههمووی بنووسه و چاوهرانی فرمانی سهرکردایهتی (کاژیک) بگه، تا بزائین، چی دهلین، ههر نهو روژه نامهکهیم گهیانند، بهیانی زوو وهلامهکهی هاتهوه و (5) دیناری نهو سهردمهشیان بو ناردبوو، روژی داوی، لهگل (شیخ مهسورادا، بهرهو (بهغدا) سواربوون و رویشتن.

داوی ههفتهیه هاتهوه و له نهو بارهیهوه، راهورتنیکی درژی بو سهرکردایهتی نووسی. بهلام نهوهی بهههمی بو منی باسکرد، نهوهبوو، لهگل (بابهگر) و یهکیکی دیکهدا، له قاوهخانهی (بهرازیلی) له شقامی (رهشید)، ههر چواریان چهن جاری بهکدیان بیبوو، (بابهگر) باسی بارودوخی (کوردستان) و (عیراقای بو کردبوون، گوئیووی: لهسههاسهه جهنگ له نیوان کورد و میریدا دهسپیدهکاتهوه، (بارزانی) تیکههشکی، چونکه سهرکردایهتی (بهعس)، باوهریان پیی نییه، لهبهرنهوه بهلینانداهه، نوتونومییهکه به نیمه بدن، ههروهه داوایان لی کردبوون، هاوکارییان لهگل بگن، پیوهندی به خهلهکهوه بگن و له (کوردستان) ریکخستنیکی نوی دامهزینن، نیمهش پهیماناندان، هاوکارییان لهگل بگین.

داوی نهوهی ههردووکیان له (بهغدا) گهرانهوه، بهرهو (تهویله) رویشتن و چاوایان به رهوانشاد (ههتاج ناغا) و هیندی بههرسی دیکهی شورش کهوتبوو، نهوانیش هلانی تهراویان بو داناوون و جاریکی دیکهش، سهردانی (بهغدا)یان کردهوه.

نهوی راستیی، (سهروهت) نهجامی ههموو هاتوچو و پیوهندییهکانیان، به راهورت دهووسی و منیش، بو سهرکردایهتی (کاژیک)م دهنارد، بهلام له نهو پتر نازانم، چییان باسکردبوو، چیشیان بریاردابوو! چونکه هیچ هاوپییری بوی نهبوو، نهو راهورتانه

بکاتوه و بیانخوښتپوه، تا بزانی، چییان تپا نووسراوه. لهگډل نهوهدا هیندهم بیر، له دوا دانیشتپاندا، هردووکیان لای (پایهگر) ناشکرایوووون، که پیوهندیان به بهرپرسانی شورشپوه هیه. نهوهی باشپوو، (مهنسور) ترسی لهسر نهبوو، چونکه لهگډل (پایهگر) له کونهوه ناسیایووون، بهلام (سروهت) ترسا، لهپهړنهوه (پارتي)، ناردی بو (قهرهباخ) و ماوهیه له نهوی گادیرپوو.

کوچیدلوی شیخ لهتلفی دهفید

هیشتا هر سهرمهستی یادهکانی هردوو مانگی (مارس) و (مای) بووین، له گهرمی خوشی، سیرلن و بهزموره زمهکانی بهماری ته و سهوزدا بووین، هوالی کوچیدلوی (شیخ لهتلف) مان پیگه یشت. روژی (21 5 1972)، له بهکي له نه خوشخانهکانی شاری (بهغدا)، به نه خوشی مالاولی لی کردین. هه موو خرمان و دوستانی (شیخ)، خویان ناماده کرد، به پیر ترمه گپهوه بچن، له ناشتن و پرسه کېدا به شداربڼ. بهلام (پارتي) به قهرمی، به دوست و نه نامهکانی خوی راگه یاند، به شداری له پرسه کېدا نهکن. هه رچنده نهو کاته، له دواي سهرپانه کې (سپتهک)ی روژی (14 3 1970)وه، هیچ جوړه پیوهندیه کم، لهگډل (شیخ کاوه) نه مایوو، نهو ماوهی دوو سال و سځ مانگ، به ریکه وتیش تووشی بهکدی نه بووین. جگه له نهودی. من نه نامی ریکه خراوی قوتاییان و لپهرسراوی لیژنه ی ناوچه ی (ای. ق. ک)ی (سوله یمانی)ش بووم، بهلام نهو قهرمانه ی (پارتي)، بهک توژ کاری تی نه کردم و وهک پیویست. به شداری پرسه کم کرد و نه رکي سهرشانی خوم جپه جیکرد.

زوربه ی خه لکی شار، شیخانی نیوچهکانی (کوردستان)، تیره و هوزه کوردهکان، زور به پرورش و گهرمیپوه، پیشوازییان له ترمه کېی کرد، پرسه کېی به شپوهیه بوو، تا نیسته له ماوهی نه پهنجا ساله ی میژوی شاری (سوله یمانی)دا، پرسه ی وا جهنجالم، به چاوی خوم نه دیوو. (3) روژ له هوله گوره کېی (مزگوتی گوره)، بوی دانیشتن، روژ له دواي روژ، خه لک پتر رووی تی دمکرد دواي باتک و توژی به کومه لی مزگوتیش، هر تاره ناتاری، لهسر میژوی ژپان و تیکوشانی اشپخ، چهنین گوتاری کرنگ و پر پایخ، له بلندگوی مزگوته کهوه دهخوینرایوه و به دنگه گوره کېی، شاری پرکردبوو.

کاتی نه نامانی لقی (4)ی (پارتي)، نهو پرورشه گوره به یی کومهلانی خه لک، نهو ناپووره زوره بیسنووره ی خه لکی شار و هوزهکانی کوردیان بینی، هر تووشی هیستریا بوون! شینجا نوینه ریکی باره کېی (بارزانی) هات و لقی (4)یش، دواوژی پرسه که هاتن و ویستیان، هه لیانسپن، بهلام (کاوه) و شیخان ره تیانکردهوه، دواوکه ی (سهرداری) هه مه ناغا)یان په سه نکرد.

(1913 - 1972)

سالی (1964) ■ شاروچکھی (له لادزی) گیراوه

(شیخ له تیف) هر چنده به بهر دهوامی، له گوندی (سیتکا) دانیشتیوو، سهری خوی کز کردیوو، خوی له کاری رامباری و شوږش هل نده قورتاند. به لام هیڼدهی به سهر هموو لایه کهوه هه بوو، هیڼده بی جیاوازی، راژدی خه لکی کردیوو، هیڼده دلدی په نامه پنه رانی لپقه و ماوی دابوو، جکه له نه وهی (پارتي) ده بووایه، ریزیان له گوره کهی باوکیان بگرتایه، خوشی کور دیکي تیکوشه و نیشتمانه روه ورو، پیاری نه وه نه بوو، به نه و شیوه به هلسوکه و نی له کهل بکن!

ناخر نازانم، هو چی بوو، هر له سهره تاي شوږشه وه، (پارتي) دژایه تیاندو کرد؟ خه لکیان هانده، له گونده کانیدا نازاوه بیتنه وه، وه نه بی، نه و نازاوه مانده وه یه ش، له بهر خاتری چاوی کالی جووتیاران بوو بی، یا دژي پیاوینکی دهره به کی وهک (شیخ) نیزیان کردین، به لکورو (شیخ) له که لیاندا نه بوو، خوشی نده و یستن و ههنگاوه کانیا نی، به هه له ده زانی، بویه دژایه تیاندو کرد.

له بهر نه وه کادیره کانی (پارتي) راسپیرا بوون، ناوی (شیخ) به خراپه بینن و سوو کایه تی بی بکن، ناخر، قسه نمسته قه کهی (شیخ)، تا ماوه به کی زوریش، له نیو خه لکدا هر ده کو ترایه وه، کادیری ویستوو، له ریی پیاو ده کانی (شیخ) وه، قسه ی سارو سوو کی بی بلی، (شیخ) یش بانگ بکردیوو، پیی گوته وو: کورم! کانی من کور دایه تیم کردوه، تو له سکی دایکتدا، نو فور رچت له کیری مشتتری ده کرت!

ره‌فیق پشده‌ری

دووه‌مین پوژبوو، له گهرمهی پرسه‌که‌دا بووین، (کاوه) دیارنه‌ما، پرسیم: له کوښه؟
گوښان: زور ماندووبوو، بورایه‌وه و له‌گه‌ل باوکت روښت. دواى پرسه‌که چوومه‌وه بو
ماله‌وه. دایکم گوښی: (کاوه) له سهره‌وه له ژووره‌گه‌ی تو نووستوه. منیش سرکه‌وتم
و بینیم، له سهریانه‌گه‌ی به‌رده‌مى ژووره‌گه‌م، (به‌کری ماله‌سه‌عیدی شوغیزی شیخ،
دوکتور لاوچاک حفید) و چن پیاویکی خویان دانیشتیوون و چاوه‌ریانده‌کرد.
هه‌ستی.

دایکی (به‌کری)، شیرى به (شیخ له‌ثیف) دابوو، واته شیربرای بوو، (شیخ) هه‌ر له (سپته‌ک)
بوو، له‌به‌رنه‌وه (به‌کری) هه‌ر له‌گه‌ل (کاوه)‌دا بوو، به‌لام کاتی نوو‌به‌ده‌بوو، جنوبی خوی
ده‌دا، سوپهی قه‌مه‌ره‌گه‌ی فریده‌دا و دهری، تا ناشتیان نه‌کریایه‌ته‌وه، نه‌ده‌گه‌ریایه‌وه!
پاشان چوومه‌خواره‌وه، چاوهری‌ی هاوړی خوښکاره‌کانم (شیروان نووړی غه‌ووو،
ناراسی کهریم خه‌داد و عه‌لی خه‌مه‌ره‌شیدام ده‌کرد، بېن و پېگه‌وه دانیشین، واته‌ی فیزیایا
بخوښین، چونکه نزیکی تاقیکردنه‌وه‌کانی کورسی دووهم بوو‌بووینه‌وه.

له‌پر پیاویکی چوارشانه‌ی تیکس‌مراوی به‌خو هات، ده‌ستی جلی کوردی له‌به‌ردابوو،
جامانه‌یه‌کی به‌ستبوو، شیوه‌گه‌ی له (پشده‌ری) ده‌چوو، هه‌ر به‌نو شیوه زمانه‌ش
سلاویکرد و هه‌والی (کاوه)‌ی پرسى، چووه‌سهره‌وه و (کاوه)‌یان بو خه‌به‌رکرده‌وه،
خوی به‌ژووردا کرد و ده‌رگه‌یان داخست، نازانم، چون زانیووی، (کاوه) له مالی نیمه
پشووه‌دا؟!

له (به‌کرام پرسى، نه‌وه کی بوو؟ گوښی: (ره‌فیق پشده‌ری)، من له میژبوو، ناوی نه‌و
پیاوهم بیستبوو، به‌لام پیشت نه‌مدیوو، له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا ده‌مزانی، پیاویکی باش نییه و
سه‌ر به‌ده‌زگه‌ی سیخووری ده‌وله‌ته، هه‌رچه‌نده نه‌مزانی، بوچی ماتووه و چیان
باسکردووه، به‌لام زورم پې ناخوښبوو، لای (کاوه) بینیم، به‌تایبه‌تی له مالی نیمه،
نه‌وچاوپیکه‌وتنه رووېدا!

دواى ماوه‌یه کابرا پوی، برادره‌کانیشم هاتن و له ده‌ره‌وه چاوه‌ریانده‌کرد، سرکه‌وتم
و ده‌رگه‌ی ژووره‌گه‌م کرده‌وه، (کاوه) له جېگه‌گه‌ی من ږاکشاپوو، خه‌ر به‌ریداوو،
هه‌ستا و په‌گدیمان ماچکرد، منیش سه‌ره‌خوښیم لى کرد، دمی بو په‌رتووخانه‌گه‌م
ږاکیشا و گوښی: نه‌م هه‌موو په‌رتووکانه چین؟! هه‌موویانت خوښدووه‌ته‌وه؟ تو له
کولیزی کشتوکالی یا له یاسا ده‌خوښی؟! که‌می قسه‌ی ناسایمان کرد، پاشان
ناتان‌خوړد، له‌پر پیاوړی هات و به‌گوښیا چریانده، نویش به‌په‌له خوی گوږی و گوښی:
بقیینه‌وه و ئیدی روی، به‌لام نه‌مزانی، چې پې گوت، کښی دېکه چاوهرییه‌کا و یو کوی

دهجی، وا به نهو پهل پهله بهر بازوو؟! نیدی له نهو کاتوه. نهو پیاوهم بینی، بلم لپی کرمیوو. پاشان هاوریکاتم هاتنه سهره وه و نهو شه وه، بهدم کوشنکردنه وه، کاتیکي خوشمان به سهربرد.

(1950 - 1982)

پرسه له مزگوت نه و اوږوو، بهلام تا پهک مانگیش، له ماله وه هر نانیشتین، په پتاپه پتا له هه موو (کوردستان) وه، خه لگیکي زور دهاتن. نیدی به نهو شیوه به، دواي پتر له دوو سال زویر پروو، پرسه گهی باوکی ناشتیکردنه وه و نهو جارهش، په ککه وتینه وه. تا له شاریش وو، زووزوو سهرم لی دها، روزی پیش نهوی، له گهل دایکیدا بهرو (سپتهک) پروو و له نهویش، جاریکی دپکه پرسه بو باوکی داننن، چووم بو لای و کوتی: هر تاقیکردنه و کانت نه و اوږوو، دهی، سهرم لی بدهی، دههوی، هیندی قسه ت له گهل بکه، بهلام به داخه وه نه متوانی. له کاتی پیو بستی خویدا بجم، بویه نیسته ش نه مزانی، نیشه گهی چی وو، یا گهر بهو مایه، چی یو پاسده کردم؟!

شیخ کاوه و کاژیک

نهو زور بهراشکاوای دهلیم: هه موو نهو شتانهی، له نهو ماوه بیا، له پرسه گه و مالی خومان بیستم و بینیم، هه موویم به دهی به (کاژیک) گه باند، بهلام لای (پارتی)، هیچ شتیکم نه برکاند، چونکه نهک هر به هیچ شیوه به، بروام پیان نه وو، به لکوو ده شتر سام، بو سبهینی هر خویان، هه مووی یو (کاوه) بگیرنه وه!

دوای ماوهیه، سهرکردلیهتی (کاژیک) بهدهمی، وهلامیان بو ناردم و گوتیان: خوت له (کاوه) مزیکه رهوه و ههولیده، به لای خوماندا رایکیشی، ئیدی منیش، نهو کارهم بهتوندی گرت و زووزوو، نامهم بو دهنووسی، کاتی له اسوله بمانی اش بووایه، سهردانمه کرد و بهپیش کاتی خوی، پیکه وه دهبووین و قسم بو ده کرد هه رچه نه ده گویی بو شلهه کردم، بهلام له نهو بر وایه دا نه بووم، قسه کانی منی به دل بووین، یا خوی به که لکی کاری رامیاری بی، چونکه نهو هه ر خه ریکی گالنه کردن بوو، بیری لای خوشی زیان و رابوواردن بوو!

دوای ماوهیه، (کاوه) له مه به سته کهم تیگه یی و زور به پرونی گوتی: (فتاح ناغا) بو پرسه که ی باوکم هات بو (سیتک)، زور دلنه وایی کردم و کالی فسی جوانی بو کردم، من هه موو بیروباوهره کانیم به ده، چونکه بیروباوهره کانی هه موو نامانجه کانی (شینخ مه محمودای) باپیرمه، بهلام زور بیروباوهره یکی سهخت و گرانه، بو نه م پرژه دهس نانا و سهرناگری، کاتی نه م قسانای بو ده کردم، ته ماشایده کردم و پیده کانی.

هه رچه نه ده تا نهو کاته، ته نیا هه ر باسی میژوو و شورشه کانی کورد، باری نه ته وه یی و رامیاری (کوردستان)، دهنده یی راگیره کران، بیتوانای و بیتدهسلانی سهرکرنایه تی کوردم بو کردبوو، نه گینا هیچ شتیکی نه بینیم، به ناشکرا نه درگانه بوو، چونکه نه وه شیوازی کارکردنی نه نه بوو، هه رچی هیه، به کسه ر باسیکه یی، خه لک بو سه ر ری و باوهره که مان بانگه یی، به لکوو ده بووایه، پیش نهو ماوهیه، به شیوه یه کی ناراسته وخو و ورده ورده، هه موو شتیکی بو پروونکریتیه، نینجا گه ر زانرا، نهو بیروباوهره ی بو هه رسیده کری، ناماده ی کارکردن و گیانفیدایی هیه، نهوا ته نیا هه ر نهو کاته ده توانری، به ناشکرا سه ره داوی نهو باسه ی له گه ل دامه زریتری و هه موو شتیکی بو پروونکریتیه، بهلام چ نهویش و چ منیش، نهو خورمایه ی خواردبوومان، دهنگه که یمان له گیرفانی یه کیدا به جیه یشتبوو، له بهر نه وه ده مانزانی، چی ده لین و چیمان له یه کدی دهوی!

له گه ل نه وه شدا باش تیگه یشتبووم، (کاوه) نایه وی، به ته واوی خوی به هیچ لایه که وه بیه ستیه وه، به تاییه تی له گه ل (کاژیک) دا، چونکه جگه له ماندوو بوون و چه ره سه ری زیاتر، هیچ چۆره به رژه وهندی و که لکیکی، نهک هه ر بو نهو، به لکوو بو هیچ که سیکی دیکه شی نیدا نه بوو، نهویش ناقه تی نهو کوردا به تیه خه ستوخۆله ی نه بوو، دهک باپیری دهرویش ئاسا، شانی بداته بهر، تال و کریش له سه ر خوی بی، بهلام له وه لامدا، هه ر هه ندهم پی گوت: گیر تا ده مری، هه ر ته مای دوو جاوی ساغه، منیش نهو روو نهو کورهم و هیوای هه ره گه ورهم نه وهیه، (کوردستان) نازاد و سه ره خوی بی!

گومان و بیناومری

دوای نهوهی دوامه‌والم که یاند لیرسراره‌گم (فرهاد عه‌بولحه‌مید) هات و کوتی: له سهرکردلیه‌شیوه پینان راگه‌یاندووم. (کاوه) پیوه‌ندی له‌گه‌ل (بابه‌کر پشده‌ری) و (رفیق پشده‌ری) هه‌یه. چهن جاریکش له (سوله‌یمانی) و (به‌غدا) له‌گه‌ل لیرسرارانی (ئهن) و (موخابه‌رات) دانیشتوو. به‌لام جوری پیوه‌ندی‌ه‌که‌ی نازانین. چونه. به‌لکوو هه‌ولی له‌گه‌ل بده‌ی و جوری نه‌و پیوه‌ندی‌ه‌مان بو رووتکه‌یته‌وه.

به‌راستی، نه‌و هه‌موو باب‌ه‌خه‌ی سهرکردایه‌تی (کاژیک)، به (شیخ کاوه) بیان دابوو، زیاد له پیویست و قه‌باره‌ی خوی بوو. بویه ههر زوو له ریک‌خسته‌که و سهرکردایه‌تیش، گومانم په‌یداکرد، له هه‌موو راپورته‌کانی هه‌لقانه‌مانا، گه‌لی پرسیارمه‌کرد، هیندی جار وه‌لام ده‌سه‌که‌رتوه و هیندی جاری دیکش، خویان لهن ده‌کرد به‌که‌ره‌ی شالی! هیندی له وه‌لامه‌کانیانم به‌دلبوو، برواشم به‌هیندیک‌ی دیکه‌یان نه‌بوو. به‌لام بو چاره‌سهرکردنی نه‌و باره‌ ناله‌باره‌ی نیوانمان، بوته‌وه‌ی هه‌موو راستیه‌کان، سه‌بارت به (کاژیک) بزائم، گه‌لی جار دوا‌ی کونفرانش یا کونگره‌م ده‌کرد. نه‌وانیش ده‌یانگوت: چاره‌ری وه‌لامی سهرکردایه‌تی بکه و نه‌وا پتر له (45) سال، به‌سه‌ر نه‌و پرسیارانه‌دا تیه‌ربوو، سهرکردایه‌تی نه‌ک ههر وه‌لامی نه‌دانه‌وم. به‌لکوو (کاژیک) یش نه‌ما!

چکه له نه‌وه‌ی، که‌ره‌سه‌ی روشنبیری نوییان نه‌بوو، نه‌نیا ههر نووسراوه‌ کونه‌کانی سالانی شه‌سته‌کانیان یو ده‌ناربین. کاتیکش له نه‌و باره‌یه‌وه ده‌مپرسی، ده‌یانگوت: که‌ره‌سه‌ی بیروباوه‌ر، فله‌سه‌فه و نایدولوزیا، کۆن ناب‌ی و له هه‌موو سه‌رده‌مبکه‌، وه‌ک خوراکیکی گیانی به‌کار‌دینری و که‌لکی لی وه‌رده‌مگیرئ. منیش بروام به‌نه‌و وه‌لامانه ده‌کرد. چونکه ته‌ماشای نایینی نیسلام ده‌کرد و لیکمه‌دایه‌وه. چون پینش (1400) سال، قورعان بو په‌یام‌به‌ر هاتوو، وه‌ک موسولمانه‌کان ده‌لین، یه‌ک پیتی لی زیاد و که‌م نه‌کراوه، نه‌کزاروه و ههر وه‌ک خوی ماوه‌ته‌وه، موسولمانه‌کانیش باوه‌ریان پنی هه‌یه و که‌سپش دوا‌ی شتی نوییان لی تاکا! به‌هه‌مان شیوه‌ش، له فله‌سه‌فه‌ی مارکسیزم ده‌روانی، هه‌مان لینگانه‌وه‌م یو ده‌کرد و به‌نه‌و شیوه‌یه، خۆم هه‌لده‌خه‌له‌تاند!

بویه نه‌و دوا‌کاریه‌ی سهرکردایه‌تی (کاژیک)، سه‌بارت به (کاوه) لییان کردم، به بیانووی نه‌وه‌ی که‌م ده‌ییبنم. رهنه‌کرده‌وم. چونکه نه‌و کاته، هه‌موو که‌س ده‌یزانی، (شیخ موخه‌مه‌دی هه‌رسین) و (موخه‌مه‌دی عه‌زیز)، سه‌ر به (کاژیک)ن، له باره‌که‌ی (بارزانی) کارده‌کن و یه‌که‌مین باوه‌رپیکراوی سه‌روک (بارزانی)شن. له‌به‌رنه‌وه گومانم په‌یداکرد، نه‌و زانیاریانه‌ بو سهرکردایه‌تی (کاژیک) بی، به‌لکوو بو ده‌زکه‌ی پاراستن یا باره‌که‌ی (بارزانی) بی. منیش له‌لایه‌که‌وه، نه‌وه‌م به‌سیخووری ده‌زانی و له هه‌موو

ژياننشمدا، سيخوورېم بو هېچ كەس و لايەني نه كړدووه، زور به چاوبكي سووكېشهوه، له نهو جوړه كسانهه روانيووه له لايه كي بېكه شهوه، زور رڼم له نهو دوو دوومه له كوره يه ي (پاراستن) و (باره كي بارزاني) بوو، كه له سهر دلي (پارتي) هه لتوقيبوون!
شاياني باسه، هردوو ناوېرلو (شيخ موحه ممد ي هرسين) و (موحه ممد ي عزيز)، روژي (2 7 1962)، له شاري (سوله يمان ي) به دووقولي، (پارتي كالي كورد) يان دلمه زړلند، نزيكه ي ماوه ي (2) سال خه باتيانكرد و له بوژاندنه وه ي هستي نه توه يي روله كاني كالي كوريدا، روليكي باشيان بيئي.
به لام (كاژيك) پيشتر هه بوو، روژي (14 4 1959) دامه زرابوو، له نه نجامدا نهه دوو پارت، له به كي نزيك بوونه وه و روژي (27 3 1964) يه كيانگرت، نه نداماني هردوو پارت تيكه لا بوون و نهو دوو هاوبيره ش، بوون به نه ندامي سهر كرنايه تي (كاژيك).

شيخ موحه ممد ي هرسين
(1927 - 1979)

موحه ممد عزيز قادر (خاله حه مه)

گه لاوه ریوه کانی دره ختی ته مه نم

به رگی دووهم / به شی دووهم

سهرتای گرفته گهرمه

هر دواى نه وهى، پرسهكې (شینخ له تیف) ته واو بوو، (جهمال قاسم) م بینى، گوتى: سبهینى له لیژنه ی ناوچه چاومړینده کم، هیندى شت هیه، پیکه وه باسیده کین، به یانى چووم و بینیم. (شینخ ره روفى شینخ عارف، حه مرمحیم * و جهمال قاسم) دانیشتبوون، سلاومکرد، زور به ساردى وه لامیاندامه وه، ماوه یه دهنک نه بوو، پاشان (خاله حاجی)، پروى دهمی تیکردم و به تروغیزیکه وه گوتى: تو خوت به نه ننامى (پارتى) دهرانى؟ گوتم: تا نه م کاته شى، به لى، گوتى: نه ی بوچی جنیوت به (بارزانی) داوه؟ منیش وهک له بانى به رمبه نه وه و تیگه یستم، داخى شتیکی دیکه م پی دهریژن، نه کینا من و جنیوتان به (بارزانی)، کوجا مهرخه با! گوتم: کى نه و هواله دروپی پی گه یاندوون؟ گوتى: دوکتور (موحسین)، * نیدی به ته واوی کیسه کم لا روونبووه وه، چونکه پیش یهک دوو روژ پیکه وه بروین و له سهر هیندى بابته، دمه ته قییه کی گهرمان کرد.

| 1994 - 1948 |

■ (حه مه) کوردی (ره حیم سمیل) بوو، یاوکی له کارگه ی چیمه نتوی (سهرچنار) کریکار بوو، سهرتا به (مهفلل جووجهله) و دواى شورشی ئیسلامی (ئیران) پیش، به (خاله حاجی) تاسوابوو، چگه له خوی، دوو برای دیکه شى کوژوان له نه م نووسیده، له بری ماوی راسته قییه ی خوی و مهفلل (جووجهله)، هر به (خاله حاجی) ناویده بهم!

■ دوکتور (موحسین) خالکی (کویه) بوو، خزمی (عەلى عەبدوللا) بوو، پزیشکی فیتیرنیری بوو، له (سوله یمانی) دامه زرايوو، به هوی دوکتور (عەبباس) و (حه سره) گول موخه سمه داموه ناسیم، له ماوه یهکی کهندا، زور له بهکدی بزیکورینه و بهکى ■ نه و هاوریهانه بوو، نومیدیکم پی بوو، بیکم به (اکازیک)، کهچی وهک مار پیوه بیدام!

بهراستی، کاتی هاتمه‌ده‌روه، به‌ته‌واوی وېږووبووم. بېروام نه‌ده‌کرد، نه‌وه له من ږوويډا بې. نه‌وته‌ی له ریزه‌کاني (کاژیک) پشنا کارم‌ده‌کرد، به هيچ شپوه‌يه، بېروام به (پارتي) نه‌مايوو. له سهره‌تای سالی (1971) پېشه‌وه، چن جاري داوالم له سهرکړدایه‌تی (کاژیک) کرد، ولز له (پارتي) و (قوتابیان) پېنم، خوم بو ریکخسته‌کاني خومان ته‌رخانگه، به‌لام سهرکړدایه‌تی رېيان نه‌ده‌مام. زور حزم‌ده‌کرد، له (پارتي) دوورگه‌ومه‌وه، چونکه هره‌گیز دروم له‌گه‌ل باوه‌ری خوم نه‌کردووه و فېلېش له باوه‌ری خوم ناکه‌م. به‌لام حزم نه‌ده‌کرد. به نه‌و شپوه‌يه، (پارتي) ده‌رگا، به‌لکوو پېم خوشبوو، خوم وازېنم. چی بکه‌م؟ نه‌وه‌ش باجي سهرکړدایه‌تی (کاژیک) يوو، وه‌ک چون سموره، گویز له‌نیو کلوره‌داردا ده‌شارپتوره، نه‌وانېش نه‌ندامه‌کاني خویان، له‌نیو ریزه‌کاني (پارتي) دا، بو سیخووریکردن و ده‌نگوباسکوکرده‌نه‌وه ده‌شارپه‌دا!

نه‌کینا گهر (کاژیک) م نه‌ناسیایه و کارم له‌گه‌ل نه‌کردنایه. هه‌لبه‌ته هه‌موو توانای خوم، بو (پارتي) ته‌رخانده‌کرد و زور به دلسوزېشه‌وه، نېشم بو ده‌کردن. به‌تایبه‌تی له نه‌و روژانه‌دا جاده‌کې پانېوو. خه‌لک خواخوایانېوو، (پارتي) ناوړېکيان لی بداته‌وه، له ریزه‌کانیدا کارېکن، پېشکه‌ون، ده‌سیانېروا و خویان به‌سهر ږوله‌کاني گه‌لدا باده‌ن. به‌لام من له‌پېناوی باوه‌رکه‌م‌دا، هه‌موو نه‌و شقانه و به‌رژه‌وه‌ندی تایبه‌تی خوم له کورنا!

دواي نه‌و کولینه‌وه بېسهره‌به‌ره‌ی (خاله‌حاجی)، به‌کسهر خوم له (قوتابیان) وازمېنا و به‌لای هيچ ریکخسته‌نیکي (پارتي) دا نه‌چوومه‌وه، به‌لام روژي له ماله‌وه دلیشتېبووم. خه‌ریکی خوینده‌وه بووم، (فه‌ره‌یدوون عه‌بدولقادر که‌رکووکی)، نه‌ندامی سهرکړدایه‌تی (ای. ق. ک.) بوو، هات و گوټی هه‌لیژارښی لیژنه‌ی ناوچه و لقمان هه‌یه، داواته‌که‌ن و ده‌یی، پېی. هه‌رچه‌نده خه‌ره‌کم بو رست، به‌گويیدا نه‌چوو. پېکه‌وه روېشتین، له هه‌لیژارښه‌که‌دا، به‌لیهرسراوی ناوچه ده‌رچوومه‌وه و بووم به‌ نه‌ندامی للی (سوله‌یماني) اش، به‌لام سووور ده‌مزان، (خاله‌حاجی) وازم لی ناهین، (پاراستن) تازه نایه‌لی، نه‌ک هر له (قوتابیان) دا کارېکه‌م، به‌لکوو ژيانېشم لی تالده‌کا، چونکه که‌سی نه‌و تاوانه گه‌وره‌یه‌ی بو درووستکړایي. زور بېویژدانه‌ بلین: جنيوی به (بارزانی) داوه، ئیدی چون رېزی لی ده‌کرن، (بارزانی) نه‌و سهرده‌مه‌ی سالی (1972) اش، که‌ که‌س نه‌وو. له ناستیدا بکړکی و بلی له‌ل! به‌تایبه‌تی دواي نه‌وه‌ی، سهرکړدایه‌تی (به‌عس) هه‌ولی له‌تیویردیان دابوو، ئیدی هینده‌ی دیکه، له دل و ده‌روونی ږوله‌کاني کوردا، خوشه‌ویسترېووبوو!

خاله حاجی بو وایکرد؟

من ده مزانی، خاله حاجی) کوینی دیشی و بو وانه شتی، به فوورسی کرتووه؟ جینی خویته لیزه باسیبکه، هرچنده له بهرگی یه که میشدا، به کورتی باسکردوو، تازه هردوو باله کی جه لالی و مه لایی تیکه لاو بوو بوونه وه، (پاراستن) گومانی لئ ده کردن، گوايه هیشتا ریکخستنی تاییه تی خویان هیه.

ئه و کاته من له جووتیاران کارمه کرد. بوژی (خاله حاجی) تیلیفونیکرد و کوتی: به په له وهه ئه م بهر، نیشم پیت هیه. چووم و دووبه دوو دانیشتن. زور به شانوبازووی مندا هیلیدا و ریزیکی زوری لی کرتم. پاشان ناوای لی کردم، چاودیری هردوو دوکتور (خه سره خال) و (موفه ق)ی پزیشکی چاوی بو بکه م. منیش له هه موو ژیا نندا، رقم له کاری سیخووی و چلکارخوری بووه له بهر نه وه زور به راشکاوی پیم کوت: من له جووتیاران کارم زوره، ئه و کاره به من نا کړی و ناوای لینیووردن ده که م، به لکوو نه و کاره به مه فالیکی دیکه بسپیږی کوتی: ناخر زور په لیه و که سی دیکه له بهر ده سدا نییه. له بهر نه وه ناچار بکړم، تیلیفون بو (کورډو)ی هاوړیم بکه م و کاره که به نه و بسپیږم. ئیدی له نه وه وه، نیوانمان درزی تیکه وت و رفیکی زور خراپی لی هه لکړم. جگه له نه وه، هر له کونه وه له (سه رچنارا، خوی و امحیدین)ی برابم ده ناسی و خه لک ده یانزانی، چه ن ناویانگیان خراپه!

(خاله حاجی) تازه ها تپووه (سوله یمانی) و ده یو بست، هیلای پاراستن دامه زینتی، تا ناغاگانی ده سخوشانه ی لی بکه ن. جا له نه وه ده چوو، من یه کی له نه وانه بوویم، ریکمخا. بویه نه و کاره قیزه ونی به من سپارد. گه به قسه مې کردایه و کاره که م بو راپه راندايه، نه و له سه داسه د، کاری دیکه شی پین ده سپاردم. ناوتریش ناوای لی ده کردم، له ده زگ ناوژاوه که یدا کار بکه م. به لام به نه و ده لامه م. هه موویم له کورتی برییه وه!

ده سەن زیرهك

له دهنگخوشه كورده كاندا، هر له منالیه وه، هۆگری دهنگی (حه سەن زیرهك) بووم. كاتی گه وده شیووم، ته منه له (14) سالان ئییه ر بوو بوو، حه زم له دهنگ به سه زه كه ی (حه مه ی ماملی)ش كرد.

ازیرهك ای بلیه ت، كاریکی زوری تیکردم. هونه رمه ندیکی لیه اتووی مه زنیوو، راژه یه کی زوری هونه ری کوردی کردوو. ناخر نه و هونه رمه نده گه وده و بلیه ته، گه کورد نه بووایه، له ئیو هر که لیکي دیکه ها هه لکه وتایه، جگه له نه وه ی میلیونی ده بوو، ناویشی له هه موو جیهاندا بلاوه بووه وه و کهس نه بوو، نه یاسا! به لام به ناخوه وه ک گوتووایه: قدری زیر، لای زیرنگه ره!

هونرمه‌ندی هه‌ره گه‌وره‌ی کورد (حەسەن زێرەک)، پۆزی (29 11 1921) له شاروچکە‌ی (بوکان) له‌دایکبووه، پۆزی (26 6 1972). هه‌ر له (بوکان) مریوووه و له‌سه‌ر پاسپارده‌ی خوشی، له دامبێنی کێوی (ناله‌شکینه) نێژراوه. واته ته‌نیا (51) سال ژیاوه. ره‌وانی شادیی!

ئهم دینه‌یه‌ی سالی (1956)، له نووکانی (حاجی نه‌حه‌کریسی قه‌ساب) گیراوه. له راسته‌وه: (عوسمانی مه‌لا، حاجی نه‌حه‌کریس، حەسەن زێرەک، نه‌که‌رمی کوریم ناغا، که‌ریسی نه‌حه‌ی هه‌رمه‌ر، حاجی موحه‌مه‌دی شیخ عه‌زیزی بارانی - باوکم، نه‌ر سه‌له‌ی ده‌که نه‌ناسراوان)

هۆردووکە‌ی قوتابیان

دوای نه‌وه‌ی تاقیکردنه‌وه‌کانی کورسی نووه‌ممان ته‌واوکرد، بیری سکرته‌ریه‌تی قوتابیان بریاریدا. سالانه‌ چه‌ن هۆردووکه‌یه‌کی رووناکبیری و کارکردن، له نیوچه جیا‌جیا‌کانی (کوردستان) بکه‌نه‌وه. تا له‌لایه‌که‌وه، یارمه‌تی جووتیاران بده‌ین و له‌لایه‌کی ده‌یکه‌شه‌وه، هیندی شتیان بۆ باسکه‌ین. له‌ رووی نه‌ته‌وه‌یی و رامیاریشه‌وه، که‌می وشیاریانکه‌ینه‌وه، بریاربوو، هۆردووکه‌که‌مان له‌ یه‌کی له‌ نیوچه‌کانی ده‌وروبه‌ری پارێزگی (که‌رکووک) بێ، به‌لام ده‌سه‌لاتلارانی (به‌عس) نه‌یان‌ه‌یشت. ناخ‌گر سه‌رکردایه‌تی (پارتی) و شورش، که‌می ژیری‌بو‌نایه، به‌رز‌ه‌وه‌ندی گه‌لی کوردیان، له‌به‌ر چا‌و‌بو‌وایه، ده‌بو‌وایه، هه‌ر ئه‌و کاته‌ له‌ هه‌موو پلان و ئامانجه‌کانی (به‌عس) تێیکه‌پشتایه، (4) دکه‌ سالی ره‌به‌ق، چا‌وه‌ری ئۆتۆنۆمییه‌کی شه‌ه‌له‌یتداریان نه‌کردایه، قوزه‌گامیشیان به‌ دیار ریککه‌وتنه‌نامه‌که‌ و به‌لینه‌کانی ئۆژمنی داگیرکه‌ره‌وه نه‌شتایه‌ته‌وه!

پاشان ناچاربووین، هوردووک که له گوندی (هه‌شه‌زینی) سه‌ر به شاروکه‌ی (سه‌نگاو) دامه‌زینین، گونده‌کش زور له (چه‌مه‌مال) هوه دوور نه‌بوو، روژی (1، 7، 1972)، له گوندی (هه‌شه‌زینی)، له خانووی قوتابخانه‌که‌دا جیگیربووین، پتر له (100) خویندکاری ناوه‌ندی، ناماده‌یی، پیمانکه و زانگوان ده‌بووین، له هه‌موو شارمکانی (کورستان) هوه هانبوون. دادهر (حه‌مه‌قه‌ره‌داخی)، نه‌ندامی سکرته‌رییه‌تی قوتاییان، به‌رپرسی یه‌که‌می هوردووک که بوو، نیم‌مش نه‌دامانی لفر (سوله‌یمانی)، سه‌رپه‌رشییمان ده‌کرد، من و (سه‌لامی مه‌لامه‌به‌لوله‌حمان) نه‌و کاته نه‌ندامی لپژنه‌ی ناوچه‌ی قوتاییان بوو، پیکه‌وه کارمانده‌کرد، له مالان داده‌ه‌زاین و قسه‌مان بو جووتیاران ده‌کرد. هه‌رچه‌نده نه‌و کاته، به‌ره‌و مارکسییه‌ت هه‌نگاویده‌نا، سووریش ده‌یزانی، من له (کاژیک) دا کارده‌کم، چونکه چهن جاری به‌راشکاو، قسه‌م بو کردبوو، له زور شتدا، یه‌کمان ده‌گرتوه و ریزی یه‌کیمان ده‌گرت. نه‌و ساله له هوردووک گه‌لی کوری باش و کورپه‌روه‌ری وه‌ک (ئه‌رسه‌لان باییز، دوکتور چیا عه‌بیاس، سالار عه‌زیز، ره‌وانشاد ماموستا عه‌زیز ...)م ناسی.

روژانه له هوردووک که، خویندکارمکان یارمه‌تی جووتیارانی گونده‌کیان ده‌دا، مانگی (7) بوو، خه‌ریکبوو دروینه‌ی گهنم و جۆ ته‌واوده‌بوو، به‌لام کاتی بژلری نیو مه‌ره‌زه و ده‌سکه‌نه‌ی نوک بوو، له‌به‌ر نه‌و خوره گه‌رمی گه‌رمیان، زوربه‌مان قووشی سه‌ریه‌شه بوو بووین، له‌به‌ر کوپته‌ری میشووله‌ی شه‌و و روژیش، نارامان لی هه‌لگیرابوو. شه‌رانه خه‌ر له چاولمان نه‌ده‌گوت، کاتی نیشی نه‌و ده‌رووبه‌ره‌ش ته‌واوبوو، به‌یاتیان زوو هه‌له‌دستان، به‌ره‌و گونده‌کانی دیکه‌ی ده‌رووبه‌ر ده‌رویشتین.

گه‌ر روژی کارمانگیرایه، نه‌وا به‌یانی زوو، له هوردووک نانمانده‌خوارد و ده‌رویشتین. نانی نیوه‌روشمان له مالی نه‌و جووتیارانه بوو، که نیشمان له‌گه‌ل ده‌کردن، هه‌موو ئیواره‌یه‌کیش، چیشته لی ده‌مزا و له هوردووک نانمانده‌خوارد، هیندی خویندکار، بۆ ناماده‌کردنی خواردن دانه‌بوون، روژانه به‌ ترومبیل ده‌هه‌وون، له (چه‌مه‌مال) سه‌وزه و گۆشتیان ده‌کری.

گوندی دیلیژه

روژیکیان له (هه‌شه‌زینی) هوه به‌پی، به‌نیو ده‌ربه‌ند (پاسه‌ره) و به‌گویی ناوه‌که‌دا رویشتین، تا که‌یشتینه گوندی (دیلیژه)، گونده‌که له شوینیکی زور به‌رز هه‌لکه‌وتوو، هه‌رچواره‌وری به‌ باخ و سه‌وزایی رازابوووه، ناویکی زوری هه‌بوو، هه‌وز و مزگوتیکی گه‌وره‌ی جوانی خاوینی لی بوو، نه‌و گونده هینده‌ دلگیر و خوش بوو، مرو دلی نه‌ده‌هات، به‌جیبیلی، ماوه‌یه له نه‌ویش حه‌واینه‌وه و دواپی گه‌راینه‌وه، گونده‌که هینده‌ دلگیره، نیسته سه‌یرانکه‌ر، به‌ پهل رووی تی ده‌که‌ن.

شهوانی هژدووگه

شهوانه دواي نانخوارين، له ژير چه تری نه و تاسمانه شینه خاوتنه دا دانه نیشته. تاسمان به نه ستیره ی کهش رازابووه و هر جریوه جریو پانیوو. مانگیش وهک پروژیکته ریکی سرووشتی، نه و ناوه ی روونا کردیووه. سرووشت کشوماقبوو، هه رایه کی خوش و سازگارمان هه لده مژی، هه موومان کوده بووینه وه و هر جاره ی، باسی شتیگمان ده کرد. پاشان گورانیمان دهگوت و بهرنامه ی کالته وگه پ ده سیبته کرد.

ازبیاری نوری به گای شیربرام و (نازاد کویی)مان له گهل بوو، به زمیکی خوشی کالته وگه بیان هه بوو، زوربه ی شه دووقولی پیشکه شیاند کرد. خویندکاره کان زور لایان خوشبوو، داوایان لی ده کردن و نه وانیش به گورلنیه وه، کالته یان به زمانه کوربیه کی مه لا و فهقی موسولمانه کوردمکان ده کرد. ناویشانه کی (دهمه تهقی دوو فهقی له سهر قه نداغ) بوو، هینده ی بیرم عایی، دهیانگوت:

فهقی زیبار: چا له قه نداغی نه فزله تره.

فهقی نازاد: نه خیز، قه نداغ له چای نه فزله تره، تو بری، لو؟

فهقی زیبار: لو؟

فهقی نازاد: زه وه بانی سوکری تیا نه سهه لته، تو بری، لو؟

فهقی زیبار: لو؟

فهقی نازاد: غه سلی نیستیگانه کی نه فزله تره، تو بری، لو؟

فهقی زیبار: نه دی کو واده بی، لو هه ره ده بی، من بریم لو، نه دی که ی قسان بکه م؟

نیدی به نه و شیوه یه، هه ردووکیان درپزه یان بیده دا و خویندکاره کانیش، تیز پیده مکنین.

یا (زیبار) هه لده سا و نوکته ی دهگیریه وه، هیندی جاریش به رویه کی به سمته وه ده به ست و سووریکیشی به ده مه وه ده دا. (نازاد کویی)ش به گورانی و نه نه که لیدان دهیگوت:

یا لا (زیبار) بایه

بو پیشه وه رایه

بادان هر له تویه

سمت مه شکه ی دویه

نیدی ده بوو به پینگه نین و هه رایه کی خوش، نه و سهری دیار نه بی، نه و هه موو ماوه یه، له نه وی بووین، کهس دلی له کهس زوویر نه بوو. (بوهران) ناویکی خه لکی شاروچکه ی (هه له بچه)شمان له گهل بوو، خزمی (چه لالی عیه کلاش) بوو، دهنگی زور خوشبوو، هه موو شه وی داوامان لی ده کرد، گورانیمان بو بلی، نه ویش گورانی (که مه ره شل)ه که ی (حه سه ن گرمیانی) بو ده کوتین و زور باشی دهگوت!

دوای نهوهی نهو باس و ورده ناههنگانه تهواوده بوو. هر کومه‌لی یو خویان پینگه‌وه دله‌نیشتن و یاسوخوای جیاوازیان ددکرد به‌لام من پتر، تیکه‌لاوی خویندکاره‌کانی (که‌رکووک) دهبوم و قسم بو ددکردن.

چه‌چه‌مال

ماویه له هوردوکه بووین، سر و ریشمان زور هاتبوو. روزی له‌گه‌ل برادران (سالار عزیز) و ره‌وانشاد ماموستا (عزیز‌دا) چووین یو (چه‌چه‌مال) سروریشمان بتاشین. سرتاشخانه‌یه‌کی لیبوو، ناوی سرتاشخانه‌ی (هردوچاوه‌که‌م) بوو! کابرا تا سروریشمی تاشین، هر زوزو ددیگوت: ناخر هردوچاوه‌که‌م، ونییه، هردوچاوه‌که‌م، خراب نییه، هردوچاوه‌که‌م، باشه په‌لمه‌که، هردوچاوه‌که‌م پیروژین، هردوچاوه‌که‌م به‌خیرچن، هردوچاوه‌که‌م سرتاشخانه‌ی خوتانه ... نیمه‌ش که رویشتن، گوتان: زور سوپاس هردوچاوه‌که‌م! نیدی هینده‌ی هردوچاوه‌که‌م دوباره‌ده‌کرده‌وه، که‌ر نهو دوو وشه‌به‌مان، له قسه‌کانی دهره‌نایه، همووی چن رسته‌به‌کی که‌می دهمایه‌وه. دوایی تیکه‌یشتن و گوتان: نه‌مه بویه، سرتاشخانه‌که‌شی ناوناوه هردوچاوه‌که‌م!

بووداوکی دلت‌ه‌زین

داخم ناچن، چن روزی پیش نهوه‌ی کارم‌کانشان ته‌واوکه‌ین و هر که‌سی یو شویی خوی بگریت‌وه، زوربه‌مان چووین، مه‌له بکه‌ین، کلتی نیواره گه‌راینه‌وه، برادره‌یکمان دیار نه‌بوو، به‌نه‌و شه‌وه، هرچی شوی نه‌بوو، همووی به‌دوایدا گه‌راین، به‌لام په‌راخه‌وه نه‌ماندوژییه‌وه به‌یانی زوو، له‌گه‌ل دوو که‌سی شاره‌زای خه‌لکی گونده‌که‌ما چووین یو سر چه‌مه‌که، پیاوه‌کان هر چاویان به‌ناوه‌که‌که‌وت، گوتیان: له‌نه‌م گومه‌دا خنکاوه، لیم پرسین: چوژ دهران؟! گوتیان: نابین، ماسیه‌کان له‌نه‌و ناوه‌ما کوبوونه‌ته‌وه، پاشان خویان رووتکرده‌وه و تهرمه‌که‌یان دهره‌نا.

له‌نه‌وه دچوو، له‌به‌رزییه‌که‌وه خوی هلداین، سهری له‌لمی بن گومه‌که‌چه‌قیبی، نه‌و داماره، نه‌و شه‌وه تا به‌یانی، له‌نیوناوه‌که‌ما مابووه‌وه، خوا به‌شه‌خوراکی نه‌و شه‌وه‌ی، یو ماسیه‌کان ناردبوو، هر شویی نه‌رمبوو، خواردبوویان و هردوو گریچه، لچ و لیو، سهری لووت، کیز و گوتیان قرتاندبوو، پاشان جله‌کانیمان دوزیه‌وه، هه‌لمانگرت و هینامانه‌وه یو هوردوکه‌که.

به‌یانی باوک و که‌سوکاره‌که‌ی له (که‌رکووک) هوه هاتن، هه‌موومان له‌دووریان کوبوینه‌وه، زور به‌مانومه‌لوولی و غه‌مگینه‌یه‌وه راوه‌ستابووین، پیش نهوه‌ی باوکی نه‌رمی

جگه رگوشه که ی سوار ی ترومبیله که ی بکا، رووی تیگردین و گوتی: نهو هر کوبی من نه بوو. کوری کورد و برای شووش یوو. به قوربانی (کوردستان) من و دهبی له نهو ریبه، هر مالی قوربانی خوی بی!

سهیر نهو بوو، کاتی نهو باوک کورد پهروهه گه ورهیه. نهو قسه جوان و ریکوپینکانه ی دهکرد، یهک تتوک فرمبیسک، له چاوانی نهوژا! بهلام کم خویندکار هه بوو، له تاو نهو قسه پر سوزانه. خوی پی راگیرابی و لهبری نهو باوک فارمانه، فرمبیسکی بز کوره که نهوشتنی. زور به باخوه، ناوی نهو دهوانشادهم بیرنه ماوه. تا بینووسم.

لفی قوتابیان

دوای نهو ی هژدرووگه تهواییوو و گه راینهوه، زور به سهختی تووشی نهخوشی (مه لاریا) بووم و له نیوجیدا خستمی. نهندانانی سهرکردایه تی قوتابیان، له (سوله یمانی) بوون. له گهل ناوچه و لقا، سهرانیکیان بو (تهویل) ریکخست. من له بهر نهخوشی نه متوانی. بچم، ماوهیه به بیدنگی. له قوتابیاند کاسکرد. بهلام دوای نهو ی (پارتی)، بلاوگراوه یه کیان له سهر دهکردم و له ریزه کانی ریکخستندا بلاویانکردهوه. کومپته ی ناوهندی بریاریدابوو، به به کجاری دهرمکن. ئیدی قوتابیه هه لیه رست و مه راییکاره کان، نهوانی چاویان له شوینه که ی من بریبوو، راهورتیکیان بز لیژنه ی ناوچه و لفی (پارتی) نووسیبوو، داویانکردبوو، له قوتابیانش دوورمخه نهوه. (خاله حاجی)ش یهک و دووی لی نهکرد و بی نهو ی پرس به کس بکا، داواکارییه که یانی پهسندکرد. نهم کارهش، نهو درز و پروپاگاندانی (پارتی) دهسه لمانده که چه ندین سال بوو، بانگهشیان بز دهکرد و دهیانگوت: ریکخراوه دیموگراسییه کان، چه ر ریکخراویکی پیشه یی بیلایه نن، هه موو خویندکارانی (کوردستان)، لاوان، نافره تان ... دهتولن، به نازادی کاری تیدا بکن!

هه لیه ته نهوان وهک (یه گیتی خویندکارانی نه تهوه یی کورد) ی سهر به (کازیک)، هینده راسگو و نازا نه بوون، به راشکاری به جه ماوه ری کورد بلین: نهوی بروای به بیروباوه ری (کازیک) نه بی. له ریزه کانی ریکخراوه که ماندا جیی نابینه وه. چونکه نهوان جه ماوه ریان هه لده خه لتاند و ده سیانده برین، مام ریوی ناسا، به فروفیل خه لکیان له دوری خویان کو ده کردهوه!

له نهو روژانه دا، (عادیل موراډ) سهروکی ای. ق. ک. هات بو (سوله یمانی). یه گیمان بییی و گوتی: نابیی، وازیینی. دوای نیوهرو، سهردانی (عالی عه بدوللا) دهکم و له نهو باره یه وه. تیلیفون بو لقی بکا، تا له سهر کارکردن بهردهوامیی. نهو کاته (عالی عه بدوللا)، هه م پاریزکاری (سوله یمانی) و هه م نهندانمی په لیتیریژی (پارتی)ش بوو. بهلام وا دیار بوو، له گهل (خاله حاجی) با هیچی پین نه کرابوو. تا له قوتابیانش دهری نه په راندم، وازی لی نه هیتام!

گۆزانتکاری و ژياننیکي نوې

سالی (1972)، دایکم زوری له باوکم کرد، تا لهدس کریچیتی بزگارمانیې. نهوه بوو، له پشت یانې ماموستایانوه، پارچه په زهوی (347) متری کړی، هر نهو ساله زوو دهسمانپنکړد، خانوویه کی گوره و جوانمان دروستکړد. له پشووی هاویندا، هیچ کاریکم نه بوو. سهرپهرستی کریکاره کانم دهکړد. سهره تاي پاییزبوو، خانووه که تهواو بوو، گویز امانوه و چووینه ناوی. لهدس کریچیتی بزگارمانبوو، به خانووی خومان شادبووین!

حهو شه که مان نژیکه ی (200) مترده بوو. منیش وهک کادیریکی کشتوکال، دیزاینکی جوانم بو باخهک دانا و کریم به دوویه شهو. له به شه گوره کی و له نیوه راسته که یدا، به شی چیمینکی گوره م هیشه وه. هر چوار به وره که شیم به بلووکي گوره جیاکړدووه. له نهو دیو چیمه نه که وه، چندین داری قه پسی، هه لووژه، هه ناز و هه نجیرم ناشت. له نیوان داره کانیشتا، چندین شتلی کولم هینا و رواندم. له به شه کی دیکه شیدا، له دهرگی دهره وه بو هه یوانه که. له بهری لای چیمه نه که وه، چن قه له م میوکی جیاوازم چمقاند. له بهری نهو به ریشه وه. (5) دارسته و بهری ریک و جوانم ناشت. پاش ماویه هه موریان روان و گوره بوون، مرو هر حه زیده کړد، له نیو باخه که دا دانیشتی، هر چی دهات باوه ری نه ده کړد، نهو باخه من دروست کړیې. به لام به روژ و به یانیا ن به تاییه تی، له بهر جریوه جریوی چوله کی سهر درخته کان، زوو خه به رمانده بووه وه!

باوکم دلی به نهو خانوو و باخه زور خوشبوو. سویندخوارد، تا له ژياندا یې. نه یفروشی. نهوه بوو، سوینده کی خوی برده سهر و تا روژی (28 2 2008) نه مرد، نهو خانووه هر ماوو، پاشان کوږه کان سالی (2010) فروشتیان!

مالي خومان له گال دنگ و ماوکم سالی (1991) کپړلوه.

سپتهك

امه نسوورای هارېم، له كولېزې سهربازی (به غنا) ده بخویند. ماوې ههفته يهك پشوی هه بوو. هاشووهو به (سوله يمانی)، سر له دایك و خوشكه گانی بدا. نو له پرسه كهی (شیخ له تیف) دا نامه نه بوو. داوای لی كردم. پېكه وه سهربانیكی (سپتهك) بگین، سهره خوشی له (كاوه) و (حلاوه) خانی دایكی بكا. منیش زورم پېخوشبوو. چونكه ده می بوو. به لینمداوو. سهربانېدهم. حه زېشده كړد. بزاسم. سهربه ت به چی ده یویست. قسم له كهل بكا!

نوه بوو. هه رډو كمان پېكه وه چوون و (كاوه) ش. ریزیکي زوری لی كرتین. روژی دوايی. هه رسنكمان به دم پېاسكرته وه. به رهو رینی (سوله يمانی). له ناوایی دوركه وتېنه وه. له ین داربه رو په کی كه وړه ی نړېك جاده كه دانېشتین. (كاوه) تهنكېكې كلاشینكو فی بی بوو. هه له بووره وه. په ك دوو سموره ی له سهر داربه رو وه كه به رداپه وه. كړ بلیم. هه رگیز له ژپانی خومدا. ده سراسقی وام نه دیووو. له راستی لام نه اوه!

كه می دانېشتین. هه روا قسمی ناسایمان ده كړد. له پر هیندی گلله بی له من كړد و گوتی: داوام لی كړدی. سهرم لی بدهی. بو نه هاتی؟ منیش گوتم: تافېكرنه وه كانمان ته واو كړد. په كسر له كهل (په كېتی قوتابیان) چوون بو هورډووكی قوتابیان له گوندی (هه شه زینی). ماوې دوو ههفته مامه وه. پاشان كاتی كه رامه وه. زور نه خوشكه وټم. نه متوانی. به لینه كه م جینه جینكه م. داوای لیبووردن ده كه م.

گوتی: له هورډووكه. چیتان ده كړد؟ منیش بیرم چووپووه وه. قسم بو کی ده كه م. چونكه په كه م (كاوه) وهك برام واوو. دووهم له پیناوی بیروباوه كه شمد. سلم له كس نه ده كړده وه گوتم: پارمېتی جووتیارانمان دده. هه روه ها باسی خه باتی چیتایه تی. ململانی نیوان جووتیاران و دهره په كه گانی كړد. رولی ناغا و بهك. له داگیركړنی زهوی و چهوسانده وهی چینی جووتیارانمان بو ده كړد. دژی خاوهن مولكه كان هانمانده دان و داوانان لی ده كړد. سر بو كس داننه وین و داكوکی. له مافه په واكانی خویان بكن. هه روه ها خاکی خویان و باوبا پیرانیان. به دوژمنی ناگیركه ر نه غروشن. ناپاکی له نه توه و نېشتمان كهی خویان نه كن.

نیدی وهك ده لېن: قسم. قسم بېنی. له سهر كېشه ی جووتیار و زهوی، هورډووك و رولی قوتابیان توره بوو. لیمان بوو به دمه قالی و گوتی: باشه تو له زانكو ده خوینی. ههقی نه م قسانه ت چیه. بو به دهردی خوته وه دانانېشی؟! منیش گوتم: په كېتی قوتابیان. هه مو سالی نه و هورډووكایانه. بو نه و مه به سته دهكانه وه. منیش وهك نه دمايكي لقی قوتابیانی (سوله يمانی). به شداریمكړد و باوهرم پنی هیه.

نییدی هینده توورده بوو، له تاواندا دوو فیشه کی به دوو چوله کهوه نا، هردووکیانی کوشت، پاشان هردوو کمان بیده نگبووین. به لام (منسور) دهی نه کرده وه. له نه وه وه دیسانه وه، که من ساردی له نیوانماندا دروستبوو، دوو دوز و شوی له شوی بووین و پاشان گهراینه وه.

سهیر نه وهیه، تا (شیخ له تیف) مابوو، دیوه خانه گیان هه موو روزی جمعه دهات، به لام که نه و روی، ناگردانیان کوژابه وه، ناخر خه لک بو لای کی بجوایه، چونکه (کاوه) و باوکی، زور جیاوازی بوون!

من و کاژیک

دوای نه وهی له (پارتی) و (قوتابیان)، به ته وای دوو خرما وه، نییدی هه موو کاژی خوم. بز ریکخته گانی (کاژیک) و خوینده که من ترخانگرد. پیوه ندیم به زوربهی برادر و ناسیاوه کانه وه کرد داوام لی کردن، کارمان له گه ل بکن له ماوه یه کی کورتا، ژماره به کی زورم، له ریزه گانی ریکخته ستدا کو کرده وه. روزیه روز تا دهات شه هیلای نیمه زیادی ده کرد، به شیوه یه بوو، هه موو روزه گانی هه فته، خه ریکی کوپوونه وه بووم. هه ر له زانگو، نه وانه ی له نیو خویندکارلندا ریزبان هه بوو، سه ر به (پارتی) نه بوون، هه ر زوو پیوه ندیم پیوه کردن و ریکمخستن.

له بهر نه وه له زانگو، (پارتی) زور دژایه تی منیان ده کرد، منیان به لیه رسراو پکی گه وری (کاژیک) ده زانی. هه ر هینده منیان ببینایه، له گه ل خویندکاریکا، که من پیاسه میگردایه، ده بانگوت: نه و! میشکی نه ویشی تینگدا! بویه نوکه ره گانی ده زگی (پاراستن)، به ک له سه ر یه ک، راپورتیان له سه ر ده نووسیم و لای (خاله حاجی)، هینده ی دیکه ئیسکیان تالکردبووم. منیش به هه یج شیوه یه، گویم نه ده دایه، وامده زانی، گه ر پکی (کاژیک) بی، ناب، له هه یج شتیک و که سی بسله میتوه و خوی له هه موو کوردی، زیاتر به کوردیکی پاک و دلسوزتر بزانی!

(پارتی) و (قوتابیان) به نه و هه موو نه ندام و پیشه مرگه یه وه، چونکه خاوه سی بیروباوه ریکی راست و به هیز نه بوون، هه ر منیان له گه ل دوستی یا نه ندایمکی خویان ببینایه، ترسیان لی ده نیش، وایانده زانی، نه و که سه یان لی هه لده گیرمه وه. هه رگیز بیریان له نه وه نه ده کرده وه، بوچی نه و نه ندام، هینده بروای به پارتی که ی خوی نه بی، ده مه تی له گه ل من بکا و بروام پییینی، که من به هه لداچووم و دای کلاوی بابر دوو که وتووم!

نه و کاته، ته منم (22) سالان بوو، له هه رته ی لاویتی، چالاکی و سه ره رویی خومدا بووم، که سم له خوم به کوردتر نه ده زانی، هه رگیز سلم له که س نه ده کرده وه، له پیناوی

بیروباوهره که شمعدا، نهک هر (پارتی)، به لکوو هه موو دونیاشم به هیند نه ده زانی. نه وان به نه و هه موو توانایه ی هه پانیوو. له نیمه ده ترسان. هه میشه له پاشمله نهک به ره وروو، نه و پهری به ره ره گانی و دزایه تییان ده کردم. منیش هیچ جوره حسابیکم بو نه ده کردن و هر گیز، سه ریشم بو که سیان شور نه ده کرد. نه نانهت سلای سهر جاده شم لی برین، نه نیا پشتیشم هر. به پاکی خوم قایمیوو. به هوی نه و هاو بیرانه ی له (پارتی) و (قوتابیان) یشدا کلریانده کرد، یا به هوی هیندی دۆسته وه. هه موو نه یه نییه کانیا نم ده زانی. له به ره نه وه ده مزانی. چی ده کم و چو هه نگاوه منیم جگه له نه وه ی. ریکخستنه که ی نیمه ش. زور نه یینیوو، نه و هاو بیرانه ی به (کاژیک) یش ناسرا بوون و پیکه وه کارمان ده کرد، زور تیکه لی یه کدی نه ده بوون و پیکه وه نه ده گراین. (خاله حاجی) و (قادر جهباری) شیتهار بو بوون. له زانکوه هر راپورتیان بو ده چوو. به لام هیچ جوره به لگه یه کیان. دهس نه ده که وش!

هینی سهر بازی

بیرم له نه وه کرده وه، ریکخستنی له نیو خویندکاره کوره گانی هه ردوو کولیژی سهر بازی و پولیسی (به غدا) درووستکه م. هه رچه نه ده نه وانه ی له نه و ی و هر گیرابوون. زور که مبوون و هه مووشیان براده رمبوون، به لام سه ره تا، یه که من کس (مه نسوور) م هه لیلارد. چونک هر له سالی (1970) وه، کاتی پیکه وه چووین بو کولیژی سهر بازی، هه میشه پیکه وه بوون و به شیوه یه کی به ره ده وامیش. به یی به رنامه یه کی تاییه تی. قسم بو ده کرد.

کاتی له (به غدا) به سه ردان ده هاته وه. هیچ کاتی له یه کدی جیا نه ده بووینه وه. به زور به ی براده ره گانی خوم ناساند. چهن جاریکیش پیکه وه، سه رمان له ماموستا (شاکیر فتح) دا، چهن بانه یه کیشی له په رتو که که ی (زه ره شتا) کری و له (به غدا)، به سه ر براده ره گانی دا به شیکر. ئیدی من له نه وه تیکه شتم، (مه نسوور) هه موو بیروباوهره گانی (کاژیک) ی. به ته وای هه رسکردوو، بویه هیندی جاریش، چهن بلاو کراوه یه کم پیشانده دا.

له سه ردانیکیدا، براده ره یکی کوردی خه لکی (که رکوکای) له گه ل خوی هینابوو، ناوی (عه بولنیلا موحه ممه نه منین) بوو، دواتر به ملازم (شوان) ناسرا. به منی ناساند، گه لی ریزم گرت، داوه تی نانقواردم کرد و له ماله وه دانیشتیووین، هیندی قسم بو کرد. (مه نسوور) هه رچه نه ده زور سه ری لی ده خورا، به شیوه یه کی ناراسته وخو، کاری بو نه و بیروباوهره ده کرد و چهن که سیکه له ده وری خوی کوکرده بووه وه، ناماده شبوو، هه موو کاریکمان بو بکا. به لام تا کولیژی سهر بازی ته وانه کرد، نامه ی بو (کاژیک) نه نووسی و قایل نه بوو، کارمان له گه ل بکا.

مانگی نوکتوبه‌ری سالی (1972) بوو، ره‌وانشاد (که‌ریمی شیخ سه‌لام، له (به‌غدا) وه به سهردان هاته‌وه نه‌و کاته له کولیزی پولیسی ده‌پخویند، سه‌رم لی دا و کاتیکم بو دانا، تا پیگه‌وه هیندی ده‌مه‌ته‌فیکه‌ین، له بیاسه‌یه‌کی دوورودریزی ئیوارانی جاده و شه‌فامه‌کانی (سوله‌یمانی) دا، هه‌رچی هه‌بوو، زور به‌راشکاوی یوم باسکرد، بی پرسیارکردن و ده‌مه‌ته‌فی یه‌کسه‌ر گوتی: من ئاماده‌م و ده‌میکه، به‌ دواي نه‌و ریک‌خستنه‌دا وێلم، هیندی گله‌یه‌یکرد و گوتی: باشه، ئیمه‌ جگه له نه‌وه‌ی دراوسین، هه‌ر له‌ منالیه‌وه یه‌کدی ده‌ناسین، له قوتا‌بخانه‌ی ناوه‌ندیی (شورش) یش پیگه‌وه خویندوومانه، بۆچی زووتر پیوه‌ندیت پیوه نه‌کردم؟ هه‌ر بو به‌پانی نامه‌ی نووسی و نامه‌ی برله‌هریکی دیکه‌شی دای، نه‌ویش هه‌ر له که‌ره‌کی خومان بوو، له ئاماده‌یی بازرگانی ده‌پخویند و پیوه‌ندیان پیوه‌کرد، ناوی (جه‌لال سه‌عید) بوو.

پاریزه‌ر (عه‌تای حه‌مه‌مه‌رادی پینج‌وینی)، ئاماده‌یی نه‌واو‌کردبوو، له (به‌غدا) له کولیزی یاسا وه‌رگیرابوو، ماوه‌ی سالی بوو، (عه‌تا) له‌گه‌ل (سیروانی عوسمانی سه‌عه‌ی مه‌لا عه‌بیاس)، له شانه‌یه‌کدا لای من بوون و پیگه‌وه کارمانده‌کرد، زور خۆم له‌گه‌ل (عه‌تا) ماندرو‌کردبوو، باش بوو، کاتی له (به‌غدا) ده‌پخویند، (که‌ریم) و هیندی هاو‌بیری دیکه‌شمان، پیوه‌ندیان به‌ نه‌وه‌وه هه‌بوو.

به‌هوی (وریایه‌راخاس) وه‌، له‌گه‌ل (فه‌تاح عه‌بدوله‌زاق - مه‌لافه‌تاح) دا، یه‌کدیمان ناسی و هیندی شه‌و، من و (وریای) و (حهمه‌عه‌لی) ده‌چووین بو لای و تا دره‌نگانی دانه‌نیشتب، باسی کیشه‌ی کورد و ناینده‌ی شورش‌ه‌که‌مان ده‌کرد، هه‌رچه‌نده (مه‌لافه‌تاح) یه‌کی له نه‌و که‌سانه‌ بوو، له‌سه‌ر (کاژیک)، له لیژنه‌ی ناوچه‌ی (پارتی) ده‌رکرا‌بوو، نه‌وی ده‌یناسی، ده‌یزانی (کاژیک)ه، به‌لام لای ئیمه، باسی (کاژیک)ی نه‌ده‌کرد.

ئیدی وامان لیها‌ت، بێ نه‌وه‌ی به‌نه‌واوی، له‌گه‌ل یه‌کی‌کدا یه‌کدی بناسین، هه‌ر به‌ گومان، نه‌وی (کاژیک) بووا‌یه، ریزیکی زورمان لی ده‌گرت، وه‌ک له‌نیوخوماندا با‌وبوو، ده‌مانگوت: کوری باشه و هاو‌بیرانی (کاژیک) ده‌بی، پیوه‌ندییه‌کی گیانی پینکیانه‌وه به‌ستی!

ئیمه‌ش وامان لیها‌ت‌بوو، هه‌ر که‌سی ناوی به (کاژیک) بلا‌وبو‌لیه‌ته‌وه، له دووره‌وه خۆشمانده‌ویست و دا‌کو‌کیمان لی ده‌کرد، بو نمونه: من و (عه‌بدوللا‌ناکرین)، رۆژی له رۆژان پیگه‌وه کارمان نه‌کردوه، هه‌ر به‌هوی کور و کژی‌بو‌نه‌وه‌کانی یه‌کیتی نووسه‌رانه‌وه، یه‌کدیمان ناسی، به‌لام هه‌ردوو‌کمان ده‌مانزانی، (کاژیک)ین، بویه زور ریزی یه‌کدیمان ده‌گرت!

سینیمین سالی زانکو

وهك هه موو سالیکی دیکه خویندن، له کاتی دیاریکرای خویدا، ده رگه په پمانگه و زانکوکا کرانه وه. دیسانه وه زانست و زانیاری، باوه شی که موگوری، بڼ خویندکاره خویندکره جگه رسوزه کانی گرت وه. له هه رډو پزلی یهک و دووی کولیزدا، تنیا چن وانه په کی کشتمان له باره ی پرووهک و بهروبوومه کانی کشتوکاله وه خویندبوو. به لام له پزلی سینه وه، ترخانی تاییه تی ده سیپیده کرد و هه خویندکاری ده بوایه، به شیکي تاییه تی بو خوی هه لیزارایه، نه وهش په که مین سال بوو، نهو به شه نویانه بکړنه وه. منیش به شی بهروبوومی کیلگم (Agronomy) هه لیزارد.

هه له سه رته ی ساله وه بریارمدا، نه م دوو ساله، زور نه نوندی نگریم و خوم نه خویندنه که موه خه ریکگم، تا نمره په کی باش به یم و له دواړوژدا، له خویندنی بالا وهرگیریم، یا له شویتیکي وهك زانکو دامه زریم. چونکه من وهك هیندی که سی دیکه نه بووم، پشتم به (پارتي) قابمې، تا که هه چپش نه زانم و شپاوی نهو شوینش نه یم، به موی نه ولنه وه به نامانجی ناره وای خوم بگم!

هه روه ها نهو ساله، زور به ی خویندکاره کانی به خوکوتن و به راستی ده سیانپیکرد، تا نمره په کی باش بینن. له به رنه وه پشبرکینه کی زور گوره، له نیوان خویندکاره کاند د روست بوو بوو.

هه له نه م ساله شدا، (سه روت - کوردوای هاوریم، له (قهره داخ) گه رایه وه و له په کی کولیزو نادابی زانکوی (سوله پمانی) وهرگیرا، جگه له نه وه ی هاوریه کی گیانیه گیانیم بوو، هاو بیریشم بوو، ناگامان له هه موو شتیکی به کدی بوو، هه میشش پیکه وه بووین. له سه رته ی ده سپیکردنی خویندنه وه، به رنامه په کی تاییه یم، بڼ خوم دلنا و هه موو روژی، دواي نه وه ی له خویندن بهرومه وه و له زانکو ده که رله وه، که می پشورمه دا، ماوه ی کاژیږی، به وانه کانی نهو پوژده دا ده چوومه وه. لیدی له کاتی پیناچوونه وه و تافیکرته وه کاند، زور به ناستی تیدمکه یشتم و رده انده کردن نه نجامه که شی نهو بوو، له هه موو تافیکرته وه کانی مانگانه دا، نهک هه دره چووم، په لکوره هه موو نمره کانی شم، له سه روو (80%) وه بوو. ماموستاکان و زور به ی خویندکاره کانی هاوریم، سه یریان لیده هات، به نهو شیوه په گوراوم، یارمه تی هاوریکانی شم ده دا و وانه کانم بڼ یاسده کردن، نه وهش خوی له خویدا، سه رکه وتینکی گه وړه بوو، ږز و که لینی نوو شوو سینیه کانی دیکه ی بو پرده کردمه وه. چونکه جگه له نه وه ی، زور به ی ماموستاکانم ده ناسی، کاتی به نهو شیوه یش تاومداپه، لیدی پتر ریزيان ده کرتیم و پیوه ندیم له که لیاندا زور باشتروو، له کهل نهو شدا، به هیچ شیوه په خویندنه که م، ریی له کاری رامیاری و چالاکیه کانم نه ده کرت و بکړه، له جازان که رسترووم!

قادر مستهفا و لیژنه‌ی ناوچه‌ی پارتنی

گومانی تیدا نییه من نهو هه‌موو چالاکییه بنوینم، ریک‌خستنه‌کانی قوتابیان و (پارتنی)‌ش له‌نیوخودا، رۆژبه‌رۆژ به‌ره‌ولاوازی و ناژاره‌ده‌چوو، (پاراستن) وازم لی ناهینی، چونکه هاوریکانی ده‌وروبه‌رم، یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک وازیان لی هینان و له‌گه‌ل شمه‌دا کاریان ده‌کرد، بو نمونه: هونه‌رمه‌ندی خوالیخوش‌بوو ماموستا (قادر مسته‌فا)‌ی هاوریم، کاتی خوی جه‌لالی‌بوو، له‌ تیکه‌لا‌وبوونه‌وه‌که‌دا، بوو به‌ نه‌ندامی ریک‌خراوی (پارتنی) له‌ کارگه‌ی جگه‌ره‌که، ماوه‌یه‌ بوو، خه‌ریکی بووم و رۆژانه‌ قسه‌م بو ده‌کرد، خوشی ناماده‌یه‌کی زۆری هه‌بوو، کارمان له‌گه‌ل بکا، به‌لام سه‌رجی سه‌رکردایه‌نی شه‌وبوو، واز له‌ (پارتنی) بێن، شه‌ویش به‌کسه‌ر نامه‌ی ولزهیانی بو (پارتنی) نووسی و له‌ ریزه‌کانی (کازیک)‌دا وه‌رگیرا.

(1943 – 2014) نه‌م وینه‌یه، رۆژی (16. 2. 1973) گه‌راوه.

دوا‌ی نه‌و کومه‌له‌ چالاکیانه، نزیک نافیکردنه‌وه‌کانی کورسی یه‌که‌م بو‌وبوینه‌وه، (قادر جه‌باری) به‌ دویدا ناردم، منیش لیکمه‌دايه‌وه، گه‌ر بچم و بمکرن، نه‌وا تاقیکردنه‌وه‌کانم له‌کیسه‌چه‌ی، له‌به‌رنه‌وه‌ وچه‌که، جاری نه‌چم و خومی لی که‌رکه‌م، دوا‌ی یه‌ک هه‌فته، ماموستا (قادرایان بو کۆلینه‌وه‌ بانگکرد، تا بزاتن، له‌سه‌رجی وازی له‌ (پارتنی) هیناوه‌؟! سه‌یر شه‌وبوو، هه‌ر به‌ نه‌ویشدا وه‌لامیان بو ناردمه‌وه، که‌ بچم، چاکتره، نه‌گینا به‌ شینوه‌یه‌که‌ی دیکه، هه‌لسوکه‌وتم له‌گه‌ل ده‌که‌ن!

منیش پرسم به‌ لیپه‌رساوه‌که‌م (فه‌ره‌اد عه‌بدولحه‌مید) کرد و کوتی: سه‌ری له‌ دوکتۆر (که‌مال خوشناو) بده، هه‌موو شتیکی بو باسکه، له‌ نه‌و بره‌وايه‌دلم، یارمه‌تیده‌دا، شه‌و کاته‌ دوکتۆر (که‌مال) راگه‌ری کاروباری خۆیندکارانی زانکو و نه‌ندامی لق‌ی (4)‌ی (پارتنی)‌ش بوو، پێشتریش به‌هۆی قوتابیان و (پارتنی)‌هوه‌ ده‌مناسی، له‌ پۆلی (2)‌شدا، ماموستا‌مبوو، سه‌ره‌تا‌کانی باخدا‌ری پێن ده‌کرتین، چوو‌مه‌ لای و ریزیکی زۆری لی کرتیم، گرفته‌که‌م بو

باسکرد و تیمکەیانە. ئەویش هەر لە بەرچاوی خۆم، تەلەفۆنی بو (قادر جەباری) کرد و داوای لێ کرد، مۆلە تمبەدەن، تا تەلەفکردنەوه کاتم تەواو دەهەم و ئەو کاتە، سەریان لێ بێم، ناغای (جەباری)ش، داواکی دوکتۆری ئەشکەند.

داوای ئەوێ لە تەلەفکردنەوه کاتم یوو مەو، لە سەر بەلێنەکی خۆم، سەرم لە ناوچە دا، (قادر جەباری) و (عەبدوللای حاجی سەعید) دانیشتبوون. (جەباری) بە قەسە نا شیرین و هەرهەشکردن، پیشوازی لێ کردم. هەرچەندە هیچ بەلگەیەکی بە دەسەوه نەبوو، بەلام هەر بەناشکرا، شەری پێ دەفروشتم. جێبوکی زۆری بە (کامیل ژیر) و (فایق عارف) دا، بەلام ناری (شیخ موحەممەدی هەرسین، موحەممەدی عەزیز و عەبدوللا ناگرین)ی نەهینا. چونکە ئەوانە هەموویان، لە پەنا حەجە کەدا یوون و کاریان لەگەڵ بارەگە (بارزانی) دەکردا پاشان هەرهەشی لێ کردم و گوتی: ئەم جارە، یەک راپۆرتت لە سەربێ، سەرەخوار لە ئەو ئاودەستەدا هەڵتەدواسم. منیش چیدیەکە لە ئەو پتر، ئەو سووکایەتیەم پێ فەبوول نەکرا، بۆیە گوتم: لەبەر ئەوەی ئێوە، لە پارێنکی دیموکراسیدا کار دەکەن، ئەو کارەتان لە دەسێ و دەتوانن، بەشکوژن! ئاخر تۆ تەنیا لەبەر ئەوە هەرهەشە لە من دەکە، چونکە کوردایەتی دەکەم. ئەگینا گەر بۆی پیاوخرل و دوژمنانی کوردن، بۆچی چەن خوێڕۆشیکێ وەک (سدقی جەمیل)ی دانساز و (جەلالی فەقی حوسین) ناگرن. چونکە ئەوان بەناشکرا بە عەسین و لێشنان ناتوسن، نیش بو (شوگری سەبری حەبیبی)ی پارێزگاری (سولەیمانی)ش دەکەن!

(1944 – 2016)

ئێدی بەتەواوی تۆرەبوو، گوتی: ئەوێ نیشی تۆ نییە و نابێ، بە هیچ جۆری چالاکیەت هەبێ. ئێوە بەگریگراوی بەرەو خوراوان و نامەوی، جاریکی دیکە لێرە بێنێمەوه. پاشان دەریکردم و منیش، بە دەم ئاخوواخیکێ زۆرەوه هاتمە دەرهوه و رویشتم. لە ئەنجامدا دوو شتی گرنگم بو روونیبووهوه. یەکەم: گەر ئەم لێبەر سەراوانە بیانەوی، تاوان

بو خه لگ درووسته کهن. دوهم: نیمه ی ننه وهی نیشتمانه روه ریش، زور بن پشتوپه ناین! به لام نهو هره شه کردن و سوو کایه تیپیکردن ی لپرسراوانی (پارتی)، هرگیز یهک توسقال، وړه ی نه روخاندن و له چالاکی خوشم نه که وتم. وهک دوایش بیستم، پیش من (کامیل زیر)یان ته زانديوړ. پاشان سوو کایه تیان به (فرهاد عه بدولحه مید) و (عومر شه مه یی)ش کردبوو. وایباربوو، هستیان به نه وه کردبوو، روز به روز تا دهات، چالاکیه کانی نیمه فراوانترده بوو، نه وایش له سلق رووترده بوو نه وه! بویه تووشی هیستریا بوو بوون. به تاییه تی ده زگی (پاراستن)، رولیکی که وړه ی له چاودیریکردنی نیمه ها هه بوو، گوشاریان له سر لیژنه ی ناوچه دنابوو، تا هره شه مان لی بکن و بماترسینن، بوته وهی واز له (کاژیک) بینن. به لام نه یانده زانی، نه وه خه یالیکی پوچی خاوه و هرگیز به ی نایه. چونکه هه موو نه نامه کانی (کاژیک)، له رووی باری دهر وونی و باومره وه، له پولا قابمتریوون، هرگیز وازیان له ریناز و بیروباوه ری خویان نه ده میتا، هره شه ی نهو ترسنوک و هه لپه رستانه ش، کاری تی نه مکردن!

کورسی دوهمی سالی (1973)

کورسی دوهم، له به هاری (1973) دا ده سپیکرد زانکو وهک چاران جمعه دهات، دهنگ به سوزده کی هونه رمنند (حه سن گه رمیانی)، هه موو کونوقوژبنیکی کوره پانه کوره کی زانکوی پرکردبوو، به نهو ناوازه نوییه ی (سه وزه لی و خانم)ه کی، هست و هوشی به نجرده بووم، وشه کانی تیکل به خوین و گیانم بوو بوون، مه که هر خوم بزائم، (سه وزه لی) کن بوو، چ جوړه یادگاریکی شیرینی شای لای من به جیهیشتبوو، تا چهن کاری له بیر و هوش و گیانی سربووم کردبوو؟! هه رچهنده به دهس (پاراستن) وه، ژیانم لی تالیووبوو، به لام گویم نه ده دایه و زور جار منیش به دم باده وه، خه می دل و دهر وونی که یلی خوم، به مه ی به باده دا و مام (هینن) ناسا ده مگوت:

که دهستی روژگار، بایا سهری من

سهری شووشه ی شهراب، وا چاکه باده م

هه لسوکه وتی لپرسراوانی ده زگی پاراستن

هه لسورواوانی ده زگی (پاراستن) له نه اندازه یان تیپه رانديوړ، گهر به ریکوت له سهر جاده، تووشی (قادر جه باری) یا (خاله حاجی) بوو مایه، ته ماشایانده کردم و به وردی سهرنجیان ددهام، موره یانده کرد و ده یانویست، بزائن، نه وانه کین پیاسه یان له گهل ده کم.

نیواره په کیان له بهر دهرگېسه راپووم، بهر هوماله وه دهگه رالمه وه، (خاله حاجی) م بینې، سهرې له جیبه که دهره مېنابوو، زور به خرابې سهریده کړدم، تا که شتمه نزدیک مالی خومان، سې جار خوی و چه کاره کانی، به تنیشتما تنیه رپوون، سهریده ده مېنا و لیم موره موره وه، منیش خوم گیلکړدپوو، هر وهک له گډل منیشیان نه یې و ناگام لیان نه یې، واپوو! به نه و کار و رهوشنه هرزانه یې ده یو یست، شهره ورده له گډل بکا، بمترسینې و بمروخینې، تا واز له هه موو شتی بینم و کړنووشې یو بهرم، به تاییه تی نه و کاته، لپرسراوی په که مې پاراستنی هه موو پاریزگه ی (سوله یمانی) بوو، به ده یان کوری نازای وهک رهوانشاد (پنستوونی ملاءومر، مسته نا چاوره ش، سهروره ی فتاحی سه من ...) که لیکې دیکه شې له گډل بوو، که سې به پیاو نه ده زانی، تناننت نه دمانی لق و (اعلی عبدالله) ی پاریزکاری (سوله یمانی) ش، سلیان لی ده کړد و خویان له گنجه له کانی ده پاراست!

نم پیاو له خویابپووه، له (سوله یمانی) چه ن باره که و له (ماومت) یش کرتووخانه ی تاییه تی خوی هه بوو، چی بو یستایه، سلی له که س نه ده کړده وه و ده یکرد، چونکه که س نه بوو، لی بهر سیته وه، (کورده ستان) و شور شه که شې، وهک خانیکې گوره واپوو، خوی خانچې بوو، منیش خویندکاریکی یې پشتوپه نا بووم، ده یوانی، هه موو شتی بهرانه برم بکا! نه و (خاله حاجی) یې، هر له قوماغی ناوهندی (شورش اوده ده مناسی و ده مزانی، بایی چه ندپوو، که م روژ هه بوو، چینی لیدان نه خوا!

به لام دواي ريککه و تننامه ی (11، 3، 1970)، له دهره وه گه راپه وه، وهک قارچک و دوومه لان هه لتوقی، سیسېکی زهردی لاوازیوو، جله کانی به بهری شلپوو، هر بویه خالکی شار ناویان نابوو: هه لال (اجووجه) له، که چی ورده ورده هه لاوسا، گوبه کانی به ویسکی به لاش، ناوی قهق و مه زده ی به تامی مالان خړبوون، مینده گوشتی کرتبوو، دپاوو، وای لپهاتپوو، له جله کانی خویدا جی نه ده پووه وه!

کارمندانې دهرگه ی (پاراستن)، تل و دهروونیان، به شهوانی سووری نافرته سوزانییه کانی شار که شابپووه وه، به هیچ شپوه یه، ده سیان له داوینپسی و بیره وشتی نه ده گیزاپه وه، که چی هر خوشیان، فرمانی کوشتنی هیندی نافرته ی سوزانیان دهرکړد و پاکتاویانکړن، که پیشتر شه وانه، له سهر سینه و مه مکیان روژیانده کړده وه، به لام کانی لیان تیره بوون، خوینیان دهرستن، تا نه یینیه کانیان ناشکرانه کړ!

دپاړبوو، زور به یان تووشی نه خوشی دهروونی بووبوون، توله ی که موکوورپیه کانی ژیانې خویان، له خه لکی به ناږووی شاره که ده کړده وه، باجه که شې ته نیا هر خه لکه نیشتمانپه روره بیده سه لاتکه، سهرکړده کانی (پارنی) و شور شه که ده یاندا، چونکه

هه‌رچی کارێ خراپبوو، ده‌یانکرد، که‌چی که‌سی نه‌بوو، چاوبه‌کیان لێ سوورکاته‌وه و لێیان به‌رسیته‌وه. بویه وه‌ک سه‌گی هاریان لیهاتبوو، به‌لاماری نیشتمانه‌په‌روه‌رانی شاره‌که‌یان ده‌دا.

به‌لام هه‌رگیز، داخی هیندی سه‌گ و گورگه‌م له‌ دل ده‌رنه‌چی، که‌ دوا‌ی (خاله‌حاجی) که‌وتبوون و هه‌موو فه‌رمانه‌کانیان بو جیه‌جیه‌کرد. چونکه‌ هه‌موویان سوور ده‌یانزانی و چاک ده‌یانناسی، خۆی و برا‌کانی چ قاره‌مانی بوون، که‌چی سه‌ره‌بلی نه‌وه‌ش مه‌راییان بو ده‌کرد و وه‌ک پیاوی وابوون، به‌ناوی گوردا‌یه‌تییه‌وه، نازاری خه‌لکیان ده‌دا و ناهه‌تی سوزانیان بو ده‌کوشتا!

ئه‌وه‌ی له‌ نیوان سالانی (1970-1974)دا، له‌ کورد به‌گشتی و خه‌لکی (سوله‌یسانی) به‌تایبه‌تی روویدا، باوه‌رناکه‌م، له‌ هیچ سه‌رده‌م و قوربینکی (کوردستان)دا روویدا. له‌ کوتایه‌شدا نه‌ومبوو، (خاله‌حاجی) ده‌سی له‌گه‌ل ژنی هه‌وری و هه‌قاله‌کی خویدا تیکه‌لکرد لێی داکیرکرد و وه‌ک باسیانده‌کرد، به‌ (5) مناله‌وه‌ هینای!

(قادر جه‌باری)، نه‌و پیاوه‌ رووناکیه‌ره‌ چالاکه‌ی، له‌ نیوچه‌ی (گه‌رمیان) به‌هاکی، سه‌راسنی و کورده‌په‌روه‌ری ناسرا‌بوو، دوا‌ی نه‌وه‌ی ده‌سی هاوکاری، له‌گه‌ل (خاله‌ حاجی)دا تیکه‌لکرد، ده‌سی له‌ کورسی ده‌سه‌لات گیربوو، تیکه‌لاوی خه‌لکی چلکنی شار بوو، هه‌له‌په‌سته‌کانی ده‌ورو به‌ری، ماستاویان بو سارد‌ده‌کرده‌وه و مه‌راییان بو ده‌کرد، نه‌ویش گورا و فیری هه‌موو شتیکی خراپیان کرد.

ئه‌وه‌بوو، هه‌ر دوا‌ی ماوه‌یه‌ جلوه‌به‌رگه‌ خه‌لیه‌ پێشه‌مه‌رگه‌کانی داکه‌ند، کلاو و جامانه‌که‌ی فریدا، ده‌سیکی به‌ خویدا هینا، جوانترین جلی ئه‌ورووپایی له‌به‌رده‌کرد، وه‌ک له‌ نه‌و روزانه‌دا باسیانده‌کرد و ده‌یانگوت: له‌ هه‌ر شوینی کوبوونه‌وه و ئاهه‌نگی ئافه‌ه‌تان هه‌به‌یویه، وه‌ک مویان بو هه‌لکڕۆژنده‌ی، ئاماده‌بوو!

ئه‌ندامانی لای (4) و کۆمیته‌ی ناوه‌ندیش، هه‌ر ئیواره‌یان لیده‌هات، له‌ یانه‌ی فه‌رمانبه‌ران، له‌ شوینی تایبه‌تی خویان داوه‌نیشتن، می‌زیان بو ده‌رازانه‌وه و تا دره‌نگانی، له‌ چاوی خه‌زانی شه‌هیدان، پیکیان فرده‌کرد، (ره‌شۆل)یش قسه‌ی خوشی بو ده‌کردن! جا گه‌ر سه‌رکرده‌کانی که‌لنکی بنده‌سی مافه‌ه‌وتکراو، نه‌وه‌ پیاوه‌کانی بێ، پیاوه‌کانیشی نه‌وه‌ ره‌وشتیان بێ، ئیدی چۆن ده‌توانن، رله‌ی کومه‌لانی ره‌شوروونی خه‌لک بکه‌ن؟! چۆن شورشێ که‌له‌که‌مان سه‌رده‌که‌وی؟!

چوارمه‌ین ئیپه‌رسراو

پشوری هاوینی سالی (1973) بوو، (فه‌ره‌اد عه‌بدولحه‌مید) و پستی، سه‌ری له‌ (توورکیا) بدا، پێش نه‌وه‌ی بروا، کوتی، بو ماوه‌ی دوو مانگ و به‌ شیوه‌یه‌کی کانی، هاوپی‌ریکی دیکه‌ پێوه‌ندیت پێوه‌ده‌کا.

روژنکیان یه‌کی له ده‌رگه‌ی ماله‌وه‌ی دا، کریمه‌وه، پیاویکی لاوازی که‌که‌گه‌ت، به ناوی (نه‌حمه‌د شعریف) ده‌ه، خوی پی ناساندم، هه‌رمووم لی کرد، به‌لام نه‌هات و کوتی؛ باشتر وایه، بکه‌پیتین، ماوه‌ی (3) کاژیر به‌نیوشاریا، بیکه‌وه‌ پیا‌سه‌مانکرد و که‌لی شتی گرنگی بو باسکردم. من هه‌رگیز نه‌و هاو‌بیره‌م نه‌دیوو، به‌شیره‌ی قسه‌کردنیدا، له‌خه‌لکی (سوله‌یمانی) نه‌ه‌چوو. پیش نه‌وه‌ی جیایینه‌وه، کوتی؛ پیویست نا‌کا، تو شوینی من بزانی و هه‌موو هه‌فته‌به‌که، جاریک سه‌رت لی ده‌دم. که‌ر کاریکی زور گرنگ و په‌له‌شت هه‌بوو، نه‌وا له‌چاخانه‌ی کاریره‌یه‌کانی به‌ره‌هرکیسه‌را ده‌م‌دو‌زیته‌وه.

له‌راستیدا، سه‌یرم له‌هه‌لسوکه‌وت و قسه‌کانی ده‌هات، نه‌مه‌زانی کییه؟ خه‌لکی کونیه و چه‌کاره‌یه؟ که‌سایه‌تی نه‌م هاو‌بیره‌ نوییه‌مان. لای من وه‌ک مه‌ته‌لی وایوو، هه‌زمه‌م‌کرد زور زوو هه‌لبینم و تییگه‌م! چه‌ن جاریکی دیکه‌ به‌که‌یمان بینیه‌وه، پتر له‌دب و بچه‌ونه‌کانی شاره‌زابووم. پیم وایوو، له‌هه‌موو نه‌و لیتیرسراوانه‌ی پیشتر تاسیبووم، بووناکبیر و جه‌سوورتر بوو. هه‌زمه‌م‌کرد، به‌شویه‌کی به‌رده‌وام، کاری له‌گه‌ل بکه‌م و تییگه‌م! له‌نه‌و ماوه‌یه‌دا، که‌لی پرسپاری گرنگم لی کرد و به‌ته‌واوی، ده‌رده‌بلی خوم بو هه‌له‌شت به‌لام ناراسته‌وخو نه‌بی، هه‌چی نه‌درکانه‌د و زور له‌پرسپاره‌کانمی، بی وه‌لام هه‌شته‌وه، دیاربوو. وه‌لامی هه‌موو نه‌و پرسپاران‌ه‌ی ده‌زانی، به‌لام نه‌یده‌ویست، زور نه‌ینی بدرکینی. نه‌مه‌گومانیکی زور که‌وره‌ی، لا په‌یداکردم و دواکه‌وتم، تا له‌هه‌موو راستیه‌کان بکه‌م.

باری نیوخوی کاژیک

ماوه‌ی (3) سال بوو. له‌ریزه‌کانی (یه‌کیتی خویندکارانی نه‌ته‌وه‌ی کورد)دا کارمه‌کرد. ته‌نیا یه‌ک کوبوونه‌وه‌ی فراوان، کونفرانس یا کونگره‌یه‌ک نه‌گیرابوو! ته‌نانه‌ت یه‌ک بلاوکراوه و نووسینی نویشم نه‌دیوو، هه‌ر باب‌ته‌ گوتنه‌کانی (کاژیک)م بو ده‌هات و ده‌مخویننه‌وه. نه‌و هه‌موو بوداو و کورانه‌کاریه‌ گرنگانه، له‌(کوردستان، عیراق) و نیوچه‌که‌دا سه‌ریان‌ه‌لده‌دا، سه‌کردایه‌تی هه‌چ هه‌لو‌بستیکیان به‌نووسین نه‌بوو، ته‌نیا هه‌ندی شتیان به‌ده‌می باسه‌م‌کرد له‌نه‌وه‌ ده‌چوو، خه‌ویان لی که‌وتی!

شیوازی کارکردمان، زور داخراو‌بوو. به‌سه‌مان بوله‌ی کورد له‌شاره‌کانی (کوردستان) به‌دوا‌ی (کاژیک)دا ده‌گران، بویان نه‌مه‌دو‌زلیه‌وه. چونکه‌ ره‌وشه‌که‌ زور ئالوزبوو، (پارتی)ش له‌ناستی بووداوه‌کانی روژانه‌دا نه‌بوو. نا‌ه‌زای و بی‌باوه‌یه‌کی زور، له‌ریزه‌کانی که‌که‌ماندا بلاو‌بوو‌بووه‌وه. (کاژیک)یش وه‌ک فارمایه‌ک وایوو، هه‌چی دیار نه‌بوو. که‌سیش بوی نه‌بوو، خوی ناشکراکا و بلی: من (کاژیک)م.

به کورتیه که ی، (کاژیک) هلیکی، زیرین، میژووی، بو هه لکه ونوو، سه رک دایه تیه که ی له یار بیرد. چونکه له شه ده جوو، نه دامانی، سه رک دایه تی، گرفتگی، گه و ده یان هه ی، نه توان، شه یوشایه گه و ده رامیار، و یرویا و ده ی له گه و ده یان که ما دروو ستوو بوو، بریکه شه. یا له ناستی، لیبر سینه شه و شه نهرکه پیروژه مه زنه میژوو یی دا نه بوون. بویه کاره کانمان به شه شیویه به یرویه ده جوو. نیدی به ده یان پرسیارم لا دروست بوو بوو. بو سه رک دایه تیم ده نووسی، به لام هه موویان یی وه لامیوون. له به رنه شه، له کومانیکی زور گه و ده ده ژیام، به لام نه ده زانی، چی بگم و په تا بو کی به رم!

فرمانیکی سهیر؟

دوای شه ی (فه راد) له (تورکیا) گه رایه شه، یی گوتم: له مه و دو، هیچ جوره پیوه نه یی هکت، به هاویر (نهمه ده و ده نامینی، پاشان دوای هه فته یهک، نامه یه کم له لیژنه ی په یوه ندی (کاژیک) ده بو هات، روزی (3 B 1973) نوو سرابوو، داویان لی کردبووم، له ماوه ی شه و روزیکدا، به په له وه لامیان ده مه و ده، نامه کم کرده شه، چیم بیی: "هر سه رم سوورما، چونکه تا بلی، شتیکی پر له سه یرو سه مه ره بوو، خه م و په ژاره به کی زور دایگرم، هر به جاری تیکیدام! نامه که له (3) خالی سه ره کی گرنک ییکهاتیوو:

- سه رک دایه تی گشتی بریاریدا، وهک نه نامی له ریزه گانی (کاژیک) دا وه رگیریی.
- له یه کی له مه ره زه گانی پی شه ره گی نیوشاردا ریکخیری.
- به شه زوانه، ده مانچه یهک و هیندی فیه هکت بو ده نیرین، نا پاککی ریزه گانی ریکخستن، به سزای مه رگ بگه یه نی.
- نیدی به شیوه یه کی وا سه رنجرا گیش، تر شوخو تیان به نامه که وه کردبوو، هر دیار بوو، نوو سه ریکی خاوه ن نه ندیشه نوو سیوو ی، زور به شان و بازو و ما هه لیا نا بوو، وایان لی کردبووم، هر له خومه شه، هه زم له پیار کوشتی ده کرد! هه لکه نامه ی (2) ل (418)
- نوو سیوو یان: شه نا بروو گه و ده یه، ته نیا هر به تو ره و ده بیین، تا سه ری شه نا پاکه پانگه یته شه، وهک سه رمی بلا و بو نه شه ی نایینی نیسلام یی و نژی گا و ره کان هانم بدن، له جهنگی (به ردا) به شاریم، تا شه نا بروو گه و ده یه یان به من ده واییینی، به لینی به هه شت و (72) په ریه که م یی بدن!

به راستی، گه شه هه موو سستی و خاوه خاوه نه بووایه، گه کومانم له ریکخسته که په دانه کردایه، په روش و گه رموگو و ریه که ی سالانی نیوان (1971 - 1973) م به مایه، دوو نه بوو یی دل را و که، فرمانه که م جینه جیکر دایه، به لام کاتی بیرم له هه موو شته کان کرده شه و وره مکرده شه، زور شتم بو روو نوو شه و یه کسه ر، به شه شیویه وه لامنه شه:

پیش نهوهی نعم فرمانه جینه جیکه، چهن پرسیار بکتان ناراسته ده کهم. وا بو ماوهی (3) سال ده چی، کارتان له گهل ده کهم، تا نیسته نه مزانیوه. ریکخستنی پیشمه رگی نیو شارتان هه به! چهن جاری داوام لی کردوون، له ریزه گانی (کاژیک) دا وهر گیریم و ته نیا ههر له (یه کیتی خویندکاران) دا کار نه کهم، هه موو جاره گان یوتان نووسیوم: هیچ جیاوازیه کیان نییه. نه دی نیسته بو وا به له پهل و له یه که روزیا بیرارتلندا، وهک نه دمان له ریزه گانی ریکخستنی (کاژیک) دا وهر گیریم، وهک پیشمه رگی به کی نیوشاریش، له یه کی له هیله گانی ریکخستنی پیشمه رگی (کاژیک) دا کار به کهم؟!

گهر هینده ریکخسته که مان به هیزه و پیشمه رگی نیوشارمان هه به، نایا له من زیاتر، کهسی دیکه تان نه روزییه وه، به نهو په له پهل بیکن به پیشمه رگه و نهو کاره ی هی بسپیرن؟! گهر نهو کاره هینده په له یه، بو به پیشمه رگی به کی شارهزا، باوه رپنکراو و دلسوزی دیکه ی (کاژیک) ی ناسپیرن؟! نایا ههر من باوه رپنکراو و دلسوزم؟!

له کاتیکدا، گهر نهو فرمانهش جینه جیکه، پیشه کی ده یی، ناوی نهو ناپاکه بزائم. نهو کاته هه لوپستی خوم دیاریده کهم، نهو کاره بکه، یا نه بکه، نک په کسه ر بریار بدهم و بیکوژم، چونکه بیاوکوشتن، هه روا کاریکی ناسان نییه!

نهوه بوچی تا نیسته، نهو هه موو کورده خو فروش و ناپاکانه له (کوردستان) ههن، دهستان لی نهوه شان دوون؟ بوچی نهوانی ناپاکیان به رانه ر گهل و نیشتمان که مان کردووه، پاکتاویان ناگهن، ههر نهو که سانه پاکتاوه کهن، که ناپاکیان له (کاژیک) کردووه؟! ناخر من تا نیسته نازانم، نیوه کین؟ دهه وی، نه دمانیکی سه رکر دایه تی (کاژیک) ببینم. تکابه وه لام.

ههر زوو وه لام دهانه وه و نهوانیش، بو به یانی نامه به کی دیکه یان بو ناردم، زیاتر سه رمسورما، سه رکر دایه تی بو نهو کاره، بوچی وا هه موویان له ناگاوه له (سوله یمانی) کو بو نه وه و به یته به یته، نامه بو من ده نیرن؟! گهر به پرو پاگه نه دی خه لکبش یی، هیندی له نه دمانی سه رکر دایه تی (کاژیک) لای سه روک (بارزانی)، هیندیکی دیکه یان له (به غدا) و (سوله یمانی)، هیندیکی دیکه شیان وهک (جه مال نه به ز)، له ولاته گانی (نه وروپا) ده ژین، نهوا (3) سالیش ده یی، له (کوردستان) ناشنی هه به و (پارتی) فرمانه ده وایه، نهو بو ته نیا جاریکبش، بو سه ردانی نیشتمان که ی خوی نه که راوه ته وه. ئیدی چون؟! بو؟! که ی نهو سه رکر دایه تییه هه لاکه کو بو نه وه، نهو بریاره کتوهری و شورشگیرانه یه یان بو من ده رکرد؟!

له نامه کهرا نووسیوویان، کاتی خوی که له ریزه گانی (کاژیک) دا وهر گیراوی، سویندت به نیسکو پرووسکی شه هیدان، خاخرخولی (کوردستان)، گه وره و پچوکی نه ته وه ی

کورد خواردووه، هەر فرمانی له سهرکردایه تیهوه بی، بی دههته فیکردن جیهه جیهه کم. نیسته سهبارت به نو سوینده گه ورا نه، چی دهلی؟! نو پرسیارانهی کردووشتن، بیهندی به بریاری سهرکردایه تیهوه هیه و ناتوانین، له نهه پوژدها بوت بوونکه بیهوه. نامادهش نین، هیچ نهدامیکی سهرکردایه تیهوه خومان، لای هیچ هاویری ناشکراکین. گهر نو فرمانه جیهه جیهه کم، نو بی کولینهوه و پرسیارکردن دهین، بیکه و کیه بریارندا، چهکت بو ده نبرین و ناوی نو ناپاکهشت بی دهلین.

هەر که نه وه لاله هیچ پوچه خویندهوه، یه کسه بوم نروسین: من پیاوگرۆنیم و به دواي به کیکه دیکه بگرین. ئیدی نه وانیش چاریکی دیکه، نو باسهیان له گهل نه کردموه. من گومانم بو دووبه رهکی ده چوو. نه گینا به هیچ شیهیه نه میستبوو. هاویریکی ئیمه، خوی به دهزگهی (پاراستن) فرۆشتی. چونکه گهر ولبوویه، قسهی نه کرد و به لانی که موه. ناوی نو هاویریانهی ده رکانه، که دهیناسین و پاراستنیش بانگی ده کردن، یا هه ره شهیان لی ده کردن و به شانازییهوه بلاوانده کردهوه، که هیلکی ریکه خستی (کاژیک) بان نوزیهوه. یا گهر نو هاویره، له گهل (به عس)ی داگیرکردا هاوکاری کردی. نو هەر زوو لێرسراوانی (پاراستن)، دههلیان بو لیدهیان و دهیانکوت: نهه (کاژیک) کورده پوره کانت، داواي هەر چوارپارچه که دهکن و دژی ئیمه کردمهکن. که چی نهه کادیره پیشکوتوهیان، پیاوی (به عس) له بهرنهوه به ناکوکی و دووبه رهکی نیوخوم زانی و کوتم: درهنگ یا زوو بی، هەر دهته قیهوه و هه مو شتی پورنده بیهوه.

پشگونی ههستن

دواي نهوهی به نو شیهیه وه لامدانهوه، نامهیه کم بو هاته تیندا نووسرا بوو: نو فرمانانهی پیمان سهاردی و جیهه جیت نه کرد له بیر خوتی بهرموه و لای هیچ کهسی نابن، باسیکهی، نه گینا به ناوانیکی گهرهی دادهنین. ئیدی هەر زوو تیگه یهستم، چه کسهیکی هه رزه کاری دهروون نه خوش و دلرهش، نو نامهیهیان نووسبوو. سهره یای نو هه موو چالاکی و نو هه موو هاویریانهی، له دهوری (کاژیک) کۆمکردبوونهوه. سهره یای نو هه موو دژایه تیهیهی لێرسراوانی دهزگهی (پاراستن)، به رانه به من دهیان کرد، هیشتا نهوان گله ییان هه بوو، هیشتا نهوان هه ره شهیان لی ده کردم! ناخر له دواي (11)ی مارس (1970) وه، گهر دوو کهسی وهک من نه بوویه، ئیهه چی بوون و کیتان له گهل بوو؟

ئیدی ورده ورده، نه هاویریانهی لاشم بوون، به بیانووی جور به جور وه گواستیتانهوه. (سهرههت، برام، ریا، زاهیر) بان لا برد. له زانکوش به وانشاد (عوسمانی حاجی

نهحمدهی سهروپین، سامی موحه‌مه‌د نه‌مین، حه‌مه‌ره‌وف حوسین، عوسمان حه‌مه‌سالم، فه‌ره‌یدوون مه‌جید، سیروانی عوسمانی سه‌عی مه‌لاعه‌بیاس)یان لی سه‌ندمه‌وه، ته‌نیا هر یه‌گ شانه‌ی سی که‌سیم لامابوو، نه‌ویش په‌کیکیان (سه‌لاح‌ای برام بوو!

به‌راستی له‌ئو ماوه‌یه‌دا، زور بیرم له‌ئو کاره‌ ده‌گرده‌وه، حه‌زمده‌کرد، هه‌موو شتیگم بو روونیه‌وه، تا بزاتم، نه‌مانه‌ کین؟ نه‌و ناپاکه‌ کی بوو، که‌ ویستیان، من بیکوژم؟ نه‌وانه‌ چن پرسپاری بوون، که‌ خانه‌کانی میشکمان ده‌کروشت، به‌ چن‌دین شه‌ونخونی و به‌ده‌م تلی نیوجیگه‌وه، تا به‌ره‌بیان خه‌ویان له‌ چاوتم توراندبوو!

سه‌رم‌تای ته‌قینه‌وه‌که

مانگی (10ی) (1973) بوو، تازه‌ ده‌سمان به‌ خویندنی سالی نوی کردبوو، (عه‌لی توفیق) نه‌خوشبوو، له‌ اتاران) که‌رابوووه، له‌گه‌ل (حه‌مه‌عه‌لی) و ره‌وانشاد ملازم (نه‌نوه‌ری مه‌جید سولتان)، له‌ (ته‌ویله‌)وه به‌ سه‌ردان هاتبوونه‌وه، نه‌و نیوازه‌یه، من و (برایم)یش له‌ نه‌وی بووین، (عه‌لی) له‌ (نیران)وه، کارتونی بیرهی (ناسکول‌ای) هه‌نابوو، شتیکی هه‌نده‌ به‌تامبوو، هه‌شتا له‌ ژياندا، بیرهی وا خوشم نه‌خواردبووه‌وه.

هه‌موومان دانیشتبووین و ورده‌ورده، ده‌مانخوارمه‌وه و ده‌مه‌ته‌قیمانده‌کرد درمگانی (حه‌مه‌عه‌لی) کوتی: با من و تو بچین، له‌ مالی (هورمه‌ه‌گیر) مه‌ی بکړین، مالی (عه‌لی) له‌ که‌ره‌کی گاوران بوو، نزیک مالی نه‌و مه‌یفروشه‌ بوو، پیکه‌وه رویشتین و په‌کسه‌ر کوتی: منیان به‌تایبه‌تی، بو لای تو نارده‌وه، تا له‌باره‌ی (کاژیک)وه قسه‌بکه‌ین، منیش پیکه‌نیم و کوتم: (کاژیک‌ای چی؟! بو تو (کاژیک‌ای)؟! چونکه‌ له‌ (کاژیک)دا، وایان فیزکرد بووین، له‌گه‌ل هه‌چ که‌سیکا نابی، باسی گرفت و بیروباوده‌ره‌کانی (کاژیک) بکه‌ین، که‌ر نه‌و که‌سه، پیتشر هاو‌بیریشت بووین! به‌تایبه‌تی (حه‌مه‌عه‌لی) له‌پیی (وریا)وه هاتبوو، هه‌رچه‌نده‌ کاتی خوی، من پشگیریم نه‌کرد، به‌لام (وریا) و (عه‌لی توفیق) کردیان!

نه‌ویش کوتی: با درو له‌گه‌ل په‌کدی نه‌که‌ین و من ماموستا (عوسمان ره‌شید) نارده‌وومی، که‌ پیش ماوه‌یه، به‌ ناوی (نه‌حمه‌د شه‌ریف)وه ناسیوته، نیدی باسی هه‌موو گرفته‌کانی بو کردم، منیش هه‌ر کریم گرتبوو، که‌ لیبووه‌وه، گرتم: با جاری بروین، مه‌یه‌که‌ بکړین، براده‌ران چاوه‌ریمانده‌که‌ن، سه‌به‌ینی قسه‌ده‌که‌ین، مه‌یمان کړی و که‌راینه‌وه، به‌لام من ماتیه‌کی زور خراپ دایکرتیووم، به‌ نه‌و نیوه‌شه‌وه نه‌مه‌دزلی، چی بکه‌م و بوو له‌ کی بکه‌م، تا ده‌ردی گرانی ده‌ی برینداری خومی بو هه‌لریژم!

به‌یانی زوو، پیش نه‌وه‌ی نه‌وان له‌ خه‌وه‌ه‌ستن، خوم کوکرده‌وه و ده‌ریه‌ریم، سواری ته‌کسیه‌ک بروم، به‌په‌له‌ خوم که‌بانده‌ مالی (فه‌ره‌اد عب‌دولحه‌مید) و له‌ شیرین خه‌وا

خه بهر مکرده وه. هر خه په سا، چونکه نه وه به که مین جار بوو. سر له مالی نه ولن بدم، به تابه تی پشه کی کاتمان دپاری نه کړد بوو. په کدی ببینن. هه موو شته کاتم بو گیزایه وه. چونکه من له راستی روو بلوه کان ناگابار نه بووم، به دوو بهر کهیم زانی و برواشم به (حه مه علی) نه بوو، له نه و ناست و پله دا بی، نه و نه بینیا نه بزانی و نه و کارانه ی لده سبب. هه روه ها نه و شیوازی نه و انیشم به راست نه د زانی. به لاهه و نیکه مرم دلفان!

(افرهاد) کوتی: له ژورره که ی من دانیشه و چاو مریکه، ماوه په کی دیکه دیمه وه. هه مووی ماوه ی کاژیریک ی نه چوو، هاته وه و کوتی: وه لای لای (سوله یمانی) نه میه و دمی، گیزایه لبی. به هیچ شیوه په گوی له هیچ که سی ناگری. (عوسمان ره شید) ناگوزکی بروو سترگدوه و له ریزه کانی (کاژیک) بهرکراوه. (حه مه علی) ش ده سکه لای دمی نه وه. که هر کامیکیان هاتن و پیوه ندییان پیوه کړدی. لنین توروه په، وره یان بروخینه و بهریانکه.

نیدی من روو بوووم، هه ستام و به دم بیرکړنه وه وه، بهرمو ماله وه کهرامه وه. نایکم کوتی: (حه مه علی) به دواتا ده که پی و کوریک دیکه شی له کهل بوو. کوتیان: سرده دینه وه. زوری پی نه چوو، (نه محمد شریف) له ده رگی دا و کوتی: هیندی زانیاری هیه، دهموی، بوز باسکه م. نیدی کار له دیسپلین و نه بینیرکادن دهرچوو بوو. هرچی چونی بوو، دهمویست، په کی بی، گریکوپره ی نه م نه بینیا نه م بو بکاته وه و راستیم تن بکه یمن، جا تازه لای من، هیچ جیاوازیه که نه بوو، کن دمی، با بی، مادام لیر مسراوه کان خویان ناماده نین، هه موو شتی که مان بو باسکه م و گرفته کاتمان تبیکه یمن، تا به هه موومان، چاره سهریک ی بنه بری بو بدوزینه وه. له بهر نه وه هه مووم لی کرد و هاته ژورره وه. نه وه به که مین جار بوو، له دیسپلین (کاژیک) لایدم و فرمانه که ی سهرکړدایه تی هه راموشکه م!

جاریکی دیکه، به ناوی راسته قینه ی خویه وه (عوسمان ره شید)، خوی پی ناسانده وه. پاشان دمی به قسه کړن کرد، منیش زور به بیده نگی و بایه خوه، گویم بو راگرتبوو. کورته ی قسه کانی نه م بوو: هه موو شتی درویه، ریکخستن نییه، دوی نه وه ی سالی (1970)، نه و چن که سه، له ریزه کانی فوتاییان و (پارتي) دهرکران، کومه لیکیان کوپوونه وه و نه م ریکخسته یان زیندو و کړدو مته وه، تا گوشار بو (پارتي) به رن و توله یان لی بکه نه وه. (عبدوللا ناکرین) و نه و انیش پیاوی پاراستن، بویه که س له گول کالترین پی نالی!

سهرم له ماموستا (افرهیدون علی نه مین) داوه، نه ویش له سالی (1972) وه وازیپناوه، (جهال نه به ز) پیاویکی دروزن و ترستوکه، به حساب خوی هه موو شتی که،

هاویریکمان سهریداوه، له ترساندا خوی شاردووه توه و کوتوویه تی: من ناگام له (کاژیک) نییه. (شیخ موچه ممدی هه رسین) و (هه ممدی عه زه دودم) یش هه زوو، خویان به باره گهی (بارزانی) و پاراستن فروشتووه. نه وانه دهسیان بریوین، ناپاکیان له (کاژیک) و نه توهی کورد کردووه. توش هاویریکی پیشکوتوو و چالاک، به پیوستمان زانی، له نهم راستییانه ناگادار تکهینه توه. نییه لقی (به غدا، کهرکوک) و ناوچهی (هه له بجه) مان له گه له بایه، توش دهیی، هه لوینستی خوت روونکهینه توه.

زوربهی نهو قسانه ی سه باره ت به ریگخستن و سه رانی (کاژیک) بوی یلکرم، به راستم زانی، به لام تووشی بیباره ی بوو بووم و وره مروخابوو، له بهر نه توه نه مده زانی، باوهر به کی بگم، هه رگیز نه ووم له نهم هاویریه چاوهری نه مکهرد، به نهو شیویه پهت بیچری و په لاماری هه موو لایه بدا، نه ممه زانی، سه رانی (کاژیک) به ناوی کوردایه تییه توه، دهسیان بریوین، نهی هاوار مالویران خوم، چیم به خوم کرد؟ دهسی نهو هه موو خه لگم بو کی بری؟ یز به گل (پارتی) و کومونیسته کاندا کرین؟ هه موو هه وله کانم، به فیروزی، بی نه وهی به خوم بزانی، کلایان له سه رنام و یز بهر نه و مندی تاییه تی خویان، نییه مان خه له تاندا چی بگم؟ چون توله یان لی بگه موه؟

هه رچه نه قسه گانی ماموستا (عوسمان) کاریتکردم، وره وورده تا دهات، رووی گه شی سهی و خاوینی، سه رکرده گانی (کاژیک) م لا ره شده بوو، به لام نهم چاره یان بریارمدا، نه به قسه ی نه وان و نه به قسه ی (عوسمان) یش بگم، به لکوو هه ولبدم، به شیوازی تاییه تی خوم، له راستیه کان بگم و چاره سه ریان بو بدوزمه وه، بویه زور به پرزه وه بیم کوت: کهر نهم زانیاریانه، هه موو شیان راستین، وا چاکتر نییه، په تا یز بهر نه گه گانی سه رووی (کاژیک) بهرن، یا راهورتیکیان یز بنووسن، یا داوای لیژنه ی کولینه وه بگن، یا دوا بگن، کونفرانسی بگیری، به شیویه کی ریکوپیک و دهوایانه، هه موو گرفته کان چاره سه رگن؟

کاتی نهو وه لامه ی بیست، خه ریکبوو، بگری و کوتی: یز (کاژیک) هه یه، تا داوای نهو شتانه یان لی بگه ین؟ مه کهر نه نیا داوا له (عه به) بگم، نه ویش ناماده نییه، خوی ده رخا، چونکه خوی شاردووه توه.

سه باره ت نهو ناپاکه ی، فرماتی کوشننیا ن به من سهاردبوو، لیم پرس، کی بوو؟ کوتی: (که مالی جه مال موختار) بوو، به لام من هه رگیز براوم یی نه کردن، (که مال) شتیکی وا بکا! شینجا منیش کوتم: کهر چه زده گهی، هه فته ی دهااتوو، هه لیره یه کدی ده بینینه وه و پیکه وه بریار ده مین، کوتی: باشه، مالا واییکرد و روی.

روژی دوا یی، له زلنکو (هه ره لاد) بین و هه موو دهنگوباسه کانم بو گیزایه وه، زوری یی ناخوشبوو، کوتی: تو له فرمانه گانی سه رکردایه تی لاتداوه، منیش کوتم: کام سه رکردایه تی؟

من جگه له تو، کهسی بیکه ناناسم. گهر له سوروو نیمه وه، چن کهسیکی دیکه هن، بهناوی سرگردایه تیه وه کارده کن، هرزه کم، بیانیتم و دهمته فیان له گل بکم، تا له راستی و دروستی روداوکان نیگین، به همومان چاره سوری کهموکووری و گرفته کان بکین، گوتی: وه لامت لی دهگیرم وه.

همووی دوو روژی پې نه چوو. (عوسمان) له بهر دهرکیسه را، (عبدوللاناگرین) ای دیوو. (ناگرین) له ری (فرهاد) وه، دمنگویاسه کانی پیگه بشتوو. له سر نه وه لیان بوو بوو به هرا و (عوسمان) ویستووی. په لاماریدا، وهک گیرایاته وه. (ناگرین) خوی قوتارکرد بو. نیدی کیشه که به تهواوی تهقیه وه و زوربهی هاویران بیان زاتی، دواي نه وه (عوسمان) هاتوو یو مالی نیمه، به دایکسی گوتیوو: سبهینی دواي نیوو، چاوهریمکا، سوری لی ددهم، منیش هواله کم به (فرهاد) که یاند و بریارماندا، نو له ژووره کهی نو دیو خوی حشاریدا و منیش دهمته فیان له گل بکم. همور قسه کانیشی تومارکین، پاشان هردووکمان به سهریدا بروخین و دهریکین، چونکه کیشه کهی که یاند بروه سهرجاده!

روژی دواي، ریکورده ریکمان هینا و وایه رمان بو ژووره کهی دیکه پاکیشا، ویستمان، تافیکه پنه وه، هرچیبه کمانکرد، ریکورده رکه منیش نه کرد، (فرهاد) گوتی: من به په له دهچم، ریکورده ریکی دیکه دپنم، گهر هات، به قسه وه خهریکیکه، تا دیمه وه، همووی (10) خولهک به سر روشنه کهی (فرهاد) تپهر نه بوو بوو، (عوسمان) خوی به ژوردا کرد و گوتی: چاوم لی بوو، (فرهاد) روی، بویه هاتم، راپورتیکی دروژی له گیرفانی دهرینا، بوی هلام و گوتی: فرموو نه مش بو (عبه) بنیره، با له (کاژیک) پینشتخا! (عوسمان) هینده تووره بوو بوو، وای لیها تپوو، همور جهستی دهره رزی، دهنگوت شیتوو، جگهره کهی له لپوی نه دهره وه، منیش زور به هیواشی پیم کوتا، نیوه که خوتان به کادیری پیشکوتووی (کاژیک) دزمان، نه وه هلسوکه وختان بی، له سهرجاده په لاماری به کدی بدم، نه دهمه وی، راپورنه کهت بخویمه وه، نه دهمه وی، گویت لی بگرم، داواشت لی ده کم، جاریکی دیکه سر به نم ماله با نه که یته وه، چونکه هیچ کیشه و گرفتی، به نم شپوه په چاره سهرناکری، نیاره تو دته وی، ناژاوه بنیت وه! من به ته مای هیچ پله و پایه په کیش نیم، همووی پیروز به خوتان بر، نیدی نو روشنه وی، جاریکی دیکه نه هات وه و تنانت له سهرجاده ش نیمینیه وه.

که مالی جه مالی موختار

نایشارمه وه، کاتی زانیم، نو ناپاکه ی فرمانی کوشتنی له (کاژیک) وه دمرچوو بوو، منیش فرمانه که جینه جیکم، (که مالی) هاوریم بوو، هزاران چار سوپاسی خواي که وره کرد، که هینده به هیمنی و ژیرانه، همنکاومناوه، نو فرمانم دهرکدووه ته وه و

نهو کاره چه په لږم نه کړدوه. چونکه (که مال)، په کې له هاوړې نژیکه کاندې بوو، سالی (1970) تاسیم. نهو کاته له کولیزی نالایی (په غذا) ده بخویند. کلتی چووم یو کولیزی سهریازی، نهو ماوه په یی له (په غذا) بووم، به ته واوی له په کې نژیکو وینه و و پتر له په کې ټیگه پشتمین. (که مال) تا بلنی، کوریکې هیمز، له سهرخو، که مدوو، پاک، زیرهک و پرووناکییر بوو. زور ریزی خوی و خه لکی ده گرت. هیندی جار فیلمان له په کې ده گرت و هردوو کمان ده مانویست، قسه له په کې ده ریشتمین. به لام بی که لکبوو، چونکه له نیکه ی په کې ده گیشتمین. کلتی شوم له مالی نه وان به سهر بریدوو.

که مالی جمال موختار له خه فتاکاندا

(که مال) له نیوه راستی شه سته کانه وه، (کاژیک) بوو. به لام هیندی که موکوړی دیوو، نه یتوانی بوو، بیده نگې، همیشه په خنه یگرتووه و هره شهی کوشتیان لی کړدوه. نه وهی دواپی بوی گیرامره و باسیکرد، کونی: تا (که مال نه بهزا) نه گهر یتوه، لیژنه په کې کولینه وه درووست نه گهن. له دووانی وک (شیخ مرحومه دی هرسین) و (خه مهی عزیز) نه پرسنه وه، جاریکې ډیکه تا مارم، کار له گهل (کاژیک) ناکم، به لام نه له نه وه پتری یو پرووناکیرمه وه، نه هوی وازه یتانه که شی یو باسکردم.

کاتی له (به‌غدا) خویندوویه‌تی، به‌دیزایی نه‌و چوار ساله، له روژنامه‌ی (برایه‌تی) له‌گه‌ل (ره‌لیق چالاک)، کاری روژنامه‌گری کردووه، وازی له کار و چالاک‌ی رامپاری هیتاوه. کاتیکیش زانگوی ته‌واوکردووه. ماوه‌ی چهن مانگی، له (که‌رکووک) سهربازبووه. دوا‌ی نه‌وه مه‌له‌اتووه و له شاخبووه. له ده‌ریشه‌وه له (حاجی هومهران)، له‌گه‌ل چهن روژنامه‌نوس و هونه‌ریکا، گوفاری (ده‌نگی پشمه‌رگه) یان ده‌رکردووه. مه‌روه‌ها له وینسگی شو‌رش کاربردووه و له (چوارتا)، تا دوا‌ی مه‌ره‌س ماوه‌ته‌وه.

له نه‌و ماومیه‌ی له (به‌غنا) بووه. له‌گه‌ل (شیرکزی هه‌زار)، پیکره کاریانکردووه. پاشان تیکچوون و له په‌کدی دورگه‌وتوونه‌ته‌وه له‌به‌رنه‌وه برویه‌کی ره‌شی قه‌زه‌نی بو هونیوه‌ته‌وه. گوايه نه‌و ماوه‌یه‌ی له (که‌رکووک) سهربازبووه، زووزوو هاوچوی (سوله‌یمانی) کردووه. ده‌نگوباسی گزکردووه‌ته‌وه، به میری گه‌یاندووه و ناپاکیکردووه. به‌لام گهر (که‌مال) له شوینیکی دیکه‌ش سهربازبووايه، هه‌ر له‌به‌رنه‌وه‌ی له‌گه‌ل (شیرکزی هه‌زار) ریک نه‌بووه و نیولنیان تیکچوووه، به ناپاک و پیای (به‌عس) تاوانباریده‌کرد. به مهرجی جگه له هاوپی‌ره‌کانی (کاژیک)، هیچ کس و لایه‌نکی دیکه، نه‌و هه‌واله درویه‌یان نه‌ییسنبوو. چونکه گهر راستبووايه، هه‌له‌ته هه‌ر زوو بلاوده‌بووه‌وه!

کاتی (که‌مال) نه‌و هه‌والانه‌ی زانی، که به‌درو بوی درووستکرایوو، فرمانیشیان به من کردبوو، پاکتاویکم و جیه‌جیم نه‌کرد، گه‌لی سوپاسیکردم. نیسته له (سویدا) ده‌ژی و هه‌ر هاوری به‌ریزه‌ک‌ی جارانه، که سالانگی زوره، لاپه‌ره‌ی نه‌لیکترونی به‌نیوبانگی (کوردستانه‌وست)ی دامه‌زاندووه و به‌ریوه‌یده‌یا، (کوردستانه‌وست)یش وه‌لامیکه، بو هه‌موو نه‌ر که‌سانه‌ی، نه‌و هه‌موو بوختانه‌یان بو دروستکرد!

شیخ کاوه

(شیخ کاوه)، جارچار سهرانی (سوله‌یمانی) ده‌کرد، به‌لام به‌زوری له (به‌غنا) بوو. دوا‌ی نه‌وه‌ی له (پوله‌ندا)، نه‌شته‌رگه‌ری که‌ده‌ی کرد، گه‌راپه‌وه و منیش سهرم لی دا، دیوه‌خانه‌ک‌ی له‌به‌ر دوست و ناسیار جمه‌یده‌هات. هیندی کومونیست ده‌وره‌یاندا بوو. قسه‌یان بو ده‌کرد، وایانده‌زانی، ده‌توان، کاری تی بکن و به لای خویاندا رایکیشن! پیی گوتم: نیشم زور پته و ده‌مه‌وی، قسه‌ت له‌گه‌ل بگم، به‌یانی سهریکم لپیده. نه‌وه بوو، به‌یانی بیکه‌وه دانیشتین و گوتی: له باره‌ک‌ی (بارزانی)هوه، کردوویانم به فرمانده‌ی به‌تالیون له هیزی رزگاریی، تو ده‌لیی چی؟ منیش گوتم: گهر خوت پیی قایلی، نه‌وا لیی مه‌ومسته و پرسیش به‌کس مه‌که. گهر به دلپشت نییه، نه‌وا هیچ گونی: من کورده‌زای (شیخ محمود)ی نه‌رم، باپی‌رم پاشای (کوردستان) بووه، بچم له ژیرده‌سی ره‌نیس (عبدوللا)دا کاربگم؟! چون شتی وا ده‌کم.

منیش کوتم: نهی دابکت دهلی چی؟ چونکه دهملانی، بی پرسى دایکى، هیچ شتى ناگا. جگه له نهوهی مه بهستم له بوچوونی دایکى. پتر رای کۆمونیستەکانى دهورو بهریان بوو! کوتى: دایکم رازی نییه و نایهوى، لى دوورکهومهوه.

له راستیدا من دهملانى. (کاوه) پیوهندی لهگهڵ هه‌موو لایه‌نه‌کاندا هه‌یه، به‌تایبه‌تى دواى نهوهی یاوکی مرد، ئیدی له جوړی بیرکردنه‌وه و بریاردا، گه‌ر چاوی دایکى لى دیار نه‌بوایه، تا نه‌خا‌زیه‌کی زۆر، سه‌ریه‌ستوو.

له (به‌خدا) زۆربه‌ی کات له‌گه‌ڵ (بابه‌گر پشده‌ری) و (ره‌فیق پشده‌ری) و نه‌و جوړه که‌سه گومانلیکراوه‌دا بوو. له (سوله‌یمانی)ش هه‌میشه، دهوړی دایکى به‌ کۆمونیست گیرابوو. نه‌وانیش ده‌یانویست، له‌ریی (حه‌لاوه) خانه‌وه، که‌لک له (کاوه) وه‌رگرن و به‌لای خۆیاندا رایگیشان.

له‌گه‌ڵ شو‌رشی‌دا، سه‌رده‌یاوه‌که‌ی (معاویه‌ی) هه‌ر ما‌بوو، نه‌یده‌ویست، بی‌پسینی! به‌لام دیار‌بوو. نه‌و (کاوه‌ی)ی من ده‌مناسی، (کاوه‌)که‌ی جارێ نه‌بوو، زۆر گۆرابوو، فیزی خواردنه‌وه، رابو‌واردن و قوما‌ریکی سه‌یر‌بو‌بوو، بى نه‌وانه‌ کانی به‌سه‌رنه‌ده‌برد، بۆیه له‌گه‌ڵ که‌سدا نه‌بوو، له‌سه‌ر هه‌ر لایه‌کیش بو‌وايه، نه‌و لایه‌ دۆرابوو!

کۆرسی په‌که‌مى پۆلى مى 1973-1974

دواى نهوهی براده‌رانی (کاژیک)، شانه‌کانیان لى سه‌ندمه‌وه، بارى شانم به‌ته‌واوی سووکیوو، به‌روژ ده‌مخویند و به‌شه‌ویش له‌ یانه‌ی فه‌رمانبه‌ران، به‌باده‌ خه‌مم به‌ باده‌دا! مه‌رافیکی زۆرم هه‌بوو، ناخی ناخی خه‌میکی که‌وره، له‌ قولایی دل و ده‌روون و هوش‌دا جیگیر‌بو‌بوو، به‌لام که‌س نه‌یده‌زانی، به‌ چ ده‌ریکه‌وه ده‌تکمه‌وه، ئینجا دژایه‌تیکردنی (پارتی) و (پارلێتن)یش، له‌ ته‌ولاوه‌ بو‌وه‌ستی، که‌ زۆر جار، له‌ دلی خۆ‌دا پێم ده‌گوتن، له‌ بێخه‌به‌ران که‌شکه‌ک سلاوا‌ت! ئیدی نه‌و ساله، زۆر به‌ باشی خویندم و هه‌ر له‌ خولی په‌که‌مدا، له‌ هه‌موو وانه‌کاندا ده‌رچووم و نمره‌یه‌کی باشیشم هه‌تا.

مامۆستا‌کانی زانکۆ

هه‌لبه‌ته، له‌ هه‌موو زانکۆیه‌کی جیهاندا، هه‌موو جوړه که‌سایه‌تیه‌کی جیا‌لزی تیدا هه‌یه، له‌ هه‌موو نیوچه‌کانی ولاتیشه‌وه، هیندی جار، له‌ ولاتانی ده‌ره‌وه‌ش، کادی‌ری نه‌کادی‌میکى تیدا کو‌ده‌بیشه‌وه، زۆربه‌ی هه‌ره زۆری دوکتۆره‌کانی زانکۆی (سوله‌یمانی)، له‌ کۆرد، عه‌ره‌بی عی‌راق و میسر پیکه‌اتبوون، هیندی مامۆستای هیندی و پاکیستانیشمان هه‌بوو. له‌نێر دوکتۆره‌ کۆرده‌کاندا، (عه‌لی عه‌سکهری، سه‌عدی غه‌ریب و جه‌لال شه‌فیق)، زۆر

زیرک و به توانا بوون، شایانی ریزیکی بی پایانیش بوون. چونکه خویان زور ماندووده‌کرد. هرچه‌نده دوکتور (علی عسکری) کهمی تووره‌بوو، به‌لام هینده زانیاری زانستی هه‌بوو، هه‌موو نه‌و گرفت و کهموکووربیانه‌ی داپوشیموو.

دوکتور سه‌عدی غه‌ریب

دوکتور (سه‌عدی)، سه‌رده‌می راگری کولیژه‌که‌مان بوو. هه‌میشه سه‌ری قالبوو. زور تیکه‌لاوی خویندکاران نه‌ده‌بوو. جاری خویندکاری سلاوی لی کردبوو، وه‌لامی نه‌دا‌بووه‌وه و پیی گوتبوو: خویندکار چون سلاو له ماموستا ده‌کا؟! له کاتی وانه گوتنه‌وه‌شدا، جاروبار هیندی شتی، هر به کوردی باسده‌کرد. خویندکاره عه‌ره‌به‌کانیش هه‌چی لی نی نه‌ده‌که‌بشتن!

دوکتور پتر له‌گه‌ل ماموستا (غولام‌ای کیمیدا هاو‌پی‌وو، هه‌ردووکیان شه‌وانه له یانه‌ی ماموستایان، تا نه‌هنگانی ده‌یان‌خواره‌وه، قسه‌ی خوش و گالته‌وکه‌پیانده‌کرد. شه‌وی من له‌گه‌ل هاو‌پیکاندا، له زوره‌وه دانیشتی‌بووین، هه‌ردووکیان هاتن. چاوی به من کهوت، کهمی خوی گیزکرد جینگش نه‌بوو، هر سه‌یری نه‌ملا و نه‌ولای ده‌کرد. منیش خیرا نه‌و هه‌لم قوسته‌وه و فهرمووم لی کردن. هرچی چون بوو، لای نیمه دانیشتن. دوا‌ی نه‌وه‌ی کهمی که‌لله‌ی گهرم‌بوو، به‌نه‌واوی له‌که‌لماندا گه‌راپه‌وه و قسه‌ی زور خوشی بو کردین. پاشان له‌سه‌ر گرفت‌ی هه‌زراوه و ویژه‌ی کوردی، لیمان بوو به مشتومر.

من تا نه‌و کاته نه‌مه‌زانی، دوکتور (سه‌عدی) له نه‌و بواره‌شدا، شاره‌زاییه‌کی ته‌واوی هه‌یه و هه‌زراوه‌ش داده‌نی. دوا‌یی که هه‌ستاین و رویشتین، پیی گوتن: خیره یانه‌یه و زانکوش شریفی خویندنه، منیش له مه‌به‌سته‌که‌ی تیکه‌بشتم، که ناپه‌وی، پهره به نه‌و هاو‌ریه‌تییه‌یدا و لای خویندکاره‌کانیش باسیکه‌م!

دوکتور نازم ده‌حموود سوله‌یمان

دوکتور (نازم)، خه‌لکی (سوله‌یمان) بوو. دوا‌ی نه‌وه‌ی کومونسته‌کان سالی (1972)، له‌گه‌ل (به‌عس) به‌ره‌یان‌کرده‌وه، له ده‌ره‌وه‌ی ولات گه‌راپه‌وه، له کورسی یه‌که‌می پۆلی سیندا، وانه‌ی (چه‌ه‌نده‌ری شه‌کری) پی ده‌گوتین. کهمی زمانی ده‌یگرت و له قسه‌کردندا، زور ده‌ولان نه‌بوو، نه‌ندامی (پارمی کومونستی عیراقا) بوو، له‌گه‌ل پارتییه‌کاندا، زور نیوانیان خوش نه‌بوو.

روژی له (به‌کره‌جوا)، وانه‌ی پراکتیک‌مان هه‌بوو. قسه‌ی بو ده‌کردین. نیمه‌ش له‌نیوخوماندا قسه‌مانده‌کرد و پیده‌که‌نین. نه‌ویش واید‌ه‌زانی. به نه‌و پیده‌که‌نین، لیمان هاته‌پیشه‌وه و

نامزیکي بدهسه وه بوو، بهر زیکرده وه و ویستی، بکیشی به سهرمدا و کوتی: گهر تو خوت به سهرسری دهزانی، من له تو سهرسهریترم، منیش گوتم: بیووره، من سهرسری نیم و توش ناره زووی خوته! نیدی له نه وه وه رفی لی هه لگرتم. له تافیکردنه وه کاند، هه میشه له پیشی پیشه وه دانه نیستم، تا که من سهرم لی نه شینویی و به کاوه خوره لایمده مه وه. یه که من تافیکردنه وه مانگانه ی نه ومان هه بوو. هیچ جوړه پرسیاریکم لی نه کرد، نه ویش له نیو هه موو خویندکاره کاند هات و به سهر سهری منه وه چقی. ههر سهری ده سی ده کردم و به هیچ شیوه یه نه ده جول، خواخواییوو، تماشای نه ملا و نه ولا بکم، یا قویبکم، بگری و ده رماکه ده وه وه. به لام بولی ماوه به بوی ده رکه وت، من له نه جوړه خویندکارانه نیم و خوم به باشی نامده کردوو، ده سیکی به سهرمدا هینا و کوتی: پرسیار نه؟ گوتم: سرپاس ماموستا، نه خیر، له نه نجامدا له (90%) م هینا بوو، کوتی: چاره یی نه وم لی نه ده کردی، منیش گوتم: ناخر ماموستا من پیم کوتی، من سهرسری نیم، نیدی پیکه نی و ههر له نه وژه شه وه، وه ک دوو هاوه لمان لیهات.

دوای ههره سی شوړشی (11) ی سپینتیمه ریش، کاتی که رامه وه، کوتی: ههر شتیک پیویست بوو، پیم بلی، سهر نه وه بوو، سالی (1988) خویندی دوکتورام ته واوکرد، له (یه کیتی سوفیت) وه چوم بو (سویدا) شوی لای ماموستا میوانبووم، خوی نه و باسه ی کرده وه و کوتی: من وامده زانی، ماموستا (جهمال نه حهده) راپسپاردووی، له وانه کی مندا نازاوه بنیته وه، چونکه نه و (پارنی) بوو، بویه به نه و شیوه یه قسم له گهل کردی، شتیکی سهره، پیوه ندی پارتایه تی و بیروباوهری راپسپاری، کار له ره وشتی ماموستا بکا و به گوهری به رژه وه ندی پارتا کانیان، هه لسوکه وت له گهل خویندکاراندا بکه ن!

یاسین مسته فا

(یاسین مسته فا)، که به (مه لایاسین) نامزایوو، برای (عومهری مچه) بوو، له زانکو ماموستای وهر زشبوو، به لام ههر له سهر سهرسهریتی خوی به رده وامبوو، وایده زانی، له نیویازار کار ده کا، کم خویندکار هه بوو، یه خه یه نه کرتین و له که لیا، توشی گرفت نه بووین.

روژی ره وانشاد ملازم (نه وهری معجید سولتان)، سهر دانی کردین، منیش به نیوزانکو دا کیرلم، نه و وژه یاری بوو، (یاسین) سهر په رشتی یارییه که ی ده کرد، چاوی به من و (نه وهر) که وت، به پله هات، په لاماری (نه وهر) ی نا و کوتی: تو لیره چی ده کی؟ بو

مینبازی هاتووی؟ برو، نابی له نهم ناوه بووهستی. من په کسه له فیکه ی خوم ټنگه یستم و زانیم، هیشتا باخی لیدانه که ی پیاوه کانی (کاوه) ی له دل وهرنه چووه و دهپووی، به ټیمه ی بریژی.

(نه نوهر) یش په لاماریدا و کوتی: من لیره چیت لی بکم، کهر پیاوی وهره، با بچینه وهره وه، ټیدی ماموستا کانی دیکه، (نه نوهر) یان دهناسی، کهلی سهرزه نشتی (یاسین) یان کرد، به لام نهو پیاوه، هیچ قسمی وهرنه دهگرت، له نهم گویند وه یو گویند که ی دیکه ی، زیاتر بری نه ده کرد!

له راسته وه رهوانشاه (نه نوهر) ی مهجید سولتان، حوسین موحه محمد عزیز،
علی عومره کوچ و سپروان عوسمان، رژی (24 10 1971) له زانکو کپراوه.

ماموستا میسرپیه کان

ماموستا میسرپیه کان به گشتی، دوکتور (فاروق نعلتوهای نه لورایی) به تایبته تی، یو خویندکاره کورده کان، له هه موو ماموستا کانی دیکه باشتربوون، زور دلپانده پایتوه و به نه وای، له رهوشی خویندکاره کورده کان و خه لکی (کورستان) ټنگه پشنبوون، زور دژی به رنامه ی (به عس) یش یوون، یارمه تیپانده داین.

ماموستا کانی به شی خومان، له منه وه زور نژیکبوون، کهلی جار پیکه وه داده نیشتن و ده مه ته قیمانده کرد، پرسپاریان لی به کردم و منیش به گویره ی توانای خوم، شته کانم هله ده سه نکاند، به پنی پووستی پرسپاره کان و بارووخه کهش، وه لاممه دانه وه و شته کانم یو روونده کردنه وه، چونکه حمزپانده کرد، سه باره ت به کهلی کور، هندی زانیاری په یداکن، به تایبته تی دوی نه وه ی (موحه محمد نه نوهر) سادات، سردانی (ایسرائیل) ی کرد و

ریکموننامی ناشتی (کامپ دیتایدیان مۆرکرد، سهرکردایهتی (بهعس) زۆر دژبوون، دژایهتییهکی زۆری میسرپیهکانیان دهکرد و نهوانیش، لهگهڵ (نهوه سادات) دا بوون؟ تهتانهت دوکتور (فارووق) له زانکوی (زهقازیق)، رهزامهندی وهرگرتنی خویندنی بو هینام، ماسته لای خوی له (میسر) تهواوکه، بهلام (عیراق) و (میسر) تیکههون و رییان نهیام، له نهوی بخوینم، من نهو کاته خویندم نهواوکردبوو، له بهشی بهروبووسی کبلکه ماموستابووم و ههر لهگهڵ دوکتور (فارووق) یشتدا کارمهکرد.

پولی (4)، روزی (2) 3. 1976 | لهتیو زانکوی سولهیمانی لهگهڵ دوکتور (فارووق) گیراوه.

بههری نیشتمانی بهعس و پارتی کۆمونیستی عیراق

من قسم لهسهر نهوه نییه، ههموو پارتی له نهه جیهانهدا، بهرژهوهندی تاییهتی خوی، پیش بهرژهوهندی ههموو شتیکی بیکهوه دهخا، بهلام کاتی روزی (8 2. 1963)، سهرکردایهتی (بهعس) به کۆدهتایهکی خویناوی، دهسیان بهسهر دهسهلاتدا گرت، بلاوکراوهی زماره (13) بیان بهرکرد و پیش ههموو پارتی رابهاریهکان، زۆر بهتوندی، پهلاماری پارتی (کۆمونیست)یان دا، گهر نهو کاته، شورشێ کورد له ئارادا نهبووایه، سهروک (بارزانی) بالهدی نهدانایه، له نهو بروایهلام، تووبریانمکردن! کهچی دواي (9) سال دالدهدان و پاراستن، جاریکی دیکه (حالیهمی کۆمونیستی عیراق، بو سهه دابونهریته کۆنهکهی خوی گهرايهوه!) لهگهڵ نهو (بهعس)هی به خوینی سهه (کۆمونیست) و کورد تێتوبوو، بههریهکی نیشتمانی نیومروک بوچهلیان کردهوه.

کۆمۆنیستەکان بە ئەو کارەیان، پێش ھەموو لایەنی، بە ھەسی خویان، چالی ھەرگی خویان ھەلکەن. لە نیوەوە و ڤەرەوێ (کوردستان) و (عێراق)، زیانیکی زۆریان بە بزوو تەوێ شورشگیرانێ کورد گەیاند. چونکە ھەر لە سالی (1973) و، رینگەوتنایە ڤەرەوێ نیشتمانیان، لەگەڵ (بەس) دا مۆرکرد و تا سالی (1979) بەردەوامبوو. بەخراپترین شیوە، دژایەتی (پارتی) و جولانەو نەتەوێ و رامیارییەکی کوردیان دەکرد، بە قسە و کردەو، بژی شورشی کورد بوون. زۆربەي کابیرەکانیان چەکارکرد و ھەگ سەگی ھاری پاسەوانی بەرژەو نەتەوێ کانی (بەس) لە (کوردستان) لە گیانی گەلی کورد بەربوون. سەرانی (بەس)، بە ھەموو شیوەیە ھانیانەدان، لە ھیندی شوینی (کوردستان)، دژی پێشمەرگە بچەنگن.

لە نەجامدا، شەر و پیکادان لە نیوان ھیزەکانی پێشمەرگە و چەکارە کۆمۆنیستەکاندا بوویدا. کۆمۆنیستەکان بە ئەو کارە دزیوێیان، رووی جاش و بەکرپیگار، نوکەر و چلکاوخوڕەکانی (بەس)یان سپیکردەو. ئەوان وای بووچوون، گەر شورشەکی تێکبشکی و (پارتی) لە (کوردستان) نەمینی، زۆربەي زوری ڕۆلەکانی گەلی کورد، لە ڤیزەکانی پارتی (کۆمۆنیست)دا رینگەخەن، (کوردستان) بەتەواوی دەبی بە قەلایەکی کۆمۆنیستی. (بەس) یەکانیش رینیان لی ناگرن و (کوردستان)یان بەرەو ڤوودەکەنەو!

لە زانکۆی (سولەیمانی) کەم ڕۆژ ھەبوو، لە نیوان خویندکارە کۆمۆنیست و پارتییەکاندا، دەمەقالە و پیکادان ڤرووست نەبی. تەنانت ڤوژپیکان کار لە دەمەقالەدا نەما، بوو بە شەرەچەق و چەن خویندکاری ڤرینداریبوون. لە ئەولاشەرە بەعسییەکان بسکی سەیلان دەھات و بە ھەربوولا پێدەکەنین! ھەلبەتە لە میژە بە تەمای ناژاوەیەکی وا گەرە بوون، بی ئەوێ خویانی ڤیوە مافدووگەن، پلانەکانیان سەرېگرت، لە (کوردستان) کوردی کۆمۆنیستیان، بە گژ کوردی پارتییە دەکرد و دۆژمنایەتیەکی نوێیان، لە نیوان ھەربوولا و ڕۆلەکانی گەلدا نەفرا تەبوو!

شەری دەریەندیخان

کۆمۆنیستەکان چەکیان لە (بەس) وەرگرتبوو، ئەوانیش بە ھەموو شیوەیە ھانیانەدان و پشگیرییانەکردن، دەیانویست، لە ھەموو نیوچەکانی (کوردستان)، تەنگ بە ھیزی پێشمەرگە و ڤیکەستەکانی (پارتی) ھەلجەن. ھەر لە کۆنەو، لە ڤاویژگی (سولەیمانی) لە نیوچەي (قەرەباخ) و (دەریەندیخان)، قوورسایەکی لە ڤەرچاویان ھەبوو و زۆربەي دلنیشتوانەکانیان، سۆزیکي تاییەتیان بو دەربریوون.

کوتایی سالی (1973) بوو، کومونیستیکان ویستیان، پینگ و دهسلاتی خویان له نهو نیوچانه دا، بهتواوی قایمکه، بویه (پارزانی) فرمانیدا، سنووری بو سهریچی و دهسدرییه کانیان بانین، تا له نهو پتر، توانایان نهی و فریانه کون، چکه له سهری خویان، سهری لایه کانی دیکه بخورین!

له نیوچهی (دهربندیخان)، چه کداره کانی پارتی (کومونیست)، بهلاماری بنگه کانی میزی پیشمه رگیان دا و سزای نه نامانی پارتيیان ده دا. له بهرنه وه هیزکی چه کدار له پیشمه رگیانی میزی (خه بات)، رهوانه ی نهو نیوچه به کران، تا نه میانه کن، شهریکی سهخت له نیوان هه ربوولادا بهرپابوو، گهلبکیان له به کدی گوشت، له نیو نهو کوژراوانه دا، له کومونیسته ناویلر مکان (سهلام سولهی) و له نیو پیشمه رگی نه تهوه یی و نازاکانی شیدا، (عومهری صالح مه نسوور) بوون.

عومهری صالح مه نسوور

(مه نسوور)ی هاوړیم، له خولرووی (عیراق) به سهربان ها تپووه وه. نیواره هه موو براده ران، له یانه ی فرمانبران کو بوو بووینه وه، تا درهنگانی نا پشتین و له سهر بارودوخ (کردستان) ده مه ته قیامده کرد. دوا یی لیو وینه وه و ویستمان بروینه وه، تووشی (فه می علی فینکه) بووین، زور بیتا قه تپوو، دلی پر بوو بوو له گریان و گوتی: بیستووتانه، (عومهری صالح مه نسوور) شهید بووه؟! نیدی نیمه وهک له بانی بهرمانده نه وه، هه رچی به کمان خوارد بوو و خوارد بووه وه، کاکه (فه می) پپی هه لیتا نه وه! هه ر به نهو شهوش، هه موومان به کسهر هه وین بو مزگه گوتی (شیخ مسته فای نه قیب) له گه ره کی (ههوشی گه وه) و تا نیوه شهوش، به دیار تهرمه که به وه بووین.

زور به باخه وه، قارمانیکی وا گه وه، خوی بو نهو پداوانه به کوشندا، که چی چکه له چهن پیشمه رگی به کی تزیکی بسوزی نه مه کباری خوی، کورمه کی و چهن هاو بیریکی نه تهوه یی، بهک نه نامی ناوچه و لقی (پارتی)، له مزگه وته که ناماده نه بوون!

کەس وهک رهوانشاد (نه نهوه یی علی نه جار)، به کول بوی نه ده گریا و نه یه لاوانه وه. (شیخ نه حمه دی نه قیب) یش تا درهنگانی، له سهر تهرمه که ی نو یزیده کرد. نیمه ش هینده گریان، (له چاوانماندا، نم نه ما بو گریان!) پاشان نیوه شهوش بلاوومان لی کرد و نهو شهوش، له مالی (مه نسوور) نووستم، تا به یانی زوو، پینگه وه به شکاری ریوشوینی ناشتنه که ی بکین.

له راستیدا، من له تزیکه وه رهوانشاد (عومهرام نه ده ناسی، بهلام نهوانه یی له تزیکه وه دهیان ناسی، له باسی پیاوه تی و نازایه تی نهو دا، به چوکا دههاتن، نهو کوره کورده

مەردە بویژە، ھەر لە سەرھەتای شۆرشى (11)ى سىنىتیمبەرى سالى (1961)ھو، پېشمەرگەپەكى نازا و چالاك بوو، جىي شىاوى خوڤ، لە دل و دەروونى خەلكى (كوردستان)، ھزارانى گوندەكان و سەرگرەپەتى شۆرشدا كوردبوو. خوڤەوېست و تاكە روښنايى نەتەوھەپپەكانى كوردپىش بوو. بەتايپەتى جىي باوەرى سەروك (بارزانی) بوو. ئەو پېوەندى و ریزە بە شىوھە بوو، تەنانت كانى رۆزى (8، 11، 1973) شەھىدكرا، بارەگەى (بارزانی) سى رۆژ، پەرسەيان بو دانا، چونكە گەلى جار، دەسى مەردانە و كوښندەى، لە ھیزەكانى دلكىرەكەر و خوڤروڤەكانى كورد وەشاندبوو.

(1942 - 1973)

لە كوتايى سالى (1969)يا بوو، زۆر شو خوڤ و پېشمەرگەكانى، دەھاتتە نىوشارى (سولەيمانى) و دەسيان لە نوژمنانى كورد دەوەشان، دەسوەشانەكەى بە شىوھە بوو، بەرپرەكەورەكانى جەلالى، شو نەياندەوېرا، لە مالەكانى خوياندا بتوون و ھەر ئىوارەيان لى دەھات، بەرەو بارەگاكانى خويان لە (بەكرەجۆ) دەكشان، نەپا بەر زەبرى لېنانى ھېزى پېشمەرگەكانى (عوامەراى كورد بگەون، بويە نەوان كوښتنەكەيان، بەلاوہ ئاسايبوو!

بەيانى رۆژبوو. لە مەزگەوتەو تەرمەكەيان ھەلگرت و بە شەقامەكانى نىوشاردا گيرايان، نەندامانى لىژنەى ناوچە و لق، فەرماندەى بەتاليون و ھيزەكانى نىوچەى (سولەيمانى)، لە پېشەو دەروېشتن، لە دواشمانەو پەر لە (100) ھزار خەلكى شار، دەورووبەرى (سولەيمانى) و پېشمەرگە، بە دواى تەرمەكەيەو بوون و بو دواجار، مالاواييان لە گيانى پاكى كرد نزيكى كردى (سەيوان) بووبووينەو، مەن و پاريزەر (شىخ مەنسور) ھەفید، لىوا (مەنسور) و رەوانشاد (ئازادى شىخ جەلالى ھەفید) پېكەو دەروېشتن، مەن بەتەواوى گىژبووبووم، چونكە شەوى پېشوو نەنووستبووم و لە بلخاندا، ئاكام لە خوم نەبوو.

چوار نه فسرده

ملازم (مفسرور)، کولېژی سربازي ته واوړد. له گڼل انوشیروانی فوواد مستی، له سوپای (عیزاق) دا نه فسرده وو. زستانیکی ساردی کوتایی سالی (1973) یو، هیندم زانی، له گڼل ملازم (شیرکوی عه بوللا درویش) دا، به جلوه رکی سربازیه وه. خویان کرد به مالی نیمه. دواي نه وهی دانیشن و پشوویه کیاندا، پاشان روی ده میان تیکردم و کوتیان: ده مانه وئ، بچته ده روه و پیره ندیمان، به هه قال (احمه رحیم) وه هیه، نیسته دهی، بروین، چونکه چاره ریمانده کا، منیش له به ردهم (شیرکوانا) هیچ قسم نه کرد و هر هیندم گوت: لای نه، ناوی من مبه، گه زووش لیوونه وه، نهوا من له ماله وه چاره ریتانده کم. نیدی خویان گوری، جلی کورد بیان له به رکرد و رویشن.

بو به یانی (مفسرور) م بینیه وه، نامه یکی دامن و گوتی: نه نامه ییم بو سرکوبایه تی (کاژیک) نووسیوه، بوم بگه نه، منیش گوت: چی تیدا هیه، وا به کراوه یی دهمه یی؟! گوتی: هه زده کم، بیخوینته وه و رای ختم یی بلنی. منیش کاتی خوینده وه، نووسیوی: کاتی نه وه هاتوه، ینوهندی به (کاژیک) وه بکم، گه (کاژیک) ایش نه یوایه، خوم بیرم له نه وه ده کرده، ریکخراویکی نه وه یی نامزینم!

که نه وهم خوینده وه، له لایه که ره خریکیوو، له خوشیاندا بالیگرم، چونکه هه وله کم له گڼل (مفسرور) دا به فیرو نه روی، له لایه کی دیکه شه وه دلم پرېوو، بیرم له نه وه ده کرده وه، که کورد و (کاژیک)، هیشتا چانسیان زور داوم، چونکه گهنجی وامان هیه، پرواناکم، له نه و کاته ی من له (کاژیک) دا کارنده کرد، تا نه و ساته، هیچ کسی به نه و کورت و پوخته، به نه و دلسوزی و پر واتا به رزه وه، نه و چمن دیره ی نه ک هر بو (کاژیک)، به لکوو بو هیچ ریکخراو و پارتیکی کوردی و کوردستانی نووسیی!

به لام له دلی خومدا هر لیکمه دایه وه و همگوت: نامه کی بو کی بنیرم؟! هه زیشم نه ده کرد، گرفته کانی نیوخوی (کاژیک)، نه ک هر بو (مفسرور)، به لکوو بو هیچ کس و هاویره کانی لای خوشم باسکم، چونکه هیشتا هیوایه کم مایوو، کیشه کی نیوان سرکردلیه تی و کادیره پیشکه وتوه کانی (کاژیک)، به لایه کدا بکوی و راستی لای لایه کیان بدوزمه وه!

بو به یانی ملاواییم له هه ردوکیان کرد و (خاله حاجی)، به ره و (چوارتا) به ریکردن. هینده به سه ر چورنده روه ی نه و دوو نه فسرده لاومدا تییه نه بوو، هه ردو ملازمی ره وانشاد (حه شه وئی) و (نه محمد هه تاج) هاتنه وه، ماوه یه له گڼل نه وانیشدا بوم، پاشان (خاله حاجی) نه وانیشی ره وانه ی (چوارتا) کرد.

نیجا تیگه یشتم، نه م کاره به به نامه یکی ریکوپنک ده کری و (خاله حاجی) اش به ناوی شوې شه وه، نامه ی بو هه موو نه فسرده کورده کان نارده وه و داوای لی کردوون.

ریزه‌گانی سوپای (عیراق) چۆلگەن و بێن بە پیشمەرگە. لەبەرئەوە زۆربەی زۆری ئەفسەرە کوردەکان، بە دەم داواکارییه‌کی شۆرشێوە چوون و لە ماوه‌یه‌کی که‌مدا هه‌ڵاڤ.

هه‌لبه‌ته ئه‌مه‌ش، کاریکی زور باشبوو، شۆرش کردی و ئەفسەرەکانیش بە یرواوه، وازیان له‌ ریزه‌گانی سوپای نوژمنی ناگیرکردی ده‌وله‌تی (عیراق) هه‌تا و له‌ ریزی سوپای شۆرشگیر (کوردستان) دا خه‌باتیانده‌کرد. چونکه‌ هه‌ر هه‌یج نه‌بی، ئه‌و کومه‌له‌ لاوه‌ خۆینکه‌رمه‌ خاوه‌ن باوه‌ره، (پارتی) بو کۆلیزه‌گانی سه‌ربازی و پولیسی ئارده‌بوون، نه‌گه‌تا به‌ خه‌وی شه‌ویش نه‌یانده‌بینی، به‌رکی ئەفسه‌رییان له‌ به‌ردایان!

هه‌لبه‌زاردنی مامۆستایان

سه‌ره‌تای مانگی (2)ی ساڵی (1974) بوو، له‌ هه‌موو (عیراق) دا، هه‌لبه‌زاردنی سه‌ندیکاکانی مامۆستایان به‌سه‌پیکرد. له‌ (کوردستان) به‌عسییه‌کان و کۆمونیسته‌کان، به‌یه‌ک لیست دابه‌زین، به‌ره‌ره‌گانی لیستی (پارتی) یان نه‌کرد. به‌لام له‌ (عیراق) ی عه‌ره‌بی، هه‌ر یه‌که‌یان به‌ لیستیکی جیاواز دابه‌زین، چونکه‌ (به‌عس) ریی نه‌ده‌دان، له‌ ئه‌و ئێوجانه‌دا، پارتی کۆمونیست ده‌سه‌لاتی هه‌بی!

بێگومان هه‌موو نه‌توه‌یه‌یه‌کان، نه‌نگیان بو لیستی (پارتی) دا، له‌ نه‌جامیشدا هه‌ر لیسته‌که‌ی نه‌وان بریدییه‌وه و سه‌رکه‌وتنیکی مه‌زنی به‌ده‌سه‌لنا، لیستی به‌عسییه‌کان و کۆمونیسته‌کانیش، ده‌نگیکی زۆر که‌میان هه‌تا و هه‌ر به‌ته‌واوی نیکشکان.

ناخر کۆمونیسته‌کان، نه‌وه‌یان نه‌ده‌زانی، یا زۆر ساکاربوون و شتی له‌ کاری رامیاری فێرنه‌بوو بوون، که‌ گه‌لی کورد به‌ فوئاغی بزگاریخواری نیشتمانیدا تێپه‌رده‌بی و داوی مافه‌ نه‌توه‌یه‌یه‌ ره‌واگانی خۆی ده‌کا، (پارتی) و شۆرشیش له‌ ئه‌و هه‌تاوه‌دا، به‌ هه‌زاران شه‌هیدیان دا، ئیدی چۆن جه‌ماوه‌ری گه‌ل، ده‌نگ به‌ نوێنه‌ری راسته‌قینه‌ی کورد ناده‌ن و ده‌نگ به‌ لیستیکی نامۆی زوله‌کی دژ به‌ کورد و (کوردستان) ده‌ده‌ن؟!

یه‌کن له‌ هه‌لبه‌زاردنه‌وه‌ کۆمونیسته‌کان، هه‌نه‌رمه‌ند (حه‌سه‌ن گه‌رمیانی) بوو، هه‌رچه‌نده‌ زۆرم بی ناخۆشبوو، له‌ سه‌ر لیستی نه‌وان خۆی هه‌لاوتبوو، چونکه‌ زۆرم خۆشه‌هه‌وێست و هه‌ورییه‌کی نزیکه‌مبوو، به‌لام ده‌وایی که‌ ده‌رنه‌چوون، بێم گوته‌: تۆ وات ده‌زانی، خه‌لک خۆشیده‌ویی و ریزت ده‌گرن، له‌بەرئوه‌ی هه‌نه‌رمه‌ندیکی باشی و کۆمونیستی، ئیدی که‌ ده‌نگت خۆشبوو، روله‌گانی گه‌لی کورد، کۆی به‌ بیروباوه‌ر و نیشتمانپه‌روه‌ری ناده‌ن، یه‌کسه‌ر ده‌نگ بو تۆ ده‌ده‌ن؟! ئه‌ویش ره‌ک نه‌ریتی خۆی، پێکنی و هه‌یج قسه‌ی نه‌کرد!

گه لاوه ریوه کانی دره ختی ته مه نم

به رگی دووم / به شی سییه م

مانگه شه و سهر له ئیواره دیاره!

سهره تای سالی (1974)، سهره تای گرژی و نالوژی، نیوان سرگردایه تی شورش و دهوله تی (به عس) بوو. چونکه ماوه ی (4) ساله که به ره و ته و ابوون به روی و هیشتا، زور خالی بینگه و تکه، جینه جی نه کرابوو، ناکوکییه کی زوریش، له نیوانیا هه بوو. هه لیه ته هه ره له سهره ماوه، رینگه و سننامه ی (11، 3، 1970)، هینده درز و کلینی گهره و کچکی تیا بوو، به شی نه وه ی ده کرد، لایه کیان لینی په شیمانیتته وه و شه رده سپینگاته وه. هینده ناکرکیش، له نیوان سرگردایه تی شورش کی کرد و به عسییه کاندا هه بوو، هینده پیلانیانگیرا و شه ری په و کچه و روک، له نیوان هه ردو و لا را پرویدا، که سی که می دوربین بوو بی، په کسه ر تینه که می، نه و تره که له که ی نیوان (پارتی) و (به عس)، تاسه برناکا و تیکه و چیتته وه، به تاییه تی دوا ی نه وه ی سرگردایه تی (به عس)، روزی (28، 9، 1971) هه ولی له نیوبرینی سه روک (بارزانی) دا، نیدی له کوتایی سالی (1972) وه وه، له نیوان سرگردایه تی شورش و میری (عیراق دا، هیچ جوهره بر و و و مقمانه پک نه ما، روز به روز (به عس) له (کوردستان)، پتر شوینی خوی قايم ده کرد و به هیز تر ده بوو. قوله و بنکه ی سه ربازی گهره گهره ی درو و سته کرد، خه لکی را و نه تا، گرتن و کوشتن به رده و امیوو، شالووی پروسه ی به عه ره بکرنی نیوچه کانی (کوردستان)، نه ک هه ره رانه گیرابوو، به لکوو له زیاده و نیویشدا بوو. که سانیکی ده روون نه خوش و خوفروشیان، له ده وری خویان کو کردبو وه، دوستی نوییان له نیوه وه و ده ره وه ی ولات په یل کردبوو، نه و تیان خوما لیکردبوو، پاره به کی زوریان ده سه و تبوو، چه کیکی زوری کوکوژیان کریموو، سه واپه کی گهره و دژه کوردیان پیکه و منا بوو.

به کورتیه که ی، نه و (به عس) ی سالی (1974)، نه نه و (به عس) بی نه زمونه ی سالی (1963) و نه نه و (به عس) لا وازه ی سالی (1970) بوو، به لکوو زور به هیز بوو بوو، توانا و ده سه لاتیکی زور گهره ی هه بوو. لاقیان له سه ره زه ی چه قانده بوو، سه ریشیان له ناسمان تووند کردبوو! بویه به هیچ شیوه یه، ملیان بو داخوازییه کانی سرگردایه تی شورش نه ده دا و روزه به روزه ی پتر له به لینه پوچه کانی خویان په شیمانده بوونه وه!

سهرگردایه تی (پارتی) ش، جگه له نه وه ی بروایه کی ته و و پنه و یان، په برایه تی دروزنانه ی کوردی بنده س و عه ره بی سه رده س، هه و په یمانیتی لاسهنگی نیوان (پارتی) و (به عس) هه بوو، له ماوه ی نه و (4) ساله دا، نه خویان بو نه و روزه به شه ناماده کرد بوو، نه زور شتی باشیشیان، بو روله کانی گه له که میان کردبوو!

به لام له سهره تای سالی (1974) وه، نینجا سهرگردایه تی (پارتی) زانیان، تای ته رازووی ده سه لاتارانی (به عس) توورستره، له (کوردستان) و (عیراق) یش، به ته وای ره کی

قوولیان داکوتاوه له بهرنهوه کهمی بهوش خویان هاتنهوه و کهوتنه خویان. هیندی چهکی نوورسیان، بو نیوچهکانی (گرمیان) و (فرهاد) نارد. دلهوایی هیزهکانی پیشمه‌رگیان کرد و بلنگیانکرنهوه. له زوربهی نیوچهکاندا، هیزهکانی پیشمه‌رگه سه‌له‌نوی ریکفرانهوه. نهو پیوه‌ندییهی له‌گه‌ل (ئیزان)، روزی له روزان نه‌چهرلیوو، ده‌مه‌زمردگرلیهوه و دهرگی سخورمه‌کان به‌ناشکرا کرانهوه. ده‌سته‌ده‌سته کوردپه‌روه‌ران، له هه‌موو نیوچهکانی (کوردستان) هوه راباندکرد و په‌ناپان بو شورش ده‌برد. ئیدی بارودخیکیان نه‌فراندبوو. کهس به‌ته‌مای ناشتی و ریکگه‌وش نه‌مابوو. هه‌ر ئیمه‌ی نه‌ته‌وه‌یی هیچ نه‌بووین و هیچ جوهره پلانیکمان نه‌بوو!

په‌گلاکردنه‌وه

دوه‌مین کورسی بۆلی سییه‌م ده‌سیپیکردبوو، خویندکاره کورده‌کان، زور به‌ناپه‌لی هاتوچوی زانکویان ده‌کرد. چونکه کهس نه‌په‌ه‌زانی، چیمان به‌سه‌ردی و نه‌ک هه‌ر چاره‌نووسی خویندن، به‌لکوو پاشه‌روزی هه‌موو کار و پیشه‌کانیش له (کوردستان)، به‌نایینه‌ی شورش کورد و پیوه‌ندی رامباری، نیوان هه‌ردوو سه‌رکردایه‌ی (پارتی) و (به‌عس) هوه به‌سرایوه‌وه له‌بهرنه‌وه زوربه‌ی هاو‌له‌کانم، پیوه‌ندیان به‌شورش‌هوه کرد بوو. هیندیکیان هه‌ر له‌چیا‌بوون، منیش نه‌مه‌ه‌زانی. چي بکه‌م، په‌خه‌ی (فرهاد)م گرت و لیم پرسى: گه‌ر شه‌ربووه‌وه، چي بکه‌ین؟! روو له‌کوی که‌ین؟! گوئی: هیندی له‌سه‌رکردایه‌تییه‌وه ئاگانلرکراوم، جه‌نگ ده‌سیپه‌ه‌کاته‌وه و جه‌نگی ئه‌م جارمه‌ش، زور سه‌خت ده‌بی. زانکو داده‌خری و خویندن ده‌وه‌ستینزی. ئیمه‌ش نا‌ئوانین، هیچ جوهره یارمه‌تییه‌کی هیچ که‌سی ده‌ین. چونکه شورش، شورش (پارتی)ه و هه‌ر که‌سی ده‌بی، خوی خه‌می خوی بخو!

هه‌رچه‌نده (فرهاد)، درزی له‌گه‌ل نه‌ده‌کردم و نه‌وه‌ی راستی بو‌وايه، پنی ده‌گوتم، به‌لام کاتی گویم له‌ئو قسه‌پروپوچانه‌بوو، به‌جاری وه‌ک ریکخستن و سه‌رکردایه‌تی، نه‌ک وه‌ک بیروباوه‌پ. هیچ جوهره‌به‌روایه‌کم به‌ (کاژیک) نه‌ما. به‌یه‌کجاری هه‌موو وینه‌ته‌ماوی و ته‌لخه‌کانم لا‌روونیوه‌وه، به‌ته‌واوی هه‌موو کیشه‌و گه‌فته‌کانی نیوخوی (کاژیک)م بو ده‌رگه‌وت. هه‌ر زوو به‌هوی ئیمه‌وه ده‌یانویست، چیه‌ی خویان، له‌نیو کومه‌لانی خه‌لک و شورشدا بکه‌نه‌وه. ئینجا زانیم، ماموستا (عوسمان) هه‌رچییه‌کی بو باسکردووم، هه‌مووی راستبوره‌، ده‌سیانترین و هه‌لیانخه‌له‌تاندین، منیش به‌ه‌ه‌زانی و له‌بی‌ناگایی خۆم دوايانکه‌وتم، کومه‌لی کوری کوردی نیشتمانپه‌روه‌ری تازه‌په‌یکه‌بشتروم هه‌ل‌فریوان، بی‌لانه‌و بی‌خاوه‌ن، به‌ه‌ه‌لای ده‌شتی چوله‌هولی به‌لا و چاره‌نووسکی نادیارم کړین.

ئای له ئەو پوژانە، چەن سەختبوون، خەو و خواردنم لی بیزرابوو. هەمیشە بیرم له ئەوە دەکردەو، ئەو سەرکردایەتییه ترسۆک، بەزێو و هەلپەرستە، چوون دەسیان بە زاخدا کردین؟! لە خۆم دەپرسی: یو ئەو هەموو درووبەیان لەگەڵ کردین؟! گوناھمان چی بوو. بە ئەو شیوەیە غەرممان لی بگەن؟! تۆلە ی خۆم و هاوپیڕەکانم، لە کێ بێسەنمەو؟! بەراستی، بیرم له زۆر شت دەکردەو، زۆر خەممبوو، ئەمدەزانێ، چی بگم، روو له کێ و له کوی بگم؟! بەلام بۆنەوێ له ئەو پتر، فیل له خۆم و هاوپیڕەکانم نەگم، چیدیگە مۆلەت بە ویژانی خۆم نەدەم. یەگەمێن هەنگاوم نا و هەموو پیڕەندییەکانم، لەگەڵ (کاژیک) پساند، هەروەها ئەو چەن هاوپیڕە کەمە ی لاشم ماپوون، ناگادارمکردنەو و پێم گوتن: (کاژیک) نەماو. ریکفستەنەکلێ خۆی وەستاندووە و هەر هاوپیڕی دەپەوی، بچیتەبەرەو، ئازادە و دەبی، خزی مشووری خۆی بخۆ، ئیدی له ئەو پتر تاقەتی خانەحەبەشی بی سەرۆبەرم نەبوو، هەموو شتیکیان بو باسکەم و له بنی کۆلەکەکە بێم، تا ئەوانیش بەخە ی من بگرن و بە پرسیار بامکرنەو، کە خوشم وەک ئەوان، وەلامەکانیانم نەدەزانێ!

دواپیریار

دوای ئەوێ هەموو شتیکم بو روونبوو، (کاژیک) هەر تەنیا دینیگم، زل و مالیکم وێران بوو، وەک رەشەبا و گێژەلوکە، لەپەر هەلیدەکرد، تەنیا هەر دینگی هەبوو، رەنگی نەبوو، جگە له ئەفسانە و تەمۆژنکی کاتی، هیچی دیگە نەبوو، سەرکردایەتی یارەتکە، پیاوی روژی نەنگانە و روویار نەبوون، لەنێوچەرگە ی خەبات و نازارەکانی گەلدا بی نەگەشتبوون، تەنیا چەن کەسیگم ترسۆکی دوورەپەڕینی رەشبین بوون، خانە و مایەیان تەنیا چەن بابەت و کەرەسە یەکی کۆن و سوار بوو، له قسە ی زل و رەخنەگرتن پتر، هیچی دیگەیان لە دەس نەدەهات، بریارمدا، چنی شیای خۆم، لەنێو ریزەکانی شۆرشدا بکەمەو، بەلام لەسەر حەمامی پیرویاوەر و (کاژیک) ناو و ناویانگی خۆم نا، بەلکۆ وەک کۆریکی بێلابی، بێشمانیروەری بلسۆزی نەتەو و نیشتمانەگەم، له یەکی له هیزەکانی بێشەرگەدا، چەک هەلگرم و داکوکی له (کوردستان)ە خوشەوستەگەم بگم، چونکە:

- له زانکو کۆمۆنیست و بەعسییەکان، زۆر باش دەیانفاسیم، لەبەرئەو لەنێوشاردا نەمدەتوانی، هەروا بە فاسانی، سەری خۆم کزگەم و دانیشم.

- ئەو له من نەدەوێشایەو، سەر بو دوژمنی داگیرکەر شۆڕکەم و ناپاکی له نەتەوگەم بگم.

« گەر سەرى خوشم گزگربايه، ناپاگيم له نيشتمانكهى خوشم نهكرديا و كهسيش
 دهمى بو نهبردمايه، له نهو بروايه دا بووم. (خاله حاجى) وازى لى نهدههينام و ههليكى
 باشيشم، بو (پاراستن) دهرهخساند، زهفرم پى بهرن، به ناوى ناپاك و پياوى
 (به عس) موه، به خورايى خوينيان برشتهمايه. چونكه به تومەتى ناپاكي له كورد و شورش،
 جگه له نهوهى كارپكى ناسانبوو، هيج گرفتىكى تيدا نهبوو، زور كهسى ديكهى پى
 تاوانيشيان فەكر دبوو! بويه هبنده گيل و كه مژه نهبووم، تا له گرفت و نهگهركان نهگهه،
 نهو ههله له دهم خوم بیدم و له ههمان كاتيشدا، بو ناچهزه راميارپيهكانى برهخسينم،
 به ئارمژوى دلى خويان، دروم بو ههلبهستن و تاوانبارمكەن!

شیخ رهزای گولانی

من و پارێزەر (شیخ مهتسووری حەفید)، ئیوارەى رۆژى (7. 2. 1974)، له یانەى
 قەرمانبەرانی (سولهیمانی)، میوانى (فهریدیوونى شیخ نەیبى گولانى) بووین. نهو کاته
 (فهریدیوون)، نهفسەرى پولیسبوو، لهگەل (شیخ رهزای) مامیدا کارپیهکرد. جگه له
 نهوهى (فهریدیوون) خزمم بوو، ههم كورێ گهههك و هاورپى منالى، ههم براسپیش
 بووین. ههروهها (کاژیک)یشى زور خوشدهویست. تهنافت دنگوپهکیش ههبوو، گوايه
 (شیخ رهزای)ش، ههر سەر به (کاژیک) بوو!

له کاتی قسهکردندا، من پاسى نهگههركانى نرپیوونهوهى جهنگ و گرفتى خومم بو
 کردن. (فهریدیوون) قسهكهى پى بریم و گوتى: بو سەرى له کاکه (رهزای) نادهى و له
 نهو بارهیهوه، قسهى لهگەل بکهى؟ نهو کاته (شیخ رهزای)، نهندامى کۆمیتەى ناومندى
 (پارتى) و بهریوهبهرى پولیسى پارێزگهى (سولهیمانی)ش بوو، لهلایهکهوه پێوهندى
 خزمایهتیمان ههبوو، لهلایهكى بیکهشهوه، تیکهلاویمان ههبوو و درلوسپیشبووین،
 نهمانه ههموو لێککاپهوه و پێشنیازهكهى (فهریدیوون)م پى باشبوو. بويه له ناچاریدا
 بریارمدا، پهنا بو خوالیخوشبوو (شیخ رهزای) بهرم، نهوهبوو. (فهریدیوون) ههر خۆى،
 کاتیكى له مامى بو وەرگرتم و منیش، له کاتی دپاریکراوى خۆیدا، سهرم لى دا.

(1924 - 2004)

هر چومه ژوره وه له بهرم هستا، فرموی لی کردم و کوتی: ماشه لا گوره بووی! نیدی ماوه بیده نگبور. خه ریکی هیندی نووسراوی به رده سی بوو، له پر سه ری هه لیری و کوتی: راست تو له گهل (کاژیک) کار ده کی؟! دیار بوو، (فرهیدوون) هه موو شتیکی بو باسکردیوو. منیش کوتم: خه لک وا ده لین، شینجا به زهره خه نه به کوه کوتی: نه ی خوت ده لین چی؟ کوتم: من بو کاریکی وا هاتوومه ته لای به ریزتان، له نه ولنه شه ریینه وه، (پاراستن) زور خراپ لیان هه لینچاوم و له گهل مندا، هه لسوکه و تیان باش نییه، گهر به ریزتان ده تواتن، یارمه تیمبدن و له شه ری (حه مر محیم) دوورمخه وه، زور سوپاستانده کم، کوتی: باشه، به لام تو ده لین چی؟ کوتم: لیت ناشارمه وه، به بیروباوه (کاژیک)م، کمی پیکه نی و نامه یه کی بو نورسیم، دایمی و کوتی: بیخوینه ره وه، نووسیوو: (بو هه مور لیسرراوان و هیزی پیشمه رگه ی (کورستان)، هه لکری نامه، حسین محمد عزیز، خویندکاری زانکویه و له هر کوینه ک ویستی، بی بو لام، تکایه ده ست مه هیته رنی.)

شیخ رمزای گولانی

15. 2. 1974

له خویندنه وه ی نامه که بوومه وه و ته ماشایه کمکرد، کوتی: باشه؟ منیش زور سوپاسمکرد و رویشتم، هه رچه نه نووسینه کمیم زور به دل نه بوو، به لام وا دیار بوو، نه ویش نه بوستی، له نه وه زیاتر، هه چی دیکه بنووسی، تا نه وروش شه نامه یه بو یادگار هه لگرتوه، بوئه وه ی هرگیز بیرم نه چته وه، که روزی له روزان، له نه شورشه گه وه و فراوانه بیسه روبه ره ی (9.11.1961) دا، لایکی خویندکار و کوردیکی نه وه یی وهک من، به نووسراوی خزمیکی وهک کاکه (رمزا) جییبووه ته وه، که رهنه به ده یان پیاوخرلپ و سیخووری (به عس)، ته راتینیان تیدا کردی!

رمزای بابه گوروون

دوور نییه، زور کهس سهیری لی بن، دمنگوباسی کوردیکی وا خو فروش، لیره دا به نهو شینویه تومار ده کم! به لام پیش هه موو شتی، (رهزا) برای شهیدی نهر (شیخ عهبدوولی) دووگانبار بوو، که له ره شبگیریه کی روزی (9. 5. 1963) با دهسگیرکرا، له سه نه وه ی جنیوی به سهروک (بارزانی) نه دا، له سه ر بازگه ی (سوله یمانی) گوله بارانکرا، چونکه له بنه ماله یه کی نیشتمان به ره ی تیکوشه ری کورد بوو، به لام (رهزا) له نه دوا بیانه دا، وای لیهات، نه گینا زووتر، هه ر خه ریکی کوردایه تی بوو.

ارهزا) له خوارووی (عیراق) فرمانبهربوو، بهلام نوای نهووی، ههر دوو بلهکای جهلالی و مهلالی پهکیانگرتووه، گهراپهوه. پیوهندی به (خاله حاجی)وه ههبوو. چونکه زور خوی له نهو جوړه پیوهندیانه دهرکرد مین دمهلات و پلهوپایه نهیده توانی، سهری خوی کزکا و بژی!

دوای ریگکهوتنهکای (11، 3، 1970)، گهلی جار خوی به خزمایهتی (فتهاح ناغا)وه بادهدار تهتانهات سالی (1974)یش، دوو ههفته پیش نهووی جهنگ له (کوردستان) دهسپیگاتهوه، پیری کوتم: بهیانی دهچم بو (تهویله) بو لای کاک (فتهاح) و کاتی گهراشوه. سهری لیدام و کوتی: بریارمداوه، نهچمهدهروه و ههر لهنیوشار بمینهوه.

پیش نهووی بهچمهدهروه به سی روژ، پنگهوهبووین و لینی پرسیم: نیازی چیت مهیه؟ کوتم: ههر بهیانی شهربیتوه، یهکسهر دهیفوچینم. کوتی: ههر نیشینکت ههبوو، بهسهرچاو من بوژ رادههرینم. منیش به ههلم زانی و لیم پرسی: پیوهندی لهگهل (فتهاح ناغا) ماوه؟ کوتی: نهی چون زور باشه. کوتم: دمتوانی، نامهیهکم بو بنووسی، گهر پینگهوته نهو ناوه. یارمهتیمیدا، نیدی ههر ههلمان کات دلنیشستین و کوتی: خوت چی دهنووسی، بینووسه، دوایی من ناوی نهینی خوم دهنووسم و بوژ ولژودهکم. منیش به تارهزووی دلی خوم، نامهیهکم رازاندهوه و کوتم: فرموو جاریکی دیکه، به دمهوخهتی خوت بینووسهرووه، نینجا ولژویکه.

له راستیدا، له نامهکای (شیخ رهزای گولانی) پتر، دلم پینی خوشبوو. چونکه دهمزانی، نهم نامهیهیان کاریگهرتوه. نهوه بوو، جاریکی دیکه نامهکای نووسییهوه و ههلمگرت، تا کاک (فتهاح) هاوکاریمبکا و وەک، پیشمههرگهیهک، له ریزی لهشکری شوږشگیری (کوردستان)دا جیم بکاتهوه. سهرنیری نامهکاش نووسرايوو: له (1)وه بو (2).

نهو کاته، هینده بهزهیم به خومنا دههاتهوه و بیرم له نهوه دمهکردهوه، دوای نهو ههموو خهبات و خومانووکرته، به نامهیهکیکی وەک (رهزا) جیمبیتوه! بهلام دوای نهووی له دهرهوه جیگیربووم، ههر زوو له شاخ نامهیهکیم دراند. چونکه ههر لهگهل جهنگ دهسپیگرتوهوه، له تامبههرکرد و دهسی لهگهل (بهعسی) نیکلکرد. له نهوه دهچوو، ههر له زووهوه، (بهعسی) بووی، چونکه دوای ریگکهوتنهکای (11) مارس (1970)، له خوارووی (عیراق) فرمانبهربوو، کاتی به پهکجاریش گهراوهتهوه بو (سولهیمانی)، نهو پیوهندییهی ههر ههبووه، بههروی (خاله حاجی)شهره. پیوهندی لهگهل شوږشیش درووست کردوهوه، واته دووسهههرووه!

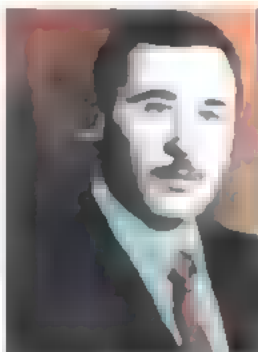
ارهزا) خوی ههمیشه، گالتهی به پارتایهتی و کوردایهتی دههات. کاتی جهلالیش بوو، ههر پینهکونی و دهیکوت: پیار نهوهیه له نهم ژبانها، باش بژی و دهسی خوی

ههیه، بو خوی باش دهزی و نهوهی دیکهش تیلچوو، من نامهوی، دواي خوم
مناله کانم برسین، هیندی جاریش دهیگوت: چی دهلی، بوت بکم، منیش هر هیندهم
دهگوت: له سایه‌ی خواوه، هه‌وو شتیکم ههیه.

دوادیدار

هیشتا (6) ی مانگی (3) بو، (5) روزی مابوو، جهنگ ده‌سپینکاته‌وه، هه‌ردوو ره‌وانشادی
هونه‌رمه‌ند (قادر مسته‌فا، حه‌مه‌ی نیرکز) و هه‌ردوو ماموستا (حه‌مه‌سالح هیتلر و
حه‌مه‌ره‌شید فه‌تاح)، له یانه‌ی ماموستایان دانیشتی‌بووین، ده‌مانخواره‌وه و ده‌مه‌ته‌قیمان
ده‌کرد، جگه له من و ماموستا (قادر مسته‌فا)، نه‌و سیانه‌ی دیکه کوتیان: نیمه به هیچ
شیوه‌یه، بروامان به نه‌و سه‌رکردیه‌تی و شورشه نییه، (به‌عس) له‌نیوشاردا به‌مانگری و
پارچه‌پارچه‌مانکا، راناکه‌یین و ده‌مینینه‌وه.

(حه‌مه‌سالح) گوتی: کورد سه‌رناکه‌وی، نه‌م جاره زور خراپ تیکه‌شمکی، هه‌رچه‌نده من
و نه‌و، ده‌نگه‌ده‌نگیکی زورمان بوو، به‌لام له کالی نه‌هریمه‌نانه‌ی برۆای خوی نه‌هاته
خواره‌وه. پاشان بیکه‌ره به‌ره‌و ماله‌وه روشتی‌ه‌وه و بو دواجار، مالاوایم لی کرد.
نه‌وه‌بوو، جهنگ ده‌سپینکده‌وه و نه‌وان رلیان نه‌کرد، نیمه رمانکرد و (به‌عس)یش،
(حه‌مه‌سالح)ای گرت و له‌گه‌ل ماموستا (عیززه‌ت ره‌شید)دا، روزی (17. 8. 1974)، له
گرتووخانه‌ی (نه‌بوغریب) له (به‌غدا) هه‌لییانواسین و بو‌چوونه‌که‌شی زور راست به‌رچوو،
چونکه شورشه‌که زور خراپ تیکشکا و هه‌مووشمان، به سه‌رشوری گهرینه‌ره!
به‌لام دواي نه‌وه‌ی (به‌عس)، روزی (12. 5. 1974) پینچ خویندکاری له‌سیداره‌دا،
یه‌کیکیان (حه‌سه‌زای برۆی (حه‌مه‌ره‌شید فه‌تاح) بوو، ئیدی نه‌ویش راپکرد و هاته
ده‌ره‌وه، له (چومان) بیتی، سه‌ره‌خوشیم لی کرد و گوتی: هیچ چاره‌نه‌بوو، بویه شارم
به‌جیه‌پشت!

(عیززه‌ت ره‌شید 1944-1974)

(حه‌مه‌سالح فه‌ره‌ج 1940-1974)

سەردانی شارباژێر

هەر زوو خۆم نامادەکرد، هەموو شتەکانم لە مالهۆه هەلگرت. لە سەرەتای مانگی دووهۆه، دەستی جلی کوردیی شروال و موراخانیاکان بو. برووم. هەر تەواویشبوو، هەموو روژی لە داخی خۆتندکارە عەرەبە شوقینییه بەعسییهکان، بە جلی کوردییەوه دەمخویند. تا جاریکیان دوکتور (جەلال شەمێق) لە پۆلدا کوژی: ئەوه چیه، دەلیی هەر لە نیستەوه. بەتەواوی خۆت نامادەکریوه!!

روژی (3، 3، 1974) لەگەڵ (شیخ مەنسووری شیخ کەریمی حەفید) لە زانکو گیراوه.

گرنگترین شت لای من، پەرتووکه‌کانم بوو. چونکه دەمزانێ، لەنێوشاربا تێداده‌چن، شیمەش لە دەرەوه، لە گوێزە دینەکا گیرەمخوین، گەر گەرەسە ی رووشنییریماکان نەبی، بەتەواوی ووشکەهەین و بێ تاقەتیش دەبین. لە پەڕنەوه روژی (8، 3)، من و (شیخ مەنسووری حەفید) و (شیخ ناسری) بۆی، بە جیبەهە ی خویان، میندی زەمخیرەمان کەری، لەگەڵ پەرتووکه‌کاندا بارمانکرد، بەرەو (شارباژێر) بەریکه‌وتین، ناوی نیوهرۆمان لە گوندی (هەزمەراخ) خوارد و سەرلەنیواره کەراینەوه.

لەبەر چاخانه‌هە ی (ئەزمەر)، رەوانشاد (فەتاح ناغا) و (خالە حاجی) وەستاویون. (مەنسور) و (ناسر) نابەزین و کوتیان: یا سەریکیان لی بەهین و هەوالی بزانی، بەلام تو دامەبەزە، یا (خالە حاجی) نەتبینی، مینش وەک لە شۆرش قاچاغیم، لەنێوجیبەهە ی خۆم گرملەکرد، میندە ی نەچوو، جووتەبرا ماتنەوه و کوتیان: هەموو مینزی پێشمەرگە، خویان نامادەکریوه و چاومریی فرماندەهەکن، نیندی من خەمی هیچم نەما.

دوو نامه‌کی اشین ره‌زای گولانی و (ره‌زای باب‌گوروون، له تنگه‌ی باخ‌لدا شار‌دبوو‌منه‌وه، جلویه‌رگی باش، پیلای قایم و گهرم کریوو، هر نه‌وه مایوو، که شهر ده‌سیپیکرده‌وه، سری خوم ده‌رکم و راکم، له شوینی بکیرسیمه‌وه، بویه بریارماندا، هرسیکمان سه‌ره‌نیواری (11)ی مانگ پیکه‌وه بروین.

ته‌قه‌لایه‌کی سه‌رنه‌که‌وتیو!

ماوه‌ی جینیبه‌جیکردنی (4) ساله‌کی ریککه‌وتنامه‌که نزیک‌وو‌بووه‌وه، سه‌روک (بارزانی) ویستی، دانوستان له‌گه‌ل (به‌عس) بکا، له‌به‌رنه‌وه شانیدی له هه‌ردوو ره‌وانشاد (نیدریس بارزانی) و (دارا توفیق) پیکه‌نا. روژی (8، 3، 1974)، سه‌ردانی (به‌غدا)پان کرد، بوته‌وه‌ی گفتوگو له‌گه‌ل سه‌رانی (به‌عس) بکه‌ن.

(بارزانی) داوا‌یکردبوو، ریککه‌وتنامه‌که سالیکی دیکه نریژکریته‌وه، بوته‌وه‌ی جاریکی دیکه له ناگردانی (کوردستان)دا، پشتکوی جه‌نگ نه‌که‌شیته‌وه، به‌لام نه‌وان قایل نه‌بوون و کوت‌بوویان: نیمه‌ نیواری روژی (12/11، 3، 1974)، باسای ئوتونومی بلاوه‌که‌ینه‌وه، ئیوه‌ش ده‌بن، پشتکیریکه‌ن. نیدی شانه‌که بی هیچ نه‌نجامی، روژی (13، 3، 1974) که‌رایه‌وه، نه‌وه‌ش دوا گفتوگوی شورش و سه‌رکردایه‌نی (به‌عس) بوو، نه‌وه‌ه‌وله‌ش هه‌چی لی سه‌وز نه‌بوو، جه‌نگ ده‌سیپیکرده‌وه.

دوا‌پوژه‌کانی شار

نه‌وه‌ دوو روژه‌ی له (سوله‌بمانی) بووم، ده‌وامی زانکوم نه‌کرد. ته‌نیا هه‌ر خه‌ریکی که‌ران و ده‌نگوباس‌کوردنه‌وه بووم، شه‌وانیش له‌گه‌ل هاوری‌کاندا یه‌کمانده‌کرته‌وه، تا ده‌نگ له یانه‌ی ماموستایان داده‌نیشین و باسی ره‌وشی رامیاری (کوردستان) و (عیراق)مان ده‌کرد. هه‌ر یه‌کی‌کمان بریاری خوی دا‌بوو، شوینی‌کمان بو خومان دیاری‌کردبوو.

(شیرکو بیکه‌س) کوتی: نیمه‌ که‌مه‌لی نووسه‌ر و براده‌ر، به‌ره‌و (ته‌ویله) ده‌روین، (عه‌لی توفیق) و (حه‌مه‌عه‌لی)، هه‌ر له سالی (1972)وه‌وه، له هیزی (خه‌بات) جیکیری‌بووون، (برایمی حه‌مه‌عه‌لی، سه‌روه‌ت موحه‌مه‌د نه‌مین و وریا براخاس)یش بریاریاندا‌بوو، به‌ره‌و (هه‌له‌بجه) و هیزی (خه‌بات) برون، ماموستا (قادر)یش له‌ری ژنوژن‌خوازییه‌وه، له‌گه‌ل ره‌وانشاد (جه‌زای عه‌لی کاتب) خزمایه‌تیان هه‌بوو، نه‌ویش له ناچاریدا، خوی به نه‌ودا هه‌لوامی‌بوو، ئیدی له نه‌وه ده‌چوو، هه‌موومان له یه‌ککی نابیرین و به نه‌وه‌ زوولنه یه‌ککی نه‌بینینه‌وه، نه‌شمانه‌زانی، چ روژیکی ره‌ش چاوه‌ریمانده‌کا!

خەلکی شاریش بەگشتی، سەریان لی شیوابوو، دەنگوت، خۆلی مردوویان بەسەردا کردوون! بە ھەر لایەکا درویشتم، برادەر و دوستم دەدی، قسەماندەکرد، زۆر بیتاقەتیوون و لە شالۆی پەلاماردانی دێندانە ی تۆلەسەندنەوێ (بەعس) دەترسان، کار و نانەیداگرتن زۆر کزیووبوو، زۆربە ی دووگان و بازارەکان ناخراپوون، سەرچامەکان چۆلیوویوون. ئەوانە ی لە خویان دەترسان، پتر سەرقالی خۆکوگرینەوێ خویان و منالەکانیان بوون، بەرپۆمبەری فرمانگەکانی میری، کە زۆربەیان لە لێرەراوانی شورش و (پارتی) بوون. سەرکردایەتی شورش دایاننابوون. ھەموویان شۆینەکانیان چۆلکردبوو، وازیان لە کارەکانیان ھێناوو، ھەریەکەیان لە نیوچەیکە نزیک شار، خویان دامەزراندبوو، چاومرزی فرمانی (باززانی) و بارودۆخەکیان دەکرد، تا بە تەواوی پڕوونیتەوێ و بە لایەکا بکەوێ. شیدی باریکی نالەباری و ئەفرینراپوو، ھێچ شتی لە جێی خۆی نەماپوو، ترووسکایی تێدا بەدی نەدەکا!

مالاوی

روژی (10، 3، 1974)، تا تەواو تاریکیوو، من ھەر لە نیویازار یووم و دەگەرام، ئیوارە بو مالهوێ گەرامەوێ، ورمەوردە، خەلکی گەرەک چۆلیاندەکرد. دایکم گوتی: (شیخ ناسر) تیلیفونیکرد، منیش بەپەلە تیلیفونم بو کردەو، گوتی: (مەنسور) دیار نییە، چی بکەین؟ گوتم: بەپەلە وەرە بو ئێرە، دوا ی ماویە ھات، بربارماندا، ھەر بە ئەو شەو، دووقولی بەرەو (ئەزمەر) بڕۆین، کاکە (مەنسور) وەک زۆربە ی بەلێنەکانی دیکە ی خۆی، تەمەشیانی جێبەجێ نەکرد و تێمە ی بەجێھێشتبوو، لەکەل کۆمەلێکا بە جێبەجێ خویان ڕۆشتیوون بو (گەرەدی).

کەمی لە شار دوورکەوتینەوێ و گەیشتێنە (دەباشان) ئەو کاتە دەشتیکی چۆلیوو، مێھی لی نەبوو. کزەبایەکی زۆر ساردی دەھات، ورمەوردەش باراندەباری، شەویکی زۆر تاریک و نۆتەک بوو، چاوی نەدەبینی. (شیخ ناسر) گوتی: کۆرە با بگەرینەوێ، بە ئەم شەو تاریکە خوا گرتووینی؟ منیش گوتم: تازە تەواو، بەیانی دواڕۆژی ریککەوتننامەکە ی و کوتایی بە ھەموو شتی دی، دوور نییە، بەیانی (بەعس) وەک سالی (1963)، لەئێر شاربا ھاتوو قەدەغەبکا، ڕەشەکوژی دەسپیکاک و پیمان نەین، دەرچین، لەیەرنەوێ ھەرچی چۆنی یی، دەبی، خومان یگەپەنێنە (سبەتک).

بە جادەفیرەکا بپەندەنگ دەرویشتین، لە پردەکە ی سەر ریی (ئەزمەر) پەرفینەوێ، ھەردووگمان بیرماندەکردەوێ، ئەم جارە بەرەو کۆی دەروا؟ لە ھەر دەنگی راپچلەکاندین و ھاواری لی کردین: کین؟ منیش بە دەنگیکی بەرز گوتم: خومانین، کاتی چووینە پیشەوێ.

رهوانشاد (شیخ برابمه شه‌لی نام‌دینی) خزمی دایکم بوو. توفه‌مان له‌گه‌ل کرد و گوتی: هیچ مه‌ترسی نییه. هر چوارده‌وری شار، به پیشمه‌رگه گیراوه. هر ریک برون، نیدی پشتینی سه‌لامه‌تیمان لی کرده‌وه و رویش‌تین
 هر هینده دوو پیچمان بری، تروشی (شیخ کاوه) بووین. یه‌کدیمان ماچکرد و گوتی: جاری لیره نیشم هه‌یه. با جیبه‌که‌م بتانگه‌یه‌نی و له ماله‌وه چاوه‌ری‌مکهن. کاری راستینی، سواری جیب بووین. له‌گول نه‌وه‌موو سه‌راموسوله، باران، تاریکی، ریگه پیچارپیچه دورودریزه و ماندوو‌بوونه‌ی کردینه‌وه!

سیتەك

هر چووینه‌ژووره‌وه، (ره‌شول)ی گورانینیژ، له‌نیوچیمه‌نه‌که‌نا له‌سه‌ر ته‌پله‌کی دانیشنبوو، خه‌لکیکی زوریش ده‌وره‌یان‌دابوو، هه‌ریه‌که‌ قسه‌یه‌کی ده‌کرد و نه‌ویش کویی لی گرتبوون، وه‌ک نه‌وه‌ی کۆر بگیری! نیمه‌ش تینگه‌لاوی جمکوته‌که و ده‌مه‌ته‌تیکه بووین.

کۆریکی قه‌له‌وی سوورکه‌له‌ی خه‌لکی (سوله‌یمان)ی دانیشنبوو، ناوی ماموستا (عیززه‌ت ره‌شید) بوو. من نه‌مه‌ناسی، قسه‌کانی زور قوتوزلیبوون. ره‌خنه‌ی له‌ سه‌رکریابه‌تی (پارتی) و شورش ده‌گرت، گالته‌شی به‌ درووشمی نو‌توتومی ده‌کرد، (ره‌شول)یش لینی پرسی: نه‌ی نیمه‌ داوای چی بکه‌ین، باشه‌؟ (عیززه‌ت)یش گوتی: کورد تا داوای هر چوارپارچه‌که‌ نه‌کا و شورشیکی چه‌کداری، له‌ هه‌موو (کوردستان)نا پیکه‌وه به‌رپا نه‌بی، هه‌رگیز رزگارمان نابن، (ره‌شول)یش هه‌ستایه‌ سه‌ره‌ین و گوتی: نه‌هلان فنگ کۆوله‌که، نیمه‌ پارچه‌یه‌که‌مان بو رزگارناکری، توش نیسته رلتکرده‌وه، داوای هر چوار پارچه‌که‌مان لینی ده‌که‌ی؟ نیدی بوو به‌ پیکه‌تین، نوایی بیستم، ماموستا (عیززه‌ت) هر بو به‌یانی گه‌رابوووه، نه‌ندامی (کاژیک) بوو، له‌گه‌ل احه‌مه‌سالح هه‌تله‌را گیرابوون و پیکه‌وه له‌سپداره‌درابوون!

پاشان من و (شیخ ناسرا)، چووینه‌ ژووره‌که‌ی (کاوه)، له‌سه‌ر سه‌بسه‌مه‌ بووکمه‌سییه‌که‌ی، بوولولی لینی نووستین، نه‌و کاته‌ ته‌نیا هر (کاوه) له‌ (سیتەك) بوو، به‌لام دایکی و هاوسه‌ره‌که‌ی، له‌نیوشار مابوو‌نه‌وه، شه‌وی دره‌نگانی (کاوه) هاته‌وه، شه‌قیکی له‌ ده‌رکه‌که‌ هه‌لدا، هاته‌ژووره‌وه و لیفه‌که‌ی له‌سه‌ر لا‌بردین، به‌ ده‌نگه‌ده‌نگ خه‌به‌ری کردینه‌وه. به‌ پیکه‌نینه‌وه گوتی: نه‌ی له‌ نه‌م پیشمه‌رگانه، وا دوژمن (نه‌زم)ی گرت، نیوه‌ش لیره‌ نووستوون! ماوه‌ی نیو‌کاژیر هه‌یه‌وه و گوتی: من ده‌که‌ری‌مه‌وه و نان بو پیشمه‌رکه‌کانم ده‌بم، نیوه‌ش خوتان خه‌ریکه‌کن و مه‌نوون، زوو دینه‌وه، هر نه‌و بۆی، نیمه‌ لینی نووستینه‌وه. به‌لام ده‌مه‌وبه‌یانی بوو، تازه‌ هاتبووه‌وه و منیش له‌ ده‌نگی نه‌و خه‌به‌رمه‌بروه.

نانی به یانیمان خوارد. دووقولی چووبینه حوشهکه و گوتی: نیازی چیت هیه؟ گوتم: جاری تازه هاتووم. هیچ شتیکم لا پروون نییه. چاوهرینی دهنکوباس دهکم. تا بزاتم. له نم پروانهدا چی پرووده و چی دهیستین. بهلکورو بارودوخهکه به لایهکدا بکوری. گوتی: بو لیره نامینتهوه؟ گوتم: ناتوانم. چونکه من کاری ناییهتی خوم هیه. ئیدی به ساردیییهکهوه گوتی: دواي (ناسر) و (مهسور) دهکوی؟! گوتم: کاکه گیان. نهوان هاوریم و دواي کهس ناکووم. بریارمناوه. ماوهیه لهگهل نهوان پینکهوهبین. دواي نازاتم. بهرهو کری دهروم. ئیدی به بیدمگییهکهی و به روخساریدا دیاربوو. لیم زویر بووه. چونکه نهو دهپویست. من لای بمینمهوه. منیش هرچند سهرمهدهبرد و دههینا. به کهلکی نهو نهدهاتم و پیکهوه ههلمان نهدهکرد. له بهرنهوهی له لایهکهوه نهدهتوانی. هرچی نهو بیلن و بیهوی. پهسندیکهم و جییهجییکهم. له لایهکی دیکهم. نهو نهزموونهی سالی (1968)م بیرنهچوو بووهوه. کاتی لهسر نهو. جهلالیهکان کرتیانم و تیریان کوتام. کهچی پیدهکاتی و بهجیشیهیشتم. له لایهکی دیکهشوه. شتیکی دیکه له میشتکدا بوو. که به کردهوه بهشناری له شورشهکهدا بگم و شونینیی خوم بگمهوه! جگه له نهوهی سوور دهمزاتی. نهو هم پیوهندی به (خاله حاجی)وه هه بوو. که هیچمان چاره یه نکیمان نهدهویست. هم (کازیکی)یش ناگاداری کردبوومهوه. بههوی (رهفیق) پشدهریاوه. پیوهندی به دهسلاتهوه هیه. بویه زور سوپاسمکرد. لهگهل (ناسر)دا مالاواییمان لی کرد و ههرو نهو روژه. بهرهو (کهردهی) بهپی کوتامان. ئیدی (کاوه). لهسر نهوه زور لیم زویربوو. تا مردیش. نهوهی ههرو له دل دهرنهچوو. تهانته پیشی نهگوتین. با جییهکه بتانگهیهنی!

گهردی

نزیکی نیوهرو بوو. له گوندی (گهردی) و له مالی حاتمیی کورد بهوانشاد (شیخ)داری شیخ جهلالی ههفیدا جیگیربووین. جگه له خوی. خوالبخوشوو (حاجی) شیخ کهربمی ههفید شیخ مهسوری ههفید. بهختیاری شیخ قادری ههفید. شیخ مهحمود باراوی و چهن پیاویکی دیکهش. له دیومخانه خنجیلانهکی دلنیشتبوو و قسهیاندهکرد. بو روزی دواپیش. (شیخ) سالی داروغا. لهگهل دوو گنجی چهکاردا پهیدا بوون. ئیدی به قسه خوشهکانی. هیندهی دیکه کوری دلنیشستی دیومخانهکی کهرمکرد! نهو ماوهیه. کومهلی یاری کاغز و کومیلیکی دیکهش کلاوکلایینهیان دهکرد. شهوانیش گویمان له رادیو دهگرت. (شیخ) سالی زور قسهی خوشوو. زور شتی خوشی دهگرایهوه. به من و (مهسور)ی کوت. دههم بو (چوارتا) و له نهوانهیه. ههرو له شهویش بمینمهوه. کهر دیتان کهوته نهو ناوه. سهرم لی بدن. نیرهقهلیکتان بو سهردهبرم.

روژی (13. 3) بوو، له پیر پیاوې هات و گوتې: له دهرهوه بانگندهکمن، منیش سیرم لیهات، له دلی خومدا گوتم: دهی، کی بزانی، من لیرم و بمناسی، وا نیشی پیم هیه! که چومهرهوه و تهشامکرد. (سهلاج)ی برام بوو، گوتې: باوکم منی به شوین تودا ناردهوه و دهلی: رهوشهکه زور خوشه و هیچ شتی نییه، بهلکوو یو چن روژی بیفتهوه و له نیوماندا پشوویهکیدا، پاشان بگهریتهوه، منیش که نهوهم گوی لی بوو، هر میندهی مابوو، له داخاندا هردوو چاوم، له پشني سرمهوه بهرپرې! گوتم: تو چون زانیت، من لیرم؟ گوتې: له (سیتک) لاما و (شیخ کاوه) پیی گوتم: له (کمرجدي) دامهزاده. گوتم: هر نیسته بگهریرهوه، جاریکی بیک شتی وا نهکې و بیر له هاتنه دهرهوهش نهکېتهوه. بهتهمای منیش نمېن، بگهریمهوه، تا لایه به لایه کها نهکوی.

نو کاته (سهلاج)، ته مېنې (18) سالان بوو. له (سولهیمانی)دوه بهی و بهتهنیا، به درای مندا هاتېوو، تا سوراغیکم بکا، منیش هینده بیباک و بیختم بووم، بیرم له نهوه نهکردهوه، له نهوانیه خوی له ترساندا ههلاتې و هیچ شوینیکې بیکهشی شک نهبردمې، په نای بو بهرې، بویه منی دوزیوهتهوه و په نایهیناوه، یا بیرې نهوهم نهبوو، پیی بلیم: جاری وهره توژی دانیشه، تو ماندوو و برسیت، با کمې بهمویتهوه، یا نم شو لای من به سهریره و بهیلنی برورهوه!

نهویش بهکسر لیندا و گهراپهوه، دواپیش لهسهر دلمدا بووېوو به گری، ناواتهخواز بووم، به نهو شیوهی وهلام نه دایه نهوه، بهتاییمتی کاتی نهو پیاوه باشانه پینانزانی، زور سهرزه نشتیان کردم، ناخر خوم میوانبووم، چون دهکرا، بهکېکی بیکهش دامهزېنم؟!!

اشیخ دارای هفید (1941 - 2012)

سى پوژ له گوندې (گهږهډې) بووین، کاتیکي زور خوشمان به سهرېږد، پاشان (شیخ سالج) به سولې، بهر و (اچارنا) روی، شېش همومان به دوو جیب چوین بو (نه زمر)، نیوړو له باره کې لقه کې (نه حسوړ رهباتي)، نان و چا و گویزمان خوارد. ماوه په له نوی مایه وده، له دووړه وده ماشای (سوله یمانی) مان دمکړه نو کاته هیشا دنیا بیدمکېوو، هیچ روی نه دابوو، دوايي مالاواییمان له (شیخ نارا) و نه وان کړد، من و هر سى برا (مهنسوړ، ناسر و بیستون)، سواری جیبه کپان بووین، نیدی له نولن جیابوینه وده و بهر و گوندی (هومراخ) بهرېکه وتین.

هومراخ

(هومراخ)، گوندی (شیخ کهریمی حهفید) ی باوکی هاوریکانم بوو، گوندیکي چکولوکې خنچیلان بوو، نو کاته له چن مالیکي کم پیکهاتېوو، له سیلاوه به گردلکه و چپای گه وده و کچه دموړه درابوو، چه میکي چکولانې تنکي باریک، له قهدهالې چیاکانه وده بهر و خوار ده بو وده و به تمنیشت گونده که دا تپه ردمبوو، پاشان له گدل چه مه گوره کې (قهلاچولان) تیکلمدېوو، نو ناوه له بهاردا، بیستیکي کالی جوان و دلفرینی هه بوو، کهر مرو نلی خوش بو وایه و رهوشه که باشبو وایه، هر جینی سه برانېوو! نیواړه ی روژی (13، 3، 1974) که یشتین و له مالی سرکاری گونده که کاک (اره سول) داب زین، دیوم خانیکي خاړین و پیکوپیکیان هه بوو، ماله که له دوو نهم پیکهاتېوو، به شی خوار موه ی چن ژووری بوو، خوی و خیزانه کې نیدا ده ژیان، ژووریکیشیان بو ته وبله ی ناژه له کانیا نهرخانکړدېوو، له سهریشه وده، تمنیا یه ک ژوور و هیوانی بوو، سهریانی نهومی یه که میشی به دمه وده بوو، زور جار له نو سهریانه، من و (ناسر) پیاسه مانده کړد، خومان له بهر تیشکی زیرینی خوری، نو به هاره پرتو توشه ی مانگی مارس - نه پرل هلدخست و به دهم هاتو چوړه، دمه ته قیمانده کړد. به راستی تا بلنی، کاک (اره سول) پیایکی به ریز، رووخوش و میوانه وهر بوو، دیارېوو، خاوهنی خیزانیکي زور گوره ش نه بوو، به لام نو چن پوژه ی له نوی بووم، له (احه سن) ی کوره چکوله کې پتر، که سی دیکم نه بیفی!

ناسر حهفید

حەسەنی جوانەمەرگ:

حەسەن(ە) چکۆل، تەمەنی هەر (8) سالان دەبوو. هەر ئیوارەمان لێدەهات و نانمان دەخوارد. هەموو لە دیووخانەکە دادەنیشتین و گویمان لە دەنگی ویزگی شۆرش دەکرت. حەسەن(ە)یش دەهات، سلاویدەکرد و لە تەنیشت مەنەوه دادەنیشت.

حەسەن(ە) مەنالیکی زور زیکەل، نێسکسووک و رووخوش بوو. بە ئەو مەنالییەیی خۆی، زور شتی دەزانی، چونکە دوا مەنالی پچوکی باوکی بوو. لەگەڵ خوشکەکانیدا گەورە بووبوو. زور شت غەربووبوو، هەمیشە دەتروفاپەوه و دەم بەپێکەنین بوو. لە زور شتدا هەلێدەدایە و باوکیشی لێی توورەدەبوو. ھاراری لێ دەکرد و دەیکوت: کۆرە (حەسەن) بێدەنگبە و هەستە بڕ. منیش ناوڕێمەکردن و نەمدەهیشت، باوکی لێی توورەبێ و دەریکا، زیاتر دەمەینایە لای خۆمەوه. دەمدواند و پرسیارم لێ دەکرد. ئەویش تەماشای باوکی دەکرد و پێدەکەنی، وەک ئەوەی بێهۆی، بێی بلی، بو وازم لێ ناھێنی، ئەوەتە منیش وەک پیاو دانیشتروم، قسەنەکەم و پیاوێکەنیش، گویم لێ دەکرن!

هەر لە پەکەمین ڕۆژەوه، (حەسەن) سەرنجی راکیشام و ھۆگری یەکتری بووین، وەک دوو ھاوربێ خوشەویستمان لێھاتبوو. هەر ئێشیکم ھەبووایە، رووم نەدەهات، بە باوکی بایم، یەکسەر بە گریچکە چکۆلەکانی (حەسەن)دا دەمچرپاند، ئەویش خیرا مەلەدەسا، وەک تێسکەیی تەنگ بۆی دەردەچوو. هەر زوو بۆی جیبەجیبەکردم.

شەویکیان ھەموومان پێکەوه دانیشتیووین، نازانم، چی روویدەبوو. (حەسەن) زور دلی خوشبوو. هەر سەیری منی دەکرد و پێدەکەنی. منیش مێنامە لای خۆمەوه، دەسێکم بە قژە کورتە رەشکەیدا مینا و گوتم: گەر ئەم جارە بەناشتی شکایەوه و بەخۆشی گەراپنەوه، ئەوا دەبێ، لەگەڵ باوک بێی بو شار و سەرم لێ بەدی، جا کە ھاتی، بەلێنت دەدەم. تیر بنگێرم و بە بلی خوشت، یەک دەست جلی کوردی جوانت بو بکەم. ئەویش سەیریکی باوکی کرد و ھێندە دیکە پێکەنی، وەک ئەوەی بلی، ناگات لێ ھەبە. مەنجان چەن خوشدەوی!

بەیانێ ڕۆژی (17. 3) بوو، ھەموومان لە سەربان وەستا بووین. تەماشای ئەو سرووشنە جوانەیی بەھاری دەورووبەری گوندەکەمان دەکرد. ئەو ڕۆژە، خۆرەتاویکی زور گەرمی خوشبوو. وەک دەلێن: سەری کەچەلی دەسووتاند! لە ھەموو لایەکەوه، زەوی ئیقی دابوووه و بەدەم ناخی داخی سەرماوسولە زستانەوه، ھەلم لە قوولای ناخییەوه بەرزەدەبوووه. دیمەنیکێ ھێندە جوانی ھەبوو، چاو و دل لێی تیر نەدەبوون!

لە دوورەوه بینیم، تراکتۆری بەرەو گوندەکە ھات و عەرەبانەیکێ برێژیشی، بە دواي خویا راکەششا. وردەوردە نزیکبوووه و ویستی، بە پشتدا بکڕیتەوه و لەبەردەمی

مالی کاک (ره سول) با بوهستی تراکتوره که هر دههاته دوآوه، تا نهو شتانه ی بو مالی کاک (ره سول) ی هینابوو، به ناسانی نایگز، نیمهش ناگامان لی نه بوو، له پر عه ره بانه کی به دیواری خانووه که وه جووتکرد و زیرکی دهنگی ناسکی منالیکی بیتوان بهر زیووه وه، کهس ناگای لی نه بوو، (حه سن) ی خیرنه دیوی نه گهت، له کوپوه خوی که یاندیووه تراکتوره که و خوی به پشته که یدا هه لواسیوو، له نیران دیواره کی مالی خویان و پشتی تراکتوره که دا هه لواسرا بوو، هاوارمان له شوخیره که کرد و که می چووه پیشه وه، (حه سن) بهر بووه وه، به لام کاتیکمان زانی، جهسته کی ساردوسری چکوله، له سر زهوییه که که وتوو و به جیماوه، به پهله رامانکرد و منیش پهک دوو جار راموه شاند، تاوم به دموچاویدا کرد، هاوارمان لی کرد، به لام به داخیکی گوره و کرانه وه، تازه بیکه لکبوو، دهنگ له بهر دهوه هات، دهنگ له (حه سن) موه نه هاتا ههردوو چاوی سپیوو بوو، دهسه چکوله کانی و لاقه کورته کانی شلوشیواو بوو بوو، هینزبان له بهر برابوو، ده مینوو، سووری خوین له نینو ده ماره کانیا وه ستابوو، مالی گیانی خاوین و شیرینی، ژووره چکوله ته نیا که ی کرتوو خانی جهسته نر مونوله کی به جیبه شتوو، بو باره کی ناسمان هه لفریبوو!

تازه (حه سن)، نه م به هاره تهره ی ژپانی له ده سهجوو، فریانه کوت، به چاوی خوی، نایینه ی گهله کی بیینی، سهری له (سوله یمانی) یدا، له گهل مامه (حوسین) یدا، که می بگه ری و دهسته جله جوانه کوردییه کی، خهونی پیوه ده بیینی، له بهریکا و خوی پیوه بادا! نه ی هاوار! نه ژپانه چهن هیچو پوچه؟! کی (حه سن) کاتی نه دی هانبوو، به نهو شیوه تراژیدیابه، چاولیکنی و مالاوایی له ژپان بگا؟! بوجی نهو خونه چشکووتوو چاوگه شه، پیش نه دی بگه شته وه، به خورایی هه لوهری؟! نازانم، بلیم چی؟! نایا له گهل دیوه زمه ی مهرگا، هیچ نه کری!؟

نیدی نهو روزه، که سمان ناگامان له خومان نه ما، من به ته واوی کاسیوو بووم، گهر بلیم: له دایک و باوک و خوشکه کانی، پتر خه فتم بو خوار بووه، زیاده روییم نه کردوو، چونکه هر خرم ده زانم، نهو چوله که نیسک سووکم چهن خوشه دریست، کوچه ناواده کی، چ جوهره داخیکی گرانی، به دل و دهرووندا کرد، چ خه میکی که وره ی به دیاری، بو به جیبه شتم، ناخر روخساری شیرینی (حه سن)، له گلینه ی چاو ده کانیا روابوو، هه رچیم ده کرد، جیانه ده بووه وه، موزیکی دهنگی به سوزی ناوازی بیکه نینه نهرمه کی، له کویندا دهرینگانه وه، قسه قوته خوشه کانیم بیرمه که وتوو و خویان له چاوانم تهراند بوو، تا له نهو گوندهش بووم، شهوانه تا درهنگانی، خهو له چاوانم نه ده که وت و له خوم دهرسی: ناخر گهر نه گهتی من نه می، نهو مناله ژیکه له ژیره رووخوشه نیسک سووک گیانه شیرینه، بو هینده هوگری من بوو بوو!؟

نیدی خوشی له نو مالدا باریکړد. چرای ژيان کوزایه وه، پیکه نین بوو به گریان، شایې بوو به شین، که سوکاره کي سریان له فورنا، گریان و شیوه، له خودان و باوکرو دهسپیکرد و کویی ناسمانی که پرده کړد. هر زوو له نینوالیې و گونده کانی دهوروبه ری، هواله که بلاوبووه و خه لکینکی زوریان لی کوبووه. پاشان جهسته شلوشیواوه کيان شت. له پارچه خامیکانه وه نالاند، ترمه چکولانه کي (احسن) ی جوانه مرگیان هلکرت.

باوکی نلی بروایی نده هات. دوامالوایی له جگر گوشه خوشه ویسته کي بکا و ناوی له خوی دور خاتره. بویه هر خوشی ترمه کي هلکرتیو، زور به پروسه وه، توندتوند به سنگ و دله شکاومکه یوه نووساندیو. به دم ریو و به ردو گورستان دهویشتن. کس کویی له دنگي هوار و نارمزی، نو پیاوه وره قایمه نه بوو. به لام له ناخدا قراپیده ر به کول بزی ده گریا، گریانکی به خوری بیده نگبوو. چونکه کانیایو به هاری گریانه کي، له قورلای دل و دهروونه پرکيله که یوه هلد مقولا. بویه تنیا بو ساتیکش، دلوی مرواری فرمیسکه کانی، هر دوو چاوه کره کانی به جی نده هشت و وهک دوو جوگي باریکی سر بروی، به سردهم و لیوگانیدا به ره و خولوده بوونه وه. به لام دنگي لپوه نده هات، وهک کیوینکی سخت و گوره، بیدمک له شوینی خوی چه قیوو. ره شبای به لا و نه گبه تیش نیده جوولان!

نیمه ش به نهمسپای و بیده نگ، له دواپه وه دهویشتن، هر یه کي بیړی له مرگی ناکاوی (احسن) ای دامو و خوی ده کرده وه. له گورستانی گونده که، ترمه چکوله نازداره کي (احسن) مان، به چالکی چکولانه سپارد. مه لایه کیش به عره بی دهسپیکرد و هندی ناموژگاری نیمه ی کرد! نیدی به نو شیوه یه، (احسن) مان له به ردهم سوزی یه زدانی مه زندا به جهیشت و گه راینه وه، وهک هر نه شیووبی و ابو!

نو دور روژه، هرچی ترووسکایی هیه، له نیو نو مال و گونده دا نهما، پرسه پان له ماله وه بو دانا و خه لکینکی زور، له هموو لایه که وه روویان تیکردن. نیوهر و نیواره، خوارنجان بو ناماده ده کردن و به شیوه به کي ریکوپیک، میوانی گونده کانی دهوروبه ریان به ریده کرد. منیش سره رای نو هموو نیگه رانی و دله راوکه پهی خوم همبوو. داخی کرانی (احسن) یش زیاده کرد و له دلم به رنده چوو. به لام ده سلات چیه؟! گه بیرچوونه وه نه بوایه، برواناکم، کس له دوی مرگی خوشه ویستینکی بیتوانایه، بزی! له کله نه وه شده، کم پیاوی مودی وهک کاک (ره سول) م دیوه، هینه دلی به هیز و قایم بی. ناخر جهرگی نو سوتا بوو، که چی هیشتا نو دلنه وایی نیمه ی ده کرد و دهیکوت: نه وه بز رادیو که ناکه نه وه، تا بزاین، دهنگوباسی دنیا به چی که یشتووه؟

نەورو ئەوا (44) سال، بەسەر ئەو کارەساتە جەرگیرەدا تێبەردەیی، هیشتا هەر شیوەی شیرین، بریسکە، چاو، بزە، سەرلێو، تریفوهوری پێگەنین و نەسەفووتەکانی (حەسەن)م لەیادە، هیشتا هەر دەنگی زیریکی ئەو مەرکەساتە، لە گوێدا دەنگەدانەوه و بیرم نەچووئەوه!

لە راستیدا، دواى مەرگی (حەسەن)، تارمایی خەم و پەژارە، پالی رەشی بەسەر ئەو خیزلە هەژارەدا کێشایوو. ئیدی منیش نەمەزانى، چى بکەم و روو لە کوی بکەم؟! هەر رۆژم دەبژارد، چاوەریی رەوشە نەئەوهی و رامبارییهکەم دەکرد، تا کەمى روونینەوه و بریارى بکەم.

نەورۆزى سالى (1974)

هیشتا هەر لە (هەمەراخ) یووم، رۆژى (21 3) جیژنى (نەورۆز) بوو، دەشتوبەر سەوز بووبوو. هەوايەکی زۆر خوش و سازگاری هەبوو. (شیخ مەنسور) سى قاپ عەرەفی مەستەکی، لەگەل خۆی هینابوو. هەرچەندە کردی و کوشا بخۆینەوه، هەر دەیکوت: با زەهێ لى بینین، بەزمى بگێڕین و کەمى کەلەى خومان گەرمکەین! بەلام من بە هیچ شیوەیه قایل نەبووم و دەمگوت: تازە ئەوا، نییه لە شورش داین، تا سەرئەکەوین، ناخۆینەوه!

ئەو کاتە هیندە ساویلکانه بیرمەدەکردەوه و دەمگوت: کوردی نیشتمانپەرەوه‌ری شورشگیر نابێ، بخواتەوه، وامەزانى، کەس لە شورشدا ناخواتەوه. کەچی نەمەزانى، هەرچی کارى خراب و ناشیرینه، لە شورشى (کوردستان)دا دەکرى. ناخر منیش درەنگ تیگەیشتم، کە شورشیکى بیسەرۆبەرە و کەس لە کەس ناپرسیتەوه!

شیخ نەوزادى شیخ جەلالى هەفید

رۆژى (22 3) بوو، (شیخ نەوزاد) و رەوانشاد (شیخ بەختیارى شیخ قانیری حەفید) هاتن. شەو دانیشبووین، قسەماندەکرد (شیخ نەوزاد) رووی تیکردم و گوتی: بەشى (چاراستنى زانکوى سولهیمانى)، لای من بوو. هەفته نەبوو، راپورت لەسەر تو نەنووسى و بە ئازاوەچى ناوت نەبەن، بە پەگەمین گادیری چالاکی (کازیک) تاوانباریان دەکردی.

بەلام هەموو ئەو راپورتانەى لەسەر تو دەهاتن، دەمخۆینەوه و پەکسەر دەمدانن، منیش سوپاسمکرد و گوتم: مەبەست لە ئەم قسانە هیهیه، وا نیستە یوم بەسەدەکی؟! گوتی: (حەمەرحیم)، زۆر رفی لێتە و لە هەر شوێنى تووشیبی، دوور نییه، ئازارتیدا، یا سەرت

به گومدا بکا و ویتکا. با نامه به کت بو بنووسم و سه ریگی لی بده. منیش هردوو نامه‌گی (شیخ ره‌زای گولانی) و اره‌زای باب‌گوروون)م پیشاندا. دواى نه‌وه‌ی هردووکیانی خوینده‌وه، پیکمی و گونی: لای شه، شه جوړه نامه‌نه ناخوا. من له (چوارتا) یووم و ده‌زانم، له (قه‌لادزی) زانگو کراومه‌توه، ده‌بی، هه‌موو ماموستا و خویندکاره‌گانی زانگو. به‌زووترین کات، بچن بو نه‌وی و بخوینن. جا تو پیویست به نووسراوی هه‌یه، تا کس ریت لی نه‌گری.

بیاربوو. (نه‌وزاد) هه‌روا له‌خورا، نه‌م قسانه‌ی یو نه‌ده‌کریم، چونکه تیکه‌لی‌بووین و زیانی منی لا مه‌به‌ستبوو، جگه له نه‌وه‌ی شه، باشقریشی لی ده‌زانی. منیش رای (شیخ مه‌نسور)م وه‌رگرت. شه پی باشبوو. بویه پیش‌نیازه‌گیم په‌سه‌نکرد، به مرجی (شیخ مه‌نسور) له‌گه‌لم بی و نه‌ویش رازی‌بوو. نیدی هه‌ر شه شه‌وه، نامه‌یه‌کی بو نووسیم و به‌یانی زوو روژی (23 3) بوو. له‌گه‌ل (شیخ مه‌نسور)دا پیکه‌وه. به‌بی به‌ره (چوارتا) به‌ریکه‌وتین.

چوارتا

له (چوارتا)، چووینه باره‌گه‌ی (پاراستزا، شه پاراستنه‌ی (خاله‌حاجی)، لپه‌رسراوی‌بوو، من سلم لی ده‌کرده‌وه و به خوینی سهرم تینووبوو! ناوی خوم نووسی و نارده‌وه ژووره‌وه. دواى مارویه (خاله‌حاجی) خوی هاته‌ده‌ره‌وه و زور به گه‌رمی. نه‌وه‌ی له‌گه‌ل کردین، هه‌رمووی لی کردین و چووینه ژووره‌وه، من تازانم، (شیخ نه‌وزاد) له نامه‌که‌دا، پی نووسی‌وو، چونکه دایخستبوو، دیاره به ناوی نه‌ینی خویانه‌وه نووسی‌بوو! به‌لام له‌به‌رخاتری شه چه‌ن دیره‌ی نووسی‌بوو، (خاله‌حاجی) خیرا، پارچه کاغذی‌کی ره‌شکرده‌وه و ناردی، چاپیکه‌ن، پاشان موری‌کرد و دایمی، گونی: ده‌بی، بروی بو (قه‌لادزی) و زور به‌ریزه‌وه به‌ری‌کردین.

دواى نه‌وه‌ی شه نووسراوه‌ی پاراستنم ده‌سکوت، که‌می دلم نارامی‌وه‌وه، هه‌رچه‌نده تا روژی کاره‌ساته گوره‌گه‌ی هه‌ره‌سی شو‌رشیش، ریزه‌گانی شو‌رش به‌ره‌لاخانه‌یه بوو، وینه‌ی نه‌بوو، چونکه روژانه، به ده‌یان سیخوری (عیراق)، به هه‌موو نتوچه‌گانی (کورده‌ستان)دا ده‌خولانه‌وه، که‌سیش له که‌سی نه‌ده‌پرسی، له‌به‌رنه‌وه نووسراوه‌گه‌ی (خاله‌حاجی)م له هیچ شوینی، له گیرغان ده‌رنه‌هینا و پیویستی نه‌کرد، پیشانی که‌سی بده‌م!

پاشان هاتینه‌ده‌ره‌وه و (شیخ سالحی داروغا)مان بینی، له چاخانه‌یه‌ک دانیشتبوو، هه‌رمووی لی کردین و دانیشتن، منیش بی‌ری نه‌وه‌م که‌وته‌وه، له (گه‌رده‌ی) به‌لیندبوو،

داوه تمانگا، کوتم: یا شیخ کوا نیرمه له که؟ شیخیش به نهو هه موو زمانپرسی و جنیوروشییهی خوپه وه، هه ردوو ده سی بو ناوگه لی برد و کوتی: نهو نیرمه له که به، کور ده تانه وی، بۆتان سه رده بزم!

دوای که می، تروشی (شیخ عوسمان یاروی) زاوام بووین، په کچیمان ماچکرد و کوتی: نه م شهو مهرونه وه، له مالی (حه سه نای خومان ده یین، من نه مزانی، (حه سه نای براشم رابگردوه، ماله که شی له (چوارتا) به و دووگانی داناهه. ئیدی نهو شهوه، هه موومان له نهوی ماینه وه، به پیکه نین و خوشی، شهوه که مان به سه ربرد، به یانیش نانمانخوارد و به رهو (هۆمه راخ) که راینه وه.

ژیر پرده کهی قه لاجوالان

بوژی (24، 3) له (چوارتا) ده رچووین، ورده ورده ده رویشتین و بارانیش دهباری، نزیک پرده کهی (قه لاجوالان) بووینه وه گویم له دهنگه دهنگی بوو، کوتم: (شیخ مه نسوور) نهو دهنگانه به گویم نامو نین، سه رم شو رگرده وه و ته ماشامکرد، هاوه له کانی زانگوم (شیروان نوری غه وور، علی حه مه ره شهید و سورانی عوسمانی سه عی مه لاهه بیاس) له تار باران، له ژیر پرده که دا دانیشتون و قسه ده کهن، منیش کوتم: نهو چی ده کهن؟! ئیدی وهک خوا له ناسمانه وه، منی به دیاری بو ناردین، په کچیمان ماچکرد و دانیشتین، کوتم: نیازی چیتان هه به؟! کوتیان: ده چین بو (چوارتا) و بزائین، بو کویمان ده نیرن، پاشان قایل مکردن، له گه ل من بین و پیکه وه برزین بو (قه لادزی)، نه مه یه ده لی، ریزی خوی به کونه وه نه ده چوو، هه ژگیکیشی دوای خوی خستبو! به لام خوا هه لناگری، (شیخ مه نسوور) زور پیاوانه کوتی: راسته کها، له مووون وهرن و مالی خوتانه، نهو روژه، بارانیکه هبنده زور و به خور دهباری، ماوهی نه ده ما، چاو هه لبرین و سه یریکی ناسمان بکهین، ئیدی تا که شتینه وه (هۆمه راخ)، هه موو جهسته مان به ته واوی ته ربوو بوو، جله کانی شمان ده کوت، له ناو هه لکیشراوه!

دواشه وی هۆمه راخ

هه ر که شتینه وه، خیرا کاک (ره سول) چن برکه باریکی له زوپاکه هاویشته، دوای ماوه یه پیر خوپا سووربووه وه و لووردهی ده هات، ئیمهش جلمانگوری و خومان وشک کرده وه، پاشان تا برهنگانی، پیکه وه کونکه نمانکرد و به قسهی خوش پمانیوارد، به یانی زوو هه ستاین و نانمانخوارد، بریارماندا، بووین، په رتوو که گانم دوو باوه لی که وره بوو، بزبان بارکردم و مالاواییمان له (شیخ مه نسوور) و خانخویکه مان کرد، به

ئەو شېۋە، دوو ھەفتەى خوشم. لەگەل ئەو برا خوشەوېستانەمدا، لە گوندى (ھومەراخ) رابولرد و لە (25 3)دا بەجىمەيشتن، بە گولى خەم و پەژارەى (خەسەن) چكۆلەو، بەرەو مالى نەنگم لە (دولەيشك) مى رىمانگرت، ماوھىە بوو، (شىخ ناسر) چووېو بو بارەگەى (بارزانى)، بوئەوھى يزانى، دواروژى خوى و براگانى، لە شورىدا چۆن دەين و چ كاريكيان پى دەسپىرن. بەلام تا منيش لە ئەوى بووم، نەگەرايووھە، تا مالاوایی لى بگەم.

دۆلەيشك

روژى (25 3)، ديسانەو بارانىكى زۆر و سەرما، تەنگى پى ھەلچىن، ئەو سالە بە جۆرى باران دەبارى، ھەموو ئەو بەھارە بەدەگمەن نەين، روژى خوشى نەكردەو، بە ئرومبيل لە چەمەگەى (كونەماسى) پەرىنەو و دواى (10) خولەك، لە دەرگەى مالى تەنە (پىروژاى ناىكى دايكەم دا، ھەرچوارمان چووینەژوورەو، خومان وشككردەو و لى دانیشتىن.

خوالېخوشبوو (شىخ بابەعلی كاریزه) زانى، من ھاټووم، ھىندەى نەبرد، بەكسەر ھاټ، كەمى دانىشت، بەزۆر ھەموومانى بو دیوہخانەگەى خوى برد، وەك ناغا دى ھەلسوكەوتى دەرگا مالى ئەوان گەلى گەورەتر و خوشتر بوو، ئەو شەوھش مېوانى (شىخ بابەعلی) بووین و راژەيەكى پیاوانەى كردین، زۆر لەگەلمان خەرىكبوو، بخوینەو، ھەرچەندە ھاوړىكەم حەزبان دەرگا، بەلام من قەبوولم نەكرد.

بەيانى زوو، لە دەنگى ئالەمالى (سوران) راجلەكیم، ھەستام و گوتم: ئەو چیتە؟ گوتى: زۆر ماندووم، بەيارمەتى خوت، (شىروان) و (ەعلی)م بو ھەستیتە، (سوران) براى (سىروان عوسمان) بوو، ئەویش ھەم ھاوړىم بوو، ھەم نزیكەى دوو سال، لە (كاژىك)دا لىرەسراوى بووم، خاتو (شەفیقەى دايكيان، منى خوشەوېست، لەدەس (سىروان) ھەر دلاویدادیوو، چكە لە ئەوھى (سىروان) خوشكەزای (نېھادى) ھاوړىشم بوو، لەبەرئەو (سوران) شەرمى لى دەرگەم و بووى تەدەھاټ، ھىچم پى ېلى.

دواى (شىروان) پىي گوتم: (سوران) سكى دیشى، چونكە چەن روژە دانەنیشتو، دەين، دوكتورىكى بو بەرزینەو، منيش گوتم: كاكە تو بەكەلكى ئەم شاخوداخە نایەى، وەرە، تا (كونەماسى)ت دەبەم، سواری ئرومبيلىكت دەرگەم و بگەپۆرەو بو (سولەيمانى)، گوتى: باشە، كەرمە كولم و لە ئاوەكە پەراندەو، سواری پىكايىكم كرد و خوم گەرامەو، ئىدى پەرتووكەكەم لە مالى نەنگم دانا و لەگەل (شىروان) و (ەعلی)دا، سواری تراكتور بووین و بەرەو (ماوت) رویشتىن.

ماوت

(26، 3) گه‌یشتینه (ماوت) و دامه‌زراین، خه‌لکیکی زور، له‌ئو شاروکه چکولانه‌یه کیرسابوونه‌وه. (ی. ق. ک. - ع.)، لیژنه‌یه‌کیان دانابوو، ناوی خویندکاره‌کانیان دهنووسی و ره‌وانه‌ی مزگه‌وتیان ده‌کردن. له‌ئو روژانه‌دا، مزگه‌وت بو پېشمه‌رگه و خه‌له‌که راکړیووه‌که، وهک نوټیل به‌لاش واپوو! نیمه‌ش وهک نه‌وه‌ده‌یان خویندکارانه، له‌ مزگه‌وته‌که جیی خومان کرده‌وه.

زوربه‌ی هاوریکانی زانکوم له‌ نه‌وی بوون، له‌گه‌ل (سه‌باحی غالب‌دا، دیسانه‌وه یه‌که‌مانگرتو، دووروژ له‌ (ماوت) ماینه‌وه، پاشان روژی (28، 3)، به‌ دور ترانکتور، تا سه‌ر ریگه‌که‌ی گوندی (قامیش‌پان برډین و له‌ نه‌وی هه‌لیان‌رېشتین!

له‌ نه‌ویوه دېبو‌رایه، به‌ی به‌ره‌وه (قه‌ل‌زی) به‌انکوتایه، که‌می رویشین و نووشی کومه‌لی پېشمه‌رگه بووین، یه‌کی له‌ دواوه، ده‌سیکرده‌ مالم، ناو‌رمنایه‌وه، (اسمه‌ی به‌سووری عه‌ره‌بانچی) هاوریم بوو، له‌گه‌ل ره‌وانشاد (عه‌لی حاجی سه‌عه‌ره‌شی) خالو‌زایدا بوو، یه‌ک‌دیمان ماچکرد و (عه‌لی) گوتی: بو کوی ده‌چی، وهره‌ له‌گه‌ل نیمه‌ به‌؟ منیش پیم باشیوو، له‌ هاوریکانم و زانکو دانه‌یریم، له‌به‌رنه‌وه قایل نه‌بووم و مالاوایم لی کردن، نیدی نه‌وه‌موو خویندکاره وهک رانه‌مه‌ر و بزډ ریزبوو‌بووین، به‌دوای رېښ‌شان‌دهره‌که‌ماندا ریچکه‌مان به‌ستبو!

نه‌و روژه، له‌ گوندی (مالووه) لاماندا و له‌ مالی جوړتیاره هه‌زاره‌کان دامه‌زراین، زور ماندوو‌بووین، که‌می هه‌واینه‌وه، نانمانخولرد و دیسانه‌وه به‌ریکه‌وتینه‌وه، نه‌م جاره کورمانبه‌سته‌وه و تا گوندی (چال‌وا) نه‌وه‌ستاین، به‌لام نه‌وه‌ ریگه‌یه زور سه‌خت، به‌رده‌لانی و هه‌وراز بوو، به‌ تاییه‌تی بو نه‌وه‌ خویندکارانه‌ی، یه‌که‌مین جارپانیوو، به‌ی برون و به‌ نه‌وه‌ چپاوچول‌دا هه‌لگه‌رین، جگه‌ له‌ نه‌وه‌ی، یه‌کی جانتایه‌کیشیان به‌ کوله‌وه‌بوو، هه‌ر به‌ته‌واوی هی‌زیان لی برابوو.

چال‌وا

نیواره‌ی روژی (28، 3)، له‌ گوندی (چال‌وا) لاماندا، جگه‌ له‌ نه‌وه‌ی تا گه‌یشتین، ریگه‌که‌ ته‌خت نه‌بوو، هه‌وراز و نشیو، به‌رز و نرمی زوری تینابوو، سه‌ره‌رای نه‌وه‌ی به‌پیش ده‌رویش‌تین، یه‌کی کولیک‌شمان پی‌بوو، چل و کله‌ه‌لی پی‌یستی خومانی تینابوو، به‌رستی زور ماندوو‌بوو‌بووین، چونکه‌ نیمه‌ی شله‌شاری، فیزی نه‌وه‌ نه‌بوو‌بووین، هینده‌ به‌ی بروین!

بویه هر گه یشتینه مزگه و ته که، له بهر نازاری پیمان و ماندوو بو و نمان، زور به مان
لالو پال لی که و تین. دواي نوږی نیوره، کویخای گوندیان دوزییه وه، دوو دوو له مالان
دلیانمه زاندين. ناغای (اغلی) نوږگه ربوو. له گهل مه لای گونده که دا روی، من و (نوری
خه سمن غه فور) پش پیکه وه، له مالی دامه زاین. ماله که زور هه زاریون، له بهر چرلپه کی کز،
له سهر لیدیکي شر بانیشتین، چاوهری بووین، شتی که مان بو بیض، بیخوین. پش نانخواردن
به چا دلیانگرتنه وه، چا له سهر چا بویان دهینان. تا نه مانگوت: به زیادی، وازیان لی
نه هینان!

دواي خاوهن ماله که، سینییه کی هینا و له بهر ده مماندا داینا. (نوری) گوتی: به خوا باش
بوو، یا پراخ بوو. بهس نه بوو. ساوهر نه بوو. چونکه زیاد له هه موو خواردنی، زور رقم
له ساوهره. به لام هر یه که مین یا پراخی هه لگرت و خواردی، هاواری لی هه ستا و
گوتی: من به ساوهری نایخوم، چا وهره به یا پراخی بیخوم، نه مه خر ساوهره و خوی
لی کوریم! نیدی گلی پیکه نین و من کویم نه دایه، یا پراخی ساوهره که ی خوم خوارد،
(نوری) اش نان و چای خوارد به راستی، نه وه به که مین جار بوو، بیستم و بیستم، له بری
برنج، یا پراخ به ساوهر لیبنری!

پاشان پیغه همان وه لگرت و چووینه وه بو مزگوت. نیدی تا درهنگانی، باس هر باسی
دامه زاندين، یا پراخی ساوهر و خه لکی ناوای بوو. دواي له نهو زووره گهرمه ی
مزگوت لی نووستین. به بانی زوو، مه لا به بانگدان خه بهر یکردینه وه، خیرا
ده موچاومان شت و نوینه کانمان بر خاوهن مال برده وه. هه دیسان، سهر و دلی
خانه وایه که مان گرت وه، نان و چامان خوارد و مالا وایمانکرد. نیدی به نهو شیوه یه،
هه مومان کربووینه وه و کاروانه که مان بهر یکه و ته وه.

دۆلی سه فره و زهروون

روژی 29، 30 ماوه یه بهی رویشتین، دیسان باراندا یکرده وه. به لام بارانی چی، هر
خوشتی نه ده کرده وه. له بهر نه وه زور ته ربوو بووین، به ته وای ماندوو بوو بووین. هه رچی
چونی بوو، گه یشتینه دۆلی (سه فره و زهروون) نازانم، نهو دۆله چی بوو؟ چونکه
هینده دوو روږی بوو، هر نه ده برایه وه. قه پالی بهر زایه کان، هینده سپی بوو، دهنگوت
که چکار یکران، ته خه نه خاکه کهشتی هر سپی بوو!

نهو به هاره، بارانیکي زور باری، کانی و کاریزه کان بو زابوونه وه و ته قیوونه وه. ناو
زور زور زیاد یکردبوو، له کوتایی دۆله که نا، چه میکی گهره هازه بده هات، نیوچه رکی
دول و چیاکانی نه م بهر و نهو بهری چه مه که ی دووله تکر دیو. هه روو بهری دۆله که به

قەباغى پىكەۋە بەسراپوون، قەياغەكەش لە دار درووستىكرابوو، بە چەن كوربىسىكى قايم و نەستوور، پىكەۋە گرەيدراپوون، نىمەش مېچ چارمان نەبوو، نەبووايە، بېرىنەۋە، چونكە تاكەرى بوو، ھەرچى چوئى بوو، بە چەن جارى ھەموومان پەرىنەۋە و نەو شەۋە لە كوندى (نوو رەدىن) روژمانكرەۋە.

بەيانى زوو ھەستايىن و بەرىكەوتىن، دواى ئەۋەى دىيەكى دوورمان بىرى و زور ماندووبووين، ئىۋارەى روژى (30. 3) گەيشتە (قەلەزى) و نەو شەۋە، كەسمان نەدووزىيەۋە، ناچاربووين، لە مەگەوتەكە بنووين.

گه لاوه ریوه کانی دره ختی ته مه نم

به رگی دووم / به شی چوارم

قه‌لادزی

چهن جاری له نه‌وه‌وپیش، شاروچک‌ی (قه‌لادزی)م دیبوو، به‌لام شه‌م جاره (قه‌لادزی)، ده‌تکوت (به‌غدا)یه و له شه‌قامی (به‌شید) پیاسه‌مک‌ی، هینده جه‌نجالبوو، پی به‌ر ری‌بوار نه‌ده‌مک‌وت و وه‌ک ده‌لین: شان شانی ده‌سوا!

هر زوو (سه‌روه‌ت)ی هاوریم دوزیه‌وه و پیکشادبوینه‌وه، پاشان کومه‌لن هاوریی دیگه‌ی وه‌ک (نازادی عه‌بدوللا فه‌ندی، نه‌حمه‌دی عارفی فیتک، نه‌حمه‌د حه‌مه‌ته‌مین، عه‌لی مه‌حمود فه‌غور، به‌ختیار عه‌بدوللا، سه‌لاحی نه‌حمه‌دی سه‌روپی، دارای حه‌مه‌ره‌شید ...)م بیینی، هیندیکیان هاوریی زانکو و هیندیک‌ی دیکه‌شیان، هاوریی منالی و کوری گه‌ره‌ک بوون.

زانکو له (قه‌لادزی) کرابه‌ره، کرکه‌کانی شوینی پشکنین و وه‌رگرتنی توتنه‌که، زور گه‌وره‌بوو، بو به‌شی نیوخویی خویندکارانیان ته‌رخانکردبوو، هر خویندکاری، نوینی خوی له (ی، ق، ک)، وه‌رگرتبوو، له‌بری فه‌رده‌تووتن، ریزبوو بوون و لینی کوه‌تبوون! هر کوکه‌به‌کیش نزیکه‌ی (50) خویندکاری تیدابوو، سه‌ری عه‌مباره‌کان جه‌مالونه‌بوون و به‌چینکوش گیرابوون، هیچ زوپایه‌کی تیدا نه‌بوو، زور ساردبوو.

(دا‌رای حه‌مه‌ره‌شید)، هم خزم و هم کوری گه‌ره‌کم بوو، له (قه‌لادزی) ماموستابوو، خانوویه‌کی گه‌ره‌ی گرتبوو، هاوریکانم لای نه‌و خویان داکوتابوو، منیشیان هر له یه‌که‌مین روژمه‌وه دامه‌ززان و مالی ناوایی، نووستنی ژیر جه‌مالونه‌کانم نه‌دی!

نه‌و ماوه‌یه، بوا‌ری هیچ جو‌ره کارپکی رامیاری و خویندنه‌وه نه‌بوو، هیچ شتیک‌ی بیکه‌ش نه‌بوو، خۆمانی پیوه خه‌ریک‌که‌ین، چونکه له ره‌گه‌وه هه‌لکه‌نرابووین، له‌به‌رنه‌وه به‌ روژ پیاسه‌مانده‌کرد و له چاخانه‌کانیش، خه‌ریکی بومینه‌کردن بووین، روژ نه‌بوو، له‌سه‌ر نه‌و جادانه، ده‌ جار تووشی هاوریی و ناسیاوه‌کانمان نه‌بین!

نه‌وه‌ی چاوه‌ریم نه‌ده‌کرد، نه‌وه‌بوو، هر یه‌که‌مین روژ، (سورانی عوسمانی سه‌عه‌ی مه‌لا عه‌بیاس‌ام بیینی، جامانه‌یه‌کی قوتی به‌ستبوو، له چاخانه‌یه‌ک دانیشتیوو، ده‌تکوت، هر نه‌ویش نه‌بوو، بو (اسوله‌یمانی) به‌رینه‌کرده‌وه! کوتی: بوا‌ی نه‌وه‌ی گه‌رامه‌وه، چهن روژی مامه‌وه، بپی ده‌رمانه‌خوارد و چاکیوومه‌ود، پاشان به‌ ترومبیل هاتم بو نیره، شینجا تیگه‌یشتم، نه‌و خه‌لکه نه‌و هه‌موو ریه‌یمان، به‌خورایی به‌پن کوتاوه، تووشی نه‌و هه‌موو مانه‌دوربوون و برسیتییه بوون!

بوا‌ی ماوه‌یه (نه‌وه‌ری مه‌لاحوسین - ته‌حلان)یش هات (نه‌وه‌را) هم کوری گه‌ره‌ک و هم نه‌وه‌نه‌ی زانکوش مامه‌زرابوو، کویسکیکی چکولانه‌ی هه‌بوو، شتی تیدا ده‌فروشت و به‌ شه‌ویش، له یه‌کی له فه‌رمانگه‌کانی زانکو پاسه‌ولنیوو، له‌به‌رنه‌وه که‌س نه‌بوو، نه‌یناسی، کوریک‌ی زور خوشبوو، زور حه‌زی له کالنه‌وه‌که‌پ ده‌کرد، به‌قسه خوشه‌کانی، هه‌موومانی بووژانده‌وه.

تا نه ماوه بهی لای ماموستا (دارا) بووین. پاره مان کوډمکړه وه، زمخیره مان دهگری و زوری بهی کات، له ماله وه خوارنمان دروسته کړد. تنیا نیوه روان نهی، هه موو روژی له بازار که بامان دهخوارد و که بابه کهی وهستا (علی)ش، به ناوبانگبوو، برواناکم، له (سوله یمنی)ش که بایی وا خوش و به تمام خواردی. جا نه گیه تی نیمه ش نه وه بوو، له نه و بیکاری و بی پاره ییده، خیرمان نه دهخوارد، روژ نه بوو، سهر و که بایی زیاده لوول نه دین! هه موو نیواره به گیش، (دارا) برنج و شله ی لیکنه، نه و کاته له هر هه موومان باشتی ده زانی. هر نیواره به گیش دواي نانخواردن، به نوره قاپه کانمان دهشت. دواي نانخواردنیش، گویمان له دهنگی رادیوی شورش دهگرت، تا ناگامان له دهنگریاسه کان بی، دوايش یاری کاغز دابه مه زرا و نه وان، له سر دهنگه فاسولیا پزکه ریانده کړد. من نه و یاری به نه ده زانی، له بهر نه وه هر ته ماشامده کړد.

هر له نه و روژانه دا بوو، له گهل هه روو ماموستا (جه مالی سید علی) و (اله تیف مه لوود). به که یمان ناسی و زورم خوشمویستن. چونکه جگه له نه وه ی کوریکی زور باش و رووخوش بوو، هه روو و کیشیان نه ته وه یی بوو و هر زووش له په کدی تیگه یشتین.

روژی زور بیزاره بوو، له نیو بازار به تنیا دهگرم، نووشی هه روو هادری دیرینی خوشه ویستی گروشت فروشم ره وانهاد (نه حه ی چهسه) و کاکه (عه بی علی برزوو) بوو، زور که شامه وه و گهل قسه ی خوشمان کړد.

چهن بوو دایکی سهر

نیواره ی روژی (10، 4، 1974) بوو، هر له نه و شه وانده بوو، ویزگی دهنگی شورش، هه والی مه لاتی هه روو حه فیزاده (شیخ کاوه) و (شیخ دارا) بلاو کړده وه. (شیخ کاوه) ی به (کاوه) ی (حلاو) ناویرد، گهل سوو کایه تیان پیکرد و پیاوه کانیشیان، به جاشه کانی (کاوه) نیوزه کړد.

به راستی زورم بی ناخو شپوو، به تاییه تی بو (شیخ دارا)، چاوه ری نه وه لی نه ده کړد. به لام نه وه ی (کاوه) کړدی، کاریکی چاوه پروانکړاوبوو. چونکه جگه له نه وه ی، دایکی له گهل گرومیسته کانی (عیراق) بوو، نه ویش بی نه و، په نجه ی به ناویدا نه ده کړد و زور کاریتیکردبوو. هه روه ها سله مینه وه که ی خوم له جی خویدا بوو، بوچوونه که ی (کاژیک) یش راست دهرچو.

کاتی سهر کړدایه تی پارتی (به عس) یش، ناوی نه دلمانن نهنجوومه نی یاسادانا یان خوینده وه، (بابه کر هشدری) به سهر وک دانرا، گویم له ناوی (کاوه) ش بوو، نیدی

گومانم له نهوه نهما، (کاوه) هه له زووهوه و له بنهوه، پيوه ندى به نهو گومه له وه هه بور، به داخه وه، نهوه يه که مين که سبور، له بنه ماله ي (هه ليد)، له پشتي (شيخ محمود) پاشاي خوارووي (کوردستان)، پشت له ږوله کاني گل و خاكي نيشتمانه که ي خوي يک!

بلام نهوې چې سر مسوورمانې من به تاييېتي و هموو کورډېروهرې به گشتي بوو، هلوېستي دوو نووسر و رووناگيري نيشتمانپهروهرې وهک (هولادين سجادې) و (شاکير فتح) بوو. به راستي شو کارهې شو، به تاييېتي (شاکير فتح)، زور کاريتيکرم و بوم ډرکهوت، هموو نهو قسانهې کاتي خوي بوي ډکرډم، هموو نهو تيوريانهې بوي باس ډکرډم، هموويان ډرو ډرچوون، چونکه به لای منوه، ناپاککردن له گل و نشتمان، به همې برويانوويهک پاسوانډري!

هەرچهنده له ئەم سەردەمەدا خەریکه. وای لێی. هەموو شتەکان پێچهوانەدەبنەوە. ناپاکی لەنیو ریزەکانی نەتەوێ کۆریدا. وەک کاریکی ئاسایی لێی. چونکه نەتەوێ نەتەوێ کۆرد هەبە. نه له نهو دهرکهوت گریزگانی کۆلەوتەو. نه سزای تاولبار و ناپاکانیشتی داوه. به لکۆو تەنیا هەر به ئەوه قایلبوون. ناویان له لایەرەکانی میژوویدا. به چاک تومار نهکری!

خۇخواردىلەۋە ۋە غەربىي تۈۋەن

به نهو شیوهیه، نزیکه‌ی ماوه‌ی سی هفتهمان، بی هیچ ترووسکاییهک، بی هیچ گورانکاری و هه‌والیکی خوش له (قه‌لادی) به‌سه‌برود، هیوای ناشتی به جاری بره هه‌موو نیواره‌یه ویزگه‌که‌ی شو‌رش، چالاکیه‌کانی هیزی پیشمه‌رگه‌ی (گوردستان)ی ده‌خوینده‌وه، نیدی وردمورده، له هه‌موو نیوچه‌کان، جه‌نگ ده‌سپینگرده‌وه، کومه‌لانی خه‌لک، ترسیان لی نیشتبوو، به‌تایه‌تی خویندکارانی زانکو، له نه‌وه ده‌ترسان، ده‌سه‌لانداری (به‌عس)، بوردوومانی شاروچه‌که‌که‌ی بکه‌ن، روژبه‌روژ تا ده‌هات، ماموستا و خویندکاره‌کانی زانکو، له هه‌موو لایه‌که‌وه، بوویان له (قه‌لادی) ده‌کرد و ژماره‌یان زیاترده‌بوو، به‌لام هیشتا زانکو، هه‌چی دیارنه‌بوو!

من به قه‌واوی. له شو بارودوخه بیزاربووووم. گیرانم کزبوووو، له نه‌ویش هیچ نه‌بووین و نه‌بووایه، چاره‌ری نه‌و نه‌زانانه‌ی لپه‌رسراوانی (هوتا‌بیان) و (پارتی) بووینایه. هج کاریکیش نه‌برو، بیکه‌ین و خومانی پزوه خه‌ریکه‌کین، که‌سیش لئی نه‌دیرسینه‌وه و زور بی سه‌رویه‌ربوو، که‌س به‌که‌س نه‌بوو. منیش له‌هه‌موو هه‌وال و ده‌نگوباسی‌کی خومان بچراووم.

نه‌ندامانی لقی قوتابیان و هه‌ربوو لیژنه‌ی ناوچه‌ی (قه‌لادزی) و (سوله‌یمانی) پارتی، بوخویان جیی باش و پاره‌ی زوریان هه‌بوو. هه‌ر نیواره‌یان لیده‌مات، خه‌ریکی یاری و خواردنه‌وه‌ بوون، نه‌و خه‌لک‌ه‌ش بی کار و بی پاره، له نه‌و ناوه‌دا ده‌سووپانه‌وه، ئیدی له توانایاندا نه‌ما‌بوو. به‌ته‌واوی ده‌رسیووبوون، منیش بریارمدا، سه‌ریانیکی (رانی) بگه‌م، سه‌ری له مالی پوره (سه‌بیح)م بده‌م و که‌من به‌ه‌ویمه‌وه. زور له‌گه‌ل (سه‌روه‌ت) خه‌ریکبووم، نه‌مات. نه‌وه‌بوو، بوژی (20، 4) له‌گه‌ل (ئه‌نوه‌ری مه‌لاحوسین) رویشته‌ن، نه‌و لای هه‌ورییه‌کی و منیش له مالی پورم دابه‌زین.

رانی

به‌راستی شاروچه‌کی (رانی) زور له (قه‌لادزی) لکیر و خاویتر بوو، به نه‌و شیوه‌په‌ش جمکوت نه‌بوو. جگه له نه‌وه‌ی مالی پورم، له نه‌وی بوو، ماوه‌یه خه‌وامه‌وه، چه‌ن یادگارێکی شیرینی منالیشم، له (رانی) هه‌بوو. (نیهادی) هه‌وسه‌ری (لوتفی) پوره (شه‌مه‌ش)، له نه‌وی ماموستابوو. چه‌ن هه‌ورییه‌کی دیک‌ی وه‌ک (ئه‌میری) به‌کری قه‌ساب ... (یشی) لی بوو، هه‌ر زوو به‌که‌مانگه‌نه‌وه، زوربه‌ی شه‌و پیکه‌وه‌بووین و لایان ده‌مامه‌وه. ماوه‌ی مانگ و نیوی ده‌بوو، نه‌مخواردبووه‌وه. به‌لام به‌که‌مین جار، (ئه‌میر) توبه‌که‌ی بی شکاندم، عه‌ره‌قی ده‌رخواردام و گوتی: لیپرسراوه‌کان هه‌ر تاریکیکرد، هه‌موو کۆنیاک و عه‌ره‌قی موزی ئیرانی ده‌خونه‌وه، مه‌زه‌که‌شیان ناوی قه‌له، نه‌ی تو بو وا خۆت کوشتووه؟! راستیده‌کرد. سه‌رت به هه‌ر مالیک‌ا ده‌کرد، دوا‌ی ناخواردن، خواردنه‌وه‌یان بو دادنه‌ی. ته‌نانه‌ت له (پنجوین)، چه‌ن که‌سبکی خه‌لکی (سوله‌یمانی) لی بوو، له ماله‌وه عه‌ره‌قیان ده‌فروشت! ماوه‌ی چه‌ن بوژی له نه‌وی بووم، کانیکی زور خوشمان به‌سه‌ربرد.

بۆردوومانی قه‌لادزی

به‌یانی زوو‌بوو، له ده‌نگی ناله‌نالی فروکه و قیژه‌قیژی خه‌لکی که‌ره‌ک، خه‌به‌رمانبووه‌وه. هه‌واریانده‌کرد، راکه‌ن، خوتان به‌شارنه‌وه، (قه‌لادزی) که‌سی تیدانه‌ما! به‌لێ، سه‌ره‌به‌یانی بوژی چوارشه‌مه‌ی ریکه‌وتی (24، 4، 1974)، کاژیری (40، 9) خه‌لک بوو، نه‌وه‌ی ئێی ده‌ترساین، رویدا. چه‌ن فروکه‌به‌کی باجه‌ر و سیخوی، دانیشتوانی (قه‌لادزی)یان، به بۆمبای ناپالم راجله‌کان و رلیانپه‌رانندن. هه‌رگیز نه‌و میژووه ده‌شهم بیرنه‌چووه‌ته‌وه و تا له ژیا‌نیشدا بم، بیریشم ناچیته‌وه، هه‌ر هه‌مووشی به (4) ده‌سپیده‌کا! منیش به‌کسه‌ر له مالی (ئه‌میر) ده‌رپه‌ریم و چوومه‌وه بۆ مالی پورم. نان و چامان هه‌لکرت، به‌ره‌ر ده‌شتاییه‌کی قه‌راغ (رانی) رووه‌و (سوله‌یمانی) رویشته‌ن، له نه‌وی

تەنیا مالی (شیخ عزیزى باسەرە)ی لی بوو، ھەموو پیکەوھ لەین پریدەگەدا جیماتراخست و دانیشتین. ھیشتا ھەر دەنگی لروکەکان، ئەو ناوەیان پرکردبوو، بەلام نزیک (زان) نەگەوتەوھ و بۆردوومانیان نەکرد. لە ئەو دەچوو، تەنیا بو بۆردوومان کردنی زانکو ھاتین!

لەگەل (شیخ عزیز)دا یەگدیما ناسی و راژمیەکی زوری کردین. ئەو رۆژەشمان بە لاسی خوش بەسەربرد. ئاوارە تارێکبوو بوو، چووینەوھ بو مالەوھ و لای نووستین. رۆژی (26) 4) دیسانەوھ. سەرلەبەیانێ زوو جارێکی دیكە خومان پێچایەوھ، ھەموومان بەرھو (کیوھەش) رویشتین. نوین و خۆلردنمان برد و شەویش ھەر لە ئەوی ماينەوھ. ئەو کاتە ئەو ناوھ چۆلیو، رەگ نیستە نەبوو. خانوو لە بناری کیوھە بۆروستگرایی.

رۆژی دوایی (26 4)، نیوبازار جەمەییەھات. منیش لەگەل (دلاوەر)ی پورم رویشتم، تا دەنگوباسی بییستم. ئینجا زانیان، زانی بۆردوومانەکی (قەلادزی) چەن بوو. ئیدی من لە ئەوھ پتر، خوم بو نەگیرا و گوتم: ھەموو ھلوریکانم لە ئەوین و نازانم، چیان بەسەرھاتووھ. ھەر ئیستە دەین، بەین پڕۆمەوھ. مالاواییم لی کری، من و (ئەنوھ) جادەبەجادە پێوامان و گەراینەوھ. لە رێگە ھەر ترومییل بوو، بەلاماندا تییەردەبوون. لە ھەموو شار و نیوچەکانی (کوردستان)وھ دەھاتن، تا ھەوالیکی کور و برا و کەسەکانیان بزائن. لەناکاو قەمەرەیک وەستا و خوالخوشبوو خاتوو (چەسە)ی دایکی (سەرۆت)ی ھاوریم دابەزی. پەلامارینام و ماچیکردم. گوتی: ھەوالی (سەرۆت) نازانی؟ گوتم: بە ئەمای خوا، ھیچ نییە و سەلامەتە. میندەم زانی، قەمەرەیکەکی دیكە ھات و خوالخوشبوو (رەزاقی عارفی فینک)ی تێدابوو، بەکچمان ماچکرد و ھەوالی (ئەحمەد)ی برای لی پرسیم. ئیدی گەلی لئۆشیدانەوھ و لەگەل ئەواندا سەرکەوتین، گەیشتیئەوھ نیو (قەلادزی)، ھەر دوو رۆژ دواي کارەسانە چەرکیرەکی (قەلادزی)، شاروچکە (ھەلەجە)شی بە بومبا ویرانکرد!

قەلادزی دواي بۆردوومانەکە

رۆژی (26 4) گەیشتمەوھ، لەگەل (رەزاق) و دایکی (سەرۆت)، لە (قەلادزی) دابەزین، یەکسەر چووین، سەیری ناوی لیستی رەوانشایەکانمان کرد. باشبوو، ناوی ئەوانی تێدا نەبوو. پاشان ھەر ئەو رۆژە، ئەوان گەرانەوھ بو (سولەیمان).

ماوھەیکە زور، بەنیوبازار و مالەکانی (قەلادزی)یا گەرام، ئەماشای ئەو شوینانەم دەکرد، کە کۆترە ناشتیئەکانی قەلای گەلانی چەوساوھ ایەکیتی سوڤیت، بە ھێلکەیی زیرینی ناھالەکانیان ویرانیانکردبوو. ھیندەیی لیکە رقم لە بیرى کۆمونیستی و (سوڤیت)

ههستا! دیاربوو، سه ره بیهوشه کانی شورش، هیندهیان به رادیو شیره کانی شیراندبوو: ماموستا و خویندکاره کانی زانکو، به زووترین کات خویان بگهینه (قهلادی) به تهوای سه رکرده کانی (به عس) یان تووره کردبوو!

بویه به گه مین جار، جه مالونه گه وره و سپیه کانی کوگه ی خویندکارانیان بوردو و مانگرد بوو. هه موویان به یومبا و شهسپهر دریبوو، کومه لی هاورنی خویندکاری بلش و کادیری هه لپژاردی قوتاییانی وهک (حه مه سالح سامسام، هیوا عه بدولغه فوور حوسین، سهروهه عه لی قادر، بورهان عه بدوللا شناسوار، نازاد حوسین ته حه مه سوران موحه مه مه سسلته) و کله کی دیکه ش شه هیندبووون. (36) دووکان، (23) خانوو و (9) فرمانگه ش بووخابوون، کاره پاکه شی ویرانکردبوو. (300) که سی بریندار و (163) که سپیش شه هید بوو بوون. ♦

دووکان و بازاره کان داخرا بوون، نهو خه لکانه ی مابوون، په نایان بو کونده کانی دهروهه ر و چیاکان بردبوو، پیش هه موو که سی، لپهرسراوانی (پارتی) و شورش هه لاتبوون، جگه له دوکتور (جهلال شه فیق)، له کهل خه لکه که با مابوووه، ته رمی قوربانییه کانیان، له بن دیواری خانوه رووخواه کاندایا ده رده هینا، هه موو ماموستا کانی دیکه، تا سه رسنووری (نیران) نه وه ستابوو نه وه! هیندیکیان له (تاران) وه بو (نهو رووپا) رویشتموون، نیدی (قهلادی)، به جاری چول و ویران بوو بوو، بیناز و کشومات که وتبوو!

جا سهیر نه وه بوو، سه ره رای نهو مالویرانی و نهو هه موو قوربانیانه ش، شهو نه بوو، دز مالی یا دووکانی نه بیری، نازانم، ههستی مرویی، نایینی و کوردلیه تی نهو جوره که سه بیویردانانه نه بن، چون بی، وا له نهو پرژه ره شه با، دهسیان بو مال و سهروه تی هه لاتوو هکان دریزده کرد و تالانیانه کردن؟

به راستی، سه رکردایه تی (پارتی) و شورش، غه دریکی زور گه وره یان، له خویندکارانی زانکو و دانیشتونانی شاروچه کی (قهلادی) کرد، کاتی زانکویان لی کرده وه، ههله و تاوانیکی هینده مه زنبوو، لیخوشبوونی نییه و خوینی هه موو نهو شه هیهانه ش، له نه ستوی وردی نهو سه رکرده نه زانانه رایه!

♦ له یلای بۆردوومنه کدا، کوتاری ایاد و میره وهریی 40 سال له مه وهرام، له روژنامه ی (کردستان) نوی بی ژماره (6370) ی روژی (1 5 2014) پاشان له لایره 62-73 ی پرتووکی (پارانی خوین و بای سه رگ) ی جاریکی دیکه پلاو کرده وه. له نهو گوتارمدا، زور به دریزی، له هه موو لایه نه کانی نهو مه رگه سانه دواوم.

ناخر (پارتی) له هه موو ته معنی خویدا، تا نو نهو کاته، له (خوتونومی) زیاتری بلوا نه کړدوه، نږدی یوچی نهو بریاره پدا، زانگو له (قه لادزی) بکریته وه؟! رهنګه ویستېتی، دهوله تی کوردی دامه زړینی، له (کاژیک) نه ته وهی و (کاژیک) تر یووی، که نه وان پایدوسیان لیکردیو؟!

له نه وهش سهیرتر نه وهیو، پارتی کومونیستی نوینه ری کریکار و جووتیارانی چه وساوه کانی گه لانی (عبراق)، له گهل (بعس) ی فاشیبا له بهر په کدا یوون، که چی جګه له نه وهی، هیچ هلو یستیکیان نه یوو، بزی نهو کاره چه پله درندانه هیی دهوله تی داکیرکری (بعس) بیده نگبون، نهو بوردوومان و کومه لکوژیی (بعس) یش کړدی، کوریمکانی دژ بهرژیم و بهر هی نانیشتمانی، له کورده کومونیسته کان جیانه کړده وه، وهک په ک کوشتی و مالی ویران کړن!

هر بو نمونه: ماله کومونیستیکی هژلوی (قه لادزی) بی بهرک و شبو، کوته کوشتی ژنګه ی و هه موو مناله کانی به سهر په کدیا که ونبوون و تیکه لاو بوو یوون، تنیا هر پیاوکه بزکاری بوو یو، نهو یش هچنده بی هوش و گوش بو، بهیگوت: ترمه کانپان کورده که مه وه و دهییم بو (سوله یمانی) بو شکات!

له نهو روژه په شنه، هه رایهک سازبوو یو، کهس ناګای له کهس نه ما یوو، دوا ی (2-3) بوژ، ژن و میرد په کدیان به دوزییه وه، یا باوک و دایک، مناله کانی خویان ده یینییه وه، زور به ی خه لکه که، هر له په که مین بومبا و ده سپریژی شه ستره وه، زراویانچو بوو، بهی پهنی و سهری رووتی رایان کړدیو، هیندی که سیش، هر له راکړنه که دا مردبوون، پیاو ی به تنیا رایکړدیو، له ترساندا، له دهره وهی شار خوی کړدیو به کونیکدا، بوردوومانی هروکه که نه یکوش، که چی له کونه که دا، ماری پیوه پدا بو، دوا ی ماو هیه گیانی بهرچو بوو!

گرېداخ

هر نهو نیوا رهیه، هه والی برادره کانم زانی، به پله بهر وه گوندی (گرېداخ) بویستم، کاتی که یستم، له دورره وه (نه حمه دی عارلی لیک) م بینی، له دهوری جهوزی مزګه ونه که و مستابو، چاری به من کهوت، هه ردووکمان وهک گول که شاینه وه، هه والی (رهزاق) ی برام پیګه یاند، نږدی که من لیکرایه وه، دولی چاوم به هاورپیان (دارا، سه لاج و نه نو ه) ی برای (دارا) کهوت، (دارا) مام (وسو) ی فرمانده ی باتالیونی ده ناسی، به هوی نه وه وه، له مالان دامه زړلین.

به لام هاوریکانی دیکم، هه‌یه‌که‌یان به‌لایه‌کدا هه‌لاتبوون، هیندیکیان وه‌ک (شیروان نوری غه‌لوور، عه‌لی هه‌مه‌ره‌شید، سوران عوسمان...) تا (سوله‌یمانی) نه‌وه‌ستابوونه‌وه. هیندیکی دیکه‌یان له‌ نیوچه‌کانی (شارماژیر، هه‌له‌بجه، بینجوین ...) جیگه‌یه‌بووون، هیندیکی دیکه‌شیان، له‌ ده‌ورو‌یه‌ری گونده‌کانی (قه‌لادی)، خویان هه‌شاردا‌بوو، ئیمه‌ش دوا‌ی دوو‌ روژ، نه‌و گونده‌مان به‌جیه‌یش و چووین بو‌ گوندی (دارشمانه)، به‌لام ره‌وشی نه‌ویمان به‌ دل نه‌بوو، له‌به‌ره‌وه‌ بریارماندا، له‌ گوندی (هیرو) بگه‌رسینه‌وه.

هیرو

روژی (28 4)، له‌ گوندی (هیرو) ژووریکمان به‌کریگرت، سه‌ره‌له‌نوی ده‌سمان به‌ چیش‌لینان و به‌زه‌که‌ی (قه‌لادی) کرده‌وه‌ ژیا‌نی نه‌و گونده، زور ناخو‌شبوو، به‌روژ له‌ ترسی فڕوکه، هه‌ر زوو هه‌له‌سه‌این و له‌ گونده‌که‌ دوورده‌که‌وتینه‌وه، له‌نیو‌داره‌کاندا خومان ونه‌ه‌کرد جیمان دا‌ه‌خست، نانی به‌یا‌نی و نیوه‌رومان ناماده‌ه‌کرد، تا تاریکی ده‌کرد، بو‌ نیو‌ئاوایی نه‌ده‌که‌راینه‌وه.

به‌راستی شوینه‌که‌مان هینده‌ خو‌شبوو، نه‌مانده‌زلنی، ته‌ماشای چی بکه‌ین، ده‌نگوت یه‌زدانی مه‌زن، به‌هه‌شته‌که‌ی خوی، له‌ نه‌و ناوه‌ درو‌ست‌کردووه، هینده‌ سه‌روای، دار و ده‌ره‌ی جوانی لی بوو، ناویکی زور له‌ نزیک‌مانه‌وه‌ هاژه‌یده‌کرد، له‌ هه‌ر چوارلا‌شمانه‌وه، ده‌نگی جووکه‌ و جریوه‌ی مه‌ل ده‌هات و گوینان پر‌کرد‌بووین، نه‌مانه‌ هه‌موویان، دلی ئیمه‌ی لیقه‌وماویان ده‌کرده‌وه و که‌می ئارامیان بی ده‌به‌خشین، به‌لام چونکه‌ دلمان خو‌ش نه‌بوو، چاره‌نووسی خومان و شو‌رشه‌که‌ دیاره‌نه‌بوو، زور بی وزه و توانا‌ بووین، به‌شه‌و، له‌به‌ر روونا‌کایی چرایه‌کی کزدا، به‌ ماتی دا‌ه‌نیش‌تین، ئیدی به‌ته‌واوی له‌ جیهان دله‌را‌بووین، جگه‌ له‌ ده‌نگویاسی و یزگه‌کانی رادیو، ناگامان له‌ هیچی دیکه‌ نه‌بوو، بارانیش هه‌ر تاو‌مه‌نا‌وا‌ی دا‌یده‌کرد، دل‌په‌ش کاریکی پی ده‌کردین، هه‌موو شه‌وی له‌تاواندا، په‌ک دوو‌ چار جیمان ده‌گواسته‌وه، ئینجا له‌به‌ر ده‌نگی ته‌قه‌ی دل‌په، له‌نیو سه‌تل و مه‌نجه‌له‌کانی ده‌دا، هه‌ر خه‌ومان لی نه‌ده‌که‌وت، بو‌له‌بۆلی کاک (نه‌نوه‌ر)یش، له‌ نه‌ولاوه‌ بو‌هستی، هه‌موو جاری له‌سه‌ر شتی هی‌چو‌پو‌چ، شه‌ریکی پی ده‌فروشتین و ده‌یکوت: جیگه‌که‌ی متان گرتووه، له‌نیو هه‌موو‌شماندا، (سه‌لاح) باری ده‌روونی زور خراپوو، چونکه‌ نه‌و بو‌مبا‌بارنه، کاریکی خراپی تیکرد‌بوو، ئیدی ژیا‌نی به‌ شیوه‌یه‌بوو، ترووس‌کایی له‌ ده‌مو‌چاویدا نه‌ده‌بینرا، (دارا)ش گوینی نه‌ده‌دا‌یه و هه‌ر خه‌ریکی چیش‌لینانی خوی بوو، (ئه‌حمه‌د)یش میش میوانی نه‌بوو، هه‌ر له‌سه‌ر قسه‌خو‌ش و خیل‌که‌خیلکی خوی به‌رده‌وام‌بوو، به‌لام من روژبه‌روژ بیره‌وه‌ری، به‌سه‌ره‌ات و

برو و داوه کاتم تومارده کرد به داخه وه، په خشانیکې بریژم بو (حسین) ه چکول، ناملیکه یه کم له سهر کوردایه تی و برایه تی نووسیوو، دواي هره سه که هموویان تیداچوون!

دوکتور که مال فوواد

روژی له نیو باخه که دا دانیشتیوین، له پېر پهلان شاد دوکتور (که مال فوواد)، به خوی و پیشمه رگه یه که وه، به لاماندا تپه ربوون، نیمه ی بینی، هات بو لامان، براده ره کاتم زور بروویان نه دایه، به لام من پیشوازیم لن کرد و لای من دانیشت، هیندی پرسیا ری لی کردم، ناری من و (احمد) ای نووسی، گوايه به دواي خویندکارانی زانکودا ده گری و دهیانه وی، له شوبینیکا کویانکه نه وه و یارمه تیانیدن، هاشان رویش

پنج غونچه گولی نه شکوتو

شهری رادیومان کرده وه، هوالی دهسگیرکردنی پنج قوتایی زانکو (نریمانی فوواد مستی، حسین حمزه شید، نازاد میران، جواد همه مه وهند و لهیلا قاسم) ی پلاو کرده وه. سرگردایه تی شورش هره شهی توندی له (به عس) ده کرد و ده گوت: کهر خوین له پنجه ی په کبکیانه وه بی، نهوا دووقات توله یان دهستین! به لام به داخه وه، دهوله تی داگیرکری (عیراق)، گویی له نهو هره شه و گورده شانه نه گرت و هره زوو دلاکه یه کی کارتونی درویان بو سازکرین، هیندیکیان لی بهره لاکردن، گوايه هجیان له سهر نه بووه! هره پنج هاورې و هاوخته اته که ی دیکه شیان روژی (12، 5، 1974) له کرتووخانه ی (نه بو غریب) له (به غدا) له سپارده دان.

نریمانی فوواد مستی

لهیلا قاسم

حسین حمزه شید

ئەو ھەوالە، زۆر نینگە رانیکردم و تەمى خەمىكى زۆر گەورە، دل و دەروونى باپوشىم، چەركە بە چەركەى ساتەكانى ھاورىيەنى خوم و (نەرىمان)م، ۋەك شىرىتىكى سىنما بېرگەۋتەۋە! شۇرشىش نەك ھەر دووقات تولى نەسەندەۋە، بەلكو ھىچى نەكرد، بېرچوۋنەۋە و خوينەكە شىيان پەلىرو روشت!

(نەرىمان)م لە نىكەۋە دەناسى و خوشمەدەۋىست زۆر كۆرىكى بەرىز و خوشەۋىست بوو. تازە خەرىكېو، پىدەگەشت و ھەلبەدە، پىشكەۋى و رلەۋى نەتەۋەكەى بگا. لەنىو ھاورىكانىدا، جىيەكى دىارى ھەبوو. كۆرىكى رووناكېرېو. زۆر نەتەۋەيانەش بېرىدەكردەۋە. ئىمە ھىۋاپەكى گەورەمان پىي بوو، لە كۆلىزى (ئاداب)ى (بەغدا)، چالاكى بىۋىنى. بەلام بەداخەۋە، چاش يار نەبوو. مەرگ مەۋداى نەدا، يەك ھەنگار بەرمە ئەو ئامانچە پىروزە بنى! *

سەردانى قەلادى

نىكەى ماۋەى (2) ھەفتە، بە ئەر شىۋە، لە ئەو ئاۋە ماپنەۋە، ئىدى بەتەراۋى ۋەرسېووم. روزى (5.12) سەرىكە لە (قەلادى) دل ھىندى برادەرم بىنى و دوۋشەۋ لە مزگەۋتەكە مامەۋە، روزى (5.13)، تورشى (سەلامى مەلاەبىرلەر ھەمان) بووم، ئەو كاتە لېپىسراۋى لى قوتايىنى (سولەيمانى) بوو. زۆر بەگەرمى پىشۋازى لى كىردم. دىۋى ئەۋەى ھەۋالى پەككى و بىرلەرەكانمان زانى، كوتى: ئىمە ھەموومان كۆردىن و يەك كېشەى سەرەكىمان ھە، بۈيە پىۋىستە، ھاۋكارى پەككى بگەين.

پاشان داۋاى لى كىردم، پارمەتپانېدەم و بە ھەموومان ھەلبەدەين، خويندكارەكان كۆكەينەۋە و سەرپەرشىيانېكەين. مېش بى ئەۋەى، رەھەندى كارمە بزانم، يەكسەر پەسەندەكرد. دىۋى دوۋرۇز، نىكەى (100) خويندكار پەيداۋوون، ئىۋارەبەكى تارىكە شارەزايەك لەگەلمان ھات و ھەموومان، بەردە گوندى (شىخاۋدەلان) بەرىكەۋتىن.

* تا ئىستە، دوو كوتارم لەسەر ئەو پەلە رەۋاشدە قارەمانانە نوۋسىۋە يەكەمىيان بە ئاۋى (پىنج داربەرۋى رەنەستور) لە كوفارى (كولان)ى ژمارە (976)ى مانكى كولانى (2014) و دوۋەمىشان بەناۋى (ھەلۋەكى بەرزەفرى ئاسمانى كۆردەيتى) لە كوفارى اسلىمانى تازە)ى ژمارە (196)ى مانكى ھوزەيرانى (2014) و چارىكى دېگەش، ھەردو كوتارمەكەم، لە پەرتوۋكى (بارنى خوين و باى مەرگ)دا، سالى (2015) بلاۋكردۋەتەۋە، بۈيە لىرەدا مامەۋى، لە ئەۋە پىز، لە ئەۋە ماپنە بىۋىم.

شیخاوده‌لان

نیواری روی روژی (5، 15) بوو، گه‌یشتینه گوندی (شیخاوده‌لان) و هر زوو له مالان دامه‌زاین، به‌یانی روژبووه‌وه، هموو کوبوینه‌وه و به چیاگهی پشت ناواییدا هه‌لگه‌راین. هرچه‌نده گونده‌که له تخته‌یادیبوو، به‌ره‌که‌ی رووه‌و (قه‌لادی) بوو، له ده‌شاییه‌کی فراوان پیکه‌تابوو. به‌لام هالی به (3) چیا‌ی زور به‌رزوه‌و دابوو. هر سی چیاگه‌ش، له یه‌کدیه‌وه نزیکه‌بوون، یه‌کیکیان له نیوه‌راست و دووانه‌که‌ی دیکه‌شیان، به‌رانهر یه‌کدی بوون. نیمه‌ش له نیوه‌ندی سینگوشه‌ی هر سی چیاگه‌دا، له‌سه‌ر کانیی و ناویکی زور بوون و خوش، باره‌که‌ی سه‌ره‌کیان دامه‌زاند.

بو روژی دوا‌ی (5، 16) ره‌وانشاد (شیخ مسته‌فای شیخ نیسماعیل، حه‌مه‌ساییر و نازادی عه‌بدوللا‌فه‌ندی) هاتن. هرسیکیان له زانگو ماموستابوون، جگه له نه‌وه، دوکتور (حه‌مه‌ساییر) نه‌ندمی لیژنه‌ی ناوچه‌ی (سوله‌یمانی)ش بوو. کوبوونه‌وه ده‌سیپیکرد، هوردوو‌که‌یه‌کی خویندکاره‌انان، له‌سه‌ر شیوه‌ی ریکه‌سنتی پیتسه‌ره‌گه دامه‌زاند. هموو خویندکاره‌کان، به‌سه‌ر (3) په‌لدا دابه‌شکران، هر خویندکاری به‌نارمه‌زو‌ی خوی، له‌گه‌ل کومه‌لی خویندکاری بیکه‌دا ریکه‌که‌وتن و په‌لیکیان هه‌لده‌بژارد. هر په‌لیکیش بنکه‌ی خوی، له یه‌کی له نه‌و سی لوونکه چیا‌یه داده‌نا، منیش یه‌کی له نه‌و سی سه‌ره‌په‌لانه بووم، زوربه‌ی نه‌و خویندکارانه‌ی له نه‌م په‌لدا بوون، خه‌لکی پاریزگه‌ی (که‌ره‌کووک) و ده‌رووبه‌ری بوون، له گولیژی (ناداب‌ی) هه‌ردوو زانگوی (سوله‌یمانی) و (به‌غدا) ده‌یانخویند، (نازادی عه‌بدوللا‌فه‌ندی)ش، لیپرسراوی هوردوو‌که‌که بوو.

هموو خویندکاره‌کان، سه‌روو دوو‌په‌تویان وه‌رگرت، یه‌کیکیان داده‌خست و نه‌وی دیکه‌شیان به‌خویندا ده‌دا، جانتا‌کانیشیان له‌بری سه‌رین داده‌نا، هرچه‌نده کاته‌که‌ی مانگی (5) بوو، له نه‌و مانگه‌دا، (کوردستان) هه‌وای خوش‌ده‌یی، سه‌رما نامینی و به‌ده‌گه‌نیش نه‌یی، باران ناباری، به‌لام هه‌ره‌که‌سی له نه‌و چیا به‌رزانه، پخه‌فی ته‌واوی پی نه‌یی، هر سه‌رمای ده‌یی، شه‌و دره‌نگانی که‌می ساردیده‌کرد و خویندکاره‌کان، له‌تاو سه‌رما خه‌به‌ریانده‌بووه‌وه هیندی جاریش له‌نیوه‌شه‌ویدا، باراتیکی که‌م ده‌باری، نه‌نمیده‌کرد و ته‌ریده‌کردین.

دوو چیشکه‌ریشیان له گونده‌که به‌کریگرتیوو، روژانه سیزمه‌هه‌ خواردنیان بو ناما‌عه‌ده‌کردین، هر په‌لیکیش له کاتی دیازی‌کراوی خویدا ده‌هات، خویندکاره‌کان ژمه‌هه‌خواردنی خویان وه‌رده‌گرت و نانیا‌نده‌خوارد. پاشان قاهه‌کانیان ده‌شت و تینجا په‌لیکی بیکه ده‌هات. زوربه‌ی خویندکاره‌کان، سه‌ریان پاکپاک تاشیبوو، که‌رماوی‌کیشمان به‌لقه‌در و گه‌لا نه‌رووستکریبوو، ناومان که‌رمده‌کرد، خومان و جله‌کانمان پی ده‌شت له‌نیو‌گونده‌که‌ش،

دووکانیکی چکولانهی لیبوو، جگهره و هیندی شتی پیویستی روژانهی دیگهی دهفروشت. خویندکارهکان یروژ، لهنیو نهو باخ و درهختانهدا دهسووپانهوه، خویان خهریکهکرد و کاتیان دهکوشت. چونکه نهیلندهزانی، چی بکن و هیچ جوړه کهرهسهیهکی روشنیبریشمان، لا چنگ نهدهکوت، تا خویان به خویندنهوهوه سهرقالکهن، کهسینکیش نهبوو، کوریکی رووناکبیری یا رامیاریمان بو بگری، کهمی چالاکی له هوریدووهکهکهدا بنوینی. منیش دواى نهو رووداوانهی نیوخوی (کاژیک)، ولزم له نهوه هینابوو، قسه بو خویندکارهکان بکه و بو (کاژیک) گهلالهیان بکه، چونکه پیم رابوو، ههموو شتی کوتاپهاتوو. ههچنده به هیچ شیویه، باوهرم به (پارتی) نهماوو، بهلام بریارمدلبوو، وهک پینشمهگرهیهک لهزیر فرماندهی سهروک (بارزانی) و له شورشى (کوردستان)دا بهشدارییکه.

له هوریدووهکهماندا، جوړه دیسپلین و ریزی ههبوو، پینرسی سهرهپه ل و لپهسرراوی هوریدووه، کس بوی نهبوو، به هیچ لایهکدا بره، به کاریکی تاییهتی نهبووایه، رینی خویندکارهکانمان نهدهدا، بو نیوکوندهکه دابهزن، تا هیچ جوړه گرفتی ترووست نهی، چونکه کوندهکه پرېوو له نافرته و پیای کهم تیدامابوو. نیوارانیش دواى نانخوارین، ههموو خویندکارهکان، زوو له شوینی خویان کودهبوونهوه و تا درهنگ، دههتهقیدهکرا، یا به گورانی و شمشالیدان، یا به نوکته و قسهی خوش، شهوهکهمان بهسهردهبرد. روژ به روژ، خویندکاری نویمان بو دههات و ژمارهی بهشداری هوریدووهکه زیابیدهکرد. بهلام له نهو هوریدووه کهورهیهدا، نهیا یهک کلاشینکوفمان ههبوو، نهویش هی (نازاد عهبدوللا) بوو، کهر سهربازهکانی سوپای (عبراق) به په رهشووت دابهزبنایه، ههموومانان بهدهس دهگرت!

ههچنده جیگهکهمان زور خوشبوو، هواکهی گهلی سازگاربوو، میوهیهکی زوری ههبوو، نهو چیا و دهشتانه، دیمهنیکی دلهزینیان ههبوو، لهسهر چیاکانهوه، (قهلازی)مان لی دیاربوو. لهگهله نهوهشدا، خویندکارهکان بهتهواوی وهرسبووویون و نهیلندهزانی، چی بکن، بویه پیشیازمکرد، لهگهله خویندکارانی پهلهکی خوماندا، گهشتی به نهو چیاپانهی دهوروهرماندا بکهین و سهری له نهو گوندانهی سهرسنووریش بههین.

گهشتیکی ناوازه

نهوهبوو، روژی (20 5) دواى نانخوارینی بهیانی، ههموومان کوپوینهوه، بهرهو چیا سهخت و سهرکهشهکهی (قهندیل) رویشتی، به چیاکهدا ههلهگراین و تا سهرلووتکه بهرزهکهی چوین، له نهوی چاله بهفریکی زورمان بینی و خویندکارهکان بهفریکی

زوریان خوارد زور له نه و ناوه سووراینه وه و دوايش هه چي چونی بوو، له گوندی (گوره شیر) گیرساینه وه، نامه زاین و نانمانخوارد، پاشان دهمه و نیواریه کی درهنگ که راینه وه، هه چهنده که من ماندوو بووین، به لام له راستیدا، گه شتیکی زور خوش و خه مره وین بوو، خویندکاره کانیش زوریان هین باشبوو.

هه لشو

ماوهی دوو ههفتهی دیکه، له نیو نه و چیا و درهختانه دا، به نه و شیویه رامانکیشا و هه چي چونی بوو، گوزهرامانکرد به لام تا دهات، خویندکاره کان پتر ناومیدده بوون، وا هه ستیان ده کرد، سه رکردایه تی شورش هه گوییا نخستوون.

کوبوونه وهیه کی گشتیمان کرد و داوایانکرد، به زووترین کات، چاره سه ریکی به رهنی، بو نه و گرفتانه بدوزینه وه، بو نه و مه به سه ش، من و (ره شید) ناویکی خه لکی (هه لیرایان هه لیزارد و بریاردا، له نزیکترین هه دا، وهک نوینه ری هوردوو که که، سه رانیکی ماموستاکانی زانکر بکه یین و گرفته کانیاان بو بامکه یین، تا به هه موو لایه کمان، چاره سه ری بدوزینه وه.

به یانییه کی زووی روژی (23، 5)، من و (ره شید) به ریکه و تین، ماوهی دوو کاژیر، به نیو نه و دول و شیر، قه راغ نار و ری به رده لانییه را رویش تین، هینده چربوو، هه تاو لینی نه ده داین! نه مبه ر و نه به ری چه مه که، به دار و دهوه نی سه وژ، گول و گیای هه مه چه شنه رازابوو وه، به هه شتی بوو، مرق له سه پرکردنی نه و دیمه نه جوانانه، تیر نه ده بوو، مه ل و بالنده یه کی زوریش، له سه ردره خه کان هیلانه یان دروو ستکرده بوو، له هه موو لایه که وه جریوه یانده هات و به نه و دهنگ خوشه یان، چه مه که یان پرکردبوو، لقی داره به رداره که وره کانی سیو، قه یسی و هه لوژه هینده یان گرتبوو، له تارلندا شو پر بوو و نه وه، به هاوریکه م گوت: خوالیخو شبوو (حه سه ن زیره که) نا هه قی نه بووه، یاره جوانه که ی به (هه لشو) چواندوه، گوتی: چوژ؟ گوتم: نه ی نالی: (چه مبه) هیند جوانی ده لینی (هه لشو) ی، (چه مبه) وهک قه ندی کلوکلوی، گوتی: به خوا راسته که ی.

له نیو نه و باخه چرپرده دا، جار جاری له نه مبه ر و نه به ری ناوه که وه، تووشی تاکه مالی ده بووین، داپهریه یک له گه ل مناله کانیدا، خه ریکی نیشکردن بوون، سه لارمان لی ده کردن و نه وانیش، به پینی داپهریه ریقی ره سه نی جوان و مه راته ی کورده واری، هه ره ویاان لی ده کردین، نیمه ش که منی هه شوریه که منده دا و سه رو پیاله چامان ده خواره وه، پاشان به که ر ده که وتینه وه.

هر له قهراخ چه مه که، گوریکي گوره مان بڼي، تازه ههلبه سراپوو، منیش چه زمکرد، بزاتم، نه خوابداوه کښه، وا به تنیا له نه به به شته چی می (هه لشو) دا نېژاوه و نه م جی خوشه ی، بو خوی داگیر کړدوه؟ چوومه پېشه وه و نووسینی سرکېله که م خويند هوه، به داخه وه (نه میری ره ووفی سید ملی) بوو، که له کاتی بور دوو ماته کی شاروچکي (قه لادی) دا، به ره و (هه لشو) رای کړد بوو، نه خوشی شه کړی هه بوو، دهرمانشی لی برابوو، هر له نه و شوی نه دا، گیانی پاکی به دایکي نیشتمان سپارد بوو، ئیدی نازاتم، کی ناشتیووی و گوره که شی بو ههلبه سته بوو. هه ردو وکمان له هه ردو و سر، (فاتحه) مان بو گیانی خاوینی خویته، به راستی نه و مړینه ی (نه میر)، زور کاریتیکریم، هر لیکمه دایه وه و له دلی خومدا ده مگرت: ناخو ده یی، له نه م شوی نه چوله دا، بی دایک و باوک، بی که سوکار و هاوریکانی، دور له پزیشک و نه خوشخانه، چو نه به دم نازار و ژانه وه، گیانی دهرچووی؟ ناخو به نه و گنجی و جوانیه، چ ناوات و خورگه یه کی، له گه ل خوینا گور کړد یی، له ژیر نه و گله و له نیو نه و کوره تنگوتاره دا چه شار دای؟ ناخو فریای نه وه که وتی، راسپارده ی به که سی ملی؟

دوای ماوه یه، که پشینه کوندی (هه لشو)، کونده که وهک هه لویه کی گوره ی خاوه ن ده سلات و ابوو، به نه و شپوه یه، له سر دووندی نه و چیا به رزه، هیلا نه بکړد بوو! هه رچه نه دماشای نه و ناوهم ده کړد و له نه و چیا به رزانه ی دهر و به یی (هه لشو) م دهر وانی، بروم نه ده کړد، بانیش تووانی نه م ناوه، هه رگیز تووشی نه خوشی بڼ!

زور به ی ماموستا کانی زانکو، له نه م شوی نه دلفرینه دا هه واریان هه لیا بوو، له چن خانویه کی قوریندا ده ژیان، چاوم به دوکتوره به ریزه کان (حوسین بارزانی، جه لال شه فیق، نووری بالدار، علی عه سکه ری، دارا نه یب، فه رهاد نه حمه نه مین ...) که وش، هه مومان نه و به کی بینین و پیکه یشتنه مان، زور پېخو شبوو.

من باسه که له گه ل هه ردو و دوکتور (حوسین) و (دلرا) دا کړد وه، چونکه هه ردو وکیان، له ریکخراوی (هاری) زانکو دا کاربانه کړد، بارو بوخی هه ردو وگه و رهوشی خویندکاره کانم بو روونکړد نه وه، به لام نه وان له چاوه ریمکن و په له مکن پتر، هیچ پیشنیاز و چاره سه ریکی دیکه یان یی نه بوو، من ده مویست، به کورتی پیمان بگوتینایه، نیمه ش وهک ئیوه، ناگامان له هیچ نییه و چاوه رپی بریاری سه رکر دایه تی ده که یی، به لام به داخه وه، کورد هیشتا فیری نه وه نه بووه، راستی ملی و درو له گه ل په کی نه کن! بویه زور به راشکاری گوتم: که له ماوه ی بهک هه فته دا، په کی له نه م داواکاریانه مان بز چپه جی نه کن، هه ردو وگه که هه لده وه شپه وه و هر خویندکاری، به لایه کدا ده روا.

• چه کمان بدهنی و خوبندکاره کمان به ناره زووی خویان، هیزی ههلیزیرن و له نهوی بین به پیشمه رگه.

• خولیکی زوری بیتل، توپ، جفره، برینینچی، ماموستایی و کادییری گراوه تهوه، به لکوره به پیی ناره زوو، لیها توویی و توانا، بو نهو خولانه مان بنیرن.

• گهر نه مانه شمان بو ناگه، نابین، به جیمانییلن و نه بین، ههردوولامان پیکه وه بین، تا سه رکدرلیه تی ناچار ده بی، لایه کمان لی بگاته وه و چاره سه ری کمان بو به دوزینه وه.

دوکتور (حوسین) زور له سه رخو بوو. به لام دوکتور (علی عه سه کهری) توره بوو، چهن قسه پکی ههله قومه له قی کرد، منیش زور به توندی وه لامدایه وه و کوتم: من به ناوی خومه وه قسه ناگه م و نوینه ری (150) خویندکاری زانگوم. نیمه بو نه وه نه ها تووین، نه نیا هه ر کوی له به ریزتان بگرین. به لکوره بو نه وه ها تووین. ده مه ته قیتان له گهل بکین و ها ته که شمان، نه نجامیکی هه بی، نه گینا هه روا به ده سی به تال بگه رینه وه. که س گویمان لی ناگری. نینجا که می خاوه بووه وه. دوکتور (حوسین) کوتی: له ماوه ی یهک هه فته دا، وه لامتان لی به کیرمه وه.

شوینه که یان هینه خوشبوو. هیزی نه زووم نه بوو. مالاواییان لی بکه م. به لام نهو کایزه نه کادی می کانه ی له (نه ورووا) وه گه رابوونه وه، چه ندین سال خویندبوویان و له نیو کومه لیکی شارستانیدا ژابوون، هینه ی که ره جووتباریکی لادیی نه خوینده واریش، ریزیان لی نه گرتین، ناوایان لی نه کردین، به شینه وه و پاروویه نانیا ن له گهل بخوین! تو بلین، کاتی کرد له نیشتمان و زیبه که ی خوی دوورده که وینه وه، دابونه ریتی جوان و په سه ندی میوانداری بابوبایرانی خوی، بیر خوی به رینه وه و کاتی گه رانه وه ش، هه ر له سه ر دابونه ریتی نهو ولاتانه لیخوری؟

نیدی چون و له کوپوه ها تووین، هه روا به ده سی به تال. به هه مان ریدا گه راینه وه. ده مه وئواره گه بشتینه وه، خیرا هه واله کانم پی راگه باندن، دوا ی ناخوا ردت ی به یانی، کوپونه وه به کی گشتیمان کرد. نه وان چان کوتبوو، من چیم وه لامدایوونه وه، هه موویم به بریزی بو باسکردن. نیدی خویندکاره کمان زور به گهر می. ده سفوشانه یان لی کردین و کوتیان: نیوه ده لین چی و نیمه چی بکین؟ کوتم: با نه م هه فته یه ش چاوهریکین، گه ر وه لامیان نه داینه وه. نهوا نهو کاته، جاریکی دیکه کوده بینه وه و به هه موومان، بریاریکی گونجاو ده دین، هه موو به نهو پیشیا زه قایل بوون.

سه باحی غالیی

پوژی (24 5) بوو، (سه باحی غالیی) به دابوو، مه گه ر هه ر خوا بو خوی بزانی، له کوپوه هه لقو لی؟ جمجولیکی سه بری، له نیو هوردووگه که خست، به تاییه تی په له که ی نیمه ی

برژاندەوه و بە قسە خوشەکانی خۆی، سێ شەوی تاریکی ئەو چیاوچۆلە، بو
 رووناککردینەوه. چونکە زۆربەی زوری خۆینکارەکان، هاوڕۆل و هاوکۆلێژی خۆی
 بوون. (سەباح)یش لە هەر شوێنی بووب، بە گالتەوگەپ و قسە خوشەکانی خۆی، هەر
 زوو جیی خۆی، لە دل و دەروونی خەلکی ئەو شوێنەدا کردووەتەوه. جا گەرییاناسی،
 یا ئەیانناسی، یا ئەوان بیناسن و ئەیناسن. زور گرتگ نییە و گرتنی لەبەریم ناغای
 (سەباح)دا ناناغزینی، خێرا بەزمی خۆی دابەمەزینی و ئەو ناوە دانندەکانەوه. هەر
 یەگەمین روژ سەری خۆی پاکپاک تاشی، نیشەشی هاندا و زۆربەمان تاشیمان. چونکە
 وا خاویقربوو، جامانەشمان دەبەستە ماوەی دوو روژ لامان مایەوه، کاتیکی خوشمان
 بەسەربرد و پاشان بەرهو (گەلالە) گەرایەوه!

هێواپەکی نوێ

هەمووی هەفتەیەکێ ئەبرد، نوینەری لیژنەی ناوچەیی (پارێ)، ماموستا (حەمەساییر) و
 یەکیکی دیکە، لە (قەلانزی)وه هاتن. سەرەتا هیندی قسەیان بو کردین، دوایش بەلێناند،
 تا (30. 5) هەموو داواکارییەکانمان جێبەجێکەن.

گوێیان: برادەران چوون بو سەرەوه، چەک بینن و پاشان بریاری تەواوەتی دراوه،
 بەسەر هیزەکانی پێشمەرگە و خۆلە جیاواژەکانی راھێناندا دابەشتانکەن. چونکە
 سەرکردایەتی شورش ناتوانی، لە ئەم دەوشەیی نیستی (کوردستان)دا، زانکو بگاتەوه،
 گەر بێشیکەنەوه، ئەوا نابێ، لە (کوردستان) بێ، بەلکوو هەولەدەن، لە دیوی (ئێزلن)
 بێ. نییدی نیشەش، هەرچەندە بروامان بە کەس نەمابوو، بەلام لە ناچاریدا، هەر
 چارەروانیمان بو مایەرە!

دواړه کانی هژدووکه

روژې (5 6)، هيندې له ننداماني سرگردايه تي (ي. ق. ک.) و براده ران (سالار عزيز) و خوالينخو شېوو (شيخ مسته فای شيخ نيسماعيل) گه رانه وه. چه کيکي زوريان هينابوو. به سهرماندا دلبه شيانکړد. کوايه باره گهي (بارزاني)، ديارې يو خویندگاراني زانگو نارېدوه. همووي برنه وي کولي سهرتوپ يوو. هينده کورنېوو، له شانمانده کړد. بهنگوږووي نه يوو. چونکه کړې وې وا به خو و يه کيه کي تينابوو، که له شانمانده کړد. دتگوت، دهمانچه يان له خويان داوه! له برنه وه هموو خویندگارگان نارازي بوون. به لام نه وه ي هم يوو، نوينوون و له گريسدا بوون. يه کي (100) فيشه کيشيان دايفي، گه دهمان راستېووايه، به شي نيشانه شکندي نه کړد! نيدې هيچ گرنک نه يوو، چونکه هرچې چوني يې. نيمه ده مانويست. چهک وه گرگين و يو شوييکي ديکه مان بنيزن. تا له دهس نه و گومان و پشگوښسته بزگارمانې!

پاشان گرتي دابه شکردني خویندگارن ده سپيکړد. هرچې نه ندامه کاني خويان يوو، ناوي هموويان نووسين و يو خولي لاسلکي، جفړه، توپ و برينېچي ... داياننان. به نيمه شيان گوت: يو چ هيزي ده تانه وي، وهک پيشمه رگه ده تانيزين، من و (نه حمدي عارفي فيتک). هيزي (خبات) مان هليژارد، نيدې به نه و شيوه يه، هر يو به ياني، هر خویندگار يوو، مالاوايي له يه کدي ده کړد، به ره و شوين و هيزي ديارېکراو ده روېشت. هژدووکه کش کوتاييهات!

دوامالاوايي له قه لادزي

نيواړه ي روژې (6 6)، له کال برابره اندا يو (قه لادزي) گه رايانه وه. پاک خومان شت و يه کسهر، خومان گه باندې گه بابه کي وه ستا (اعلي). پاشان که مي به نيو شاروچکه که دا گه رايان. به لام هيشتا به ته واوي، ناوهمان نه بوو بووه وه، خه لک هر دهرسان و له نه و گوتدانه ي دهوړوبه ر ده بانگو زمران.

نه وه يوو، دوو روژ له نه و ناوه سوورايانه وه، فېشه کله غ و هيندې شتي پيوستمان کړي. پاشان ناچار بوو ي، چاوهر يي گلواني (شارباژير) بکه ين، تا له گه ليان بروين، من و (نه حمدي) و (نه نومي ملاحوسين)، يه سترېکمان به کريگرت و جانتاکانمان لي بارکړد. ديسانده به ره و (شارباژير)، به يي به ريکه و تينه وه، به همان ريي دوو روږيزدا گه رايانه وه. خودايوانيش به (ميران) دا، به جاده ي قبر و به ترومبيل، به نه ملا و نه ولادا به وانه کران، هه لېته له هموو شويني، جياوازي و خاتروخوتر هر هيه!

جاریگی دیکه دۆلپیشک

روژی (8. 6)، بی هیچ گرفتگی کەشتینەوه کوندی (دۆلپیشک). هەرسێکمان چووینە مالی نەنکم. ئەو ناره زۆر خوشبوو، لەبەر دارتووێکی گەورەدا، چێیان بوو رەخستین و خەساینەوه.

نیواری خوالیخوشبوو شیخ (بابەعەلی) هات بۆ لامان و زۆر ریزی کرتین. روژی دوایی لای ئەو میوان بووین. لەبەر فرۆکەکانی (بەعس)، بە گرمە کرم هاتن، هیندی بۆمبیان لە دوور ناوایی هەلدا، ماوێه بە ئاسماندا گەران و پاشان ونبوون. منالەردەکی گوندیش لە ترساندا، هاواریان لێ هەستابوو، دەرگیان (شیخ)یش لەبەر دارێکدا، خوی ماتدابوو، هاواریدەکرد: مەترس، هیچ نییه، بالەدەبە بە خەواوە! (ئەتەر)یش سەری هینابوو لای مەوێ و کوتی: خوی لە ترساندا، خەریکە زراوی دەچی، بە منالەکانیش دەلی: هیچ نییه، بالەدەیه! من و (ئەحمەد)یش، لەبەر پیکەنین خرمان بۆ نەدەگیرا!

دوایی شیخ (بابەعەلی)، بوی باسکردین و کوتی: هەموو روژی ئەم فرۆکانه، ئەم بەزەمان بێ دەکەن. هەوالی (شیخ مەنسور) و ئەوانم پرسی. کوتی: لە (هەمەراخ) ئەمان، لە (دووچەمان) کەریان دروستکردووه و جاری وا لە ئەوین، (2) روژی لە (دۆلپیشک) مایەوه. روژی (6. 10) بەیانی زوو بوو، مالاواییمان لە مالی خالوان و نەنە (پیرۆزا) و خەلکی ناوایی کرد.

دووچەمان

هەمووی نیوگاژیری نەبرد، (شیخ مەنسور) و ئەوانم دوزییەوه، بەراستی زۆرم بیڕەگیرن، خەژمەدەکرد، پیش ئەوێ بەرەو (پینجۆین) بروین، چاوم پێیان بگەوی و بزەنم، نیازی چێیان هەیە و لە کوێ دەگیرسینەوه؟

لە چەمەکە پەڕینەوه، لە دوورەوه یێنیم، کە پێشکێان لەسەر کردی دروستکردبوو، دوشەکیان بە چواردەوردا رەخستبوو. هەر لە دیوێخانی هاوینە دەچوو، بوخوێان بانیشتبوون، گویان لە رادیو دەگرت، شوینەکیان ناخوش نەبوو، کە پەرەکەشیان کراوەبوو، لە هەرچوارلای بە دەیکرتەوه و بەردەمیشیان، چەمەکە (قەلاچوالان) بوو. هەر لە دوورەوه دەرکەوتین، (شیخ مەنسور) کوتی: ئەوێ هیشتا نەکوژراوی؟ گوتم:

کاتی لیقان جیا بوومەوه، پەیمانمانی، بەسافی بگەرمەوه، چون بەلینی خۆم دەشکێتم! هەردوو شیخی برای (ناسر) و (بێستور)یش لە نەری بوون. ئیدی پەکییمان ماچکرد و دانیشترین. گوتم: قاپە عەرەقەکان ماون؟ گوتی: هەر دواي ئۆ. زەمان لێ هەستان و ئەواومانکرد، بو دەخوێتەوه؟ گوتم: ئەم شۆرشە هیندە دوورودێژە، هیندە گرفتێ هەیه، منیشیان فێرکردووه و گەر نەخۆمەوه، دلم دەتەقی. کوتی: ئێستە تیکەیشتی، شۆرش چییه؟ گوتم: زۆر باش تیکەیشتم، بەلام چارمان چییه؟

دوای ماوهیه، خوالخوشبوو (علی حاجی سه‌عه‌ره‌ش) و (سمه‌ی بله‌سوور)ی هاویریم هاتن، نیدی زورم بی خوشبوو، کورانی گهرکم بینیه‌وه. نه‌و شه‌وه له‌نو‌ی ماینه‌وه و هیندی قسه‌مانکرد، من داوام لی‌کرین، له‌گه‌ل نیمه‌ بین بو (پینج‌وین) و وه‌ک برا پیکه‌وه بژین، گوتیان: جاری له‌نم ناوه‌ ده‌بین، پاشان دین. بو به‌یانی ده‌مه‌وئیواره، به‌رمو چاخانه‌که‌ی (کونه‌ماسی) رویشنین. له‌نو‌ی سواری ترومبیل بووین و چووین بو (چوارتا). چونکه‌ نه‌و کاته‌ له‌به‌ر فروکه، تراکتور و ترومبیل، تنیا هر به‌ شه‌و هاتوچوینده‌کرد. به‌روژ کس نه‌یده‌ویرا، به‌ریبا بروا!

جاریکی دیکه چوارتا

تاریکی‌کردبوو، نیواره‌ی روژی (11، 6)، سواری هیکایی بووین و له‌نیو بازاره‌که‌ی (چوارتا) دابه‌ژین، به‌کسه‌ر تووشی (سله‌یمانی قه‌ساب) بووین، نه‌و کاته‌ له‌ هیزی (خه‌بات)، لیهرسراوی سه‌ربازی لی‌بوو. زور ریزی کرتین و خانوویه‌کی که‌وره‌ی هه‌بوو، شه‌و لای نه‌و ماینه‌وه.

له‌ شیرین خه‌ودا بووین، دیسانه‌وه به‌پانی زوو، ده‌نگی فروکه‌کان خه‌به‌ریانکردینه‌وه، نیدی به‌په‌له‌ هه‌ستاین و به‌رمو گرده به‌رزه‌که‌ی نیو (چوارتا) رویشنین. کوره‌ نازاکانی (سوله‌یمانی)، ره‌وانیان شادیی (عه‌بباسی مه‌هی ره‌عنا، نه‌وه‌ری علی نه‌چار، سه‌لاحی قاله‌ی خه‌مامچی و عه‌بباسی ته‌نه‌که‌چی)، له‌نو‌ی بوون، ماوه‌یه‌کی زور پیکه‌وه‌بووین، جکه‌رخانه‌به‌کی باشی لیبوو، تیرماتخوارد و تا نیواره، له‌نه‌و ناوه‌بووین، نیواره‌ش (سله‌یمان) سواری جیییکی کردین و به‌ری ناخوشه‌که‌ی (تالیرابا، به‌رمو (پینج‌وین) به‌ربکه‌وتین.

جه‌نگی ده‌روونی و شه‌موره

له‌ (چوارتا) بیستمان، سوپای داگیرکه‌ری (عیراق) ده‌به‌وی، هیرش بو سه‌ر چپای (نه‌زمر) بکا و نیوچه‌ی (شاربازیر) ناگیرکا، چونکه ■ نه‌و کاته، له‌هه‌موو میژووی ده‌وله‌تی (عیراق) یا نه‌یان‌تولنیبوو، نه‌و نیوچه‌یه‌ ناگیرکه‌ن، له‌به‌رنه‌وه‌ هیزیکی زوری پینشه‌رکه، به‌دریژای هه‌ردوو ریزه‌ چپای (نه‌زمر) و (گوێژه) بلا‌بوو‌بوونه‌وه.

(چوارتا)ش له‌ ترسی فروکه جه‌نگیه‌کانی (به‌عس)، وه‌ک هه‌موو شوینه‌کانی دیکه‌ی، نیوچه جیا‌جیا‌کانی ژیرده‌سه‌لامی شو‌رش چولی‌وو‌بوو، زوربه‌ی زوری دوو‌گانه‌کان دا‌خرابوون، تنیا به‌ شه‌و هیندیکیان ده‌کرانه‌وه، خه‌لکه‌که‌ نا‌هه‌قیان نه‌بوو، بترسن، چونکه‌ کس له‌گه‌ل هیزی نا‌سمانیا، هه‌چی بی نه‌ده‌کرا، بوردورمانی هه‌ردوو

شاروچکێ (قه‌لادزی) و (هه‌له‌بجه) شیان بیستبوو، چی به‌سه‌ر نوو دوو شاروچکێه هاتبوو! ناخر پێشمه‌رگه‌ ناذا و نه‌په‌رده‌کانی کورد ده‌یانتوانی، هه‌زه‌کانی دوژمن راوتین و هه‌ر شه‌ه‌رکانیان تێک‌ه‌شکێن، نه‌نانه‌ت سه‌لبان له‌ تانگ و توپه‌قورسه‌کان به‌شیان نه‌ده‌کرده‌وه، به‌لام جگه‌ له‌ چه‌ن نیوچه‌یه‌کی ته‌سک و دیاریکراوی رزگارکراو، شووش چه‌کی ده‌ه‌ناسمانی له‌ هه‌موو (کوردستان) دا نه‌بوو. ناخر هه‌زی پێشمه‌رگه‌ به‌تفه‌نگی رووته‌وه. له‌گه‌ل نوو هه‌موو فروکه‌ جه‌نگیانه‌دا، چیمان پێده‌کری، به‌تایبه‌تی بۆمبێ ناپالم و فوسفوری ده‌باران؟!

گریمان کورد توانیشی، سه‌رزه‌مه‌ینی چه‌ن نیوچه‌یه‌ک رزگارکا، نه‌دی ناسمانه‌کی چون بێ رزگارده‌کری؟! گه‌رچی هه‌ندی جار فروکه‌کان، بۆمبارانیان نه‌ده‌کرد، به‌لام هه‌موو روژی فروکه‌، به‌ ناسمانی (کوردستان) دا، هه‌ر فرکه‌یده‌هات!

دیاره (به‌عس) وه‌ک پارتیکی به‌هه‌ز و ده‌وله‌تیکێ به‌توانا، به‌ سه‌دان شه‌ه‌ری جه‌نگه‌ راویژکاری سه‌ربازی و پسه‌وری ده‌روونیان هه‌بوو، به‌پێی به‌رنامه‌یه‌کی ریکوپیک و زانستانه‌ی نه‌خشه‌بوکه‌شراو، فروکه‌کانیان هه‌له‌ستان، پتر بۆنه‌وه‌ی و ده‌ی جه‌ماوه‌ری گه‌له‌که‌مان به‌روخێن، سه‌ر هه‌چ شتیکیان نه‌په‌رۆی. توانای کارکردن و نانپه‌یداکردنیان نه‌مینی، خه‌و و خوراکیان لێ گلاوه‌کن، هه‌ز و وزه‌ و تهلانیان لێ بێرن، فریای هه‌چ جوژه‌ شتی نه‌که‌ون، وایان لێ بکه‌ن، له‌ ژیانی خویان بیزلین، شووش و گه‌له‌که‌شیان له‌ به‌رچاوه‌که‌ویی، تا وایان لیدی، شوینه‌کانی خویان به‌جینییلن و هانا بو (به‌عس) به‌رنه‌وه، یا (کوردستان) چوله‌کن و په‌نا بو (ئیران) به‌رن، تا به‌ هه‌ر شیوه‌یه‌ی، له‌ هه‌زی پێشمه‌رگه‌ی (کوردستان) یان داڕن. گوندی نه‌بن، پشوویه‌کی تێدا به‌ن و که‌من به‌هه‌ینه‌وه، که‌سی نه‌بی، پارچه‌یه‌ ناو و که‌وچکی دوایان بداتی.

ئه‌ز پیم وایه، نوو هه‌موو جاره‌ له‌ روژیکدا، نوو هه‌موو فروکه‌یه، له‌نیوچه‌ جیا جیاکانی نیشتمانکه‌ماندا هه‌له‌ستان، هه‌ر گرمه‌پانده‌هات و بۆمبیان به‌رنه‌ده‌دايه‌وه، ته‌نیا وه‌ک شیومه‌یه‌ له‌ شیوه‌کانی جه‌نگی ده‌روونی و شه‌ه‌وره‌ وایوو، دژی وێست و ئاره‌زووی گه‌له‌که‌مان ده‌یانکرد!

* * *

گه لاوه ریوه کانی دره ختی ته مه نم

به رگی دووم / به شی پینجه م

پینجوین

بوژی (11، 8، 1974) بوو، کاژیری (4) ای سهرله بهیانی، گه یشتینه شاروچکهای (پینجوین)، شوقیره که له باره کهی هیزی (خبات)، له هاوینه هه ولزی (چارباخ) داییه زاندين. که ره فانه یه کی گوره وه ستابوو. له ده رگه ما و ده رگه یان لی کردینه وه، (جه مالی کاک حوسین) و (همه عه لی هه له بهیانی) تیدا نووستیوون، واقیانورما و سهریانسوورما، دیاره گونوویانه، به نهم بهیانییه زووه، له کویوه په یدابوون' نیدی تیرتیر، به کیمان راموسی و خوشهاتیکی گهر میان لی کردین. پاشان چووینه زووره وه و که می قسه مان کرد، به لام هینده ماندوو بووین، به کسه ر خهومان لی کهوت.

کاژیری (9) ای سهرله بهیانی بوو، برایان (عه لی توفیق، برایی همه عه لی، سه روت موحه ممد نهمین، کریم رۆژ و ره فیقی حه لواچی) په یدابوون و خه بیریا نگر دینه وه. هه مرومان پیکشاده بووینه وه. ئای چه ندم پیخوشبوو، هه موو برادر و هاویره کونه کانی خوم، به زیندوویی بیخییه وه و وهک گول که شامه وه، نیدی هه ر دوست و ناسیا بوو، ده هاتن و خوشهاتیان لی ده کردین. هیندهم پیخوشبوو، وامدەزانی، له نێو که سوکله کانی خوما دانیشتووم!

برهنگانی فرمادهی هیز ره وانشاد (فتهاح موحه ممد نهمین) هات، که به (فتهاح ناغا) ناسرابوو، (عه لی توفیق) نهمی بی ناساند، نه ویش زور ریزی لی کرتین و گوتی: جاری له نهم ناوهین و لای برادره کانتان دانیشن، تا کاریکتان بو دیار به که ما! نه و کاته (عه لی توفیق)، لایرسرای دلاری هیز بوو، (برابم) و (سه روت) یش، باریده ده ری بوون. چادرکیان هه لدا بوو، لیان نووسیوو: به شی دلاری، دوو مین، چهن کورسییهک و فاسه به کیشیان داناوو. نیدی به شه کانی دیکه ی هیز، هیچیان دیار نه بوون! (ره فیقی حه لواچی)، له هیزی ناسمانی له سه ر دوشکه بوو، چادره کی کاک (فتهاح) و جیگره کی ره و نشاد (تایه ری عه لی والی بهک) جیابوو. له سوچیکشه وه، بهک دوو مه نجه لی گوره دانرابوون و چیشتیان ته نیا بو نیه پروان لیده نا.

من وهک هیندی برادر، نه وه به که مین جارم نه بوو، (پینجوین) و ده ورو به ره که ی ببینم. به لکوو جگه له نه وه ی زیدی خوم بوو، کونو فوژبني نه و باخانه ش شاره زابووم، شویینیکی تا بلی، خوش و دلگیر بوو. ئار و هه وایه کی زور سارد و سازگاری هه بوو، کویستانیکی نه ر بوو. دره خه کاز له هه موو جوړه میوه په کی هاوینه یان ده گرت. بویه خه لک له خوارووی (عیراق) وه، بو گشت و سه یران ده هاتن، وهک چهن جاریکیش، له خه لکی (پینجوین) م بیسنوو، کاتی خوی شا (فه یسه ل) ویستیوو، هه ربوو هاوینه هه واری (چارباخ) و (بلکیان) بکری، به لام خاومه کانیان بیان نه فروشتوو. خو کهر

دیکتاتوریکې برندهې وټک (سعدیام حوسین) بووايه، نهک هر پرسي يې نهدهکړې و بهزور ليې دهکړې، بهلکوو بهزور داگريدهکړد و خاوه نهکانيشي سرهونگوومهکړد! نيدی من و (احمد) و (لنوره)، له يهکدي جيايوينهوه، هريهکېکمان لهگل هاورې سرهگيپهکاني خوماندا يهکمانگرتوه، نيواره لهگل هاوریکاندا، چوپينهوه يو نيو (پنجوين)، هر سې هاورې ابراهيم، سرووت و کهریم، پيکهوه خانوويهکي دوو نهوميان، له کهرمکي (جولهکان) بهکريگرتيوو، خويان لهسرهوه دهزيان و خوارهوهش چوليوو. (سرووت) فزبروبوو، چيشتي ليهننا، نو شهوه دريژه، بهمم باسي پرواو و کارمساتهکاني شورشهوه، پژمانگردهوه.

(پنجوين)، هر وټک خوی وایوو، هيشتا دهسي داگيرکړ ويرانی نهکړدوو. بازاریکي جهنجالي هېوو، همور شتيکي تيدا دهسمکهوت، ناو و کارهبا، تهنانت تليفونيشي تيدابوو. زوربهې زوري خهکي (سوليمانی) و نولنهې له بهشه کارگيريپهکاني شورشدا کارياندهکړد، له (پنجوين) کوبووبونهوه، چکه له بارهگي لقهکاني (قوتاييان، لاوان، ماموستايان و نافرمتان)، هوربووگي فوتايپيه هلاتووهکان، همور بارهگي ناوچه و لقهکاني (پارني) و (پاراستي) هردوو پاريزگي (سوليمانی) و (کهرکووک)يش، هر له (پنجوين) بوون، کهرماويکي باشيشي ليوو، ناوي کهرماوي (پنجوين) بوو، نهوه کونزين کهرماوبوو، له سهرېمي بهکزيهکاني (مهلهجه)دا دروستکړابوو، نيستهش هر ماوه!

(پنجوين)، مانکي (7)ی سالي (1974) کړاوه

ماوهی دوو روژیوو، له (پینجوین) بووم، خوم پوښته کړده وه، سهرم له مالی (عەلی عەبەدووه) و پوره (رحمه) دایکی دا، پوره (رحمه) ناموزای باپیرم بوو، له (پینجوین) شوو کړدبوو، هر له نهویش دهژیا، ناسیاره کونه کانی شاروچکه کهشم به سهر کړده وه، ئیدی به ته واوی هه سامه وه.

زوری یی نه چوو، هه والی گه رانه وهی (شیخ مه نصورری هه نید) و براکانیم پیکه یشته، به راستی زورم یی ناخوښوو، به لام نه وان هر هینده بوو، بروایان به نهو سهر کړدایه نییه نه بوو، نه گینا له مالی خویان دانیشتبوون و له هیچا نه بوون! باشوو، هر زوو (سه لاجای برامم دوزیه وه، نهو کاته له هارینه هه واری (بلکبان)، له هور د روگه ی قوتابیان بوو، هارم دایه و ناردم بو (دولیشک)، هرتوو که کانم له مالی نه نکم بو بیني، له ماوهی (3) روژدا گه راپه وه و هه موو هرتوو که کانی بو هینام، ئیدی بوژامه وه، هرتوو کیکی زورمان له بهر ده سنا بوو، دوست و هابیره کانم، و هریانده گرت و دهیان خریشده وه.

دواپیداری خاله حاجی!

پیش نه وهی نیمه بگینه (پینجوین)، ما موستانیان (حه مه ساییر) و (نازادی عەبدوللا هندی) و نه وانی دیکه ش، له (قه لادزی) وه به ریی (نیران دا هاتبوون، هر له (قه لادزی) وه له گه ل (حه مه ساییر دا، دوستایه تی نیوانمان خوښوو، له (پینجوین) بینیم و کوتی: دایکی (حه مه رحیم) مردوو، هه زده کهم، پیکه وه سهریکی لی بدمین، هه سهر خوښی لی ده کین و هه با نهو ساردیه ی نیولتقان نه میني، هه رچه نده هه زم نه ده کړد و کوتم: پیویست ناکا، تازه من پیشمه رگم و هیچ شتیگشم له گه لیدا نییه، کوتی: به فسه مېکه، تو کوریکی کور دپه روه و چالاکی، با هیچ شتی له نیولتقانا نه میني، منیش فسه که یم نه شکاند.

نیواره له ماله وه بوو، پیکه وه چوین بو لای، وهک هه موو کانیکری دیکه ی له باره گه ی ناوچه ی (سوله یمانی) بینیبووم، زور سهریقالبوو، ماله که ی له بهر پیشمه رگ و خه لک بهر نه ده کوه ت، هر به چکه پاراستن بوو، ناو و چایان ده گنیرا، ماوه یه بیده نگ دانیشتن، تا به ته واوی چولبوو، پاشان دوکتور (حه مه ساییر)، باسی رولی منی بو کړد، چون له بوردو ومانه که ی (قه لادزی) دا مارمه ته وه، له هور د روگه ی قوتابیان، چ رولیکم هه بووه و چون یارمه تیمداون، به پیکه منیش هه کوتی: یا شیخ نیسته گوراود و وهک جاران نه ماوه!

منیش نهو قسه یم زور یی ناخوښوو، بویه به کسهر قسه که یم قسته وه و کوتم: بو من جاران چی بووم؟! من نیسته ش هر نهو کورده ی جاراتم و هیچ نه گوراوم، به لام نیوه به هه له له من تیگه یشتبوون!

نیدی (خاله حاجی) به ساردییه گهوه لئی پرسیم: ئیسته خه‌ریکی چیت؟ من ده‌مزان، کوئی دیشی و عودالی چیه، بویه نهو پرسیاردم لی ده‌کا، کوتم: له کاک (حه‌سه‌ساییر) به‌رسه، نه‌وان له (قه‌لادی) او، منیان بو میزی (خه‌بات) نارووه، به‌لام جاری هیچ دیار نییه، چ کاریکم هین ده‌سپیرن. نیدی کوتی: هر کاریکت هه‌بوو، به‌سه‌رچاو ناماده‌م، یارمه‌تیته‌دم، به‌لام تا نهو روزه‌ی شو‌رش تیکچوو و نه‌ما، ته‌نیا به‌ک جار له سووره‌وه، له‌سه‌ر مهرزه‌که بینیم، نه‌گینا تا دوا‌ی راه‌رینیش کوشتیان، نه‌له‌تزیک و نه‌له‌دو‌ریشه‌وه نه‌مبینیه‌وه! چونکه له‌ژیانده‌ا، نه‌وه دوا‌چاروو، ببینم و قسه‌ی له‌گه‌ل بکهم، پاشان رویشتین (حه‌سه‌ساییر) کوتی: مال به‌قور نه‌گیری، تو بو ده‌می خوت ناگری، نه‌ده‌بوایه، نهو قسانت بگردایه، منیش کوتم: ناخر بو‌نه‌وه‌ی بزانی، ته‌نیا بو پرسه‌ی دایکی چووم، نه‌گینا هیچ کاریکم هینی نییه و با‌واش تی نه‌کا، مه‌راییی بو ده‌که‌م!

شیخ کاوه و پلانی پلاراستن

هینده‌ی هین نه‌چوو، تیه‌کاتی پيشمه‌رگه‌ی (پاراستن)، ده‌سینگی باشیان له‌باره‌که‌که‌ی (کاوه) وه‌شاند هه‌رچی چه‌ک و دیکومینتیکی هه‌بوو، هه‌موویان له‌گه‌ل خویان هینا، نهو کاره‌ش پلانی (خاله حاجی) بوو، ویستی، توله له (کاوه) بکاته‌وه، چونکه پيش نه‌وه‌ی شه‌ریته‌وه، نیوانیان زور باشوو، پیوه‌ندی به‌نه‌وه هه‌بوو.

پلانه‌کش وه‌ک هاوریی خوشه‌ویستم ره‌وانشاد (پاسین حه‌سه‌ن - پاسینه‌ره‌ش)، مانگی (11) له‌هوردوو‌گه‌ی (سه‌ولاوا) بوی گیرامه‌وه، به‌نهم شیوه‌یه بوو، کوتی: کاتی شه‌ر ده‌سپیکرده‌وه، ده‌زگه‌ی (پاراستن)، گومانیان له (کاوه) هه‌بوو، له‌به‌رنه‌وه (پاراستن) به‌نه‌نی، منیان له‌ریزی چه‌کداره‌کاتی (کاوه) یا چاند (حه‌مه‌ره‌حیم) بانگیکردم و هینی کوتم: خوت له (کاوه) نزیکه‌ره‌وه و چاو‌دیریکه، ناگات له‌هه‌موو کو‌بو‌نه‌وه، پیومندی و جووله‌یه‌کی هین، روزه‌روژیش، له‌هه‌موو شتی ناگدارمه‌که‌ره‌وه.

دوا‌ی نه‌وه‌ی هه‌ردوو باله‌که‌ی جه‌لالی و مه‌لالی، سالی (1970) یه‌کیانگرتنه‌وه، (پاسین) سه‌ر به‌جه‌لالیه‌کان بوو، له‌جووتیاران دایاتا و منیش، هر له‌نه‌وی ناسیم، کو‌ریکی زور زیره‌که به‌توانا و چاو‌نه‌ترس بوو، نهو کارانه‌ی لی ده‌وه‌شایه‌وه، (کاوه)ش له‌به‌رنه‌وه‌ی له‌پیاوه‌کاتی خوی پتر، که‌سی بکه‌ی خه‌لکی شار و خو‌بینه‌واری له‌ده‌ور نه‌بوو، بروایه‌کی زوری هینی هه‌بوو.

کاتی (پاراستن)یش زانیان، چی دیکه له‌نه‌وه پتر ناین، نهو کاره دوا‌خری، پۆلی پيشمه‌رگه‌ی (پاراستن)یان نارد و فرمانیان به (پاسین) کرد، یاره‌که‌که‌ی تالانکا و بکه‌رینه‌وه، نیدی به‌نهو شیوه‌یه، (خاله حاجی) ده‌سی خوی وه‌شاند و توله‌ی به‌رودوا‌ی، له (کاوه) کرده‌وه، چه‌کداره‌کانیشی هه‌لوه‌شاندوه و نه‌مان!

شەری ئەزەر

روژی (15. 6. 1974)، دەولەتی داگیرکەری (عێراق)، سەرباز و جاشیکی زۆری کوکردووە. بە پشتیوانی تانک و توپە قوورسەکانی، لە دوو قۆڵووە، هێرشیکێ گەورەیی فراوانی بەربلاویان کرد. پەلاماری هەردوو چیا (ئەزەر) و (گوێژە)یان نا. لە ئاسمانیشەو، فڕۆکەکانیان بە شیوەیهکی بەردەوام، بۆمبارانیاندا کرد. فرماندەیی هیزی خەبات (فەتاح ناغا) لە (ئەزەر) و فرماندەیی بەتالیونی چوار رەوانشدا (نوری حەمەعەلی)ش لە گوێژە، سەرپەرشتی بەرەیی جەنگەکیان دەکرد. پێشمەرگە قارەمانەکانی (کوردستان)، لە ئەو دوو چیا پووشتە بەرزەدا، بەرگرییهکی مەردانەیان کرد. ماوەی دوو پوژ جەنگان و زیانیکی زۆریان، بە هیزی دوژمنی داگیرکەر گەیاند. بەلام بەداخووە، لە ئەنجامدا سوپای داگیرکەر، ئەو دوو زنجیرە چیا بەرزەیان داگیرکرد و هیزەکانی پێشمەرگەش، پاشەکشەیانکرد. لە ئەو نەبەردییەدا، چەن پێشمەرگەیهک شەهید و بریندارکران. یەکی لە ئەوانە (ئەنوەری حەمەیی محە) بوو.

(ئەنوەر)، لاویکی ئازا و جوان بوو، روژی (18. 6. 1974)، لە چیا (گوێژە) شەهیدکرا. هەر زووش (جەلال)ی برای، بە ئەو منالییه، چەکەکی لە شانکرد و شوپنەکی پرکردووە. (نوری حەمەعەلی)یش برینداربوو، بەلام برینەکی سووکیوو. (جەزاکە) تەنگیکی قەناسی گرتیوو، هەمیشە لە (پینچوین) بە شانیهووە بوو، پێشانی خەلکی دەدا و شانازی پێوە دەکرد.

منیش تازە پێوەندیم بە کاک (نوری)یەو کردبوو، بەپێیستم زانی، بەپەلە سەری لی بدم، نەر کاتە لە نەخۆشخانەی (مەریوان) خستبوویان. (جەمال)ی برای و (ناپەری عەبەشی) بەدیارییەو بوون.

سنوورە دەسکرەکان

هەر ئەو ڕۆژە، یەکمەر سولاربووم و چووم بۆ (باباوە). ئەو گۆندە لەسەر سنووری بەشەکی خۆرهلەت بوو، لە (بناوە سووتە)یە، هەر چەن خۆلەکی لە یەکدییهووە دووربوون و چەمبکی زور باریک، تەنک و چکۆلەیان نیوان بوو، بە ئەو چەمەش، دوو پارچە (کوردستان)یان، لە یەکی دا بریوو. هێلی سنووریکێ دەسکرەیان، لەنیوان هەردوو دەولەتە داگیرکەرەکی نیشتمانەماندا کێشا بوو!

هەرچەندە (باباوە) لە خۆرهلەت و (بناوە سووتە)ش، لە باشووری (کوردستان) بوون، هەردوو دەولەتی دوژمنی داگیرکەری (ئێران) و (عێراق)یش، ئەو بستۆکیان بە سنووری خویان دەزانی. بەلام ئەو سنوورە دەسکرە، لەنیو نل و دەروون و باوەری

دانیشتوانی نه دوو گونده دا، هیچ بایه خبکی نه بوو، ریزیان لی نه دهگرت، نه خاکه که و نه خه لکه که شی، له یه کدی جیانه کردبووه. به لکرو دنیا دوو رژی می داکیرکری نیشتمانه که یانی جیا کردبووه، که هر دوو کیان وک یهک، دوو دموله تی داکیرکری (کورستان) بوون.

به فارسی به سهر چه مه که یان دهگوت: (مه رزا) واته سنوور، سهر مه رز مه همیشه جمیده هات و خه لکینی زوری لی بوو، ههر مالدوو، که پریان درووست کردبوو، له نیوان (عیراق) و (ئیران) دا ده زیان! هیندی به ریوه به رایه تی شور شیش، ههر له نهو ناوه بوون، چاخانه و جگرخانه یان لی دانابوو، به روژ خه لکی نهو ناوه کویده بوونه وه، دومی نه یان دهگرت و روژیان به سهر ده بیرد.

ههر نهو روژه له نهوی، ماموستا احه سه ن که رمیانی ام بینی، تازه رایکردبوو، که می پیکه وه بووین، باسی شورشی کورد و اپارقی کومونیستی عیراق امان کرد، گوتی: من نیسته ش ههر کومونیستم، به لام ده زانم، پارقی کومونیست نه م ههنگاوه ی هه له یه، له گه ل (به عس) دا دژی گه له که م ده چنگن، بویه وازم لی هینان و له گه ل گه لی خوم دام، نیدی من زورم پینوشیوو، نهو هه لویسته کوردانه و مهردانه به یی نواندوووه، ماوه یه پیکه وه بووین، پاشان جیا بووینه وه، من به یی سنووره دهسکرده که ی (ئیران) م بری و به ره و (بایاوه) رویشتم، سواری پاس بووم و به ره و (مه ریوان) به ریکه وتم، نهویش له نهو دیو سنووره دهسکرده که ی (عیراق) هایه وه!

مه ریوان

رهوانشاد (نوری حه مه عه لی)، برینه که ی سووکیوو، له نه خوشخانه ده ره و بووو، له ئوتیل بوو، سهرم لیدا و که می قسه مانکرد، پاشان له یه کدی جیا بووینه وه، نهو له گه ل (چه مال) ی برای و (تایه ری عه به پیشی)، به (ئیران) دا چوون بو (نهو یله)، ماوه به موله تی وهرگرتبوو، سهردانی مالی باوکی بکا و که می به عه وینه وه، دوو روژ له (مه ریوان) له ئوتیل مامه وه، نهوه یه که مین جاربوو له زیانندا، شاروچه که یه کی پارچه به کی دیکه ی نیشتمانه پارچه به کراوه داکیراوه که م ببینم!

(مه ریوان)، شاروچه که یه کی چکولانه ی جوان بوو، له سپلاوه به به رزی و کردولکه، زنجیره چیا ی گه وه و گچکه ده ورده درابوو، نزیک زه ریاهه ی (زریبار) بوو، هینده ی دیکه شاروچه که ی رازاندبووه وه، دووکان و بازاریکی خوشی هه بوو، گونده کانی ده وره به ری، سه وزه و میوه به کی زوریان هه بوو، هه موو پیتاویستی به کانی ژیانیشی تیداوو، تافه و پیاو، ژانادی به کی ته وایان هه بوو، به لام له رووی نه ته وه یی و چالاکی رامیاریه وه، هیچ مافیکیان نه بوو!

له (مەریوان) کوردیکی زوری هەلاتووی خەلکی پارێزگەیی (سولەیمانی) لی بوو، لە دەس
 رژیمی دەولەتی ناگیرکەری (عێراق) رایانکردبوو، لە ئەوی دەژیان. هیندیکیان لە
 قوتابخانە کوردییەکانی شۆرش و هیندیکی دیکەشیان، لە نەخۆشخانەکانی (ئێران)
 کاریان دەکرد. مەنەڵەکانیشیان لە قوتابخانەکاندا دەیانخویند. بەشی زۆریشیان، هەر یە
 کاریبوون و دانیشبوون. روژ نا ئێوارە، بە ئەو چادانەیی شارەکاندا حەتال و بەتال
 دەسوورانەو، لە چاخانەکان دانیشبوون و دۆمبەیان دەکرد. دێژ لە میان دەخواردەو و
 شۆرش بەخووبە دەکردن. بە راستی، وەک سەلی لاوێرگ وابوو!

هەموو لێرسراوەکانی شۆرشیش، خانووێان گرتبوو، خێزانەکانیان لە ئەوی دەژیان.
 بەیانێان زوو کاژیری ئۆ، دەچوون بۆ کارکردن و ئیوارانیش بە ترومبیلە تاییەکانیان.
 بەرەو مال دەگەرانەو. روژانی پێنجشەممەش، هەر زوو دەسیان لە کار هەڵدەگرت و
 روژانی هەینییش، پشووێان بوو. شەوانیش میزی خواردن و خواردنەرە دەزلێنرایەو، تا
 ڕەنگانی دەیانخواردەو، باسی ئاییندەیی شۆرش و کوردیان دەکرد!

سەولاولا

مالی خزمەتەکانم، پورە (مەلیح)، مامە (بەکر)، مامە (عومەر) و (حەسەن)ی برام لە
 (سەولاولا) بوون، بە گەریکی قەراغ چادەیی گوندەکەو، لە ژێر چادریا دەژیان. بریارمدا،
 سەریکیان لی بدم.

(سەولاولا)، گوندیکی چکولانە بوو، لە نیوان (مەریوان) و شاری (سنە)دا بوو. کەمی
 دور لە ئاوابەکەر، بە قەدەللی کێویکی گەورەو، هۆردووکەبەکیان بۆ کوردە
 پەنا بەرەکان کردبوو، هەر خێزانی چادریکیان داوون، جا خێزانەکە گەورە یا کچکە
 بوو، هێچ جیارازی نەبوو.

هۆردووکەکە گەورەبوو، زۆربەیی خێزانەکان، لە ئاقرەت و منال و پیاوی پیر
 پیکهاتبوون. گەلی خێزانی پیشەەرگەشی لی بوو. ئاو و کارەبايان بۆ راکێشبوون،
 ئاوەدسیان بۆ ئرووستکردبوون، چاخانەبەکیشیان لی دانابوو. بەروژ پیاوەکان، لە
 ئەوی گۆدەبوونەو و کاتیان بەسەردەبرد. هەموو جۆرە زەخیرەبەکیشیان دەدانی.
 هەفتەیی چەن جاری، مەریان سەردەبری و بەینی ژمارەیی خێزانەکان، گۆشتیان
 بەسەردا دا بەشدەکردن. برواناکەم، لە هێچیان کەمیوویی، بەلام نایا مەرفە کاتی لە
 مالی خۆی مەلکەنرا، ئاوی دلی ئۆفرەدەگری و دەحەوێتەو؟ سەردەرای هەموو
 ناخۆشی و بیکاریبەکیش، هێشتا هۆردووکە، دەس هەموو کەس نەدەگەوت. ڕەوانشاد
 (شیخ عوسمانی باراوی) میردی پورە (مەلیح)م، لەبری (سەولاولا)، ئاوی نابوو
 (سوالکەراوا).

کاتکه‌کی زور خوشبوو. بهر و باران نه‌بوو، هیشتا ساردی نه‌کردبوو. سی روزه له‌نیو خزماندا مامه‌وه. گلی خزم و ناسیای وک (شیخ جه‌عظری گولانی، جه‌مالی خه‌لفه‌ره‌جی که‌بابچی، عزوله‌ی نه‌پللی‌در، عارفه‌کویر و ماموستا دارای حاجی ره‌شیدای که‌ره‌کی خومان و هاوریی منالیم بینی. پاشان له‌گل مامه (به‌کر)مدا. بو (پینج‌وین) که‌راینه‌وه.

پینج‌وین

اوریا پراخ‌اس‌ای هاوریم، له‌شه‌ره‌کی (نه‌زم) که‌رایه‌وه و پیکشاد‌بووینه‌وه. هر زوو بریارماندا، پیکه‌وه خانوویه‌ک بگرین. نزیک مالی ابرایمی خه‌مه‌علی و هاوریکانی دیکه، (علی عه‌به‌وه‌نه‌وش‌ای خزم، له‌شیوی (جووله‌کان) به‌ران‌هر مالی خویان، خانوویه‌کی بو په‌یداکردم. خانووه‌که‌ته‌نبا هوده و هه‌یوانیکی چکولانه‌بوو، به‌لام زور پیس‌بوو، ماوه‌یه‌کی زور چولبور، ته‌ویله‌ی نه‌سپ بو!

هرچی چونی بوو، خاوتیمان‌کرده‌وه، هیندی که‌لویه‌لمان کری و نووین به‌مال. نیدی مالی نیمه و مالی (برایم) و هاوریکانی دیکه. وه‌ک باره‌که‌ی (کاژیک‌ای لیها‌تبوو! زوری یی نه‌چوو، (شه‌مه‌س‌ای خوشکی (وریا‌ش. له‌(سوله‌ی‌مانی)مده رایکرد و هاته‌لای نیمه. هرچه‌نده‌ماوه‌یه‌کی که‌م ماینه‌وه، به‌لام له‌خواردن په‌کمان نه‌کوت.

له‌ته‌و ماوه‌یه‌دا، چن جاری دوو فروکه، به‌شه‌و و به‌روژ، به‌ناسمانی (پینج‌وین)دا ده‌سوورانه‌وه و هر گرمه‌ی‌نده‌هات. ترس و له‌رزیکی زوریان، له‌دل و ده‌روونی دایشت‌وانه‌که‌پدا چاندبوو. چونکه‌هیشتا هه‌واله‌کانی بوردومانی هه‌ردوو شاروچه‌کی (قه‌لادزی) و (هه‌له‌جه)، هر له‌گویاندا ده‌زینگه‌ی‌وه! به‌لام پینشهره‌که‌کانی باره‌که‌ی هیزی (خه‌بات) به‌شی دژناسمانی و سه‌ریاره‌کشی (ئیران) له‌هه‌ردوو گوندی (بناوه‌سوونه) و (بایاوه)وه، هینده‌یان فیشه‌ک پینومان، نه‌ک هر نه‌ی‌انده‌توانی، بوردوومانیکه‌ن، به‌لکوو نه‌شپانده‌ویرا، نزمبته‌وه. هه‌له‌هاتن و له‌کرمانبوونه‌وه!

نازاد مسته‌فا و یه‌که‌مین پین

(موحه‌مه‌ر مسته‌فا، دوا‌ی سالی (1980) و له‌شورشی نویماندا، به‌(نازاد مسته‌فا) ناسرا، سالی (1971). به‌هوی کوره‌کانی یه‌کیتی نووسه‌رانه‌وه ناسیم. له‌هه‌فته‌نامه‌ی (برایه‌تی)دا، به‌ناوی (چاوینک) و (ناسیونالیست)یکه‌وه، چن کوتاریکی بلاوکرده‌وه و زورم به‌دلبوو. هیندی جاریش له‌مانگی به‌م‌زان و له‌نویژی به‌کومه‌لی روزی هه‌ییندا ده‌مین، گلی جاریش له‌بانگی ماموستایان تووشیده‌بووم، که‌می ده‌خواره‌وه، به‌لام

یاری کاغذی دهکرد. پتر له گهل هیندی برادهری مارکسی وەک (عموهری سهید عهلی، سهلامی مه لاهه بدوللا ...) دادنهشت و دههته لایاندهکرد. زوربهی روژیش ئیواران، له چاخانهی (جمهوری) قوماریدهکرد. ئیمهش له سالی (1968) هوه، له ئه و ناوه دههه ستاین و جار جاریش، له چاخانه که دادنهشتین.

من هه ر هیندهم دهزانی، پێش ریکههوتنه که ی (11، 3، 1970)، له گهل: جه لالییه کانییا کاریدهکرد و کادی ریکی پیشکهوتوو شیان بوو. به لام دواى ئه و میژووه، وازی لی هینان و زور رقیشی لییان بوو. پاشان دواى سالی (1970)، له (یه کیتی لاوانی نه نه وه یی کورد) دا کاریکردووه و روژی (25، 7، 1972) ش، نامی بۆ سه رکردایه تی (کاژیک) ئووسیه، تا له ریزه کانی ریکههستنی (کاژیک) دا و مرگیری، دوور به دوور سلاومان هه بوو. به لام تا ئه و کاته، له نزیکه وه و له ریکههستنی (کاژیک) دا، یه کدیمان نه ده ناسی.

ماوه ی پتر له ههفته یه ک بوو، له (پنجوین) یووم، روژی (20، 6، 1974)، له باره که ی هیزی (خه بات) دانیشبووم، (نازاد) هات و خوشهاتتیکی که رمی لی کردم، پاشان له گهل (برایم) و (سهروه تایی هاوریمدا، زور به که رمی گه نوگوبه کرد. منیش یه کسه ر تیکه یه شتم و هه موو شته کانم برده وه سه ر یه ک، چونکه ده مزانی، ئه و دوو هاورینه م، روژی له بوژان نه ویان نه ناسیه، که ر پێوه ندی (کاژیک) نه بی، که ی نه مان هینده برادهری یه کدی بوون؟

پاشان پروو بکرده من و کوتی: سه به ی ئیواره، له سه ر شیوه ی (سوله یمانی)، سه روپی لیده نیین، چه زه که م که وره مانکه ی، منیش کوتم: بو ئیوه له کوی ده ژین؟ کوتی: له (بناوه سووته)، کوتم: جا کاکه، من لیزه وه بۆ گییه یه ک، به یی بکه مه نه وی؟ کوتی: قازانچ ده که ی و هه رگیز گییه ی و خوشت نه خوارده وه، (برایم) پش کوتی: نا نا دی، ئیدی به ته راوی تیکه یه شتم، بانگه یه شته که هه ر گییه خواردن نییه، به لکوو کاریکی تاییه تی هه یه و داواکه یم په سه ندکرد.

(1948-1990)

بناوسووته

دوای نیوه‌روی روژی (21 6, 1974) بو، پیی (بناوه‌سووته) بان پیشاندام و به‌ته‌نیا، ملی ریگه خولاوی و به‌رده‌لانییه‌کیم گرت. له ری تووشی ماموستا (جه‌مال عه‌بدول) بروم، به‌رهو (پنجوین) ده‌گه‌رایه‌وه. که‌می ره‌ستاین و هیندی گفتوگو‌مانکرد. تیگه‌یشتم. لای نه‌وان بووه، پاشان جیابو‌ینه‌وه. نزیکی نیواره‌بوو. گه‌یشته به‌ر مزگه‌وته‌کهی دی. له دووره‌وه (عوسمان ره‌شیدام بیی، پووی وهرگیبا و سلاولی نه‌کردم. نییدی به‌ته‌واوی هه‌موو شتیگم بو روونیووه‌وه. بوم ده‌رکه‌وت، نه‌م کومه‌له کانیزه کو‌ده‌تاچییه. ریگه‌ستینیکی نوییان درووسنکردووه. بو نیگه‌ن؟ گهر نه‌وانی دیکه هه‌موو ترسنوک. بو‌وده‌له و هیچ له‌بارانه‌بوو بن، کلکیکان به‌ده‌زگهی (پاراستن) و باره‌کهی (پارزانی)‌وهه گریدابی. نه‌ی نابن. چهن کادی‌ریکی دیکه، نه‌و نه‌رکه پیروزه، له نه‌ستوی خویان بگرن؟ زوری پی نه‌چوو، (نازاد) هات، زور به‌گه‌رمی پیشوازی لی کردم و پیگه‌وه بو‌یشتم. بو یه‌که‌مین جار‌بوو، خوشکه (له‌علی) خیزانیم بیی. تا بلنی ژنیکی به‌ریز و زبانشیرین بوو. کچی خالی خوشی بوو. گهر بیرمیی، یه‌ک دوو منالی چکولانه‌ش، له حه‌وشه‌که‌با هاتو‌چوپانده‌کرد. خانووه‌که‌یان زور کوز و به‌ره‌وت بوو. هه‌ر له ته‌وبله‌ی ولاخ ده‌چرو! که‌می دانیشتم، (عوسمان) هات و سلاویکرد، من نه‌له‌به‌ری هه‌ستام و نه وه‌لامی سلاوه‌که‌شیم دایه‌وه، به‌لام (نازاد) زور دیپلوماسیانه، هه‌ر زور فریای هه‌لو‌بستی هه‌ردوو‌کمان که‌وت و به‌یه‌کدی ناساندین. وه‌ک نه‌وه‌ی یه‌کدی نه‌ناسین! نییدی خوان رازایه‌وه و نانمانخوارد، به‌لام له نه‌و گونده چکولانه‌یه و له‌نیو شو‌رشد، هه‌ر کییه‌ی وات بز دانین، هه‌موو ده‌ردیک بیرده‌یانه‌وه!

نه‌وان پیگه‌وه قسه‌یانده‌مکرد. منیش بیده‌نگی‌بووم و هه‌ر گویم لی گرتی‌وون. شینجا هه‌موو شت ناشکرابوو. زانیم، هه‌روا به‌خو‌رای، منیان بو سه‌روپی خو‌اردن بانگ نه‌کردووه. به‌لگرو مه‌به‌سته سه‌ره‌کییه‌که، دوای نانخواردن ده‌رده‌که‌وی، سه‌ره‌تا (عوسمان)، هیندی هلا‌ری تیگرتم و گوتی: کورد‌په‌روم‌ری راسته‌قینه نه‌ومیه، له‌پیناوی بیروبا‌وم‌ردا، سه‌ری خوی دانی! منیش گوتم: جا (جی‌فارای) کورد، کی پیی لن گرتی‌وی، نه‌وا نیسته له شو‌رش داین، هه‌رموو نه‌وه نه‌رز و نه‌وه گز، له نه‌وه پتر قسه‌ی زل مه‌که و نازایه‌تی خوت تاقیکه‌ره‌وه. بشمزانیایه تو لی‌ره‌ی، نه‌ده‌هاتم. هه‌ستام بروم، (نازاد) نه‌په‌یشت و گوتی: کاکه‌وا نابن، با له یه‌کدی تینگه‌ین. تکیاه دانیشه، با من هیندی قسه‌بکه‌م، پاشان گلله‌ی له یه‌کدی بگن، نییدی هه‌ردوو‌کمان بی ده‌نگی‌وین.

(نازاد) ده‌سیپکرد، له نه‌و روزه‌وه، له ریزه‌کانی (کاژیک)‌با ده‌سی به‌کارکردن کرد‌بوو، تا نه‌و کاته‌ی پیگه‌وه دانیشتی‌وین. سه‌بارت به‌جه‌لالی، مه‌لالی، کاری خوی و ریگه‌سته‌کانی (کاژیک)، ناکوکی و دو‌به‌ره‌کی نه‌وان ریزه‌کانی کورد، باسبکی دریزی

بو کردین. پاشان رولی هر یه کیکمانی هه لسه نگاند. ئینجا دهه ته قهیه کی گهرم، له نیوان ههرسیکماندا دهسپیکرد. ئیدی به ته واری، له به کدی که بشتین. من و (عوسمان)یش تهره مانکرد و هیچ له دلماندا نه ما.

پرنسیپه گانی ریکخستنی نوئ

پاشان (نازاد) گوتی: نیسته، با باسی نه وه بکهین. چی بکهین؟ ههرسیکمان له سه ره نه وه ریککه وتین و گوتمان: نابین. چی دیکه له نه وه پتر، هه له دهسبدهین و دهه بی. قولی کوردایه تی و مر دایه تی لی هه لمان، ریکخسته که زیندوو که نه وه. ئینجا (نازاد) له بنی کووله که کی دا و گوتی: نیمه ریکخستمان هه به. توش کارمان له گهل بکه. منیش به تم کرده وه و گوتم: من ته نیا هه، کار بو کو کردنه وه ی هاو بییران ده که م و ده بی، به زووترین کات، کونفرانس بگرین. نه گینا هه روا به خورای کارنا که م. دوا بی هیندی بریارماندا و له سه ره پینچ خالی گرنگ ریککه وتین:

1. به زووترین کات ده بی، کونفرانس بگیری، هه موو نه و هاو بییرانه ی، له گهل پروسه ی کورنکاری به که دا دین، به شداری قیدا بکن. به لام ده بی، کونفرانس که به چه ن دانیشتنیکی جیا جیا بگری، تا زو به ی هاو بییران، له به کدی ناشکرانه بن و خومان له مه ترسی (پاراستن) بیارین.

2 تا نه و کاته ی ده توانین، کونفرانس بگرین، نه و چه ن هاو بییره ی ریکخسته که یان دامه زلندوو ته وه و هیندی هاو بییران، له ده وری (کاژیک) کو کردوو ته وه. با به ناوی سه رکردایه تی کاتی به وه، سه ره رشتی ریکخسته که بکه ن، له نه وه پتر هیچ خه سله ت و ده سه لاتیکی دیکه یان نابین.

3 هیچ جو ره بلاو کراوه یه که به ناوی (کاژیک) و له سه ره که س ده رنا گری.

4 هه موو لایه کمان هه لده ده بین، پیوه ندی به زووترین هاو بییرانه وه بکهین. راستییان بو روونکه نه وه و ریکخانخه نه وه.

5 دوستی نویش بو ریکخسته که مان په ی داده که بین و ریکخانده که بین.

پاشان نامه یه کی مورکراوم، له (نازاد) وه رگرت، تینا نووسرا بوو. هاو بییری هه لگری نامه، نوینه ری (کاژیک) و بو کاری ریکخستن دپته لاتان، نکاپه هه موو براو یه کی خوتانی بده نی و هاو کاری له گهل بکه ن.

نه رکی سه رشانی من نه وه بوو، له هه ر شوینی هاو بییری بیینم، پیوه ندی پیوه بکه م، چونکه ژماره یه کی زووم ده ناسی. ئیدی بریاری نه و او مان دا، هه رسیکمان ده سی هاو بییری و هاو کاری، بو به کدی درێژکه بین. تا کاره کانمان به سه رکه وتوو یی جیهه جیهه کین، نه و

شوه تا نژیکې بهر به بیان دانیشتن و بو به یانی گرامه وه، تیر نوو ستم، دواى نه وه، زوری یې نه چوو. اشیرکوی هزار ایش، له نیوچه ی (که لاله) وه که یشته (پینجوین)، نیدی کاره که مان هینده ی دیکه که وره بووا!

کوبوونه و مکانی کاژیک

دواى نه وه ی (شیرکو) که یشت، هر و هک له گهل (نازاد) و (عوسمان) بیکه و تپوین، نیواری روژی (5، 7، 1974)، له (پناره سوونه) له مالی (نازاد)، کوبوونه و مکان ده سیپیکرد. هر جاره ی چن کادیریکې پیشکه و تووی (کاژیک)، پیکره داده نیشن، ژماره ی نندامانی هر دانیشتن، له (7) کهس تپه ی نه ده کرد. له دانیشته که ی نه وه ی نیمه دا، جکه له من، هر دوو هاویری ماموستای ره وانشاد (غفور ژاله یی، شریف مولود، برایمی حه مه علی، شیرکوی هزار، نازاد مسته فا و عوسمان ره شید) ناماده بووین. هاویر (وریا براخاس ایش له دهره وه، به کلاشینکوفیکه وه پاسه وانبوو. بیش نه وه ی ده سیپیکه ی، (وریا) بانگکرا و سویندرا، کهر پینشمه رکه کانی (پاراستن) په لاماریندان، تا دواغیشه ک بهرگریکا! پاشان روی و له سهریان نیشکی خوی کرت. سهرتا (شیرکو)، خوی یې ناساندین. دواى هر هاویری، باسینکی کورتی ژیان، خه باتی رامیاری و ریکخستن (کاژیک) ی کرد. پنجا (نازاد) راهورتی سهرکریایه تی کانی هریمی باشووری خوینده وه و هر خوشی نووسیپووی، پاشان (شیرکو) ده سیپیکرد و زوری له سهر روی. هر له سهره تاوه به قسه کانیدا دپاروو، زور مروفیکې رهقه، ریزی بو نه و که سانه دانه دنا، که ناوی دهردن، میژووی نیکوشانی خوی و (کاژیک) ی بو باسکردین. زور دژی سهرکریایه تی (کاژیک) دوا و سووکابه تی یې کردن. هر و هه باسی سهردانه که ی روژی (3، 5، 1973) ی خوی، بو (اهلمان) کرد. زور به توندي له سهر (جهمال نه به ز) دابه زی و به ترسنوک، دروزن و ده سهر تلوانباریکرد.

شیرکوی هزار

دواى نهووش، نورهى دهمهتقى و پرسپارکردن هات دهمهتقىيكي زورمان، لهسەر بارى شورش و رموشى رامپارى (كوردستان) به گشتى و (كاژيك) به تاييپتى كرد. هرچهنده رېگوردهريشبان دانابوو، بهلام (برايم) هموو شنهگاني دهنووسى، نه م جولانهويه، به (هپلى راستگهروه) ناوړا، له كونايى دانيشتهكه شماندا، لهسەر چن خاليكي گرتگ رېككهوتين، هره گرتگهگانيان نهمانه بوون:

1. نه م سرگردايهتيپهى درووستبووه، سرگردايهتيپهى كاتپه، ئركى سرهكى سرشاني نهنامهگاني نهويه، پيوهندى به هموو هاوبيرانهوه بكن، كويانگهنهوه و ريزهگاني رېكخستن رېكخهنهوه.

2 به هېچ شپوه به سرگردايهتي دمهلاتى دهرگردنى، هېچ هاوبيركيان له (كاژيك) نپه.

3 هېچ جوړه بلاوكراويهك، لهسەر هېچ كهسى دمرناكهن.

4 سرگردايهتي هولدهدا، به زووترين كات، كونگره بگيرى.

5 كونگره تاكه دمهلاته و هموو گرفتهگاني نيوخوى (كاژيك) بهلايهكدامخا.

6 نهو هاوبيرانهى له دانيشتهكاندا بهشدارپيانكردووه، له كونگرهكهدا نامادهبن.

7 نامه بو هموو نهنامانى سرگردايهتي (كاژيك) دهنيرى، تا له كونگرهكهدا نامادهبن.

8 نهنامانى سرگردايهتي كوني (كاژيك)، لهبردهم كونگرهكهدا بهرپسيان و دهبن،

داكوكى له خويان بكن، گهر بهلگهى بههيز و سالميپريان هېوو، پاساوى نهو هموو

كهموكوروى و كهمترخهميپيان بدا، نهوا وهك هموو نهنامانى ديكهى كونگره، بويان

هپه، بهشدارى له هموو دهزگهگاني كونگرهكهدا بكن و خوشيان بو سرگردايهتي

هلبزيرن، بهلام گهر هېچ بهلگهيكى راستپنهان بهدهسهوه نهبوو، نهوا دهبن، له

(كاژيك) دهركرين، به بلاوكراويهكى لهرميش راگيهنرى، سزابدين و سزلكهش

كونگره ديارىكا.

9 گهر هر گورانىكي كتوپرى، له (كوردستان) روويدا، توانا نهبوو، كونگره بگيرى، نهوا

پويسته، بو هر رووداو و بريارىكي گرتگ، پرس به هموو كاډيره سرهكى و

پيشكهوتووهگاني (كاژيك) بكري.

10. نه م كومله دانيشته، به يكهمين كونفرانسى هاوبيرانى هپلى راستگهروه دادهنرى.

نهمانه چن خاليكي سرهكى بوون، كه هموممان لهسهرى رېككهوتين، بهلام پيش

نهوى كويونهوهك تهواوبى، ماموستا (غفور)، لهسەر پارچه كاغهزىكي پچوكه

شتىكى نووسيبوو، داي به (شيركو)، دوايى زانيم، ناولېكردبوو، بيكهن به نهنامى

سهرگردليهنى، نهگينا بهردهوام نايى، هروهما ماموستا (شريف) پيش، له دانيشتيكى

ديكهى تايپهندا، همان دوايى كردبوو، بهلام (شيركو) رهنېكردبووهوه، لهبهرنهوه

هردووكيان وازيانهپنا.

ناخر تا ئەندازەيەکی زۆر، هەلسوگەوتی (شیزکو) بەتایبەتی و توندی سەرکردایەتی کاتی بەگشتی، لەگەڵ گرتی بوون بە ئەندام لە (کاژیک)دا، رۆلێکی گەلی گرتگی، لە دوورگەوتتەوهی گەلی هاوپییری (کاژیک)دا بینی. لەبەرئەوه ئەو دوو هاوپییر، لەلایەگەوه مافی خویان بوو، چونکە دەبوایە، لە ئەو دانیشتنانی کونفرانسەدا، هیندی ئەندامی دیکە، یو سەرکردایەتی کاتی زیادکرایە، لەگەڵ ئەو هاوپییراندا تیکەلکرانایە و پیکەوه تا کۆنگرە، کاریانیکرایە، لەلایەکی دیکەشەوه بۆیان هەبوو، لییان بپرسن، کێ ئەو مافەیی داوئەتی. خویان بە ئەندامی سەرکردایەتی کاتی دانین، لەبەرچی و هۆکان چی بوون، وا داواکاری ئەو دوو هاوپییرەیان دەتکردهوه؟

غەفۆر سالیح زازالی (1947-1978)

شەریف مەولود (1944-1981)

هەر لە ئەو سەرەمەشدا، رەوانشاد ماموستا (ئەحمەد سەلام) و (فەرهاد عەبدولقادر کەرکوکی)یش، نامەیانئارد و نووسیبووین: ئێمە پیاوی ئەوه نین، سەرکردایەتی پیکخراویکی نەتەوهیی بگەین و ناتوانین، کاربگەین. بەلام ئەوه تەنیا بیانوو بوو، ئەگینا لە ترسی شەقی (پاراستن)، کۆنەمشکیان لێ بووبوو بە قەیسەری! بەتایبەتی (فەرهاد)، لە کۆی یای بھانایە، تەنیا هەر لە ئەوی، شەڕ و کەوی بەرژموندییە تایبەتیەکانی خۆی دەکرد! بۆیە هەر زوو لەسەرەوه، خۆی لە پارەگەیی (پارزانی) فزیککردهوه، شۆینیی خۆی کردەوه و دەسی دەروویی، ئیدی چ پێویستی بە بیروباوەڕ و کارکردن لە (کاژیک)دا هەبوو؟ (ئەحمەد سەلام)یش خۆی و خێزانەکەیی، لە (مەربوان) دەژیان و دەسی بە کلاوێکەیی خۆپەوه گرتیوو، با نەیی!

سەردانی ھاویران

لەگەڵ ھاویر (ناژد) ریککەوتین، من بەرەو اشارباژیر، شارەزوور و تەویڵە) بروم، پێوەندی بە ئەو ھاویرانەیی ئەو نیوجانەو بەگم و ریکیانخەمەرە لەبەرئەو روژی (15. 7. 1974)، سەرم لە گوندی (سەرکان) دا، چاویم بە ھاویریی ئەفسەری پۆلیس (عەلی عەسامەدین) کەوت، ئەو کاتە لە هیزی (ئەزەر) سەرلوق بوو، زۆر سەلی لە (پاراستن) دەکردهو، چونکە رەوانشاد (جەمالی جەمەنوقە)، لە ئەوی دەژیا و لێھرسراوی پاراستنی ئەو نیوچەییە بوو، هەرچی چوینی بوو، شەوی لای مامەو و ئەوێ پێویستبوو، پێم گەیاند و پەسەندیکرد.

بەیانێ زوو، بە دزی (جەمالی جەمەنوقە)و دەرچووم و بەی، بەرەو جادەکە (ناوپاریز) بەریکەوتم، ترومییلی ھا و بوم دەستا، بە ریککەوت معاون (عەبدولمەلیک)ی تێداوو، رادەستا و سواریبوم، (عەبدولمەلیک)م لە سالی (1964)و دەناسی، بەتایبەتی لەگەڵ رەوانشاد (سەلاح)ی برابدا، زۆر ھاویریوین و لە ناوەندی (شورش)یش پێکەرە دەمانخویند، ئەویش بۆ (تەویڵە) دەچوو، منیشی لەگەڵ خۆی سواریکرد لە (دۆلەسوور) دابەزین و نانیشی بو کریم.

بەبەم نانخواردنەو، زۆر باسی (کاژیک)مان کرد، باوکی بە (کاژیک) ناوی رویشنبوو، خوشی (کاژیک)ی خوشدەویست، بەلام ئەو چۆرە کەسانە، لە شورشدا چەلیبوون، فیری هەموو قروغیاتی بووبوون، تازە بە کەلکی بیروباوەر و دیسیلینی پارتایەتی ئەدەمان! بۆیە پێی گوتم: بیستومە (کاژیک)ی، ناگات لە خۆت یی، (پاراستن) بە دواتاندا دەرکەری، منیش گوتم: من هەمووی هەفتەیکە، لە (قەلەزی)و هاتووم، ئیدی (کاژیک)ی چی؟ پێکنی و قەسەیی نەکرد.

هەلەبجە

دەمەونیوارەبوو، کەیشتیە (هەلەبجە) و ویستم، (عوسمان رەشید) ببینم، ئەو کاتە لە نیوچەیی (هەلەبجە) دەژیا و لێھرسراوی ریکخستنی ئەو ناوە بوو، بەلام بوم نەبوزرایەو، کەمی بەنیو بازارمەکا سوورلینەو، تەماشایەکی ئەو شوینانەمان کرد، کە فروکەکانی (بەس) بۆرەوومانیا نکرەبوون، مێندی شوینی هەر وەک کەلاوێ لێ کردبوو. (هەلەبجە) بە دەم نازاری گاولکارییەو، لە تاریکیدا دەژیا و (باخی میر)یش، لەقاو سوپی رەوانشادەکانی، ماقومەلوول و کوستکەوتوو لێی کەوتبوو! نیوشارەکە تازە خەریکبوو، ناوەداننیتەو، جۆلەیکە تیکەوتبوو، پاشان سولربیوین و نیوێشەو لە (تەویڵە) دابەزین.

تەویله

كاتى گەشتىن، زور چۆلبوو، جگە لە چەن سەگى، كەس بەسەر جادەووە نەبوو. هیچ ئاوينیشانىكىشم پى نەبوو، تا پەنايان بو بەرم، (عەبدولمەلىك)، شەقىكى لە دەرگەى چاخانەيەك هەلدا، خىرا كەردیانەووە، هەردووكمەن لەسەر دوو كورسى لىنى پالکەوتىن، بەلام مام كىچ كاریكى پى كردىن، تا بەيانی خەو لە چاوانمان نەكەوت!

(عەبدولمەلىك) هاواری لى هەستا و بە خاوەن چاخانەكەى گوت: دە پىيان بلى، وازمان لى پىنن، با كەمى بنوین! منیش گوتم: سەرى خۆت مەبەشینه، نەمانە هینشتا ساوڵن، لە شیوە زمانى هەورامى پتر، هیچ جۆره دیالێكتىكى دیکەى كوردی نازان!

بەيانی رۆژبوووە، نان و چا و ماستمان خۆلرد، نیدی هەر خەلكى (سولەيمانى) بوو، پڕلەول بەرەو كارەكلێان دەرویشتن، هەر زوو (نازادى كاك مستفا، كاوسى عەزیز بەگ، ملازم كەرىمى شیخ سەلام و موحەممەد غەفور)م دۆزییەو و ئەوانیش، هەموویان هاویری خۆمان بوون، لە پەناوە تیم گەياندن، بوچی هاتووم، نیدی تا دەهات، دوست و ناسیباوى دیکەم دەپىن.

بەراستی، ئەو دووهمین جاربوو، لە ژياندا (تەویله) بپىنم، زور خوش و جوان بوو، هەرچەندە بێرمەكەردەو، ئەو خەلكەى هەورامان، زور نازا و كۆلەدەرانه، لەبنار و لووتكەى ئەو چیا بەرزانه و لەسەر ئەو تاشەبەرانه، ئەو خانووە رێكۆپێك، جوان و خاوینانەیان، چون درووستكردووە، سەرمسووربەما و لە دلى خۆمدا دەمگوت: گەر كورد هەمووى هەورامى بووايە، نیستە دەمپوو، رێزگاریبووبوو، كەچی خەلكى (سولەيمانى)، هەمیشە كەفتەیان پى دەكردن!

زور بەپەلە، هەموو كارەكانم لە ماوەیەكى كورتدا جێبەجێكرد، بەكەمێن كۆبوونەووم، لەگەڵ هەردوو هاویر (نازاد) و (كاوس)یا بوو، لەسەر هەموو شتەكان رێككەوتىن و شاتەبەكى سەرەكیمان، لە ئەو دوو هاویرە درووستكرد، چاوم بە هەردوو دەوانشاد (جەلالى حاجى حوسێن) و (كەرىم سەلام)یش كەوت، ئەو كاتە هەردووكمەن سەرق بوون، بەجیا رێگخراوەو، هیلێكى سەربازیمان لى درووستكردن و بە رێكخستى ئەو نیوچەپەو بەسرانەو.

نیدی چەن رۆژى مامەو، هەر هاویریكم دپى، پەرلەم داوونەتى و ئاوينیشانم لى وەرگرتوون، بە ئەو شیوەیە، لیژنەى نیوچەى (هەلەبجە)مان، بە چەن هاویریكى دیکە موئوروپەكەردەو، بەلام ئەو ماوەیەى لە ئەوى بووم، هەولم نەدا، (ئورى حەمەعلی) بپىنم، چونكە ئەو خۆى لە (پىنجوین) دەژیا و لەبەردەسدا بوو، داویى كەمى لەئێو هاویركانى زانكۆدا مامەو، كاتێكى خوشمان بەسەربرد و گەرلمەو.

پینجوین

دوای هفته یه گه یستمه وه و یه کسه چوم بو باره گه یهیز، ابرایم گوتی: خانووه که تان گیراوه، منیش زور سهیرم لیهات و گوتم: چون و کن گرتوویه تی؟! گوتی: مالی کاک (نازاد)، له (بناو مسووته) وه هاتوون، خانووی دهس نه که وتووه و (وریا) خانووه که ی داونه تی، له نهو ماوه یه دا، مالی (وریا) هه موویان له شار وه رایانگری بوو. خانوویه کی گه وره یان دهس که وتبوو، منیش ناچار بووم، که لوپه له کاتم بیچمه وه، له گهل هاوړیکاتم (برایم، سهروته و کریم رزادا بژیم.

له نیوه راستی مانکی (7) دا بوو، هه والی بریندار بوونی هاویر ملازم (مه نسوری شیخ که ریمی خه فیدام پیکه یشت، نهو کاته سه رلق بوو، له چپای (کورهک) بریندار بوو بوو. نهو هه واه زور نیگه رانی کریم، نه مده زانی، چون خومی بگه یه منی، که چی زوری یی نه چوو، به شله شله و به گوچانیکه وه پهیدا بوو. به راستی زورم پیخوشیوو، بینمه وه. تا له نهوی بوو، به دوای دایک و خوشه که کانیدا نارد و نهوانیش هاتن، ماوه ی دوو هفته لامان بوو، پاشان که راپه وه.

به تالیونی چواری هیزی غمبات

پر به دل هه زنده کرد، له به تالیونی چوار کاربکه م، چونکه له لایه که وه (نوری هه مه علی)، فرمانده ی به تالیون بوو، کوری که ره کی خومان بوو، تیکه لاویمان هه بوو. له لایه کی دیکه شه وه، زوربه ی لیبرسراوه کانی نهو به تالیونه، کهر (کاژیک) نه بووین، نه توه یی بوون! جگه له نهوه ی، زوربه ی هاوړیکانیشم، هه ره له نهوی پیشمه رگه بوون، باره گه ی به تالیونیش، له (ابوبان) بوو، له (پینجوین) وه زور ترکیوو.

هه رچی چونی بوو، لیبرسراوانی هیز قایل بوون و ناردیانم بو نهوی، به لام کاک (نوری) له (مه ریوان) پیی گوتم: تا خوم دینه وه، دهوام مه که، نه فسه ریکی سوپاشی لی بوو، ناوی (شاخه وان) بوو، خه لکی گوندی (خه راجیان) بوو، جیگری فرمانده ی به تالیونه که بوو، تا نهو روژه ی شورشیخ تیکه وو، یه ک جارم بینی، نیدی نه مینییه وه، نازانم، خه ریکی چی بوو!

نوری هه مه علی

له نهو ماوه یه دا له (پینجوین) توانیمان، زوربه ی هاویر ده کونه کانی (کاژیک) ریکه یته وه، هیندی دوستی نویش، بو (کاژیک) پهیدا که یی، کاک (نوری) یه کی له نهو هاویر ده کونه بوو، ریکه مانخسته وه و من لیبرسراوی بووم، هه رچه نهو له سالی

(1962) هه پيشمه رگه بوو، فرماندهی به تالیونیشم بوو، له هه موو (کوردستان) دا به تازی و نیشتمان به روهری، ناوی ده کرد بوو، منیش خویندکاریکی پولی سینی کولیزی کشتوکال بووم. تازه (20) سالی به هاری ژيانم ته واکرد بوو، بو یه کیکی وهک من، کاریکی سهخت بوو، له نهو بیسه روه ریسهی شور شدا، پیوهندی پیوه بگه و له شانه یه کدا ریکبخه!

به لام له نهوه پتر، چار نه بوو، نیمه ده مانویست، ریکخمتیکی نه ته وهیی پتهو، له نیو هیزی پيشمه رگه دا دروستگهین و نهو هیزه چه کداری (کاژیک)، خهونی پیوه ده بیینی، روزی له روزان دایمه زینی و له زیر کونترولی سه رکردایهتی (کاژیک) دا بووایه.

(1941 - 1981)

دوای نهوهی کاک (نوری)، له (تهویله) گه رایوه، نامه ی پیوه ندیکریم بو برد و له مالی خومان کو بوونه وهیه گمانکرد، من قسم بو ده کرد، به لام نهو ده میوو، پر خه بدهات! جاریکم خه بهر کرده وه، که لکی نه بوو، کوتی: وازم لی بیته، زور ماندووم، با که من بنووم، ئیدی من بو ریکخستنی (کاژیک)، هیچ جزره هیوایه کم پیی نه ما، ده رگه له سه ر داخست و پویشتم.

دوای دوو کاژیر گه رایوه و خه بهر مکرده وه، نه نهو هیهی کوت و نه منیش سه رزه نشتمکرد، به لام یه کسه ر، نامه یه کم بو سه رکردایهتی کاتی نووسی و تیمکه یاندن، نه م پیاوه تیکوشه ره، بو پيشمه رگایهتی باشه و به که لکی ریکخستنی نیمه نایه!

برایمی هه مه عه لی

هینده م زانی، روزی (برایم) هات و کوتی: له مه ودا، تو پیوه ندیت به منه وه دهیی، منیش یه کسه ر وه لامدایه وه و ره تمکرده وه چونکه سالی (1971)، من (برایم) به (کاژیک) ناساند بوو، ماوه یه کی زوریش، هه ر پیوهندی به منه وه بوو.

گه‌ره‌ی جه‌نگ

له سه‌ره‌تای مانگی (6)هوه، ده‌وله‌تی داگیرکهری (عیراق) سوپابه‌کی زور گه‌وره‌ی کوکر بووه‌وه و بو جه‌نگ ناماده‌یکردبوو ورده‌ورده. به‌ره‌و نیوچه رزگارکراوه‌کانی (کوردستان) ده‌کشان له مانگی (7)یشه‌وه، هیزشیکی زور گه‌وره و به‌ره‌راوانیان ده‌سپنکرد. نه‌م له‌شکره گه‌وره پرچه‌که، به یارمه‌تی جاشه چلکاوخوره زوله‌کوردەکان و چه‌کداره‌کانی (پارتی کومونیستی عیراق)، په‌لاماری شوهرشی که‌له‌که‌مانیان دا، له هه‌موو باشووری ولاتنا، جه‌نگ به‌ته‌واوی گه‌رم‌بوو. سه‌رکردایه‌تی (به‌عس) ده‌یویست، له هه‌موو لایه‌که‌وه، نیوچه‌ی سه‌رکردایه‌تی شوهرش که‌ماروبدا، یا له خاکی (کوردستان) دووریانخه‌نه‌وه و ناودیوری (ئیران)یان که‌ن، یا وره‌یان بروخیتن، کولیان پی بدن، ده‌سی خوبه‌ده‌سه‌وه‌دان به‌رزکه‌نه‌وه و مه‌رجه‌کانی (به‌عس) په‌سه‌ندکه‌ن. له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، پیشمه‌رگه‌کانی نه‌و نیوچانه، به‌دل و به‌گیان نه‌ده‌جه‌نگان، له‌به‌رده‌م شالاوی هیزشی دوژمنی داگیرکهردا، خویان بو نه‌ده‌گیرا و هه‌ر زوو هه‌له‌ده‌هاتن!

له نه‌نجامدا سوپای (عیراق)، له هاوه‌یه‌کی که‌مدا، سه‌رکه‌ونتیکی گه‌وره‌ی به‌ده‌سه‌ینا، سه‌ره‌تا هه‌موو ده‌شتی (هه‌ولیرایان گرت، هیزه‌که‌ی (فارس باوه) به‌رگرییان نه‌کرد و رایانکرد. پاشان به‌ره‌و (کویه) هاتن و چپای (هه‌یه‌سولتان‌ایان داگیرکرد، نیدی به‌کاره‌خو و بیهرگری، شاروچه‌کی (رانی‌اشیان گرت و پاشان اشپخ دارای هه‌فیدایان، له نه‌وی کرد به‌قایمقام!

زور به‌داخه‌وه، هیزی پیشمه‌رگه خوی بو رانه‌ده‌گیرا و هه‌له‌ده‌هاتن. سوپای (عیراق)یش، هه‌موو نیوچه ده‌شتاییه‌کانی داگیرکرده‌وه. له قولی (ره‌واندز)یشه‌وه، هیزشیکی که‌لی گه‌وره‌یان ده‌سپنکرد، نه‌و شاروچه‌یه‌یان گرت. سه‌رباز و جاشیکی به‌کجار زوریان، له نیوچه‌که‌دا خه‌رک‌ده‌وه توپ و تانکیکی زوریان هینا، به‌شیوه‌یه‌کی به‌رده‌وام، شه‌و و روژ فروژکه‌کلتیان بومبارانی نیوچه رزگارکراوه‌کانیان ده‌کرد.

له‌به‌ر نه‌م هه‌موو هویانه، سه‌رکردایه‌تی شوهرش، داوای له هیزی (خه‌بات) کرد، هیزیکی چه‌کله‌ری پیشمه‌رگه، بو پشتیووانی پیشمه‌رگه‌کانی نه‌و نیوچانه بنیرن، له‌نیو هه‌موو به‌تالیونه‌کانیشدا، (هه‌تاج ناغا) به‌تالیونی چواری هه‌له‌بژارد.

نه‌و کاته، من له به‌تالیونی چوار پیشمه‌رگه بووم و موچه‌م له نه‌وی وهرده‌گرت. به‌لام هیشتا هیچ کاریکیان پی نه‌سپاردبووم. هه‌ر نه‌و ده‌نگوباسه‌م بیست، به‌کسه‌ر چووم بو باردگه‌ی به‌تالیون و داوام له کاک (نوری) کرد، کاریکم پی بسپیزی و له‌گه‌لیان له نیوچه‌ی سه‌رکردایه‌تی، به‌شداری به‌ره‌ه‌کانی جه‌نگ بکه‌م. به‌لام نه‌و زور دژبوو، هه‌زی نه‌ده‌کرد، من لێ نزیکه‌ومه‌وه، له‌به‌ر نه‌وه‌ی له‌لایه‌که‌وه، له (کاژیک)دا لیبرسراوی بووم

و نهیده ویست، ناگام له هه لاسوکه و ته کانی بی. له لایه کی دیکه شهوه، باره گی (بارزانی) زور ریزیان لی دهگرت و خوشیانده ویست. هه زی نه ده کرد، له (کاژیک) نزیک بته وه و به (کاژیک) ی بزانی. له گهل نه وه شدا، هه رچی چونی بوو، جیی خوم کرده وه و بو نه و کاره پیروژه، وهک لپیرو سراوی کارگیری به تالیونه که، ده سه کار بیروم و له گهل یان، به ره و سه ره وه رویشتن.

پیکهاته ی به تالیونه که مان

نهم به تالیونه، به یه کن له به تالیونه چاک و نازا کانی هیزی خه بات و (کوردستان) یش ناسرا بوو، نزیکه ی (250) پيشمه رگه په کی هه بوو. کاک (نوری) فرمانده ی به تالیون و نه فسه ریکی سوپاش (شاخه وان) جیگری بوو. له چوار لقی گه وه پیکهاتبوو، سه رلقه کانی (حه مه نه مین گولچین، شیخ برایمه شه له ی نامادینی، نوو ره ی مام برایم و شه ریفی خاله) بوون. هه ریه کی له نه وانه، هینده نازا بوون، کون له جه رکیاندا نه بوو. هه روه ها به ده یان کوږی بوږی وهک (خه سه ره وی حه مه ی محه، نه نو ره ی توفیق هه ورامی، عه لی فه یمه، وریا براخاس، تایه ری حه مه مراد، عوسمان هه مه سالح کانیمساردی، نه نو ره ی سه عید بهک - هه فال درنده، سوله یمانی قه ساب) و گهلکی دیکه شی نیدابوو.

من لپیرو سراوی کارگیری بووم، (فرواد یاسین) لپیرو سراوی دارایی بوو. (قادری حاجی عه لی بهک) یش یاری ده ده ری بوو. سه برینچی وهک (برایمی توفیق) حه سه نه قووچ، برایم حه مه نه مین و نامیق توفیق (مان له گهل بوون، انبزاری عه قید نه مین) یش، له گهل چه ن پيشمه رگه په ک هاتبوو. چه ن هه وریه کی نزیکه خوشمان له گهل بوو، وهک (وړیا براخاس، شوانی عوسمان فایه ق، عه بیاس نه بوشاربی که بابجی، نه یه ده مه محمود - نه یه ده کوږ، جه زای نه حه شانه)، له به ره گه ی به تالیون پيشمه رگه بوون، کوه لیک زور سه یر و خوش تیکه لاو بوو بووین، زوږ به ی زوږ مان، خه لکی (سوله یمانی) بووین. هه رکیز پیکه وه تاقه تمان نه ده چوو، ومان ده زانی، بو سه یران هاتووین!

کوږیو نه وه

دوای نه وه ی هه موو له کانی به تالیونه که مان، له به ره کانی خواره وه گه رانه وه و له باره گه ی به تالیون کوږیو نه وه، روژی (12، 8، 1974) بوو، (فه تاج ناغا) له باره گه ی هیز، کوږیو نه وه په کی گشتی پین کردین، هه موو لپیرو سراو و پيشمه رگه کان نامانه بوون، پيشه کی ته ماشاپه کی چه که کانی کرد، پاشان سه به رت به پیو یستی له کان، په که په که قسه ی له گهل سه رلقه کان کرد. دواییش کوتاریکی جوانی دا، که تا ملوه په کی زوږیش،

ئەو قىسانە لە گۆنمدا ھەر دەزرنگانەو. بەتايپەتەي کاتى گوتى: ئىوھ ھەموو پېشمەرگەي کورد و رۆلەي ئەم خاکەن. گەر ئىوھ داکوکی لە نېشتەمانى خوتان نەکن، کى لەبرى ئىوھ. دژى ناگيرکەرانى (کوردستان) دەجەنگى؟! ھېوللارم، بە سەرکەوتوويى بگەريئەو. گەر ھەر پېشمەرگەيەگىش، لەپېنارى ولاتەگەيدا، گيانى خوى بەخفکرد، ئەوا دەيى، شانازى بە ئەوموھ بگا، کە (شەھادەي شەمەيدى) ھەرگرتوھ؟ ئىدى ھەر ئەو رۆژە، بېيان راگەياندين، بەياني زوو نامادەيىن و بەريکەوين.

ئازاد مستەفا و دوومەين بېيىن

کاتى کۆبوونەو تەواربوو، گەرنامەو و سەريکى ھاوبير (ئازاد) دا، گەليکى پى خوشبوو، کە لەگەل بەتاليونەگەدا، من و (وريا براخاس)، بو بەرەکانى جەنگى سەرەوھ دەچين. بەلام زۆر پارايەوھ و گوتى: ناگاتان لە خوتان بى و گيانى خوتان، بەخۆپاي دامەنين. چونکە (کاژيک) تازە خەريکە، سەريپى خوى دەکەوى و شورشيکى نەتەويى لە (کوردستان)، چاوەريپى دەسى ئىمە دەگا، ھەروەھا سەبارەت بە ئەو راپورتەي نووسيبووم. ھىندى دەمەتەقيمانکرد. بەلام بە ھيچ ئەنجامى نەگەيشين و بربارماندا، کاتى گەرنامەو، بەدريزى قەسەي لەسەر بکەين و چارەسەري، بو ھەموو گرافتەگان بدۆزىئەو.

(ئازاد) پىي گوتم: ھاوبيران برباريانداو، چاپ و رونويەک بو (کاژيک) بکەين، لەبەرئەوھ دەيى. ھەر ھاوبيري بە گۆيزەي تواناي خوى، برى پارە پيشکەشکا، من ئەو کاتە، مانگى (10) دېنارم ھەبوو. مووچەي مانگېکم دانى. (ئازاد) زېرى خيزانەگەي و (شېرکۆ)ش دەمانەچەگەي قەدى خويان فروشت، کە لە يارەگەي (بارزانى)، بە ديارى ھەريگرتبوو. ئىدى ھەر يەگە بەپىي تولاي خوى چى لەدەسەت، پيشکەش بە (کاژيک)ى کرد. دولجاريش مالاراييمان لە يەگەي کرد.

سەرەرزەگە

سەرلەبەياني زووي رۆژى (13، 8)، ھەموو پېشمەرگەگان لەسەر مەرزەگە نامادەبوون. دۆست و ناسياويکى زۆر، بو مالاراييکردنمان ھاتبوون. چەن رۆژى بوو، لەگەل (ھەمەعەلي) ھاوريما زويربووويى. بەلام کاتى گەرابووھ و زانيبووي، دەچين بو سەرەوھ، چونکەش رېي ھات و نەھاتبوو، خوى بو نەگيرليوو، بەکسەر ھات، منى بدۆزيبەوھ و باوھ شيبيناکردم.

دواي ماوھە، ترومبيلېکى زۆرى فروشگەگانمان بو ھات و سواربووين. لە مەرزەگە پەريئەو، لەنيو خاکی (ئيران) دايانەزاندين. ئىدى لە ئەويشەو، بە زيلي سەربازى

سوپای (نیران) و بهرینی تاییه‌ی سهرپازیدا، به‌رهو (بانه) رویشترین، لپهرسراویکی
 گوره‌ی (نیران)یشمان له‌گه‌ل بوو. کاک (نوری) کوتی: له ده‌زگی (ساواک) کارده‌کا.
 لپهرسراوکه و خوی، پیکه‌وه له جیبیکی تاییه‌تدا سواربوو بوون.

بانه

ئه‌و ریگه‌یه، زور دورودریژبوو، زیله‌کانیش زور له‌سرخو ده‌رویس‌تن، هه‌ر ته‌واو
 نه‌ده‌بوو، هه‌موومان به‌ته‌واوی ماندوو، خه‌والوو، برسی و وه‌رز بوو بووین، جگه‌ له
 ئه‌وه‌ی ریگه‌که‌ خول بوو، توزیکی زوری ده‌کرد، هه‌ر لقه‌ی چهن زیلیکی بو خوی
 داگیرکردبوو. ئیمه‌ش باره‌گی به‌تالیون، دوو زیلمان یه‌ن بوو، گه‌ره‌سه و ته‌قه‌مه‌نی ئیدا
 بوو. ئه‌و شه‌وه به‌ریوه‌بووین و یز به‌یانی نزیک نیوه‌رو، گه‌یشتیفه (بانه).

له (بانه) هه‌رچیمان کرد، لپهرسراوکه‌ی (ساواک) نه‌یه‌یشت، پێشمه‌رگه‌کان باب‌ه‌زن و
 سه‌ریکی شاره‌که‌ بدمن، به‌لام دوا‌ی ماوه‌یه، نان و چاو و په‌نیریان بو هینان، نانمان
 خوارد و که‌می بو‌ژاینه‌وه، دوا‌یی به‌ قه‌راغ شاره‌که‌یا ئیه‌ره‌بووین، چاو‌م لیبوو، له
 دوروه‌وه‌ کورده‌کان وه‌ستابوون و چه‌پله‌یان بو لیده‌داین، ده‌سیان یز راده‌وه‌شاندین!
 دلم په‌ریوو بوو، به‌زه‌یم به‌ خوم و نه‌وانیشدا ده‌ماته‌وه، چونکه‌ ئیمه‌ له‌ نیوان دوو
 ده‌وله‌تی داگیرکری (کوردستان)دا گیرمانخوردوو، تووشی ئه‌و هه‌موو چه‌وساندنه‌وه
 و چه‌ره‌سه‌رییه‌ بووین، که‌چی هیشتا نایه‌لن، له‌ نزیکه‌وه، له‌گه‌ل هاو‌زمانه‌کانی خوماندا
 بدوین!

له (بانه) دوروکه‌وتنه‌وه، دیسانه‌وه شه‌و په‌رده‌ی تاریکایی خوی، به‌سه‌رماندا دادایه‌وه،
 ئه‌و شه‌وه‌ش هه‌ر به‌ریوده‌بووین، یز به‌یانی پاشنیوه‌رویه‌کی دره‌نگیوو، له‌ نزیک
 هوردووکه‌ی کورده‌کانی لای خومان راوه‌ستاین، باشبوو، له‌ ئه‌و ناوه‌ ناو هه‌بوو،
 پێشمه‌رگه‌کان که‌می په‌شوویاندا، کاک (نوری) بانگیکردم و کوتی: (سه‌رده‌شت) لیره‌وه
 نزیکه، جیبه‌که‌ی من به‌ره و له‌گه‌ل دوو پێشمه‌رگه‌یا بچن، فه‌رده‌یه شه‌کر، بیست کیلو
 چا و هیندی نان بکرن.

سه‌رده‌شت

زورم پنخوشبوو، (سه‌رده‌شت) ببینم، یه‌کسه‌ر له‌گه‌ل (نیهاد)ی هاو‌ریم و پێشمه‌رگه‌یه‌کی
 دیکه‌ سواربووین و رویشترین، بیگومان، هیچمان شاره‌زا نه‌بووین، به‌لام شوئیره
 ئیرانییه‌که، له‌ نیوه‌راستی بازاره‌که‌دا، جیبه‌که‌ی راگرت و به‌ فارسی کوتی: خیرا شته‌کان
 بکرن، چونکه‌ دروکه‌نه‌کان دانه‌خرین، تاریکیکردبوو، زوربه‌ی دووکه‌نه‌کان داخرا بوون.

نیمه‌ش هر سینگمان، جلی پیشمه‌رگه‌مان له‌بره‌دابوو، دابه‌زین و له‌نیو ئاپووره‌ی خه‌لکه‌کا راه‌وستابووین و له‌نیوان خوماندا قسه‌مانده‌کرد. تا بزانی، به‌ره‌و کوی بیروین و شته‌کان بگرین، به‌لام هر هیندم زانی، هرچواره‌ورمان به‌خه‌لکی (سه‌رده‌شت) ته‌را، به‌روریه‌کی خوشه‌وه، به‌خیره‌هاتنیانکرین، هر لیمان ورده‌بوونه‌وه و ولایندمزانی، فریشته‌ین و له‌ناسمانه‌وه باریوین! منیش به‌یه‌کیکیانم گوت: به‌ماته‌وی، هیندی شه‌کر و چا بگرین، له‌کوی ده‌سمانده‌که‌وی؟ خیرا دوو که‌سیان هاتنه‌پیشه‌وه و گوتیان: هه‌موو دوو‌گانه‌کان داخراون، نیوه له‌گه‌ل ته‌م ئاغا‌یه‌دا، لیره‌ بووه‌ستن، نیمه‌ بۆتان په‌یاده‌که‌ین و له‌جیبه‌که‌ی ده‌ماوین. نیدی خیرا، یه‌کی سه‌روو ساردی و بایوله‌یه‌ نانیان بو هینان، پاشان گه‌لی پرسپاریان لی کردین و منیش، به‌ناره‌زووی دلی خۆم و زۆر (کاژیکانه) وه‌لاممدانه‌وه!

هیندم له‌یاده، په‌کیکیان گوتی: نیمه‌ له‌ نیوه‌ خراپترین، به‌لام جاری چارمان نییه‌ و بیه‌منکین، منیش گوتم: نیمه‌ و نیوه، هه‌موومان کوردین و برای یه‌کدین، هیچ سنووری له‌یه‌کدیمان نا‌کا، با نیمه‌ به‌ شتی بگین، بوژی ده‌ین، نیوه‌ش داوای مافه‌ ره‌واکانی خۆتان بگن، هرچه‌نده‌ نه‌وان، زۆر به‌چاوی ریز و خوشه‌ویستییه‌وه، ته‌ماشایانده‌کردین، به‌لام له‌ناه‌وه‌ نه‌ه‌چوو، زۆر باوه‌ریان به‌پشگیری (ئیران) و سه‌رکه‌وتنی نیمه‌ هه‌ین! نیدی هر هیندم زانی، دوو‌بره‌مه‌رکه‌هاتنه‌وه و گوتیان: هه‌موو شته‌کان نامانده‌ن و له‌نیو جیبه‌که‌دان، زۆر خه‌ریک‌بووین، پاره‌یانده‌ینی، به‌لام به‌هیچ شینویه، قایل نه‌بوون، وه‌ریگرن.

به‌راستی دلم پڕبووبوو، توند ده‌سی هه‌ردووکیانم گوشتی و مالاوام لی کردن، تا له‌چاویش ونه‌ووین، نه‌وان هر له‌ته‌ر سه‌رجاده‌یه‌ کوبووبوونه‌وه و ته‌ماشایانده‌کردین، (نیهادیش به‌ده‌نگیکی نزم هه‌ی گوتم: دووڕ نییه، داوای (ساواک) هه‌موویان به‌شعق نه‌ه‌چرینی، منیش گوتم: نه‌وان خویان پیشه‌کی، نه‌وه‌ باش ده‌زانن، به‌لام هه‌ستی نه‌ته‌وه‌بیان هینده‌ به‌هیزه، خویان بو نه‌گیرا، گویش به‌سووکایه‌تی و لیدان نامان! نه‌وه‌ شه‌وه‌ پیشمه‌رگه‌کان، له‌ته‌وه‌ ناوه‌ چایان لینا و که‌می حه‌وانه‌وه، پاشان به‌ره‌و (خانه) سواریبووینه‌وه و لامان نه‌دا، به‌کیوه‌کانی پشته‌ی (خانه‌) دا سه‌رکه‌وتین، تا که‌یشتینه‌ سه‌ره‌وه، ته‌ماشامکرد، نه‌وه‌ ناوه‌ هه‌مووی به‌سه‌ربازی (ئیران) گیراوه‌ و هر له‌نیوان چهن سه‌ر مه‌تریگدا، قووله‌یه‌کی سه‌ربازییان قووترکردوه‌ته‌وه، کانی خوره‌لاتی (کوردستان) مان به‌جیه‌یشت و به‌دیوی باشووردا شو‌ریبووینه‌وه، به‌ده‌ستووری (عیراق)، زاله‌که‌یه‌ک له‌سه‌ر جاده‌که‌ بوو، باریان بو لاداین و به‌ره‌و‌خواربووینه‌وه، داوی ماوه‌یه، له‌ (حاجی هۆمه‌ران) تیه‌ترین و که‌یشتینه‌ (نازادی).

نازادی

دهمی نیواری روژی (14، 8) بو، زیله‌کان له (نازادی) دایانه‌زاندین و هر لقی له بن دلریکا، باره‌گی خوی دام‌زراوند. نه واره زور جه‌نجالبوو، کانی و ناویکی زور سارد و خوشی لیوو. هر زوو پیشمه‌رکه‌گان، ناگریانکره‌وه و دورکل به‌رزبووه‌وه، خیرا چایان لینا.

کاک (نوری) به خوی و دهسته‌که‌یه‌وه رویشتن و نیشه‌کان هه‌مووی به سهر منبا کهوت دواي کهمی حه‌وانه‌وه، خیرا به‌سهر لقه‌کاندا که‌رام، ناو و پله‌ی لیپرسراوی هه‌موو پیشمه‌رکه‌گانم تومارکرد شه‌کر و چامان به‌سهردا دابه‌شکردن. نه و پیشمه‌رکه‌کانی ناسیاو و خزمیان له نه واره هه‌بوو، موله‌تبان وه‌رگرت و رویشتن، نه و شه‌وه له نه‌وی نورستین.

فهرهاد عبدالله‌مه‌مید

بو به‌یانی، (فهرهاد عبدالله‌مه‌مید) هات بو لام. به‌یپی ریکخستن می، تا نه و کاته هر لیپرسراوم بوو. دواي هه‌والپرسین ویستی، باسی (کاژیک)م له‌که‌ل بکا. سهره‌تا گویم بو شلکرد. تا بزاتم، ده‌لی چی، نینجا تیگه‌یشتم، هر وه‌ک جاران منجه‌مسجده‌کا و میچی دیکه‌ی پی نییه، منیش یه‌که‌وراست پیم کوت: له نه‌م کاته‌وه، پی‌ومندی هاو‌پیه‌تی نه‌بی، نامه‌وی، هیچ جوره پی‌وه‌ندی‌یه‌کی (کاژیک)م به‌توره هه‌بی، چونکه هه‌رچی (عوسمان ره‌شید) له (سوله‌یمانی) بوی باسکردم، هه‌مووی راستیوو.

نینجا بایدابه‌وه و چه‌ندین سویندی به‌گوری شه‌مید (عومهری سالح مه‌نسور) خوارد، که نه‌ویش وه‌ک من، ناگای له ریکخستنه‌که هه‌بووه و ده‌سی نویشیان کردوو به زاخا! پاشان کاتی پی زانیوه، له‌که‌ل (عبداللاناگرین) زور خه‌ریک‌بووه، سهرله‌نوی ده‌سپیکه‌نه‌وه و ریکخستن نامه‌زربنه‌وه، پینشیازیشیکردوو، لیژنه‌یه‌کی نیوچه‌ی خویندکارانی (سوله‌یمانی) درووستکری، من و (فهرهاد) و هاو‌پیریکی دیکه، کاری قیدا بکه‌ین، به‌لام (ناگرین) قایل نه‌بووه.

نیدی من به‌نه‌واوی بوم ساغبووه‌وه، که (کاژیک) هه‌رگیز ریکخستنیه‌کی ریکو‌پیکی نه‌بووه، هه‌موو لیژنه‌ی نیوچه، لق و سه‌رک‌دابه‌تی (کاژیک) به‌ته‌یا هر (عبداللاناگرین) خوی بووه و به‌ریوه‌پیردوو، جا نیدی نه و خوی له نه و کاته‌دا، پی‌وه‌ندی به‌کیوه بووه، نه و مه‌تله‌م بو هه‌ل نه‌ده‌هات!

پاشان له‌که‌ل (فهرهاد) چوین بو لای ره‌وانشاد (عومهر شه‌مه‌بی)، نه و کاته نه‌و، له‌سهره‌وه کاریده‌کرد و له (نازادی)، خانویه‌کیان دابوویه. ژوویریکی که‌وره‌ی هه‌بوو،

پروبو له خهلك. كه چووم. كاك (نوري) له نهوي دانېشتبوو. منېش كه منې دانېشتم و هيندي دهمته فيگرا. يه كس تر تېگې بېشتم. نهو شوه تا به ياني. (اومهر) و (فهرهاد) له گهل (نوري) باسي جولانه وه كه ي (پنجوين) يان كړيووه. هر چه نده (نوري). زور برواي به بيروياوهر و كار كړن نه بوو. نه و انېش هيندي ديكه. په شيمانيان كړدبووه وه. نهو شوه مان به هم دهمته قيوه دره ننگر. به لام پتر باسي پيوه ندي نيوان شورش و (نيوان) مان ده كړد. پاشان له نهوي نووشتن و بو به ياني وه لامان بو هات. گوتيان: شيواره چن لپرسراويكي گوره دين و قسه تان له گهل ده كن. نيمش تا نهو كانه. همرو پېشمه رگه كانمان كو كړدوه.

كوراني بارزاني

نيواړه ي روژي (16. 8). تاريخي كړدبوو. پېشمه رگه كان همرويان كو بوو بوونه وه و چاره بريانده كړد له پر له سر جاده كه. چن تروميلي وه ستان. هيندي پېشمه رگه ي جامانه سوو. هر زو دابه زين و خيرا چورده وري نهو ناو ديان كړت. پاشان جووته براي بارزاني (شيريس) و (مسهوود) دابه زين و رووه واپورده هاتن. سلاويان كړد و زور به گرمي. به خپره اتنيان كړدين. به تانيه كان راخستبوو. (شيريس بارزاني) دانېشت و (مسهوود) ي برا پچووكيشي. له دوليه بدهنگ. به پيوه وه ستابوو. نېنجا كاك (شيريس). هيندي قسه ي بو كړدين و گوتي: نه ي كوره نازاكانې شاري هلمهت و قورباني! ميرتان نه چي. سالي (1963). ليواي (20) ي سوپاي (عيراق). چي بي كړدن. نهوا نه ورو له نهم ناوه و نيوه مان بويه هيناوه. توله ي خوتانيان لي بگه نه وه. ندي هروا گلي قسه ي ديكي كړد و ماوه ي چارمكيكي خاياند. پاشان گوتي: گر پرسيا ريكتان هيه. فهرمون. نېنجا گوتي: چيتان پيوسته؟ به لام كهس وه لامي نه دابه وه. كاك (مسهوود) يش. هېچ قسه ي نه كړد. ندي ملاواييان كړد و چون هاتبوون. هرواش گه رانه وه. كاك (نوري) اش به ريكي كړدن.

له راستيا. قسه كانې (شيريس) زور ساكاربوون. هر نه يده زاني. پېشمه رگه كان چون هانېدا. تا شهرپان بو بكن. كاتي گويم له نهو قسانه بوو. له دلي خومدا پېكهنيم ده هات. چونكه قسه كانې نه وه ي پيشانده دا. نهو كوشتاره ي ليواي (20) سالي (1963). له دانېشتوواني (سوله يمانې) كړدبوو. ندي نهو كار هساته ته نيا هر پيوه ندي به خهلكي نهو شاره هيه. هېچ پيوه ندي به همرو گلي كورده وه نيه. تا له هر كوييه كي (كورديستان). ليواي (20) و هيزه كانې دوزمانيان ده سكوت. توله ي خويانيان لي بگه نه وه. بلكوو ده بي. هر خهلكي (سوله يمانې). به ده سي خويان. توله ي ره شه كوزيه كي روژي (9. 6. 1963) بگه نه وه!

ئىنجا پىشمەرگە كانىش لەنبوخرىاندا، باسى قسەكانى (ئىدرىس بارزانى)يان دەکرد، ھەر كۆمەلى بە شىوھە لىكىياندەداپەو و زەردەخەنەيان بوو. من و (ورىا، ئىھلا، شوان و تەھا)، لە سووچىكەو دلىشتىبووین، گالتمەن بە نەو قسانە دەھات پاشان (نورى) كەراپەو. بانگىكردم و گوتى: قسەكانى كاك (ئىدرىس) چون بوو؟ منىش پرسىارەكەم بە خۆى فروشتەو و گوتم: نەى تو دەلىى چى؟ ئىدى ھەردوكمەن پىكەنەن و ھىچ قسەمان نەكرد ئىنجا گوتى: سەرلەكانم بو كۆكەرەو، منىش خىرا ھەرچوار سەرلەكەم بانگكرد و دانىشتىن. (نورى) گوتى: ئەم شەو كاژىرى (12)، ترومبىلمان بو دى و بەرەو بەرەكانى جەنگ دەروپىن، بەلام نەگوت، بو كۆى دەچىن.

ئەو شەو، ھەر لە كاژىرى (9)و، پىشمەرگەكان لىنى نووستن، جگە لە من و (نورى) و چوار سەرلەكە، كەسى دىكە نەپدەزانى، كەى دەروپىن، خەومان لىن كەوتىبوو، لە دەنگى ھارەھارى ترومبىلەكان خەبەرمانىبوو، ھەر زوو ھەموو پىشمەرگەكان ھەستان، خويان كۆكردەو و سولربوون، كاژىرى يەكى شەو بەرىكەوتىن، (ھولاد ياسىن) و (قازىرى حاجى عەلى) و چەن پىشمەرگەپەكەش، لە بارەگەى بەتالىون لە (ئازادى) مانەو.

ھاویديان

دەمەوبەيانى روژى (16، 8)، ھىشتا تارىكولىبوو، لە گوندى (ھاویديان) دابەزىن. (ھاویديان) گوندىكى چكولانەى جوانبوو، ھەرچواردەورى ناروددرخت بوو. نزىك جادەى لىربوو، بەرەكەى نەشتىكى فراوانبوو، بەلام پالى بە زنجىرە چىپەكى سەخت و كۆرەو دابوو، گوندەكە لە چەن پىرەمىزدى پتر، كەسى دىكەى تىدا نەمابوو.

پىشمەرگەكان دابەزىن و يەكسەر بەرەو مزگەوت رویشتن، مزگەوتەكە دىوارى نەبوو، كراوہبوو، خەوزىكى كۆرە و خاوينى پىر لە ئاو، لە دامىنى مزگەوتەكەدا ھەبوو. خەرىكى دەمچاوشتن بووین، لەپىر دوو فرۆكەمان لىن پەيدا بوو، گوندەكەيان بە بۆمبا و شەستىر داكرتەو، چەن فەرەپەكەيانكرد و پاشان دەنگيان نەما، كەس فرىاى راكردن نەكەوت، لە ئاواندا ھەر پىشمەرگە بوو، خۆى بەزەوينا نابوو، ھىندىكى دىكەش دىواى يەكەمىن دەسرىز، رايانكرد و دوور لە ئاوالى، لە پەنا بەرەكاندا خويان شارەمو.

من و (نورى) لە پەنا دىوارىكەدا، خومان ماتدلىبوو، ئىدى كە فرۆكەكان رویشتن، يەكسەر ھاتىنەدەرەو، گويمان لە ئالە و ھاوارى پىشمەرگە برىندارەكان بوو، بەپەلە بەدەنگ ھاوارى برىندارەكانەو چووین و برىنىچەكانىش، برىنەكانىان بو تىماركردن، تەرمى شەھىدەكانىشمان كۆكردەو، ھىشتا پىشمەرگە، ئانى بەيانى نەخواردبوو، تەقەى نەكردبوو، (7) برىندار و (3) شەھىدەمان ھەبوو، لەنبو برىندارەكاندا، (شوان)ى ھاویرى تىدا بوو، فىشەكى بەر رانى كەوتىبوو، كە چوومە سەرى، يەكسەر گوتى: جگەرەپەكم بو داگىرسىنە، منىش ماچمكرد و گوتم: بە ھەرزان رزگارنىبو!

نیمه هله به کی گه وره مان کرد، چونکه نه وه به رهی پینشه وه ی جهنگوو، ده بووایه، کاتی پیشمه رگه کان دابه زین، (نوری) ری هیج که سیکه نه دایه، ملی ری نیو ناوایی بگری، به لکوو هر به کسه، له بناری شاخه که کو بووینایه ته وه!

پاشان (نوری) زور تووره بوو، هاواریده کرد و له بهرچاوی نه وه هموو پیشمه رگانه، گه لی قسه ی ناشیری، به ره وانشاد (حه منه مین گولچین) گوت نه ویش گوتی: با وایی، ئیسته وه لامت ناده مه وه، به لام با من و تو بمانینی، گه ماین، چارقه که ما! به داخه وه، له نه وه جهنگه ده سهویه خه یه دا نه گه رلیه وه و زور مه ردا نه شه هیدبوو!

دوایی برینداره کانمان کو کرده وه، هموو یانم به نه و ترومیلانه ی پنی هاتبووین، ره وانای (که لاله) کرد، (نوری)ش فرمانیدا، هر (3) پیشمه رگه شه هیده که بنیزن، منیش چووم و به هیواشی پیم گوت: گه ئیسته، له بهرچاوی نه و پیشمه رگانه، تهرمی نه م شه هیلانه، ههروا به جله کانیا نه وه بنیزن، کاریکی خراپ له وره و باری دهروونیان دهکا، هیشتا ترومبیله کان نه گه راونه ته وه، با تهرمه کانی نه وانیش، بو سه رگه دایه تی بنیزینه وه، له نه و ی بیاننیزن باشقره، گوتی: نه مه به رهی جهنگه و شوپشه، تو سه ر له کاری سه ربازی ده رناکه ی و نابی، ههست و سوز کارتییکا، نیمه پیمان ناگری، له هر شوینی به کی شه هیدبوو، بو شوینی خوی بینیزینه وه و راده سی که سوکاره که ی بکینه وه، به لکوو گه تهرمه کانیا نمان ده سکه وته وه، ده بی، هر له نه و شوینه را بیاننیزن.

من نیگه یشیم، قسه کانی زور راستن و له میژه پیشمه رگه یه، به چندين روژی وا سهخت و پر مه یه ندا تینه ره بوو، نه زموونیکی زوریشی هه یه، له گه ل نه وه شدا هر گوتم: راسته ده که ی، به لام خو هیشتا کاتمان هه یه، ده سمان به تاله، ترومبیله کانیش به چولی ده گه رینه وه، تکایه نه م کاره به من بسپیره، با بیاننیزینه وه، که ی تووشی باریکی و ابووین، نه و کاته هر له نه و شوینه دا، تهرمی پیشمه رگه کان ده شارینه وه، باشبوو، گوتی: با قسه ی تو بی، له به تانییه کانی خویانیانه و میان بهیچن، ناوه کانیا ن بنووسن و ره وانای ده زگه ی (مه کته بی عه سکه ری) بیان کن، ئیدی نه وه بوو، له گه ل برینداره کاند، (ته ها)ی هاو ریم نارد و تا ناو ریشم دایه وه، هر سی بریینه که ش، هر زوو له نیو خویاندا ریکه وتبوون و له ترساندا دیارنه مان!

دوایی له مالیکی چولکراوی کونده که، باره که ی به تالیونمان دانا، (نوری) و هه رچوار سه رلقه که، کو بوونه وه یه کی داخراویان کرد، بریاریندا، به زووترین کات، به چیا که دا هه لکه رین، شاره زا به کیان پیشکوت و ورده وریه، لقه کان به دوا ی به کیدا رویشتن، من و ره وانشاد (نه نومری توفیق هه ورامی)، له باره که ی به تالیون ماینه وه، هه رچه نه

دلوامان له (نوری) کرد، نیمه‌ش له‌گه‌لیان بچین، به‌لام قابل نه‌بوو، کوتی، نیوه ده‌بی، پیشولزی له تهرمی شه‌میده‌کان بکن، پارم‌تی برینداره‌کان بدهن، نان و ناومان بو بنیرن.

هر نه‌وان رویشتن، هینده‌ی نه‌برده، دوو فروکه‌که هاتنه‌وه، چاریکی دیکه، گونده‌که‌یان دگرته‌وه. به‌لام جگه له نیمه، که‌سی دیکه‌ی تینا نه‌مایوو. من و (نه‌نوه)یش، هر یه‌که له په‌نا تاشه‌به‌ردیکنا، خومان ماتدایوو، فروکه‌کان تا تاریک‌وو، یواریان نه‌ده‌یا، هر ده‌سوورانه‌وه و جارچاریکیش، به‌سریریکیان ده‌کرد. ئیدی تا ئیواره نه‌مانتوانی، بو نیو گونده‌که بگه‌ربینه‌وه، می نان و ناو ماینه‌وه. من تفه‌نگه سه‌رتوپه‌که‌ی خوم پییوو، دهردی (نیهاد)ی هاوریم ده‌یگرت: گوچانیکت بی یوولیه، گه‌لی له نهم تفه‌نگه باشتر یوو! (نه‌نوه)یش تازه له سوپای (عیراق) هه‌لاتیوو، زور شتی ده‌زانی، به‌لام هیشتا به‌غهرمی پیشمه‌رگه نه‌بوو، به‌زوری خوی له‌که‌لمان هاتیوو، چه‌کیشی پی نه‌یوو! به‌راستی کوری بوو، له مردن نه‌ده‌که‌رایه‌وه، زور وره‌ی به‌رز و نازا بوو، زور دلنه‌وای منی ده‌کرد. چونک من که‌می ده‌ترسام، ناخر نه‌وه په‌که‌مین جارمیوو، به‌ئو شیوه‌یه و راسته‌وخو، به‌شداری له به‌ره‌ی جه‌نگا بگم، فروکه‌کانیش ماوه‌یان نه‌ده‌دا، سه‌ره‌ره‌بینین. له‌به‌ر خۆشمه‌وه ده‌مکرت: باشه، نه‌مانه خویان کورد نین؟ هیزی پیشمه‌رگه‌یان نییه؟ بو وا نیمه‌یان، له نه‌و په‌ری (کورده‌ستان) هود هیناوه و لیزه به‌ره‌لایانکردووین؟ ناخر نیمه شاره‌زای جوگرافیا و توپوگرافیای نیوچه‌که نین!

له نه‌و ناوه‌شدا، هیندی جار پیشمه‌رگه‌کانی هیزی (باله‌ک) ده‌بینران و هاتوچویانده‌کرد، نازانم، خه‌ریکی چی بوون؟! هه‌موو خویان زور جوان گورییوو، هر ده‌سوورانه‌وه، به‌لام فروکه‌کان تا دره‌نگانی، هر به‌رده‌وامیوو، به‌نزمی به‌سه‌ر گونده‌که‌نا ده‌فرین و یومبارانی به‌ره‌ی جه‌نگه‌کیان ده‌کرد نه‌و بومیانه‌ی به‌سه‌ر نه‌و چیا به‌رز و سه‌ختانه‌یا به‌ریانده‌دایه‌وه، به‌ر هر شوینی ده‌که‌وتن، پارچه‌پارچه‌یده‌کرد و هر ته‌لیزه‌به‌رد بوو، به‌ناسماندا ده‌چوو. پاشان به‌نه‌ملا و نه‌ولادا بلاوده‌بوونه‌وه، زور ترسانک‌وو.

سه‌ره‌تا وږه‌ویوو، به‌لام دوا‌ی ماوه‌یه هینوربوومه‌وه، هه‌ردوو‌کمان له‌په‌نا به‌رده‌زله‌کان هاتینه‌ده‌ره‌وه و بو باره‌گه‌ی به‌تالیون گه‌راپه‌نومه هیندی پیشمه‌رگه‌ی هیزی (باله‌ک)، له نه‌شکه‌وتیکی سه‌روو گونده‌که‌ بوون، خیرا چووم و ره‌وشی خومانم بو باسکردن، نه‌وانیش دوو یه‌سترپان دامی، نان و ناومان بارکرد و دوو پیشمه‌رگه‌یان له‌گه‌ل نارد. تا فریای پیشمه‌رگه‌کانی بخن. (نه‌نوه) کوتی: من له نه‌وه زیاتر ناتوانم، لیزه بمینمه‌وه. ئیدی منی به‌ته‌نیا به‌جه‌هینشت، له‌گه‌ل یه‌سنره‌گاندا رویشت و نه‌که‌رایه‌وا!

نه به رڼه کې قاره مانده کی کم ونه!

زنجیره چپای (گورزه) چن چپایه کی زور بهر ز و سه ختن، لووتکی چپاکان، به سر همور نهو نیوچه په دا دهر وائ. هموویان به ره بایه یی سربازی توندوتول تهرابوون، سرباز کانیښ، ناگایان له همور جووله به کی گوند و جاده کان بوو. همیشه له نهو یوه، نهو ناو دیان به هاوړن داده بیژا، ره بایه کانیښ زور قایم بوون، هر چوار دهر وره کانیښیان، به مین چیترا بوون. تنیا هر به فروکی هالیکوپتر، خوارین و تهقه مه تیان بو ده چوو. به کورتي، نهوان شوپنه کیان زور باښوو. به سر شوپنی هیزه کانی پشمه رگه دا، زور زالیوون و به ته وای، کونترولی نیوچه کیان کردبوو.

نیواری روژی (16، 8، 1974) بوو، په یونۍ یادی دلمزلاندنی (28) ساله ی (پارتي دیموکراتی کوردستان) دوه، پشمه رگه قاره مانه کان، په لاماری ره بایه کانی چپکه کیان دا و تهقه گه رمبوو. کوره نازاکانی پاریزگی (سوله یمانی)، هلمه تیکی شیرانه یان برد و هر یه که مین روژ، هیندیکیان لی تفروتونا کړین، یه که مین بریندار، (عریف علی) ناوینکی خه لکی (به غدا) بوو، به کول هیثایانه خواره وه. هر زوو ناو و ناوینشانی خوی، له سر سهره پاکتی بو نووسیم و کوتی، تو خوا گهر مردم، نه مه ناوینشانی که سوکارمه له (به غدا)، ناگاداریانکه نه ورم نیدی دوی نه ورم، یه که له دوی یه که، برینداریان به کول بو ده هیثایان. منیش هیچ ده سه لاتیکم نه یوو، هر سی برینپیچکه مه لاتیوون، دهرمانیشمان لانه بوو، تا هیندی تیاریانکه مین، گهر شورشیکي ریکوپیکبوایه، دیسپلینی سربازی مه بوایه، نهو برینپیچانه یان دادگایی ده کرد و به سزای خویان ده که یانندن! به لام شورشکه، هیچ به سر هیچ وه نه ما بوو. بویه نه نجامه کی، به هرهس و مالویرانی که له که مان کوتاییهات!

دوایی ناچار بووم، نه م جاردهش په نا بو بنکه کی هیزی (بالهک) بهر مه وه. خیرا رامکرد و له نه شکوته که، برینپیچکی لی بوو، هرچی چونر بوو، قابلمکرد و له کلم هات. نیدی یه که یه که، برینداره کانی تیمارکرد و به جیبه کان بهریمکردن. دوی نهوان، ده وانشاد (تایه ری حه مه مراد) بریندار بوو، به لام برینه کی ناسانوو، هر به پی خوی له چپاکه دلبه زی. ښنجا (نیهاد)ی هاوړیم هات و گوله یه که له شلکه ی رانی دابوو، به لام له همووی سیرتر نه ورم بوو، کانی پشمه رگه یه که له دورمه وه، هاواری ده کرد. جنیوی به برینپیچکان ده دا و ده یگوت: (بله) شینی گه واد، له کوی خوتان شاردووه ته وه؟ فریامکون و وهرن، تیمارمکن، هر زوو زانیم، نهو دهنگه، دهنگی (سوله یمان)ی هه سابه، گوله یه له قورکی دابوو، خوینیکي زوری له بهر رویشتبوو، همور روخسار و ملی، به خوین داپوشرا بوو. به کولی اوری ابراهاس) وه بوو. هیثا هر دیقیرائند نیدی به په له تیماریانکرد و ره وانه مانکرد. چن روژی دواتر، شورش ره وانه ی (اتاران)ی کردبوو.

نیهاد مه‌حموود نه‌مین (1944 – 2006)

بوای دووشو، هموو ره‌بایه‌کان گیران. وه‌ک پیشمه‌رگه‌کان بویان گیرامه‌وه. زوربه‌ی سهربازه‌کان، له شه‌رکه‌دا کوژران. هیندیکیشیان تا بوافیشه‌ک جه‌نگابوون و خویان به‌ده‌سه‌وه نه‌دابوو. پاشان له نه‌ر چیا سه‌خته به‌رزانه‌وه. به‌ده‌م (هه‌له‌وله‌ للبعث الصامد) وه. خویان هه‌ل‌دابوو و خواره‌وه! نه‌نیا به‌ک سهربازی رپوله‌ی رمشه‌له‌ی چکولانه. به‌دیل گیرا بوو، نه‌ویش بوای ملازم (نیزاری عه‌فید نه‌مین) که‌تیوو، ده‌یکوت: که‌وره‌م تو له هه‌ر کوی بی. له‌که‌لته‌به‌م. زور دلی به‌ نه‌وه خوشبوو، که‌ بزگاریبوو بوو. پیشمه‌رگه‌کانیش شوخییان له‌که‌ل ده‌کرد. دوایی ناردمان بو سهرکردایه‌تی.

هه‌رچه‌نده له نه‌و نه‌به‌رییه‌دا، سهرکه‌وتنیکی که‌وره‌مان به‌ده‌سه‌پنا، چه‌کیکی زورمان ده‌سکه‌وت. به‌لام به‌باخه‌وه سهربازه‌کان به‌ تهنه‌که قه‌ناسه‌کانیان، که‌لبکیان لی بریندار و شه‌هید کریین. له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، له‌ کاتی چه‌ک کوکردنه‌وه‌دا، هیندی پیشمه‌رگه. مینیان پینا نه‌قیبووه‌وه و گیانیان له‌ده‌سدابوو. نه‌نیا له نه‌و دوو ئیواره‌یه‌دا، (43) بریندار و (17) شه‌هیدمان هه‌بوو. له‌نیو شه‌هیدمکاندا، (هه‌مه‌نه‌مین گولجین‌ای سهرلق بوو، که‌ له سهرمه‌تای شورشه‌وه. پیشمه‌رگه‌ بوو پیلویکی زور نازا و به‌ریز، کوربیکی نه‌توه‌یی و دلسوز بوو. هه‌روه‌ها (حه‌سه‌نه‌ ره‌ش)‌ای پورزای ملازم (نیزارایش شه‌هیدبوو، کاتی خوی جه‌لالی بوو، ده‌مناسی. کوربیکی نازابوو، زوو‌وو سهردانی (نه‌حه‌ی دابی) ده‌کرد و سهری له‌ ایه‌کی‌تی جووتیاران) ده‌دا، دوستایه‌تیمان زور خوشبوو.

هه‌مه‌نه‌مین گولجین (1939 – 1974)

زوری یی نه چوو، (ئه نوهری توفیق هه ورلای)، به ناربیجیه که وه په بنا بو وه، زورم پینوشیوو، به ساغی بینمه وه. وهک یاسیانه کرد، یه کی له ههره کوره نازلکان بوو، هه موو ناربیجیه کان، نهو به ره بایه کانییه وه نابوو. ئیدی له بری چه کی، کلاشینکوفیک و ناربیجیه کی پیوو. (نوری)ش له گه رانه وه ماندا، بردی بو (مه که یی عه سگری) و به فرمی کردی به پیشمه رگه!

دوای نه وهی دووشه و دوور و ژ شه ربوو، هیزی پیشمه رگه زور به باشی جهنگابوون و توانیان، لووتکه ی هه موو زنجیره چیاکان بگرن و له هیزه کانی بوژمن پاکیانکه نه وه، خواردن و خویان لی حه رامبوو بوو، به ته وای ماندوو بوو بوون، به لام هیشتا هه وره یان به رزیوو.

نیواری رۆژی سێهه، به تالیۆنکی هیزی (زمناکۆ) هاتن و به تالیۆنکه ی ئیمه یان گۆری. فرمانده ی به تالیۆنکه، ناوی (هاواری نوری حه لار) بوو. به داخوه هه ر نهو نیواریه یی سه رکه وتبوون، مینی له ژیر پیندا ته قیبروه وه و یه کسه ر شه هیدبوو بوو. ئیدی ئیمه، به ره و (نازادی) گه راینه وه. پاشان سوپای (عبراق) به کوپتره کانیان، هیزیکی دیکه یان، له چیاکه دابه زانده وه، سه رله نوی چیاکه یان داگیر کرده وه و به تالیۆنکه ی (زمناکۆ)ش، دوای تیکرانیکی ده سه ویه خه، کشابوونه وه! *

سه رله نیواری رۆژی (8.18) بوو. له گۆندی (هاواریان) گه راینه وه. رۆژی (19)ی مانگه به یانی زوو له نیوچه ی (نازادی) دامه زراینه وه. نهو چه ن رۆژه ی له نهوی بووین، زور به ی کات لای (عومه ر شه مه یی) بووم.

سه رانیکی گتوپر

نیواری رۆژی (8.20) بوو، جروته برا (فه رهیدوون عه بدولقادر) و (فه رهاده)، سه ریان لی دام. (فه رهیدوون) له میژبوو، پیوهندی به شوپشه وه کره بوو. له نیوچه ی سه رکرده یه تی جیگر بوو بوو، به لام پیشمه رگه نه بوو، سه کرتیری (نوری شاهه یس) بوو. فه رهیه کی سه ی نوی پیوو، گۆتی: لای لیپه سراویکی کورده کانی نهو دیو بانگه راوین، توش له گه لمان وه ره. به لام نابن، به هیچ شیوه یه، ده مه ته قی له گه ل خاوه ن ماله که دا بکی، منیش نهو نیواریه ی، هیچ کاریکم نه بوو، هه زمه کرد. بزانه، نهو شوپنه کوینه و خاوه ن ماله که ش کپیه!

* کاتی خۆی له ژماره (704)ی رۆژی (8.18. 2010)ی لاپه ره (18-25)ی گۆفاری (گولان)دا، له گۆتاری (داستانی قاره مانانه ی شیرمه کورتی کورد له چیا ی گۆره زه، بیره وه ری نهو رۆژانه، به درێژی بڵاو کرده و ته وه هه روه ها له په رتووکی (بارانی خوین و بای مه رگه) و له لاپه ره (86-115)یدا، بو دوه مین جار بڵاو کرده وه.

ماوهیه به رهو سنووری نیوان، ههردوو به شه‌که‌ی باشوور و خوره‌ه‌لاتی (کوردستان) رویشتین، پاشان گه‌یشتینه هوربووگه‌یه‌ک، زور به‌یان ره‌شمالیان هه‌لدابوو. هیندیکیشیان که‌پریانگردبوو، له مالی پیاویکی چوارشانه‌ی به‌خوی ریکوینک دایه‌زین و منیان پی ناساند، وا بزائم، ناوی (ره‌سول) بوو، گهر ناوی راسته‌فینه‌ی خوی بووین! برنج و گوشقاویکی زور به‌نامیان لینابوو، دوا‌ی نه‌وه‌ی نانمانخوارد، له‌به‌ر تیشکی زیوینی نه‌و مانگه‌شوه جوانه‌دا دانیشتبووین، به‌دهم چاخواردنه‌وه‌وه، قسه‌مانده‌کرد.

کاک (ره‌سول) به قسه‌کانیدا دیاربوو، پیاویکی زور نازابوو، گه‌لی قسه‌ی ریکوینکی بو کردین، به‌لام ههر تاوه‌ناتاو، هه‌ناسه‌به‌کی هه‌لده‌کیشا و ده‌یکوت، جاری ده‌سمان به‌سراوه و ناتولین، هیچ بکه‌ین، ماوهیه له نه‌وی دانیشتین و پاشان گه‌راینه‌وه، له ریگه (فه‌رمیدوون) کوتی، دانیشتنه‌که‌ت پی چۆن بوو؟ کوتم: گه‌لی خوشبوو، به‌لام نه‌و پیاوه کی بوو؟ کوتی: یه‌کی له ناوداره‌کانی (حیزی دیموکرانی نیران) و له نه‌وی ده‌ژی!

په‌تایه‌کی ناوه‌خت

ماوه‌ی (3) روژ پشوویه‌کماندا، پاشان سه‌ره‌نیوله‌ی (21 8)، ره‌وانه‌ی (گه‌رووی میگر)یان کردین، نه‌و کاته زور بیهیز و لاواز بووم، به‌ته‌واوی جه‌سته‌م نیکچووبوو، هه‌سته‌مه‌کرد، ورده‌ورده به‌رگرم که‌میوو و توانام نه‌ماوه، به‌لام نه‌مه‌یشت، به‌هیچ شیویه (نوری) بزانی، له دلی خومدا کوتم: نیسته وا ده‌زانی، له ترساندا خوم نه‌خوشخستوو، چونکه له‌سه‌ر نو‌بیوونه‌وه و کارکردنی (کاژیک)، ساردیه‌ک له نیوانماندا دروستبووبوو، ورده‌ورده‌ش، ناکوکیه‌که‌ی نیوانمان تاویده‌سه‌ند نه‌و له نه‌وه‌دابوو، وا‌زبینی و به‌ره‌وه ده‌سته‌ی (کاژیک)ه‌ کوته‌کیسه‌له‌وه‌کان بررا، له‌به‌ره‌وه‌ گویم نه‌دایه و نیواره تارپیکوو، له‌گه‌ل به‌تالیونه‌که‌مان به‌ریکه‌وتم، له پیشی لورییه‌کدا سولربووم، شوقیره‌که خه‌لکی (سوله‌یمانی) بوو، زور کورینکی باش و قسه‌خوشبوو، ناوی (موحه‌مه‌د) بوو، جاروبار ده‌نگی لی به‌رزده‌کرده‌وه و گورانی ده‌کوت، هاواریده‌کرد: کوره‌کاکه (شیخ) نه‌وه‌ چیه؟ بو وا بی هه‌ست و بی‌زاری، ژیان نه‌وه‌ ناهینی، کی ده‌لی، نه‌م جاره ده‌گه‌رینه‌وه! با تۆزی گورانی بلین و که‌می پیکه‌نین، منیش تاوی وه‌نه‌وز ده‌یبرده‌وه و ورپروبووم، تاویکیش له ده‌نگی نه‌و راده‌په‌ریم و به‌ناگاده‌مانده‌وه.

لورییه‌که، دواکه‌ی پریوو له خواره‌مه‌نی و ته‌قه‌مه‌نی، چهن پیشمه‌رگه‌یه‌کیش له دواوه سواربووبوون و به‌شیویه‌یه‌کی به‌رده‌موام، ههر ده‌نگه‌ده‌نگیانوو، تا به‌ که‌رویشکه‌خه‌و و به‌ده‌م نرکانده‌وه، شه‌رمان روژکرده‌وه و به‌ره‌به‌یان گه‌یشتینه (پردی حافظ)، له نه‌وی چاومان به (عبدوللا‌ناغای) فه‌رمانده‌ی هیزی (باله‌کا) که‌وت، یه‌کی له خوشه‌ویست و نزیکه‌کانی سه‌روک (بارزانی) بوو، هیندی به‌رچا‌روونی دابینی.

بهراستی من خهريکبوو، له هوش خوم دهچووم. تاگام لی نهبوو. (حه‌ه‌ی شوغیر به (نوری) گوتیوو: باوه‌رناکه‌م، نه‌و پیاوه له نه‌وه پتر بریکا، چونکه تا نیره، هر به‌دم خه‌وه‌وه نالاندوویی و زور نه‌خو‌شه، با له‌گه‌ل خوم‌با بی‌مه‌وه. خوا هه‌لناگری، (نوری) هات، به‌دم پیکه‌نینه‌وه، پلاریکی تی گرتم و گوتی: هیشنا بستیکمان رزگار نه‌کردوه، نه‌وا تو نه‌خوشکه‌وتی! منیش پیکه‌نیم و گوتم: سه‌ری تو خوشی، هر رزگارده‌ی! پلشان مه‌چه‌کی گرتم و گوتی: پله‌ی گهرمیت زور به‌رزه و به (حه‌ه‌ی) گوت: هر نیسته له‌گه‌ل خوت بی‌مه‌وه و با له نه‌خوشخانه بکه‌وی. هرچی چونی بوو، مالاوایمان له یه‌کدی کرد و گهرامه‌وه.

کاکه (حه‌ه‌ای) چی، ده‌تگوت به‌رازه، نه‌و شه‌و و روژه، لوری لی ده‌خوری و به‌ریوه‌بوو. خه‌و له چاولنی نه‌که‌وت، زور زیت و وریا بوو، هر له ده‌نگه‌دنگ و به‌زموهرمی خزی نه‌ده‌که‌وت. به‌لام بز نه‌که‌تی من، له نه‌و سه‌ره‌وه هاتین، لوری‌که‌مان باریشی قوروسبوو، زور ناسای ده‌روی و هیچی نه‌بوو. خو گهر په‌کیشمانبکه‌وتایه، خه‌مان نه‌بوو، چونکه زور بووین و ده‌ماتوانی، پالی پیوه‌نین، که‌چی کاتی گهراینه‌وه، (2-3) جار کوژایه‌وه. نه‌ویش منی راده‌چله‌کاند و هاواریده‌کرت هه‌سته هه‌سته، وا دیاره‌ لیره ده‌چه‌نین، هروکه‌کان غریامانده‌کوز و بومبارانمانده‌کان، منیش ناچاربووم، به نه‌و ماندروی و نه‌خوشیه‌ به‌ه‌زم، هیندی پالینیم، له‌پر ده‌که‌وت‌نیش و نه‌ویش پی‌پیدا‌هنا. (200) مه‌تری ده‌روی و لیم دووری‌ده‌که‌وته‌وه، نینجا سه‌ریده‌رده‌هنا و ده‌یقیزلند: راکه راکه با فریاکه‌وین، راکرین بز نه‌خوشیه‌که‌ت باشه و قاقای پیکه‌نینیشی، نه‌و ناوه‌ی پیکر‌بوو. منیش ناچاربووم، خیرا بروم و خوم بکه‌یه‌تمه‌وه پیشی لوری‌به‌که.

هرچه‌نده نه‌و به‌پانییه، هه‌وا خوشبوو، به‌لام من سه‌رمامبوو، په‌تویه‌کم له خومه‌وه پنجا‌بوو، چوقی بدانم ده‌هات. خیراخیراش ده‌کوکیم. مالی (حه‌ه‌) ناوایی، هرچی چونی بوو، گه‌پاندمیه نه‌خوشخانه و داییه‌زاندم، په‌لېگرتم و بردمیه ژووره‌وه، دوی نه‌وه‌ی دوکتوره‌که سه‌ریکردم، گویی له ده‌نگی سنگ و هه‌ناسه‌م گرت، گوتی: نه‌خوشی گرانه‌تات هه‌یه و ده‌بی، لیره بکه‌وی، تا چاکه‌بیته‌وه، ده‌رزیه‌کی لیدام، چن گولاجیکی سه‌وز و سووریشی دامی. به دوکتوره‌که‌م گوت: گهر ریمبه‌دی، لیره ناکه‌وم و له (نازادی) برانه‌ریکم هه‌یه، لای نه‌و ده‌مینمه‌وه و ناگای لیم ده‌بی، گوتی باشه، به‌لام هه‌مو روژی ده‌بی، منی بو نیره، هر هینه‌ه گرتم، باشه، نیدی به‌ته‌واوی، تاگام له خوم نه‌ما. (حه‌ه‌) یارمه‌تیبام و سواریکردم، له‌به‌ر مالی (عومه‌ر شه‌مه‌ی) داییه‌زاندم، هر چومه‌ژووره‌وه، په‌کسه‌ر پالکه‌وتم و نووستم. بو روژی دواپی، (سیروانی عوسمانی سه‌عه‌ی مه‌لاعه‌بیاس) خه‌به‌ریکرده‌وه و گوتی: کاکه گیان هه‌سته، نه‌وه ماوی، نه‌و

هه‌موو ناله‌نال و ترکه‌ترکه‌ت له چیه، نیمه واما نازانی، ده‌مری! هه‌سته شتی بخو، چاو‌م هه‌لیری، (سیروان)م بینی، هه‌ستام و په‌گدی‌مان ماچکرد، خیرا ده‌مو‌چاو‌م شت، هه‌وا‌یه‌کی ساز‌گارم وه‌رگرت، گه‌می هه‌ستم به‌هه‌وانده‌وه کرد و مان‌بووی به‌ریدابووم، (عو‌مه‌را)یش خو‌اردنی نیو‌ه‌روی نامانه‌کردبوو، برنج و شله، زه‌لاته و ماستاوی بان‌بوو، هه‌رم‌س‌یک‌مان پیکه‌وه دان‌یش‌تین و یه‌ک له یه‌گی بر‌س‌یت‌ری‌بو‌وین، تا تیر‌مان نه‌خوارد، ده‌سمان هه‌لنه‌گرت، به‌راستی نازانم، بلین: باشی لین‌ابوو، یا خرا‌پبوو، به‌لام هینده ده‌زانم، له ژیان‌ما خو‌اردنی هینده به‌تامم نه‌خواردبوو!

دوای نه‌وه (سیروان)، قه‌مه‌ره‌به‌کی راگرت و بردمی بو خه‌سته‌خانه، دو‌کتوره‌که سه‌بر‌یک‌ردم و گو‌تی: شه‌ورو باش‌تری، به‌لام بۆنه‌وه‌ی لیت ناز‌مه‌کاته‌وه، ده‌می، ما‌وه‌ی (3) رۆژی دی‌گه‌ش بکه‌وی و هه‌موو رۆژ‌یک‌یش، ده‌رزی له خۆت بده‌ی، ئیدی نه‌و ما‌وه‌یه، هه‌موو رۆژی له‌گه‌ل (سیروان) یا (عو‌مه‌را)دا، سه‌ردانی نه‌خۆش‌خانه‌م ده‌کرد و ده‌رژیم له‌خۆم ده‌دا، تا هه‌ستم‌کرد، چا‌ک‌بو‌ومه‌وه و ده‌توانم، بو‌لای به‌ته‌لی‌ونه‌که‌مان بکه‌رمه‌وه.

رۆژی له‌ نه‌و هاتو‌چۆیه‌دا بووم، دو‌کتور (مو‌ح‌س‌ین)ی ها‌ور‌یم له‌ (گه‌لاله) دی، نه‌و ها‌ور‌یه‌ی سا‌لی (1972)، را‌ه‌ور‌تی له‌سه‌ر نو‌وس‌یه‌بووم و له‌ (پار‌تی) به‌ده‌ر‌کرد‌ن‌یدا‌م! د‌و‌وی نه‌ده‌هات، به‌ته‌وا‌وی ته‌ما‌شام‌کا و زور شه‌رمه‌زا‌ری‌بوو، دا‌و‌لی لی‌بو‌ور‌دن‌ی لێ کرد‌م و گه‌لی له‌گه‌لم خه‌ری‌ک‌بوو، بچه‌ ما‌لیان به‌لام من کا‌تی نه‌وه‌م نه‌بوو، نه‌ وه‌لام‌ی بده‌مه‌وه و نه‌ بان‌گه‌یش‌ته‌که‌شی قه‌بو‌ل‌که‌م!

گه‌رووی می‌گر

رۆژی (24 8)، له‌گه‌ل چه‌ن پێشمه‌ر‌گه‌یه‌کی خۆمان‌دا گه‌راینه‌وه، که هین‌دیک‌یان کا‌ری تاییه‌تیان هه‌بوو، هین‌دیک‌ی دی‌که‌شیان به‌ه‌وی نه‌خۆش‌یه‌وه هات‌بوون، یه‌کی له‌ نه‌وانه (چه‌زای نه‌حه‌شانه - چه‌زاشه‌ل) بوو.

کا‌که (حه‌مه)، تا سه‌ر (په‌ه‌که‌ی حا‌فزای بر‌دین و خۆی گه‌رایه‌وه، ئیمه‌ش به‌می، به‌ره‌و گو‌ندی (ده‌ر‌گه‌له) به‌ری‌که‌وت‌ین، دان‌یش‌تو‌وانی نه‌و گو‌نده، زور نی‌وا‌نیان له‌گه‌ل پێشمه‌ر‌گه‌دا باش نه‌بوو، وه‌ک بیستم، زور‌به‌یان سه‌ر به‌ (پار‌تی کۆمونیستی عیراق) بوون، گو‌نده‌که تا بلی، د‌ل‌گیر و خۆش و خا‌وین بوو، له‌ مز‌گه‌وته‌که‌ که‌می دان‌یش‌تین و پش‌وویه‌که‌مان‌دا، خۆمان فین‌ک‌کرده‌وه و پاشان، به‌ چیای (کار‌وخ)دا هه‌ل‌گه‌راین.

نی‌واره گه‌بش‌تینه گو‌ندی (سه‌ران) و نه‌و شه‌وه له‌ نه‌وی ما‌ینه‌وه، بو‌نانی نی‌واره، له‌ ما‌لان دا‌مه‌زا‌رین و د‌وا‌ییش، له‌ مز‌گه‌وته‌که‌ نو‌وستین، به‌یانی زوو، پێشمه‌ر‌گه‌کانم

خهبر کرده وه، نان و چامان خوارد و به رهو (گه ره وه نان) بویشتن. له نهوی چوومه لای
 چهن پیشمه رگه بیک، نان و خانه یان نا نابوو، هیندی نان و دومان لی وه رگرتن، گوتیان:
 بو کوی ده برون؟ گوتم: بو (گه رووی میگر). گوتیان: تا تاریک نهکا، نابیی برون، چونکه
 له ره بایه کانه وه ده بیترین و تهفته تان لی دهکن. ناچار بووین، به فسیان بکین و
 بمیننه وه. کانی تاریک بوو، نینجا به ریکه وتین. دوی دوو کاژیر گیشین. هه ره له گهل
 (نوری) چای به من کهوت، زوری بی ناخوش بوو، گوتی: بو گه راپته وه؟! گوتم:
 چاگبوومه ته وه، بیرمه ده کرسن و هاووومه ته وه.

(گه رووی میگر)، له نیوچه به کی زور به رزدا هه لکه وتوو و به سه ره (به واندوز) دا
 ده روانی، به رده مه کهی هه مووی ره ز و سه وزای بوو. گه رووه که له نهو بوو، زور قوول
 و به رز بوو. هه روو به ری لووتکه ی شاخه که، وهک جووتی ماری عاشقه و ماشقه،
 سهریان له یه کهی نزیک کرد بوو وه. به شینویه ناسمانی شین و بیگه ردی سه ره
 گه رووه که، به ناسته م دیار بوو. ناویکی برون، خاوین و سازگاریش، به نینه راستی
 گه رووه که دا ده بزی و ریکه ی نیو نه شکونه کهی دووله تکرده بوو، ناسته دهکان له گهل
 مرواری زیخی نیو ناوه که دا، سه ره تا نکینه ده کرد! پردیکی ته خنی پچوکیش،
 هه روو به ری گه رووه که ی پیکه وه به ستبوو، له نه به ره و نه به ری گه رووه که شدا،
 پیشمه رگه کان بنکه کانی خویان لی دامه ز راند بوو، به راستی گه ره نه و برون نه بووایه،
 جهنگی (کوردستان) له ئارادا نه بووایه، نه و شوینه هه ره بو نه وه باشبوو، له گهل کومه لی
 برده ری خوشه ویستدا، چهن بوزی له گهل هه وای سازگار و ناوه خاوینه که ی
 گه رووه که، له نه و ناوه به سه ره به ری و سه یزانی لی بکه ی، به لام ده لینی چی؟! مال له
 خانه خوی حه رامکراوه و نایه لن، روله کانی نه ته وه ی کورد، له نیشتمان ویزانه که ی
 خوشیدا، که می به ویتته وه! هه ره چهنده گه ره به وای شورش وه نه بووایه، بروانا که م،
 نیمه ش نه ره جی خوشه دلقیته مان، به چای خومان بدیایه!

گه رووه که له (به واندوز) وه زور نزیک بوو، وهک پیشمه رگه کان باسیانده کرد، به برون
 به ناشرکا سه ره بازه کان ده بیتران، له به ره وه (نوری) نهیده هیشته، له پاسه وانه کانی سه ره
 گه رووه که پتر، که سی دیکه خوی ده رخا، نه وه جگه له نه وه ی، هه موو بوزی بی هه،
 هه ره له به یانییه وه تا ئیزاره، له (به واندوز) وه به به ره وه می، نه ره ناوه ی به توپ
 دله گه رته وه.

له نهوی چاو م به هه روو ده وانشدا (شیخ برایمه شه!) و (نوره ی مام برایم) کهوت،
 که هه رووکیان دوو سه ره لقی نا زابوون، زور سکا لایان له دهس (نوری) ده کرد و
 به راشکاو ی بیان گوتم: وره مان زور نزمه و پیشمه رگه کانمان زور ماندوون، سه

له‌گه‌ل (نوری) بکه، به‌لگوو له‌گه‌ل هیزیکي دیکه‌دا بهمانگوون و لیره بږوین. منیش زوریان له‌گه‌ل خه‌ریکبووم، واز له نه‌و بیروکه‌یه بین و نه‌و به‌زمش تووشی من نه‌گه‌ن. به‌لام که‌لکی نه‌بږو، نه‌مانه‌ت نه‌و دووانه، گویان له (نوری)ش نه‌ده‌گرت و به قسه‌یان نه‌ده‌کرد!

(نوری)ش له نه‌ولاوه، هر خه‌ریکی سمیلی بوو، به چاویش چاوبیری منی ده‌کرد، تا بزانی، له‌گه‌ل کیدا قسه‌ده‌که‌م، دوايي جووم بو لای و پیمکوت: حه‌ز ده‌که‌م، پیکه‌وه هیندی قسه‌بکین. پیشمه‌رکه‌گانی ده‌وروپشتی دوورخسته‌وه و کوتی: فرموو. کوتم: به‌تالیونه‌که‌مان له چی دایه و نیازی چیتان هه‌یه؟! کوتی: هه‌موویان باشن، به‌لام نیمه لیره بیکار دانشمووین و چاومری فرمائی سه‌رکریایه‌تی ده‌کین، چونکه نیمه لیره، تنیا وه‌ک پاسه‌وان واین و که‌رووه‌که ده‌پاریزین. نیدی تیگه‌یشتم، نه‌م جاره هیزمه‌که‌مان، بو په‌لاماریان و هیزشکرین ده‌وانه‌که‌راوه. کوتم: پیشمه‌رکه‌گان ماندوون، له نه‌وه ده‌چی، بی شهر و پیکه‌دان، لیره بی تاقه‌تب، کار له وره‌یان بکا. یه‌کسه‌ر لیم تووره‌بوو، کوتی: نه‌وه قسه‌ی (شیخ برابم) و (نوره‌ی مام برابم)، نه‌وان پینانگوتووی، منیش هیچ قسه‌م نه‌کرد، دوايي خوی هه‌لیدایه و کوتی: چارمان چیه؟! هر ده‌بی، چاوه‌ریکه‌ین، منیش کوتم: خوت باشتی لئ ده‌زانی، نیدی بیده‌نگبووم، به‌لام ماندوویی، بیوزه‌یی و بیتواناییه‌کی زوریش، به پوخساری (نوری) خوشیه‌وه، به‌ناشکرا دیاربوو، چونکه که‌س له‌نیو نه‌و که‌رووه‌دا، تا سه‌ر هه‌لی نه‌ده‌کرد، پیشمه‌رکه‌گان بیزاربوو بوون و تاقه‌تیا نه‌بوو. جگه له نه‌وه‌ی، جیکه‌که‌یان تا بلبی، پر مه‌ترسی بوو!

دواي ماوه‌یه، (نوری) بانگیکردم و کوتی: چهن پیشمه‌که‌یه‌ک له‌گه‌ل خوت به‌ره و بچن، باره‌که‌یه‌ک له (که‌ره‌وانان)، له‌سه‌ر ریگه‌ی (ناکویان) دانین، له نه‌ویوه نان و خوارنه‌مان بو بنیزن. کوتم: باشه، به‌لام با یه‌ک دوو شه‌و، له‌نیوتاندا بم. کوتی: نابین، ده‌بی، هر نیسته برون، (جه‌زای نه‌حه‌شانه‌ش) له‌گه‌ل خوت به‌ره، (جه‌زا) کوری پووری بوو.

من به هیچ شیوه‌یه نه‌ده‌ویست، هیچ جووه به‌لکه‌یه‌ک، به‌ده‌س (نوری)یه‌وه بده‌م، حه‌زم ده‌کرد، خوی له کوی بی، منیش له نه‌وی بم، چونکه وه‌ک پیشتر نماژه‌مپیکرد، من له ریکه‌خستنی (کاژیک)دا لیه‌رسراویبووم، بو‌نه‌وه‌ی وا بی‌نه‌کاته‌وه، له‌گه‌ل خویندکاریکی زانکودا کار ده‌کا؟ به‌لام چی بکه‌م، نه‌وه پیشمه‌رکه‌یه‌تییه و نه‌و فرمانده‌ی به‌تالیونم بوو، ناچاربووم، فرمانه‌گانی جینه‌جیکه‌م.

منیش به مامه (جه‌زام) کوت: کنی دیکه له‌گه‌ل خومان به‌رین؟ کوتی: هه‌قت نه‌بی، دوو لادییت بو هه‌له‌به‌بزیرم. هر نان و چامان بو لینین! به‌راستی، جگه له هاوریکانی خوم و لیه‌رسراوه‌گان، که‌سی دیکه له‌نیو پیشمه‌رکه‌گاندا نه‌ده‌ناسی، بویه کوتم: خوت سه‌رپشکبه.

هر نهو شهوه، به ناچاري گه رابنه وه و کاژيري (12) ي شهو گه بيشينه وه نانه و خانه که. پيشمه رگه کان به دم گورانيگوتنه وه، هر خه ريکي نانگردن بوون. نهو شهوه له نانه و خانه که ماینه وه.

گهروانان

کاني به ياني رووناکبوو وه. من و مامه (جهزا) بويشتين، نهو ناوه گه راين. تا شوينیکی باش، بو باره که ي به تاليزون بدوزينه وه. نهو بوو، به را ي هر دوو کمان، شوينیکی چه په کمان هليژارد و بنکه که مان لي نامه زانده. پاشان دوو پيشمه رگه که هاتن، هيندي دلووهوون و گه لاي دره ختيان بری، چيه کی باشيان بو ناماده کردین. نهو گه روو و چه م و دارستانه، تا دل پي خوشين، ديمه نيکی هينده جولن و دلفريني هه بوو.

به رامبه رمان، خه لکی گونده کاني دهو رو بهر بوون، نهو لنيش له ترسي توپ و فروکه رايانگردبوو، له نيو گه روو که دا، له بقتاشه بهرد و نيوناره کاندا، چيکه يان بو خوپان سازگردبوو. به زوري مثال، نافرته، پير و په ککه و ته بوون. پيلوه کانيشيان پيشمه رگه بوون. به لام دهنگوت، په زداني مه زن بو خوي دانيشتووه و فولي لي هه ماليوه، به دهس و په نجه ي پيروزي خوي، تابلوي روخساري شيرين و خه توخالي، نهو مثال و کيزه جوانانه ي کيشاره و نه خشانووه! مثاله کانيان له گه وره کانيان، کوره کانيان له کيزه کانيان، ژنه کانيان له پيلاره کانيان، په که له يه کی جوانتر بوون. زور به يان قزيان کال، موويان زهره، چاويان شين و سهو ز بوو، زور روويان خوشبوو، هه ميشه دم به ييکه تين بوون، زور هه زيان به تيکه لاويوونمان دهکرد، سه ره را ي نهو دهر به دهری، لبقه و ماوي و نه بوونيه شي، هينشا نهوان دلته و ابي نيمه يان دهکرد و کاسه درلوسينه تيان له گه ل دهکردین. ناي چه ن روژانيکی خوشبوو، هر گيز له يادم ناچي، هه ميشه بيرم له نهو ده کرده وه، گوناهي نهو هه موو زهره و سووره چيه، وا به نهو شيويه دهر به دهر بوون و له که ندری داميني چياکان و بن په لکی داره کاندا دهژين؟! نهو تاوانه گه وره به، له ملي کينه؟! ناي نهو لنيش هه زناکه ن، له نيو مالي خويان و له گه ل هاوسه ره کانياندا، بقرس و ناخوشي، دور له سه رما و نه خوشي، وه که مرو بزين؟

ماوه به له (گهروانان) ليی که رتين. هر پيشمه رگه به په نويه کی پي بوو. لايه کی راده خست و لاکه ي ديکه ي، به خوييا ده دا، واته، زه ويمان راده خست، ناسمانمان به خوماندا ده دا و سه ري شيمان بهر دبوو! هه موو روژي سيژمه، نان و چامان ده خوارد. هيندي جاريش کوي زمان ده سه ده که وت، چونکه له نهو ناوه خولدن دهس نه ده که وت. ته نيا په که چاخانه ي ليوو، جاروبار ته ماته و ماستي ده فروشت.

هموو روژی پیشمه‌رگه، له که‌رووی (میگره‌وه ده‌هاتن و نانیا‌ن ده‌برد. هر کاریکی پی‌یوستیش هه‌یو‌ایه. (نوری) به تامه ناگاداریده‌کردم. دوا‌ی چهن روژی، نامه‌یه‌کی بو ناردم. داوا‌ی لی کردی‌بووم، سه‌ردانیکی (ناکویان) بکهم و چاوم به فرمانده‌ی به‌تالیون (مه‌لانه‌مین بارزانی) بکه‌وی. سه‌باره‌ت به نیوچه‌که و هیزی پیشمه‌رگه، هیندی زانیاری لی وه‌رگرم. تا پتر شاره‌زای نیوچه‌که بین.

ناکویان

به‌یانی زوو، له‌گه‌ل مامه (چه‌زا) به‌پیکه‌وتین. باره‌که‌کی (مه‌لانه‌مین) زور له نیمه‌وه دوورنه‌بوو. هر له دوورده‌وه، ده‌نگی فووقه‌ی که‌له‌شیر، گاره‌کاری مریشک و فی‌ره‌قی‌ری قه‌ل ده‌هات. مامه (چه‌زا) گوتی: بباره سه‌ردانه‌که‌مان چه‌وره، زوو هه‌لمه‌سته، با نهم ئیواره‌یه، له نان و چا بزگارمانین!

کاتی که‌یشتین، (مه‌لانه‌مین) له‌زیر که‌پریکی که‌وره‌ی خوشا دانیشتی‌وو، جگه‌ری ده‌کشیا. خۆم پی تاساند و دانیشتین. جگه له ئه‌وه‌ی، ئه‌و ناوه به‌هه‌شتی بوو، به‌زمان له‌سه‌ر زه‌وی درووستیکردی‌وو، (مه‌لاش) هیندی دیکه خوشیکردی‌وو! له هه‌موو چه‌وره گولیکی رواندی‌وو، دوو که‌پری که‌وره‌شی کردی‌وو. به سونده ناری بو راکیشایوون. به هه‌رچه‌واره‌وری که‌په‌که‌شدا، دوشه‌کی باخستی‌وو. چهن سه‌رینیکی په‌ری که‌وره‌ی باکردين ناساشی دانا‌بوو، هر له دیوه‌خان ده‌چوو. خوشی به ناره‌زووی دلی خۆی. پالی لایابوره‌وه، رادی‌ویه‌کی که‌وره‌شی له ته‌نیش خویه‌وه دانا‌بوو. چهن پیشمه‌رگه‌یه‌کیش، وه‌ک خزمه‌نگار به‌پیوه وه‌ستایوون و چاره‌روانی فرمانی. ناغای فرمانده‌ی به‌تالیونیان ده‌کرد!

به‌لام خوا هه‌ل ناگری، زور ریزی لی کرتین. فرمووی لی کردین و دانیشتین، که‌لی قسه‌مانکرد و هیندی زانیاری به‌که‌لکم لی وه‌رگرت. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا، له سه‌رحه‌می قسه‌کانیدا وا تیگه‌یشتم، سه‌رکردایه‌تی شو‌رش‌ی کورد له ئه‌و ناوه، هه‌چ چه‌وره پلانیکی بو په‌لاماردان، ده‌سه‌وه‌شاندن و هه‌رشکرینه سه‌ر هه‌زه‌کانی دوژمن نییه. به‌لکوو ته‌نیا وه‌ک هه‌لیکی به‌رگری وایه و نا‌کوکی، له نیوچه بزگارکراوه‌کان ده‌که‌ن و ده‌یه‌اریزن، چونکه له نیوچه‌ی سه‌رکردایه‌تی (پارنی) و شو‌رشه‌وه نزی‌کبوو، تا سو‌پای داگیرکه‌ری دوژمن، له نه‌وه زیاتر پیش نه‌که‌وی.

ئه‌ز نه‌و کاته، نه‌و نا‌کتیک و ستراتیژیه‌ی شو‌رشم. به مه‌رگی شو‌رشه‌که ده‌زانی. چونکه له‌لایه‌که‌وه، هه‌زه‌کانی پیشمه‌رگه، له ئه‌و ناوه بیکار ده‌سو‌پانه‌وه و تاقه‌تیان چوو‌بوو. له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، هه‌زه‌کانی دوژمن، وه‌ک له سه‌هران یه‌ن، وایبوو، چونکه هه‌چ چه‌وره

ترسیگیان نه‌بوو. جگه له نه‌وه‌ی، به شیوه‌یه‌کی ب‌رده‌وامیش، توپبارانی نه‌و نیوچانه‌بان ده‌کرد، روژ‌به‌روژیش پتر، خویان نامه‌ده‌کرد، تا هیرشیکن و زیاتر مینه‌پیشه‌وه، گهر سه‌رکردایه‌تی شورش، به نه‌وه رازی‌بوو، هر لایک له شوینی خوی بچه‌قی و نه‌جولنی، نه‌وا سوپای (عراق)، به نه‌و پلانه‌فایل نه‌بوو، به‌لکور پلانی تاییه‌تی خویان مه‌بوو!

ناواته‌که‌ی مامه (جه‌زا) هاته‌دی، نیوه‌رو، به سینی برنج و ته‌ماته و مریشکی سووره‌وه‌گروایان بو هینان، دوو کاسه ماستاوی کولکیشیان بو دانان، پاشان به چای بیژله‌م‌ی خستوخولیش دایانگرتیه‌وه، دواي نانخواردنیش، میوه‌یان بو هینان، به‌گورشی، نه‌وه‌تی له (سوله‌یمانی)‌وه رامکردبوو. سلطنتی وام به خومه‌وه نه‌پیووا! (مه‌لانه‌مین)، پیاویکی رووخوش، به‌ریز و باش بوو. فسه‌کانی خوشبوون، ماوه‌یه‌کی دیکه مایه‌وه، پاشان گه‌رایه‌وه، له گه‌رانه‌وه‌شماندا، گلوزی جگه‌ره‌ی کریشی، به دیاری دلمی و نیوه‌یم بو مامه (جه‌زا) دانا.

نه‌و زانیاریانه‌ی وه‌رمکرتبوو، هه‌موویم به‌دریژی، بو (نوری) نووسی، به‌وردی تیمکه‌یاندا، به‌رنامه‌ی شورش له نه‌و ناوه‌ چیه، پینشیا‌زمکرد، گرووپی چه‌کدار بو خواره‌وه نه‌نیری، هیزی دوژمن نه‌وروژینری و پینشه‌رگه به‌خورای نه‌کوژری، مه‌گه‌ر فرمنی ده‌سوه‌شان و هیرشکرته سه‌ر هیزه‌کانی دوژمن، له سه‌رکردایه‌تییه‌وه بی! دواي ماوه‌یه، (افوواد یاسین، قادری حاجی علی به‌گ و عه‌بیاس نه‌بوشوارب) هاتن، سه‌ریان له (نوری) دا و گه‌رانه‌وه، به‌لام (قادر) لای نیمه‌ مایه‌وه، ده‌لین: مال خوی له خویا نه‌بوو، میوانیش روویتی‌کرد! چونکه نه‌ په‌تو هه‌بوو، نه‌ خواردنی ته‌واو و باشیشمان لا ده‌سده‌که‌وت ناچار‌بووین، من و (قادر)، یه‌کی له‌سه‌ر له‌ته‌په‌توکه‌ی خوم بنووین. ره‌وانضاد (عه‌بیاس) زور خوشبوو، که گویی له ده‌نگی گرمی توپه‌کان ده‌بوو، راده‌چله‌کی و بستی به‌هوادا ده‌چوو، که‌چی خیزاخیراش ده‌یگوت: مه‌ترسن، هیچ نییه، به‌تانی ده‌نه‌کین!

روژی ملازم (هه‌زار) ناوی هات بو لامان و هیندی قسه‌ی بو کره‌بن، پینشر، هیندی جار له دووره‌وه بینییوم، دوو پینشه‌رگه‌ی به‌داوه‌بوو، له نه‌و ناوه ده‌سورایه‌وه به قسه‌کانیدا له پاراستن ده‌چوو، به‌یانیه‌ک ملازم (عومری حاجی عه‌بدوللا)، به سواری په‌ستریکه‌وه بوو، به لاماندا تیه‌ر‌بوو، بو شوینه‌که‌ی خوی ده‌گه‌رایه‌وه، به‌موی نه‌وه‌وه، هه‌رالی ملازم (مه‌نسورام زانی، هیندی جاریش ده‌چووینه چاخانه‌که دانه‌نیشین، خه‌لکی نه‌ر نیوچه‌یه، ره‌ک خه‌لکی (سوله‌یمانی)، زورزان و چوخشی نه‌بوون، مامه (جه‌زا)ش به ده‌ستووری شاره‌که‌ی له‌مه‌ر خومان ده‌یویست، له بی نیشیدا به خه‌لک

رابویری. جاری لای پیاویکه وه دانیشتبوو، پئی گوت: کوی بابم؟ نهویش گوتی: وهکی فیلیم. (جهزا)ش لای پرسپیوو: نهی خهرتوومه کانت کوان؟! کابراش تی نهگیشتبوو! زوربهی خهلکی نهو ناوه. کلاوی گولنگه باریان له سهردابوو. روژی (جهزا)، له چاخانه که له په کیکی دیکه پرسپیوو: نهو کلاوه زور جوله، له کوی کریوته؟ نهویش گوتیوو: داکم بوی چنیوم. (جهزا)ش دهسی بو گولنگه کان دریز کردیوو. گوتیوو: منیش کلاویکم ههیه، به لام گلنگه ی پیوه نییه، نهو دوو گلنگه بهم پین نافروشی؟! کورده کهش گوتیوو: نهو ملا!

روژیکی دیکه، ملازم (تیزار) و کلک (ئه نومری عوسمان بهگ) میوانم بوون، به پیشمه رگه به کم گوت: هه رچی چونی بی، له نهو مالانهی نهو بهر، مه به لای په پیا که و دوو کیلو ته ماتهش بکوه، با نهم نیوه رویه، ته ماتاوی بخوین و توزی نیوسکمان بخوسینه وه. باشیوو. نهو پیشمه رگه بهمان دوستایه نی له گهل ماله کانی نهو بهرماندا پهیدا کردیوو. زووزوو خوی پیتاده کرد. نیدی نهو روژه نان و ته ماته به کی خوشمان خوارد.

(مه جید) ناویکی شیتو که شمان له گهل بوو. سلی له هیچ نه ده کرده وه. هه میسه له نهو شاخانه بوو، نیوکلورده دل و تاشه بهرده کان، به دوا ی ههنگوینی کیویی (شه مه تلینگه) را ده که را. مالی ناوایی. روژی لای نیمه بوو، دوا ی ماوه به کی کهم، بری ههنگوینی بو پهیدا کردین. هه نهو (مه جیه شیت) قاره مانه بوو، له شورشی نویدا دهسگیرکرا و وا بزاتم، سالی (1977) له (موسل) له سیداره در!

نامه گۆرینه وه

له نهو نامانی، له گهل (نوری) نا تالو گورمانده کرد. روژی هه له خویه وه، پئی نهوهی هیچ پیوستکا، سه بارهت به بیرو باوه و شو به رپا کرین، سه ره دوا ی ده مه ته قییه کی دامه زلاند، هه رشیکی زوری بو سه ر ئایدولوژی و خاوه ن ئایدولوژی به کان کردیوو، کالته ی به (گوردستان)ی گه وه ده کرد و پلاریده هاویشته. منیش زور پاش له مه به سته که ی تیکه ییشتبوو، ده مزانی، له کوپوه سه ده کا. له بهر نه وه دپه به دپه، وه لای نامه کانیم ده داپه وه و شتم بو روونده کرده وه. وای لیهاتبوو، روژ نه بوو، نامه به به پیشمه رگه به کدا نه نیری و منیش، له هه مان کاتدا وه لای نه ده مه وه!

من ده مزانی، نه وه سه رمته به که بوو، بونه وهی واز له ریک خستنی (کاژیک) بینن، چونکه بهرزه رهنی له نهو ده نه بوو، وه که بهر پرسینکی گه وه و دباری شورش، کار له پارتیکی دیکه ی نه نه وه پیدا بکا، که لای (پارشی) یقه بوو! به لام جگه له نهوهی، دلی زور خاوین و ساف بوو. هیندهش دالغه چی بوو، هه روو هه موو شتیکی بیرده چوو مه!

ماوهی دوو ههفته، له نو ناوه بووین، بڼه یې پشمرگه کاتمان ته ټیټه کړه و زیانی به دوژمن بگه یمن، یا هېچ جوړه زیانیکمان لږ بگه وئ! هه موومان له بیکاریدا نه مانده زانی، چی بگه یښ، خومان هر به نو جوړه شتانه وه خه ریکړدبوو. تا جهنگ له بهر کانی گهرووی (هومراغا) و زنجیره چپاکانی (زوزک) ده سپیکړد و به ته وای گه رمبوو. نیدی له سرگردایه ټیټه وه و هلامان بو هات. به زووترین کات بگه ریښه وه.

جاریکی دیکه نازادی

روژی (15، 9) گه راپنه وه، باشیوو، گیانیکمان به نه وه بوو، زور له شویښ نه ده ماښه وه. وډک یاری بوژانه وهی لښهاتیوو، زووزوو شارمان گرده دایه وه و کانی بو (نازادی) ده گه راپنه وه، خومان پوښته ده کړده وه!

له (چومان) سره تاشخانه و گه رماوی لیبو. نه وه تی له (پنجوین) دهرچوو بووین. پشم نه تاشیوو، واته مانگیکی بیکوو. هر زوو له گه ل (نوری) دا، پشمان تاشی و سرمان چاککړد. له گه رماوه گه ش. پاکپاک خومان شت و سهر و کراسی نو پشمان کړی. پاشان له که بابخانه پک دانیشتن، گوشت و که بابیکی باشمان خواردا! کانی چوینه وه بو (نازادی)، کاک (فته تاج) و هنزیکي دیکه ی پشمرگه هاتیوو.

له نو ماوه یی نیمه له سهره وه بووین، (فهراد) عبدالله مید، خوی بو هنزی (خه بات) گواستبو وه و (فهراد) و (نعمه دی عارفی فینک) یش، له گه ل هنزه که دا هاتیوو. نو ناوه له بهر پشمرگه ی هنزه کانی اخه بات، زمانکو، نه زمر، بزکاری و قهره داخ) بهر نه ده کړت. جهنگ له بهر ووبه ی نیوچه کانی بارمگی سرگردایه تی شورش. زور گه رمبوو بوو. بویه به په له به تالیونه که ی نیمه یان بو گهرووی (هومراغا) ره وانه کړد من نیسته ش تی نه گه یشتم. بوچی نو هه مور هنزه یان، له نیوچه ی سرگردایه تی کوکړد بووه وه، له کاتیکدا چهن دین هنزی پشمرگه، له نو ناوه له بهر هه تاو، خویان دهوژی!

یادی شورش (11، 9، 1961)

روژی له مالی (عومر شمه یی) دانیشنبووین، له پنجه رده گه وره که ی ژووره که یه وه. (جه لالی حاجی حوسین) م بیني، له گه ل (نازاد مسه فا) پیاسه یانده کړد، نیدی من خوم له برادران دزییه وه و چووم بو لایان. به خیر هاتنم کړن و که می قسمه مانکړد. پاشان (جه لال) روښت.

(نازاد) به کاری (کاژیک) هاتیوو. یه یونہ یادی (13) ساله ی شورش گه له که مانه وه، بلاو کراوه یه کیان دهرکړدبوو. چن ژماره یه کی دامی و گوتی: هه لیده، له ریزه کانی

پیشمرگه‌ها بلاویکه‌بته‌وه. منیش لیم وەرگرت. به‌لام ناوه‌پوک‌که‌یم زۆر به‌دل نه‌بوو!
له‌گه‌ل نه‌وه‌شنا. هه‌ر له‌نیو نه‌وانه‌ی خۆم مه‌به‌ستمبوو، بلاومکرده‌وه و ده‌نگیکی زۆر
باشی بایه‌وه.

نیوه‌پوکی بلاوکره‌وه‌که نه‌وه‌بوو، پیشمرگه‌ی گوردی هانده‌دا، بۆی بوژمنی
دلگیره‌ری (به‌عس)، به‌هه‌موو توانایانه‌وه به‌رگریه‌که‌ن و تیکیانیشکێن. هه‌رگیز
سه‌نگه‌رمه‌کانی گوردایه‌تی، چۆل نه‌که‌ن و هاوکاری برا پیشمرگه‌که‌انی، نیوچه‌ی
سه‌رکردایه‌تی بکه‌ن. چاویان له‌ تالان و شه‌خۆری نه‌ی، له‌ پیناوی چه‌ن پارچه
چه‌کیکا، گه‌انی خویان به‌هه‌رزان نه‌فروشن!

له‌ راستیدا، پیشمرگه‌کان نه‌و نووسینه‌یان زۆر پێخۆشبوو، وەک خۆراکیکی نه‌ته‌وه‌یی و
گیانی، کارتیکردنی خۆی هه‌بوو. چونکه‌ (پارتی)، نه‌ک هه‌ر ته‌نیا لێرسراوه‌کانیان، له
به‌رمه‌کانی جه‌نگه‌وه دووربوون، به‌لکوو هه‌یج جوهره‌ که‌ره‌سه‌یه‌کی رووناکیبریشیان
نه‌بوو. هانیشیان نه‌ده‌دان، بوته‌وه‌ی وهره‌یان به‌رزتریی و باشتر بجه‌نگن!

گه‌رووی هه‌مه‌راغا

روژی (20 9) بوو، به‌تالیۆنه‌که‌مان به‌ره‌و به‌ره‌ی نویی جه‌نگ چولا. دیسانه‌وه،
باروبارخانه‌مان پێچایه‌وه. به‌چه‌ن لۆری و جیبیک به‌ریکه‌وتین. ڕیگه‌که‌ی زۆر پانوپور
بوو، به‌لام زۆر خۆلاوی بوو. که‌س له‌به‌ر ته‌پووتۆ، به‌ته‌واوی چاوی بۆ هه‌ل نه‌ده‌هات.
به‌نیو گوندی (گه‌لاله‌)دا ره‌ته‌بووین، دوا‌ی ماوه‌یه‌ له‌ دولیکدا بایانه‌زاندین. کاتی چووین،
هه‌یزی (ئه‌زمه‌ری) لی بوو، ملازم (باییز، جه‌مالی عه‌لی باییز، نه‌جاتی عومه‌ره‌ گۆج ...)م
بینی، خه‌ریکه‌بوون، خویان گۆده‌کرده‌وه و بگه‌رینه‌وه. هه‌روه‌ها به‌تالیۆنه‌که‌ی (سواره
ناغا‌ی) برای کاک (فه‌تاح)یش، له‌ نه‌وی بوو. ره‌وانشاد (جه‌زای عه‌لی کاتب) جیگریوو.

ملازم هه‌مه‌شه‌هوقی

بیستم، (نۆری) لای ملازم (موحه‌مه‌د) ناوی، بۆ نانی نیوه‌پو بانگه‌راوه. منیش کارم پێی
بوو، له‌گه‌ل (وریا براخاس)دا چووین و هه‌رچی چۆنی بوو، دۆزیمه‌وه. ته‌ماشامکرد،
(حه‌مه‌شه‌هوقی) برا خۆشه‌ویسته‌که‌ی خومانه، تیر یه‌کیمان ماچکرد، (سواره‌ناغا) و
ملازم (تیزار)یش، هه‌ر له‌ نه‌وی بوون، ئیمه‌ش به‌سه‌ر خیزی خوماندا که‌وتین!
ره‌وانشاد (حه‌مه‌شه‌هوقی)، کۆریکی زیره‌ک و ئازابوو، له‌ نه‌و ناوه. نا روژی
هه‌ره‌سه‌که‌ش، لێرسراوی هه‌زه‌کانی دژه‌ناسمانی و نه‌و جینیانه‌ بوو، که‌ چه‌کی دژه
تانکی (B10)ی له‌سه‌رپوو، زۆری پێخۆشبوو، ئیمه‌ی بین و پاژه‌یه‌کی زۆری کردین.

روژی دوی نه وه، په جبهه سرکراوه کې، هموو بهره کانی پشمه وهی جهنگی گیراین. دوايي تا سر لوونکې چپاکه، بهی سرکه وتین، سنگه ریکي زوریان لیندوون، پشمه رگه په کی په کجار زوری لینوو، که لی توپ و چه کی قورسپش دانرابوون، هموویان بهرانه بر سر بازگه کانی (رهاندوز) دامه زرابوون، شاروچکه که له بهر ه کانی جهنگوه نړیکوو، ته نانه له سر لوونکې چپاکه وه، سر بازگه که به ناسانی ده بیفرا، به دوربین ته ماشا مانه کړه، سر بازه کان له نیو سر به زگه یانده، هاتو چویانده کړه. کاتی نیمه چوین، نه و ناوه بیده نگوو، (حه مه شوقی) گوتی: حه زده کن، توپنکیان پیوه نین و میانور و ژینین، هیندی گوله توپیشیان له کیسبدین، نیمه ش گوتمان، باشه، هموومان له نیو سته گره کاندو و ستابوون، توپکی پیوه نا و تزی له نه و ناوه بهر زکړده وه، به لام له نه و ده چوو، گویان له فسه کانی نیمه بووین، به په ک گوله توپیش، و دلامیان نه داینه وه!

بلاو کراوه کان

دوی نه وهی دامه زراین، هر زوو به ناشکرا، بلاو کراوه کم له به تالیونه کې خزمان و به تالیونه کې (سولر ناغانا)، به سر چن که سیکي خوینده وار و بهر پرسی پشمه رگه دا دلبه شکره، وهک رهوانشادان (جهزای علی کاتب، نورهی مام برایم، عوسمان حه مه سالج، شریف کلنيسار دی) و به هیندی پشمه رگه دیکه شم دا، پشمه رگه کان زوریان یی خوشبوو.

له نه و ماوه بهی له سره وه بووین، توانیمان، چن که سیکي کورد په روه، له ږیزه کانی (کاژیک) دا ږیکه یین، قسمان له کهل (ملازم حه مه شوقی، جهزای علی کاتب، فواد یاسین) و چن پشمه رگه په کی دیکه دا کړد و ریکمانخستن، به شیوه په کی بهرده و امیش.

قسم بو پیشمرگه‌کان ده‌کرد. دوور نه‌بوو. گهر ماوه‌یه‌کی دیکه له ئو ناوه
 بماینايه‌ته‌وه، به‌شی زوری کادیره سه‌ربازییه‌کانمان، به لای خوماندا راکیشایه. چونکه
 ئو جوړه که‌سانه، به‌راستی کورنایه‌تییان ده‌کرد. هه‌چیان له کیشه و باسی نایدولوژیا
 و فلسفه‌ی نه‌ته‌ویی نه‌ده‌زانی، کات و شوینه‌که‌شی زور له‌باربوو. چونکه له‌لایه‌که‌وه،
 دوژمنی داگیرکەر زور درندانه‌تر، ته‌ر و وشکی نیشتمانه‌که‌مانی پیکه‌وه ده‌سووتاند.
 له‌لایه‌کی دیکه‌شوه، کومونیسته‌کان له‌گه‌ل (به‌عس)دا، له به‌ریه‌کا دزی کورد
 ده‌جنگان. جگه له ئه‌وه‌ی که‌م که‌س هه‌بوو، باوه‌ری به (پارتی) هه‌بوو و له ریزی
 پیکه‌سته‌کانیدا کاربکا، کادیره‌کان و سه‌رکردایه‌تی (پارتی)اش، له‌نیو پیشمرگه‌دا
 نه‌ده‌ژپان و لێپانه‌وه دووربوون. زور هه‌ستیان به ژان و نازهره‌کانیان نه‌ده‌کرد. گوینیان
 له باخوازییه‌کانیان نه‌ده‌کرت. بیروباوه‌ر و هه‌لسوکه‌وتی روژانه‌شیان، له‌گه‌ل ریست و
 ناره‌زوهره‌کانی هه‌زی پیشمرگه‌دا، به‌کی نه‌ده‌گرته‌وه. له‌به‌ر هه‌موو ئو هویانه، ئیمه
 کاتی له تزیکه‌وه و له سه‌نگه‌ره‌کانی پیشه‌وه‌ی خه‌باتدا، قسه‌مان بو پیشمرگه‌ ده‌کرد،
 داوامان لی ده‌کردن، هاوکاریمان له‌گه‌ل یکن، به‌په‌روه‌شوه. به‌هم بانگه‌وازمه‌مانه‌وه
 ده‌هاتن!

نۆرە‌ی مام‌برایم

له ئو بریانه‌ی، زور لێپانه‌وه تزیکه‌ووم، ره‌وانشاد (نۆری که‌ریم موحه‌مه‌د)، ناسراو
 به (نۆره‌ی مام‌برایم) بوو. ئو کۆره‌ کۆرده‌ مه‌رده، هه‌شتا به‌ تهاوی، (21) به‌هاری
 ته‌مه‌نی پر نه‌کردبووه‌وه، هه‌ر له سه‌ره‌تای شوێشی (1961)ه‌وه پیشمرگه‌ بوو، جگه له
 ئه‌وه‌ی پیشمرگه‌یه‌کی کۆنی بویر و ده‌سووه‌شین بوو. چ له‌نیو شار و چ له‌ شاخ،
 به‌شداری له‌ گه‌لی نه‌به‌ردی گرنگی شوێشدا کردبوو. هه‌ر بویه له ژپانی
 پیشمرگه‌یه‌تیدا، (3) جار بریندارکرا‌بوو، (3) جاریش له‌مه‌ر کورنایه‌تی گیرابوو.
 له‌به‌رنه‌وه جینی ریزی هه‌موو لایه‌ک بوو. ته‌نانه‌ت کاتی کوچه‌یداوییکرد، (مه‌که‌بی
 یاریده‌ده‌ری سکرتیری گشتی ی. ن. ک)، به‌ شینوه‌یه‌کی فره‌می، پرسه‌نامه‌یان بو
 بنه‌ماله‌که‌ی نارد، به‌ مه‌رجن هه‌رگیز له‌گه‌ل نه‌واندا نه‌بووه! به‌لگه‌نامه‌ی ژماره (3) ل (419)
 کاکه (نۆره)، کۆریکی گه‌لی نازا و چالاک، زیره‌ک و شاره‌زا، به‌ریز و باش بوو، زور
 له‌شی سوکیوو. قسه‌ی خوش و زمانیشی شیرین بوو. له هه‌مان کاتیشدا، ده‌نگیکی
 خوشی هه‌بوو، هونه‌رمه‌ندیکی وینه‌کیشی باشیش بوو. به‌کی له ئو پیشمرگانه‌ بوو،
 شتی زور لایوو. مرو له‌گه‌لیدا بی تاقه‌ت نه‌ده‌بوو. سه‌باره‌ت به‌ بی‌ری نه‌ته‌وه‌یی و
 شوێش، قسم زور بو ده‌کرد و نه‌ویش، بر‌وای بی ده‌کردم و قسه‌کانمی بی خوشبوو،
 سه‌ری لی ده‌خورا، به‌لام ئو هه‌له‌مان بو هه‌ل نه‌که‌وت، تا به‌ راشکاوی قسه‌ی له‌گه‌ل
 به‌کم!

(1940 - 2008)

روژیکیان یی نهوهی لینی بهرسم، باسی ره‌وانشار (فاخیر میرگه‌سووری) بو کردم و کوتی: شتیکت بو ده‌گیرمه‌وه، به‌لام له‌نیو خوماندا ده‌رنه‌چی، سالی (1972) بوو، کاک (نیدریس) بانگیکردم و پیی گونم: کاری مه‌یه، دمیی، بومان بگه‌ی، چیت ده‌وی، بوت ده‌گه‌ین، منیش گونم: چیه؟ کوتی: تو زور له (فاخیر)وه نزیکي، تاوانیکت بو درووستده‌گه‌ین و ده‌تگرین، له‌گه‌ل (فاخیر)دا، له‌یه‌ک ژووردا داتانده‌نین، پاشان (فاخیر)مان بو بکوژه و بلی: شهرمانبووه و ویستویه‌تی، بکوژی، منیش داکوکیم له خوم کردوو.

گونم: تو هه‌رچی بلین، بوتان ده‌کم، به‌لام نه‌و کاره به‌من ناکری، چونکه ماومه‌یکی زور، پیگه‌وه پیشمه‌رگه بووین و به‌کدیمان زور خوشنده‌وی، جگه له‌نه‌وهی (فاخیر)، که‌سی خوتانه و من ده‌س له‌بنه‌ماله‌ی (بارزانی) ناوه‌شینم، خوتان ده‌توانن، له‌نیوییه‌رن، ئیدی که‌زانی، که‌لکی نییه، کوتی: لای که‌س باسی نه‌م قسه‌یه مه‌که، منیش لیم پرسی: باشه، یو به‌قسه‌ت نه‌کرد؟ نه‌ی نالین، (فاخیر) ده‌سی له‌گه‌ل (به‌عس)دا تیکه‌لاوکردبوو؟! نه‌ویش به‌پیگه‌نینه‌وه کوتی: نازانم، که‌ر ناپاکی له‌شورش و مالی (بارزانی) کردبوو، نه‌ی خویان بو نه‌بانده‌کوشت؟! ناخر هه‌ر بکوشتابه، په‌کسه‌ر له‌توله‌ی خویانی (فاخیر)دا ده‌یانکوشتمه‌وه و ده‌یانکوت: دوژمتایه‌تی نیوان خویان بووه!

چالاکیی به‌ره‌گانی جه‌نگمان

له‌نه‌و کات و روژدا، به‌هیچ شیوه‌یه سلیمان له‌(هاری) و (پاراستن) نه‌ده‌کرده‌وه، چونکه نیوشار نه‌بوو، (خاله‌حاجی) بانگمانکا و سووکایه‌تیمانیپکا، به‌لکوو نه‌و کاته،

به کرده و پیشمرگه بووین، له به ره کانی جهنگ خویشان پندهدا، زور بهی هاو بیره کانی نیمهش، له نه و نه پیردانه با به شدار بوون، هیندیکیشان هر برینار و شهید بوون، وهک خه لکی دیک نه بووین، چاخانه و باره کانی (ایران) بگه برین و هر قسهی پروت بگه بن! به لام (توری)، له نه و چالاکی و جولانه وه گه وره بهی، نیمه له به تالیونه که دا دهسمان دابوویه، زور ده ترسا، حه زیده کرد به زووترین کات، له دهس نیمه پرگارییی، هر له گه ل ههستیده کرد، له گه ل کومه لی پیشمرگه دانیش تووم و قسه یان بو ده کم، نه وانیش گویم لی ده گرن، به کسر ده مات و دابه نیشت، باسه که ی پی ده گورین و هر به که ی به لایه کا ره وانه ده کرد.

روژی لیم تووره بوو، گوتی: تو وانه زانی، له زانگوی (سوله یسانی) ده خوینی، وا به ناره زووی خوت قسه ده که ی؟ نازانی، نه م ناوه هه مووی به (پاراستن) نه ناره؟ بو واز له نه م که ره قیه ی خوت ناهینی؟ منیش گوتم: دیاره، لای نو کاریکی خراپ ده کم، گه ر نیمه لیره هه ولبده بن، وره ی پیشمرگه به رزکه ی نه وه، زیاتر بو کوردایه تی و نه به ردی هانیانبده بن، له نه و ریپانه شه وه، دوست و هاو بیر ی پتر، بو (کاژیک) په یدا که بن، بوچی کاریکی خراپه؟ خو من لیره بژی (پارتی) و شورش قسه ناکه م، به لکوو باسی میژووی کورد و شورشه کانی، کوردایه تی و دیسیپلینیان بو ده کم، ناپا نه و شتانه به خراپ ده زانی؟ گوتی: نه وه نیشی تو نییه، تو نه یا پیشمرگه ی، نه وه نیشی کادیره کانی (پارتی)، منیش گوتم: راستده که ی، به لام له نه م ناوه، هه زار پیشمرگه زیاتری لی هه یه، فهرموو کادیریکی (پارتی) م بو بانکه، با هیندی باسی شورش و کورده مان بو بکا! هه رچه نه ده نه وه زیاتر، هچی دیکه ی پی نه بوو، به لام به تووره ییه وه گوتی: له نه م کاته وه، من کار له گه ل نیوه ناکه م، منیش ده مزانی، کاکه (توری) به ته وای گوراه، (عومه ر شه میی) و (فهرهاد عه بدولحه مید) کاریانتیکردوه، بویه بزم گوت: تو نازانی، به لام با بگه ریپنه وه، له گه ل هاو بیرانی سه رکردایه تپدا، له نه و باره ییه وه قسه بکه!

ناگه رسانان

له گه رووی (هومه ر ناغا)، به له بهالی چیا به کی به رز، سهخت و چوهره وه بووین، هه مووی به داروده من داپوشرا بوو، دیمه نیکی زور جولنی هه بوو، باره که ی به تالیونه که مان، له دامینی چیا که و نزیک سه رچاوه ی ناره که وه دامه زلاند بوو، له سه ر لوتکه ی چیا که ش، به ریز سه نگه ری قول هه لکه نرابوو، نیمه هه رگیز، مه ترسی نه وه مان نه بوو، سو پای ناگیرکه هیرشباکا، به لام پتر له بوردومانی فروکه کان ده ترساین، چونکه به روژ موله تی که سی نه ده دا، به نازادیی بجولنی.

هموو روژی به دهیان بومی ناپالم، فوسفوری و هیشووی دمه‌قاند. جگه له نهو توپبارانه خه‌سته‌ی، به‌یهرده‌وامی ده‌بانگرد مه‌گر له هلمی اندیژترین روژ له میژو(ه‌که‌ی) جون وایزانا بینینیم! یاوه‌رناکه‌م، ماوه‌ی که‌سی دابن، بینخم دانیشی و چاربنورینتی. چونکه له ماوه‌ی بینج خوله‌کدا، چهندین گوله‌توپ، له ده‌روپشتمان ده‌که‌وته‌وه. ههر پیشمه‌رگه‌ی کوردبوو، بدلنی به خویدا ده‌گرت و به‌ره‌نگاریده‌مگرد! نه‌گینا گر سه‌ربازی ههر له‌شگریکی دیکه بووایه، زور له نهو ناوه هه‌لیان نه‌ده‌گرد. پیشمه‌رگه‌کانی سهر توپه‌کانی شورشی‌ش، به شیوه‌یه‌کی به‌رده‌وام، توپیان دمه‌قاند. سه‌ربازه‌گه و به‌بایه‌کانی دوژمنیان توپبارانده‌گرد. جگه له نهوه‌ی دوو جاریش، به دوشکه و چه‌کی دژه‌ناسمانی، فروکه‌یان خسته‌خواره‌وه. هه‌روما شیه‌کانی (ئیران)یش، به‌یانیان زوو خویان و توپه قوورسه‌کانیان ده‌هاتن، نهو ناوه‌یان توپبارانده‌مگرد و سه‌رله‌نیواره ده‌که‌رانه‌وه. وه‌ک ده‌لین: روژی هه‌شر چون بوو، نه‌ر ناودش وابوو، شه‌و و روژ نا‌کرباران بوو، له نه‌نجامیشدا هیندی پیشمه‌رگه، به بومی فروکه و گوله‌توپ، بریندار و شه‌هید بوون.

له‌سه‌ر لووتکه‌ی چیاکه، چهن پیشمه‌رگه‌یه‌کی لیبوو، به دووربین، نه‌ماشای شوینه‌کانی سوپای دوژمنیان ده‌گرد و به بیتل، قسه‌یان له‌گه‌ل پیشمه‌رگه‌کانی بنکه‌ی توپه‌کاندا ده‌گرد. ههر زووو به‌یانگوت: شه‌مال دوو شووتی بو لای راست شه‌مال ناوی نه‌ینی نهو بنکه‌به بوو، شووتیش گوله‌توپ بوو! که شه‌مال دوو شووتی نوی ده‌هاوینشت، به جاری زه‌ویه‌که‌ی ده‌روبه‌رمان ده‌له‌ریه‌وه. (نه‌حمه‌دی عارفی فیتک)یش ده‌یگوت: من دیومه، شه‌مال دوو گه‌لای داری هه‌لده‌ومرینن، هه‌رگیز نه‌مدیوه، زه‌وی به‌رزینن!

له نهو دوواییانه‌دا، به‌ناشکرا هه‌ستمده‌گرد، زوربه‌ی فه‌رمانده‌ی به‌تالیون و جیگره‌کانیان، له‌گه‌ل هیندی سه‌رلق، خویان له زور شت به‌پاراست و نه‌یلنده‌ویست، به‌خواری تیدا‌بچن. ههر له به‌یانیه‌وه، خویان له کونی ده‌خزان و بو کاریکی پیویست نه‌بووایه، سه‌ریان ده‌رنه‌ده‌هینا، به تاییه‌تی (نوری)، له دواوژمکانی به‌ره‌ی گه‌رووی (هه‌مه‌رناغا)، زور وه‌رزبوو، تووشی گومان، ده‌راوکه و به‌شیینی بوو،

اسه‌لامی هه‌مه‌ره‌شی نه‌هه‌شانه)، که خزمیوو، هه‌میشه‌ش به‌دواپه‌وه‌بوو، شپتوکه‌یه‌کی زور خوش و ئازا بوو، ده‌سی به ده‌سی سه‌گدا ده‌گرد! کاتی توپباران ده‌سپییده‌گرد، ده‌چروه سه‌ر داریکی به‌رز، گورانی ده‌گوت و چه‌قه‌نه‌ی لیدمدا، (نوری)ش توورده‌بوو، ده‌یقیران، جتیوبارانیده‌گرد و ده‌یگوت: سه‌گباب وه‌ره‌خواره‌وه، نه‌لینی سیخوری و نیشانه بۆ فروکه‌کان داده‌نین! نه‌ویش پیده‌که‌نی و ده‌یگوت: مه‌ترسه، لیره فروکه نیمه نادۆزینته‌وه.

ئەو ماوەیەى لە گەرۆى (هۆمەرناغا) بووین، ئەنیا پاسى ئەو کێو و چىابانەمان دەکرد. ئە دۆژمەن هێرشیکرد و ئە سەرکردایەتى شورشیش، فرمانى پەلاماردانى یو دەرکردین، شورشەكە وەك باری مووشینی لىهاتبوو، سەرکردایەتى شورش، لە شوینی خۆى چەلیوو. وەك بە دۆژمەن بلی: بایە ئێو توپ مەتەنین و فروكە مەلمەستین، ئیمەش هێرش ناكەین. كۆستەیه، هەر كەس بە مووشەى خۆى مەستى و بەگیمان ناوی!

هەلسوكەوتى سەرکردایەتى و رهوشى پێشمەرگە

بەراستی، هەر لە سەرەتای شورشەوه، گەلى كۆرى ئازامان مەبووه، هەركیز سلیان لە مەردن نەكردووتهوه، لەپیتاوى كورد و (كوردستان)دا، بە شانازییهوه، گیانی خویان بەختكردووه. بەلام هیندیەیان ناھەقى و دزى، لە كادیڕەكان و لیپەسراوانى (پارتى) و شورش دیوه، گەر ئەمانیش لە ئەوانەوه، فیری ئەو رهوشە دزیوانە ئەبووین، ئەوا بەتەواوى وەرزیبون، هەر شورشیکیش، ماوەیهكى زۆرى خایاند، پێشمەرگە و گەلەكەش، ماندوو و بێزاردەین، وزەیان لە دەیری و وزەیان لاوازەن!

ئەو كاتە، شورشى (11)ی سێپتەمبەر، ئەمەنى (14) بەهاریوو، هیشتا تازە جەنگ لە نیوان كورد و داگیركەردا گەرمەبوو. جگە لە ئەوهى هیچ ترووسكاییەك بەدى نەدەكرا، هیشتا ئەو سەربشی دیار نەبوو، شورشەكە بە چى كوتاییدى! لەبەرئەوه زۆربەى لیپەسراوانى پێشمەرگە، ئەنانت نەتەوهیهكانیش، لە فروغیلى شورشەكە تىگەیشتبوون، زۆر خویان پیوه ماندوو نەدەكرد و وەك چاران خویان بەكۆشت نەدەدا!

چونكە لەلایەكەوه دەوله مەندوبووون، لەلایەكى دیکەشەوه هەلسوكەوتى لیپەسراوه گەورەكانى شورشیان دەبینى، خویان و خێزانەكانیان، لەسەر سنوور یا لەنیوشارەكانى (ئێران) چون دەژیان، پارەیهكى زوریان مەبوو، خانووى یاشیان بەكریگرتبوو، ترومبیلی نویشان لەبەرەسدا بوو، لە بەرەكانى جەنگەوه دووربوون و ترسى بۆردوومانی فروكەشیان نەبوو، پێشەکیان لەنیو شورش و پێكەى دێكەیان لە (ئێران) بوو. شەویان لیڤەهات، لە مالی كۆبەبوونەوه و تا درەنگانى، دەیانخوارەدەوه و قوماریانەدەكرد. پێشمەرگەش، ئەو لەشكرە بێكارە بیهونەرە مشەخۆرەى كوردیان، بە ئەو شیوەیه دەبینى. دەسووانەوه و رایاندەبواردا، بەناو مەریوولاشیان هەر كۆردن، ئیدی بەتەواوى ساردەدەبوونەوه!

ئەز پێتوايه، مەموو ئەو هویانە، واى لە كادیڕە كۆنەكانى شورش كۆدیوو، پتر خەمى وركى خویان و كێرغانێركردنیان بى، وەك لە ئەوهى خەمى شورشەكە بخۆن. شورشەكە هیندە تىكەلرپێكەلبوووو، پاشەلى مەموو ئەوانیشى پێسكۆدبوو، ئادەهات،

زیاتریش گلاوینه کردن. تنیا ترووسکاییهک هه بووبی، ههر پیتشمه رگه لاهه کان و نهفسره تازه پیگه پشتوه کان بوون، جین هیوای کومه لانی خه لک بوون، چونکه هیشتا خراب نه بووبوون، به راستی کوردایه تیایان ده کرد، زور نازایانه و مهردانه، دژی سوپای دایگر که ده جهنگان، له بهرنه وه سهیرم لی نه ده هات، هه موو نهو کونه (کاژیک) و نه نه وه بیانهی، له نیو شور شه که دا بوون، له پیتخوی بهرزه وهندی تاییه تی خویاندا، شه فیکیان له نایدولوزیا، ستراتیز و (کاژیک) هه لهابوو، به هیچ جوری باوهریان به کاری پارتایه تی نه مابوو، هه موو هیوایه کیان به (مهلامسته فا) بوو، نه نانت ده یانگوت، گه تنیا سهروک (بارزانی)، چادره کهی و دوو تووتیه کهی بهینی، کورد نافه وتی و سهرده که وی! چاتره که باره کهی (بارزانی) و دوو تووتیه کهش جووته برا (شیریس) و (مهسمود) بوون! نه وانیش نهو جوړه بیرکرنه وه به یان، گه لی لا په سه ندبوو، ههر خوشیان وایان له نهو خه لکه کردبوو، به نهو جوړه بیرکه نه وه و نه نجامه که شیمان، به چاری خومان بهینی!

بۆ دوچار نازایی

دهوروبه ری دوو ههفته، له نهو ناوه ماینه وه، پاشان روژی (5، 10)، نهویشمان چولکرد و بهره (نازادی) گه راینه وه! سهردتا به شیوه به کی ریکوپیک، له هکان گه رانه وه، روژی دوایی باره کهی به تالیوتیش، له گه ل (نوری) دا، به دوو پیکاب گه راینه وه (جهمالی) برای (نوری) و (تایه ری عه به پیشی) دوورژبوو، به سهردن بو لای (نوری) هاتبوون و له گه ل نینه گه رانه وه.

کاتی نیوه رووبوو، تازه له پیچه کانی دهوروبه ری (گه لاله) بووبن، دوو فروکه مان لی پهیدا بوو، له دوو نینه وه، لوونکهی کینه کانی به رائیه رماتی بومبارانکرد، دوو کهل و تیز تیکه لبوون و به ناسماندا چوون، نهو ناوه هیندهی دیکه خولاویبوو، سهرد و چاومان دهنگوت، به مشت خولت پیدا کردوه!

نهوانه ی له گه لمان بوون، ههر گویشان له دهنگی فروکه که بوو، دابهزین و به نهو کینه بهرژدا، سهربه ره وخول رایانکرد، (نوری) شه ژابوو، نهجولا و کهمی خوی نهو یکردبوو، به پیوه راوه ستابوو، ههر ته ماشای فروکه کانی ده کرد، نینهش دوو کهس له گه ل نهو مابووینه وه، خومان له قهراغ جاده که ماتکردبوو، کاتی دهنگی فروکه نهما، (نوری) ههستا و ته ماشایه کی دهوروبه ری خوی کرد، تنیا نینه ی له دهوروبوون و نهوانی دیکه دیارنه بوون، به ته وای کهلله بیبوو، منیش کوتم، به ره و خوار ههلاتن، نهویش له بهر چاوی نهو هه موو پیتشمه رگه یه، پر به گهرووی ده یفراند، بانگیده کردن و جینوی ناشیرینی هین

دهدان، نهوانیش ورتهیان له خویان بریږوو. دواى ماوه په سهرکه وخته وه، له ترساندا رهنګيان زهردهلگه راپوو. ناهه قشيان نه بوو، چونکه پوردوومانی لروکه کان زور کتوپړى بوو، هیندېکيان هر گویان له دهنگى گرمى توپ نه پوږیوو، بهلکوو نه وه تهى شاريان به جیهه شتېوو، بى قره ویره، له شوینى دلنیشتيوون!

له (نازادى) بو دواچار بلمه زاینه وه. له باره گه ی (بارزانى) وه، خهلات و بهراتیکى زورمان بو هات، وک به گریکیرابین، کاره که مان ته واوگرېبى و هغه سمان بدهنى! (نورى) جگه له پاره، جیبیکى نویی به دیارى وهرگرت. هه موو پېشمه رگه بېک (20) دینار، هه موو لیبرس راویکى سهربازى (30) دینار و هه موو سهرلقیکش (100) دیناریان وهرگرت.

نو چن روژه تا لوریان بو هات و رهمه ندى (شیران) وهرگړا، به خاکه که یاندا بگرېښه وه. ماوه په له (نازادى) و (چومان) رامنځلورد، گلى براده مری خوشه ویستمان بینى. پاشان مالاوایمان له نیوچه ی سهرکړدایه تی کرد و به (شیران) دا که واینه وه. به لام له کهړانه وه ماندا، نم چاره یان که س نه هات، ده سخوشانه مان لى بکا، هیندى قسمان بو بکا و مالاوایمان لى بکا، وک له کاتى هاتنماندا، جوته برا (نیدریس) و (مهسعود) هاتن، به خیره اتیانکردین و بو جهنگه که هانیا نده داین! (نورى) هر زوو، به تالیونه که ی به سهر نیمه دا به جیهه شت و به جیهه تازه که ی، خوی و (جهمالى) براى و کاک (تایمرا) به (شیران) دا به ره و (ته وېله) کهړانه وه.

نهموونیکى نوی

وک ده لین، نو چوونه مان خیرى پیوه بوو. نهموونیکى نویم په بکا کرد و له نزیکه وه، هه موو شتیکم بو رووښوړه وه تیگه ی شتم، شتى نه بوو، ناوى (پارتى) بى. بهرله لاییه کی زور، له ریزه گاننى شورېدا ده بینرا، په که مین دهزگه ی بالاده سى ناشکرای شورش، ته نیا هر باره که ی (بارزانى) بوو، هروره ها، په که مین دهزگه ی نه پنى شورشیش له هه موو (کوردهستان) دا، هر دهزگه ی (پاراستن) بوو، نهم دوو دهزگه په، هه موو کاره گاننى شورشيان به پیوه ده برد و هر دوو کیشيان، له یک سهرچاوه وه، ناویان ده خولرده وه! هر کورده گاننى سهروک (بارزانى)، به پیوه یلنده برد و له راژه ی په ک شوینى دیاریکراوېشدا بوون، شیدى ناوى سهرکړدایه تی (پارتى)، ده سلاتى په لیبیرو، کومیتى سهربازى و شالیارکه کان، دیوى دهره وه ی نهر دوو ده سلاتیان رازلندېوړه وه. بویان نه بوو، هیچ بریارېندن، جگه له پاره به خشینته وه په کی که م نه بى، هیچ جوړه توانا و ده سلاتیکیشيان نه بوو. ناپوړه په کی زور له نهو ناوه، به خورای کوپووبوونه وه، مشه خوریکى زورى

وهك سېلى لاوړك له سهر ږهنچ و خهباتى پېشمهركگى پلامو، بېكار ده سوړانه وه و دهزيان، دله وهران و قسه زلزليان دهكرد، كهچى هر نه ولېش بو هموو شتى، هميشه له پېش هموو كسيگه وه بوون و له په نا حهجه كه دا خويان مانتا بوو، چاره يې گفتوگو و ريگكه وتنيكي بيكيان دهكرد، تا به ساغى بگريڼه وه و سر كړلپه تې شورش له شماركاندا، پله وپايه ي بهرزيان به سهر دا دلبه شك!

ناخر هم هموو هيزه زوره ي پېشمهركگى نيوچه ي (بادينان)، بهرؤ هموويان ريښيانده تاشي، جلى جوانيان له بهر دهكرد، خويان خاوينده كړده وه، كلاشينكوف بيكيان له شاتده كړد و به نيو نهو خهلكه دا پياسه يانده كړد، پاره يكي زوريشيان له گېرفاندا بوو، له جگړه ي روسمان، ديمورى و گريفن كه مزيان نه ده كېشا، جگه له نه وه، همووشيان مورچه ي پېشمهركا به تيان وهرده كړت، به ده هميشه وه ورده وړده كار يانده كړد، پاره يكي زوريان ده سده كهوت، هر تاريخيښيه كړد، هر شه وه له مالي، ميزيان ده رازانده وه و رايانده بوارد، كهچى يه كيكيان شهريان نه ده كړد، هر چنده تواناي هيزه كان و بارى پېشمهركگى نيوچه ي خومانم، له گڼل نيوچه ي سر كړلپه تيا به راوړېده كړد، جياوازيه كي زورم ده بينى و سهر مسوورده ما!

به تاشكرا، زور به ي كادير و لېرسراوه كاني شورش، دزيانده كړد و گېرفانيان پرده كړد، مالي سپيان كوده كړد وه و بو روژى ره شيان پاشه كه وښكردا كهس نه بوو، لييان بېرسته وه، سېخوړى ده بتوانى، له هم په روه بو نهو پېرى (كوردستان)، بې نامه و به نازادى بسوورپه وه، خهلك له مالان داده نېشتن و به تاشكرا، جنيويان به سهرانى شورش دده، (پاراستن) و مارده كي (بارزاني) ش، هر كهسى قسه ي به نه ولن نه كووتايه، لييان نه ده پرسپيه وه و دهسكاريان نه ده كړد به لام هر كهسى له نهو دوو دهزگه ييان بخويندايه و لييان بكه و تايه، نه را كړ سهره ونگوميان نه كړتايه، له بهرچاوى لېرسراوان، نيسكى خوى تالده كړد، يهك نه ندامى لېژنه ي ناوچه، لق و كومېته ي ناوهندى نه بوو، بويرى و دهسكاته وه، زمان هه لېښته وه و باسى كه موكوورپه كاني شورش بكا، يا ره خه له باره كي (بارزاني) و دهزگى (پاراستن) بگري، چونكه هيچ جوړه نازا بيهك نه بوو!

هر بؤ نمرونه: (رهووف بېكرد) چيروكي (هنگاويك له ريگاي دورباى نووسېدو، له ژماره يه كي گوډارى نووسه ي كوردى چيادا، سالى (1975) بلاوكرايه وه چيروكه كه باسى كه ندهلى نار شورشى سالى (1974) ي دهكرد، كه چون پياوخرپ، دز و دروژنى زور بووه، ريز له پېشمهركه و نېشتمانپه روه نه كېراوه، له سهر نه وه (21) روژ له كرتوخانه ي (چومان) كېر، كه هيندى نلوى كوره ي وهك (سالح يوسفى) و (دارا توفيق) نه بووتايه، له ولنه بوو، له ناوېه رن!

نازانم، نهو کادیزه شوږشگیزانه، نهوانه ی له روژانی خوشی و له سه ر شه قامه تخته گانی
 شاره گانی باشموری (کوردستان)، خویان به سه ر خه لکی دلسوز و ره شوږووتی
 که نه که ماندا باده، لافوکه زانی نیشتمان په روهری و کوردایه تیان لیده، بوچی نهو کاته،
 ده میان به دهرزی و ده زوو دروورابوو؟! له کوی بوون، نهو پیاوه نازایانه ی، شه وانه له
 یانه ی له رمان په رانی شاره گان، تا دهرهنگانی ده مانه وه. بلشتوین خولردنه و میان هه لده قوراند،
 له چاوی دوسه و یاره جوانه گانیان، کاغه زی قوماریان راده کیش؟! له کوی نهو
 نامردانه ی ناوی خه لکی کورد په روهری مهردیان پیسده کرد، دزایه تیاندمکردن، ژنانیان
 به ناوی سوزانی و سه ر به (به عس) وه ده گوشت؟! کوان نهو ده که دلیرانه، بو دهنگان
 نایه؟

برواناکم، کهر پیتاسه یه کی تایه تی شوږش هبی، هه موو مه رجه گانی له گه ل، شوږشی
 نهو سالی (کوردستان) دا بگونجایه، به لام ته نیاوتنه یا هه ر، یه ک شت نهو خه لکه ی
 کرکردبووه، نهویش ناوی (بارزانی) بوو! نه کیتا هه ر بلشیشبوو، نهو سالی له گه ل
 دلگیرکه ر و بوژمتیکی سه ر سه ختی درنده ی شوږینی وه ک (به عس) له گه ل دهوله تیکی
 که وری به توانا و ده سلات، دهوله مند و هره دوسه، خاوه سوبایه کی که وری و زور،
 هاوچه رخ و به بیسه لین، هرچه کی هه مه جوهری مروفرکه ر توانیمان، به منکین و خومان راگیرا
 من نیسته ده لیم، نهو نازایه تی و ژیری، که سی تیدا نه بوو، به لکوو به (قوودره تی قادر)
 مابوو! بویه هه ر پیش که رانه وه، دوونامه م بو مهردوو هاویری نه سه ر (مه نسوور) و
 (هه مه شه وقی) نووسی: تکاتان لی ده که م، تا ده توانی، دلسوزی خاک و نه و ده که ی
 خوتان بن، به لام به خورای، خوتان بو که س به کرشت مه ده ن، ناگاتان له خوتان بن،
 چونکه له پاشه روژدا، کورد و (کاژیک) زور له نیسته، پیوستیان پیتان ده ی!

به دهم که رانه ووه ...

په وانشاد (برایم توری نه حمدا)، که به (شیخ برایم شه له) ناسرا بوو، له دایکه وه خزم
 بوو، له شیخه گانی (نامادین) بوو، بو به که مین جار سالی (1963)، له شوږشی (11) ی
 سپه تیه ردا بووه به پشمه رکه و چه ندین جار بریندارکراوه.
 داوی لی کردم، له که رانه وده پیکه وه بین، منیش دوی نه وه ی پشمه رکه گان پاره بان
 وه رگرت و که رانه وه، له گه ل نه ودا و له پیشی ده لکابینه په کدا، تا (خانه) له گه لی
 سواریووم، لمری بوی گیرامه وه، چو ن کاتی خوی سالی (1972)، له (خانه) زیاده،
 رایبواردوه و کونیه کونی شاروچکه که شاره زایه، منیش سه یرم لیده هات، بیری هیچم
 نه بوو، نه وده تی (شیخ برایم) م ده ناسی، هه ر له (سوله یمانی) ده ووه، له کویوه په ریوه ته
 نهو ناوه؟! که ی و بوچی له نه و ی زیاده؟

گوتی: داوی نهوهی (همه‌ی حاجی برایمی چهرمه‌گا) و کومه‌له‌که‌یمان له (خه‌له‌کان) کوشت، یه‌کسەر رامانگرد بو باره‌گی (بارزانی) و نه‌وانیش، ناردیانین بو (خانه). (نیدریس) پیی گوتین: جاری له نه‌وی دانیش، تا شته‌که کونده‌بی، هه‌موو مانگبکیش به شیوه‌یه‌کی ریکوپیک، پاره‌یه‌کی باشیان بو ده‌ناردین.

منیش به‌راستی سه‌یرم لیها، نه‌و کاته‌ی نه‌وه روویدا، له‌نیوخه‌لکا وابابوو، نه‌م گاره بی ناگاداری، باره‌گی (بارزانی) نه‌کراوه. به‌لام باوه‌رم نه‌ده‌گرد، به‌نه‌و وردی و پلاندانانه‌ کرابی، داوی نه‌و پیلانه‌ش، له باره‌گی (بارزانی) چنیرابی! داوام لی کرد، له نووکه‌وه بوم بگپریته‌وه، نه‌ویش پیکه‌نی و گوتی: بو چیته؟ بو (کاژیک)ی ده‌نیری؟ گوتم: (کاژیک)ی چی؟ گوتی: بو تو واده‌زانی، نیمه له گویی گادا نووستووین، بو کس هه‌یه، نه‌زانی، تو له‌گه‌ل نه‌واندا کارده‌که‌ی؟ گهر بو نه‌وانیشی ده‌نوووسی، نه‌وا پنیوست ناگا، چونکه (شیخ موحه‌مه‌دی هه‌رسین) و (همه‌ی عزیز) خویان (کاژیک)ن، له باره‌گی (بارزانی) کارده‌که‌ن و ناگایان له نه‌و جوړه شتانه هه‌یه، گوتم: کاکه شیخ، تو بو منی ده‌گیریته‌وه، هه‌فی (کاژیک)ت چیته؟!

نیدی گوتی: باشه، گرتک نیمه، داوی ده‌سیپیکرد و گوتی: داوی پیکه‌وته‌که‌ی (11) مارس (1970)، سه‌روک (بارزانی) له هه‌موو لایه‌که‌مان خوشوو، سه‌رمان له سه‌رکرده‌تی دا و به‌لنماندا، بو هه‌موو فه‌رمانیکی باره‌گی (بارزانی)، کوپرایمل و دلسوز بین، هه‌ر کاریکه‌مان پێ سه‌پیرن، جیه‌جیه‌کین.

پاشان (چهرمه‌گانی)ه‌کان، روژی (25 و 1971)، له‌په‌ر (شیخ موحه‌مه‌دی سه‌ییدعلی)یان له (سوله‌یمانی) کوشت، نیمه‌ش هه‌موو (کاریزه‌بی)ه‌کان و شیخان کوپووینه‌وه، له نه‌و بروایه‌دا یووین، ده‌سی (پاراستن) و باره‌گی (بارزانی) تپدا هه‌یه، نوپنه‌ریکه‌مان بو سه‌رموه نارد و داوامان لی کردن، ریمانبدن، توله‌ی خومان بکه‌ینه‌وه، نه‌وه‌بوو، له‌گه‌ل (نیدریس)دا ریکه‌وتین، نیمه بکه‌رینه‌وه و له نیوچه‌ی (خه‌له‌کان)، خومان قایمه‌کین، نه‌وانیش برووسکه‌یه‌ک بو (همه) بنیرن و داوی لی بکن، سه‌ردانی باره‌گی (بارزانی) بکا، له هه‌مان کاتدا، نیمه‌ش له روژی ده‌رچووینیان ناگادارکه‌نه‌وه، پاشان نه‌و روزه هات و نیمه‌ش لای (خه‌له‌کان) موه، بۆسه‌یه‌که‌مان بۆ دنان، زالگه‌یه‌که‌مان دانا و چه‌ن پێشمه‌رکه‌یه‌کی نه‌ناسراومان، له‌سه‌ر جاده‌که دانا، تا که هاتن، رایانگرن و داوی نووسراویان لی بکن، پاشان دایانه‌زین و بیانننن بۆ لای نیمه.

کاتی که‌یشتن، داوی مۆلعتی روشتنیان لی کردبوون، چونکه چه‌کاربوون و پێشمه‌رگه‌ش نه‌بوون، نه‌وانیش نووسراوه‌که‌ی باره‌گی (بارزانی)یان پێشاندا، یووین، پێشمه‌رگه‌کانیش کوئوویان: فه‌رموون دابه‌رن، با بچین بۆ لای لێپرسراوه‌که‌مان، که هینایان بۆ لای نیمه و نیمه‌یان دی، ئینجا تیکه‌پشتن، نه‌مه چاله و بویان هه‌له‌که‌نراوه، تازه هه‌چیان بۆ ناگری

و چه کیشیان بی نه بوو. له ترومبيله کاندې به جییا ته بښتېوو. نیمه ش هموویانمان ریزکرد، په کسره دسریژمان لی کردن و هموویانمان کوشت، هر به جییه کانی نه وانیش، خومان که باندوه نیوچه ی سرگردایه تی. باره گه ی (بارزانی) ش، به تیری دوو نیشانیان شکاند: له کول هر دوو دوژمنه یزینه که یان بوونه وه و ټوله ی خویان له هر دوو لاما ن کرده وه!

له راستیا نه و کاته، نه و هه نگاوه ی باره گه ی (بارزانی) م به راست ده زنی. چونکه هر دوو لایان، زیانیکې زوریان له شورشی کورد دابوو، به لام نیسته بیری لی نه که موره و ده لیم: که سرگردایه تی شورش، له چن که مې خوشبووین، نیدی چ پېویسته گا، هیمینا کاته وه و دوا یی، ټوله یان لی بښته وه!! چونکه چاریکی دیکه، که س پروای به نه و جوړه لیبوور دانه نامینی، ریزه کانی گل پتر، ناکوکی و دوو بهر کی نیده که وئ!

هر یو نمونه: (شیخ موحه ممد)، له سره تاي لاویتییه وه، پیشمه رگه یوه و سرگردایه تی شورش، کاریکی گرنگیان یی سپاردوه، زور سرکه و وتوانه ش جییه چیگر دوه. (به دره دین علی) پاریزگاری شاری (هولیر) بوو. وهک چون (زه عیم سه دیق) له شاری (سوله یمانی)، وهک سه گیکې هار، له کیانی خه لکی شار به ربوو بوو. به تاییه تی دژي (19، 6، 1963)، به ده یان خه لکی نیشتمان به روه ری بیتاوانی کوشت، نه ویش به هه مان شپوه درنده یه کی شوقینی عه رب بوو، په کیکی دیکه ی له نه و سه که هار و کیویلانه بوو، خراپه یه کی زوری، به رانه ر دانیشترانی شاری (هولیر) کردبوو. بویه سرگردایه تی شورش برپاړیاند، بیتوپینن، نه وه بوو، سالی (1965) دوو پیشمه رگه ی نازا و کیان له سه ر ده سی کوردیان بو نارد. (شیخ موحه ممد) له که ل پیشمه رگه یه کی دیکه له شاری (به غدا) بوو، پاریزگاری تاو نبار (به دره دین علی) یان کوشت، ټوله ی به رو دوا ی هموو تاوانه کانیان لی کرده وه و به سزای مرگیان که باند. ناخر تاوان نییه، پیشمه رگه یه کی نازای وهک (شیخ موحه ممد)، له تمه ی (30) سالیډا، قوریانی ده سی جهنگی نیوخو و دوژمنایه تی خپله کی یی، له کاتیکدا هر له سره تاي لاویتییه وه، له پیناوی نه توه و نیشتمانه که یدا، زیانی خوی بو خه یاتکردن ته رخانکردبوو!!

(1971 - 1941)

دوايي (شيخ برايم) له (خانه) ماڼۍ و منښ له گډل پوهانشاد (نوموړی سعیدی بهگ) دا سوارپوم و بهرو (مهاباد) روښتین، نوو دواچارپو، (شيخ برايم) بېنم، کاتي له دهرهوه گهرامهوه، گوتيان کوزراوه، روژي (29 5، 2017) حزمکرد، سوري له مناله کاني بدهم، کوره گوره کهي (فهره پوړو) و دليکي خاتو (فاتمه) م بيني، ماوه پيکه و دانيشتين و له نوو باره يوه هيندي قسمه مانکرد.

پوهانشاد (شيخ برايم)، پيشمه رگه بهگي زور نازابوو، له هېچ شني سلی نه دهره وه. هر له سهرمتای لاوښتیه وه، نيکه لي شيخاني (کاريزه) بووبوو، به نوي نه وانه وه، تووشي دوژمنایه تپيه کي زور گوره بووبوو، له نه نجاميشدا، دوژمنه کاني توله بان لي کرده وه و روژي (12، 10، 1983) له تمه ني (38) سالي دا کوشتيانه وه، له دواي خوشي (2) کور و (4) کچي به جيپيشنوه، نووا (34) سال به سهر تيرورکردنينا تپه رده يي، خاتو (فاتمه) به ديار مناله کاني پره دانيشتنوه، به شيوه يه کي زور جوان و ريزه وه، گوره و پهره ردي کردوون!

| 1983 - 1945 |

مهاباد

يکي پوهانشاد (نوموړی سعیدی علي والي بهگ) ي نه ناسيايه، وای دهزاني، پياويکي زور تووره وترف، برنده و نه زانه، هر بويه له بهر کورتي بالا، تیکسراوی و شپوهی روخساري، له دووره و خملکي (سوله يمانی)، ناويانتابوو (هفال برنده)، به لام کاتي ليی نزیکه بوو پته وه و نيکه لیده بووی، نینجا بوت دهره کهوت، چن پياويکي هين و له سرخو، قسه خوش و پروناکپير بوو، وهک پيشمه رگه به کيش هميشه، له سهره کاني پيشه وهی خه باندا دهچنگا.

نو ماوه يه ي له (خانه) و تا (پنجوين) پيکه و بوو يي، ياسي گلي بابتي ميژويي و ويژه يي بو کردم، دمه ته قنيه کي باشمان، له سهر ييري نه ته وه يي و بهوشي شورشي کورد کرد، زور خوی به نه ته وه يي دهزاني.

له (مهاباد) دابه‌زین، دواى نه‌وه‌ی نانمانخوارد و گهمى پشوو ماندا، کاک (نه‌نومرا) زانى، نه‌ود يه‌گه‌مین جاره، نه‌و شاره خوشه‌ويسته ده‌بینم، ته‌کسييه‌کى بانگکرد و گوتى: به‌نيوشار و شوينه خوشه‌کانى به‌ورو به‌ريدا به‌انگيره، نيدى هه‌موو چيگه گرنگه‌کان گه‌راين و کاتيکى خوشمان به‌سهربرد. شوڤيرمگه‌ش ميژووى شاره‌کى بو باسده‌گردين و به‌ناوه‌کانيان ناشنايده‌کردين. پاشان له کاک (نه‌نومرا) پرسى: خانمازى ناگه‌ن؟! نه‌ويش له پيشه‌وه دانىشتيوو، لى توو به‌بوو، گوتى: ئيمه پيشمه‌رگه‌ين، بو نه‌و جوړه شته خراپانه نه‌هاتووين. پيشمه‌رگه چون شتى وا ده‌کاک! نيدى کابراى شوڤير، له ترساندا بى ده‌نگبوو.

دوايى دابه‌زین، گوتى: نه‌و پياوه ناهه‌قى نه‌بوو، نه‌و پرسيا به‌ى لى کریم، چونکه ده‌زانم، کورد به‌گشتى و پيشمه‌رگه به‌تايه‌تى دين بو (ئيران)، به‌ دواى خانمازیدا ده‌گرين، به‌لام گه‌ر بو جاريگه‌ش بى، يا نه‌و کورده بزاني، پيشمه‌رگه‌ى خاوه‌ن ره‌وشتيش هه‌به! نه‌و روژه، هه‌تا وىكى زور خوشيوو، گهمى به‌پيش به‌نيوشاردا گه‌راين، به‌راستى (مهاباد)، هينده بلگيريوو، دلم نه‌ده‌هات، به‌جيبيليم. شاريکى زور جوان و خنجيلانه، خوشه‌ويست و مه‌لبه‌ندى کوردايه‌تى بوو. کاک (نه‌نومرا)، کورده‌پانى (چوارچرا)ى پيشاندام، نه‌و کورده‌پانه‌ى ده‌سه‌لاتدراى ناگيرکهرى ده‌وله‌تى (ئيران)، پيشه‌وا (قازى) موحه‌مه‌د) و هاوه‌له‌کانيانى لى هه‌لواسيوو، چونکه وینه‌ى نه‌و ره‌وانشادانم به‌هه‌لواسراوى دييوو، مه‌لاره‌کى (قازى) و لاقه شوڤيربووه‌کانيم، هه‌ر له‌به‌رچاوبوو، وامده‌زاني، تازه له‌داردراوه و هيشتا ملي، هه‌ر به‌په‌تى سیدارمه‌کوه ده‌جولينه‌وه!

ئيدى له‌گه‌ل کاک (نه‌نومرا)دا، گوتى خه‌فه‌نمانخوارد. گوتم: کى ده‌لى، گه‌ر کومارى (کورستان) نه‌روخايه، نسته بارودوخى ئيمه‌ش، باشت نه‌ده‌بوو؟! گوتى: گه‌ر هه‌رديوو پارچه‌کى باشوور و خوره‌لات به‌کيوونايه، به‌ک سه‌روکيان هه‌بوو و رابه‌رى به‌کردايه، ئينجا باشترده‌بوو. ته‌کينا ليزه (قازى) و له نه‌وى (بارزاني) هه‌بووايه، ريك نه‌ده‌کوتم. به‌مه‌له‌ى کاک (نه‌نومرا)، به‌مه‌له‌يه‌کى نيشتمانپه‌روه‌رى تیکوشه‌ربوون، جگه له خوى له شوڤرى نويس گه‌له‌که‌ماندا، مانگى (7)ى سالى (1982)، له‌نيوچه‌ى (شاره‌زوور) شه‌هيدکرا. (3) براى دیکه‌شى به‌ناوه‌کانى (عوسمان، کامه‌ران و به‌ختيار) شه‌هيدکراون. سلاو له کيانى پاکيان بى!

(1947 - 1982)

پنجوین

روژی (9، 10) که بشتینه وه (پنجوین) کاتی که راپنه وه، باره گی هیزیان بو نیو (پنجوین) گواستیه وه. له نهو قوتابخانه یه هوارپانه دابوو، که به مالی لیم خویند بوو! (فته تاح ثلثا) ناردی به دوامدا، له حه وشه که راپه ستابوو، بانگی کردم و کوتی: له گهل (اعلی توفیق) بریارمانداوه، بچی بو به تالیونه کی (شیخ محممه داساکی) و کاروباری دلاری وهرگری، منیش به کسهر به تمکرده وه، زوری راکرتم و گه لی قسه ی بو کردم، به لام کاری تی نه کردم و گوتم: بریاریکه و داومه، تا له شورشدایم، نزیک ی پاره ناکه ومه وه، دهمه ی، له به تالیونی (4) کاریکه، نینجا بو سر بیروپاره و بیری نه تهمی بایدلیه وه، له نهو باره یه وه، هیندی قسه ی بو کردم، پاشان کوتی: یا (نوری) له (تهویله) بیتته وه، قسه یه کی لی ده کین.

مالی (نازاد مسته فا) گواستیه ویانه وه بو (مهربان)، به لام (شیرکوی هه ژار)، به زوری هر لای نیمه ده ژیا، (مامه به کر)م رازی له (سه ولوا) هینابوو، له گهل (نه حه ی دهرویش حمسه ز)ی هاورپی مثالید، له (پنجوین) دروکانیکیان دابوو، هر له نهویش ده ژیان و ده نووستن، زور هه ولم له گهل دان، بیتته لای نیمه، یا خانوویه کیان بو پیداکم، هیچ کله کی نه بوو، هه درووکیان دهرویشانه دهیانگوزهراند!

هاوریکم کوتیان: له سه ره وه (هوسین محممه سعید) ناوی شهیدبووه، دهنگوباسه که به هه له، به مالی باوکت گه یشتوه، دلیکت به قورپیوان هاتوو بو شیر، نیمه ش دلفیامانکرده وه و که راپه وه، هیدی زورم پی تاخوشبوو، بو نه وه ی دلیان هیچ نه کا، له تاواندا نامه به کم بو نارین، کاتیکم زانی، دایکم و باوکم په دابوون، شهوی له مالی (اعلی عه به وه نهوش) بووین، به یانی برهمن بو (مهربان).

دوهمین سهردانی سهولوا

نه وه جاری دوهممبوو، سهردانی (سهولوا) بکه، نه م جارهبان، به تهواوی که وره بووبوو، هیندی مال له (پنجوین) وه گواستیه ویانه وه و له نهوی ده ژیان، کاته که ی پاییزبوو، شهو ساردیکردبوو، دانیشنووانی هوربوو که، خه میان لی هاتوو، چونکه که به فرده باری، نهو ناوه ی هه موو دله پوشی، کاربه ده سانی (شیران) پش به لینیاندابوو، له وهرزی زستاندا بیانگوزنه وه، نهو کاته، (سهلاح)ی براشم، له مالی پوره (مه لیح)م ده ژیا، چن روژی له نیو خزم و دوسته کانماندا مایه وه، به خوشی پامانبارد.

روژی سهردانیکی (دورو وه) مان کرد و چاو مان به (شیخ عوسسانی سیراجه دین) که وت، من پشتم زور دیشا، بو شیخ باسکرد و نهویش، هیندی شه مهنی وهک (سوربوژاک و

نمه کمپوه)ی بو نووسیم، که ناوه کانیانم هرگز بیرناچی، چونکه له گهل (شینخ عوسمان)ی زاویدا، به نو ناوانه زور بیکمین و دیکوت: له ناوی دهرمان ناچ و خوی درووستیکردوه! به لام دوايي، له دهرمانگه کانی (میریوان) کریم و دواي ماوه به، نه خوشبیه که شم نه ما!

له گهرانه وهدا، (سه لاج)ی برامم له گهل خوم برد، له (میریوان) له خویندنگه ی ناماده یی شورش وهرگیرا، نو کاته له گهل (حه سه ن) ناویکی کوردی خوره ه لاتی، له مالی (نازاد) ده نووستن. (نازاد) ده یو یست، هردووکیان بو پاشه روژی (کاژیک) پهروه ردهکا!

به سه رهاتی که شتی

دواي نه وه ی دایکم و باوکم گهرانه وه، پاره ییکی باشیان دامی، خوشم نه و دوو مانگه ی له سهروه ودهووم، مووچم وهرکرتبوو، جگه له نه وه ی، له باره که ی (بارزانی) شه وه، پاره یان دابووینی، گبرغانم پر یوو بوو.

له (پنجوین)، تووشی (سه یمانی قه ساب) بووم، قورگ و ده می به سارغی به سرا بوو. کونیکیان له ناستی ده میا هیشتبووه وه، تا بتوانی، قه بگا و نان بخوا، ههرچه نده نیده توانی، وهک چاران به ناره زوی خوی پارووبگینی، به لکوو هر شوری و شله مه نی ده خوارد، گوشت و که بایی وریده کرد و پارچه پارچه ده خوارد، له گهل خولردندا، رهوشی زور خرابوو، به لام له دم نه که وتبوو، گوئی نده تابه و له چاران پتر قه میده کرد!

نه و کاته له (تارلن)، له نه خوشخانه یه که وتبوو، بو چن روژی به موله ت هاتبووه وه. کارتی ئوتیلیکی دامی و کوتی: له گهل (برایم) و (سهروه ت) وهرن، ئوتیل و خواردنی به بیانیانان له سه ر من، ئیدی منیش قایل بووم و زورم یی خوشبوو، (تارلن) ببینم، به تاییه تی نه و کاته ش، (نوری) له مالی باوکی له (ته ویله) دایکوتابوو، نه و ناوه ش یی دهنگبوو، هیچ دهنگی هیرشکرین و جهنگ نه بوو، جگه له نه وه ی (نازاد) یش به هلی زانی و کوتی: به لکوو له (تارلن)، به هوی (سیروان عوسمان) وه، هیندی موری نوی، بو (کاژیک) درووستگی.

ده وروپه ری روژی (20 10) بوو، هه رسیکمان چووین بو (میریوان)، نه و شه وه له مالی به مه شنی (مه لانه جیب) روژمانکرده وه، نه و کاته مه لا، لیه ر سراوی (مه کته بی سه ره ر) بوو، بو به یانی، سه ریکمان له (مسته های حاجی توفیقی ده لاک) دا، نه ویش لای کوردیکی خه لگی (میریوان) له سه رتاشخانه کاریده کرد، ناوی (عه لی زهریفی) بوو، (برایم) یش له دبی (مسته فا) وه ناسیوو ی، له نه و روژانه دا، که م که س ده یویرا، یی په رسی ده رکه ی سبزویری (ساواک)، به یی بو (تارلن)، چونکه په کی که سیکي له نه و نه بوایه و جیی نووستنی دایی نه کردایه، یی نامه ی (ساواک)، هیچ ئوتیلی جیی نه ده کرده وه.

(برایم) گوتی: من قسم له‌گهل کاک (علی) کردووه، پیکه‌وه ده‌چین بو (تاران) و یارمه‌تیمانده‌دا، به‌مرچی خهرچی نه‌سهر و نه‌وسهری، له‌سهر نیمه بی، هرچه‌نده بیم گوت: (سله‌یمان) له نه‌وییه و جیمانده‌گاته‌وه، که‌لکی نه‌بوو.

روژی دواپی، سهری (علی زهری‌مان) مان دا و (برایم) پیی ناساندین. ناغای (زهری‌مان) ده‌ستی جلی ره‌شی زور سه‌ورتی له‌به‌ردابوو. وه‌ک نه‌گه‌ره‌مکانی سینه‌ما، بوینباختیکی قردیلای به‌ستبوو. ریزی پیشه‌وه‌ی ددانه‌گانی، هه‌مووی زیر و زیر بوو. له‌قسه‌کردندا، زور نه‌ته‌کیتی به‌گاردینا. هر که سهری سه‌روغه‌سالیم کرد و نه‌و هه‌لسوکه‌وته‌م لی بینی. یه‌کسهر به‌ساخته‌چی هاته‌به‌رچاویم. زوو به (برایم) و (سه‌روه‌ت)م گوت: با واز له‌ثم برادرمه‌ بینین، به‌باشی نابینم، به‌لام گوینان لی نه‌گرتم. ره‌نگه‌ شینکاری وه‌ک (برایم)، له‌نیوکه‌ریدا زور که‌مین، بویه له‌نیوکه‌ماندا، هر له‌زووه‌وه ناوما‌نابوو: (شینکارو‌قراتی) وایدمزانی، که‌ر ناغای (زهری‌مان) له‌گهل نه‌بی، گورگ ده‌مانخوا!

چی بکه‌ین؟ چارنه‌بوو، بریارماندا، یه‌کیکمان پارهی هرچوارمان خهرچکا و دواپی، به‌سهر (3) دابه‌شیکه‌ین، بلیتی پاسمان بری و له (ماریوان) ده‌رچووین. من و (سه‌روه‌ت) پیکه‌وه دانیشتبووین، جووته‌براش (برایم) و (زهری‌مان) له‌ته‌نیشتمان‌وه‌بوون.

ناغای (زهری‌مان) هر له‌سه‌ره‌تاوه، چاره‌ی منی نه‌ده‌ویست. دیاره‌ دل ناوینه‌ی دل بوو! چونکه‌ من هر گالته‌م پیده‌کرد و ساخته‌چییه‌کی ته‌واوبوو، هه‌ستی‌یکردبوو، من باشی ده‌ناسم، له‌به‌رنه‌وه زور خوی له‌نیمه‌ نه‌ده‌که‌یاند، به‌لام له‌گهل (برایم) دا ده‌نگوت، به‌سکی له‌دایکبوون! هر قسه‌ی یو ده‌کرد و نه‌ویش سهری یو ده‌له‌قان، جا من پتر له‌نه‌وه ده‌ترسام، (برایم) نیازی وایی، بیکا به (کاژیک) و به‌سه‌رکرداپه‌تی ناغای (زهری‌مان)، سه‌رکرداپه‌تی هه‌ریمی خوره‌ه‌لاتیش دامه‌زین!

هر له‌یه‌که‌مین چاخانه‌ دابه‌زین و ویستمان، نانی به‌یانی بخوین، هینده‌ی دیکه‌ بوم ده‌رکه‌وت، کاکه (علی) هاورپی دلسوزمه‌کی (برایم) ی ساویلکه، چه‌ن بیاوینکی ساخته‌چییه، چونکه‌ نیمه‌ داوای هیلکه‌ و ماست و چامان کرد، نه‌و به‌هلی زانی و به‌نه‌و به‌یانییه‌ زوو، یه‌کسهر داوای مریشک و کونیاکی کرد، له‌گهل نیمه‌ش خه‌ریکبوو، بخوینه‌وه، به‌لام سهری نه‌گرت!

کرماشان

که‌بشتینه (کرماشان) و له‌نوتیل دابه‌زین، نیمه‌ی نه‌شاره‌زای داوای خوی خست، له‌نوتیلکی زور خوش و گران جینکردینه‌وه، نه‌یده‌ه‌بشت، نیمه‌ به‌چینه‌پیشه‌وه و قسه‌بکه‌ین، هر زوو هه‌موو شتیکی له‌گهل نوقیسی نوتیله‌که‌دا ده‌بریه‌وه، که‌ر به‌ساخته‌چیتی نه‌بی، ره‌نگه‌ هه‌رگیز له‌هه‌موو زیانییا، له‌نه‌و جوړه‌ نوتیلانه‌ دانه‌به‌زیی! دیسانه‌وه،

بردينی بو ريستورانتیکی خوش و گران، دلوای خولردن و خواردنهووی کرد. ناغا پشني پيوه نه دمه شا و به ناروژووی دلی خوی دهلهوهری، دهنگوت، خنجر له کا دهلا (برایم) پش هر هرووی له سهریوو، منیش له داخندا خریکبوو، دهئاسام و هر دهنگوت: ناخری خیری!

دوایی پیشنیازمکرد، په شهو بروین و چی دیکه له شهو پتر، له (کرماشان) نه میننهوه، بونهووی دوانه کورین، زوو بروین و زوو بگریینهوه. برادرانیش پیشنیازمهکیان پی باشبوو، به لام (زه ریفی) که منی منجه منجیکرد و دهیو پست، که شته کی دورودریژین و له سهر گیرفانی نیمه بژی!

هرچی چونی بوو، مارسیدیسیکمان گرت و تزیکه ی نیوه شهو بوو، بهریکه وتین، له ری زوری چمنه دا، میشکی سهری بریدبووین، شتی زور قوری بو باسده کردین، وایده زانی، نیمه له هاورییانی نه شکوت به جیماوین، گیامان به کیوهوه خواردووه و له ولاتی نیمه، شو شتانه نییه، بویه ناومنا (ناغای چهنکه بووزی) واته چهنه باز!

بو نمونه، باسی یاسای هاتوچوی بو کردین و کوتی: گهر ترؤمبیله کان خیرا برون و سهریچبیکرن، پولیسکان ژماره کانیان دهگرن و دوایی سزایانده دن، منیش پیم راده بوارد، سهرم کردبووه سهری و دهنگوت به لکور غیرهت بیگری و له کولمانیینهوه، لیم پرسى: ژماره کانیان به چی ده نووسن، به قهلم یا به پاندان؟ (سهرهوت) له بهر پیکنین کولابوو، به لام (برایم) خوی گیفکردبووهوه و دهنگوت: (شیخ) عه بیه، وازی لی بینه!

تاران

دهمهوبه یانی بوو، له (تاران) له نیوچه په کی دواکه وتووی کون، له بهریم چاخانه په ک دلبریزین، برسیمانیوو، هر به جانتاکانهوه له چاخانه که دانیشتین و نانمانخوارد، له شهو دهچوو، شهو نیشی بین، هه موو جاری بین، هر له شهو چاخانه په نانبخوا و له شهو نوئیلهش دلبریزى، بویه هه موو خه لکه که دهیانقاسی و تماشای نیمه شیان دهکرد.

نیدی من په نهواوی، گومانم لی په یداکرد و به هاوریکانم گوت: هرچی چونی بین، ده بین، خومان له دهس شه ناغا (نازه ریغه!) رزگار که بین، به لام کاکه (بله)، هیشتا بروای نه دهکرد، هاشان ناچاربووین، دواکه وین و چووین بو نوئیله که، دوو ژورمان گرت، من نوئیله که م به دل نه بوو، له گهل نوئیله چییه که شدا، هر چرپه چرپیوو، داواشیکرد، پاره ی نوئیله که پیشه کی بده بین، من گوتم: نابدم، نهویش له گهل مندا تیکیدا و کردی به ههرا، هه سقام، په لاماریهم و تییه لدم، هاوریکانم نه پانهیشت، باشبوو، نوئیله چه که دهریکرین و چووینه خوارهوم (زه ریفی) ش به دواماندا هات، پیم گوت: تو چیت له نیمه دهوی؟ بو وزمان لی ناهینی؟ برو، تومان ناوی، نهویش کوتی: نیوه به قاچاغ هاتوون، یا ده بی، له گهل من بین، یا ده بی، چن هزار تمه نیکم بدهن، نینجا دهروم، نه گینا هر نیسته، (ساواک) ناگادارده که م.

نیدی وا نوو شیبوو بووین، به هیچ شیوه‌یه، له کولمان نه‌دم‌بووه‌وه. (ابرایم)یش واقعی ورم‌بوو، بیدنگ وه‌ستابوو، دواچار من ته‌کسیه‌کم گرت، کارتت ئوتیه‌که‌ی (سله‌یمان) قه‌ساب!م پیشاندا، به‌په‌له‌ سواربووین و رویشتین، ناغای چه‌نگ‌بوزیش، به‌ ته‌کسیه‌کم دوامان‌که‌وت و گرتینیوه‌وه نیمه‌ دابه‌زین و خومان کرد به‌ ئوتیه‌که‌را. (سله‌یمان)یان بو بانگ‌کردین و هه‌موو به‌سه‌ره‌اته‌کم بو‌گیرایه‌وه. گوتم: به‌لکوو له‌ کولمان‌که‌بته‌وه، هه‌رچه‌نده (سله‌یمان) قه‌سی بو‌کرد، هیچ‌ که‌لکی نه‌بوو. نینجا خه‌ریک‌بوو، لینی تووره‌بین، ئه‌ویش هاته‌پیشه‌وه و ده‌سی بو‌ده‌می برد، ددانه‌کانی سه‌ر و خواری ده‌ره‌ینا و بێ که‌لبه‌ مایه‌وه، گوتم: ئیوه‌ فیل له‌ من ده‌گن، من زوره‌ی ژیانم له‌ زینداندا به‌سه‌ربردووه، هه‌ر له‌ زیندانیشتدا، ددانه‌کانیان ده‌ره‌یناوم، یا ده‌بین، پاره‌م بده‌نی، یا شکاتان لێ ده‌کم، نیدی (سله‌یمان) گوتم: نهم سه‌گیا به‌ زور پیاویکی خویری و خراپه‌، با تووشی به‌لایه‌ کمان ته‌کا، شتیکی بده‌نی و با بروا، به‌راستی بیرم نه‌ماوه، چهن‌مان دابه‌، به‌لام پاره‌ی خوی وه‌رگرت و ملی شکاند. منیش سه‌یریکی کاکه‌ (بله‌)م کرد و گوتم: باشه‌؟! ئه‌ویش گوتم: به‌ سه‌ره‌فم، به‌چینه‌وه‌ بو‌ (مه‌ریوان) ده‌می، بیکۆزم! نیمه‌ش له‌ نه‌و روژه‌وه‌ تا نه‌وروو، نه‌وا (44) سال تیه‌ر‌بوو، هه‌ر گویتقولاغین و به‌ نه‌ماین، کاکه‌ (بله‌) مرده‌ی مه‌رگی (زه‌ریفی)مان بێ بگه‌یه‌نی!

سه‌یر نه‌وه‌بوو، روژی له‌ (مه‌ریوان) بووم، به‌یونه‌ی نامه‌زاندنی پارتی (ریستاخیز)وه‌وه، خۆپیشان‌دان بوو. ناغای (زه‌ریفی)، له‌ پینشی پیشه‌وه‌بوو، ئالایه‌کی به‌ده‌سه‌وه‌بوو، چاوی به‌ من که‌وت، به‌ هه‌موو هه‌زی خوی قیراندی، (جاوید شا) واته‌ بژی شا!

تارانم چۆن دی؟

دوای نه‌وه‌ی له‌ ناغای (زه‌ریفی) رزگارمان‌بوو، (سله‌یمان) جین‌کردینه‌وه، من و (سه‌روه‌ت) بیکه‌وه له‌ ژووریکی گه‌وره‌، نه‌و و (ابرایم)یش له‌ ژووریکی دیکه‌با بووین. به‌راستی، (تاران)ی نه‌و سه‌رده‌مه‌، هه‌ر له‌ (ئه‌ورووپا)ی ئیسته‌ ده‌چوو! دووکان و بازاره‌کانی، هه‌مووی به‌ گازی‌نوی جوان و ریکۆپینک رازابوونه‌وه، سه‌رجاده و شه‌قامه‌کانی، زور خاوی و خوش بوون، هه‌میشه‌ جهم‌بانه‌هات، که‌لی شویتی جوان و خوشی وه‌ک (باخی وه‌هش، ده‌ربه‌ندشه‌میران، بوورجه‌که‌ی ئیزان) چووین، چارمان به‌ هیندی هاوری وه‌ک (عومهری حاجی ده‌رویشی به‌قال، سیروانی عوسمانی سه‌عه‌ی مه‌لاعه‌یباس) که‌وت. (اسیروان) به‌لینی دامی، موره‌کامان بو‌ درووستکا، که‌چی وه‌ک پیشه‌ی هه‌میشه‌ی خوی، به‌لینه‌که‌ی خوی به‌جی نه‌هینا! روژی به‌ ریککه‌وت، تووشی (مه‌لافه‌تاج عه‌بدولمه‌زاق، جه‌لالی بله‌ی سنکر، جه‌لالی مینا و نه‌میری حاکم شیت) بووین و هه‌موومان بیکه‌وه، چووین بو‌ ده‌ربه‌ند (شه‌میران) و تا ئیواره له‌ نه‌وی بووین.

له راسته وه (چالای بلای سینگر، عرمه سالی، حوسین موخه ممه عریز، چالای مینا، مله یمانی
قەساب، برایمی حەمە عەلی، مەلەفەتاج عەبدولرەزاق، سەروەت موخە مەمە ئەمین و ئەمیری حاکم شیت)
روژی | 27 10 1974) گیراوه.

له (تاران) پیاسه مانده کرد، هەر به رینگهوت، ره وانشار نوکتور (هه لکهوت ای سەروکی
یەشی بەروبوومی کێلگەم بینی، زور بیتاقەتیبوو، گوتم: له ئەوانە یە بو خویندن، ره وانە ی
دەرە وەتان کەن، مینیش گوتم، تازه نیمە فیزی ژیا نی پیشمەرگایەتی بووین، دەرە وەمان
ناوی، کەچی ئەمەزمانی، هەمووی چەن مانگیکی دیکی هێ ناچی، شورش تیکەمشکی و
بەسەر شوری دەرکەرتینەوه! ماوه ی هەفتە یە له (تاران) مایه نەوه، له ئەو ماوه یەدا، بازارە
کەرەکانی (پلاسکوا) و (کورش) کەراین، هیندی کەلوپەل و دیارییمان کری.

له راسته وه (سەروەت موخە مەمە ئەمین، برایمی حەمە عەلی، حوسین موخە مەمە عریز و سپوولانی
عوسمانی سە عەلی مەلە عەباس) روژی | 20 10 1974) له فرۆشگە ی (پلاسکوا) گیراوه.

پاشان به پاسه گورمکائی (TBT)، تا (کرماشان) هاتینه وه. روژیکیش له نوی ماینه وه و دوایی به تهکسی هاتیته (سته). شهوی له نویش ماینه وه و له نوپل (نایبهر) بووین. پاشان به رهو (میریوان) گهراینه وه. من و (برایم) له هوردووکئی (سهولاوا) لاماندا. مالی (ساییرای) برای. تازه گیشتیوونه شهوی و سهری لی دان. دوو روژیش له شهوی بووین. پاشان گهراینه وه بو (پینجووین). هر زوو ههوالی بریندلربوونی ههردوو هاویری نهفسهر (کهرمی شیخ سهلام) و (شوان امان ییگه یشت) که له بهره کائی جهنگ له سهروه به شداریانگردبوو.

هر له شهو ماوهیه شدا بوو، دوو هاویری نازا و دلسوزی دیکه مان. له سهروه شههید بوون. لیپرسراوی سهربازی (جه مالی وهستا موحه ممه ده) خه لکی (ههله بجه) بوو. شهوی دیکه شیان ملازم (موحه ممه دی حاجی نهحمه دی سهروپین) بوو. ههردوو کیشیان له هیزی (زمناکو) بوون.

شیوازیکئی نوی ریکخستن

له گهل (نازادا) دانیشتن و له سهر راپورته کئی خوم، دهه تهقییه کئی دوو روویریژمان کرد. هیندی له پیشنیزه کانیان پین باشبوو. شهو بوو. ریکخستنی سهربازیمان. له ریکخستنی رامیاری جیاگره وه. (کومیتهی سوپایی) مان درووستکرد و له (4) هاویر پیکهاتیوو. کاره کانیشتان، به شهو شیوهیه دابه شکردبوو: (نازادا) لیپرسراوی کومیته و منیش کارگیری کومیته که بووین، ناوی هه موو ریکخستنه که و موری کومیته لای من بوو. ههردوو نهفسهر (مه نسوور) و (کهرم) یش. نه نامیوون.

(مه نسوور) لیپرسراوی هیلی ریکخستنی نیوچه ی سهرکریایه تی و (کهرم) یش لیپرسراوی هیلی ریکخستنی هیزی (زمناکو) بوون. به شهو شیوهیه، نهفسه رهکان (مه نسوور، شوان و جهمه شهوئی)، له سهروه کاریانده کرد.

پاشان له ماوهیه کئی کهمدا توانیمان. پیشمه رگهیه کئی زور. له دهوری (کاژیک) کوکه ینه وه. له هیزی (زمناکو)، ههردوو هاویر (کهرم) و (جهلالی حاجی حوسین)، چالاکییه کئی زوریان نواند. جکه له شهوی شهو، له ههردوو هیزی (خه بات) و (نه زمر)، قسه مان له گهل زوریه ی کادیره سهربازییه کائی وهک (ایلیری علی والی بهگ، شیخ موحه ممه دی سهید علی حافر، بهختیار بابان، نزاری عقید نهمین، نهوهری معجید سولتان، جه مالی خوله سته یی) و جهندین سهرلق و لیپرسراوی سهربازی دیکه ی وهک (مه هدی مه لاهلی، نهوهری علی نه جار، جهزای علی کاتب، سلیمانی قه ساب ...) کرد و ریکمانخستن.

ماموستا (عوسمان) له شاری (سته)، چاپ و روژیویه کئی نویی گریبوو، هه موو نووسین و کارمکائی (کاژیک) مان. پین راده په راند. ریکخستنیکی هاوچه رخان درووستکرد. نیدی

روژیه روژ قهباره مان زیاده کرد. لهبری ناوی نهیتی، هر هاویری ژماره ی نهیتی تاییه تی خوی مه بوو. دوسیه کمان دروستکردبوو، هر هاویری سی لاپه رمان بو ترخانکردبوو، هر چالاکیه کی بنوولنایه، یا شتیکی لی روویدایه، له لاپه رکه بیا ده مانووسی، ئیدی ورده ورده، چالاکیان دهنوان، خه ریکووین، له فوناغی کاکولکی ده رچین و سه ره یی خومان بگه وین.

(نهیلی نووری مه تی)، هاویرییه کی دیرینی خوم بوو، له شوړشدا، له په یمانگه ی کادیرانی (پارته) بهیخویند به لام هه میشه، بیر له بیر ی نیمه وه نزیکیوو، له مانگی (11) دا، خویندنه گه ی ته واکرد و هات بو (پنجوین)، له باره گه ی لقی (4) ی (پارته)، سکرته ر ی کارگیری بوو. هر زوو پنه ونیم پیوه کرد و کاری له گه ل ده کردین، ئیدی به مه ی شه وه، ناگمان له هه موو بنگوباس و هه والیکه لیژنه ی ناوچه و لقی چواری (سوله یمانی) بوو.

یه که مین بلاوکه راوهم، بو هیزه گانی پشمه رکه نووسی، له گه ل (شیرکوی هژار) دا، به روڼو رامانگیشا، له هه موو هیزه گانی ده رو به ر ی (سوله یمانی) و نیوچه ی سه ر کردایه تی، ژماره یه کی ژورمان لی بلاوکه ده وه، له به رنه وه ده زگه ی (پاراستن)، شیت و هار بوون، هه موویان به نیشی من ده زانی و زور به ی خه لکیش پیان راوو، من سه ری ماره گم!

چهن هه لسوکه وتیکی سه یر!

له نهو ماوه یه، زور به کولوبه وه کارمه کرد، له به ریشه وه هیندی گو تارم ناماده ده کرد. له نه جاسی شه ی روژیه روژ، ریزه گانی ریکه خستنی (کاژیک) فراوانترده بوو، ورده ورده، باری نابوو رییمان رووی له گه شه کردن ده کرد چه ک و نه قه مه نیمان ده سده گوت، نیمه ش ریزیکی بیسنوورمان، له هاویران (شیرکو، نازاد و عوسمان) ده گرت، به لام نهو برله رانه، که می له خویان باپیوو بوون و له فاوغه گه ی خویان ده رچوو بوون! به تاییه تی (شیرکو)، هر زور سه یر بوو، پیویکی زور تووره و که له ره ق بوو، قسه ی وهرنه ده گرت، بو نمونه: (کاوس) ی هاوړیم، لای نیمه میوانبوو، نیوازه یه چووینه وه بو ماله وه، (شیرکو) له شه ی بوو، (کاوس) سلاویکرد، وه لامی نه دایه وه و خوشه اتتیشی لی نه کرد، نیجا نهو روویتی کرد و سلای لی کرد که چی دیسانه وه وه لامی نه دایه وه، به لکوو دوا ی ماوه یه هستا و پوی، شه نه نیا هر له به رنه وه بوو، کلانیان بو (کاوس) دانابوو، بیپین، له (تهو یله) وه به تاییه تی بو شه هاتبوو، به لام هه یه روویدابوو، هه که شی هر له خویانه وه بوو، نه پانتوانیوو، بیپین، ئیدی له بری شه ی هه که ی بزانی و ره خنه ی لی بگرن، به شه شیوه یه هه لسوکه وتی له گه ل کرد، که شه نیشانه ی کالوگرچی بیر و ره وشتی شه پیاهه بوو!

ههروهه (افوود موخه مه نه مین سهراج)، هاویریکی خومان بوو. هیندی رهخنی له ههلسوکه وتی هاویریانی (کاژیک) گرتبوو. شهویکیان به نیمه یان کوت: ماله که مان بو چولگن، هیندی کاری تاییه تیمان هیه. (افوودایان بانگکردبوو، تا (شیرکو) قسه ی له گهل بکا و لیی بهرسینه وه. (برایم) ایش وهک دهرویشی لیهرساوه که ی ناماده بوو بوو. هه ره له ریه، کتره بیه که ناویان گهرم کردبوو، بوکسی ناسن و چه قویان دانابوو، گوايه گهر (افوود) دانی به ههله کانیدا نهنا و راستی نه گوت. وای لی بکن، به زور دان به تاوانه کانیدا بنی، که نهو کاره له بهفتار و کرده وهی پیاوه دیکتاتور و فاشیسته درنده کان دهچی! جا نهو کاته، خوی و پارت که ی هیشتا هیچ نه بوون، له گهل هاویریکی خویدا، به نهو شیوه یه ههلسوکه وتیده کرد، ناخو گهر دهسه لاتی نهواوی هه بووايه و دهسی بهروشنایه، چی له نه یار و بوژمنه کانی خوی بگردایه!!

جگه له نه وهی، نه م کله سه رکز بهیه، به نهواوی بونی ده می گورابوو، که تازه هاتبوو، شپوازی قسه کردن و ههلسوکه تی جوری بوو، به لام دواي نهو ماوه یه، به جوریکی دیکه بوو، که متر خوی پیشانده دا، رهنگو رووی دیکتاتوری پتوه دیار بوو. له هه موو جوړه باسی، خوی لاده دا و دهیویست، نیمه وا تییگه یه نی، تنیا هه ره بو (کاژیک) دهژی و هیچ جوړه زیانیکی دیکه ی، لا مه به ست نییه! به کورده یه که ی، زور وشکبوو، رووی نیو کومه لی نه بوو، له گهل که سدا هه لی نه ده کرد! له نه م دواپیانه شدا ههستم کرد، ناکوکیه که له نیوان (عوسمان) و (شیرکو) دا هه یه، به لام نه مده زانی، له سه ره چیه و به کوی که پشتو وه!!

(نازاد) ایش هیندی جار گورجوگول، وره به رز، به میز و چستوچالاک بوو. هیندی جاریش بیوره، بیتوانا و سستوسول بوو. گه لی جار دووقولی ناهینیشین، هه موو که موکووړی و گرفته کانمان ده سنیشانده کرد، رهخنه م لی دهگرتن، خوشی بهروای به هه موو قسه کانم ده کرد، هه رچه نه دهیویست، گه لی شت بدرکینی، به لام نازانم، بوچی هیچی نه ده گوت، له نیر سنگ و سکی خویدا، لولیده دا و پونگیده خوارده وه!! دیاره پتی راست نه بوو، له پشت سه ری هاویره کانیه ره قسه بکا، هه موو جاری دهیگوت: با کونگره بگرین، بزانه، چی دهگم و چی ده لیم! به لام زور گلله یی له (برایم) ده کرد هه میسه دهیگوت: شیاوی نهو شوینه نییه، که کاری تیا دهکا! نهو کاته، من له نهو گلله ییانه تی نه دهگه یستم، به لام دواپی زانیم، هه موو قسه کانی راست بوون، چونکه دواي هه ره سه که، هه مووی به ره وېروو پی کوت.

نهو خوی دهک (نازاد) به تاییه نی و سه رکز دایه نی کاتی به گشتی، بېروا و هیوايه کی که وره یان به من هه بوو، پیاان دهگوتم (صه مامی نه مانی حیزب) و (نازاد) ایش، چه ن جاری، نه وهی به گوپی خومدا داوه. هه ره بویه، هه موو کاره کانی به من سهاردبوو، هه رچه نه خوی لیه رسراوی په که سی کومبته ی سوپایش بوو!

رووداوونکی خه مگین

مالی (سلهیمانی قهساب)، دوو نهومبوو، خوی له سهرهوه و خوالیخوشبوو ماموستا (احمه سالمی عه بهشی)ش، له خوارهوه دمزیان، شهوی (احمه صالح)، داوهتی من و ملازم (مهسووری)ی کرد. (سلهیمان) له سهرهوه، کوپی دانیشتی گه رمبوو، نیمهش چن کهسی بووین. دانیشتیوین و له گهرمی قسه کردندا بووین. (فهیمی عهلی فنگه)، دهرکهی کردهوه و کوتی: (احمه عهلی حه مه مراد) له حه وشه که وتوو و ده نالینی. په کسهر هه موو چووینه دهرهوه و بینیمان، زور نازاری هه بوو، به فاستم هه ناسهیده دا. (سلهیمان) کوتی: دانیشتیوین و ده مانخوردهوه، هاته دهرهوه، ده سبه ناربگه یه نی، له هه یوانه کهوه به سهردا که وتوو ته خوارهوه، حه وشه که یان کونکریتیوو، له نیوه راستی حه وشه که شیدا، حه رز و فواره یه کی قیدا بوو، ملی بهر قه راغی حه وره که که وتوو، به هیچ شیهه به نهیده توانی، بجولی و قاچی نه بوو، ههستی، له بهرتهوه بریارماندا، به نهو نیوه شهوه بییه یی بو (میریوان)، من به په له چووم بو لای (نوری)، خه بهر مکردهوه و رووداوه که کم بو گه رایه وه، پاشان داوای جینه که کم لی کرد، نهویش زور به ساردییه وه کوتی: با روزبیته وه، بزانتی، چی به سهری، گوتم: تا روژده بیته وه، دهری، به لام هیچ گویی نهوایه!

کاتی گه رامه وه، (سلهیمان) جینیکی پهیدا کردبوو. له سهر داوای (احمه عهلی)، من و (سلهیمان) له گهلی سوار بووین. (فههاد عه بدولحه مید)یش له که لمان هات. کاژی ری به کی شهو گه یشتین. باشبوو، نهو شهوه (به گوی سورتاوا)، نیشکچیوو، زور پارمه تیداین، ههر ده سبه چی، (فههاد) تیلیفونی بو کاک (فهتاح) کرد و به نهو شهوه هات. (مه لانه جیب) و (دارای حه سن یاره)شی له گه ل بوو.

(احمه عهلی)، خوینیکی زوری له بهر رویشتیوو. پهریستی به خوین بوو. سهیر نهوه بوو، نه خوشخانه که پریوو و بوو له کورد. جگه له خوینی من، خوینی کهسی دیکهی بو نه بوو. من خوینم دایه، دهرزیان لینا و خوشی سهرخوشبوو، ههر زوو خهوی لیکوت، دوکوره کان کوتیان: به یانی زوو دهیی، دهوانه ی (سنه ای) که یی، چونکه (دیرکه پمته که)ی نازاری پی که پشتوو (فهتاح ناغا) به (فههاد)ی گوت: نهو شهو لای ده میتینه وه و به یانی له گهلی بهر بو (سنه)، پاشان پلاوه مان لی کرد.

(احمه عهلی) تا (میریوان)، ههر له باوهشی مندا بوو. هه موو جله کانم خویناوی بوو بوو، جامانه که کم له سه رییه وه نالاندبوو، به سهری رووتی گه رامه وه، نهو شهوه من و (سلهیمان)، له مالی (مه لانه جیب) کاژی ری (4)ی به یانی نووستین، به یانیش گه رایه وه بو (پینجوز)، نه مه رامان بوارد!

ئەو ئەورو (44) سالە، (حەمەعلی) ھاوریم، لەسەر گازی پشت کەوتوو و ناتوانی، ھەستی، ھێندە نازا و خوراگرە، روژی لە روژان نەمیستی، گویم لێ نەبوو، ناخ و ئۆلی لە دەمی بێتەدەرەو، یا سکالایەکیکا، یا بگری، ھەرچەندە بە ھیچ شیوەیە، چاری نییە و تا ماو، ھەر دەمی، لەنیوجیدا بکەوی!

ئەم وینە، مانگی (8)ی سالی (2017)، لە مالی (حەمەعلی) گیراوە.

پارتیی و ھەویرانی کازیک

لە سەرھتای سالەکانی ھەفتای سەدەیی پێشووەو، (پارتی) ھەر بەناو ھەبوو، وەک لاشەیکەیی بێکیان وابوو، چونکە دەزگەیی (پاراستن)، بەتەوڵوی جێگیرتیبوو. بەتایبەتی لە سالی (1973)و، تا دواڕۆژەکانی گیانەلای شۆرش (11)ی سینیتمبەر و کارەساتی ھەرس، دەسلاتیکی گەرە و توانایەکی بیتنوری ھەبوو، کام نەندامی لە (پارتی)دا، زۆر بە نەمەن و دەسلات بوو، لەگەڵ لێرسراویکی (پاراستن)، ھێچ یەک نەکر، جگە لە لێزنەیی ناوچە و لقەکان، (پارتی) لە ھەموو (کوردستان)دا، رێکخستنی نەبوو، ئەو دوو دەزگەیی، وەک ھەرمانگەیی لێھاتیو، گەر یەکی پێویستی بە نووسراوی یا پشگیری ھەبووایە، سەردانیەکردن!

نەندامانی لقی (سولەیمانی)، دورانیان (عەبدولی سوران) و (سەدێقە ھەندی)، نەندامی کۆمیتەیی ناوەندیش بوون، بەلام ھێندەیی (خالەحاجی)، لە شۆرشدا ناوبانگ و دەنگیان نەبوو! بارەگەیی لقی لە گوندی (ھەرگینە) بوو، ھەمیشە چۆلبوو، لە خویان پتر بەدەگەن خەلک ھاوچۆیدەکردن، روژانە نیوھەوان، خوارینی باشیان نامادەکرد، ئەگینا ھیچ کاریکی دیکەیان نەبوو، وەک تەمبەلخانەیی لێھاتیو، ھەرچی بە ئەوینا پڕوشتایە، لایەدا و پشووێکەیدا، یا نانێدەخوارد و دەروی! (خالەحاجی) ھەموویانی لە دەسلات رووت کردبوو، کەس نەبوو، بەرانبەری بکوکی!

مانگی (11. 1974) بوو، دهوانشادان (عبدولی سوران) و (کهمال خوشناو)، سردانیکی کاک (فتاح) یان کرد داویان لی کرد، له ریزه کانی پیشمه رگه ی هیزی (خه بات) دا، پایخ به ریکخستی (پارتی) بدهن، له هه موو به تالیون و لفه کاند، ریکخسته که زیندو که نه وه و بیوژینه وه. نه ویش زور به گهرمی، پیشوازی لی کردن و نه و بیرو که یه ی به باش زانی. سهیر نه وه بوو. زوریه ی پیشمه رگه کان به گشتی و خوینده واره کان به تاییه تی، رازی نه بوون، کار له گه ل (پارتی) بکه ن و ده یانگوت؛ نیمه پیشمه رگه ی و ته نیا هه ر (بارزانی) ده ناسین، (پارتی) چی و کی تاقه تی کو بوونه وه ی هه؟ نه و جوړه شتانه بو کاتی باشه، که شوړش له گتوگوتا بی، جاده که ی پانی، خه لکی شاره کان بالفشکه ن و خویان به سه ر خه لکدا باده ن!

له نه نجامدا، له هه موو هیزی (خه بات)، چه ن که سیکیان بو کونه کرایه وه، لیژنه ی ناوچه ی لی دروستکه ن، له به رنه وه هاتایان بو نیمه هینا، زوریه ی کادی ره کانی (کاژیک)، له لیژنه ی ناوچه ی (پارتی) و ریکخراوی به تالیونه کاند، دانزان، انوری، علی توفیق و برابیم) به منیان کوت؛ تو مان بو لیبرسراوی ریکخراوی به تالیونی (4) و نه ننامی لیژنه ی ناوچه ی هیز داناوه، به لام یه کسه ر به تمکرده وه و کارم له گه ل نه کردن، نه وانیش خویان بیکه نیان ده مات و ده یانگوت؛ خو نیمه ش (پارتی) نیز، نه مه ته نیا شتیکی روو که شه و کاک (فتاح) داوای لی کردوین! چونکه هه رگیز له نه و بروایه دا نه بووم، جاریکی دیکه، خوم به شتی لاوه کییه وه خه ریککه م و سه ری خوم به خورای قالکه م، له به رنه وه ی هه موو کاتی خوم، بو باومر و پارتیه که ی خوم ته رخا نکرده بو، به ده س من بووایه، یه کسه ر (پارتی) م له (کوردستان)، به یه کجاری هه لده وه شانده وه، له جیی نه و (کاژیک) م جیگیر و به هیز نه کرد.

بویه وهک (خاله حاجی)، سالی (1972) پیی کوتم: شه رده ی نه ندامی قیمان لی سه ندیته وه، منیش هه رگیز حه زم نه ده کرد، جاریکی دیکه نه و شه رده به رزه ی (پارتی) م پی به خشریته وه! چونکه خه لکی کوردلیه تی نه کرد و دوا ی سه روک (بارزانی) که وتیوو، نه ک له خوشی (پارتی)، چه کی پیشمه رگایه تی هه لگرتی، جا که ر به پیوانه ی شه رده ی نه ندامی تی (پارتی) بووایه، له (90%) ی خه لکی (کوردستان)، بیابوو ده مانه وه!

دوو سه ردانی کتوپر

روژی له پر، ملازم (حه مه شه ولی) په بیداوو، هینده دوست و ناسیاوی زوړبوو، هه شه وه ی له مالی بانگه کرا و ته نیا هه ر یه ک شه ر، به ر نیمه که وت، زوړ شتمان باسکرد و شه ویکي زوړ خوشمان به سه ربرد، پاشان به ره و (هه له به ج) روی و بریاربوو، بگه ریته وه، به لام له نه و خاتوو (رووناکی) کچه که ی (شیخ حه مه نه مین) ی خواست و هه ر به (نیران) یشنا که رابوو وه.

به‌لبنی بابوویی، له (ورمی) مۆرده‌کان درووستکا، له‌به‌رنه‌وه بریاربوو، من و (برایم)یش
 بچین و مۆرده‌کان بیتینه‌وه، ماموستا (فادریش تازه، له بهره‌گانی جهنگی نیوچه‌ی
 سه‌رکردایه‌تی گه‌راپوه‌وه، کوتی؛ منیش بچم و حه‌زده‌گم، ماوه‌یه پشووبده‌م، ئیدی
 هه‌رسیگمان پیکه‌وه ریکه‌وتین و بهره‌و (ورمی) سولریووین.

سنه

هه‌ر نه‌و رۆژه له (پنج‌ه‌وین)ه‌وه، خومان گه‌یانده (سنه) هه‌شتا سه‌ره‌نیواره‌بوو، چووین
 بۆ نه‌خوشخانه و سه‌رمان له (حه‌مه‌هه‌لی) دا. باری ته‌ندرووستی زور خراپوو، له
 سییه‌نگه‌یه‌وه تا نووکی پیی هه‌ردوو قاچی نه‌ده‌جولا. (فه‌ره‌ادی لایوو، بینیمان. نیواره
 پیکه‌وه‌بووین و زۆری لی کردین، له نوێه‌که دانیشین. نه‌و شه‌وه، دمه‌ته‌قییه‌کی دور و
 درێژمان، له‌سه‌ر (کاژیک) کرد. هه‌یندی شتی یاسکرد، گومانم له نه‌وه نه‌بوو، که قسه‌گانی
 راستبوون. چونکه (فه‌ره‌اد) نه‌وانی له نیمه، باشت ده‌ناسی و له (کاژیک)دا، له نیمه‌ش
 کوئتربوو. به‌لام (برایم) بی نه‌وه‌ی زور ناگای له رووداوه‌کان بی، کوێرانه باکوکی له
 (شیرکو) و (عوسمان) ده‌کرد، چونکه پیکه‌وه نه‌ندامی سه‌رکردایه‌تی کاتی بوون! ته‌نانه‌ت
 نه‌و دروانه، بره‌واکه‌نده‌یان بو (فه‌ره‌اد) ده‌کرد و ده‌یانکوت: کورد نییه و ده‌بی. له (کاژیک)
 ده‌رکری!

جاریکی دیکه‌ش مه‌باباد

روژی دوا‌یی، گه‌بشتیه (مه‌باباد). نیواره‌یه‌کی دره‌نگیوو، له نوێه‌که چووینه‌ده‌ره‌وه،
 زورمان برسێبوو. هه‌موو خواردنکه‌کان داخرا‌بوون، له گۆره‌پانی (چارچرا) ته‌نیا
 خواردنکه‌یه، له دووره‌وه کلۆپه‌که‌ی ده‌سووتا. به‌لام ده‌رگه‌که‌ی داخرا‌بوو. له ده‌رگه‌م دا
 و کرێکی گه‌نج، لی کردینه‌وه. به‌ قسه‌گانه‌دا تیگه‌یشت، له باشووری (کوردستان)ه‌وه
 هاتووین. به‌کسه‌ر فه‌رمووی لێ کردین و ده‌رگه‌که‌ی باخسته‌وه. پیاویکی دیکه‌شی لێ
 بوو، خویان به‌ نیمه‌ ناساند و دانیشین. گوتیان: نه‌م شه‌و میوانی نیمه‌ن و ده‌بی، دلمان
 نه‌شکێن. ئیدی خواردن و خۆلده‌نه‌وه‌یه‌کی زوریان هه‌نا، تا دره‌نگانی، باسی کیشه‌ی
 کوردمان بو کرێ و بیروڕامان گۆرییه‌وه، سه‌باره‌ت به‌ بارودوخی کوردی هه‌ردوو
 به‌شه‌که‌ی (کوردستان)، هه‌یندی پرسیارمان له یه‌کدی کرد.

دوا‌یی لێیان پرسین: حه‌زتان له گۆرانی هه‌یه؟! نیمه‌ش گومان: زور حه‌زمان له
 (حه‌سه‌ن زیره‌ک) و (حه‌مه‌ی ماملێ) هه‌یه، ئیدی نه‌و شه‌وه تا نیوه‌شه‌و دانیشین. نه‌و
 دوو براده‌ره، به‌کیکیان به‌ میزه‌که ته‌پلی لیده‌دا، نه‌وی دیکه‌شیان، گۆرانی بو ده‌گوتین.

به جووته ئاههنگيان بۆ گېراين، مهگەر هەر له ديوهخانه گهورهكاندا، ئاههنگى وا ساز كراين! زور دهنگيان خوش بوو، دهنگوت، (زيرهكا) و (ماملى) بو خويان دانىشتوون و گورليمان بو دهچرئ. (ابرايم)يش به دهنگه بهسوزهكەى خۆى، بۆى دهسهندنهوه، هيندهى ديكه ئاههنگهكەى رازاندبووهوه. تا نيوهشهو پيکهوهبووين و ريزيکى زوريان لى گرتين، پاشان تا بهردهگەى ئوتيلهگەش، لهگهلمان هاتن.

ئاخر نازانم، گەر نهوه نيشانهى بههيزى ههستى نهتهوهيى كوردهكانى خورههلات نهبي، خويان به كورد نهزانن، لهپيناوى چيدا، سى پياوى نهناسياو بانگههكن، كاتى خويان دهكوژن و راژهباندهكەن؟! ماوهى نهو ساهى شووش، هاتوچوى (ئيران)م كردوه، نهو پياوهتى و مهرداييتييهى، له كوردهكانى نهو بهشەى (كوردستان)م ديوه، له (سولهيمانى) له براوسى و كهسهكانى خوشمانم نهديوه!

ورمى

بهيانى رۆژبووهوه، سواربووين و چووين بۆ شارى (ورمى). نهوه يهكهمين جاربوو، نهو شاره بيبم، زور گريم له ناوى نهو شاره بووبوو، دهشمزلى، لهسهه نهو شاره گهورهيه، لهنيوان كورد و ئازمههكاندا، چهن گرتى گهوره روويداوه.

(ورمى) لهسهردهمى شادا، ناوى (رمزائيه) بوو. له تهنيشت زهرياجهيهكى گهورهوه دروستكرايوو. به يهكى له شاره گهورهكانى (كوردستان) دهژميرى، دانىشتوولنهكەى بهزورى، له كورد و نازهر پيکهاتوه بهلام فارس و ئهرمهنيشى زور لى دهژين، سههرماى نهوش، ژمارهيهكى زور له نهو كورده فەيليانەى، (بهعس) بهريگردبوون، له (ورمى) نيشتهجيكرابوون و كارباندهكرد.

شارهكه بهتاشكرا، روخسارى پيشكهوتنى پيوه دياربوو. دووكان و بازار، گازينو و ئوتيلهكانى، زور جوان رازابوونهوه. چاده و شهقامهكانيشى، سهوزاييهكى زوريان لى چينرابوو. بهروژ سهرحادهكان، لهبهه خەلك جمهپدههات شارهكه شارپكى كهلى جوان و دلگير بوو.

ناونيشانى ئوتيليكمان پيپوو. له نهوى داپهزين، به ريككهوت (ههريهدوون عهبدولقادر) و (ارستى نوري شاهويس)يش له نهوى بوون هەر نهو رۆژه نهوان گهرايهوه و هريانهكهوتين، ماوهيه پيکهوهمين، دووكانى مورههلهگهكهمان دوزيپهوه، خاوهتهكەى تهنيا هەر زمانى فارسى و نازهرى دهزانى، نيمهش عهريى و كوردبيمان دهزانى، ههپيشيان نينگليزيان نهدهزانى! بويه ناچاربووين، بگهريينهوه بو ئوتيلهكه، تا تهگيربيكهين و يهكجى باش بدوزينهوه، يارمهتيماندا و تيبانگهيهين.

احمه مشهوقی) ناوی خوی نههینابوو. موره کانی به ناوی (کاژیک) هوه، به درووستکردن دابوو. له نوتیله که دانیشتیوون، خه لکینکی زوری لیبوو، زور به یان به کوردی تسه یان دهکرد. به لام باشبوو، که سیانمان نه ده ناسی، له پر پیای هات و به نوتیلجیه که ی گوت: هاتووم، (کاژیک) بیینم، له ژووری (412) یه، هر یه کسه ماموستا (دارا) هستا، به ره ورووی رویش و قولی گرت، به کوردی پی گوت: کوری حیز، نیازت نییه، به کوشتمان بدهی؟! بلی، کاک (ژیر) و (کاژیک) ای چی؟! هرچی چونی بوو، تیگ یاندین، که هیشتا برووستیان نه گریووه و سهری زور له پیشه وهیه، ئیدی ناو میدیوون.

دوای نیومرو، ته کسیه کمان گرت و چوون بو سهر زهریاچی (ورمی)، لهو کاته وهرزی زستان بوو، روژیکی سارد و سهرما بوو. تا چاویرکا، زهریاچه که هر شینی دهکردهوه. له نیو بازاره که یدا، که می گهراین و بوو کانیکی کوردی فیلیم دوزیه وه. سهر و کلاوی رووسی خوری گهرمان لی کری.

دوا ئیواره مان بوو، چوون بو (ئیران کلوب) دانیشتین، ره وانشاد (دارا توفیق) ی نه نامی سهر کردایه تی (پارتی) ش، له گهل چهن میوانیکی بیانیدا، له نهوی بوون، به رانه برمان دانیشتیوون و به ئینگیزی دهوان. به لام نهیده زانی، نییه کوردین، هر ته ماشاشی دهکردین، تا درهنگانی دانیشتین و پاشان هستاین، شهویکی زور خوشیوو، ریس توریانیکی زور نایابوو. به گورانی و موزیکیکی زور خوش، هینده ی دیکه شه وه که یار خوشکردین، به یانی زوو هستاین و ههروا به دهسی به تل، به ره و (پینجوبین) گهراينه وه.

ماموستا گهریم به خواره گیر!

دایک و خوشه که ی (خالید زامدار)، له (سوله یمانی) هوه رایانکردبوو، خانویان دهس نه ده که گوت. برادرانیش، نهومی خواره و میان به خورای دابوونی و ماوهیه بوو، له نهوی دهزیان. (خالید) همیشه سهرخوشیوو، هر خهریکی خویننه وه و نووسین بوو. ههموو ژماره کانی کوفاری (برزگاری) م کوکردبووه و بهرگم تیگرتبوو، لینی وهرگرم و نه بهینایه وه، دوای هه ره سی شوړش، لای ره وانشاد (شیخ نهوهری بهرید) بیینم، بو فروشتن دایناوو، گوتی: له (زامدار)م کریوه! براهیکی پیشمه رگه ی هه بوو، زور کوپیکی باشبوو، جاروبار به سهردان دههاته وه، به لام دایکیان زور دهنگی زل و ناخوش بوو. زور به تسه شیوو، لووتیکی زلی پیوه بوو، چروچاوو پووشاوییه ک بوو، زور ناشیرن و فبه بوو.

(گهریم روزا) زور هاویری (خالید) بوو، زور به ی کات لایانبوو، دایکی ناوانبوو (پاهای)، ئیمهش له نهومی دووم دهزیان، همیشه میوانمان هه بوو، ماله که مان جمه یه هات، هر به ناستم بجولاینا یه ته وه، له خواره وه گویان لی بوو، دایکی (خالید) هاواری لی

هه‌لده‌سا، سه‌ره‌رای شه‌وی گری خانووشیان نه‌ده‌با، هه‌میشه‌ش بۆله‌بۆلیبۆ. له‌به‌رنه‌وه
له‌خوامان ده‌ویست، هه‌ولیکه‌ن و برون، چه‌ن جاری په‌مانگوتن: خۆمان نه‌و ژیره‌مه‌مان
ده‌وی، به‌لکوو بومان چۆلکه‌ن، دایکیشی ده‌یگوت: خاتو له‌ئهمه، باشتهم ده‌س ناکه‌وی
و نارۆم!

نیدی نیمه چارمان نه‌ما، بریارماندا به‌شیومه‌یه‌کی دیکه ده‌ریان‌په‌رینن. شه‌ولنه ته‌په‌ته‌پیکه زورمان ده‌کرد و به‌دهنگی به‌رزیش قسه‌مانده‌کرد. شه‌ویکیان دانیشتبووین، (برایم) ویستی، ته‌په‌ته‌پیکا و خویان لن بزینتی. چهن جاری له‌سهر قهره‌ویل‌ه‌گه‌وه. به‌جووته‌پن خوی مه‌لدا و بازبازینیده‌کرد. هیچ ده‌نگ نه‌بوو، پاشان (که‌ریم) کوتی، تو لاچو، وا نابیی، با من خوم مه‌لده‌م. له‌ته‌ر کانه‌ما (که‌ریم) خه‌ریک‌بوو، خوی مه‌لدا، هه‌ر به‌حه‌واوه‌بوو. پنی به‌ر زه‌وی ژووره‌که نه‌که‌وتیوو، (پاپای) بن نه‌وه‌ی له‌دمرکه‌بنا، دمرکه‌ی ژووره‌که‌ی کرده‌وه و گوتی: نه‌مه‌تویی؟! توخوا شه‌رم ناکه‌ی. به‌نهم نیوه‌شه‌وه بازبازینده‌که‌ی. هه‌راسان‌کر‌دووین و نه‌له‌ی. بنووین؟

(کهریم) یش هیچی بۆ نه مایه وه. له تالواندا کوتی: به خوا من نیم. کاک (برایم) بوو. (هپای) یش کوتی: کوره بۆ دروده که ی. کاک (برایم) ی چی، نه و مه دانیشتوووه. من به چاوی خۆم تووم دی، بازندا. به خوا له نوره خراپتریش بکن، نارۆم و چولی ناگهه. نیدی نه شهوه. تا درهنگانی پیگه نیوی! ئهوانیش گوییان به هیچ نه ده دا و (هپای) قسه شی له گه ل نه ده کردین. هه ره له نهویش مانه وه، تا شووش تیکچوو. ئینجا هه موومان پیگه وه، ماله که مان چولکرد و که راینه وه. به هاوڕیکانم گوت: نهه ناشبه تاله. زیانیکی زوری به کورد که باند، نه لام نیمه ی له دهس (هپای) رزگار کرد!

دوو بلاوکراومی ناويزاو

سەرکردایەتی کاتی هەریەمی یاسەروری (کازیک)، نوو بلاوکراوەی زۆر هیچپووجی
نیوەڕۆک پوچەل و ناوێراویان دەرکرد بەکەمیان رۆژی (21، 1، 1975) و نوووەمیشیان
رۆژی (25، 1، 1975) بوون. هەردووکیان بەکەم یەگدی خراپتربوون، نیوەڕۆکیکی زۆر
لاوازیان هەبوو، بە شیمواریکی زۆر مەتالبازانە نووسراپوون!

به نیوهریوکی ههردوو بلاقوکه که را، زور به روونی دهردکهوت، نهنامانی نهو سهوگردایه تیه خوسه پهنه ره، له نه نیشه یه کی فوول و بیریکی نه زوگا ده زیان، وایان ده زانی، (کوردستان ایان پژگار کردوو و دهوله تیکی (کاژیک) یان دامه زانددوو! نیدی کاتی نهو هاتوو، ههردوو ده زگی دله گی نه ته وهیی و هیللی سیخووبی (کاژیک) درووستکه ن، تا له گیانی هاویرمه کانی خه یاتی دوینی خویان به رین. وهک چون دوی

ئەوێ (سەیدام حوسین)، دەسی بەسەر دەسلالتدا گرت. کۆمەڵی ھاوڕینی خەباتی
خۆی و ئەندامانی سەرکرایەتی (بەعس)ی پاکتاوکرد. نایا کەس بلاوکراوەی وا لاواز و
نیوەڕوک پوچەلی دیو، هیندە درێژ و توند بێ، هیندەش جێوی تێدایی؟

ئەو دوو بلافوکە بە ناوی سەرکرایەتی هەریەک یاشوورمەو بلاوکراوە، بێ ئەوێ
ئەو دەسلالتەیان هەبێ، هێرشیکێ زوریاں کردبوو سەر (ئێران). داوای بەرهیان لە
(پارتی) و کۆمونیستەکانی سەر بە (قیادە مەڕکەزی) کردبوو. لە کوتایی بلافوکە کە شەدا،
ناوی هەموو سەرکرایەتی کونیاں ریزکردبوو. هەموو یانیاں لە (کاژیک) دەرکردبوو.
مەن کە خویندەمەو، زۆرم بێ ناخوشتبوو، لەبەر ئەوە زۆر بەتوندی، دژی ئەو بلاوکراوە
و دەستام و رەخنەیکێ زۆرم لی گرت. چونکە لەلایە کەم. ئەوان سەرکرایەتی کاتی
بیون. کەس هەلی نەبۆاردیون. لەبەر ئەوە دەسلالتی ئەو یان نەبوو، بلاوکراوەی لە
ئەو بابەتە دەرکەن و کەسێش دەرکەن. بەرنامەیکێ نوێش بو (کاژیک) دانێن.

لەلایەکی دیکەو هێمە هەموومان. لە ژێر بالی بەسۆزی سەرکرایەتی شورش و سەرۆک
(بارزانی) دا بووین. لە بلاوکراوە کە دا، هێرشیکێ توندیان بو سەر (ئێران) کردبوو.
ئەوێش بەتەواوی، دەرکە (پاراستن)ی تەنگەتاو کردبوو! لەلایەکی دیکەو، هەموو
بریارەکانی نانیشتەکانی کونفرانسیان پێشیلکردبوو. (نازاد)، هەموو ئەو رەخنەیی مەن
لا پەسەندبوو. بەلام راستی نەدەرکەن. بۆچی ئەو بلافوکە یان دەرکردبوو و پێی قایل
بوو؟ هەرچی چۆنی بوو. لە گەل (نازاد) نا بیکەوتین، جاری بلاوی نەکە ئەو و
رایگرن. هەرەما بریارماندا، بو چارەسەرکردنی ئەو گرفتانه. بەکەمێن کۆبوونەوێ
(کۆمیتەی سوپایی) بکەین.

مەن و (نازاد)، بۆچوونەکانمان زۆر لە یەکدییەو نزیکیبوو. (کەریم سەلام) لە هێزی
(زەنناکو) لە (تەویله) بوو. هێشتا هەر لە (مەنسوور) باشتربوو. ئەو زۆر لێمانەو دوور
بوو. (نازاد) گوتی: خەزەمکەم، رەک ئەندامیکێ (کۆمیتەی سوپایی)، سەری لە ئەو ناو
بەدە و لە ئەو سەربەشەو، لە گەل (مەنسوور)دا پیکەو بگەڕێنەو. تا ئێوەش دینەو،
و هەلام بو (کەریم)یش دەنێرم و کۆبوونەو کەمان دەکەین. منیش پێشیارە کەیم پەسەندکرد.

سەردانی ھاوڕیان

ئەو کاتە، رەوانشاد ملازم (تاپەری عەلی والی بەگ)، جیگری ئەرمەندەیی هێزی (خەبات)
بوو. نامەیکەم نووسی و یۆم برد. مۆلەتی هەفتەیکەم بداتی. مۆلەتەکی دامی و بە
پیکەنێنەو گوتی: ئاگات لە خۆت بێ!

(1936 - 1982)

هاویر (جەلال سەعید) لە (مەریوان)، لەگەڵ (مەلانی جەب) لە (مەکتەبی سەفەر) کاری دەکرد. هەر زوو رەزامەندی (ساواک) یان یو وەرگرتە و بەرەو (خانە) سواربووم. زۆر پەلەم بوو. لەبەرئەوە لە هیچ شونینی خۆم دوانەخست و هەر بەریوەبووم. لە ماوەی شەو و رۆژیکدا، خۆم گەیاندە (چۆمان) و لە مالی رەوانشادان (حەمەشەوقی) و (عەزەبی ئەحەبوقای ژنیرای دابەزیم.

(عەزیز) لەگەڵ چەن پیشمەرگەیک، لە ئەوی بوون. بێ ئەوی هیچ کاریکی هەبێ. (حەمەشەوقی)ش لە گەرووی (بیشی) بوو. هەر ئەو رۆژە، وەلام بۆ نارد و هاتەوێ. شەو و رۆژی پێکەوێبووین و ئەوی پێویستبوو، بۆم پاسکرد و پاشان بو سبەینی گەرایەوێ. چونکە نەیدەتوانی، ئەو بەرە گرنگی جەنگی رووبەر و رووبەوێ دوزمێ. چۆلکا و خوشی زۆر بە دلوکولەوێ کاری دەکرد. هەر لەبری (حەمەشەوقی)شەوێ، برووسکەیکم بو (مەنسور) نارد و ناوام لێ کرد. لە ماوەی دوور و ژدا بگاتە (چۆمان)، لە ئەو ماوەیەدا، چاوەری (مەنسور)م دەکرد، بیستم، (فەتاح ئاغا) لە سەر مەوێ و لە (مەکتەبی عەسکەری) دابەزیوێ. بە پێویستم زانی، سەریکی لێ بیدم و مۆلەتەکم درێژکەمەوێ. کە چوو مەژوورەوێ، بوو قوڵی لەگەڵ (عەبدوللاناکرین) دانیشتیوون. من تەنیا سلاوم لە کاک (فەتاح) کرد، چونکە (ناکرین) لەبەر مەکی دیکە بوو، ماموستای پەیمانگەی کادیرائی (پارێش) بوو. دەرگای ئەوێش مەبوو، کە هەر لە کۆنەوێ (پاراستن) بوو!

کاک (فەتاح) بەزەرەخەنەیکەوێ لێ پرسیم: ئەوێ خێرە لێوێ؟ گوتم: بۆ سەرداتی هیندی برادەری خوشەوێست هاتووم. بەبەزەیکێ تەوساویەوێ گوتی: ئەو برادەرە خوشەوێستانە، وەک خۆت بێرە کەنەوێ؟ گوتم: مەرج نییە. گوتی: پارەت پێویست نییە؟ گوتم: زۆر سوپاس. پارەم پێیە. ئیدی ماوەی دوو هەفتە دیکە، مۆلەتەکی بۆ درێژکردمەوێ و مالاوایم لێ کرد.

(مەنسور) بە پېشمەرگە بەگدا، نامە بەکی بو ئاردم، بۆی نووسیویوم، ئیزە کەسی لی نییە و ناتوانم، بېم، گەر دەرکری، تو وەرە و چارە دیتەگەم، منیش بریارمدا، بېم، هەر بەیانی زور، لەگەل پېشمەرگە کەدا بەریکەوتین و تا سەر پردەکی (حافزا)، بە ئۆتۆمبیل چووین، دیسانەو بە چپای (کاروخ) دا سەرکەوتەو، بە (گەرەوانان) و (ئاگوان) دا تێپەربوو، دواى دوو رۆژ و پەک شەو، بە دیناری (مەنسور) شادبوو، بەرەستى، دواى ئەوێ لەگەل بەتالیونەکاندا، لە گەرووی (مېگر) گەڕایەو، لە ئەو بروایەدا نەبووم، چارێکی دیکە ئەو ناوە بێنەو، بەلام وا ئەم چارەیان، بە کاری تاییەتی (کاژیک) بێنەو!

ئەو کاتەى نێمە لە ئەوێ بووین، هارینیو، ئەو ناوە زور ئاوەدانبوو، لە هەریووبەری چەمەگە، لە بن دار و لەپەنا گرد و چیاکاندا، ژمارەپەکی زۆری خەلکی هەلاتووی گوند و شاروچەکانی لیبوو، لەتاو فروکە و سوپای ئاگیرکەری (عیزاق)، شوینەکانی خویان بەجیهیشتیو، بەلام نێستە زستانە و پەک مەتر بەفرباربو، ئەو ناوە کەسی لی نەماو، چۆلەولبوو، مەگەر بە ریککەوت، لە رێ تووشی پېشمەرگە بووینایە!

بارمگەى لقهگەى ملازم مەنسور

ئەو کاتە (مەنسور) سەرلقیو، فەرماندەى بەتالیونەکان لە ئەوێ نەبوو، هەر خوشی سەرپەرشتی بەتالیونەگەى دەرکە و بارمگەى بەتالیونەکان لە (دولی ناشان) بوو، بارمگەى لقهگەى لەنیوان (حەریر) و (کۆرەک) لە نیوچەى (دولی ئالام)، لە پیشی پیشەوێ بەرەى جەنگ بوو، لەنیوچەى چیاکەدا، (3) ژووری ئزمی پچوکیان، لە قور و بەرد دروستکەربوو، ژووریکیان هێ (مەنسور) و جیگرەگەى، دوو ژوورەگەى دیکەشیان، هێ پېشمەرگەکان بوون، ژوورەکان زوپیان تێدابوو، گەرم و خوش بوون، سەرلوتکەى چیاکەى بەرانبەریشیان، هەمووی بە رەبایەى سەربازی سوپای (عیزاق) گیرابوو، زۆر لە یەکییەو نزیکیوون و بێ دوورین، یەکیان دەبینی، رۆژ نەبوو، لە رەبابەکانەو بەرتوپیان نەدن، بەلام گولەتوپیەکان، ئەو شوینەیان نەدەرکەو و زیانی بە پېشمەرگەکان نەدەگایان، هەر بەکەمین رۆژ گەیشتم، کەمى دانیشتم و ماندووبوونم دەرچوو، چەن تۆپەکی پێوەناین، (مەنسور) گوتی: ئەو بەخێرهاتنی تو دەکەن!

دواى نیوەرۆ، لەگەل چەن پېشمەرگە بەگدا، بە چیاکەدا هەلگەراین، (مەنسور) هەموو هێلی پیشەوێ پیشاندام و بە دووربینیش، سەیری هەموو شوینەکانم کرد، پیشی چیاکەى بە دەس دوژمنەو بوو، نیوچەى (حەریر) بوو، دواى نانی ئیوارەمانخوارد، شەویش لە تەنیشت زوفا و لەبەرتیشکی چراکە دانیشتم و قسەماندەکرد، لەبەرنەوێ لەلایەگەو، (مەنسور)م زۆر خوشدەویست و زۆر هاریمبوو، لەلایەکی دیکەشەو من بە (کاژیک)م ناساندبوو، نەدەتوانی، هێچى لی بشارمەو، بویە هەرچى هەبوو، زۆر بەراشکاری بوم باسکرد پاشان بریارماندا، پێکەو بەرەو (پنجوین) بروین و هەموو

شته‌گان، له‌گه‌ل هاو‌بیراندا باسک‌ه‌ین و یه‌کلاییکه‌ینه‌وه. به‌لام نه‌و کاته هینستا، لیبرسراوی به‌تالیونه‌که‌یان نه‌گه‌رابوومه، نه‌ویش نه‌یده‌توانی، له‌ نه‌و کاته ناسکه‌دا، نه‌و شوینه ستراتژییه‌ چۆلکا، له‌به‌رنه‌وه دارای لڼ کردم، من بو (چومان) بگه‌ریمه‌وه و له‌ مالی کاک (عزیز) چاو‌م‌ریکه‌م.

ماوه‌ی (3) رۆژ لای (مه‌نسور) بووم، نه‌و (3) شه‌وه‌ی له‌ نه‌وی بووم، هه‌موو شه‌وی پیشمه‌رگه‌گان، (خوشاو‌یان بو ده‌هینام، به‌راستی هینده‌ خوشبوو، تیزم لی نه‌ده‌خواردا! نه‌و کاته‌ی لای پیشمه‌رگه‌گان بووم. هه‌ستم به‌ خوشی و چیژیکی تاییه‌تی ده‌کرد، نه‌و کوره‌ کورده‌ نازاپانه، له‌ هه‌موو خوشییه‌کی زیان و له‌ هه‌موو که‌سیکیانه‌وه‌ دوربوون. به‌لام هه‌موو کاتی، له‌ مردنه‌وه‌ نزیکیبون!

هه‌ر نه‌و کاته (مه‌نسور)، نزیکه‌ی نیوه‌ی پیشمه‌رگه‌ی لقه‌که‌ی خوی، له‌ ریزه‌گانی ریک‌خستنی (کاژیک)دا ریک‌خستبوو، منیش له‌ نه‌و ماوه‌یه‌دا، گوتاریکی میژویی درێژم، له‌سه‌ر به‌شیکی دروشمه‌که‌ی (کاژیک) بو نووسین (کورده‌ستان بو کورده‌) بو؟

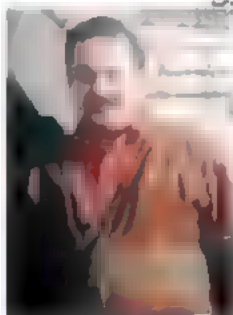
چومان

(3) رۆژ لای (مه‌نسور) مامه‌وه، پاشان یه‌سریکی دامی و له‌گه‌ل پیشمه‌رگه‌یه‌که‌دا، تا نیوچه‌ی (گه‌ره‌وانان)ی گه‌یاندم، نواییش به‌ته‌نیا، به‌ هه‌مان ریدا گه‌رامه‌وه. به‌ هه‌رچی ده‌ردپه‌سهرییه‌ک بوو، به‌ نه‌و سه‌رماوسوله‌یه، خوم گه‌یانده‌ سه‌رجله‌ی قیر، سواری ترومبیلی بووم و گه‌یشتمه‌وه (چومان). ماوه‌ی هه‌فته‌یه‌ک، له‌ مالی کاک (عزیز) بووم و چاو‌دیری (مه‌نسور)ام ده‌کرد، چهن شه‌ویکی خوشم، لای براده‌ران (دارای حه‌سه‌ن یاره، نه‌سه‌عه‌ قه‌ره‌داخی، نازادی عه‌بدوللا فه‌ندی، مه‌زنی عوسمان فایه‌ق و عومه‌ر شه‌مه‌یی) به‌سه‌ربرد.

نه‌و شه‌وه‌ی لای هاوری و هاو‌بیری خوشه‌وبستم ره‌وانشاد (مه‌زن) بووم، (عومه‌ر شه‌مه‌یی)اش هات، هه‌رسیکمان تا دره‌نگانی دانیشتین و باسی بارو‌بوخی شورشمان ده‌کرد، من و (عومه‌ر) خه‌ومان لی نه‌ده‌که‌وت، واشمانزانی، (مه‌زن) نووستوو، له‌سه‌ر (کاژیک) ده‌مه‌ته‌قیمان دامه‌زراند، نه‌وه‌ یه‌که‌مین جاربوو، ئیمه‌ سه‌باره‌ت به‌ (کاژیک)، به‌ناشکرا بدوین، چونکه‌ هه‌رگیز پێکه‌وه‌ کارمان نه‌کردبوو، گه‌لی داکوکی له‌ خوی و سه‌رکرده‌ کونه‌گانی (کاژیک) کرد (شیرکوی هه‌زار) و (عوسمان ره‌شید)شی، به‌ تیکه‌هه‌ر و نازاوه‌چی تاوانبارکرد، (نازاد مسته‌فا)شی به‌ کونه‌ جه‌لالی و جاش دانا، منیش بڼ نه‌وه‌ی یه‌که‌ی زویرکه‌ین، ره‌لامی هه‌موو تۆمه‌ته‌کانیم دایه‌وه‌ و گه‌لی شتیشم بو پروتکرده‌وه، ئیدی بیده‌نگبوو.

پاشان گوتم: گه‌ر نه‌و گه‌بهرانه‌ ده‌یانه‌وی، له‌گه‌ل ئیمه‌دا کاریکه‌ن، نه‌وا من ده‌توانم، دانیشتنی سازکه‌م، هه‌ردولا پێکه‌وه‌ دانیشین، ده‌مه‌ته‌لی له‌سه‌ر یاری (کاژیک) بکین، هه‌موو پێکه‌وه‌ بریاربیدن و ناشیوونه‌وه‌یه‌کی گشتی دروستکه‌ین. (عومه‌ر) کوئی: نه‌و بیشنازه‌ خه‌لپ نییه، به‌لام له‌ نیسته‌دا، بروام به‌ باره‌که‌ی (بارزانی) هه‌یه!

کاتی به یانی له خوهه ستاین، (مزن) پیی گوتم: شهوی خوم لی نه که وتیوو، گویم له هه موو قسه کانتان بوو، سه بارهت به سه رک دایه تی کونی (کاژیک)، هه رچییه کت گوت، راستیوو، نه وان له نه وهش خراپترین.

| 2008 - 1900 |

من و (مزن) له نهم فساندها بووین، دوو فروکه ی (عیراق) هاتن، توپه فروکه شکینه کانی شورش و راکیتی (هوک) راویاننان و ناسمانیان لی کردن به چهرمی چوله که، دووکه لیککی زور، بهری ناسمانی داپوشی فروکه به کیان به پهله پروزی دهر باز بوو، نهوی دیکه شیان، به ناسمانه وه گریگرت و کهوته خواره وه. شهوی رادیوی (به خدا)، هیرشیککی زور توندی، کرده سه شای (ئیران) و کوتی: (ئیران) به هه موو شیوه به، جهنگی به رانبهر به (عیراق) راکه یاندوهه، هیزه کانیان له نیو خاکی (عیراق) دان و به راکیتی (ئه میریکایی)، فروکه به کی (عیراق) یان به رانه وه!

له گهل (عهزی نه عه بوق دا

له (چومان)، پیاویکی لیووو، ناوی (عهلی زه رده شتی) بوو. (عهزی نه عه بوق) کوتی: خاله (عهلی) له (کاژیک) کاژیکره! با به چین، سه ریکی لی بدهین و بیت بناسینم، (زه رده شتی) پیاویکی به سالاجوو بوو. دووکانیکی چکولانه ی هه بوو، هه میسه دهوری پر بوو، خه لکی (سوله بمانی)، روزهانه سهریان لیده دا، پیاان راده یوارد و تووره یانده کرد. نهویش جگه له سه روک (بارزانی)، جینیوی به به که به یه کی سه رکرده کانی کورد و هه موو که سیککی دیکه ش ده دا، پاشان عه ره ب و توورک و فارسی یانده کرتوه، نهوه ی خراپ بووایه، پیی ده کردن، منیش خوم پی ناساند و کوتی: له کوی پیشمه رگه ی؟ گوتم: له هیزی (خه بات)، ئیدی هه ر گویم لی گرنبوو، په پتا په پتا خه لک ده هات و سهریان ده کرد سه ری. نهویش بی دلی خوی نه ده کرد، به کامی دلی خوی، جینیو بارانی ده کردن! روزهی نه گهل (عهزی دا) چووین بو (مه که به ی عه سه که ری)، له دووره وه، شوینه که ی کا که (حه مه ی عه زی زای پیشاندام، له بن داریکا بوو، به چواره دهوری داره که دا، به گوریس چواره گوشه به کی چکولانه ی دروست کریموو، تا خه لک له نهوه زیاتر، نه چنه پیشه وه، خوشی به نهو سه رمایه، له نیو راستیا به پیوه وه ستایوو، فسه ی له گهل خه لک ده کرد، نامه و سکالای لی وه رده کرتن. (عهزی کوتی: نه ماشای کا که (حه مه) بکه، خوی هه ر له (عه دنان قه یسی) و

شویته‌کشی، له (خه‌له‌ی موساره‌عه) ده‌چی! منیش نه‌وه یه‌که‌مین جار بوو، کاکه (احمه) بیینم، نه‌و کاته، هینده‌ی دیکه رقم لئی هه‌ستا. دوا‌یی تووشی ره‌وانشاد (ستاری سه‌عید خه‌له‌ف) بووم، هر زور نووسراویکی گه‌رانه‌وه‌ی به (ئیران)دا یز وهرگرتم و خۆم ئاماده‌کرد.

پاشان (مه‌نسور) هات نه‌و شه‌وه له‌ مالی (عه‌زیز) بووین، چهن براده‌ربنکی دیکه‌ی خه‌لکی (سوله‌یمانی) وه‌ک (سه‌له‌یمانی قه‌ساب، حه‌سه‌ن حوسین، عومه‌ری ره‌شه‌چووته، جه‌لالی مام نه‌حمه‌د، عومه‌ر شه‌مه‌یی، مه‌زنی عوسمان فایه‌ق) و یه‌ک دوو پیشمه‌رگه‌ی دیکه‌شی لیبور، نه‌مه‌ناسین. مه‌زه‌یان درووستکرد و تادیه‌نگانی خورایه‌وه، (عه‌زیز) و (سه‌له‌یمان) هه‌میشه شوخیانده‌کرد و شه‌ره‌جنیویانیبوو. جار جاره‌ش زورانیانده‌گرت و کله‌ی بیکه‌نین.

گومله‌ی پیشمه‌رگه‌ی هیزه‌گانی (خه‌یات، زه‌ناکو و نه‌زه‌را، مانگی (1)ی سالی (1975) له (چومان) له‌به‌رده‌م دوو‌گانه‌کی (مه‌لی زه‌رده‌شتی)دا گیراوه. وه‌ستاه‌کان له‌ راسته‌وه: (سلیمانی قه‌ساب، خوالیخوشبوو ملازم وشباری قه‌له‌ورگه، حوسین موحه‌مه‌د عه‌زیز، عه‌مید هادی حه‌مه‌ره‌شتید، خوالیخوشبووان عه‌زه‌ی نه‌حه‌برق و جه‌مالی عه‌لی باهیر) دانیشتوه‌کان (ملازم له‌ره‌یدوون حه‌مه‌ره‌شتید، نه‌حمه‌دی حه‌مکول، خوالیخوشبوو ملازم ستاری سه‌عید خه‌له‌ف و مه‌سته‌فا چاره‌ش).

گه پاته وه

به یانی زوو، من و (مه نسوور) به رهو (خانه) به ریکه وتین. بو نیلره گه بشتینه (مه اباد) و له نوتیل دابه زین. به یانی له بهنگی شیعه کان خه برمانبو وه. روزی عاشوورابوو. به سه رجاده کانداه گه پان و به زنجیر، له خویان بهدا. هر نهو روزه سواری بوین و گه بشتینه (کرماشان) له نویش له گهل (نوره ی مام برابم) نا، ماوه به پیکه وه بووین و بو روزی دووایی. له (مه ریوان) دابه زین.

کوبوونه وه ی کومینه ی سوپایی

له بهرته وه ی له سه ره وه، زور چاوهرینی (مه نسوور) م کرد، زور دواکه وتم و له کاتی خوینا نه گه رانه وه. به باخه وه ملازم (که ریم سه لام) هاتیوو، ماوه به له (پنجوین) بوو، پاشان له نه وه پتر نهیتوانیبوو. چاوهریکا، گه رابوو وه بو (تویله). من و (مه نسوور) له (مه ریوان) له مالی (نازاد) بووین. کاتی (نازاد) پیشنیازیکرد، بچم بو نیوچه ی سه رکردایه تی. به لیندایم، تا نیمه نه گه رینه وه و کوبوونه وه ی کومینه ی سوپایی نه کری. بلاقکه که له ریزه کانی ریکه بستندا بلاونه که نه وه. به لام په یمانه که ی خوی شکاندبوو. وادیاربوو، نه تاردنه ی من بو سه ره وه گه مه ی بوو، تنیا هر بو نه وه بوو. دوورمخه نه وه! بویه هر دوا ی من، نهک هر له ریزه کانی ریکه بستنی (کاژیک) دا، بلاقکه که یان بلاوکرده بو وه. به لکوو بو زور کهس و لایه نیشان ناردبوو! کاتی له سه ره وه گه رانه وه، (سه لام) ی برام مالی (نازاد) ی به جیهیشتبوو، نامه یه کی بو دانابووم و گه رابوو وه بو (سه ولاوا).

روزی دوایی، به که مین کوبوونه وه ی کومینه ی سوپایی ده سیپیکرد. نیدی نا لیره وه، هموو گرفته کان له نیوان من و هاو بیرانی سه رکردایه تی کاتیدا، زور خراپ ته قیه وه. له کوبوونه وه که دا، سه ره تا (نازاد) بلاقکه که ی خوینده وه. پاشان ده مه ته قیه کی که رم، له نیوان من و نه ودا دامه زرا و (مه نسوور) یش تنیا هر کونگر بوو. (نازاد) به هموو شپوه به دپووست. داکوکی له نیوه روکی بلاقکه که بکا. به لام به لکه کانی لارازبوون و قسه کانیشی، به دیواری میشکه وه نه به نووسان. سه ی نه وه بوو. له گهل زوره ی به رخنه کانی مندا بوو، ده یگرت: راسته که ی، منیش کوتم: گه نه م رخنه ت به راسته، چون له گهل ده رکرین و بلاوکرده وه ی نه م بلاقکه نا بوو!

نینجا چاری نه ما، هموو شتیکی به ناشکرا بو باسکردین و کوتی: سه رکردایه تی له من، (شیرکو، عوسمان و برابم) پیکه اتوو (برابم) له جی نه بووان دانی. (عوسمان) له (مه له بهجه) ده زی و له نیمه وه دووره. له نه وی له گهل برادریکا، تیکه لاییه کی زوری

په پيدا كړېدووه. براته رهگهش كاديرېكي پيشكه وتووى (قياده مهرگه زېږه)، كارېكي زورى
 تېكردووه و (عوسمان ايش نېسته، بهر و (ماويزم) ههنگاو دهنې، (شېركو)ش لېره په و
 له نيو خومان دايه، دزى بوچوونه كاني (عوسمان) و ناكوكز، منېش له نيوان هه ربوولا پاندا
 ماومه ته وه و تېداماوم، (عوسمان) داوانه كا، هه موو نهدامانى مهرگر دايه تي كون، به
 بلاوگراوه يه ك له ريزه كاني ريگخستن دهرگرين، نه گينا وازدينې، منېش بوته وهى
 ريزه كاني (كاژيك) تېك نه چي و نه و گرفته چاره سرگرى، نه م بلافوكه م نووسيوه و همك
 چاره سرېكي مامناو دى، دلى هه ربوولا يانم راگرتووه و هيچ چاريكي ديكه له بهر دمه دا
 نه بو.

نېدى (مهنسور) واقيرما، چونكه له نه و روژه يا، چاوه رينې نه و چه له مه گوره يه ي، له
 مهرگر دايه تي كاني نه ده كړد، چه ن دانېشتيكي ديكه مان كړد، به لام هيچ كهلكي نه بوو.
 چونكه (نازاد) دهويست من بروا به نه و بوچوونه بېنم، كه خوشى برواي پنى نه بوو!
 نه و شوه ي بز به ياني (مهنسور) دهرويشته وه، پېس كوتم: نازانم، چي بليم، تو خوت
 نه مان باشتر ده ناسى، من دهنكي خوم به بوچوونه كاني تو دهنم، نېدى نه و مالاوايي
 لى كړدين، به لينيش دايې، له (ورمى) وه بگريته وه، موره كان وهرگرېته وه و به هاو بېريكا
 بومان بنيزېته وه، باشبور، دواى دوو ههفته، به پېشمهرگه يه كي لاي خويدا، بوى ناردين.
 دوايي (نازاد) كوتى: دهنې، بلافوكه كه له ريزه كاني ريگخستى كرمېته ي سوپايدا
 بلاوگريته وه، منېش كرم: له شانه كاندا باسپنه كه م و بېروراي خوشمى له مهر
 دهرده بېرم، چونكه من له گول نيوه روكي نه م بلافوكه را نيم، (نازاد) زور تكاي لى كړدم،
 نه و كار نه كه م، به لام من به لينم نه دايه، له مهر راي خوم سوور بووم و كوتېشم: گهر
 له مهر نه و هه له پي خوتان بهر ده وامين، له ماوه ي يه ك مانكا، يه ك هاو بېرئان بهر ده سه وه
 نايه لم، چونكه هه روو هاو بېر (كه ريم) و (مهنسور) نيوه ناتاسن و بېروليكى زوريشيان
 به من هه يه، (مهنسور) ايش دهنكي خوى به من داوه، هه رچي چوني بوو، له مهر نه وه
 ريگكه وتېن، هه موو نه و تېبينانه ي، سه باره ت به بلافوكه كه هه مېوون، هه موويان بو
 بنووسم.

حه مې مام نه وړه حمان

به دم خه فته ي نه و ناكوكى و هه لسوكه ونه چه وتانې، هاو بېراني مهرگر دايه تي كاني
 (كاژيك) وه، به جاده كاني (مهر يوان) دا ده سوورامه وه، له پېر تووشى رهوانشاد (حه مې
 مام نه وړه حمان) بووم، (حه م) هاو رېپه كي بېرېنم بوو، كولېكم پېخوش بوو، بېنم، زورى
 لى كړدم، سېه ي نيوه رو پېكه وه ناني بخوږن، منېش دلم نه شكاند و داواكار يپه كه يم
 په سه ندكړد.

بۆ سەبەبی چاوەڕێی (حەمە)م دەکرد، لە دوورەوه (سەباحی غالیبی) بە خۆی و تۆپەلی ریش و بە جامانەیهکی قووتەوه دەرگەوت. زور خوشەباتم لێ کرد. پاشان (حەمە) هات و هەرسێکمان پێگەوه بویشتین. (سەباح) گوتی: نیازی چیتان هەیە؟ گوتم: من لای کاکە (حەمە) داوەتم. گوتی: بە خودا ئەمنیش دیم. (حەمە)ش فەرمووی لێ کرد. بۆی نانخواردن دانیشنبووین. قسەماندەکرد. (سەباح) گوتی: (شیخ حوسین)، ئەو جەمەدانەیت لە کۆی کرپۆه؟ گوتم: بایکم بۆی هێناوم. گوتی: بەخودا جوانە. گوتم: پیروژتیی. ئیدی ئەویش یەک و دووی لێ نەکرد. بەهەسی پیروژی خۆی. جامانەکهی لەسەرم کردەوه. قەدیگەرد و هەلبەگرت!

پاشان بلنیشنبووین. گویان لە دەرگەوتی رادیو دەرگەرت. رادیۆکە سەرئەجەم راکیشام. زور باشی وەرەدەگەرت. سووکەلە و جوانیش بوو. گوتم: کاکە (حەمە)، ئەو رادیۆیت لە کۆی کرپۆه؟ گوتی: لە (سە) گوتم: زور جوانە. گوتی: پێشکەشتیی. گوتم: زور سوپاست دەگەم. خۆم رادیۆم هەیە. (سەباح)یش هەلیدایە و گوتی: ئەدی بۆ بە من نالێی. پیروژت بێ؟! (حەمە)ش گوتی: بەخوا ناوێرم، بە تۆ بلێم. چونکە تۆ هێندە بێ چاوەڕێی جامانەکت لەسەری ئەو پیاوه کردەوه. هەر بلێم. پیروژتیی. یەكسەر دەیبەیت. ئیدی (سەباح)یش بەپێگەننەوه گوتی: ئەدی چۆن لێت دەشکێتم!

فارووقی مەلامستەفا

پیش ئەوهی لە (چۆمان) بگەڕێمەوه، دوو ئەندامی سەرکردایەتی کاتیی (کازیک). وەک بێرم مام، (شیرکۆی هەزار) و (نازە مستەفا) بوون. مانگی (2)ی سالی (1975). لە مالی خوالیخۆشبوو (شیرکۆ بیکەس) لە (مەریوان). چاویان بە (فارووقی مەلامستەفا) کەوتوو و بە یەکێ ناساندبوون. پاشان دهمەتەقینەکی زۆریان کردبوو. بلافوکەکهی سەرکردایەتی کاتیی (25. 1. 1975)یشیان داوویە.

ئەو کاتە (فارووق) لە دەرەوه، نوێنەری (قیادە مەرکەزی) بوو. داوایان لێ کردبوو. وەک دوو پارت هاوکارێکەن. ئەویش زۆری بێ باشبوویو، بەتایبەتی لە بلافوکەکهدا. سەرکردایەتی کاتیی (کازیک) زور بەراشکاوی. دانی بە ئەو تاوانانە (کانیماس)دا نایوو! جگە لە ئەوهی، بەشیوەیهکی فەرمیش. داوایان لە ریکخراوەکهیان کردبوو. بەرمیهکی (گوردستانی) بگەنەوه.

بۆایی وەک (شیرکۆ) بۆی گیرامەوه، (فارووقی مەلامستەفا) بلافوکراوەکهی لە فێوچە سەرکردایەتی بلافوکریبوو و جگە لە بەزگەکانی شورشی (گوردستان)، خەلکی زۆریش دیوویان!

په کمه مین وازهینانی نازاد مسته‌ها

دواى نه‌وه‌ی بو (پینج‌وین) گه‌رامه‌وه، راپورتیکى درېژم، له‌سهر شېوه و نیوه‌روکى بلاڅکه‌که نووسى. هم‌وو بوچوونه‌کان و ه‌لوینستى خوم، دژى نه‌و بلاڅکه خراپه. به‌راشکاوې ده‌ربری. پاشان (نازاد) هات بو (پینج‌وین) و نووسراوه‌که‌م نایه. گوتى: گه‌ر ه‌فته‌ی داهاتو نه‌هاتم. له (مه‌ریوان) چاوه‌ریتم‌که‌م. نه‌وه‌یو، نه‌و نه‌هات و من چووم. نیواره بو. چووم و (نازاد) نویژده‌کرد زور سه‌یرم لیهات. ه‌فته‌ی پینشو نویژى نه‌ده‌کرد، نه‌م گورانکاریه کتوپریه چی بى؟

دواى نانخواردن گوتى: بو نه‌وه بانگم‌کردى، تا پیت بلیم، من وازم له هم‌وو شتى هیناوه، رووم له خوا کړدوه و وهک نه‌و هم‌وو کورده، چاوه‌ری نه‌نجامى نه‌م چه‌نگه ده‌که‌م و چیدیکه. کارى رامیاری ناکه‌م. له‌مه‌وداش (عوسمان) ده‌تیپى، له‌به‌رنه‌وه پیویست ناکا، له‌سهر نیوه‌روکى راپورته‌کته، هیچ جوړه ده‌مه‌تقییه‌ک بکه‌ین. منیش زور به‌سهریاها تم و گوتم: گه‌ر تو وازیپى، (شیرکو) و (عوسمان)، هیچ جوړه کاریکیان بو به‌ریوه‌ناچى. نیدی زورى له‌کله خه‌ریک‌وو، تا دازیم‌کرد. به‌لام هر گوتى: ه‌فته‌ی داهاتو، (عوسمان) دى و له‌سهر نیوه‌روکى راپورته‌کته، فسه‌ت له‌کله ده‌کا. نه‌ندامانى سه‌رک‌دایه‌نى کاتى، نازه که‌تنه‌کیان کړد‌وو. بو نه‌وه‌ی په‌شیمان نه‌بنه‌وه. کاره‌کیان به‌سه‌پى و جیې خوی بگرى، هر زوو وینه‌په‌کیان به‌پوسته‌، بو (جه‌مال) نه‌به‌زایش نار‌د‌وو.

دوکتور (جه‌مال نه‌به‌ز)

سەرو و ینەشیان بە دەستی، بە ماموستا (قادر)یا، بۆ ئەحمەد هەردی، کامیل ژیر، فایەق عارف، شیخ موھەممەدی ھەرسین و ھەمەئێ عەزیزا ناریبوو. بە مەرجی (جەمال نەبەزا، لە رۆژی 19، 5، 1962)وھ (کوردستان)ی بەجێھێشتبوو، تا ئەرۆش ھەر لە (ئەلمان) دەژی، ماموستا (فەرەیدیون عەلی نەمین)یش، رۆژی (11، 7، 1972)، وازی لە ئیشکردن ھێناو و ھیچ جووھ پێوشتییەکێ بە (کاژیک)وھ نەمايوو، ئینجا ناوی ئەوانیشیان نووسیوو!

ھەلبەتە ئەوانیش لە خاویان دەویست، بەلگەیکەکی و لایان بە دەسەوھیی، تا گەر دەزگە (پاراستن) و بارەگە (بارزانی) لەسەر (کاژیک) تووشی گێجەلیکیان کردن، یلین: نیمە ناگامان لێی نییە و ئەوتە ئینەشیان دەرکردوو!

لە ھەمان کاتیشتا، یاداشتیکیشیان بۆ سەرۆک (بارزانی) نووسیوو، لەگەڵ و ینەیک لە ئەرۆشکەدا دایانابوو، من بییەم و رەگ نوینەری (کاژیک)، لەگەڵ (بارزانی) قسەبکەم، بە خەیاڵی پوچی خۆیان، بەرەوی (کوردستانی) لەگەڵ (پارتی) دامەزرێنن! کاتی (نازاد) ئەوێ پێی کوتم، تیر پێکەتیم و کوتم: خوت باش دەزانی، من لە پێناوی بیروباوەرەکاندا، لە ھیچ شتێ سەل ناگەمەو، گەر بزەم، ئەرۆ کارە کاریکی باشە و بەرێکی دەبی، ئەوا نامادەم، یاداشتەکە بگەینەم، بەلام لەبەرئەوێ لەلایەکەو، بروام پێی نییە و بە کاریکی ھەرزەکارانە دەزانم، لەلایەکی دیکەشەو من کێم، تا (بارزانی) کویم لێ بگری؟! یا بەرەمان لەگەڵ بکاتەو؟! دوور نییە، سەلی لە ئەوێ چاوەڕێبکەم، ھەر وەلامیشم بەمەو، گەر کار بە دەسلانی بارەگە (بارزانی)ش وەلامەبەمەو، دەلین: یاداشتەکە گەیی و سوپاس، لەبەرئەو دلاوی لێووردن دەکەم، باشقروایە، ئەرۆ کارە بە یەکی لە ئەندامانی سەرکردایەتی کاتی بستیژن، خوتان لە ھەموو کەس لە پێشتەرن و ئەم تیورییە نوینەش، ھەر خوتان داناواو!

عوسمان رشید و تەقەلایەکی ئەزۆک

ماموستا (عوسمان) ھات و لە مالی ھاوپی، دووقولی دانیشتین، راپۆرتەکەمی منی دەرھێنا، دیربەدیر خۆیندیو، دەمەتەقییەکی زۆر توند و گەرممان لەسەر کرد، بەلام من لەسەر بیروباوەرێ خۆم سووریبوو، ئەویش ھیچ جووھ بەلگەیکەکی بەمیزی پێ نەبوو، تا باری سەنجدەکانم بگوری، ھەرچەندە (نازاد)، خوشی بروای بە قەسەکانی خۆی نەبوو، ھێشتا بەلگەکانی ئەو بە ھێزتر بوون!

(عوسمان) کوتی: راستە، نیمە سەرکردایەتی کاتین، بەلام لە ئەم دارووخەدا ناتوانین، کونگرە بگری، لەبەرئەو دەیی، ھەنگاوینین، (کاژیک) پێشخەین و لە گۆرەپانەکاندا،

خۆمان بېسپىن. تا ئو سەرگىردە ئاپاكانەش، بېبەكجارى لە رېزەكەنى (كاژىك) دەرەكەين، ئاتوانىن، ئو ئامانجانە بېيگىن، پەرەش لەگەل (پارتى) و (قىلە مەرگەزى) بېيىستىيەكى مېژوويە و دەين، هەولى بو بدەين.

منىش كۆتم: ئىمە لەسەر ئو رەك رېك نەكەوتووين و ئىو دەسلەتى ئو تان ئىيە، بى لېرسىنەو و ئاگادارى خويان، سەرگىردايەنى كۆ دەرگەن، بەتاييەنى ئىو خۆمان دەلن: ماموستا (فەرەبدوون عەلى ئەمىن، سالى (1972) وازى لە (كاژىك) هېناو، ئىدى بوجى دەين، ئاوى ئووى ئىدىلى و دەرگەن؟ (جەمال نەبەز) یش لە (ئەلمان) دەزى، ئاگای لە ئم گورائىكارىيەنە ئىيە، وەك سەرگىردەكەنى دېك، ئاتوانار ئىيە، بو ئو ئىشتان دەرگىروو؟ كى دەلى، (نەبەز) ئىستە، هەر پېومندىشى بە (كاژىك) دەرە ماو؟

پاشان كۆتم: ئىو هەموو رەخنە و ئارى سەرئىكەتتەن، لەسەر (عەبدوللا ئاگرىن) پووز ئەنیا ئو تان بە پىواى پاراستن و ئاپا ئاتوانار دەكرد، گەر واپ، ئاوى ئەندامەكەنى دېكەى سەرگىردايەنى كۆنى (كاژىك) تان بو هېناو؟ سەرۆك (پارزى) یش، نەك هەر پىواى بە چەن خەتەكەر و ماموستايەكى وەك مەز و ئو (فارووقى مەلا مستفا) ئىيە بەلگىرو پىواى بە ئەندامانى سەرگىردايەنى پارتەكەى خوشى ئىيە، كە سەرۆكىنى! چۆنكە ئو پىوا، رابەرى پتر لە (20) مىليون كۆردە، سەرۆكى پارتىكى كۆرەيە، فەرماندەى هېزى پىشمەرگەيە، هەموو جىهان دەيناس، بى فرمانى ئو، لەئو شورشدا هېچ كەسى ئاتوان، هېچ پىدارىدا، ئەوش بى فرمانى (ئىران) و پەرەى خوروا ئاتوان، بەنچە بە ئاوا بگا، ئىستە ئىو دەتانهوى، لەگەل دوو كۆردى وەك ئو و (فارووق) دانىشى و وەك بەك دەنگەن هەي؟ يا دەتانهوى، بە ئارەزووى دلى خۆتان، قسەى ئاشرىن بە (ئىران) بلىن و (پارزى) یش، لىتان بىدەنگى؟ لە كاتىكدا، زىاد لە چارەكە مىليون، كۆرد لە هۆردووكەكەنى (ئىران) دەزىن و ئوپەقوورسە (175) مىليەكانىار لە پەرەكەنى چەنگە دزى سويای (عراق) دەجەنگن؟

ئىدى (عوسمان) خوشى نەيدەزانى، چى بلى و چى بگا، هەر خەرىكبوو، لە داخاندا دلى بقی! چۆنكە دەپووست، بە هەر شىویدە بى، پىوا بە قسەكەنى بگەم، وەك دەرویش دوايانكەوم و هەرچىيەكەن كۆت، بلىم: پەلى قوربان، فەرمايشتەكەتەن بەجىيە! ئەوان دەيانووست، قەلاى قامى مىشكەم داگىرگەن و لەسەر خومانى تايەكەن، كە كۆرەتەين سەرمایەى ژيانە! بەلام كاتى زانىيان، كەلكى ئىيە و ئو كارەميان بو سەرنەگى، مەن لە ئەوان پتر، نەركەم بە (كاژىك) دەرە كىشاو، لەسەر ئو پىر و رى هەلەيەى ئەوان بەرپو، ئاروم، وەك درا كارت كۆتى: باشە هەلەدەمىن، بەزووترىن كات كۆنكرەيك بگرىن و ئو كۆنكرە، لە كۆنكرەدا بەكلايىدەكەينەو، منىش كۆتم: لەمەودوا، كۆنكرە بو خۆتان بگرن.

چونکه ښوۀ لاتاندوۀ، تازه بلاڅوکه که، دس هه موو لایهک که وتوۀ، چون نو دۀ لاقه
که وړه په پښه ده که؟ ښدی یی نوۀ یی په هیچ چاره سر و نه جامی بگی، کوپونه وک
کوتایهات و له به کی جیابوینه وۀ.

شیخ و دروښه کانی کاژیک

سیر نه وۀ بوو، (شیرکو) وک شیخیکی ښینی دسیر، وای له نو هاویرانه کړیو،
درویش ناسا، هه موویان هر کوپین و زمانیان له دمه نایی، تا به خنه بگر، پیر و
هلوپستی چاک و خراب، له به کی جیا که نه وۀ!

جیی ناخه، جگه له من که سی نه بوو، دژی نو بلاڅوکه بوۀ سستی و به خنی لی بگری،
هاویره کانی دیکه، زور به یان به هه لایان دزمانی، به لام وک بلی، له ترسی (مه لا مه لا
نوژده کا، کیره قه په درېژده کا)، قروقه پیان لی کړدبوو! بویه دپارمدا، ثم چاره ش
نه هیل، ثم (3) که سه به ناوی سر کردایه تی و کورنایه تییه و هه لمخه له تیغ، فریومبدن
و دسمبیر، وک (عبدوللا څاگرین) و هاویره کانی دیکه، ماوۀ چوار سال، بو
به رژه وۀ دتی تایه تی خویان، هه لایان سوورانین!

دوای نوۀ یی بلاڅوکه که، له ریزه کانی ریکخستندا بلاوکره وۀ، هاویری نه بوو، پی
خراپی، هه موویان کویرانه په سندیانکړ، یی نوۀ یی بزان، نه نیامه کی چی ده پی،
به لام هر وک پیشه کی به (اژاد)م کوئیو، له هه موو شانه کاندۀ دمه خوینده وۀ،
دمه ته قی نیروته سلم له سر دکر، نوۀ یی که کیم پوچه لده کړه وۀ، تا وای لیها، له
هه موو لایه که وۀ، دمنکی ناره زای به رژیوۀ وۀ، چن هاویری بیروای خویان دمربری.

هه لویستی نوری هه ده علی

(نوری) له (ته ویله) که رایه وۀ، وازی له (کاژیک) هینا، (3) که س بو لیرسراوی به ریوۀ برنی
کارکیزی به تالیونه کی پالیراوبو، من و (فرهاد عبده لحه مید و مژده تایه)، به لام
(نوری) بو من رزی نه بوو، چونکه ده بزان، من جیم و چون هه لسوکه وک ده که، له
لایه که وۀ ناگام له هه موو هه لسوکه وک کانی دمن، له لایه کی دیکه شه وۀ، له نیو هیزی
پیشمه رگی به تالیونه کی پدا، ریکخستنی (کاژیک) بروسته که، جگه له نوۀ یی، زور له
(پاراستن) دترسا و نه بده ویست، جیگه کی پی له که ن!

(فرهاد) لای (فتاح څاغا)، جیی خوی کړدبو وۀ، له برنه وۀ (مژده) یان بانا، نو دوانه ش
هر دووکیان، هر سر به سر کردایه تی کونی (کاژیک) بوون، له نو دوواییانه شدا،
(نوری) ش هر دوای نه وان که وک، چونکه نه وان هیچ جوړه ریکخستنیکیان نه بوو، به لام

بەك گيانبۆون و لە چەن جەستەبەكی جیاوازدابوون، بەردی خویان دەیانگوت: ئیمە
 پێوەندییەکی (روھی) پێکمانەوه دەبەستی و لەگەڵ سەرۆک (پارزانی) داین! بەلام وەك
 گوتم، (نۆری) پیاوی بیروباوەر و (کاژیک) نەبوو، لەبەرئەوه ئەوانیش كەلكیان لێ
 نەدەبینی!

هێرش و ناگریاران

هێرشەكانی سوپای (عیراق)، بو سەر نیوچەی سەرکردایەتی شورش، رۆژبەرۆژ تا
 دەهات، بەرفراوانتردەبوو، پێر ئاویدەسەند، جەنگەكە گەرمتردەبوو، سوپای دۆژمن
 پێشەكەوت و نیوچەی تازەیان داگیردەکرد، وای لێهاتبوو، خەلك دەیانگوت: بە ئەم
 شیوەیە، كۆتایی بە ئەم شورشە هات و نا شوێشێکی دیکە، بە خواتان دەسپێرین!

لەبەرئەوهی هێزەكانی ئەو نیوچانەی سەرکردایەتی، خویان لە بەرەكاتی جەنگ دەدزییەوه
 و شەریان نەدەکرد، هەر خەریکی بازركانی یوون، بە شیوەبەكی بەردەوام، لە هەموو
 هێزەكانی نیوچەی (سوران)ەوه، چەن بەتالیونیکی لێبوو، شەڕیکی سەختی خویناویان
 دەکرد، شەهید و بریندارێکی زۆریان دەدا، بۆئەوهی هێزەكانیش ماندوونەبن، زووزوو
 دەیانگۆڕین، بەتالیونی وا هەبوو، دووجار سەرەوی بەرکەونبوو، لە بەرەكاتی جەنگی
 سەرەوهدا، بە شەڕبوویوو، خو گەر کارماتی هەرەسی بەسەریا ئەهاتایە، ئەوا دور
 نەبوو، هەر بەتالیونی پێر لە دووجاریشی بەرکەوتایە!

بۆیە ئەم چارەش، بەتالیونی (4) تۆرەي هاتەوه، بەرەو (زۆرك، سەری حەسەن بەگ) و
 بەرەكاتی دیکەي (رەواندۆز) بەریكران، هیندی هاوگیری وەك (وریا براخاس، غەفور
 ژاژلەیی...)ش، لەكەلیان چوون، بەلام نەیاننیشست، مەن لەكەلیان بچم، (فتاح ناغا) گوتی:
 جاری تۆ لە بارەكەي هیز بێنەرەوه، تا كاریكت بو دیاریدەكەم!

هەولێکی زۆر!

هەرچەندە تەماشای بارودوخی (کاژیک)م نەکرد، زۆر پێی نیکمراندەبووم، بە هەموو
 شیوەیە هەولمەدا، شتی بکەم و ئەو بارەلارە راستکەمەوه، لەبەرئەوه لە دوولاره
 کارمەدەکرد، لەلایەكەوه خەلكم دژی نێوڕوکی بلاڤوکهكە هاندەدا، تا گوشار بخەن سەر
 سەرکردایەتی و كونگرە بکرن، هەموو گەشتەكان بەلایەكەبخەن، لە لایەکی دیکەشەوه،
 هانی (نازاد)م دەدا، ناتیشتی لەگەڵ کادیرە كۆنەكانی (کاژیک)دا سازگەن، كۆبوونەوهیەکی
 گشتی بکەن، تا دۆژمن زەفرمان پێ نەبا و دەسەمان بەخوێنی یەكی گلاوونەبن،
 چونكە هەموومان چەكاریبوین! هەرچەندە ئەوان ریکخستیان نەبوو، بەلام لە ترسی
 کیانی خویان دەیاننوانی، هاویرەكانی ئیمە پەشیمانکەنەوه.

بو نمونه: له ماوه يه كي كورتدا، افغاح تاغا، نوري همه عهلي، جهزاي عهلي كاتپ، مهدي مهلا عهلي) و گهليكي ديكهش وازيانپنا، هموشي به پيلاني نهوان بوو، گوايه نيمه سر به پاراستين و دهانه وي، ناو و ناويانكي (كاژيك) بزړين، نه دامه گانيان بو تاشكراگين، تا (پاراستن) دهسيكي باش، له (كاژيك) يوه شيني، بلگه شيان بو هم ترمهت و بانگه شهيه، چن خاليكي لاوازي پوچي بي بناغه بوو، ورك:

1. نيمه چون وا به تاشكرا كارده گين، له (پاراستن) ناترسين و دهسمان بو نابن؟!

2. گه پاراستن يارمه تيبان نه لېښ، چاپ و روڼيمان له گوي بوو؟!

3. نهو موره نوپپانه مان له كوي درووستكردووه؟!

بهلام چونكه نهو كومه له كاديرو، خويان ترسوك و هيچ له بارانه بوو بوون، له خشه كالا دهسلا مينه وه و برويان به كهس نه بوو، هر له بنه رتيشدا ريكخستنكي هميشه يي و به ميزيان نه بوو، له بهرنه وه گه چن هاويزي نه ترسانايه، به نهو شيوه كيسه لردييه، نهوان كاريان نه كړدايه، هولي په لوپز هاويزتن و بنجاكوتانيان بډايه، نډي نهو ترمهته هرزان ناماده كراوانه پان بلاوده كړدووه، به كومانليكراو و پياوي (پاراستن) پان باده نان، كه چي خويان هر يه كيكيان له ريزه گاني شوړشدا، جيني خويان كړدبووه و!

له هه مان كاتيشدا، (شيركو) و (عوسمان) بش دهياڼكوت: گه اعهيدوللاڼاگرين) هر له سهره تاوه، پياوي (پاراستن) نه بوو، ناپاكي له (كاژيك) و هاويزه كاني خوي نه كړدين، چون دهزگي (پاراستن) متمان به نه داميني سر كړدايه تي (كاژيك) دهكا، له په پمانگه كاديروني (پارتي)، به ماموستا دايدمه زريني؟! (شيخ موحه ممه دي هرسين) و (حه مه عهزي)، گه هر له سالي (1964) دوه، (كاژيك) پان ورك ميلگه يه كي پاگراو، پيشكش به بنه مالهي (بارزاني) نه كړدين، گه جني پرواي دهزگي (پاراستن) و متمان ي بنه مال نه بن، چون نهو په وپايه بلنډيان، له شوړشدا پز ددري، به مارجي هه موو نه داماني سر كړدايه تي (پارتي)، خوشيان نه ده ويستن؟!

كهواته ناپا نيمه، پياوي دهزگي (پاراستن) و باره گهي (بارزاني) بوو، يا نهو كار به دسه گه وړان ي شوړش، له پال بنه مالهي (بارزاني) بډا، هر يه كيكيان بو خويان، هاي لايډ دهزيان، پنيه كيان له (كوردستان) و پنيه گهي ديكه شيان، له (نيزان) و (نه وروپا) بوو؟!

كزيوونه وركه ي مهاجاد

نه داماني سر كړدايه تي كوني (كاژيك)، زور باش دهياڼزاني، نيمه ريكخستنكي پته و فراوانمان هميه، هيزيكي چه كدرمان كوكردووه ته وه، كومه لاني، خلكيش، تازه نيمه دهناسن و نهوليش، به پياوي (پاراستن) و باره گهي (بارزاني) دهزان.

لەبەرئەوە، هەم لە ترسی گیانی خۆیان، هەم بۆنەوێی ئەو هاوێرانەیی دەوریان، راستییان بوو بەرنەکووی و دوای نێمە نەکوون، هەر دوای ئەوێی بلافوکه‌که‌یان بێگەشت و لە (کاژیک) دوورخرا بونەو، خۆیان بە ستملیکراو پیشاندا، نێمەشیان بە تیکەر و سەریشیواو دا. نیدی بە ئەو شیوەیە کهوتە خۆیان، دەسیان بە پروهاگەندی بێ بزاغە و ناژاوه‌گیران کرد.

نەوەبوو، هیندی ئەندامانی سەرکردایەتی کۆنی نۆزەلییەراوی ترسنوکی (کاژیک) وەک (ئەحمەد هەردی، کامیل ژیر و عەبۆللاناگیر). پێوەندیان بە هیندی هاوێیری سەر بە ریکخستە کۆنەکی خۆیانەو کرد، چەن کەسیکی وەک (نوری حەمەعلی، فەرهاد عەبدولحەمید، عومەر شەمەیی، مژدە تایەر و نوری کەزیم)یان کوکڕدەو، روژی (2 2 1975) لە شاری (مهاباد)، کوکڕونەو بە گیان سازکرد، دواگیری خۆیان دا، بە هیچ شیوەیە بە ناوی (کاژیک)ەو کارنەکەن و ریکخستەکە هەڵسەن. وەک کۆمەڵی مەر، دوای سەرکردایەتی شورش، (پارستەن) و بارەگە (بارزانی) بکۆن، بە هەموو تواناشیانەو، دژی نێمە بوەستن و بە پیاوی (پارستەن)، ناومان بڕپین، وەک هەر لە سەرمتاوه، زۆر چالاکبوون و بە هەزاران، ئەندامیان هەبووی!

هەلسوکه‌وتی ئەندامانی سەرکردایەتی کاتی

بۆ نەگەشتی نێمە، سەرکردایەتی کاتیش، هیندە ژیر نەبوون و تاکتیکیان نەبوو. چونکە بە ئاشکرا کارباندەکرد، هەڕەشەیان دەکرد، بە ترسنوک و ناپاک، ناوی سەرکردایەتی کۆنی (کاژیک)یان دەبرد. لەبەرئەوە هەرچی هاوێیرە کۆنەکانی وەک (فتاح ناغا، نوری حەمەعلی، غەفور ژاڵەیی، شەریف مەولود، فتاح عەبدولرەزاق، جەمالی سەبید علی، علی توفیق، جەزای علی کاتب، فەرهاد عەبدولحەمید، مژدە تایەر، عومەر شەمەیی) و کەلێکی دیگەرش بوون، سەرکردایەتی کۆن لە ترسی تۆڵەسەندنەو و گیانی خۆیان، لە خەوی غەفلەتی چەن سالەیی خۆیان راستبوونەو و لە کەل ئەو کۆمەڵەدا یەکیانگرتەو، وایان دەزانی، نێمە دەیانکوژین!

هەرچەندە زۆر دلتیام، گەر (شیرکۆ) و (عوسمان) دەسیلنبروشتایە، یەک و دوویان لی نەدەکرد، هەموویان بە زیندوویی، بە تیزاب دەسووتاند، وەک چوون (شیرکۆ) و دەوێشەکی (برایمی حەمەعلی)، سالی (1974) لە (پێنجوین) ویستیان، (فواد موحەممەد نەمین سەراج) بە ناوی گەرم بسووتین!

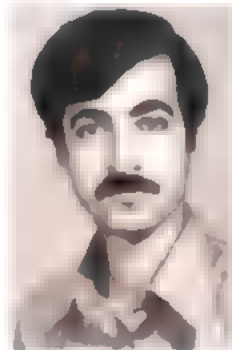
دوانه شه 4

بو چاره سرکردنی نهو بارو بوخه ناههواره، بونهوهی هه موو ناکوکیه کان بنه برکری، له گهل (نازاد) دانیشتم و سهبارته نهو کیشه گهردهیه. گهلی قسه مانکرد (نازاد)، زور له (شیرکو) و (عوسمان) زیره که به توانا و هیمتر بوو. کوتی: بو په ککرتهوهی ریزهکانی ریکه فستی (کاژیک) ههرچی به پیویست دهزانی، له منهوه سه رهشکه و بیکه.

(شیرکو)ش سه رهتا، به نهو ههنگاوه قایل بوو. به لام دوانی له پهلویستی گوربا، چونکه سوور دهزانی، له نهو ناشتیوونهوه گشتیه دا، کهس وهک نهو، تووشی زیان نابی! جگه له نهو دهش، هاویریانی سه رکردایهتی کون، هه موو شتیکی ژبانی تاییهتی (شیرکوبان) لایوو، چاکیان دهناسی! له بهرنهوه (شیرکو) له نهو روزانه دا، به رانه ر من به ته وای، هه لویستی گورابوو. که منتر سه ری لی ده داین.

(عوسمان)یش، خوی به نه تهوه بیهکی کومونیست دهزانی و له شیمهوه دوور بوو. من به ههچ جوړی، بروام پنی نه مابوو. چونکه دهزانی، هه نهو (عوسمان)یه سالی (1972) له بهر ده رکی سه رای (سوله یمانی)، په لاماری (عه بدولاناگرین)ی دا، جاریکی بیکهش سالی (1974)، له (تهویله) په لاماری دابوو، پنی کوتبوو: بو هاتووی بو نه م ناوه؟! چیت دهوی؟ وهک (کوردستان) به تاییهتی، مولکی باوکی ب، کهس بپرسی نهو بوی نه بی، هاتوچوی پیدابکا! له (پینچوین)یش جاریکی دیکه ویستبوویان، په لاماری بیدن و لیبیدن، به لام (فتاح ناغا) پاراستبووی.

روژی (7، 2، 1975)، باوکی (عومر شه مینی) کوچیدواییکرد. له بهرنهوه (عومر) هات بو (پینچوین) و پرسه ی بو دانا، منیش وهک هاویریکی کون و هاویریکی زانکو، له پرسه که دا له گهلی دانیشتم، (شیرکو) نهوه ی به دل نه بوو، ده بکوت نابی، به ههچ شپوهیه، قسه له گهل نهو کومه له بکری و ریزیان لی بگیری، به لکوو گهر روژی ده سه لاتمان هه بی، هه موویان هه ده واسین!

خوالیخوشبوو عومری هه شه مینی (1946 - 2007)

منیش همیشه، جیاوازیم له‌نیوان کاری پارتایه‌تی و پیوه‌ندی هاوړینه‌تیدا کردووه. له‌به‌رنه‌وه گویم له لسه‌کانی نه‌مگرت و گالته‌م پیده‌هات، کاتی له ریوشوینی پرسه‌کای مزگوت بووینه‌وه، برادهره نژیکه‌کانی (عومەر)، له مالی (اهرهاد) کو‌بووینه‌وه، نه‌و نژیک‌بوونه‌وهم به هل زانی، دمه‌ته‌قیم له‌کهل دامه‌زاندن.

هرچی چونی بوو، به هم‌موومان به نه‌و نه‌نجامه‌گه‌یشنین، جگه له دوزمنانی بیرې نه‌توهمی، هیچ‌کسبکی بیکه، قازانچ له نه‌م ناکوکیه‌ ناگا، له‌به‌رنه‌وه دهی، هر‌دوولامان دانیشین و چاره‌سهریکی بنه‌رته‌تی ببوزینه‌وه. (عومەر) و (اهرهاد) گوتیان: نیمه ناماده‌ین، هر‌دوولامان وهک دوو ده‌سته‌ی کادیری پیشکو‌تووی (کاژیک)، پیکه‌وه دانیشین و دمه‌ته‌قیبکه‌ین. نه‌و کاته بریاری هم‌ووشنی دمه‌ین. منیش هر له‌کهل نه‌و پیشنیزه‌دا بروم.

ده‌سه‌کای شیرکو‌گه‌وته‌روو!

نیواره، به دلپکی خوشه‌وه که‌رامه‌وه بو ماله‌وه و (شیرکو) له نه‌وی بوو. له هه‌یوانه‌که راوه‌ستابوو، نیازی واپوو، بروا، منیش پیمگوت: له‌به‌رنه‌وه‌ی (نازاد) له (هریوان)ه و له منه‌وه دورره، چن شتیکی په‌له هه‌یه، دمه‌وی، به توی بلیم و توش رای خونم پی بلنی، نیدی هم‌ووشته‌کانم بو باسکرد، گوتی: کاریکی باشه، به‌لام نیمه وهک سهرکردایه‌تی نه‌بی، له‌کهل نه‌ولندا دانانیشین، که‌ر ده‌یانه‌وی، کارمان له‌کهل بکن، فرموو، با نامه بنووس، بینه‌وه ریز و کاربکه‌نه‌وه، نیمه دژی نه‌وه نین.

منیش گوتم: که‌ر به‌مانه‌وی، ریزه‌کانی (کاژیک) په‌کفه‌ینه‌وه و ریک‌خستنیکې پته‌و درووستکین، سهره‌تا دهی، هم‌موومان وهک کومه‌لی کادیر، پیکه‌وه دانیشین، دمه‌ته‌قی بکه‌ین و گوی له په‌کدی بکړین، نه‌و کاته بریارېده‌ین. نه‌گینا نه‌وان به نه‌وه قابل نابن، دواي نیمه بکه‌ون، له نه‌و باره‌یه‌شوه، قسم له‌کهل (نازاد) کردووه، نه‌ویش له‌پیناوی په‌کگرتنه‌وه‌ی ریزه‌کانی ریک‌خستنی (کاژیک)دا، بو هم‌ووشتی ناماده‌یه.

نیدی (شیرکو) که‌ل‌بیوو، قیراندی و گوتی: چیمان ده‌وی؟! نه‌وانه هم‌موویان ناپاکن و پیناوی (پاراستن)ن، له‌که‌لیان دانانیشین و وهریش ناگیرینه‌وه، منیش گوتم: تو که‌می له‌سهرخوبه و مه‌فرینه، خلک له کولان گوییان له ده‌نگته، تو کینیت و کی به سهرکرده هه‌لیزار‌دیوی، تا به نه‌و شپوه‌یه هه‌لسوکه‌وتبکی؟! نیوه هم‌وو بریاره‌کانی کونفرانستان پیشل‌کردووه، دهی، له‌که‌لیان دانیشین، نه‌گینا په‌ک هاویرمان به‌ده‌سه‌وه نایه‌لن، نیجا گوتی: تو هیچ پیوه‌ندی‌بکه‌ت به منه‌وه نییه، برو له‌کهل (نازاد) قسه‌بکه، گوتم: نیدی به‌سه، له نه‌وه پتر خوتان مه‌خلتینن، ریک‌خستنی چی و سهرکردایه‌تی چی؟! که‌ر ده‌ته‌وی،

کوردایه‌تی بکە و (کاژیک) پینشکەوی، ئەوا بە تەنیا بال ناگرێ و دەبی، بە هەموومان
 هەولی بەکێتی و بەکگرتەوه بدەین. ئەگینا (فاتحە) بو خوت و ریکخستەکەت بخوینە!
 ئیجانبی ئەوەی هیچ شتی بلی و مالاوایشبکا، بەتوورەیی رویشت، دوایش وەلامەکم
 بە (عومەر) و (فەرهاد) گەیانە و ئەوانیش نامادەنەبوون، بێ هیچ مەرج و دانیشتنی،
 لەگەڵ (شیرکۆ) کاربەکن!

هەلبێستی فەتاح ناغا

لە مانی (فەرهاد) دانیشتیوین، (عەلی توفیق) هات و کوتی: کاک (فاتح) بانگتەکا و لە
 بارەگەی هیز چاوەڕێتەکا، منیش پەکسەر خۆم پێچایەوه و رویشتم، کە گەیشتم، لە
 ژوورەگەی خۆی بەتەنیا دانیشتیو. سلاوم لێ کرد و فەرمووی لێ کردم، ماوەیه بە
 شت نووسینەوه، خۆی خەریککرد و پاشان سەری هەلبێ، بە دەنگیکی بەرز و بە
 توورەبوونەوه کوتی: ئەم بلاوکراوەیه تۆ دەرکردووه؟ کوتم: بلاوکراوەی چی؟ ئەویش
 بلاوکراوەگەی دەرھینا و بە تەوسیکەوه کوتی: گەر نەتدیوه، فەرموو بێخوینەرەوه!
 کوتم: ناخێر، من دەرمان نەکردووه، بەلام دێمە و چەن جارێکیشم خویندوومەوه، کوتی:
 بێرورات چییه؟ کوتم: لە چ روویەکەوه؟ کوتی: لە هەموو روویەکەوه، کوتم: هەمووی
 راستە، بەلام پەلە لە بلاوکراوەکەیدا کراوه، لە ئەوانەیه ئێستە، روژی ئەوە نەبی و
 هیشتا زووبی، نیدی کەمن توورەبوو، دەنگی بەرزکردووه و کوتی: ئەمە گەورەترین
 هەلبە، چۆن (شیرکۆ) کاری وا دەکا؟ ئەوە دەزانن، لەسەر ئەم بلاوکراوەیه، لە
 (پاراستن) و بارەگەی (بارزانی)، چ هەرایە روویداوه؟ ئەمە دەسی (ئێزان)یش کەوتووه،
 زۆر نارەزین و گەللەبێدەکن، منیش کوتم: بلی، ئەوانە هەمووی دەزانن و ناگام لێی
 هەیە، بەلام من چی بکەم؟

بەلگەنامەی ژمارە (4) ل 420-424

دیارە (ئێزان) وەک دەولەتێکی داگیرکەر بێ باش نییه و دژی ئەو جوورە بێرکەندوانەن،
 هەروەها دەزگەی (پاراستن) و بارەگەی (بارزانی)ش دەیانەوی، ئەو خەلکە هەموویان
 یەک جوورین، وەک ئەسپی عەرەبانە لفاوکرین و بە ئارەزووی خۆیان لێیانخوون، هەر
 بو پیشەوه برون و بە هیچ لایەکا بویان نەبی، ئاوربەدەوه!

دەسبکەرد بە پێکەنین و کوتی: من دەمزانن، تۆ هێندە باوەڕت بە بیرەگەی خوت هەیە، لە
 ئەوە دەچی، فەیلەسوفی (کاژیک) بێ! کوتم: ئەم شوڕشە ئەرۆ، شوڕشەگەی
 سالانی شەستەکان نییه، بە هەزاران کۆری کوردی تازەپێکەیشتیوی خویندەوار و
 رووناکبەر، جێی خۆیان کردووه‌تەوه و بە شوپەری دلسۆزییه‌وه خەباتدەکن، جگە لە

(پارتی)، چەندین دەستە و گرووی رامیارێ دیکە وەک (کاژیک، کۆمەڵەی مارکسی و قیادە مەزگەزی) تێدا هەیە. هەر لایەکیشیان، بێر و بوچوونی تاییەتی خۆیان هەیە. تا سەر ئەم یەکرەنگییە، بۆ کەس سەرناگری. جگە لە ئەوەی لە بلاوکراوەکەدا، هێرش بۆ سەر هیچ لایەک نەکراوە و داوای بەرهەشی لە (پارتی) دگرددوو. (بارزانی)شی وەک سەرکردە یەکی قارەمانی شورشێ (کوردستان) دەسێشانگرددوو. بەلام تەنیا دەیانەوی، ئەوانیش لە پلاندانان و نەخشەکیشانی شورشەکەدا، وەک بەشی لە کورد، رۆڵێکی دیاریکراویان هەبێ.

گوتی: ئێوە داوی کلاوی بابردووە و تۆون، من لە ستووری هیزەکەمدا، بێ بە ئەو جۆرە شتێک نەدەم. چونکە دوژمنانی کورد و داگیرکەرانێ (کوردستان)، کەلکی لێ دەبینن. ئەوەتە (حەمەرحیم)، داوای ئەو کەسانەم لێ دەکا و دەلی: گەر ئێوە تەمییان نەکەن، خۆمان دەزانن، چییان لێ دەکەین. ئیدی کەسێ بێدەنگبوو، شینجا گوتی: من ناچارم، هەمووتان دوورخەمەوە. منیش گوتم: من وەک خۆبێکارێکی زانکۆ، پێشمەرگایەتیم بۆ خۆم هەلبژاردوو، لەئێوە هەموو هیزمەکانی (کوردستان)یشدا، هیزی خەباتم داواکردوو. گەر دەزانی، من لێزە جێم ناییتەوه، بەهۆی منەوه لەکەل پاراستندا، توشی گرفت دەبی، ئەوا زۆر تگات لێ دەکەم. هەر ئێستە نووسراویکم بۆ (مەکتەبی عەسکەری) بۆ بنۆسە. بۆ هیزیکی دیکەم بگۆڕینەوه، چونکە لێزە بی، یا لە هەر شوێنێکی دیکە بی، هەر کورداپەتییە!

ئیدی بەکسەر لە شۆینەکەیی خۆی هەستا، دەسی خستە سەر شانم و گوتی: تۆ بوو من وەک (عەبدوللای) برام وای. من مەبەستم ئەوە نەبوو، دلت بیهشینم، تا منیش لە ئەم شورشەدا بم، هیچ کەس ناتوانێ، قسەپەکتان بێ بلی و هەر دەبی، لە هیزی خەباتیش پێشمەرگە بی. بەلام یارودوخی شورشەکە رەهاوگەن، بزانی، چی دەکەن و چی دەلێن. بەراستی، زۆر دلی نامەوه و ئیدی مالاوایم لێ کرد.

پاشان، هەرچەندە لە دلی خۆمدا لێکەدمایەوه، قسەکانی کاک (فتحاح)، هەمووی راستبوون. ناخۆر من خوشم دژی ئەو بلاوکراوەیە بووم، ئیدی چون راست ناکا؟! بەلام حەزم نەکرد، لەبەر چاری ئەو. ئەو بوچوونەیی خۆم بدرکێتم، چونکە دەمزانی، گەر ئەو کارەبکەم، ئیدی وەک ئەوانی دیکەم لیدی و دەبی، بەکسەر واز لە بیروباوەرەکەم بێم، هەرچی کاک (فتحاح) فەرمووی. من بلیم: وایە، ئەوەش بە من نەدەکا. بۆیە ئەویش سەرەتا بە هەرهەشە و گالتهپێکردن دەسپێکرد، پاشان کە زانی، کەلکی نییە و من وەلامیدەمەوه، هێواشیبوو و ویستی، بە شێوەیەکی دیکە چارەسەری گرتەکە بکا و دلی هەموو لایە راگری.

(افەتاح ناغا) سوور دەیزانی، نیمە لەسەر هەقین و کاریشی بو دەکەین، بەلام خوی لە ئەو ئەرکە میژووییە فوورسە نەدا، بە هەنگاو لە یەمالە (پارزانی) دوور نەدەکەوتەوه، چونکە هەر پێی خواردانایە، بەلگە ی بە دەس دەبانی وەک (عەبدولوەهاب ئەتروشی، جەمال نامیق و خالە حاجی) وە دەدا، کە لە نیوچەگەدا یەکمەین دوژمنی سەرسەختی بوون، لەبەرئەوهی لای کۆمەلانی خەلگ، لە هەموویان خوشەویست، نازا، دلسۆز و زیرەکتر بوو. دەسلاتی لە بارەگە (پارزانی)، لە دەسلاتی ئەوان پتربوو، بۆیە دەیانویست، بە هەر شیوەیە یی، لە ئاواناوبانگ و دەسلاتی بدم، بەلام ئەو لە ئەوان زیرەکتر بوو، کاریکی نەدەکرد، دوژمنەکانی پێی خوشبنا!

دواکۆییوئەوه

دوای ئەو دووبەلو و هەوالانە، سەردانیکی (نازاد)م کرد، شەو و رۆژی لە (مەریوان) پێکەوه بووین، هەموو هەوالەکانم پێ راگەیاند و گەلی فەسەمانکرد، بەتایبەتی لەسەر ناوی (کاژیک)، هیندی شتمان باسکرد، وامان بەچاک زانی، خالی لە بەرنامەی کۆنگرەکانمان نەوهی، ناوەکە بگورین، تا گەر هەردوو دەستەکە، ریک نەکەوتەوه، نیمە چیدیگە، بەناوی (کاژیک)وه کارنەکەین، وەک دەلیی، ئەو ناوه زل و دی ویرانە، هەر پێروز بە ئەوان یی!

هەر ئەو کاتەش، ناوی (پارتی سوسیالیستی ئەتەوهی کورد)، لە ئارادا بوو، دواچاریش بە هەموو شتەکاندا چووینەوه و دوو قۆلی بپارماندا، دوست و پشگیری بو خۆمان پەیداکەین. هەنگاوی یەکمەمان نەوهبوو، پێوەندی بە (کۆمەلەی مارکسی لێنی)وه بەکەین، من لە رێی خۆمەوه، ئەو ئەرکەم لە ئەستوی خۆم گرت و هەولەدا، پێوەندی بە هاوڕیم (سەلامی مەلا عەبدولرەحمان)وه بەکەم. نەوهبوو، چەن جاری تیلیفونم بو کرد و دەسم نەکەوت.

من و هاوڕێ (نازاد)، هەر لەسەر ئەو هیواپە دەزیاین، کۆنگرە بگیری و هەموو گرتەکان چارەسەرکەین، بارە چەوتە نالەبارەگە (کاژیک)، راستکریتهوه و سەرگردایەتیەکی ریکوپیک و لێپیداوارا هەلپێڕین، جا ئەو کاتە، کێ لەگەل دەبی، کێ لەگەل نابێ و واژدینی، ئەوهیان گرنگ نییە!

دەرگە ی سیفوریی کاژیک

لە کوتایبە بوم بەرکەوت، (نازاد) لە روو لەگەل من شتی دەلی و لە بنێشەوه، لەگەل (شیرکو) و (عوسمان) ریکەوتوون، تا لە مەترسی من خۆیان بپاریزن و هیورمەنەوه.

چونکه هر چنده نوان، رمخه یان له (پارتی) دهگرت و دهیانگوت: دهزگه ی (پاراستن) یان داناوه. هیج بایه یی به (پارتی) ناندن و له رولی که مده که نه وه. که چی خوشیان به هه مان شیوه. له نیو نو و ریکه خراوه چکولانه چن که سییه په رتوبلا و مدها، دهزگه یه کی سیخووریان داناوو!

دوای نه وه ی بلا فوکه که م، له ریزه کانی ریکه خستندا بلا و کرده وه. دژی نیو و رو که که ی، باری سه رنجی خوم دهریو ی، یه کی له نه و سیخوورانه ی نه و لن. له هیلې سه ریا زیدا چاندیوویان. راپورتیکی له سه ر بوچوونه کانم نووسیوو، هه موو قسه کانی منی بو گیزابوونه وه. به لام من زور سه یرم لیه ات، چونکه من به راشکاوی، به خویانم گوتبوو، سه باره ت به نیو و رو کی بلا فوکه که، بوچوونی خوم دهره یرم، که چی نه وان نه وه یان به دهسکه و تیکی گوره داناوو، دهیانگوت: هاو بیرانسان نه نووستوون، چاویان تیژه و هه موو هه ولیکی تیکه درانه ناشکراده کن!

پاراستن و لیستی (77) که سه که!

هه لبه ته، چالاکیه کانی سه رکر دلیه تی کانی (کاژیک) له لایه ک و جموجولی (کومه له ی مارکسی لینینی) له لایه کی دیکه وه، سنووری نارامگرتن و خوراگرتی (پاراستن) ی به زلند بوو. چونکه سه رکر دلیه تی کانی، هیج جوړه حساییکی بو (پاراستن) نه ده کرد. به ناشکرا له نیو خه لکدا، باسی (کاژیک) و نه و بلا فوکه دهگرا.

کومه له ی (مارکسی) اش چالاکیان دهنواند و دژی نه و رهوشه خراپه ی شوړش بوون. له بهر نه وه دهزگه ی (پاراستن)، هه روا به ناسانی، وازی له نه و دوو کومه له نه ده هیتا، به لکرو به هه موو توانای خویانه وه هه ولیاندها، بهر به نه و جموجولانه بگرن، بویه لیستیکی (77) که سیان، له نه ندامانی (کاژیک) و (کومه له) ناماده کردبوو، به زو و تریز کات بیانگرن. نیمه ش هه ر زو، له ریی هاو بیر (نه بیلې نوری مه تی) په وه، ناگاداری نه و بریاره بووین و ناوه کانمان دهسکه وت. به لام به نه و هه موو هه له شه ییه ی خوشمانه وه، هیشتا پاراستن، زور به ی زانیاریه کانی به هه له دهسکه وتبوو. نه وان وایان ده زلنی، هه ر که سی ها توچوی مالی نیمه بکا، ئیدی (کاژیک) و ده بی، بگیری!

بو نمونه: (فه رهاد عه بدولحه مید)، له دهسته ی (کاژیک) که کونه کان بوو، که چی نه ویان به لیهر سر او ی په که می بز و تته رده ی نویو و نه وه که ی نیمه ده زانی! من که سایه تی دوو می (کاژیک) بووم، ئیدی به نه و شیوه یه، لیسته که یان به ته و او ی سیخنا خکر دبوو. له گه ل نه وه شدا، زور به ی هه ر زوری ناو مگان راستبوون، سه ر به نه و دوو ریکه خسته بوون، (خاله حاجی)، لیسته که ی بو سه رکر دلیه تی دهزگه ی (پاراستن) و باره که ی (بارزانی) نارد

بوو. تا رهمانهندی نه‌وان وه‌رگری و بمانگرن. چونکه نیمه زوربه‌مان پيشمه‌رگه بووین و له ریزی شورشا بووین، هر له خویوه نه‌یده‌توانی، بمانگری، خو سالانی نیوان (1972-1974) نه‌بوو، له‌نیوشار بین، بانگانگا بو لیژنه‌ی ناوچه و سووگایه‌تیمان پی بکا! یاشیوو، له نه‌ر کاته‌دا، سی شتی گرنگ روویدا و نه‌و پروژه‌یه‌ی (خاله‌حاجی) به یه‌کجاری به‌کخست:

1. (خاله‌حاجی) ژنکی به (4-5) مناله‌وه، له میزده‌کئی داگیرکرد و میزده‌کشی له باره‌کئی (بارزانی) شکاتی لی کرد.

2. هینده له خوی بابیوو‌بوو، به‌ته‌واوی خوی بیرچوو‌بووه‌وه و ک‌سی به پیار نه‌ده‌زانی، له‌گه‌ل (شەفیق ناغا)دا لیان بوو‌بوو به هه‌را، (ناغا) نامه‌به‌کئی تاییه‌تی بو نارد‌بوو، (خاله‌حاجی)اش وه‌لامیدابوو‌وه و نووسیبوو‌ی: نامه‌ک‌ت ک‌یشت، خسته مه‌به‌ته‌ی ک‌مته‌رخه‌مییه‌وه! دیاره هه‌موو ک‌اشی، (ناغا) له باره‌کئی (بارزانی) ده‌سیده‌رووی و ریزیان لی ده‌گرت، له‌به‌رنه‌وه شکاتی لی کرد‌بوو.

له‌به‌ر نه‌و دوو هویه، (خاله‌حاجی)یان بو سه‌ره‌وه بانگکرد و لێهرسینه‌وه‌یان له‌گه‌ل کرد، به‌لام له‌بری نه‌وه‌ی بیگرن، یا ده‌ریگن، یا هر جوره سزایه‌کئی دیکئی بدن، له ریک‌خستنی پاراستنی (سوله‌یمانی) لایانبرد و بو ریک‌خستنی پاراستنی (که‌رکووک) کواستیان‌وه. هه‌رچه‌نده (خاله‌حاجی)، هینده زیانیه‌خش و دل‌ه‌شبوو، له دووریش‌ه‌وه، کلکی هه‌ر ده‌جولاند و توژیده‌کرد!

3. جگه له نه‌وه‌ی، ریک‌که‌وتنه ره‌شه شوومه‌ک‌ئی (6، 3، 1975)ی (جه‌زایر)ی به‌سه‌ردا هات، هه‌موو شتیکی باش و خرابی لوولدا و پینچایه‌وه، نه‌گینا سه‌رکرده بلسوزه‌کانی (پاراستن)، هه‌موومانیان ده‌گرت، له زیندان توندیانده‌کردین، یا خوینیان ده‌رشتین و گوریان ونده‌کردین. دووریش نه‌بوو، هاشان بلاوکراوه‌یه‌کیان له‌سه‌ر ده‌رکردینایه و به‌سیخووری (به‌عس) تاوانباریانکردینایه!

ریک‌که‌وتنه‌ی جه‌زایر

پیش نه‌وه‌ی له (جه‌زایر)، ریک‌که‌وتنه‌که ناشکراکری، له کوتایی سالی (1974)ه‌وه، سه‌رکردیه‌تی (به‌عس)، له‌گه‌ل شیرانییه‌کاندا خه‌ریک‌بوون، ریک‌که‌ون، به مه‌رجی نه‌وان، ده‌س له شورش‌ی کورد به‌رده‌ن، بو نه‌و مه‌به‌سته‌ش، چه‌ن جاری لێهرسراوانی هه‌ردوو ده‌وله‌ت، له‌بری شا (حوسین)ی (ئوردوون)ه‌وه، یه‌کیان ببوو. به‌لام به‌داخه‌وه، چونکه سه‌رکردیه‌تی شورش‌ی کورد، پشتیان به شورش‌ه‌که‌وه نه‌ده‌یه‌شا و له‌سه‌ر بوش ده‌رووی، ناگیان له نه‌ر ده‌نگوباسانه نه‌بوو، یا ناگیان لێی بوو، به‌لام بایه‌خیان پی نه‌ده‌دا!

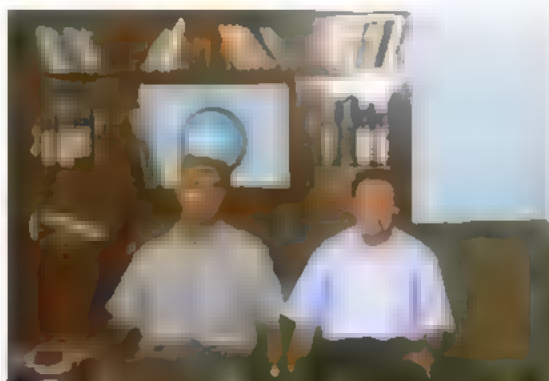
له سه‌ره‌تای مانگی (2) شه‌وه، هیندی کوردی دانیش‌توی به‌ره‌وه‌ی ولات، نه‌وه‌الان‌یان بیستبوو، هرزوو به‌سه‌رکردایه‌تی شو‌رشیان راگه‌یان‌بوو، که‌چی نه‌وان بره‌ویان نه‌ده‌کرد و ده‌یان‌گوت: نه‌وه‌هه‌مووی پرویاگه‌نده‌یه، چونکه‌دوژمن‌ابه‌تییه‌کی می‌زوویی هینده‌گه‌وره و قول، له‌نیوان عه‌ره‌ب و فارسا هه‌یه، گه‌ر ریک‌شکه‌ون، ریک‌که‌وت‌تیک‌ی کاتی ده‌یی، زوو هه‌له‌ده‌وه‌ش‌به‌ت‌وه و زور کاریش، له‌پیوه‌ندی شو‌رش و (نیران) ناگا، چونکه‌(ئه‌میری‌کا) ناگاداره!

نه‌وان نه‌وه‌یان له‌بیر خویان برده‌بووه‌وه، که‌(ئیران)یش هه‌ر ده‌وله‌تیک‌ی داگیرکه‌ری به‌شیک‌ی ده‌کی نیشتمان‌که‌مانه، نه‌یان‌ده‌زانی، (ئیران) و به‌ره‌ی خوراوا، بزجی وا به‌نه‌وشیوه به‌ربلاوه، ده‌رگه‌ی سنووریان بو‌ناوه‌له‌کردوون و یارمه‌تیان‌ده‌من، نه‌یان‌ده‌زانی، جیهانی رامیاری ته‌نیاو‌ته‌نیا، له‌به‌رژه‌وه‌ندی نیوه‌ده‌وله‌تان بیکه‌تانووه و هه‌ر کاتی، نه‌وه‌به‌رژه‌وه‌ندییه‌ی نه‌وان به‌ئاسات‌ترین شیوه، به‌که‌م‌ترین زیان و به‌زووترین کات هاته‌دی، ئیدی شه‌قی له‌هه‌موو مافی مرۆ و گه‌لانی بنده‌سی چه‌وساوه‌هه‌له‌ده‌ن، به‌لینه‌کانی خویان بیرده‌م‌چته‌وه، ده‌سی دوژمنه‌کانی دینیان ده‌کرشن و ده‌سیکی نه‌ریش، به‌قوسی کورد و شو‌رشه‌که‌یدا دین!

بویه‌چون نه‌وه‌ریک‌که‌وت‌ته‌ی (جه‌زایر)، لای زوربه‌ی زوری گه‌لانی نووستوی جیهان، کاریک‌ی ده‌که‌نی کتوهربوو، لای سه‌رکردایه‌تی کوردی دواکه‌وت‌وش، کاریک‌ی چاره‌روان نه‌کراو‌بوو، نه‌وه‌بوو، کاتی ریک‌که‌وت‌ته‌که، له‌هه‌موو ویزکه‌کانی رادیو و که‌نال‌ه‌کانی تیلفیزیونی جیهانه‌وه‌راگه‌به‌نرا، سه‌رکردایه‌تی شو‌رشی کوردیش، وه‌ک ئیمه‌گریان لای بوو، چونکه‌له‌گویی گانا نووستبوون و له‌خه‌وی خوشی غه‌فلت راجله‌کین، به‌لام تازه‌کار له‌کار ترازابوو، هه‌چیان یی نه‌ده‌کرا!

ریک‌که‌وت‌نامه‌ی (جه‌زایر)، خه‌له‌که‌ی به‌جاری له‌خه‌وی غه‌فلت خه‌به‌رکه‌به‌وه، له‌هه‌موو شوین، سه‌رجانه، مال، بنار و چادرپکا، له‌(کوردستان) و هور‌دو‌و‌گه‌کانی (ئیران)، کومه‌لانی خه‌ک خه‌و و خوارنیان لی بیزرا، هه‌ر خه‌ریکی ده‌مه‌ته‌قیبوون، چاره‌ریی نایینه‌یه‌کی نادیار و چاره‌نووسیکی ره‌شیان ده‌کرد، هه‌ر که‌سی خه‌می خوی و خیزانه‌که‌ی بوو، چی بکا؟ چون‌خوی ده‌ربازکا؟ به‌ره‌و گوی بره‌و و په‌تا بو‌کی به‌ری؟ له‌هه‌مان کاتیشدا، سوپای (عیراق) له‌هه‌موو به‌ره‌م‌کانی جه‌نگ، هه‌رشیک‌ی نویی به‌سه‌پ‌کریه‌وه، له‌هه‌موو (کوردستان)یشدا، جه‌نگ به‌ته‌واوی گه‌رم‌بوو، پيشمه‌رگه‌قاره‌مانه‌کان، ده‌سیکی مه‌ردانه‌یان، له‌هه‌زه‌کانی دوژمن وه‌شاند.

له‌نه‌وه‌ماوه‌یه‌دا، له‌به‌ره‌م‌کانی جه‌مگ‌ی نیوچه‌ی سه‌رکردایه‌تی، هه‌زه‌کانی دوژمن نه‌یان‌توانی، به‌ک بست پيشکه‌ون و داگیرک‌ن، هه‌ر زووش سوپای (عیراق)، نه‌وه‌هه‌را و پشیویه‌ی نێو شو‌رش و ریک‌که‌وت‌نامه‌که‌یان به‌هه‌ل زانی، په‌لاماری (سه‌ییدسادی)یان دا و داگیریان‌کرد.

سالی (2005) له ژووردهگي د. (که مال) گيراوه، نهو کاته راگري کوليزي کشتوکال بوو.

(شيخ موحه ممد) نه پتوانی. راکا و دهرچي، دهمانچه که ی دهرمينا، فيشه کيکي به قورگي خويه وه نا و خوي کوشت. بونه وه ی به زیندوویی نه گيري. نه وانه شي له گليدا بوون، وهک (غه فوور مایاوه یی) و چن پيشمه رگه يک دهسکیرکان. هيندي پيشمه رگه ش بهرگرييانکرد. به لام که لکي نه بوو. له بهر نه وه هر پيشمه رگه بوو، به چن لایه کدا رايانده کرد و سري خويان دهرده کرد.

شيخ موحه ممدی سهيند علي حافظ | 1937 - 1975 |

منپش هر خه می (سهرودت)م بوو. هر زوو دوزيمه وه. له گهل کومه لي پيشمه رگه دا. په نيو نهو ده غله دا، به ره و گوندي (هوله سمت) رايانکرد. بارانپش نمهنه ده باري، زهوی په تهر او ی تهر کرد بوو. نيوده غله که ش قوور بوو، گنم و جوش بهر زبوو بووه وه. به نهو هه مورو جل و قه مسله قوورس و تفنگ که وره يه وه. به فيشه کله غيکي قورس وه. زور به کران دهمتوانی. رايکه م.

جگه له نهوې به شپوه بیه کی بډه وایښ، تهغه یان لی ده گردین و گوله به سه رماندا گیزه ی دهات، له گال نه رده شدا نه متوانی، له بهر (سروهت) زور دوورک و موه. چونکه به ته وای ماندو و بوو، خریک بوو، په کیده کت، ناچار چاروبار، که می له نیو ده غله که دا دانه شتین. ده مان زور وشک و هه ناسه شمان سوار بوو، له نهو پتر نه مانده خولنی، هه ناوه لیتین، له نهو کاته دا، بیړی بنیشتم که ونه وه، له گیر فامیا پاکه تی بنیشتی سه می تیدا بوو، سه رو دانه مان خوارد و ده سمان به رویشتم کرده وه. که می له جاده که دوورک و تبه وه و له ده غله که بزگارمان بوو، به لام هیشتا هه ر دمنگی تهغه دهات. نیجا بارانیکي وا دایکړد، پیام دهو یست، سه ره لیری و تماشای ناسمان بکا، له پینسان وه (جه مالی حاجی غه ووری قزله ری بازرگان) د مروی، له هر هاواری لی هه ستا و گوتی: نه ی باوکه رو، برینار بووم. گوله یه که بهر سمتی که وتیو، به لام هه ر د مروی و له پی نه که وتیو، هه رچی چونی بوو. خومان که یانده گوندی (هوله سمت)، له نهو ی هینستریکم بو په یادکړد. نیدی به نهو شهو تاریک و بارانه زوره، به نهو ری ناخوش و قوره خسته ی نهو دهشت و کپوه، به ره و گوندی (چه وتان) رویشتم.

چه وتان

دوور بهری کاژیری (9) ی شهو گیشتم، موختاری گونده که نیمه زران دین، من و (سروهت)، بهر مالیکی جه نالی زور باش و رووخوش که وتین. هه روا به ته ری، له ته نیشت زوپاکه وه دانیشتم، هینده ماندو و بووین، هیزمان له بهر برابوو، ژووره که زور تاریک بوو، ته نیا هه ر چرایه کی کز ده سوته، چونکه نه وتیان که مېوو، زوریشیان زیاد نه ده کړد! به لام چانسمان هه بوو، برنج و شله ی بی گوشیان هه بوو، نانیکي باشمان خوارد.

کچیکي تازه بېکه یشتووی ناسک و جوان، بهرانبه رمان دانیشتبوو، چراکه ی وا دانابوو، رووتاکیه که ی له ده موچاوی خوی بدا، تا نیمه به باشی، روخساری شیرینی ببینین، خیراخیزا، قسه ی هه له قومه لقی ده کړد، خوی به قسه کانی خوی، له هه مووان زیاتر پیده که نی! یه که له سه ر په کیش، چای بو تیده گردین، له هر مناله چکوله که یان، تریکی لیدا.

کاتلی خوی هه بونه ی یاد و بیره و مری (40) سال تپه ر بوون، به سه ر یه کی له نه بهر د بیه کانی هیزی (خه بات) و شه میروبی (شیخ موحاممده ی سه ییده علی حلقه) له گوندی (شانه د مری)، کوتاری (د موه) نیواړه ی به هاریکی رمش)م، له گوغاری (کولان ای لماره 369 ای رژی (17، 3، 2014)، له لاپره (36-39) بلاوکرده وه. باشان کوتاره که م ۱۱ پرتوکی (بارانی حوین و بای مرگ ای لاپره 116-127) دا، بو دروه مین جار بلاوکرده وه.

کچه گش ته ماشابه کی نیغی کرد و به زهرده خنه به کی جوانه وه کوتی: هیچ نیغ، بؤ کوربیه کی (به غا) ده گری! نیدی منیش له بهر پیگه نین، ماندرو بوونم بیرچووه وه، له دلی خومدا کوتم: ته ماشای نه م گله قارمانه بکه، سهره رای شو هه موو دهر به دهری، لیقه و ماوی، ده سکورتی و بیگه سییه، هینشا راژه مانده گن، رووی خوشمانده دهنی و قسهی خوشیشمان بؤ ده گن!

پاشان سه رو لیغی شرمان وه رگرت و چوین بؤ مزگوت، مزگوت که له بهر پیشمه رگه بهرنه ده گوت. خومان رووتکرده وه، به تویی دهرین و فانیله به کی کورته وه، له دهری زوپاکه وه ستاین و جله کانمان وشککرده وه، دواپی زور باش لپی نووستین و تا به یانی، خه بهرمان نه بووه وه، گهر سوپای دوژمن بهاتایه، هه موو مانیان ههر به کلاو ده گرت! به یانی لیقه کانمان بؤ ماله که برده وه، بهرچاییان بؤ نامانه کردبووین و نانمان خوراب، پاشان هه موومان کوربووینه وه و مالاواییان له خه لکی گرنه که کرد، نینجا به نهو چیا سهخته بهر زانده، بهر وه خواربووینه وه، تا که یشتینه (دوله سوور).

دۆله سوور

دوای نیوه رویه کی دهره نگبوو، گه یشتین، له دووره وه کاک (فتهاج) م بین، له نیو کومه لی پیشمه رگه دا دانیشتیوو، نزیکه وتینه وه، (برایمی حه مه علی، فهراد عه بدوله مید، نه حمه دی عارفی فیتک، ییستوونی مه لاعومر، جهزای نه حه شانه) و هه موو هاوړیکانی دیکه مانم بین، گه لی دلخوشتبووم و وهک گول گه شامه وه، که هه موویان به ساغی دهرچووبوون!

ماوه به لای کاک (فتهاج) دانیشتین، ههر یه کی دهنکوباسی خوی ده گریایه وه و هه والی هاوړیکانی دیکه یان، له به کدی ده پرس، پیشمه رگه به کی لای (عه بدوله لاغا) برینداربوو، یه کسه ر کلاشینکوفه کی دا به من و له کول نهو برنه وه درپژه بوومه وه.

نیواره نان و چامان خوارد، کاک (فتهاج) کوپکرده وه و کوتی: نه بی چن پیشمه رگه یهک برون، پرده کی (که ولوس) بته قینه وه، نه وهک نه م شهو سوپای دوژمن، هیرشیکن و به ناسانی بگه نه ئیره، (ابرایم) و (فهراد)، له سه ر نه وهی کامیان له گه ل پیشمه رگه کاندای برون و نهو کاره جینه جیکه ن، دهنگه دمنکیان ده سپیکرد و بهر بهر کانی یه کدیان ده کرد، چونکه له دوو دهسته جیاوازه کی (اکازیک) بوون! پاشان کاک (فتهاج) نیو بژیکرین و کوتی: گهر هینده حه زده گن، فهرموون، ههر دوو کتان بچن.

من و (نه حمه دی عارفی فیتک) یش، له په نایه کنا دانیشتیووین و پینان پیده که نین، (نه حمه دی) کوتی: توش وهک خوم وابه، شتیکیان پین نه کوتی، به زور خوتی نی هه له مه قورینه، منیش کوتم: راسته ده کی، به لام من وهک تو نابم، به لکوو وهک خوم ده بم، چونکه ههر خوم وام! نیدی ههر دوو کمان پیگه نین.

پاشان کاک (فته‌تاج) هه‌موو پیشمه‌رگه‌کانی، به‌سه‌ر دوو ده‌سته‌ها دابه‌شکرد و کوتی: هه‌ر ده‌سته‌یه‌کتان ده‌یی، هه‌ر له‌ نیسته‌وه سه‌رگه‌ونه سه‌ر چپایه‌ک و تا به‌یانی، به‌نوره‌ نیشتک بگرن، نیمه‌ش له‌نبو‌خوماندا ریککه‌وتین و ده‌سته‌ی خومان هه‌لبژارد، من، (سه‌روه‌ت، نه‌همه‌دی عارفی فیتک، شیروان بابان، بیستوونی مه‌لا‌عومه‌ر، جه‌زای نه‌حه‌شانه) و چه‌ن پیشمه‌رگه‌یه‌کی دیکه‌ش، هه‌ر زوو سه‌رگه‌وتین و تا دره‌نگانی، له‌ سه‌رماندا دانیشتی‌بووین و فسه‌مانده‌کرد، پاشان چه‌ن په‌تویه‌کمان ناخست و دوو‌وو به‌ریز، پشتمان به‌ پشتی یه‌ک‌دیه‌وه نووساند‌بوو، تا که‌من گه‌رمینه‌وه و خومان لی بگه‌وی، دوو پیشمه‌رگه‌ش بو ماوه‌ی دوو کاژیر، نیشک‌بانه‌کرد و به‌مه‌ر‌چواره‌وری لووتکه‌ی چپاکه‌دا ده‌سورانه‌وه. به‌لام له‌به‌ر سه‌رما، له‌به‌ر قسه‌ خوشه‌کانی (نه‌همه‌د) و پیکه‌نین، خو له‌ چاوانمان نه‌که‌وت، به‌ نه‌و شیویه، تا به‌یانی خوره‌لات، هه‌ر دوو‌وو به‌نوره‌ نیشتکی خومان گرت، به‌یانی زووش له‌ چپاکه‌ دابه‌زین (برایم) و (فه‌رها‌د)یش، له‌گه‌ل پیشمه‌رگه‌کاندا گه‌رابوونه‌وه و پرده‌که‌شیان ته‌قاند‌بووه‌وه. کاک (فته‌تاج) لووتکه‌ی هه‌موو نه‌و چپایانه‌ی ده‌رووبه‌ری، به‌ پیشمه‌رگه‌ ته‌نبوو، به‌ نیمه‌شی کوت: بگه‌رینه‌وه بو (پینج‌وین) ماوه‌ی دوو دۆز پشووبه‌ن، پاشان بگه‌رینه‌وه بو (ناوپاریز).

پینج‌وین

روژی (11، 3، 1975)، هه‌ر گه‌رامه‌وه، یه‌ک‌سه‌ر چه‌وم بو ماله‌وه، که‌سی لی نه‌بوو، بو جانتاکه‌ی کومپته‌ی سوپایی گه‌رام، دیارنه‌ما‌بوو، ده‌رگه‌ش نه‌شکا‌بوو، له‌ نه‌وه‌ ده‌ترسام، ده‌س (پاراستن) که‌وتبی، چونکه‌ ناوی هه‌مو ریک‌خستنی به‌شی کومپته‌ی سوپایی (کاژیک)ی تیدا‌بوو، پاشان هه‌تمه‌ده‌روه و له‌ بازار، تووشی (شیرکوا) بووم، خوی گیلکرد، هه‌رچه‌نده‌ ماوه‌یه‌ له‌وه‌به‌ر، هیندی ده‌نگه‌ده‌نگمان بوو‌بوو، به‌لام من بانگ‌کرد و کوتم: نه‌م ماوه‌یه‌ سه‌رت له‌ مالی نیمه‌ دلوو، کوتی: به‌لی، کوتم: جانتاکه‌م دیارنه‌ماوه، کوتی: من بر‌دووه‌م، منیش کوتم: باش‌بوو، لای ئیوه‌ بوو، من ترسی (پاراستن)م هه‌بوو. ئینجا ده‌سی بو کلاشینگ‌گه‌ی شانم برد و کوتی: نه‌مه (فته‌تاج) دایتی؟ کوتم: (فته‌تاج) نا، کاک (فته‌تاج)، خوش‌ت چاک ده‌زانی، کاک (فته‌تاج) نیسته‌ له‌ کوییه، هه‌ر قسه‌ی بۆش و پرووتیش نا‌کا! نه‌مه‌ش ته‌نگی نه‌و نییه، ته‌نگی شو‌رشه، شو‌رشیش به‌ نه‌و که‌سانه‌ی دهدا، که‌ پپو‌ستیان پیی هه‌یه، داکوکی له‌ ئابرووی نه‌م خا‌که و هه‌زلانی وه‌ک تو ده‌که‌ن، نیدی قسه‌ی نه‌کرد، سه‌ری شو‌رکرد و بی سلاو لپیدا روی، نازانم (نازاد)، به‌ چی نه‌م پیاوه‌ نه‌خوشه‌وه سه‌رسام‌بوو، له‌ کاتی‌کا زۆر له‌ نه‌و پتر، وریا و زیره‌ک‌تر بوو!!

عبداللاناغا

دواى نه وه بهر د خولر بوومه وه، تووشى ره وانښاد (عبداللاناغا) بوم، هيندى
قسه مانگرد و يو تانى نيوه رو له مالى خويان بانگيگر دم، منيش به خوشيه وه فېوولم
گرد. كه ميكي پېچوو، (محمود به كي گولاش هات، نهو كاته سهرلقى پشتيوانى بوو.
قهليكي باشى سهربرى بوو، نانكي باش و به تاممان خوارد.

پاشان كه منى باسى شوېش و بېرى نه ته وه ييم بو كردن. به لام كاكه (عبداللاناغا) تازه،
كه كه كي (شهيق ناغا) نيشانه كړېوو، زور حمزى له باسى خوشه ويستى و خيزان
دكرد، كوتى. تو واز له نهو باسانه بينه، نيمه روزانه خريكي نهو كارمين، يا كه منى
باسى ويزه بكهين. منيش په كسره نيكه يستم و مهوچه كم گورى، هوزراوه ناسكه كه كي
ره وانښاد (حمزه مه لاكريم)م بو خوينده وه، كوتى: گر نهرك نهين، يوم بنوسه ره وه،
منيش په كسره بوم نووسيه وه بو به ياني گرامه وه بو (ناوپاړيز).

نازيزه كم! بشى، روژى بوم بلوى

كورپه ي بلم، له بيشكه ي سنگتا بنوى

بشنى، دارى به زمينى خوا بيته بهر

نم دوو دله، بېر به هاورى و هاوره

ساوايه كي وهك خوت، جوانمان پې بېرى

له گوشماندا، په خه ي كتيب دابېرى

روژى چاريك، سهر بيشكه ي لادم له روو

ورد بيمه وه، له چار و ليوى نووستور

نازيزه كم! بشى، بلوى، تو بلوى

ترووسكه په ك، خوشى بخوره دلى

به داخيكى كوره و گرانه وه، خولر وشه نلهاكه كانى كورد، داوپكبان بو كاكه (عبداللاناغا)
پيشمهركه و نه ته وه پوره ر ناپوره، روژى (27. 9. 1987)، له ته منى (39) ساليديا، گياني
پاكي به نه ته وه و نيشتمانه كه ي سپارد و فرباى نه وه نه كوت، چيژ له ژيان بېينى. دواى
برا كوره كه شى ره وانښاد (فتاح ناغا)، نه وه دوو دمين شهيدى نهو بنه ماله به بو!

(1987 - 1948)

ناوپاریز

ماوهی (3) روز بو. له (ناوپاریز) بووین و پاسی کوکه کانمان دمکړه له پر روژی (نازاد)، له (هله بجه) ډوډه گهرايوه و لای من لايدا. گوتی: (عوسمان) نامه ی وازهینانی نووسیوه و دوو خالی تپیا دمنیشناکړدوه. په کم پاوه ری به بیرې نه توهیې نه ماوه. دووهمیش: هه موو هیوا به (حوسین) بوو. به لام نه و له کهل نه و هیله ی نیمه نه مات و هاویره کانمان لی هه لده گیریتوه. به ته وای روخاوم و بروام به که س نه ماوه.

منیش گوتم: بروا به، که به رده وامن وازهینانی (عوسمان)، زیانتان یی ناگه به نی. چونکه به که لکی کاری رامباری و پارتایه تی ناپه. جگه له نه و هی خوشی گوتوویه تی: بلوهرم به بیرې نه توهیې نه ماوه. پاشان کمی پیکه وه تانیشتین و دمه ته قیماکړه. گوتاریکم له سره ریکه و تننامه کی (چه زیر) و رهوشی شوړش نوییوو. له کهل خوی بردی و به رهو (پینجوی) گهرايوه.

بو روژی دواي، مامه (به کرام) به سواری ترکتوریکه وه مات و گوتی: دوو کانه کم داخستوه و به رهو (سپتک) دهرؤم. ماوه به له نه و ناوه دهم، تا بزانه، چی رووهدا. توش ناگات له خوت یی. له (پینجوی) دهنکوباسی زور ناخوش هیه، سرگردایه تی شوړش نیازیانواپه، جهنکی پارتیزانی دهمپییکه ن.

زوری یی نه وو، (سواره ناغا) ی برای (فتاح ناغا) مات. دوو تراکتور چهک و تهقه منی. تار و خوار دهمنی پییوو. گوتی: دچین بو (شاربازیر)، له نه وی چلوهروانی فرمانی سرگردایه تی بکه یی، تا بزانی. چی بکه یی!

نیمش کوملی برادر و پیشمه رگی خه لکی (سوله یمانی) بووین، له نه و ناوه کوووبووینه وه. روزانه کاری خومان دمکړه. بی نه و هی ناگامان له هیچ شتی یی. نه و بوو، دهوروبه ری (22 ای مانگی 3) بوو. دهمه و نیوار به کی درهنگ. کاک (عومهری سهید علی) مات و نه و شه و لای من مایه وه. شه و تا درهنگانی. پاسی باری شوړش و تانینده ی کوردمان کړه. زور به پر و شیشوه. هوالی بلا فوکه کی (کاژیک) ی لی پرسیم و گوتی: نه و هلو یسته، نه نیا چاکسازیه یا دوو به رکه یه؟! منیش گوتم: (کاژیک) خوی نییه، تا دوو به رکه کی تیکه وای. نه ویش هر وهک نه و خه لکه تینگ پیوو. گوتی: بریاره، جهنکی پارتیزانی بکه یی، به یانی زو به رهو دهوروبه ری (سوله یمانی) روی.

له کهل کاک (عومهری سهید علی) دا روژی (5. 8. 2017) کې راوه.

زۆرى پى نەچوو، شەرى (25 3)، لە بارەگەى ھىزەوھ تېلېفونيان بو كرېين و گوتيان: بەيانى ھەمووتان بگريئەو و نەوى بەجىيلين. نىدى نەو شەو، خەو لە چاوانمان تورا، ھەر لىكمائەدەدەو، ناخو چى قەوماي؟ چون نەم ھەموو زەخىرە و تەقەمەنيە بەجىيلين؟ كى ناگاي لىرە دەي؟

سەرۆك بارزانی و بریارىكى سەخت

سەرلەبەيانى (26 3 1975)، زوو ھەستايين و خومان كوكردەو، بو دواچارىش، نانى بەيانيمان خوارد. پاشان بە يەكەمين پاس گەريئەو. دەمى نيوەرەبوو، پچەكانى (ملەگەو)مان دەبرى و بە جادە تەختەكەدا، بەرەو (پىنجوين) خلبووبنەو، لە دوورەوھە خەلكم دەيىنى، جانتايان بە دەسەو، بەين بەرەو خواربەھاتن. منيش لە شوقىرەكەم پەرسى: نەرى نەوانە بو كوى دەروژ؟ كوتى: بو نيوە نەتاززانىو؟ كوتم: چى بزاني؟ كوتى: شورش نەما و ھەر كەسى نازادە، چى دەكا و بو كوى دەجى، خەرىكبوو، لىي توروھەم، كوتى: كاكە نيوە دەليى، لە كويى گادا نووستوون، لە دويىوھ نەو دەنگە بلاو بووتەو، نېستە خەلك خەرىكى راوورووتن و فرانفرانە، منيش پاسەكەم راكرت و دابەزيم، لە يەك دووانىكم پەرسى، چى روويداوە؟ بو كوى دەجى؟ يەكيكيان كوتى: جا ھىچ ماو، رووبدا! دەريئەو بو (سولەيمانى) و خومان دەدەيتە دەس خول! نېنجا سواربوومەو و بە شوقىرەكەم كوت: تو راست قەرموو، نيمە ياغنىشبووين!

نەو بریارە سەختە پر مەترسيەى سەرۆك (بارزانی)، لە بەھارى (1975)دا دای، لە نەو رۆژە رەشەى گەلى كوردى تىكەوتبوو، بریارىبوو، زور گەورە و گران بوو، تا يەك كوردیش لەسەر رووى نەم زەويە مابى، مێژوو بىرى ناچىتەو!

لەگەل ريزم بو سەرۆك (بارزانی) كە خەباتىكى سەخت و دوورودريژى، لە پىناوى كورد و (كوردستان)دا كردو، بەلام گەر لەبەرئەوھ نەو بریارەيدايى، تا لە نەو پتر، خوين نەريژى و خەلكى بيتاوانى كورد تيدانەچن، بە نەو پيەى (ئێران) سنوورى لى دلاەخستين، بەرەى خوراوا و (ئەميرىكا)ش، پشتيان تيدەكرين و چيدىكە، يارمەتى كوردپان نەدەدا، بە نەوھش قايىل نەدەبوون، (بارزانی) لەسەر خەباتى چەكدارى خوى بەردەوامى، دەبووايە، بە نەو شيوەيە، گەلەكەى خوى بەجى نەمىشتايە، گەر ھىچى نەكردايە، ھەر ھىچ نەبووايە، وەك رەوانشاد (شىخ موخەمەدى سەبيدەلى خافز) خوى بگوشتايە، يا وەك رەوانشاد پيشەوا (قازى موخەمەد)، گەلەكەى لەبەردەم نەو رى پر مەترسى و ھاتونەھاتە بەرەلانەكردايە، چارەنووسى نەویش، وەك چارەنووسى نەوان بووايە!

| 1979 3 1 - 1903 3 14 |

بویه تا من مایم. ژان و نازلی نهو روژه پشه، له دل بهرناچی. لوی بووم. ته منم (24) سال بوو. په هموو بروا و نلسوزی خومه وه. چه کم هالکرتیوو، وهک پيشمه رگه په کی ناسایی، له ریزه کانی شورشا بووم. هه موو بروایه کی خوم به (بارزانی) دابوو. هیوایه کی گوره م به نهو و نایینه دی شورشه که هه بوو. په لام به داخوه، برواکه م له جی خویدا نه بوو. گولی هیواکانم هر زوو سیسبووون و هه لوه رین؟

ناخر گه خونیکاریکی گه نجی وهک من. سالی پيشمه رگه بووم، تووشی هیچ جوړه زیانیکی جه سته می نه بووم. له تالان و برو، راکردن و هلاتن، هه رس و مالویرانی خوش نه بم، نه دی نهو کوردانه ی. له ماوه ی نهو (14) ساله ی شورشا، که سیکیان یا زیاتریان شهیدبوون، چون واز له مای خویان دینز؟ نهو سرگرداپه تییه ترسوک و هه لاتوانه ده به خشن؟! هه لپه ته، چاوی دادگی میزوو زیت و وریایه. له تاوانی کهس خوش نایی!

پینچوین

له بهر باره گی هیزدا دابه زیم. دوو په تو و کلاشینکوفیکم پیوو. خوم به ژووردا کرد، تووشی (اعلی توفیق) و (برایسی هه ماعلی) بووم. کوتیان: هه موو شتی ته وار بوو، (بارزانی) بریاری بهرنگار نه بورنه وهی داوه، چیدیک نه چه تگیز. له سرگرداپه تییه وه برووسکه مان بو هاتوو و ده لین: نهوی ده چی بو (نیران)، با بچی، نهویشی بهرواته وه

و خوی به ده سه و ده ده، نازاده. منیش واقمورما بوو، میشکم جه ریپوو، ههستم تاسابوو، هوشم نه مابوو، به هیج جوری بروام نه ده کرد، به نو شیوه پر ناسور و ناساییه شورش کوتایین، ده نکوت خهون ده بینم!

اعلی! کوتی: نیازی چیته هه یه؟ کوتم: نازانم، به لام نهی نه و هه موو سرگردانه، نیازی چییان هه یه؟ کاک (فته تاج) دملی چی؟! کوتی: نه ویش له گهل بریاره کئی (بارزانی) دایه. نیدی من به رهو بازار رویشتم، هه خه لکبوو، له نه بهر و نه بهری کولان و جده کان و هه ستابوون، دوو دوو و میسی کوبو و بوو نه وه، قسه یانده کرد هیندیکیان ده گریان و هیندیکی دیکه یان جنیو یانده ده، هیندیکی دیکه شیان، خه ریکی تالانی فروشکه و باره گه کانی شورش بوون، بارو و خیکی زور ناخوش بوو. (پنجوین) خولی مریدوی به سه ریا کرابوو! له پر تووشی (عبدوللانغا) بووم، کوتم: چی ده کن؟ کوتی: وهک نه و خه لکه، به رهو (نیزان) یا (عیراق) ده روین. کوتی: نهی نیوه؟ کوتم: نیمه کین؟ کوتی: براندانی (کازیک)، کوتم: ناگام لیان نیمه، نه وهش تفهنگه تان، به پیکه نینیکی پر نه سه وه کوتی: با پیتی، نه وهک پچوست پتی یی!

نیدی بوی نه وهش، تووشی اعدنان عه بدوللای هاوریی نژیکی (نازاد) بووم، نه دانی لیژنه ی ناوچه ی شهید (عومەر) بوو، کوتی: نیمه بریاری مانه و مان ناوه و بهرگری ده کین، به ناوی لیژنه ی شهید (عومەر) وه، هه موو دیواره کانی (پنجوین) مان نوو سیوه، داوامان له خه لک کردوو، راهرن، نهی تو دملی چی؟! کوتم: کاریکی زور باشتان کردوو و ده مه وی، له پیشدا چاوم به (نازاد) بکوی، کوتی: له (مه ریوان) ه، کوتم: هه ر نیسته ده چم بو (مه ریوان)، بزاتم، نه وان نیازی چییان هه یه و چییان بریارداوه! چوومه وده ماله وه، (برایم، سه روهت، که ریم روژ و نه وهری علی نه چار) دانیشتیوون، کوتیان: نیمه بریارماندوو، بروینه وه، تو دملی چی و چی ده کئی؟ کوتم: من ده بی، تا (مه ریوان) بچم، پاشان دیم وه و بریارده دم، کوتیان: باشه، نیمه چاوهریت ده کین، تفهنگ و شته کانم دانا، سوواربووم و چووم بو (مه ریوان).

دوابریاری سرگردایه تی کاتی

هه خه لکبوو به یی، به سواری ترومبیل و به ولاخ به ریوه بوون، هینه جه نجالبوو، ری بهر ریوار بهر نه ده کوت، هیندی به رهو (نیزان) ده رویشتم، هیندیکی بککش به پچه وانه وه، به رهو (عیراق) ده گه رانه وه، خه لکه که هه موریان هه پاسابوون، واقیانورما بوو، رهنگیان تیکچوو بوو، نه یانده زانی، چی بکه و چ چاره نوو سبکی رهش چاوهرییانده کا، پروناکی له پروو خساریاندا نه ده بینرا، پروو به کی خوشم له کهس نه بینن، جگه له دزه کان، سرگردایه تی (هاری) و (پاراستن)، هه موو خه لکه که سه ریان لی شیوابوو!

که بستمه (مهریولان)، به پهل خوم کرد به مالی (نازاد)دا، نه وانش وهک هموو ره شه خله که کی دیکه، مالیان کو کردیووه و خویان ناماده کردیوو، به رهو (سوله بمانی) بگرینه وه، (نازاد) هیزی نه یوو، فسه بکا، هر هینده ی گوت: هموو شتی ته ولوبوو، گوتم: چون؟ گوتی: زورمان بیر لی کردووه ته وه، هیچ شتی ناکری، هر کسی بچولیته وه، (پاراسفن) و بنه مالی (بارزانی)، نه فروتو نایده کن، له بهرنه وه بریارماندا وه، گهر له پاشه روژدا شتی بکری، نه و له نیوشاره وه ده سپینه که بنه وه، وابریاره، (شیرکو) به پهل بچی بو سهره وه، به لکو له گهل نه و کومه له نه فسه ره دا، شتی بکن، زوری نه برد، پیکاب هاته به رده رگه، شته کانیا بزرکرد، نه وانش به رهو (پینجویین) سوار یوون و رویشتن.

پاشان منیش به رهو نیولزاره که رویشتم، له سهر جاده که، تووشی (شیرکو) بووم، گوتی: نیلزی چیت هیه؟ گوتم: من بو لای نیوه هاتووم، بزاتم، چیتان بریاردا وه، به لام (نازاد) هموو بریاره کانی نیوه ی پین گوتم، تکام لی کرد و گوتم: به خورایی خوت ماندوومه که و به هر شیوه یه بی، بهو بو (سووریا)، له نه وی (جواد مولا) بدوزره وه و داوای یارمته لی بکه، به لکوو دهرتکا بو (نه وروپا)، ماوه یه له نه وی چاوهریکه، تا کورانکارییه کی نوی رووده دا و بارودوخه که ده گوری، نیدی مالاوایکرد و روی، هیچی دیکه ی نه گوت.

دواسانه کانی خوره لاتنی کوردستان

نه و شه وه له مالی بوکتور (له تیف)ی خزم مامه وه، کومه لی برابهری وهک ره وانشاد (حه می عه به پشی، نه ژادی نووری خه فاف ...)ی لیبوو، منیشی زیادکرد، خوارنه وه یه کی زوریان کریوو، مه زه یان ناماده کردیوو، تا درهنگانی دلنیشتن، فسه مانده کرد و ده مانخورده وه، بو نه گبه تی، نه و هموو کونیا که خورایه وه، کهس سهرخوش نه یوو، خه ویشمان لی نه که گوت!

نیدی بو روژی دواپی، که می به نیو شاروچکه جوانه دلگیره که ی (مهریولان)دا سوورامه وه، هموو نه و یادگاره شیرینانه ی، له ماوه ی نه و چن جاره ی له نه وی بووم، به سهرمکرینه وه و بو دواچار، مالاوایم له شه قام و بازاره رازاوه که ی کرد، له پر تووشی (سه لاج)ی برام بووم، تازه له (کامیران)ه وه هاتوو، نه ویشم له گهل خوم برد و نیواره بو (پینجویین) که راینه وه.

دواړوژه کانی پنځوین

دده وښوونه یو، له سر ستور سواړی پیکانی بووین، که منی روښتین، نووشی (خاله حاجی) بووین، به ته نیابوو، بهر و مزرکه دپړوی، چاوی به نیمه کهوت، پایکرد، کومه لیکش هوهایان لی کیشا، نه وای ده زانی، کورد هینده پیاوی مېر، که له رهق و کرنکی تیا هیه، سر سنوړه کان له پنه مالهی (باررانی)، سر کردایه تی (پارتنی) و لپیر سراوانی دهزگهی (پاراستن) دهگرن و نایه لن، دهرچن، نه و هموو پولوپاره و زیزه بدن، بهر و (نیزان) و (نه وروپا) راکن، به باشتیرین شپوهش پیی بژین، نه یزانی، که سی نییه، ده سیان بز بهری، نه ودهش دواچار یو، له زیاندا بیینم!

کاتی که یشتینه وده (پنځوین)، نه و او تاریکی کړد یو، چوومه وده مال وده، ده رکه دلخراوو، نامه یه کیان به ده سکی ده رکه که وده هلواسیوو، بزیان نورسیووم: نیمه روشتینه وده بو (سوله یمانی)، تفنگه که مان له دوو کانی (محبیدی خلیفه) بو داناوی، منیش هر به نه و شوه، هموو په رتووک و شته کانم کوکرده وده و بو مالی ره وانشاد (عالی پوره ده حمه ای) خزم گواسته وده، هرچی نوین و که ره سه به کیشیان به جیه بشتیوو، هموو یانم بو نه وان به جیه بشت.

نه و شوه لای نه وان نورستین، به یانی زو و دهر پهرین و به نیو شاروچکه که دا ده گراین، نه و جه نجالییه چی روژی له مه و بهری نه مابوو، به ناشکرا پیوه ی دیار یو، ورده ورده خه ریکوو، چوله د یو، ته نیا خلکه که کی خوی تیا ده مایه وده.

نه و چه روژه، گوند و شاروچکه کانی باشووری (کوردستان)، پر یو بوون له خه لکی (نیزان)، پاره یه کی زوریان له گهل خویان هینابوو، چهک و ته قه منیان ده کری، هه لیه دهزگهی (ساراک)، نه و چه کانه ی ده کری، بونه وده ی رولمکتی کورد له هه ردو دیوه که ی (کوردستان)، چه کی به ده سه وده نه منی!

باشوور، هیندی برادر ی وهک (نازاد عه بدوللا، نه حمه دی عارفی فیک، نه نوهری مه لا حوسین، نه نوهر هه مزه و سه لام عه بدولر حمان) و که لیکي دیکه شمان بیی، هینشا نه که را بونه وده، هموو مان پیکه وده بریارماندا، به یانی دهرچن.

دواپینینی ففتاح ناغا

بیستم، هینشا کاک (فتاح) هر له (پنځوین) ماوه و له بارمگی هیز نلنیشتووه، تسه بو خه لک دهکا، منیش به (نازاد عه بدوللا)م گوت، دهچم، سهری له کاک (فتاح) ده دم، ملاوایی لی ده کم و زو ده گره پنه وده، نه ویش گوتی، مه چو، چونکه (شهابی شیخ نوری) و چه برادر یکی دیکه هاتن بز نیره، هموو مان پیکه وده چوین و سرمان له

باره‌گه‌ی هیز دا، کاک (شه‌هاب) زور له‌گه‌ل (فته‌تاح ناغا) خه‌ریک‌بوو، به‌شانوی‌ل‌زووی‌دا هه‌ل‌یدا و پێی گوته‌: تو له‌گه‌ل ئیمه‌ به‌مینه‌روهه‌، ئیمه‌ وه‌ک ب‌رایه‌کی گه‌وره‌ سه‌یرته‌که‌ین، ئیمه‌ و ب‌رایه‌زانی (کاژیک)، ب‌یک‌خستنی شو‌رشه‌که‌، له‌ ئه‌ستوی خومان ده‌گرین و قوش وه‌ک فرمانده‌یه‌کی هیزی پێشمه‌رگه‌، کاروباری هێلی سه‌ربازی به‌ریوه‌یه‌ره‌. (فته‌تاح ناغا)ش گوته‌: من ناتوانم، له‌ بریاری (یارزانی) لابده‌م. پێلاوه‌کانی نه‌و له‌ کوی یه‌، سه‌ری منیش له‌ نه‌وی ده‌بی!

پاشان (نازدا) گوته‌: (فته‌تاح ناغا) ته‌ماشایه‌کی خه‌لکه‌کی کرد و له‌نیو نه‌و هه‌موو پێشمه‌رگه‌یه‌دا، رووی له‌ ب‌رایه‌ره‌گانه‌ت کرد و گوته‌: نه‌وه‌ گوا (شیخ حوسین)! به‌ده‌م نه‌خشه‌ی (کوردستان)ی گه‌وره‌ی بو ده‌کیشام، به‌لام هه‌رله‌م پێکه‌یشته‌وه‌، (36) ته‌نگی فراندوه‌ و خۆی راده‌سی (یه‌عس) کردوه‌ته‌وه‌، که‌چی به‌کی له‌ ب‌رایه‌ره‌گانه‌ت، داگوکیان لی نه‌کردی! منیش گوتم: ده‌زانم، داخی چی له‌ دل دایه‌، بویه‌ نه‌و قسانه‌ی کردوه‌، نیدی نه‌چووم.

به‌راستی، من سه‌یرم له‌ نه‌و قسانه‌ نه‌ده‌هات، چونکه‌ له‌ نه‌و رۆژه‌وه‌، من له‌ هیزی خه‌بات پێشمه‌رگه‌ بووم، تا شو‌رش دوله‌ناسه‌ی مه‌رگی خۆی ده‌دا، خوشم نه‌مه‌زانی، من چیم؟ به‌ هه‌ج شه‌ویه‌ کاریکیان پێ نه‌سه‌ردم، چونکه‌ ده‌ترسان و زور باشیش ده‌یانزانی، من له‌نیو هیزی پێشمه‌رگه‌دا، هێلی ریک‌خستنه‌کانی (کاژیک) دروسته‌که‌م. هه‌لبه‌ته‌ نه‌و قسانه‌ش، بوا دژابه‌تی و به‌ربه‌ره‌کانی من بوو، تا ناوم بزینن، به‌لام کێ باوه‌ری به‌ نه‌و قسه‌ بێ بناغانه‌ ده‌کرد. چونکه‌ من له‌گه‌ل نه‌و ب‌رایه‌زانه‌دا، پێکه‌وه‌ به‌سواری تراکتور گه‌رابنه‌وه‌!

زور به‌داخه‌وه‌، (فته‌تاح ناغا) تا ب‌لێ، کوردیکی نیشتمانپه‌روه‌ر، خاوین، نازا و ب‌لسوز بوو. به‌لام وه‌ک هه‌موو کادیزه‌ گۆنه‌کانی سه‌رکردایه‌تی (کاژیک)، زور خۆی به‌ ب‌نه‌ماله‌ی (یارزانی)دا هه‌لواسیوو. له‌ نه‌و رۆژه‌ره‌شه‌شدا ده‌بوایه‌، وه‌ک کادیریکی نه‌ته‌وه‌یی راپه‌ریایه‌ و له‌سه‌ر شو‌رشیه‌رپاکردن به‌رده‌وامبووایه‌. نه‌ز دلنایم، به‌ هه‌زاران گه‌نجی وه‌ک ئیمه‌، نه‌ په‌نایان بو (ئێران) ده‌برد، نه‌ خوشیان راده‌سی ده‌وله‌تی داکتره‌ری (عێراق) ده‌کردوه‌، به‌لام له‌ نه‌و رۆژه‌ بێ هه‌واییه‌دا، نه‌و هه‌ر خۆی ساخ نه‌کردوه‌!

ناخر نیسته‌ش تێ نه‌گه‌یشتم، نه‌و سه‌رکرده‌ گۆناه‌ی (کاژیک)، چاوه‌ڕێی چیمان ده‌کرد؟ تایا له‌ رۆژی دروستبوونی نه‌و پارته‌وه‌، له‌ هه‌موو میژووی شو‌رشه‌که‌دا، هه‌ل له‌ نه‌وه‌ له‌بار و گونجاوتر، بو (کاژیک) هه‌لکه‌وتبوو؟

خوبه دسه وودان

روژی (28، 3، 1975)، به یانی زوو نانمانخوارد و سواری تراکتور بووین، به لای باره گهی هیزدا شپه رین، ته ماشایه کی نه ناوهم کرد. له دلی خومدا مالواییم، له روزانی پیشمه رگه یی پر له شانازی و سهر به رزی خوم کرد. سهر مکرد، (فته تاج ناغا) له سهر دیواری حوشه که چوارم شقی دانیشتووه، خملکیکی زووی له خوی کوکرو و وسته وه، قسه یان بو دهکا. تا له چاو ونبوو، هر ناویم لی ده داپوه و سهریم دهکرد، نیدی ورده ورده، نیمه به ته وای دوورکه و تپنه وه و له چاو ونبووین، کاک (فته تاج) و شوپش و (پینج وین) یشمان، له یهک کاتدا به چیه یشت! که یشتینه (ناوهاریز)، که سی تپدا نه مابوو، کوکه کانیشیان تالانکردبوو، له نه وی ره تپوین و له (دوله سوور)، له چاخانه که بابیزین، چونکه هر ■ نه وی، تراکتور هکان خملکیان ده که یاند، له برنه و مینانه ی، چهن روژی له موبهر، پیشمه رگه کانی خومان چاندبوویان، نه ده رویشتن. له نه ویشته به یین رویشتن، پرده که ی (که ولوس) روخیترا بوو، له ناوه که په رینه وه و تا (شانه دهری)، به جاده فقیره که دا به یین کوتامان. له (شانه دهری) ش جیبیکمان گرت، له (سه یید سابق) بازگهی سوهای (عیراق) ده سیان لی راگرتین و رایانوه ستانین. یه که یه که خومان به ده سه ودا و ناویان نووسین، گوتیان: دوی دوو روژی دیکه ده یی، سهر دانی فرمانگهی (نه من) به شی نوی بکن، تا نوو سرواتان بو بکن، هر که سی بو سهر کار و خویندن خوی بگه رینه وه. نیدی تا (سوله یمانی) نه وه ستاین.

سوله یمانی

دوی سالیک و (18) روژ پیشمه رگه به تی، دوی ململانییه کی سهختی نیوخوی هه ردوو باله که ی (کاژیک)، دوی نا قیق کردن و هه ره شه ی دمزگهی (پاراستن)، به دهس و گیرفانی به تال، به دلیکی بریندار و شکاو، به دووچاوی پر فرمیسه که وه، به هه ناسه ی سارد و دهروونی که یله وه، به ورده یه کی نزم و روخواه وه، بو سهر لانه و هه واری خالی شار گه راینه وه!

کاتی خومان به ژووردا کرد، هه موو شتی به ته وای گورابوو، مناله کان که می گه وره بوو بوون، (شه ورم) ی خوشکم شووی به ماموستا (عارف) ی ناموزای دایکم کردبوو. باوکم له سهر زمانی خوی، له کونی گرتووخانی (نه من) نووندکرا بوو، به راستی هینده یین هیز و وره بووم، نه ده زانی، چی بکم. هه موو رووداوه کانم، وهک فیلمیکی سپنه ما بیرده که وسته وه، ور و کاس بوو بووم، پروام نه ده کرد، شوپشی خاوه نی (200) هزار

خاتوو (ناسکه) دهنرسا، (مهنسوور) نه‌بوزیته‌وه، یا به قسه‌ی نه‌کا و له‌گه‌لی نه‌گه‌ریته‌وه. سووریش ده‌یزلنی، من و کوره‌که‌ی چن هاوریه‌کی نزیکن و یه‌گدیمان خوشده‌وی، له‌به‌رنه‌وه داوای لی‌گرم، نامه‌یه‌کی بو بنووسم و دلبابکم، که هیچ شتی له‌نارلدا نییه، به‌لکوو بگه‌ریته‌وه، منیش نامه‌یه‌کم بو نووسی و بوم روونگرده‌وه، به‌پروپاگنده‌ی کس پروانه‌کا، تا نیسته باربووخه‌که باشه و هیچ رووی نه‌داوه، گه‌ر بگه‌ریته‌وه و لیره‌بتوانین، راژه‌ی گه‌له‌که‌مان بگین، گه‌لی له‌نه‌وه باشتره، له‌ژیر چادره‌کانی (ئیران)ا بژین، به‌لکوو هه‌ولیشیده‌ی، هه‌ردوو هاوریر (حه‌مه‌شوقی) و (شوان)یش، له‌گه‌ل خوت ببیته‌وه.

که‌چی داوای نه‌وه‌ی (مهنسوور)، له‌گه‌ل دایکی گه‌رایه‌وه بوی گیرامه‌وه، که له‌گه‌ل (شیرکری هه‌زار)، له‌هه‌ردوو‌گه‌یه‌کی نزیک (کرماشان) پیکه‌وه‌بوون. کاتی نامه‌کی منی پیکه‌یشتووه، نه‌ر پیاوه نیکوشه‌ره بیویژدان کوتوویه‌تی: خوی رویشتووه‌ته‌وه، که‌چی ده‌لنی ویزکه‌کی (به‌غدا)یه، پروپاگنده بو (به‌عس) ده‌کا! نه‌وه له‌کاتیکا، زۆربه‌ی نه‌دامانی سه‌رکرده‌یه‌تی (پارته)، قیاده‌مه‌رکزی، کومه‌له‌ی مارکسی و هه‌ردوو باله‌که‌ی کاژیک، هه‌ر زوو گه‌رابوونه‌وه، کس له‌گه‌ل کالتیشی پی نه‌گوتبوون!

هه‌لبه‌ته‌وه جزه‌ه مروه‌ه ده‌روون نه‌خوشانه، زور دله‌ش و داخ له‌دل، بوختان بو خه‌لک بره‌وسنده‌که‌ن و ده‌یانه‌وی، ئوله‌ی تیکشکان و پاشه‌لیپسی خویان، له‌که‌سانی نیشتمانپه‌روهه‌ر بگه‌نه‌وه، وه‌ک خویان داوای هه‌ره‌سه‌که، راپه‌ربینیکی ئوبیان به‌رپاگردین و له‌بن چادره‌کانی (ئیران)، له‌سه‌ر خوانی (شا) و (شایانو) نه‌له‌وه‌رپان! ئاخه‌ر هه‌ر له‌به‌ر نه‌و کردار و ره‌فتارانه‌ی بوو، له‌هیچ شوینی جینی نه‌ده‌بووه‌وه! خو گه‌ر خه‌لکی خۆره‌لاتی (کوردستان)یش نه‌بووایه، من دلنایم، هه‌ر زوو ده‌گه‌رایه‌وه!

ئه‌ز له‌نه‌و بره‌وایه‌بام، گه‌ر ده‌سه‌لاتدارانی (به‌عس)ی (عیراق)، به‌نه‌و نووسراوه‌ی سه‌رکرده‌یه‌تی (پارته) رازیوونایه، فشه‌ماقیکیان به‌گورد بایه، یه‌ک کس له‌(ئیران) نه‌ده‌مایه‌وه و هه‌موویان ده‌گه‌رانه‌وه، یا گه‌ر سه‌رکرده‌یه‌تی (به‌عس)، له‌(به‌رزانی) و بنه‌ماله‌که‌ی خوشبوونایه، نه‌وانیان له‌نه‌و لیبوورده‌ن گشتیه‌ه ده‌رنه‌کرده‌یه، وه‌ک چن جارینکی دیکه، له‌میژوی خویناوی خویاندا گه‌رابوونه‌وه و خویان به‌ده‌سه‌وه‌دابوو، نه‌وا نه‌وانیش وه‌ک سه‌رکرده‌کانی دیکه و نه‌و هه‌موو خه‌لکه‌ ده‌گه‌رانه‌وه!

* * *

گه لاوه ریوه کانی دره ختی ته مه نم

به رگی دووم / بهشی شه شه م

زانکۆی سوله یمانی

(1) ی مانگی (4)، که له هه‌موو جیهاندا، به‌روژی درۆکردن به‌ناویانگه، له‌گه‌ل براده‌ره‌کاندا چووینه‌وه بو زانکو. سه‌ردانی کۆلیزه‌که‌مان کرد و گوتیان: ده‌توانن، هه‌ر له‌نیسته‌وه ده‌س به‌خویندن بکه‌ته‌وه. روژیکی به‌هاری گه‌رم و خوش بوو، له‌به‌ره‌چاوم زانکو زۆر گورا بوو. جهمیده‌هات، ریکخراوی (به‌عس)ی زانکو و قوتاییان، له‌هه‌موو قوژبینکی زانکو، بلندکۆی گه‌وره‌یان دانابوو، به‌هۆنه‌ی تیکشکاندن (یاخییوونه‌کۆنه‌ره‌سته‌به‌که‌ر بگه‌راوه‌که‌ی مه‌لا)وه. سه‌روودی (به‌عس)یان لێده‌دا و به‌ئه‌و دهنکه‌ به‌رزهی (ئه‌وه‌ قه‌یسی) نه‌و ناوه‌یان په‌رکردبوو. کێژه‌ جوانه‌ زۆر و سه‌وره‌کان و لاره‌ قه‌تاره‌کانیش، به‌جۆبه‌رگی په‌نگاوه‌نگه‌ خۆیان پازاندبووه‌وه، پۆلپۆل پیکه‌وه ده‌که‌ران و قسه‌یانده‌کرد، پێده‌که‌نین، له‌ئه‌وه‌ده‌چوو، ئه‌لیان زۆر خوشبین، هیچ‌رووی نه‌دای و مێش میوانیان نه‌بی!

به‌لام هه‌ر ساتیکی بو‌من، سه‌رگه‌ساتی بوو، به‌تایبه‌تی کاتی، هیندی کۆردزمانم بینی، له‌کۆمیتێ (ی. ق. ک. ع. ا)دا کاریانده‌کرد، هینده‌ی دیکه‌، برینه‌کانم کۆلانه‌وه و بلم کوشرا! به‌لام تازه‌هه‌موو شت کوتا‌په‌اتوو، کۆرد واته‌نی، له‌پاش باران که‌په‌نه‌کا!

(بارانیش) ته‌رمی شوێشی به‌زیندوو، ناستوو، ئیمه‌ش هه‌موو له‌گۆرستان گه‌رايوینه‌وه. هه‌رچهنده‌ روژیکی ره‌ش و سه‌خت تیکه‌وتیوو، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هه‌ر که‌شینه‌ووم، که‌ کاروانی ژمان به‌رده‌وامه، به‌ره‌ویشه‌وه‌ده‌روا و نه‌که‌س رانه‌وه‌ستێ. ده‌ی، هینده‌ش ناوێر له‌رايووردوو بیه‌ینه‌وه، قازانجی ناینده‌ی کۆردی ئێدای!

به‌لی، جازیکی دیکه‌ش له‌پۆل و له‌سه‌ر کۆرسی خویندن بلنیشتمه‌وه. مانگی (4) له‌کۆرسی دووه‌می پۆلی سێی به‌شه‌که‌مان وه‌رگه‌رامه‌وه، له‌کۆیدا به‌جهمه‌هینشتوو، هه‌ر له‌ئه‌ویدا ده‌سه‌په‌یکرده‌وه، له‌کۆیدا له‌زانست په‌رايووم، هه‌ر له‌ئه‌ویدا گه‌رمه‌دایه‌وه. به‌لام هاوڕیکانی پۆله‌که‌م، هه‌موویان نوێبوون و که‌سیانم نه‌ده‌ناسی. چونکه‌ هاوڕیکانی خۆی خۆم و سالی پێشوو، له‌پۆلی (4) بوون، سالی پێش من که‌وتبوون و مێش سالیکم له‌کیسه‌چوو، ناخه‌ر نه‌وان شاریان چۆل نه‌کردبوو. له‌شاخ نه‌بوون!

به‌غدا

کۆرسی دووه‌می پۆلی سێم ته‌واوکرد، له‌هه‌موو واته‌کاندا به‌رچوووم و به‌پله‌یه‌کی زۆر باش بریم. هه‌موو سالی دوا‌ی پۆلی سێی کۆلیژی کشتوکاڵ، له‌پشووێ سه‌ری سالدا، خۆلی هاوینه‌ ده‌سه‌په‌یده‌کا و ماوه‌ی (40) رۆژ ده‌خایه‌تی، رۆژی (1، 7، 1975)، له‌گه‌ل خوێندکاره‌کاندا بو‌مه‌شکردن له‌کیله‌گانی (نه‌بوغریب)، به‌ره‌و (به‌غدا) کشاین.

له‌ئه‌وی له‌به‌شی نیوخۆیی خوێندکاران، له‌ (باب نه‌لموعه‌زم) دایانناین. شۆینه‌که‌ زۆر له‌بازاره‌وه‌ نزیکوو، من و (ئهمه‌د عارف فیتک، گاوسی عه‌زیز به‌گ، ئهمه‌د حه‌مه‌مه‌ین، عه‌لی مه‌حمود غه‌فوور و کامیل مه‌سته‌فا)، له‌ژووریکێ گه‌وره‌دا بووین. هه‌میشه‌ش

کوزم، قوم چه قه لیده؟! نه م جاره، نیمه هم موومان پیگنن، تهنیا نهو کهره به کریگیراوه
نهین، رووی گرزکرد و ملیشکانه ئیدی بپرای پیر، سهری به ژوره کهی نیمه دا نه کرده و
و رزگارمانیوو.

هر له نهو ماوه یه له (به غدا) بووم، سهرم له مالی پوره (نه سهرین)م دهدا دواي
هه ره سهکه، (شیخ عوسمان باراوی) میزدی پوره (مه لیح ام، بو (به غدا) دوور خرابوووه
و له مالی پورم له (نه عزمیه) ده ژیا. منیش هه موو بوژانی پینج شه مه و هه بینیهک،
سهر ملیده بان و شهویش هه لای نهوان ده مامه وه من و جووته ناوه لزاوی باراوی
(شیخ عوسمان) و (شیخ موحه مهه)، پیگه وه داده نیشتهین، تا درهنگانی ده مانخورده وه و
قسه مانده کرد.

روژی له (به غدا)، بهریک گهوت بوکتور (حه سه ن بارزانی)م بیني، له گهل ژنه رووسه کهیدا
پیا سه یانده کرد. کاتی خوی له زانکو ماموستابوو، لئیر سراویکی گه وری (پارتی)اش بوو،
له بوردو مانه کهی شاروچکهی (قه لادزی)اش، هه پیکه وه بووین، ژوری پخوشبوو،
یه کهیمان بینیه وه، کوتی: له پوشت کارده کهم. تبلیفونه کهی ماله وهی بلمی، بریار بوو،
سهری لی بدهم، به لام به داخوه نه منوانی. دواي بیستم، له (به غدا) کوشتوویانه!

جگه له (عبدولستار باوه شین) یه کهمین کس لای راسته وه به پیوه مه ستاوه، هه موو نهو
براده ره خوشه ویستانه ی پیکه هه می شه پیگه وه بووین. (هوسین موحه مهه، کاوس عزیز،
یهختیار عبدالله، نه محمد عارف، نه محمد حه مه مهین، نه وهری حاجی نه وره حمان، عه لی
مه محمود) هیندی خویندکاری بیکهشی تیا ههیه زانکوی سوله یمانی، روژی (27 و 28 1975)
گیراوه.

دوورخستهوه

دوای نهوهی ههرهسهکه تهواویوو، له مانگی (5)دا، هه‌موو ستووره‌کانی نیوان (ئێران) و یاشووری (کوردستان) داخران. نینجا سه‌رگر‌دایه‌نی (به‌عس) زور بیوژدانانه، به ناره‌زووی دلی خویان، زۆریه‌ی زوری فەرمانه‌ره نیشتمانیه‌روه‌ره‌کانی کوردیان، بو خواروو و نیوه‌راستی (عێراق) گواسته‌وه و له نه‌وی دایانه‌زان‌دن، جگه له نه‌مه‌ش، هه‌ر له نه‌و مانگه‌شدا بوو، گۆمه‌لی دوو‌گانه‌ری خاوه‌ن خیزانی نیوبازاری خه‌لکی شاری (سوله‌یمانی) ناسراویان، بو نیوه‌راستی (عێراق) دوورخسته‌وه، هیندی له نه‌و کوردانه (برایی حه‌مه‌خورشه، که‌مالی محه‌ی دگل، عه‌لی ماردین، عه‌بدوللا سه‌عید و مامه به‌کرم - به‌کری حاجی شیخ عه‌زیزی یاروای بوون.

نه‌و روژه، روژیکی زور ناخۆشبوو، فەرمانگه‌ی (ئهم‌بی) (سوله‌یمانی)، لۆریه‌کی که‌وره‌یان هینا، مه‌اله‌کانی مامه (به‌کرم) و هیندی که‌لوپه‌لیان تیخست، هه‌موو لۆریه‌کان له جاده‌ی سه‌مه‌وله‌که‌ ریزبوون، خه‌لکیکی زور، بو به‌ریگر‌دنیان هاتبوون و دوا‌پیش، به‌وه‌انه‌ی (ناسریه‌)یان کړن.

کاژیک دوای ههره‌س

له‌به‌ره‌وه‌ی کاتی ههره‌س، ریک‌خراوه رامیاریه‌ کوردی و کوردستانیه‌کان، هه‌و جوره هه‌لو‌بستیکێ کوردانه و مه‌ردانه‌یان نه‌بوو، هه‌ر له‌گه‌ل بلاوه به‌ شوێشه‌که کرا، هه‌موو ریک‌خراوه رامیاریه‌کانی کوردستانیش هه‌له‌وه‌شانه‌وه و به‌لگه‌ی بوونی خویان له‌ده‌سد (کاژیک) هه‌ر پیش هه‌ره‌سیش ده‌مینوو، وه‌ک لاشه‌یه‌کی بێگیا‌نی لیه‌اتبوو، که‌ر تا ناوه‌راستی سالی (1973)ش، وه‌ک به‌ک ته‌نی په‌ک‌گرتووی لاوازی نه‌ینی کار‌په‌که‌رت نه‌وا له نه‌وه به‌ دواوه، تا روژی هه‌ره‌سه‌که، به‌ته‌واوی که‌رت‌که‌رت و لاوازیبوو، دوای هه‌ره‌سیش، وه‌ک هه‌موو ریک‌خراوه‌کانی دیکه، به‌یه‌ک‌جاری نوو‌زه‌ی لی برا، به‌لام هه‌موو ریک‌خراوه‌کان، کادیره‌کانی خویان ما‌بوو، ته‌نیا نه‌وه‌بوو، وه‌ک جاران له چو‌ل‌چێوه‌ی ریک‌خستنیکی په‌ک‌گرتووی دیار‌یک‌را‌ودا، کونه‌بوو‌بو‌نه‌وه و کاریان نه‌ده‌کرد.

(کاژیک)، له نه‌و تاقی‌کردنه‌وه که‌وره‌یه‌ی نا‌کوکی نیوخو و هه‌ره‌سی شو‌رش سالی (1975)، به‌ته‌واوی له په‌لو‌په‌که‌وت، ناوی ته‌نیا له‌سه‌رزاران و له لاپه‌ره‌کانی میژو‌دا ما‌په‌وه، دوای نه‌وه‌ی کادیره نه‌ته‌وه‌یه‌کان که‌رانه‌وه، له‌سه‌ر زور شت نا‌کو‌کبوون و گرفتێ که‌وره‌یان هه‌بوو، بویه له نه‌و کاته‌دا، کادیره کونه‌کانی (کاژیک)، به‌سه‌ر چه‌ن ده‌سته‌یه‌کا دا‌به‌شبوو‌بوون:

یه‌که‌م: هه‌موو نه‌و کادیره پیش‌که‌وت‌وانه‌ی، له‌گه‌ل هه‌لی راست‌کردنه‌وه‌که‌دا نه‌بوون، دوای کلاوی با‌بر‌دووی سه‌رگر‌دایه‌تی کونی (کاژیک) که‌وتبوون، نه‌و سه‌رگر‌دایه‌تییه‌ی دوای

هه‌سه‌که‌ش، نووزمه‌کیان لیه نه‌هات، تهنه‌ت بلاوکراوه‌یه‌کیان ده‌رنه‌کرد و هیندیک‌شیان خویان له (تاران) قایم‌کرد. له نه‌وانه‌ی گه‌راشبوونه‌وه: (عه‌بدوللان‌گرین، کامیل ژیر، عومر شه‌مه‌بی، فهرهاد عه‌بدولمه‌مید، مژده تاپر، نوری حه‌مه‌علی، علی توفیق، غه‌لوور ژاژه‌یی و شه‌ریف مه‌ولوود) بوون، چهن دوست و هاو‌بیریکی دیکه‌شیان له‌گه‌لبوو. به‌لام نه‌مانه، هیچ جزره چالاکیه‌کیان نه‌بوو. به‌ته‌واوی له‌یه‌کدی په‌چرا‌بوون، زوربه‌شیان بر‌وایان به‌ هیچ نه‌ما‌بوو، له‌گه‌ل نه‌وه‌شنا، له‌ ده‌سته‌ی دووهم ده‌سله‌مینه‌وه، که به‌ناوی (کاژیک)‌وه کاربکهن و تووشی شتیکیان بکهن. یا له‌سه‌ر بریاره‌ کونه‌که‌ی خویان مابن و توله‌یان لی بکه‌نه‌وه.

دووهم: هه‌موو نه‌و کادیرانه‌ی، له‌گه‌ل بزورتنه‌وه‌ی هیل‌ی راست‌گرینه‌وه و نو‌یک‌گرینه‌وه‌ی (کاژیک)‌دا بوون، بژی سه‌رگر‌دایه‌تی گزن کاریانده‌کرد. وهک (نازاد) مسته‌فا، عه‌بدان عه‌بدوللا، قادر مسته‌فا، جه‌لالی حه‌سه‌که‌لوش، لیو مه‌نسور حه‌فید و هیندی نه‌ناسی خواریشه‌وه‌یان له‌گه‌لبوو.

سینهم: ده‌سته‌یه‌کی په‌چوو‌ک‌ش هه‌بوون، سه‌ره‌تا له‌گه‌ل نو‌ی‌بوونه‌وه‌که‌دا بوون، به‌لام کاتی نه‌و بلاوکراوه‌یه‌یان ده‌رکرد و گرفت له‌ نیوانیاندا برووستبوو، له‌گه‌ل هیچ یه‌کی له نه‌و دوو ده‌سته‌یه‌دا نه‌مان. به‌لک‌وو هه‌ولی په‌ک‌گرتنه‌وه‌ی هه‌موو هاو‌بیرانیان ده‌دا و په‌وه‌ندیان به‌ هه‌ردوو ده‌سته‌که‌شه‌وه هه‌بوو. وهک من، (وریا) براخاس، سه‌رووت موحه‌مه‌د نه‌مین، کریم پوژ، برایی حه‌مه‌علی) و چهن نه‌ندامیکی دیکه‌ش بوون.

کادیرمکانی سه‌رگر‌دایه‌تی کاتی

سه‌رگر‌دایه‌تی کاتی هه‌ریمی باشوور، له (شینزکوی) هه‌زار، عوسمان ره‌شید، نازاد مسته‌فا و برایی حه‌مه‌علی) پیکه‌اتبوو. دوا‌ی هه‌ره‌سه‌که، (شینزکو) نه‌گه‌راپه‌وه و له (هوله‌ند) نیشه‌جیوو، (عوسمان) هه‌ر زوو وازیه‌ینا و وهک خوشی ده‌یگوت، بوو به‌ کوردیکی کومونیه‌ست (نازاد) گه‌راپه‌وه، به‌لام تا نه‌و کاته، هیچ چالاکیه‌کی نه‌بوو، (برایم) هه‌ر له (پیتج‌وین)‌وه وه‌رس‌بوو‌بوو، له هاو‌بیره‌کانی خوی به‌ گومان‌بوو، ده‌می بوو، باسی هیچی نه‌ده‌کرد و هه‌ر له سه‌ره‌تا‌شه‌وه، له جینی نه‌بووان بوو!

نه‌ندامانی گومیه‌تی سه‌ره‌پایی، جکه له من، (نازاد) مسته‌فا، لیوا مه‌نسور حه‌فید، ملازم کریم سه‌لام) بوون، ره‌وانسه‌د ملازم (حه‌مه‌شه‌وقی)‌ش پالیورلو‌بوو، نیمه هه‌موومان گه‌راپه‌وه، به‌لام له‌نیو خوماندا تا‌کو‌ک‌بووین.

کاتی (نازاد) و‌ره‌ی به‌رزبو‌وه‌وه، نه‌کانیکی به‌ خوی دابوو و ده‌سی به‌ چالاکی کرد‌بو‌وه‌وه. سه‌ره‌تا پیوه‌ندی به‌ (مه‌نسور)‌وه کرد‌بوو. نه‌ویش له گوماندا ده‌ژیا و نه‌شیده‌توانی.

دهسبهردارییی و بی خهباتی کوردایهتی دلنیشی، تهناخت تا ماوه پهگیش، (مه نسوور) نامه ی بو (نازاد) ده نووسی، به لام به ده سی خوی نه پده نووسی، به لکوو نامه گانی به ده سوخته یی په کی له خوشه گانی ده نووسی!

کاتیکیش (نازاد)، پیوهندی به (که ریم) هوه کرده وه، زور به شیوه په کی ناشیرین وه لامی دابروه وه و ده ریکردبوو. پیی گونبوو: شیوه بریاربوو. وهک (پارتی) و به ماله ی (بارزانی)، نه و خه لکه به ره لانه گن و راپه پښ، که چی ده سی نیمه شتان بری!

هینده ی ناگام لیبی و (که ریم) خوشی بوی گیرامه وه، له کاتی هه ره سه که به له (ته ویله) زور به ی کادیره سه رازیه گانی (کاژیک) یان کو کردبووه وه، ده سیشیان به سه ر چهک و ته مه نه یه کی زور دا کرتبوو. چاوه روانی فرمانی سه ر کردایه تی کاتی (کاژیک) یان ده کرد. وه لامیان بو بنیز و له سه ر شورش به ریا کردن به ره ده ولین. له به ره وه تا دره نگانی مابوونه وه و نه که رابوونه وه. به لام پاشان زانیوویان، نه نامانی سه ر کردایه تی کاتی، له (سوله یمانی) توره گن، نیی ته وانیش له ناچاریدا که رانه وه. بویه به هیچ جوری، بروای به سه ر کردایه تی (کاژیک) نه مابوو، دواتریش باوه ری به (پاسوک) یش نه بوو. هه رچه به له خوارووی (عیراق) یش ده هاته وه، من ده مبینی و دلخو شیم ده دایه وه، به لام چونکه وه ره سبوو بوو، خواخراپوو، جولانه وه په ک ده سپیکا، په کسه ر پیوه ندیان پیوه بکا و خوی له نه سوو کایه ته پیکردنه قوتارکا.

ده وانشاد (شه وکته حاجی موشیر) و (حامی حاجی غالی)، هه ریووکیان بوو هاویری میلی سه ر بازی خومان بوون، په که میان سالی (1991) له (له ندهن) و دووه میشیان سالی (1998) له (ته مسته ردام)، نه م راستییانه یان بو گیرامه وه و کوتیان: شیوه، نیمه تان به جیهیشت!

که ریم سه لام و کومه مه له

(که ریم) روژی به منی گوت: (کومه له) پیوهندی پیوه کردووم، دلایان لی کردووم، له گه له نه و کومه له نه فسه ره دا بچینه ده ره وه، تو ده لینی چی؟ نه مه بو من پرسیا ریکی زور فورسبوو لیم پرس: کی پیوهندی پیوه کردووی؟ گوتی: (نازادی موحه ممه دی مه لاهمه ناغا).

ده وانشاد (نازاد)، کوریک ی زور باشبوو، تا بلنی، هین و له سه ره خو، بیده نگ و ریکوپیک بوو. له ناوه ندیی شورش، هه رسیکمان پکه وه له پولیکا بووین. زور کرد به ره وه بوو، خوشمانده ویست و بروامان پیی هه بوو. به لام پیم گوت: نه وان مارکسین، تو نیسته ش خوت به نه ته وه یی ده زانی، برواناگم، له گه لیان هه لکه ی، گوتی: گرنگ نییه. کاتی خوشی

(کاژیک) بووم، کهچی پیشمه‌رگه‌ی شۆرشى (11)ى سپتیمبه‌ر بووم. من هه‌ر خۆم به‌ نه‌ته‌وه‌ی ده‌زانم، چونکه‌ من پیشمه‌رگایه‌تى بو کورد ده‌که‌م و له‌ نه‌وه‌ پتر ناتوانم، نه‌وه‌ سه‌رشووبیه‌ی (به‌عس)ى داگیرکه‌ر قه‌بوولکه‌م، له‌به‌ر نه‌وه‌، ماوه‌ی مانگی له‌ کاره‌که‌ی، موله‌تى وه‌رگرت و له‌گه‌ل (نازاد)نا چووه‌ده‌ره‌وه‌، جگه‌ له‌ هه‌رسیکمان، که‌سى دیکه‌ پێی نه‌ده‌زانى. به‌لام دواى دوو هه‌فته‌ مانه‌وه‌ و گونى: نه‌وه‌ مارکسیسته‌ وشکه‌، به‌ من نه‌ده‌کرا و هاته‌وه‌، ئیدى بو سه‌ر کاره‌که‌ی خۆی گه‌رايه‌وه‌.

به‌يلخه‌وه‌ دواى نه‌وه‌، (نازادى مه‌لا) سالى (1977) گه‌را، له‌ گه‌رتووخانه‌ نه‌شکه‌نجه‌یه‌کى زورپان دا، هه‌نده‌ خوراگر بوو، نه‌ک هه‌ر ناوى که‌سى نه‌هه‌نا، به‌لکوو ته‌نانه‌ت دانى به‌ تۆمه‌ته‌که‌ی خۆشیدا نه‌نا، دواى له‌ لیبوورده‌نه‌که‌ی سالى (1979)دا نازادکرا. ماوه‌یه‌ له‌نیوشار مایه‌وه‌ و ئیدى له‌ نه‌وه‌ پتر نه‌یتوانى، خۆی بگرێ، چوومه‌ده‌ره‌وه‌، پاشان بو کاریکى نایبه‌ت هاتبووه‌وه‌ بو (سوله‌یمانى)، به‌لام له‌ گه‌رانه‌وه‌دا، شه‌وى (7، 8، 3، 1981)، له‌ گه‌ره‌کى (برایم پاشا) شه‌هیدکرا.

ره‌وانشاد نازادى موحه‌مه‌دى مه‌لاحمه‌ ناغا | 1950 - 1981

دواى نه‌وه‌ی سالى (1978)، ملازم (ستارى سه‌عید خه‌له‌ف)، وازی له‌ پیشمه‌رگایه‌تى هه‌نا و خۆی راده‌سى ده‌سه‌لات کړه‌وه‌، یارمه‌تى کومه‌لى نه‌فسه‌ر و مفه‌وه‌زى هاورپى خۆی دا، له‌ خوارووی (عیراق)وه‌ بو (کوردستان) گه‌رانه‌وه‌، ئیدى جارێکى دیکه‌ و له‌ نه‌وه‌ کاته‌ره‌، (که‌ریم) پیوه‌ندى به‌ (شیخ مه‌نسورى هه‌فید)ى پارێزه‌ره‌وه‌ مه‌بوو، خۆی به‌ (بزووتنه‌وه‌ی سوسیالیست) ده‌زانى و هه‌یج جوړه‌ پیوه‌ندیه‌کى به‌ (پاسوک)ه‌وه‌ نه‌بوو!

تینه لچوونموه و ههولدان

کاریکی باشبوو، زوربهی هاویره کانمان، (ئیران) یان به جیهبشت و گه رانه وه. (مه نسوور) و (شهوقی) سهرو نامه یان له (شیرکوی هزار) هوه هینابوو. له یه کی له شو نامانه دا. فرمانی به (نازاد مستفا) ی شاکردی کردبوو، ریکخستن درووستکه نه وه. به لام نابو. (حوسین موحه ممه) وه رگیرته وه!

من زور سهیرم له شو نامیه دههات. له نه وه دهچوو. نه م پیاوه هینده به خوینا راپهرمووبی. هه موو کوردی به نازهل تینگ! له شو بروایه دا نه بووم. (شیرکوا) له شو جوهره که سانه بین. روژی له روژان، به ههله کانی خوینا بهیته وه. که من ریزی خوی بگری. له دوره وه قسه ی زل نه کا و پهلاماری بهردی گه وه نه دا ناخر تینه له بنده سی (به عس) دا بووین. ده مانترانی. بریار بدهین. چی بکهین و چی نه کین؟ له گهل کیدا کار بکهین و کی له ریکخسته که دور خه یته وه. جکه له نه وه ی. له ماوه ی نه و ساله ی له ده ره وه. له سه رکردایه تی کانی (کاژیک) دا کاریده کرد. له زیان پتر. هیچ جوهره که لکیکی به ریکخسته که نه که یاند. هه موو هاویره کانیش له کریوگوله دهرونییه کانی. باش شاره زابوون!

دوای نه وه ی گه راپه نه وه. هیندی جار من و (نازاد) یه کدیمان ده بین. من به روژ پتر. خه ریکی خویندن بووم. شهوانه ش زوربه ی کات. له گهل برادراندا له پانه ی ماموستایان دانه یشتین و ده مه نه قیمانده کرد. زوربه ی شهویش (نازاد) له نه وی بده ی. ده یخواره وه و یاری کاغزی ده کرد. شهوی چاوه ریمکرد و تا درهنگانی. دووقولی بیکه وه له چیه نه که دا دانیشتین. گهل شتمان بامکرد. به لام به هیچ نه نجامی نه که یشتین.

ناوه راستی مانگی (6) بوو. له چاکه ی نه وه ی شو هه موو راژه به ی خوشکه (له علی) خیزانی. له گهل من و (سهلاج) ی برام کردبووی. حه زمکرد. له گهل دایکم و ماله وه دا. یه کدی بناسن. له هه مان کاتیشدا. له گهل (نازاد) دا دانیشتین. که من قسه بکهین و بریاریکی بنه بری بدهین. نه وه بوو. روژی له به یانییه وه هاتن و ماوه یه کی زور بیکه وه مایه وه.

له راستیدا. هیچ جوهره ناماده یه کی تیتا نه بوو. کاریکا. خوی له وه لامی برسیاره کان ده دزیسه وه. له نه وه دهچوو. بروای به هیچ شتی نه مایی! به لام من له شو روژه دا. چاوه ریم گهل شتی گه وره م لی ده کرد و زور بروام بی بوو. چونکه ده مزانی. شو را کردنه ی له ترسه وه نییه. به لکوو پیاویکی مرده و نازا. خوینده وار و روونا کیریکی باشه. وا باشتره به شیوه یه کی به رده وام. له گهلیدا خه ریکیم. تا دیسانه وه گور بهیدا ده کاته وه. کاربرد چالاک و بلسوزه کی. بیری نه ته وه ی جارانی لی ده رده چینه وه! هه رچه نه دانیشتنی شو روژه ش. هیچ جوهره نه نجامیکی نه بوو. به لام بریارماندا. مانگی جاری به کدی ببینین.

بارودوخی زانکو

دوای نهوئی بو زانکو گرامهوه. ئیدی زور به ریکوپیککی و باشی دهمخویند. چکه له هاویری کونهکانی خوم، زور کهم تیکهلاوی خویندکارانی دیکه دهبووم. خویندکاره بهعسییهکان. کوشاریکی زوریان لی دهکردم و داوایاندهکرد، کاریان لهگهل بگهل منیش زور بهراشکاوی پیم دهکوتن: من بروام به کاری رامیاری نهماوه، خوم بو خویندن و زانست تهرخانکردهوه. چهن جاری هاتن و نهمعیان به گویمنا دهدا، منیش ههموو جارهکان، هر ههمان قهوانم بو لیدهدهانهوه. ئیدی باشیوو. زوو له گولمبوونهوه. بهلام بهداخهوه. هیندی کهس ههبرون، بهرکهی ههرهشهی نهوانی نهگرت. لهبهرنهوه بانگهپشتهکهیان پهسهذکردن و هاوکارییان لهگهلدا کرین. سهیر شهوهبوو، نه خویان شاد و نه ویزانیان ناسرودهبوو. نه لای نیمهش روویاندههات. باسیبکهن!

نهخویشی

ههرچهنده نهو ماوهیهی له (بهغدا) بووم، کاتیکی زور خوشم، لهگهل برلامراندرا رابوارد. بهلام کاتی بو (سولهیمانی) گرامهوه، نهخویشی ههمووی له کونهلووتمهوه دهرهینایهوه. به جاری تووشی ههردوو نهخویشی مهلاریا و گرلنه تا بووم، زور بینیز و وهپسی کردبووم، بهتهواوی پهکیخستبووم. چهن جاری سهرم له نهخوشخانه و توپینگه دا، هر کهلکی نهبوو. بهراستی، پیاوهتی (نهنومری حاجی نهویرهحمانی مهلاسهعهید)م بیرناچی، ههمیشه بهسهرسهرمهوهبوو. بو لای پزیشکی دهبردم و دهرمانی بو دههینام. بهلام دوکتورهکان چاریان نهکردم. تا پهنام بو (نازاد مستهفای هاویریم برد. نهو کاته، له تافیکهی پشگینی خوین، له نهخوشخانهی سهرهوه کاربدهکرد. هر چاوی پیم کهوت، کوتی: با خوینهکوت وهرگرم و ببیشکنم. دوور نییه، نهخویشی مهلاریات ههیی. دوایی ههرواش دهچوو، (21) دهک حهییان بو نووسیم، دوای نهوئی حهبهکان تهواو بوو. راستبوومهوه.

پهلهقازی خهبات

دوای نهوئی له (نازاد مستهفا) نانومیدبووم. قسم لهگهل (وریابراخاس، سهروهت و برایی حهعهالی) کرد، تا له خومانهوه دهسپیکهین و پیوهندی به نهو هاویرانهوه بکهینهوه. که پیشتر دهمانناسین. بهلام بریارمان نهدابوو. به ناوی هیههه کاربکهین. بهلکوو نهوکی نهو قوناغهمان، نهنیا هر کوکرینهوهی هاویران و پهکگرتنهوهی ههردوو بالهکهی (کاژیک) بوو.

من لهپیی خومهوه، پیوهندیم به چهن هاویریکی کونهوه کرد، هیندیکیان نامادهییان تیدابوو، سهرلهنوی کارمان لهگهل بکهنهوه. هیندیکی دیکهشیان قایل نهبوون. بههوی

(فرهاد عبدالحمید) و (مژده تایر) دهه، له گهل دهستی به گم و له ربی (نازاد) یشه ده له گهل دهستی دوهم پیوندیم هه بوو. به لام سالی (1975)، زوو پویی و به ههچ ناکامی نه گه یشتین.

سالی خویندنی نوی

سه ده تایی مانگی (9) ی سالی (1975) بوو، بهرگی زانکو کرلیه ده و خویندن ده سیپیکرده ده. له کورسی به گه می پویی (4) دا بووم، کاتی (فرهاد) خویندنی ته واوکرد، ده ولتی داکیرکری (عیراق)، ده وانهی (ئیران) یان کردموه. به راستی هه وائیکی زوو ناخوشبوو. چونکه (فرهاد)م زوو خوشنده ویست، کوریکی تا بلی، ههمن و له سه رخو. وریا و ژیر بوو. خه لک زوو ریزیان لی به گرت، وامه زانی، جاریکی دیکه نایهینمه ده. نه و شه ده له گهل (سهروهت) و (برایم) دا سه زماندا و مالاواییمان لی کرد، هه موومان له بیده سه لاتیدا، دلمان هه بوو بوو. به تاییه تی من و (فرهاد)، زوو به سه ره یه کیدا گریاین.

روژی (3 2 1972)، له زانکوی (سوله یمانی) گیرلوه

سه ره به یانی روژی (8 4 1976)، له بهر ده رگی زانکو چاوهریی خویندکارانمان به کرد، به ره و سه یه ربی (تعموا) برزین (تعمین) علی مه موور. له حمزه عارف حوسین موحه مه مه و نه حمزه حه مه نه مین

نەورۆزی سالی (1976)

دوای هەرهس و سالی (1976). بۆلە دلسۆزەکانی کورد، یادی جەژنی نەورۆزیان کردووە. نەوێش بو ئەو رۆژە، رووناویکی گەلی گرتگیوو، هەموو نیشتمانپەروەرانی شاری (سولەیمانی) راجەلەکان، جگە لە نەوێ، سەرلەڤێواری (20)ی مانگ، وەک کەلتووریکی کونی نەوێ کورد، لە زۆریی سەریان و بالەخانە بەرزەکانی نیوشار، ئاگرکراپووە. لە هەمان ئێوارەشدا، چەن کوردیکی مەردی وەک (جەمالی عەلی باپیر)، لە هاورێیانی (کۆمەڵەی مارکسی - لێنینی) لە دەرگەی مالتیان دەدا، داوای راپەرین و شوپشیان لە خەلک دەکرد.

هەروەها خۆیندکارانی زانگوی (سولەیمانی)ش، دوای نەوێ لە زانگو یادی نەورۆزیان پێڕۆزکرد، لە زانگوو بە کۆمەڵ، بەدەم سروودی نەورۆزەو، بەبا بژی کورد و (کوردستان)، بە جابهی شیخاندا بەرمو مرگەوتی گەرە هاتنەخواری، دوای ماوێهکی کەم، سەگ و گورگەکانی (بەعس) و کوردە خوێشەکان بەپەلە هاتن، پەلاماری خۆپیشاندرەکانیان دا، چەن کەسێکیان گرت و بلاویان بە خۆپیشاندرەکان کرد. رۆژی دوایی ئەم دوو رووداو، لەنیو جەماوەری شاردا، بەتەواوی دەنگیایەو و هەستی نەوێ، خەلکیکی زۆری جولان.

هەر لە یادی جەژنی نەورۆزی هەمان سالدا، بلافوکی بە ناوی (پارتی سۆسیالیستی نەوێ) کوردایەو دەرچوو، لەسەر ناستیکی زۆر کەم بلافوکیایەو، دیارە (نازاد) جەژی نەکردبوو، راستەوخو بلافوکی کەم بباتی، بە شیوێهکی ئاراستەوخو، بوی ئاردبووم، نەوێش تەنیا هەر بو نەوێبوو، تێمبگەیهنی، کە ریکخستنی بە ئەو ناوێهە هەیه، چیدیگە پێویست ئاگا، سەری خوتان بیهشپن و ریکخراوی نوی دروستکەن، منیش کە بلافوکی کەم خۆیندووە، بەکەسەر شیوێ نووسینەکەم ناسییهو و زانیم، دەسی (نازادی) تیا هەیه، جگە لە نەوێ ناوی ریکخراوێ، بەلامووە نامو نەبوو، چونکە چەن جاری (پێنجوین) لەبری ناوی (کاژیک) ئەو ناوێ پێشنازکراو، ئەمانە هەموویان وایان ئی کردم، پتر بچولیم و سەرلەنویش، پێوەندی بە (نازاد)ووە بکەمو.

په‌گه‌تی قوتابیانێ کوردستان - عێراق

په‌گی له ئەو هاورێ خوشەویست و جیی باوهرانهی، زۆر جار دەمبێنی، یاسی ره‌وشی (کوردستان) و ریکخستمان ده‌کرد، (سه‌لامی مه‌لاعهدولرحمان) بوو، چەن جاری په‌گه‌یمان بینی و له‌سەر بارودوخی که‌له‌مان ده‌مه‌ته‌قیناکرد، له‌ نه‌جامدا هه‌ردووکه‌مان له‌ ئەو بره‌واده‌دا بووین، ئێمه‌ وەک خۆیندکار ده‌بی، سه‌ره‌تا (ی، ق، ک)، دامه‌زرێنیه‌وه، بێ جیاوازی بیروباوه‌ر و پاره‌یه‌تی، هەموو خۆیندکاران له‌ چوله‌چیه‌ی ریکخستنیکی هاوچه‌رخێ پێشه‌بیدا کوکه‌ینه‌وه.

پاشان له مانگي (8) ي (1976) يا بوو، بلاډوگي به ناوې قوتايانوه درچوو. (سهلام) وینه په کی یو هېنم. به لام من نیومرو که که یم به دل نه بوو، چونکه له گډل نه وه نه بووم. هېرش یو سر هېچ که سایه منی و لایه نېکی رامباری بکړی، دوايېش نامېلکه بېکی چکولانه یی یو هېنم. به زمانی عه رهي نو سربوو، ناوېشانه که یی (انه لښتاد نه لوه ته منی نه لکورد ستنایي لمارا) بوو. نیدی من گومانی نه وه په یداکرد. نه و په کیتیبه یی نه و ده یو یی، له گډل مندا دروستیگا، سر به (په کیتی نیشتمانی) یی!

بویه هر زوو، له په گدی جیابوینه وه و نه ماتتوانی، زمانیکې هاوېش بدوزینه وه و پیکه وه کاریکې هاوېش بکړی. چونکه (په کیتی) به شیوه په کی به درده وام، هېرش توندی یو سر (پارتي) و بنه ماله یی (بارزانی) ده کرد. نه و هس له گډل دید و بوچوونی، نه و کاته یی نیمه دا نه ده گونجا، جگه له نه و دس، به نه و شیوه نه مانده ترانی، هر موو خویندکاران له په ک ریکخراوی پېشه یی په کگرتو دا کوکه مېنه وه.

سهرکړدایه تی کاتی پارتی (قیاده موده ته)

روژی (که مالی حسن چاومار)، فیلوفونی یو کردم و گوتی: ده موی، چاوم پیت بکړی. کاتمان بانا و له یانه یی ماموستایان په کدیمان بیښی. پېشه کی هیندی قسه یکرد و پاشان دلوای لی کردم، کاریان له گډل بکړم. منیش زور به کړاوه یی و راشکاوای گوتم: کاتی خوی پیکه وه، نه ندایي ریکخراوی قوتايانای (پارتي) بووین. له نه و پری لوونکې ده سلاتی (پارتي) و له نه و سهرکه و ته گوره په یی له ریککه و تننامه که یی (11) یی مارسدا به ده سپینا، بروام به (پارتي) نه بوو، چونکه هر گیز پارتیکې نه ته و یی نه بوو و نه پتوانیوه، دهر و نازاره کانی گلی کورد تیمارکا. جگه له نه و یی له سهر (کاژبک) متان له (پارتي) دهر کرد و خراپترین بلاډوکتان له سهر دهر کردم، نیسته دمتانه و یی، دلوای نه و کارمساته گوره په یی، سهرکړدایه تی (پارتي) به سهر گه له که مندا هیتایان، جاریکی دیکه باوهرتان یی بکړم و کارتان له گډل بکړم وه؟

هر چه نده گلی به لگ و بروبیانووی بیتناغی هینایه وه، به لام هېچ که لکی نه بوو، چونکه به هېچ شیوه په، بروام به نه و قسانه نه بوو، له بهر نه وه چون هاتوو، هرواش به ناویمیدی گمراه وه به لام به نه و دانیشته دا تیگه یشتم، (پارتي) له سالی (1976) وه. ریکخستې خوی نامه زړاندووه ته و (که مال) یی، په که مین کادیری پېشکه و توویانه، له گډل نه و دسدا، (که مال) تا نه و روژی له (اسوله یمانی) رلیکړد، هر وهک دوو کوردی دلسوز، هلسوکه و تمان له گډل په کدی ده کرد و ریزی په کدیمان ده کرد.

وریا براخام

ئەو کۆمىتە كاتىبەى، لەگەل (سەرۆت) و (ورىادا دامان مەزراندبوو، تەنیا هەر وەك پێوەندىيەكى سى قولى نىوخۆمان وابوو، بۆنەودى يەكدى لە هەموو گۆرانكارى و پرووداوەكان ئاگادارکەينەوه و گەر کر، لە دواوژدا پێگەوه کارىگەر بیکويک بکەين. بەلەيشمان بە يەكدى دابوو، ههچ جوړه شتى لە يەكدى نەشارينەوه.

پوژى دوکتور (سەيوانى عەلى رەزاى خوشکەزای (ورىا)م يىنى، گوتم: دوینی (عەبدوللاناکرین) لای خالە (ورىا)م بوو. ماوەیه لە مالهوه پێگەوه دانیشتن و نازانم، باسى چيان دەکرد. منیش ههچ قسەم نەکرد، بەلام زۆر سەیرم لىهات، چونکە نینه بریارماندابوو، ههچ شتى لە يەكدى نەشارينەوه. ناخۆ دەبى، (ورىا) بوجى باسى ئەو يەكدى بىنینهى نەکردى؟! یا (ناکرین) لەگەل ئەو، خەریكى چى بن؟! بە مەرجى لە پوژى ناكوکیيەكەى نيو ریزەکانى (کازیک)هوه، کەسمان قسەمان لەگەل (ناکرین)دا نەدەکرد. بە (سەرۆت)م گوتم: باسى مەکە، بزانی (ورىا) خۆى بومان باسەدەکا، چونکە (ناکرین)، سەر بە دەستەى دورەمبوو.

ماوەى هەفتەيەكى پێچوو، هەموو ئىوارەيه (ورىا)مان دەدى، بە ههچ شىوەيه، بەلای ئەو باسەدا نەدەچوو. ئىوارەيهک هەرسىکمان پیاوسەماندەکرد، لىم پرسى: (عەبدوللاناکرین)ت دپەر؟ وەك لە بانى بەرپەيتەوه، بەکسەر پەشوکا و گوتم: تو چوزانى؟ گوتم: گرنگ نیه، گوتم: بەلى دپومه و لە ترساندا هاتبوو بۆ لام، وای نەزانی، من لەگەل (شیرکو) و ئەوان کاردەکەم، من و (مەهدى مەلاعەلى)يان راسپاردبوو، بیکوژين، مەزار پاکانەى کرد، گوايه هەرگیز دژی من لەنێو (کازیک)دا، قسەى خرابى نەکردبوو، منیش نەدایەوه و پىم گوتم: مەترسە، من کارى وا ناکەم، ئاکاشم لە ههچ جوړه رىکخستنى نیه. پاشان من گوتم: بوجى بۆ نىمەت باس نەکرد؟ گوتم: بە پىویستم نەزانی، منیش گوتم: کەواتە، لە ئەم ساتەوه حەزدەکەم، تەنیا هەر برادەربین و ههچ جوړه شتیکمان، لە نىواندا نەمىنى، بە ئەو شىوەيه، ئەو هەلەش ههچى لى سەوز نەبوو!

دانیشتیکی چوارقولى

(مەنسور) بۆ جەژنى تەرۆز، لە خوارروى (عیراق) هاتبوووه، ئەم دەنگوباسانەم بە کوپیدادا و پىم گوتم: پىویستە، چیدیكە لە ئەوه پتر، چاوهرى نەکەين و هەنگاوبىنن، ئەگینا ناپاکى لە ئەتەوه و نىشتانەكەى خومان دەکەين، بۆ روژى دولی، لەبەر چاخانەى (جەهورى)، من و (برایم) وەستابووين، (مەنسور) هات، من داوام لى کرد، بە (نازاد) بلى، دانیشتیکی چوارقولى سازکەين، نویش هەر ئەو کاتە رووى و گوتم: لێره چاوهرىمکەن، نىستە دیمەوه، دواى ماوەيه گەرايهوه و گوتم: سبەى ئىواره، لێره يەكدى دەبینن و دادەنیشين.

نیواری پوژی (23 3 1976)، له مالی (هه‌نسور) دانیشتن. (نازاد) به‌ته‌واوی بیوی گورابوو، وره‌ی به‌رزبوو بووه‌وه، به‌قسه‌کانیدا ولایار بوو، به‌ناوی ریکخراویکی رامیاری نه‌ته‌وه‌یی نوپه‌وه ده‌بوی!

سه‌ره‌تا زور به‌توندی و نووره‌یی هاته‌پیشه‌وه، رووی له (برایم) کرد و کوتی؛ چیت ده‌وی؟ نه‌ویش کوتی؛ ده‌م‌ه‌وی، هه‌موومان وه‌ک برا، پیکه‌وه ئیشبکه‌ین و له یه‌کدی دلنه‌برین، له نه‌م پوژه‌به‌شه‌دا، راژه‌ی گه‌له‌کی خومان بکه‌ین.

ئیدی (نازاد)، به‌ شیمیه‌کی زور ناشیرین وه‌لامیدایه‌وه و له‌سه‌ر کاره‌کانی سه‌رده‌می (پینج‌وین)، زور به‌توندی به‌خه‌ی لی گرت و (برایم) یش وه‌لامی بو نه‌ده‌درایه‌وه، جاروبار من هه‌لمه‌دایه و داکوکیم له هه‌لوسته‌کانی ده‌کرد، ده‌گرت؛ با پاسی نه‌و کارانه نه‌که‌ین و نه‌وانه رویشتن، گرت نه‌وه‌یه، ئیسته چی بکه‌ین؟ که‌چی (نازاد) کوتی؛ من و تو، دوا‌یی یه‌ک ده‌بینین و قسه‌ده‌که‌ین، به‌لام به‌ هیچ شیمیه‌ ناماده‌نیم، جاریکی دیکه له‌گه‌ل (برایم) کاربکه‌م، به‌راستی جاریکی ین کرد، (برایم) زور په‌ستبوو بوو، نه‌و کاره‌ی به‌ من بکردایه، دوورنه‌بوو، په‌لاماریبه‌ده‌م، تا دوا جار (برایم) یش وه‌ک په‌رچه‌کردای کوتی؛ منیش ناماده‌نیم، جاریکی دیکه له‌گه‌ل تو کاربکه‌م، به‌لام به‌لینیی، خوم به‌باشی په‌روه‌ده‌بکه‌م، تا منیش مابم، له راژه‌کردنی نیشتمانه‌که‌م لانه‌ده‌م، له کوتاییشه‌دا، (نازاد) کاتیکی بو من دیاریبکرد و کرتاییمان به‌ دانیشته‌که‌ مینا.

ئینسته (42) سال به‌سه‌ر نه‌و دانیشته‌دا تیپه‌ربووه، نازانم، چی بلیم؟ ئایا (نازاد) بو نه‌و کاره‌ی کرد؟ راستبوو، یا گه‌وره‌ترین هه‌له‌یکرد؟ چونکه (برایم) به‌لینه‌که‌ی خوی برده‌سه‌ر، له‌گه‌ل (کومه‌له‌) دا ده‌سیبیکرد و ئیشیکی زوری بو کردن، تا وای لیها، له ماوه‌یه‌کدا لیهرسراوی ریکخسته‌کانی کومه‌له‌ی شاری (سوله‌مانی) بوو! کاتی (نازاد) یش له شاخیوو، نامه‌ی بو من ده‌نووسی؛ هه‌ولیده‌م، له‌گه‌ل کاکه (به‌له‌) دا قسه‌بکه‌م و هاوکاریمان له‌گه‌ل بکا، من نه‌وه‌لامی نه‌وم دایه‌وه، نه‌هه‌چیشم به‌ (برایم) کوت!

نه‌له‌ه‌ی پوشتی

له‌گه‌ل (نازاد) دا، له باخی گشتی په‌کدیمان ده‌دی، پیشه‌کی له‌سه‌ر (برایم)، گه‌لی سه‌ره‌نشتمکرد، پاشان هیندی ده‌نگوباسمان ئالوگورکرد، ده‌مه‌ته‌قییه‌کی زورمان، له‌سه‌ر کاره‌ساتی هه‌رس، رۆلی (پارزانی)، سه‌رکردایه‌تی (پارتی) و (کومه‌له‌) کرد، له زور شتدا، وه‌ک به‌ک بیرمانده‌کردوه و له هیندی شتی پچووکا، که‌می جیاولزیمان هه‌بوو، دوا‌یی بریارماندا، هه‌ر له باخی گشتی، هه‌فتانه یه‌کدی بینین و ده‌مه‌ته‌قیانمان په‌ره‌پیده‌ین، جکه له نه‌وه‌ی هه‌ر هه‌فته‌ی په‌کێکمان، باه‌تیکی گرتکی نه‌ته‌وه‌یی ناماده‌کا و ده‌مه‌ته‌قی له‌سه‌ر بکه‌ین، پاشان هه‌ر له باخه‌که جیا‌بووینه‌وه.

به‌کەمێن هەفته، من باسی پەرتووکی (گەندی ئەلقەبەس ئەسائز)م بۆ کرد، کە نووسەرێکی
 فەرەنسی نووسیوی. پتر بایەخم بە بنەما سەرکێیه‌کانی، شوێشه ناشیخوازانەکی و
 بۆلی (گەندی)، لە بزگارکردنی (هه‌ندستان) و پێوه‌ندی له‌گەڵ (جەواهر لال نه‌هروادا
 دابوو، دەمەتە‌قیمان لەسەر دەکرد. هەفتەی داها‌توو، (نازاد) پەرتووکی (نەمیری)
 (ماکیافیلی) خۆیندبوو، زۆر بە‌جوانی و بە‌گورتی بۆی باسکردم. هەرچە‌نده‌ خوشم،
 ماوه‌یه‌ له‌وه‌یه‌ر خۆیندبوومه‌وه‌ به‌لام تە‌نیا تێبینیه‌کم، لەسەر قەسە‌کانی هە‌بووی،
 ئە‌وه‌بوو، گۆتم: گۆرد ده‌بی، تە‌نیا بۆی داگیرکە‌ران، کە‌لک له‌ بیروباوه‌ره‌کانی ئە‌و پیاوه
 وه‌رگری، ئە‌ک ئە‌و سەرە‌تایانه‌، بۆی یه‌کدی به‌گە‌رخه‌ین. هەرچە‌نده‌ گۆتی: زۆر راسته‌،
 به‌لام من بروم به‌ به‌لته‌که‌ی نه‌بوو، چونکە‌ زۆر به‌ بۆه‌رونه‌کانی (ماکیافیلی)یه‌وه
 سە‌رسامبو!

هەفتەی دوایی، دەمەتە‌قیمان لەسەر پێوه‌ندی نی‌وان باوه‌ری ناسیونالیزم و مارکسیزم
 کرد. ئە‌و له‌ روانگە‌ی تاییه‌وه‌، به‌ هە‌موو شیوه‌یه‌ مارکسیزمی رە‌تده‌کرده‌وه‌، منیش پێم
 لەسەر ئە‌وه‌ دانە‌گرت، کە‌ نابێ، به‌ ئە‌و شیوه‌یه‌ی چارل، دژایه‌تی مارکسیزم بکه‌ین.
 به‌لکوو پێویسته‌، کە‌لکی لی وه‌رگیرێ. تە‌نانه‌ت گۆتم: گەر بزلم، به‌ مارکسیزم
 (گۆردستان) بزگارده‌بی، ئە‌وا بی هیچ جوهره‌ مرچی، ده‌م به‌ مارکسی. چونکە‌ گۆردی
 نه‌ته‌وه‌یی ده‌بی، له‌پێناوی نازاکرێن و سەر‌به‌خوێی نه‌ته‌وه‌ و نیشتمان‌ه‌که‌یدا، قوربانی
 به‌ هە‌موو بیر و ریک‌خراوی بنا. گەر به‌راستی نه‌ته‌وه‌یی بی و له‌ هە‌موو شتی پتر،
 نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆی خوشتربووی، له‌ هەر لایه‌، سەر‌که‌وتنی نه‌ته‌وه‌که‌ی قیدایی، ئە‌و له‌سەر
 ئە‌و لایه‌ ده‌بی!

کە‌چی (نازاد) له‌نێر هاوبیره‌کاندا بلاویکردبووه‌وه‌ و گۆشوو: (خوسین) بووه‌ به‌
 مارکسی و ده‌یه‌وی، باوه‌ریش به‌ من بینی، ریک‌خراویکی مارسییانه‌ دامه‌زرێنین، چا‌ گەر
 من نه‌وه‌م بویستایه‌، بۆ سە‌ری خۆم له‌گە‌ڵ (نازاد) دیشان؟! بۆچی یه‌کسەر له‌گە‌ڵ
 (کۆمه‌له‌ی مارکسی - لینینی)دا، کارم نه‌ده‌کرد؟! به‌لام ئە‌و هەر وابوو، گەر شتیکی به‌
 دل نه‌بوایه‌، به‌ شیوه‌یه‌کی دیکه‌ لیک‌ده‌دایه‌وه‌.

له‌ دوا ئە‌لقه‌ی روشنبیرییه‌که‌ماندا، باسی دامه‌زراندنی کۆمه‌له‌ رامباریه‌کانی گۆرد و
 گۆردستانیمان کرد. وه‌ک (کۆمه‌له‌ی هیوا، ژ. ک.، پارتی و کۆمه‌له‌ی مارکسی)، له‌ هە‌مان
 کاتیشدا، له‌گە‌ڵ ریک‌خسته‌ گۆمونیستی و ناسیونالیستییه‌کاندا به‌راوردمانکرێن.
 دواتریش (کاژیک)مان به‌ نموونه‌ هینایه‌وه‌ و له‌ برووی ریک‌خسته‌وه‌، هە‌موو هە‌ل‌کاتیانمان
 ده‌ستیشانکرد، دواچاریش بریارماندا، هە‌فتەی داها‌توو یه‌کدی بپێنیه‌وه‌ و بریارێکی
 به‌ه‌ری به‌ین، چی بکه‌ین و چی نه‌که‌ین. به‌لام من به‌ هیچ شیوه‌یه‌، باسی بلا‌لوکه‌که‌ی
 نه‌روژ و (پارتی سوسیالیستی نه‌ته‌وه‌یی گۆرد)م لی نه‌پرسی، ئە‌ویش باسی نه‌کرد.
 سووریش ده‌مزانێ، چاوه‌ڕینی منه‌، ئە‌و پرسیاره‌ی لی بکه‌م!

جیژنی کریکاران

همو سالی له سهرانسهری جیهاندا، به بونهی روژی (1)ی مابهوه، خویشانان و نامهنگی تاییهتی سازدهکری. به عسیه کانیش هم نهرینه یان له کومنیسته کانهوه وهرگرتبو، سالانه یادی ئه و جهژنه یان ده کردهوه.

روژی (1. 5. 1976)، سه ندیکای کریکارانی سهر به دهزگه کانی (به عس)، خویشانانیکری زور کهوره یان ریکخست. کومه لی کهنجی خاوهن بیروباوه پری جیاوازی نژ به (به عس)ی خه لکی شاری (سوله یمانی)ش، وهک (به ختیار مسته نا، عه تای شیخ عومه ر باراوی و ساجید علی)، ده سپیشکرییانکرد و به شارییان له خویشانانده که دا کرد. له کاتیکدا همو دروشمه کانی خویشانانده که دانرا بوو، همووی به شانوبازووی (به عس)دا هه لیانده و به لام نه و کومه له لاوه، هیندی دروشمی تاییهتی خویان دهگوت و هاواریانده کرد: چیتان دهوی کریکاران، که رانه وهی کوردهکان!

له سهر نه وه لای نامه دهیی (سوله یمانی) دهوه، سیخووره کانی (به عس) به لاماریانان و نه و چهن کوره که نه یان دهسگیرکرد، پاشان له دانگه به کی تاییهتدا، به کی به دوو سال کرتن سزادران و له گرتووخانه ی (نه بوغریب) توندکران، نه وه به که مین کاری کومه لی کوری لای سهر به خوی تیکوشهری کوردبوو. که هه ستیان به چه وسانده وه و سته میکی زوری داگیرکهری (به عس) ده کرد!

نامهنگ و خوشی

له مانگی (5)ی سالی (1976)دا، خویندنی زانکوم ته واکرد و هه ردوو کورسه که ی پوی چوارم، به پله ی زور باش بری و به کن بووم، له نه و ده که سه ی له سهر ناستی کولیزی کشتوکال، پله ی به رزم هه نابوو.

روژی (26. 5. 1976)، له یاریگی (سوله یمانی)، نامهنگی ده رچووانی زانکو ده سپیکرد. تا بلی، ئیواره به کی خوش و نامهنگیکی رازاوه بوو. له نامهنگه که دا، چهن خه لات و دیارییه کم وهرگرت

دوای نه وهی نامهنگه ته واکوو، له گه ل براده ره کاندا (برایمی) همه عه لی، سه رومت موحه مه د نه سین و شوانی عوسمان فایه ق)، تا برهنگانی له پانه ی فرمانبه ران دانیشته ی و به نه و بونه یوه. نامهنگیکی پچووگمان گیرا، ئیدی به ته وای، له دهس خویندنی رزگارم بوو، ده سم به تالبوو، نه و ماوه یه پتر، خهریکی خویندنه وه بووم و زووزووش، له گه ل (نازاد)دا به کدیمان ده بیینی.

به گه نامه ر شماره (6) ل (425)

له راسته وه (گولیزار، حوسین، چلنار، برنادیت و ماموستا نیکارا)

سهره‌تای دامه‌زاندنی دهسته چه‌کناره‌کان

کوتایی سالی (1975) بوو، کومه‌لی کادیری (کومه‌لی مارکسی - لینینی) وه‌ک (شه‌هایی شیخ نووری، عومری سید علی، مه‌دیوون عبدالقادر، ثاوت عبدالغفور و نه‌سه‌لان بایز ...) په‌نایان بو (ئیران) برد. پاشان ده‌سه‌لانداری ئه‌و ده‌وله‌ته‌ داکیرکهره، روژی (1. 1. 1976)، راده‌سی (عیراق)یان کردنه‌وه و هه‌موویان گیران (موحه‌مه‌د سه‌عیدی مه‌لاعه‌بیاس)، له‌ژیر نه‌شکه‌نجه و له‌تاو نازار. خوی بو نه‌گیرا و ناوی کومه‌لی له‌ هاوریانی کوه وه‌ک (نه‌نوه‌ر زوراب) و (جه‌عفر عبدالواحد)، هیندیکیشیان ئاشکراوون. به‌لام پیش نه‌وه‌ی بیانگرن، له‌نیوشاره‌کاندا خویان شارده‌وه.

روژی (24-26. 7. 1976)، چه‌ن هاورییه‌کی کومه‌لی وه‌ک (جه‌مالی علی باپیر، نه‌جه‌دینی عه‌زه‌ شانشکار - سالار عزیز و ته‌های شیخ ره‌ووف باراوی) هه‌لاتن. له‌ گوند و چیاکانی (گوردستان)، خویان قایمکرد.

روژی (3-5. 8. 1976)، یه‌که‌مین نه‌فسه‌ری کورد ره‌وانشا (ستاری سه‌عی خه‌لفا)، له‌گه‌ل ده‌سته‌یه له‌ دوست و برادره‌کانی خوی (خاله نه‌به‌ز، که‌ریمی داده‌مه‌نه، غه‌فور حه‌سن، فایه‌لی شه‌فیق و نه‌بوشه‌هاب)، به‌ یارمه‌تی (نه‌نوه‌ری نوبیق هه‌ورلی) چوونه ده‌رده‌وه. یه‌که‌مین فیشه‌ک له‌ شورش نویدا، (جه‌مالی علی باپیر) ته‌قاندی. په‌لاماری ره‌بایه‌یه‌کی دا و چه‌ن چه‌کیکیشی گرت، دواتریش هیندی نه‌فسه‌ری کوردی بیکه‌ی وه‌ک (تایه‌ری علی والی به‌گ، نه‌نوه‌ری مع‌جید سولتان، عومری حاجی عه‌بدوللا) رایانکرد.

ئیدی به‌ ئه‌و شیویه، ورده‌ورده، ده‌سته چه‌کناره‌کان دامه‌زابه‌وه و سهره‌تای شورش نوینی که‌له‌که‌مان، له‌ چیاکانی (گوردستان) ده‌سپیکرده‌وه. له‌ هه‌مان کاتیشدا، هیزیکی چه‌کداری سه‌رکردایه‌نی کاتی (پارتی)ش، به‌ فرمانده‌ی (که‌مال که‌رکوک) له‌ ده‌وروبه‌ری سنوره‌کان ده‌سوورانه‌وه.

هیلې پېشمه‌رگه‌ی نړیوالو

له‌به‌رته‌وه‌ی کاتې خړۍ، کارگرې کومېته‌ی سوپایی (کاژیک) بروم، ناوې هم‌وو
هاویره‌کانې هیلې ریکڅستنی پېشمه‌رگه‌م لایوو. زوربه‌یانم دهناسی و براده‌رېشم
برون. کاتې که‌راینه‌وه، هرزروو پیوه‌ندیم به ره‌وانشاد (نه‌نوه‌ری عه‌لی نه‌چار)‌وه‌و کړه.
(نه‌نوه‌ر)، جگه‌ له‌ نه‌وه‌ی براده‌رمیور، زور چارېش په‌کډیمان ده‌بینی و بلسی کوربه‌تیمان
ده‌کړد. به‌لام هر هینده‌م پې ده‌گوت: جاری په‌له‌مه‌که، چونکه هیشا (کاژیک)، برینه‌کانې
به‌ته‌واوې ساریژنه‌بووته‌وه و له‌ده‌س زه‌بری کوشنده‌ی هره‌س، رزگاری نه‌بووه، هر
کاتې ریکڅستنه‌کانیش زیندوو‌برونه‌وه، ناگادارته‌مه‌که‌م، نه‌ویش هرچیه‌کی بیستایه.
بوی ده‌گیرامه‌وه، هرچیشی بکرایه، پېشه‌کی پرسې پې ده‌کړد.

روژې کوتې: نیواړه ودره بو مال‌وه، شتی ه‌یه، بوت پاسده‌که‌م. نه‌و کاته مال‌که‌یان، له
کولانه‌کې پشته‌ نورزیپاک بوو. سالی (1976) و ده‌مو به‌هاربوو، شوو تاریکی‌کړېوو،
دورفولی له‌ مال‌وه دانیشتبووین، قسه‌مانده‌کړد. له‌پر له‌ ده‌رکه‌یاندا، منیش په‌کسره
گلویی ژوووره‌که‌م کوزانده‌وه، به‌تاریکی دانیشتم و گویم هه‌لخت. (نه‌نوه‌ر)پیش
ده‌رکه‌کې له‌سره داخستم، تا که‌س نه‌په‌تزووره‌وه و من نه‌بینی، ده‌رگه‌ی کړده‌وه،
(یاسین حسن - یاسینه‌ره‌ش) بوو. هاته‌ حوشه‌که و (نه‌نوه‌ر) پېی گوت: داوای
لیبورډن ده‌که‌م. میوانم ه‌یه، ناتوانم، فرمووت لی بکه‌م. نه‌ویش کوتې: سوپاس.
دره‌نگه و ده‌بی، هر نیسته بروم. به‌لام نه‌مم بو هیناوې و دواي په‌کډی ده‌بیننه‌وه.
نډی رویت.

ناخ چن هم‌مده‌کړد، بانگیکه‌م، څیرتیر ماچېکه‌م و هیندی قسه‌ی له‌کډل بکه‌م. چونکه
(یاسین)م له‌ سالی (1970)‌وه دهناسی و له‌ په‌کیتی جووتیاران، پیکه‌وه کارمانده‌کړد،
براده‌رېکی نزیکم بوو، په‌کډیمان زور خوشده‌وېست. به‌لام هم‌م نه‌کړد، له‌ مالی
(نه‌نوه‌ر) بمیني، منیش بناسی و ده‌سه‌کې (نه‌نوه‌ر)پیش ناشکرای! دیاره‌ خیرې پیوه
بوو، په‌کډیمان نه‌بینی، چونکه کاتې گیرا و نه‌شکه‌نجه‌په‌کی زوریان دا، چېپکه‌ خړۍ بو
رانه‌گیرا، دوور نه‌بوو، ناوې منیشی بدایه، وه‌ک هیندی که‌سی تووشکړد و هه‌مووشیان
له‌ سیداره‌ران!

(نه‌نوه‌ر) هاته‌وه، گلپه‌کې داگیرسان و دانیشتبېن. نه‌وه‌ی (یاسین) بوی هینابوو، زه‌رفی
بوو، ده‌مانجه‌په‌کی چواره‌خوری تینابوو. گوتم: نه‌مه چیه‌! کوتې: ناخ من بو نه‌م
به‌زمه، نوم بانگکړدوه. ماوه‌ی مانگی ده‌بی، هیلې پېشمه‌رگه‌ی نیوشار دامه‌رزراوه،
(یاسین) پیوه‌ندی به‌ منه‌وه کړدوه و منیش لایلووم، نیسته‌ من و (خسره‌وی حه‌مه‌ی
محه‌) و (سه‌لاحی مه‌جیدا)، پیکه‌وه کارده‌کین. نه‌م شو نه‌م ده‌مانجه‌په‌ی بو هیناوم،
کوايه دواي پیم ده‌لی، چی بکه‌ین و ده‌س له‌ کی بوه‌شینین.

منیش که نو ناوانه بهرگویی کهوت، بهگسه گوتم: نو دوو برادهره، هردووکیان هاویری خومان بوون و دهین، زور ناگات لیان بی، نیدی ناچاربووم، خوم ناشکراکم و راستی بی بلیم، گوتم: نیسه لهبری (کاژیک) ریکخستنی (پاسوک) دروستبووه، کهر دهتهوی، کارمان لهگهل بکئی، نهوا له تم کانهوه، من و تو پیکهوه کاردهکین، توش جاری به (خهسره) و (سهلاح) مهلی، که شتیکی وا نامهزراوه، تا خوم وهلامت لی دهگیرهوه و ریکپاندهخهین، بهلام خوت سهیره رشتیانبکه.

گوتی: نیسه نیسته، پیشمه رگئی نیوشارین و لهگهل کومه لهدا کاردهکین، ولز له نهوان بینین و لهگهل نیزه دا بین؟ یا چون؟ گوتم: به هیچ شیوه به ولزنامین و کاریان لهگهل دهکن، له همان کاتیشدا، لهگهل نیسه دهین و هه موو فرمانیکش، هه له نیسه وهردهکن، بهمه رجی، نهوان به نو پیوه ندیه نه زانن، هه کاریکیشیان بی سیاردن، پیشه کی ده بی، پرس به نیسه بکن، نینجا بیکن، گوتی: زور باشه، چونکه من زور بروام به نهوان نییه، نیدی له نو روژه وه توانیمان، له تیر هلی پیشمه رگئی نیوشاردا، جیپی خومان بکینه وه و پاشان نهو پیشمه رگانهش، به (جهلالی حسه که لوش) دوه بههستینه وه.

عوسمانی قاله منهوهر

(عوسمان)، جگه له شهوی کوری کهرک بوو، هاویری قوتابخانه شم بوو، دواي هه سه که هیندی جار له (کانیسکان) ده میننی، روژی له هاخانه کهی (بهکری حه می مهلا) پیکه وه دانیشتن و باسی بهوشی کوردی لی پرسیم، (عوسمان) زور پهله بیوو، حه زیده کرد، روژی زووتر بچیته ده ره وه، جاریکی بیکه چه کی کوردایه تی له شانکاته وه و بیته وه به پیشمه رگه، بهلام من زوری لهگهل خه ریکبووم، که می ئارامگیری و چاوه ریککا، تا بارودوخه که، به ته وای روونده بیته وه، لهگهل نه وه شدا، هینده پهله بیوو، هه ج که لکی نه بوو، گوئی له کس نه ده گرت!

نیواره پیک من و (شیخ مه نسوورای پاریزه ری داوه تگرد له یانه ی فرمانیه ران لهگهل (نووری خه راجیانی، شیخ به کری گولانی و حه مه بلریکی به نا) دانیشتیوون، یاری کاغه زیان ده کرد و ده بانخورده وه، دواي نهوان رویشتن و میقولی ماینه وه، دیسانه وه باسی شورشی کرده وه و زور تامه زرویی هه واله کان بوو، منیش پیم کوت: مینشا شورشه که، هی نه وه نییه، خوتی لیدیه ی، چونکه هه موو ره هه نده کانی، به جوانی روون نه بوونه ته وه، هه رایه که و هه رکس و لایه نن، بو خویان کوپا دییه کن!

بهلام له نه وه ده چوو، قسه کانی من که لکی نه بووین و کاری تی نه کردین، بویه دواي نهو دانیشتنه، هه مووی دوو هه فته ی نه خایان، وا بزانه، له مانگی (10، 1976) دا بوو، هه والی راکردنی (عوسمان)م بیکه بشت، هه رچه نده (ستاری سه عی خه لف) بشت، وهلامی بو ناردبوو، که جاری دان به خویا بگری و شار چول نه کا، بهلام (عوسمان)، گوئی له کس نه گرت و دواي برولی خوی کهوت!

| 1947 - 1994 |

هه‌لێسۆکه‌وتی ئەندامێکی سەرکریایەتی کاتیی کۆتایی

شەویکی زستانی سالی (1976) بوو، مامە (سالح)م تیلیفۆنی بو کردم و گوتی: لە یانەی ماموستایان دانیشتووم، توش وەرد. یانەکه لە مالی نیمەوه زۆر نزیکبوو، هه‌مووی چەن خوله‌کی دووربوو، که چووم. (3) ماموستای دیکە‌ی له‌گەل بوو، چوارقولی پیکه‌وه دانیشتیوون، چاوم به‌ ئەندامه‌که‌ی سەرکریایەتی که‌وت، زۆر پەشیمانبوومه‌وه. به‌لام تازه‌ چارنهما و ده‌بوویه، دانیشتمایه. جگه‌ له‌ سلاو، به‌ هیچ جۆری قسه‌مان له‌گەل په‌ککی نه‌کرد. پاشان ئەندامه‌که‌ که‌له‌ی گه‌رمیوو، ده‌ماره‌کانی مینسکی داگیرسا و قسه‌ی هه‌له‌قومه‌له‌نی ده‌سپیکرد!

شەوانی هه‌ینی، له‌ یانە یاری دووبه‌لەیان ده‌کرد، نه‌و شه‌وه خوالێخۆشبوو خاله (حه‌مه‌فه‌ره‌ج)ی هه‌نرمه‌ند و خوشنوس، به‌ نه‌و ده‌نگه‌ په‌سۆزه‌ی خۆی ده‌یخوینده‌وه. خه‌لکه‌که‌ هه‌موویان گوێقولاخ‌بوو‌بوون و خه‌ریکی ژماره‌کان بوون، ده‌یانکۆژانده‌وه. ئەندامه‌که‌ش بێ نه‌وه‌ی پارێکا، زوو‌زوو نه‌نگی به‌رزده‌کرده‌وه و به‌ په‌لاره‌وه ده‌پکۆت: (حه‌مه‌فه‌ره‌ج) ده‌یخوینێته‌وه! تاوبه‌ناویش هاواربده‌کرد و ده‌پکۆت: چه‌رخه‌له، تا دوا‌یی خه‌لکه‌که‌، لێی توورده‌بوون، به‌رپرسه‌کانی یانە هاتن و کردیانده‌وه.

بو سبه‌ی شه‌و، له‌گەل برادراندا چووین بو یانە، فرمانی له‌ به‌ریوه‌به‌رایەتی یانە‌وه ده‌رچوو‌بوو، به‌ تابلۆی ناگادارییه‌کانه‌وه هه‌لواسرل‌بوو، بو ماوه‌ی (3) مانگ، هاتنه‌ ژووره‌وه‌دیان لێ قه‌ده‌غه‌کردبوو.

هرچنده بیرم له ههلسوکهوتی نهو ماموستا نهگهته دهکردوه، یادگار هکانی روژانی (پینجوین)م بیردهکوتوه، پیکه نینم دههات و له دلی خوما دهگوت؛ ساویلکهیی نیمه به نهو نههنازمیه بوو، دواي چهن دهروون نهخووشی کهوتبووین، ناخر گهر نهگهتی کورد نهیی، پیاوی وا دهیی، نههنامی سه رکردایهتی پارتیکی نهتهوهیی کورد بی!!

تیکه ئیو نهوه

روژی (نازاد) هات بو مالهوه و گوتی: کاتی نهوه هاتوه، هه موو شتهکان به کراوهیی یاسکهین سه دهتا یاسی نامهکی (شیرکزی هزارای) بو کریم، که نووسی بووی: نایی (خوسین) وهرگیرهتهوه. پاشان سه بارهت به دامه زانانی (پاسوک) و بلاو کراوهکی، به یونهی نهو روژه ده ریکردبوو، گوتی: من و (شیرزاد فاتیح) و (فرهاد عه بدولقادر) کوبووینهوه و نهو پارتیمان دامه زران، ناوی (پارتی سوسیالیستی نهتهوهیی کورد) بوو. منیش گوتم: ناگام له هه مووی هیه، به لام قسم نه ده کرد تا بزانی، کهی نهو شتانه م بو یاسدهکی، جگه له نهوهی، نه م زانیاریانه نوی تین، چونکه هه ر له (پینجوین)، نهو پیشنیاژه کرابوو، چیه که به ناوی (کاژیک) وه کار نه کهین. گوتی: هه مووی راسته، به لام (شیرکو) و (فرهاد)، فیتویان له سه ر تو هه بوو، بویه پیوه ندیمان پیوه نه کردی.

پاشان گوتی: به پیوستمان زانی، هیلکیش له دهروه دامه زرینین، له بهر نهوه (شیرزاد) و (فرهاد) چوون بو (ئهلمانیا) و چاویان به (جهمال نه بهز) کهوت، یاسی هه موو شتیکیان بو کردبوو، نهویش گوتبووی: نهو ناوه که می خراپ، چونکه له ناوی پارت نازییه کی (هیتلر) دهچی، پیشنیا زیکردبوو، وشه ی نهتهوه ییه که لایبری و بی به (پارتی سوسیالیستی کورد)، هه ر خووشی پیه کانی لیکدا بوو، ناوی (پاسوکای) دانابوو. گوتم: جا باشه، تا نیسته چنان کردوه؟ گوتی: هیچ، چونکه تا نیسته نه کونفرانس و نه کونگره مان نه کرتوه، پیره و پروگرامان نییه، له تیوخوماندا زور تا کوکین، بویه داوات لی دهکم، سه رله نوی دهسی هاوکاری و هاویری، له تیوده سی په گدی بنین و به هه مومان، نه م پارتی بیوژیننه وه و پیشیخهین، به لام به هه رچی تو دهیی، له سه ره تاوه ده سپینگه یته وه و به خه باتی خوت، خوت به سه پیی.

گوتم: نه م نه وه دهگه نهی، نیوه سه رکردایه تی بن و منیش کویرانه داوانکهوم، هه رگیر شتی وا فیهول ناگه م، نیمه هه مومان وهک پهک واین، با پیکه وه سه رله نوی، نه م پارتی درووسکه ینه وه و تا به باشترین شیوه کاربکا، گوتی: نهوه جیی ده مه تهقی و دانوستانه، بو دواي هه لیده گرین، گوتم: نه م مووونی خه باتی رامیاری، نهو چهن ساله ی له (کاژیک) دا کارم کردوه، فیریکردووم، کویرانه دواي کهس نه کهوم و هیچ شتیکیش په سه ندناکه م، گهر بهروام پیی نهیی.

پاشان بی دهنگبوو. منیش گوتم: که واته منیش مهرچیکم هه به. کوتی. چیه؟ گوتم: کهر
 نهم ریکخستنه، توارکهری (کاژیک) و هیلکهی (پینجوی) بی، نهوا من به میچ جوری
 ناماده نیم، کارتان له گهل بگم، جگه له نهوهی دهی، دای به نهوهی بنی، نهو بلا فوکهی
 روزی (25، 1، 1975) له (پینجوی) دهرتانکرد، ههله یوو، لئی پاشگه زینه وه. کهر نهم
 ریکخستنه نازه شه، نهوا دهی، به زورترین کات هه ولیدمن، هه موو کادیره نه ته وه ییه کان
 کوکریته وه، کونفرانس یا کونگره بگیری. (نازاد) گوتی: بلنبا تدمکه م، ریکخستنه که
 توارکهری (کاژیک) و هیلکهی (پینجوی) نییه، دواکارییه کاتیشم زور لا په سنده.
 شینجا گوتم: که واته با پیوهندی به هاو بیهره کونه گانی (کاژیک) وه بگم و نهم راستییانه بان
 بو روونکه مه وه. کوتی: زور باشه.

کوبوونه وه

به کویره ی نهو خالانای له گهل (نازاد) له سهری ریککه و تین، ناوی هیندی هاو بیهری وه که
 (سهلاح ای برام، جهلال سهعید، قهرهاده خه فافه سهروته موحه مه مه نه مین، فوواد یاسین
 و سهباح ای برام دایه.

بو (فوواد) گوتی: خوت قسهی له گهل بگم. چونکه ماوهیه پیش نیسته دیومه و دوا ی
 کردوه، بیکه مین به نه تدمی سه رک دایه تی، نه گینا کارمان له گهل ناکا، منیش
 دواکارییه که م ره تکرده وه. پاشان دوا ی ماوهیه، جاریکی دیکه چووم، قسهی له گهل
 بگه مه وه، زور به راشکراوی پنی گوتم: پیو بیست ناکا، میچ جوره نه بییه که بدرکینی،
 چونکه نیسته. له گهل ربکخراوینکی (مارکسی لیینی) کار ده که م ئیدی منیش وازم لی
 هینا. گوتم: باشه، من خوم قسهی له گهل ده که م.

روژینکی هه پینیمان، بو کوبوونه وهی نهو هاو بیهرانه ده سنیشانکرد، کوبوونه وه که له مالی
 (سهروته ای هاو ریم بوو، (نازاد) خوی چووبوو، کوبوونه وهی بی کردبوون. پاشان که
 لیبووبوونه وه، له دهره وه به دزییه وه، به (سهباح یاسین ای گوتبوو: له مه ودا تو دوو
 پیوه ندیت دهی، به کیکیان له نهم شانیه دا، وهک نه تدمینکی (پاسوک) کار ده که ی، نهوی
 دیکه شیان پیوهندی پاراسته و پیکه وه کار ده که مین. ههر شتی سه بارهت به نهو هاو بیهرانه ی،
 له شانیه که دا له گهل کار ده که م، ده زانی، یا ههر قسه یه کیانکرد، بوم بگیری مه وه، نهویش
 پنی گوتبوو: جا باشه کهر نیمه هه موومان، له یهک شانیه کلریکه مین و هاو بیهری به کدی
 بین، ئیدی چ پیو بیست دهکا، من به سهر هاو بیهره گانی خومه وه، سیخووریکه م و
 پاراستنم؟! من نه مه ناکه م و نامه ی، جاریکی دیکه میچ جوره پیوه ندیه کیشم پیوه
 بگه یته وه!

هەر ئه و ږوژه، (سه باح ياسين) هات بو ماله وه و هه مووی بو گيرامه وه. منبش كه می هیورمكرده وه و گوتم: با كونفرانس بگرین، هه موو نه و گرفتانه چاره سه رده كه یڼ. به لام زور سه یرم لیهات، (نازاد) نه و كاره ی بو كردووه؟ ناخر له نه و ږوژه پر مه ترسی و نا ئومیدیه دا، چن كه نچي بیانه وی، ملیان له چه قوی مه رگ بسوون و ږی داگیركړی نیشتمانه كه یان خه باتبكن، چو ن ده یڼ، له یه كه مین دانیشته وه، به نه و شیوه یه ره فتار بكاك؟ نه مه نه وه ده كه یه نی، پر وای به هاو بیړه گانی دیکه ی شانكه نه بووی!

جا هه ر به راستی، خوشی نه یه دزانی، چی نه وی، چو نكه له لایه كه وه، له گه ل نیمه رینگه وتبوو. له لایه كی دیکه شه وه، پر وای یڼ نه ده كړیڼ! هه روا بووه، گومانی له هه موو كه س نه كړد، نه شه ده توانی، وا ز له نه و گومان كړنه یڼی! پاشان له گه ل (قوواد) قسه مكرد، نه ویش رازی نه بوو، كارمان له گه ل بكاته وه و گوتم: تازه من پڼوه ندیم به لایه كی دیکه وه هیه.

هه والی كوشتنی پاریزگاری سوله یمانی

ږوژی (21، 12، 1976)، له سه رجاده ی (مه وله وی)، به یڼی به رنامه یه كی رېكویپك و وانه كړاو، نه و كاته ی (موحه مه د نه مین موحه مه د) پاریزگاری (سوله یمانی)، ده چو بو پاریزگه، چن كوره كوردیكی نازا و به چه رگی كومه له (نه وهری توفیق هه ورامی، خوله ی نه مینی بووك، سه لاهی مه جید ...) به كلاشینكوف ته قه یان لی كړد. نه وه یه كه مین كاری شورشگیرانه ی شورشی نو ی بوو. هه رچه نده برینداربوو، نه كوژرا، به لام له هه موو (كوردستان) دا، ده نگیكی زوری دایه وه، وړه ی خه لكی به رز كړده وه، بو خه بات و كوردایه منی هانبدان، به عسییه كانیش خه لكیكی زوریان كرت و له قوژبڼی كرتوخته كان توندیانكړن.

سالخ عانی

ږوژی (9، 1، 1977) بوو، هه والی كوشتنی (سالخ عانی)، به هه موو شاری (سوله یمانی) دا بلاو بووه وه. له راستیدا، هه رچه نده كاریكی چاوه روانه كړاو بوو، به لام پتر له ناكركی و دزایه نيكړدنی، نیوان (سالخ) و چن كارمه ندیكی زانكو ده چو، له گه ل نه وه شدا، بو نه و ږوژه، كاریكی گه لی كړنگ و به كه لك بوو، ده نگیكی زوری دایه وه، به جاری وړه ی كومه لانی خه لكی به رز كړده وه. له هه مان كاتیشدا، ده زگه داپلوسینه ره گانی (به عس) و كادیره كانیشی، له خه وېكی خوش راچله كاند و وریا بكر د نه وه!

(سالخ عانی) سالی (1974-1975)، كولیژی كشتوكالی زانكوی (سوله یمانی) ته واو كړد بوو، دوو سال پیش من بوو، گه لی جار وهك نوینه ری (به عس)، له بوته گانی (11) ی

مارس، جه‌ژنی نه‌وروز، دامه‌زانی یه‌کیتی قوتابیانی (کوردستان) و (پارتی) دا ناماده ده‌بوو و ده‌میینی، کوریکی هه‌ژار، ساکار و بیده‌سه‌لات بوو، به‌لام کاتی خویفندی ته‌واوکرد، به‌عسییه‌کان له‌زانگو دایانه‌زاند و پوستی یاریده‌ده‌ری راگریان دله. له‌(به‌عس) یشدا، نه‌دامیکی ده‌سروش‌تووی لقی (سوله‌یمانی) بوو. نیدی نه‌م گه‌دابه، به‌ته‌واوی له‌خوی گورا و که‌سی نه‌ده‌ناسییه‌وه، وه‌ک سه‌گی هاری لیها‌ت‌بوو، په‌لاماری هه‌موو کوردیکی ده‌دا باشبوو، غه‌دریان لی نه‌کرد، هه‌ر زوو هه‌قی خویان دایه و توله‌ی خه‌لکی بیتاوانیان لی سه‌نده‌وه!

عوهدری هه‌مه‌شه‌می

وه‌ک یه‌که‌مین هه‌ولدن، بو یه‌که‌گرتنه‌وه و ریک‌خسته‌وه‌ی کادیره نه‌ته‌وه‌یه‌یه‌کان، له‌مالی (جه‌لالی حه‌سه‌که‌لوش)، دانیشتی بو (نازاد) و (عوهدر شه‌می) سازکرا. تا بو دواچار هه‌ولی، له‌که‌ل نه‌و کادیرانه‌ی ده‌سته‌ی دووه‌دا بد‌ری و هه‌موو پیکه‌وه کاربکه‌ین. بیکومان، (عوهدر) به‌هیچ شیوه‌یه ناماده‌نه‌بوو، کار له‌که‌ل هیچ ده‌سته و ریک‌خراوی بکا. له‌به‌رنه‌وه زور به‌راشکاوی کوتی‌بوو، من وازم له‌کاری رامیاری و پارتاپه‌تی هیناوه، بروام به‌هیچ شتی نه‌ماوه و بو خۆم داده‌نیشتم. راستیشیه‌کرد، نه‌نانه‌ت کاری له‌که‌ل ده‌سته‌که‌ی خوشایندا نه‌ده‌کرد، چونکه‌ وای لیها‌ت‌بوو، بروای به‌که‌س و هیچ شتی نه‌ما‌بوو، تووشی ره‌شبینیه‌کی که‌وره بو‌وبوو، نه‌نانه‌ت له‌سییه‌ره‌که‌ی خوشی سلی ده‌کرده‌وه!

مژده‌تایهر

دوای نه‌وه‌ی (فه‌ره‌ادایان له‌(عیراق) دهرکرد و ده‌ولانه‌ی (ئێران) بان کرده‌وه، وه‌ک دواته‌له‌لایه‌ک، نه‌نیا (مژده‌)م به‌ده‌سه‌وه‌ما‌بوو، تا له‌که‌ل ده‌سته‌ی دووه‌دا، قه‌سه‌بکه‌م و یه‌کیتی ریزه‌کانی بیری نه‌ته‌وه‌یی به‌کخه‌مه‌وه. نیوازه‌یه‌ک له‌که‌ل (مژده‌)دا، له‌پانه‌ی ماموستایان پیکه‌یه‌شتین، هیندی ده‌مه‌ته‌قیمان له‌سه‌ر راپورده‌ووی (کاژیک) و سه‌رکه‌مکانی کرد. هه‌روه‌ما باسی بارودوخ (کوردستان) و فوناغی نویی تیکوشان، بیری نه‌ته‌وه‌یی و (پاسوک)مان کرد. دوایی هه‌ر نه‌و شه‌وه، دانیشته‌که‌مان له‌مالی (مژده‌) ته‌واوکرد و تا به‌ره‌به‌یان، به‌ده‌مه‌ته‌قبوه خه‌ریک‌بووین. دوای نه‌وه‌ی (مژده‌)، بروای به‌هه‌موو بو‌چوونه‌کان هینا، به‌لیندا، به‌هه‌موو توانایه‌وه، هه‌ول بو یه‌که‌گرتنه‌وه و یه‌کیتی ریزه‌کانی هاوبیرانی بیری نه‌ته‌وه‌یی بدا، منیش سی مه‌رجم بو نا‌نا.

1. هر که سه به کی روشنبیری و تیوری (کاژیک)ی لا هیه، بومان بینی.
 2. چاریکی دیکه. به ناوی (کاژیک)هوه کارنه کری و (پاسوک)پان قه پولی.
 3. لیستی ناوی ریکخستی هاو بیرانمان بداتی، تا پیوه ندیمان پیوه بکه یه وه.
 دواى دوو روژ، کاژیک نامه، هه موو نامیلکه و بلاو کراوه کانی دیکه ی (کاژیک)ی بو هینام.
 ناوی هاو بیرمکانی خوشیانی یی گوتم. له نهو باره یه وه له گهل (ئازاد)دا قسه مکرد،
 زوری پیخوشبوو. به لام له سه ر (نووری حه مه عه لی) و (عه لی توفیق) قییینان هه بوو.
 بریاریاندا، به هیچ شیومه له ریزمکانی (پاسوک)دا وه رنه گیرینه وه. هه رچه نه وه
 بریاره م یی ناخوشبوو، به لام زورم لی نه کرد، چونکه هه ردووکیانم زور باش ده ناسی
 و سووریش ده مزانی. له نهو روژه سهخت و دژواره دا، کوری خه باتی نهینی و
 قوریانیان نین، تا نهو کاتهش، هه ر به هیواى بنه ماله ی (بارزانی) و سه رکردایه تی کاتی
 (پ. د. ک.) برون، چونکه (مژده). هه ر لایه نی پیوه ندی دوستایه تی و هاو ریه تی نیوانیانی
 لیکه دایه وه. وه ک نه وه ی له لایه نی پیوستیه کانی بیروباوه ر، خه بات و هه لسوکه وتیان
 برون، بویه له سه ر نه وه. له گهل (مژده) ریک نه که وتین، چونکه نهو قییینانه ی، له سه ر
 نهو دوو هاو بیره کونه هه مانبوو، مینشکی وه ری نه ده گرت، له نه نجامیشدا،
 تیکه لو بوونه وه که سه ری نه گرت، له گهل نه وه شدا (مژده) خوی، هه ر پیوه ندی به منه وه
 هه بوو.

بکه نله ی ژماره (7) ل (426)

پروپاگانده

پاشان ده سمان به کارکردن کرده وه، له گهل نهو چهن هاو بیره ی ده مناسب، بریارماندا،
 پروپاگاندیه کی فراوانی گوره، بو (پاسوک) بکه ی و به جه ماوه ری بناسنین.
 من نووسینم له سه ر دیواری توالت و شوینه گشتیه کانی وه ک مزکوت، خویندنگه،
 زانکو، سینه ما، یانه کانی ماموستایان و فرمانبه رانم، به ناسانترین و باشترین شیوازی
 پروپاگانده کردن ده زانی. له به رنه وه له ماوه یه کی که ما، له زوره ی نهو شوینانه، هیندی
 دروشمی وه ک (کوردستانیکی ئازاد و که لیکي به ختیار، کوردستان ته نیا مولکی کورده،
 مردن بو داگیرکه رانی کوردستان، مردن و سه رشویری بو کورده خو فروشه کان، بزی
 پیشمه رگه قارده مانه کان، هیندیکی دیکه شمان نووسی و له ژیر نهو دروشمانه شدا، ناوی
 (پاسوک)مان ده نووسی. واما ن لیها تبوو، شاره زای هه موو مزکوته کانی شار بوو بووین و
 که م مزکوت مابوو، دیواره کانیمان رهش نه کرد بیه وه!

به لام له هه مووی سه برتر نه وه بوو، له دیواری ئارده سیکی یانه ی فرمانبه رانم نووسی
 بوو: (مژده ی له دایکبونی پارتی سوسیالیستی کورد - پاسوک)تان یی راهه که به تین،
 که چی چهن شه ی دواى نه وه، که سیکي ساکار و هیچ له بارانه بوو، له ژیریدا نووسی

بروی: (حیزبه‌گه‌ی شیخ حوسین)، منیش که نه‌وه‌م بین، جگه له نه‌وه‌ی ده‌سوخه‌ته‌که‌م ناسییه‌وه، نه‌مکوزاندوه و له‌بن نووسینه‌گه‌ی نه‌ودا نووسیم: (خو‌فروشی)، ئیدی بو شه‌وی دوا‌یی، هه‌ردووکیان کوژاندبووه‌وه و نه‌تیا نووسینه‌گه‌ی (پاسوک)یان هیشتیوووه‌!

کۆمپانیایه‌کی پۆله‌ندی Pol. Servic Company

خویندتم ته‌واوکردبوو، بیکار ده‌سورامه‌وه، به‌هۆی اکامیل مسته‌فا‌ی هونرمه‌ندی هاوریمه‌وه، من و (ئه‌حمه‌د حه‌مه‌نه‌مین)، له کۆمپانیایه‌کی پۆله‌ندی به نه‌ندازیاری کشتوکال دامه‌زرلین، ئه‌و کاته شوینی نیشه‌که‌مان، له (پینجۆین) بوو، هه‌موو بیکه‌وه چووین و نه‌وه‌یه‌که‌مین جاربوو، دوا‌ی هه‌ره‌سه‌که (پینجۆین) بپیشه‌وه، برپنی کۆنم کولایه‌وه، نه‌و شاروچکه‌یه‌ی باره‌گه‌ی هیزی خه‌بات، لیژنه‌ی ناوچه، هه‌ردوو لقی پارتی (سوله‌یمانی) و (که‌رکووک)، هه‌ردوو ده‌زگه‌ی پاراستنی نه‌و دوو شاره‌ گه‌وره‌یه‌ی لیبوو، نه‌و شاروچکه‌یه‌ی مه‌لبه‌ندی سه‌ره‌گی راپه‌ڕینه‌گه‌ی (کاژیک) بوو، نه‌و شاروچکه‌یه‌ی ماوه‌ی یه‌ک سا‌لی ره‌به‌قی، تیدا ژیا‌م و له هیزی خه‌بات پپشمه‌رگه‌ بووم، که‌چی ئیسته به‌ناشکرا، باره‌گه‌ی (به‌عس) و فه‌رمانگه‌ سیخوورییه‌کانی ده‌وله‌تی داگیرکه‌ری (عیراق‌ی) تیدا کراوه‌ته‌وه، پرپوهه له پولیس و سه‌ربازی عه‌ره‌پ، له‌سه‌ر تابلوی فه‌رمانگه‌کان، دروشمی (ئومه عه‌ره‌یه‌ی واحده زات رساله خالیده) هه‌لواسراوه!

هه‌رچه‌ن بیرم لێ ده‌کرده‌وه، سه‌یرم لیده‌هات، له هه‌مان کاتیشا، بیرم له نه‌وه ده‌کرده‌وه و له‌به‌رخومه‌وه ده‌مکوت شتیکی زۆر سه‌یره، هه‌موو شته‌کانی ژیا‌نی تاییه‌تی خۆم، بو یه‌که‌مین جار، هه‌ر له (پینجۆین) ده‌سیپیکردوو و ده‌سیشپیدمکا، ناخه‌ر جگه له نه‌وه‌ی سا‌لی (1950)، له (پینجۆین) له‌دا‌یکبووم و چاوم به ژیا‌ن هه‌له‌یناوه، یه‌که‌مین جار هه‌ر له (پینجۆین) و له هیزی (خه‌بات) بووم به پپشمه‌رگه، یه‌که‌مین جار هه‌ر له (پینجۆین) له هیلێ راستکردنه‌وه‌ی (کاژیک)دا کارمکردوو، نه‌را ئیسته‌ش یه‌که‌مین جار، هه‌ر له (پینجۆین) وه‌ک نه‌ندازیاری کشتوکال دامه‌زرا‌م و کارده‌که‌م، پاشان دوا‌ی (10) سال ده‌ربه‌ده‌ری و ئاواره‌یی ده‌ره‌وه‌ی ولاتیش، یه‌که‌مین جار هه‌ر له (پینجۆین)ه‌وه، به‌ره‌و (سوله‌یمانی) گه‌رامه‌وه!

ماوه‌ی هه‌فته‌یه‌ک له نه‌وی بووین، هه‌موو بوژی به‌یا‌نیان زوو، له‌گه‌ل پرۆفیسۆر (مارچنیک) و دوکتۆر (که‌نجۆرا)، کریکاره‌کانمان کو‌ده‌کرده‌وه و به ترومیله‌کانی کۆمپانیاه ده‌چووین، سه‌رمان له گونده‌کانی ده‌ورو به‌ری (پینجۆین) ده‌دا، تو‌یزینه‌وه‌مان له‌سه‌ر چینه‌کانی زه‌وی، قوولای ناوی ژیره‌وه‌ی، جو‌ر و پیکه‌ته‌کانی گل ده‌کرد، جگه له نه‌وه‌ی وه‌ک وه‌رگیزی له ئینگلیزییه‌وه بر کو‌ردی، له‌تیوان پۆلونییه‌کان و کریکاره کو‌رده‌کاندا کارمه‌ده‌کرد، هه‌رچه‌نده موچه‌گه‌ی زۆر که‌میوو، مانگی (80) پیناری سا‌لی (1976) بوو، به‌لام له سوورانه‌وه باشتربوو، چونکه نه‌و کاته، دامه‌زراندن که‌می گرانبوو.

هەر دوای دوو پوژ، (نەحمەد) وازیھتا و خۆم بە تەنیا مامەو. بەلام هیندی هاوڕیی وەک رەوانشمان (حەمەسالحی عەبەدیشی) و (سەعدوللا کەرکووکێ)، لە ئەوی ماموستا بوون، جاروبار سەرم لێدەدان و چەن شەویکی خوشمان بەسەربرد. ئەو ماوەیی لە (پێنجوین) بووم، هەموو هەفتەیە پاشنیوەروانی روژی پێنجشەممە یو (سولەیمانی) دەگەرامەو. تەنیا لە ئەو کاتەدا دەمتوانی. (نازاد) ببێم.

لە (پێنجوین) چەن کریکارێکم لابوو. کاتی خۆی پێشمەرگەکی شۆرشێ (11)ی سێتیمبەر بوون. یەکیان زۆر خوشدەویست و هەموو پوژێ، لە ئەو دەشتە سەوزە گەرمە، لە کاتی نیشکڕدندا، باسی کۆنیان یو دەگەرامەو و خویان وا پێشانەدا، کە نیستەش هەر کوردێکی پاکێ و نامادەیی هەموو کاریکێشن، منبش دوو کریکارێ باشم لێ هەلژاردن، یەکیکیان ناوی (نەحمەد) و ئەویندیکەشیان ناوی (رەحیم) بوو، پێیان دەگوشت (رەحیمە کەچەل). (نەحمەد) دەسیکی لە شۆرشێ سالی (1974-1975) دا، بڕینداریووبوو، زۆر پێوێ دیاربوو. ئەم دوو کریکارە، هەفتەی دوو جار سەریان لێ دەدام و قسەم بڕ دەکردن. لە ئەنجامدا لە ماوەی مانگیاندا توانیم، رێکیانخەم. پاشان نامەیان نووسی و نامەکانیشم گەیاند. تا ئەو کاتەی خۆم لە ئەوی بووم، سەرپرشتیمدەکردن.

ئەو کاتە لە ئەو ناو، چەن پێشمەرگەیکە (پارشی) لیبوو، ملایم (عەبدولمەلیک) و (شەفەکەچەل) سەرپرشتیانەکردن. پۆلونیەکان زۆر دەترسان و هەر دوای نیوەرویهکی بڕەنگ، بەزانیامدەکرد و دەگەراپنەو.

لە ئەو هەموو پۆلونییە، تەنیا یەکیکیان کۆمونیست بوو، ئەوانی دیکەش، هەموو بیلایەن بوون. زۆر جار پڕوفیسور (مارچنیک)، باسی کوردی دەکرد و هیندی پرسیری لێ دەکردم. منبش رەلامدەنایەو. ئیدی وا رینگەوتبووین، وەک دەلێن: موو بە نیوانماندا نەهچوو، برۆایەکی تەواویان بە من هەبوو.

زەوی ئەو ناو، زۆر رەقوو، دەبووایە، بە شیشیکی نووک تێژ (بوور)، تزیکی دوو مەتر بە قوولایی هەلمانگەندایە. جاری وا هەبوو، کریکارەکان شیشەکیان فریدەبا و توورەدەبوون. دەیانگوت: لەسەر رەقانییە و لە ئەو زیا تر ناپۆل ئەنلزیاریکی پۆلونیتمان لەگەڵبوو، خۆی توورەدەکرد، شیشەکی هەلدەکرد، شیفومۆردەبوو و بە هەموو هیزی خۆی بایدەدا. ئینجا کەمبکی دیکە دەروی و لەپەر تریکیشی لیدەدا. کریکارەکانیش پێدەکەنین و دەیانگوت: براقو. ناخر گەمال باوک، برۆا بە نیمە ناکە، ئەوا خوا پێی نواندی!

روژی دوای تانخواردن، (رەحیمەکەچەل) یەک دوو قرقینەیی گەورەیی لیدا. پۆلونیەکەش توورەدەبوو، گوتی: ئەو زۆر ناشیرینە، پێیان بلی، جاریکی دیکە ناگایان لە خویان بێ، قرق لێ نەدەن، منبش تێمکەیانندن. (رەحیم)یش گوتی: پێی بلی، کەر لە خولەووە بویان بەردەپنەو، قسەناکەن، بەلام هی سەرەوێیان پێ ناخۆشە، یو کامیان بونی ناخۆشترە؟! ئیدی من لەبەر پێکەنین نەمدەزانێ، چی بلیم. بە خوا برا کورد قسەیی خوشی لای!

سهرمتهای ناکوکویی نیوان نازاد و فهرهاد

له نیوه راستی مانگی (9) دا بوو، نیواری روژی پنجشهمه، له (پنجوین) گرامهوه. (نازاد) هات بو لام. زور بن تاقهنبوو، بهتواری په شوکاپوو، منیش کوتم: چی پرویداو؟ کوتی: با به راستی و بهرلشکاو، هه موو شتیک بو باسکهم. کوتم: بو تا نیسته، هیچت لی شاردوومتهوه؟ کوتی: بهلی، کوتم: جا نیش له نهوه باشترده بی، فهرموو. کوتی: من و (فهرهاد)، پیکه وه هل ناکهین. تا بلی، پیاویکی ترسنوکه و له بهر ژنه که ی ناتوانی، نرکه کانی سهرشانی خوی، وهک پیویست جینه جیکا خوی له زور شت دهنزیتهوه.

منیش سهیرم لیهات، کوتم: بو تازه دهزانی، (فهرهاد) وایه؟! نه ی سالی (1974) له (پنجوین)، وازی نهینا و نهیکوت: نهم کاره به من ناکری، هر زووش خوی به (باره که ی بارزانی) دا هلواسی! خو کوردایه تیش به زور ناکری، گهر نایه وی، کاربکا، وازی لی بینه، نیدی هه موو گرفته کان کوتایدی. کوتی: ناخر گرفته که له نهوه دایه، نامه وی، وازی لی بینم. به لکوو دهه وی، نهو که موکووریبانه ی نهه یلم و به باشی کاربکا. پاشان گه لی شی دیکه ی بو باسکردم و رای منی وهرگرت، منیش کوتم: بو نهوه ی هه موو نهو چه له مانه چاره سهرکه یین، نه دامانی سهرکردایه تیش، به شیوه یه کی راست و دیموکراسی هه لیزیری، باشتیرین چاره سهر نهوه یه، کونفرانسی بگرین. کوتی: بهلی راسته که ی، من به نه نیا ناتوانم، نهم نرکه میژوویی، له سهر شانی خوم دانیم.

رانی

کومپانیای پوله ندی، بوون به دوو به شهوه: به شیکیان له (پنجوین) مانه وه و به شه که ی دیکه شبان، چوون بو (رانی)، کوتایی مانگی (9) بوو، منیان له گهل دهستی دووهم بانا، که لیکم پخوشبوو، چونکه حه زمه مکرد، بزلم، دوا ی کاره ساتی هه رهس، رهوشی نهو ناوه چونه؟! جگه له نهوه ی، مالی پوره (سه بیج) م له نهوی بوو، هیندی براده ری خه لکی (سوله یمانی) اش، له نهوی کاربانده کرد.

بولونییه کان خویان بیستبوویان، که نهو نیوچه یه، پیشمه رگی زوری لی هه یه، هه میسه له نیوان هیزه کانی سوپای داگیرکری (عیراق) و پیشمه رگی دا شه ره، یه که مین روژ گه یشتین، سهرمان له (قایمقام) دا، من نه مه دناسی، به کوردی هیندی به شانوبازووی (به عس) دا هه لیا و پیی کوتم: تینانگه یه نه، منیش هر هیندم بو باسکردن، که نهم ناوه هه یی لی نییه و پیویست ناکا، بترسن، گهر پولیسیشان دهوی، نهوا هیزیکتان له گهل ده نیرم. نهوانیش له منیان پرسی: تو ده لیی چی؟! کوتم: گهر پولیسمان له گهل بی.

هه‌موومان ده‌کوژن. له‌به‌رنه‌وه‌ و‌ا‌ باش‌تره، هه‌ر خۆمان ب‌روین. ئینجا (قاب‌مقام) ر‌نج‌یداین،
 ده‌س‌ به‌ کاره‌کلتمان ب‌که‌ین و‌ به‌ نازادی، به‌ ت‌یوچه‌که‌نا ب‌سوور‌پ‌ینه‌وه، سنووری ن‌یشه‌که‌ش‌مان
 له‌ گوندی (سه‌رس‌یان)وه‌ ده‌س‌پ‌ینه‌که‌رد، هه‌ر له‌ ئه‌و به‌ر ده‌ربه‌نده‌که‌ی (پ‌انی)وه‌ بو‌وه، له
 گونده‌که‌نی ده‌ور‌به‌ری شارۆکه‌ی (ب‌نگرد) کوتا‌یده‌هات، هه‌موو روژی به‌پ‌انیان زوو،
 سواری ت‌یوئاکان ده‌بو‌وین. به‌ ق‌یاغ ده‌به‌ر‌ینه‌وه، تا کاژیری (3)ی پ‌اشنیوه‌رو کارمانده‌که‌رد
 ئه‌و ماوه‌یه‌ی له‌ نه‌وی کارمه‌که‌رد، دوو کر‌یکاری لاوم، له‌ خۆم ن‌زیک‌که‌ربه‌وه، هه‌موو
 روژی به‌ده‌م زه‌وی هه‌لکه‌ندنه‌وه، باسی ئه‌و ناوه‌ و‌ ه‌یزی پ‌یشمه‌رکه‌مان ده‌که‌رد. پ‌اشان
 ب‌ۆم ده‌رکه‌وت، که‌ دوو کۆری کوردی چاونه‌ترس و‌ پاک‌ن. له‌ دوا هه‌فته‌ی کاره‌که‌ماندا،
 ق‌سم له‌گه‌ل کردن و‌ وه‌ک دوو دوستی (پ‌اسۆک) هاتنه‌ریزه‌وه.
 ئه‌و کاته، ه‌یندی جار پ‌یشمه‌رکه‌ ده‌هاتنه‌ ن‌یوشار، ه‌یندی ته‌قه‌یانده‌که‌رد و‌ ده‌که‌رانه‌وه.
 ه‌یزه‌که‌نی م‌یری، به‌ ته‌واوی له‌ن‌یوشاره‌که‌دا ب‌لارو‌بو‌بو‌ونه‌وه و‌ ده‌سه‌لاتیان په‌یدا‌که‌ردبو‌و.
 ته‌نانه‌ت به‌ شه‌ویش، پ‌اسه‌رانه‌که‌نیان به‌ جاده‌ و‌ کولانه‌که‌نا ده‌که‌ران. له‌ دوا‌ی کارکر‌دن،
 ه‌یندی براده‌ری وه‌ک (نه‌جاتی عومه‌ره‌ گۆج، به‌ختیار عه‌بدوللا و‌ جه‌لال جاف)م ده‌به‌ینی
 و‌ پ‌یگه‌وه‌ دا‌به‌ن‌یش‌ت‌ین.
 شه‌ویکیان (نه‌جات) هات بو‌ لام و‌ گوتی: سه‌بی شه‌و له‌گه‌ل (حه‌سه‌نی شه‌یرین) دا‌به‌ن‌یش‌ت‌ین
 و‌ ده‌بین، توش ب‌یی، م‌یش زۆرم پ‌ه‌خۆش‌بو‌و، چونکه‌ (حه‌سه‌ن) کۆریکی باش و
 ن‌یش‌تمان‌په‌روه‌ر بو‌و، ق‌سه‌ی خوشی ده‌که‌رد و‌ ده‌نگ‌یشی خوش‌بو‌و.
 کاتی چووم، (حه‌سه‌ن) و‌ سی‌که‌سی د‌یکه‌شی ل‌یب‌وو، نه‌مه‌ده‌ناس‌ین، خول‌یان رازنده‌وه‌ و
 تا دره‌نگانی، به‌ خوار‌ینه‌وه‌ و‌ گورانی خوشه‌وه‌ رامان‌بو‌ارد. (حه‌سه‌ن) زۆر ده‌نگی خوش
 بو‌و، (مام‌لی)یه‌کی باشی ده‌گوت ئ‌یدی شه‌ومان ن‌ه‌ه‌نگ‌که‌ردبو‌و، به‌لام زۆری
 خوار‌د‌یو‌وه‌وه، ز‌مانی گۆی نه‌ده‌که‌رد و‌ ق‌اج‌یشی زه‌وی نه‌ده‌گرت. من و‌ کۆریکی د‌یکه،
 چو‌و‌ینه‌ ژ‌یر بالی، به‌ ئه‌و کولانه‌ تاریکانه‌دا ده‌رو‌یش‌ت‌ین، له‌پ‌ر میلی کلاشینکوف‌یان لی
 راک‌پ‌ش‌اب‌ین و‌ یه‌ک‌ن به‌ عه‌ره‌بی گوتی. له‌ ش‌ریقی خوتان بو‌ه‌ستن و‌ ده‌س به‌رزکه‌نه‌وه،
 (حه‌سه‌ن)یش به‌ کوردی گوتی: خومان‌ین! ن‌یمه‌ش ده‌سمان هه‌لب‌یری و‌ پ‌یم گوتن: که‌ستان
 ق‌سه‌مه‌که‌ن، من وه‌لامیان ده‌ده‌مه‌وه. پول‌یسه‌کان هاتنه‌ پ‌یشه‌وه‌ و‌ ئ‌یمه‌یان پ‌ش‌کنی.
 ه‌یچ‌یان نه‌د‌وز‌یه‌وه، پ‌اشان دا‌وای ناستامه‌یان لی کرد‌ین. ئ‌ینجا کوتیان: له‌ کوی بو‌ون و
 ب‌ۆ کوی ده‌چ‌ن؟ هه‌مو‌یم ت‌یگه‌یان‌دن و‌ ئ‌یدی وازیان لی ه‌یت‌این، د‌وای ئه‌وه‌ جار‌ب‌کی د‌یکه
 به‌ شه‌ر نه‌چو‌ومه‌ده‌ره‌وه.

هینلی کچان

زور به پنیوستم زانی، هیلکی ریکخستن، له نیو زانکوی (سوله بمانی) با درووستکه م. هیندی خویندکاری کچم ده ناسی، سالی یا دوو سال، له بوی منوره بوون و دهیانخویند. پیوه ندیم پیوه کردن و قایل بوون، کچه گانش (به دریه کیریم، سه بیجی حه سنی قیر و سوزی نه سعه به گ) بوون، به لام ته نیا هر پیوه ندیان، به خومه وه هه بوو، کهس نهیده ناسین.

ته قینه وه

سهره نای مانگی (10) بوو، (نازاد) م بین و کوتی: سبهی نیواره، (سهره وت) له گهل خوت بین و له ماله وه چاره ریتانده که م. نهو کاته، ماله که بان له گه وه کی (سهره قام) بوو، له خانوویه کی گه وردها بوون، حهوشیکی زور فراوانی هه بوو. چن مالیکی تیدا ده زیان، خوی و خیزانه کی، تاقه ژووریکیان له سهر هه یوانی گرتبوو، نهو به که مین جار بوو، سهردانی مالی (نازاد) به کم و ناویشانی خویم بدانی. که چروین، خوشکه (له علی) هاوسه ریمان بین و که لی ریزی گرتین، بوی ماویه، ژووره کی بو چولکردین.

پاشان (نازاد) کوتی: نیمه ی نه دامانی سهر کردایه تی، (5) که سین، من، (فهراد، شیرزاد) جه مال نه به ز و شیرکوی هزارا، به لام لیزه به تنیا هر منم، من له گهل (فهراد) دا ریک نا کهوم، یا من یا نهو ده بی، په کیکمان له نه م ریک خراوه دا نه مینین (شیرزاد) پش ناگای له هیچ نییه، ناماده نییه، هیچ کار نیکا، منیش به تاقی ته نیا، نه م ریک خراوه م پی به پیوه ناچی و وازده مینم، بو خوتان خه ریکین و کار بکن، من و (سهره وت) پش نه ماشایه کی به کدیمان کرد، وهک بمانه وی، به په کدی بلین: هینشا هیچ نه بووه، نه م دوو هاو بیره، له نیو خویاندا ریک نا کهون، جا کهر سبهی (پاسوک) پینشکه وت و جله وی کاره گانی به ده سه وه گرت، ده بی چر بکن و چو له گهل په کدیدا، هه لسوکه وت بکن؟!

به لام نهو به که مین جار نه بوو، من نهو قسانه بییستم و هه لسوکه وتی له نهو جوړه، له هاو بیره کانم به گشتی و له (نازاد) به تایه تی ببینم، به لکوو پیشتر، هیندی شتی دیکه ی وام دیوو، له بهر نهو به که سر وه لامدلیه وه و کوتم: ده توانی، هوکانیمان بو باسکه ی؟ کوتی: (فهراد) پیاویکی تر سنوکه، زور جار به لینه دا و جیه جی ناگا، خوی له کار ده زیته وه، له گهل برای خویدا پاک نییه، زور له بله بانه و پتر بهر ژوه وندی خوی ده وی. وهک نهو وی خوی بو (پاسوک) و کورد تر خانکا!

من تا نهو کاته، (فهراد) م به هو ی (فهره بدوون) ی برپه وه ده ناسی، هیچ جوړه ناسیاوی و تیکه لاوییه کی نزدیکی کومه لایه تی، پیوه ندیه کی رامیاری و پارتایه تیمان نه بوو.

له‌به‌رنه‌وه به هیچ شیوه‌یه نه‌متوانی، قسه‌کانی (نازاد) بسه‌لینم. به‌لام ده‌مزان، (فهره‌یدوون)ی برای بایی چه‌نده و لای خه‌لکیش، ده‌سه‌که‌ی ناشکرا‌بوو، چونکه پیاویکی زور هه‌له‌پرست، دو‌روو و داوینیس بوو، له هه‌ر شوینی، ده‌نگی ده‌هول و زورنا بهاتایه، نه‌و له نه‌وی، سه‌رچویی به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانی خوی ده‌گرت. هینده‌ی مه‌رایده‌کرد، بی تام‌بوویوو، هه‌ر زووش له ریزی یه‌گیتی قوتاباندا پیشکه‌وت!

بو نمونه: پیش نه‌وه‌ی رینگه‌وت‌تنامه‌ی (11)ی مارس ده‌رچی، له ریزی جه‌لالیه‌کاندا کاریده‌کرد و کادیریکی پیشکه‌وت‌ووی زانگویان بوو. دوا‌ی نه‌وه‌ی جه‌لالی و مه‌لایش تیکه‌لاری‌بوونه‌وه، له ماوه‌یه‌کی که‌مدا، بوو به نه‌ندامی بیرو‌ی جیه‌جیکردنی قوتابیان، هه‌روه‌ما له (کاژیک)یشدا کاریده‌کرد. کاتی سالی (1974)یش، جه‌نگ له (کوردستان) ده‌سییگره‌وه، هه‌ر زور له ده‌ره‌وه، خوی که‌یانده (نووری شاه‌هیس) و بوو به سکرتری، به کوردیه‌که‌ی، هه‌رگیز له شوینیکا نه‌ووستوو، نار بهینه‌ زیری!

به‌لام من له خوو و ده‌وشتی (فهره‌یدوون)ه‌وه، ته‌ماشای (فهره‌اد)م نه‌ده‌کرد. له‌به‌رنه‌وه‌ی جیاوازییه‌کم له‌نیوانیاندا ده‌بینی. (نازاد)یش چاره‌ی (فهره‌یدوون)ی نه‌ده‌ویست، چونکه هه‌موو نه‌و شتانه‌ی ده‌زانی و گوتی: قیتوم له‌سه‌رداناوه و نابی، له (پاسوک)دا نیشکا!

پاشان باسی چاپیکی یو کره‌ین، که له‌گه‌ل (فهره‌اد)دا هه‌را‌ند‌بوویان، گوتی: پیاویکی پیر، له‌به‌رده‌م فهرمانکه‌ی چاککردنی کشتوکالدا، به‌ران‌به‌ر باخی گشتی داده‌نیش و چاپیکی بلنا‌بوو. سکالاتامه‌ی بو خه‌لک ده‌نووسی، ژبانی پوژانه‌ی خوی و خیزانه‌که‌ی بی دابین ده‌کرد، نه‌و شوینه‌مان، به‌باشترین شوین زانی، تا چاپه‌که به‌فرین و به‌کولانی که‌راجه‌که‌ی (سه‌عه‌تا‌کویی)دا بوی ده‌رچین، سه‌ره‌تا به‌یار‌بوو، من و (فهره‌اد) نه‌و کاره‌ بکه‌ین، به‌لام کاتی رویش‌تین، نه‌و هه‌چی نه‌کرد و له نه‌وه ده‌چوو، په‌شیمان‌بوو‌بیته‌وه، منیش بو‌نه‌وه‌ی نه‌و هه‌له‌له‌ده‌س نه‌ده‌م و چاپی بو (پاسوک) په‌یدا‌که‌م، هه‌ر پیاوه‌ پیره‌که له شوینی خوی هه‌ستا و که‌من دوورکه‌وته‌وه، به نه‌و لاولزی و بیتولناییه‌ی خومه‌وه، له ناچاریدا، یه‌گسه‌ر په‌لاماری نه‌و چاپه‌ قورسه‌م دا و فراند‌م، که‌چی (فهره‌اد) خوی نه‌کرد به‌خاوه‌نی و یارمه‌تی نه‌دام، ته‌نیا هه‌ر له نزیک مه‌وه ده‌رویش‌ت، منیش حه‌زم نه‌کرد، داوا‌ی یارمه‌تی لی بکه‌م.

گوت‌م: به‌لام نه‌وه نامین، ئیوه له یه‌گدی زویرین، تو ده‌توانی، له کونفرانسه‌که‌دا په‌خه‌ی لی بکری و نه‌و گرفتانه، به‌لایه‌کا به‌خن، من به پویستی نازانم، له نه‌م کاته‌دا، له‌گه‌ل یه‌گدی تیکچن، به‌تالییه‌تی نیمه‌ خومان، جاری هیچ نین، وه‌ک ده‌لین: هه‌مووی دوو که‌س و له‌تیکین! ئیدی هه‌رسیکمان به‌یارماندا، به زووترین کات کونفرانس بکری و هه‌موو گرفته‌کان چاره‌سه‌رکه‌ین.

کۆمهله

هەر دوای ریکهوتتنامهی (11 3، 1970)، روژی (10، 8، 1970)، واته دوای (3) مانگ، کومهلی کادیری جهلالی کۆن کۆبوونهوه و (کومهلهی مارکسی لینینی)یان دامهزران. له بهرینهوهی جهلالیهکان، پیشتر له نیوشار و شاروچکهکانی (کوردستان)، به ئاشکرا کاریاندهکرد، ریکخستنیکی فراوان و بهربالویان ههبوو. هەر زوو توانیان، کادیرهکانیان کۆکه نهوه. ریکخستنیکی نهینی ریکوپیک دامهزرینن و گهشه بکن.

بهلام نهو ریکخسته، ههروا به نهینی مایهوه، بی نهوهی هیچ جوهره کاریکی کرنکیان، له رهوشی نهتهوهیی و رامیاری باشووری (کوردستان) کردبێ! هەر زووش نووشی گهلی گرفت بوون، چونکه جگه له نهوهی، خویان گرفتی نیوخویان ههبوو، دهزگی پاراستی (پارتی)ش. ههمیشه چاودیریاندهکردن و بهدوایانهبوون، کاتی سالی (1975)یش شوپش تیکچوو، وهک ههموو پارتیهکانی بیکه، هیچیان بو نهکرا و بهرهو (عیراق) گههانهوه.

له گهله نهوه شدا، دوای هههههه له ههموو لایه نهکانی بیکه، چالاک و کاریگه رتیوون، چونکه ریکخسته که بیان وهک خوی مایوو، له نیو شار و شاروچکهکاندا، دهسیان به کارکرینهوه کردهوه. بهلام دیسانهوه هەر زوو، دهزگی ههوالگری دهولهتی ناگیرکهری (عیراق)، ههستیان به جموجول و چالاکي ریکخسته که بیان کرد، دهسیکی باشیان لی وهشاندن و کومهلی کادیری پیشکوتووی وهک (ههمه ی میرزاسه عید)یان گرت، نهویش خوی بو رانهگیرا و له ژیر نهشکه نهجدها، ناوی هیندی له کادیرهکانی کومهلهی درکاند. بویه نهو کادیرانهی له خویان بهترسان و هیشتا نهگیرابوون، خویان شاردهوه تا له نهجامدا بریاریاندا، روو له دهرهوهی ولات بکن.

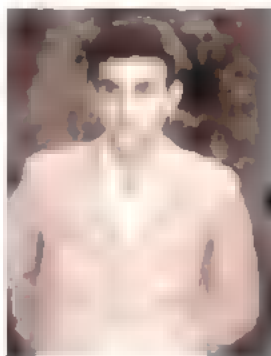
له بهرینهوه روژی (14، 9، 1975)، کومهلی کادیری سههرکردابهتی کومهله، وهک (شههابی شیخ نوری، جعفر عهبدولواحید، عومهری سهیدعهلی، فهرهیدون عهبدولقادر و عهلی پچکول)، له شار دهرچوون و روویان له (نیران) کرد بهلام چاوساغه که بیان سیخووری (نیران) بوو. له بهرینهوه شهوی (18/19، 9، 1975)، له گوندی (چه مهاراو)، چه ندرمهکانی (نیران) ههموویانیان گرت. روژی (1، 1، 1976)، رادهسی دهولهتی ناگیرکهری (عیراق)یان کرینهوه، دوای نهشکه نهجدهانیکی زور، به عسییهکان دادگه پهکیان له هیندی کادیری سهبازی و شوقینی، دروستکرد و دادگاییانکردن.

له نهجامدا، هیندی له کادیرهکانیان هیچیان له سههر نه سهلمنرا و بهرلابوون، هیندیکی دیکهشیان وهک (عومهری سهیدعهلی، فهرهیدون عهبدولقادر و عهلی پچکول ...)، به (6) سال زیندانیکردن سزادرا، بهلام سی کادیرهکی دیکهیان (شههابی شیخ نوری، جعفر عهبدولواحید نهحمهه و نهوهه زوراب نهحمهه)، فرمانی لهسیداره دانیان بو دهرچوو.

ئەو بوو، رۆژى (21 11. 1976)، بىر ئىشەنچلىك رەزىمى داڭلىق كەسپى (بەس)، فرمانە كەبىر
 جىيە چىكردا! ئەو ئىستە (42) سال، بەسەر لە سىدارە دانىياندا تىيەردەيى، رەوانىيان شادىي،
 ئاۋ وياڭلىرىيان ھەر زىندوۋىي!

كۆمەلە و پاسۇك

دەۋى ئەۋەدى (سەلامى مەلەبەدوللا)، لە (ئەلمانىيا) كەراپەۋە، (ئازاد) پىۋەندى پىۋە كەرد و
 لە رىزە كەبىر (پاسۇك)دا رىڭكەراپەۋە. (سەلام) ھارۋىي (تەھا باراۋى) و (غومەرى
 سەيىدەلى) و ئەو كۆمەلە بىرەرە بوو، كە لە (كۆمەلە) ماركسى لىنىيى (دا كەريان
 دەكرد، زور پىش نىمە ھەيۋەن و لە كۆرەپانە كەندا، قورسايى خويان ھەيۋە!

مامۇستا سەلام ئەبەدوللا

لەرىي (سەلام) ھە، لە مانگى (9) ى (1976) دا، (ئازاد) لە كەل رەوانىيان (شاسۋار جەلال -
 ئارام)، يەككىيان بىيىۋە، لەسەر بەنارمەي (بەرەي كوردستانىي) دەمەتە لىيان كەرد بوو، لە
 كونايدا، لەسەر زور شت رىڭكەۋەت بوون، ئەمىيا ھەر لەسەر سەر كەراپەۋەتى كاتى (پارتى)،
 ئاڭكەۋەن و رىڭكەۋەت بوون، (ئازاد) كوتەۋىي: پىۋەستە، ئەۋانىش پىشكەي نەخەين و
 بەرەيان لە كەلدا بىرەتەۋە (ئارام) ىش كوتەۋىي: ئەۋان لە (كوردستان) نىن و قورسايى
 رامىارىيان نىيە، ئىدى بۇ بەزور زىندوۋىيان كەپنەۋە؟ (ئازاد) كوتەۋىي: كەر ھەر لە
 ئىستەۋە، بە نەۋە قەبىل نەبىن، كار لە كەل (پارتى) بىكەين، دىسانەۋە تورشى جەنگى
 نىۋخۇ دەپنەۋە، با لە (كوردستان) ىش نەبىن، كەنگ ئەۋەيە، نىمە لەسەر ئەۋە رىڭكەۋەين،
 كورسايى كەبىر بەچۆلى بۇ بەجىيىلەين، كەر لە پاشەۋەزدا لە (ئىران) كەراپەۋە، بەشدارى
 شورشە كەبىر كەرد و بىرۋايان بە بەرەي كوردستانىي ھىتا، ئەۋا شۋىنى خويان دەكەين،
 ھەمەرو پىڭكەۋە كەردەكەين و لە جەنگى نىۋخۇ دۈۋەدە كەپنەۋە، كەر تەشەتتەۋە بۇ

(کوردستان)، درێژمیان به خهباتی رامباری و چهکاری نه‌دا، نه‌وا هیچمان له‌کیس ناچی و شوینه‌که‌یان ده‌هوتی به‌لام (کومه‌له)، بروای به‌ نه‌و بو‌چوونه نه‌بوو، له‌بهر نه‌وه له‌سه‌ر هیچ شتی رێگ نه‌کووتین و نه‌و پرۆژه‌یه، هه‌روا مایه‌وه!

مانگی (11) ی سالی (1976) بوو، هیندی کادیزی کومه‌له، وه‌ک ره‌وانشاد (نارام) و (ته‌ها باراوی)، له‌ مالی (شیخ عوسمان باراوی) زاوام بوون و خویان شارده‌بووه‌وه. روژی (ته‌ها) به‌ (سه‌لاح) ی برامدا، وه‌لامی بو‌ ناریم و گوته‌ووی، ده‌مانه‌وی، بیینین، منیش سوور زانیم، بو‌ کاری رامباریه. له‌ نه‌و باره‌یه‌وه، له‌گه‌ل (نازاد) قسه‌مکرد. گوته‌ی: پیویست ناگا، بجی، چونکه‌ هیچ که‌لکی تیه‌، جگه‌ له‌ نه‌وه‌ی، له‌ که‌نالی تاییه‌تی خۆمانه‌وه، پێوه‌ندیان له‌گه‌لیان هه‌یه و به‌ ئهم زووانه‌ یه‌گلا ییده‌که‌ به‌ نه‌وه، منیش نه‌چروم. شیدی نه‌وه دوا هه‌ولی پێوه‌ندی نیوان (کومه‌له) و (پاسزک) بو‌وا!

یه‌که‌مین دانیشتن: گۆبوونه‌وه‌یه‌کی گۆپیری سه‌یر!

دوا‌ی نه‌و دانیشتنه‌ی له‌گه‌ل (نازاد) کردمان، ئیواره‌ی یه‌که‌مین روژی جه‌ژنی قوربان بوو، من و (سه‌روه‌ت) له‌ یانه‌ی فه‌رمانبه‌ران دانیشتی‌بووین، نزیک (11) ی شه‌بو‌بوو، مامۆستا (قادر مسته‌فا) خۆی کرد به‌ ژووردا و منی بانگکرد. نه‌و کاته، نه‌ من و نه‌ (سه‌روه‌ت)، هیچمان قسه‌مان له‌گه‌لی نه‌بوو. گوته‌ی: هاو‌بیران چاوه‌ڕیتانده‌کن و کونفرانسمان هه‌یه. (جه‌لالی حسه‌که‌لۆش) پش، له‌ ده‌ره‌وه‌ وه‌ستاره و ده‌بی، هه‌ر ئیسته‌ بڕوین. منیش وه‌ک له‌بانی به‌رمه‌نه‌وه، به‌ ئهم نیوه‌شه‌وه، کونفرانسی چی؟ ئه‌ی نابێ، ماوه‌یه له‌وه‌وه‌ به‌ر ناگادارانکه‌ن؟ دیاره شتی بو‌ویداوه و ئیته نه‌مانزانیه‌وا!

هه‌رچی چۆنی بوو، له‌گه‌لیان سواربووین و رویشنین. به‌ قسه‌کانی (قادر) و (جه‌لال) دا و ده‌رده‌که‌وت، (نازاد) فرمانی پێی کردبوون. وه‌ک نه‌رکیکی ریکخستن، نه‌مانی به‌ دوا‌ی (فه‌ره‌اد) و (شه‌یرزاد) دا ناردووه‌ بو (که‌رکووک)، گه‌ر رله‌زیش نه‌بوون، به‌ نه‌و شه‌وه و به‌ نه‌و چه‌ژنه‌ بین، نه‌وا ده‌بی، به‌ شەق بیانیه‌ین! دوا‌ی ماوه‌یه، له‌ به‌رده‌می مالی (فه‌ره‌اد) دا دابه‌زین، نه‌و کاته مال‌که‌یان، له‌ سه‌ره‌تای کولانه‌که‌ی نزیک مزگه‌وتی (سه‌لیم به‌گ) بوو، به‌ شدارانی کۆبوونه‌وه‌که‌ (7) که‌سه‌بوون: من، (نازاد، فه‌ره‌اد، شه‌یرزاد، جه‌لال، قادر و سه‌روه‌ت).

هه‌موومان له‌ ژووریکێ چکولانه‌ی سه‌رکولانه‌که‌ یاندا کۆبوو‌بووینه‌وه. ژووره‌که‌ زوور بو‌وتبوو، جگه‌ له‌ چه‌ن کورسی و میزێ، هه‌چی دیکه‌ی تینا نه‌بوو. کورسییه‌کانیش به‌ شتی هه‌موومانێ نه‌ده‌کرد، له‌ سه‌ریان دانیشین. فاهی عه‌ره‌فی مه‌سته‌کی و کومه‌لی په‌رداخپان دانا‌بوو، چه‌ن مه‌زه‌به‌کی که‌میشیان درووستکردبوو، گواپه، گه‌ر سی‌خووره‌کانی میری پێیان زانی و ها‌ننه‌سه‌رمان، بلین: جه‌ژنی قوربان‌ه‌وه‌ دانیشتی‌بوین و ده‌خوینه‌وه.

سەر نهوهبوو، كهس داننهشتبوو، هه موومان به پيوه وهستا بووین، چونكه كورسبیهكان بهشی نه ده كرد، جگه له نهوهی، له ژووری سهركو لانه كه وه، دهنگمان له سهر جاده كهی خواریشه وه دهییسرا! سهر و پیک عهره فغان تیکرد و نیدی بوو به گهره لاوژی. (جهلال) و (قادر)، وهك دوو سهر بازی گویراییل وایوون، ههردووکیان لای (نازاد) وهستا بوون، وهك نهوهی بلیی، چاره بریی فرمانی (نازاد) بن و به جووته، (فهراهاد) و (شیرزاد) دایلو سن!

نهو شهوه، جگه له (نازاد) و (فهراهاد)، كهسی دیکه دهنگی لیوه نه هات. (نازاد) گلله بیهکی ژوری له (فهراهاد) و (شیرزاد) كرد، له بهر نهوه فریای هیچی دیکه نه كهوتین. باسی هیچ جزوه شتیکی گرنگ نه كرا. كاتمان درهنگ كرد و دهو روبه ری چواری به یانی بوو، هیشتا ههر سهره تامان بوو. هیچ جزوه گرنگیشمان چاره سهر نه كریبوو. كهس له كهس نی نه دهگیشت. منیش خوار دیو وه وه و خهوم ده هات. گوتم: نه مه نه كو بوونه وهیه و نه كو نفرانسه. تازه شهویش برهنگه، با بلاوهی لی بگهین. ههفته كهی دیکه، من شوینتاق بوو داینده كهم و ههر زوو دایه منیشین، هه موو قایل بوون و نیدی بلاوه مان لی كرد. (جهلال) من و (سهر وهت) ی كه یاند و نهو شهوه. له مالی (سهر وهت) نووستم، چونكه له مالی (فهراهاد) وه نزیك بوو.

به یانی كه هه ستاین، بیرم له نهو ههلسوكه وهتای (نازاد) كریه وه، له دلی خومبا دهه كوت: گهر (پاسوك) نهوه بی و كوردایه تیش وایی، نهوا نهفره تیان لی بی، پیاو له مالی خوی دانیشی و سهری خوی كزكا، گهلی له نهوه باشته، به خورای سهری خوی به شینی، هیچ نهجامیكي نه بین و دلی خهلكیش، له خوی برهنجینی!

نهو كاته (فهراهاد) له گهل خیزانه كهیدا، به میوانی چوو بوون بو (كهركوك). (نازاد) یش نهو دور براده ره ی نارد بووه سهریان و له نهو یوه، راپیچیان كریبوون. باشبوو. (فهراهاد) ههر خوی كه رابوو وه، خیزانه كهی له نهوی به جیهیشتبوو، نهگینا ههر به نهو شهوه، هه موومانی ده كرده ره وه!

دووهمین دانیهشتن

مامه (عومهر)م له (به غدا) بوو. به ههلم زانی. كو بوونه كه مان له مالی نهوان بگهین، چونكه له لایه كه وه، كهس گومانی له مالی نهوان نه بوو. مامم پیاوی بوو، ههر خهاریکی میوه فروشی و خواردنه وه بوو، له لایه کی دیکه شهوه، ماله كه یان زور چهپه كیوو، كهس هاتو چوی به نهو تاوه دا نه ده كرد.

نیواره ی رۆژی پینجشه ممه ی کوتایی مانگی (10) بوو، ناموژن و مناله گانیم، نارد بو مالی خومان. ههر زوو من و (سهر وهت) چووین بو نهوی. كه میکی پینچوو، (نازاد)

جەلال، مەنسوور و قادر) پش ھاتن. ماوھە چاوەروانی (فەرھاد) و (شیرزاد) مان کرد، نەھاتن. پاشان دەمەتەقی دامەزرا و (نازاد) کوتی: دەین، ئەو دووانە لە (پاسوک) دەرکړین، کێ لەگەڵ ئەم پېشنیازەییە، با دەس ھەلبێرئ، خۆی و (جەلال، مەنسوور و قادر)، دەسیان بەرزکردووە، من و (سەرۆت) پش مايفەوھ (نازاد) کوتی: زۆر بە لەگەڵ دەرکردنی ئەو دووانەن.

(نازاد) پشی وابوو، گەر (فەرھاد) دەرگا، ئەوا (شیرزاد) پش بەکسەر وازدینی، چونکە ئەو هیچ نەبوو، لەجی نەبروان بوو. بێ (فەرھاد) هیچی نەدەکرد. ئیدی گۆرەپانەکی بو تەختدەیی و بە ئارەزووی خۆی، ھەلماندەسوورینی، کەلکی لە ئەزموونی کارکردنی نیاومان وەرنەگرتوو، کە شتی باومرم پشی نەیی، ھیز نییە، بەسەرما پېسەپینی!

ئینجا من ھەلمدایە و کوتم: من بروام بە ئەو زۆربەییە، با ئەمەش نەکەین بە بەزمەکی (پېنجوین). دەیی، ئەو دوو ھاوپیرو بانگکړین و قەسیان لەگەڵ بکړی. تا بزائین، بوچی نەھاتوون، گەر خویان کاریان لەگەڵ نەکردین، ئیدی نیوہ بوچی بەریان دەکەن؟! ئەمە کە پارتە، ئیوہ داتان مەزاندووە، ھېچ جۆرە شتیکان نییە، کۆبوونووە ناکەن، پېوړو و پروگرامتان نییە، ئیدی بوچی لۆمەیی سەرکوبایەتی کونی (کاژیک) دەکەن، نەوانیش ھەر پارتەکیان دامەزراند و ئیدی پالیان لی دابووہو!

چگە لە ئەوہی نازانم، ئەم کۆبوونووانە ناوہنن چی؟! ناخر کونفرانس دەین، چەن لیژنەیکە جیاوازی تینا ھەلبزیرری، ھەر لیژنەیکە بە جیا، کاری خۆی راپەربینی، پاشان ھەموو ھاوپیروان، گوی لە راپۆرتەکان بکړن و بە گوی دەنگ، پەسەندیکەن، چگە لە ئەوہی دەین، راپۆرتی ریکخستن، دارایی و گشتی نامادەکړی، باسی بەوشی (کوردستان) بکړی، پلاقی دوور و نزیک لائری، پاشان لە کوتاییدا، سەرکوبایەتی ھەلبزیرری.

ئینجا (جەلال) و (قادر) پش ھەلبانداپ و کوتیان: ئەم فسانە راستن و با مۆلەتیکە دیکەیان بەدەینی، (نازاد) پش ھېچ چاریکی نەما و کوتی: ناخر ئەم جارەش نایەن، منیش کوتم: من بانگیانەدەکەم، کوتی: بە بروای تۆ، چی بکەین و کەیی کونفرانس بکړین؟! کوتم: ئەم ماوھە، لەسەر کاری خۆمان بەردەوامدەین، پاشان کونفرانسی خۆمان دەکړین، بە مەرجی دەین، (فەرھاد) و (شیرزاد) پش نامادەین، ژمارەیی ئەندامانی کونفرانسیش زیادکړی، تا زووترین ئەندام، لە کونفرانسەکەدا بەشدارین و بریاریکی بنەبیری، لەسەر چارەنووس و ئاییندەیی (پاسوک) بەدەن، گەر ئەو دەسلەتەش بە من دەدەن، ئەوا تا ئەو کاتە، من راپۆرتەکانیش دەنووسم، ھەر کاتی لە نووسین بوومەوہ، کات و شوینی کونفرانسەکەش دیاریدەکەین، ھەموویان کوتیان: باشە، لەسەر ئەو خالانە ریککەوتین و ئیدی بلاوہمان لی کرد!

بەزمی خوالیڭو شېبو مامە شېخ عومەرم

وا بربار بوو، ئەو شەو مام بېتەو. من و (سەرۆت) لە ئەوی مابووینەو. سەیری تیلیڤیزیۆنمان دەکرد. لە پەڕیەکە لە دەرگەدا، خێرا کۆمەو. مام بوو، چاوی بە من کەوت. سەیری لێهات، ئاخر دەبین، من بە ئەو نیوەشەو، لە مالی ئەوان چی بکەم؟

هاتە ژۆرەو و (سەرۆت)ام پێ ناساند کەمن سەیریکی مالهەکی کرد. کەسی دیکە لێ نەبوو، ژن و منالهەکانی دیار نەبوون. بە جاری حەپەسا! مامیشم زۆر ترسۆکبوو. لە ژیاڤیدا پارتایەتی و کوردایەتی نەکردبوو. هەمیشە دەبکۆت: پیاو لەسەر تاپەتری بکۆژی، نەک لەسەر کورد بیکۆژ! هەموو شەوی نەیفارداپەتەو، خەوی لێ نەدەکۆت. گەر بەرێگەشەو بووایە و مێو و سەوزەیی بھێناپەتەو، ئەوا لە پێشی لۆرییەکان دەیفارداپەتەو. شەویش هەر کاتی بگەشتایە، مەزەیی خۆی دروستدەکرد. خێزانەکەشی هەلدەسا و خواردنی بو گەرمەدەکردەو. ئیدی تا خەوی لێ دەکۆت، تێر عەرەقی نۆشدەکرد!

دەوی ئەو کەمن ھێوربوو، گۆتی: منالهەکان لە کوێن؟! منیش گۆتم: لە مالی نیمەن، گۆتی: بو؟! ھێچ ڤویداو؟ گۆتم: نەخیر. بەلام تو خۆت بگۆرە و دانیش، ئیستە ھەموو شتیکت بو باسدەکەم. من بە تیلە چار تەماشامدەکرد، رەنگی پەریبوو، سەری لێ تیکچوو بوو، نەیدەزانی، شتەکانی لە کوێ دایە، خەریکیبوو، دلی دەتەقی، بۆیە بەکسەر ھەلپدایە و گۆتی: دە پێم بلی، بزائەم چییە، وا نیو بە جووتە لیرەن؟! گۆتم: دلت ھێچ نەکا، توژی نیشی خۆمان ھەبوو. چەن برادەریکم لە دەرەو ھاتبوونەو، لیرە چاومان بە یەکدی کەوت و پاشان ڤویشن، ئیدی کە وام گۆت، ئاگریکۆردەو، ھەر ھێندەیی مابوو، لە داخندا و لە ترساندا بەرشەقیدا، گۆتی: قەسە قور مەکا، برادەری چی؟ ئەو پیاو بەرزانە، کی بوون؟! من و (سەرۆت)یش، لە بەر پیکەنێن خۆمان بو ڤانەدەگیرا.

زانیم، زۆر لیم توورەپە، بیرمکۆردەو. توژی سەربکەمەسەری و بێترسینم. گۆتم: کەسی وا نەبوون، ھەموویان ناسیاو بوون. (عەلی عەسکەری، عومەر دەبابە و تەھا باراوی) بوون. گۆتی: جا ئەو پیاوانە، نیشیان بە مالی من چییە؟! گۆتم: بلیم چی، تازە ھاتبوون، خۆ دەریان ناکەم. بەلام یەکیکیان لەگەڵبوو، رەشاشیکی بریتی پێیوو، ھەموو سەرچاوی خۆی، بە جامانە و مشکێ بەستبوو، گۆتی: ئەو گەوا دەکێوو؟! گۆتم: بە خوا نەمدەناسی، گۆتی: بە خوا لیرە بووماپە، ھەر بە جامانە و مشکێکەیی خۆی، چوارپەلم دەبەست، دوو ڤولیم بو بانگدەکرد و یە کرتەدەنا، سەگیایی وا نیشی بە مالی من چییە؟! گۆتم: چگەردەیی زەلێشی دەکێشا، ھەرچەند مژیلیدەدا، قەرچەقەرچی لیدەھات، دەنگۆت دەمارقاچانە و ژۆرەکەشی پەڕکردبوو لە دووکەل، مام گۆتی: دەیی، ئەو کەرابە کی بوویی، وا دەمارقاچانی کێشاو؟ گۆتم: ھەر قەشیدەکرد، دەبکۆت، سێقەتان ھەیی، نیمە کوردایەتی

دهکەین، مامم گوتی، ئە ئی ئی ئەی، ئەو سێقەتە خراپە، بە خوا من سێقەت بە باوکی
خۆشم ناکەم، گوتم: بەباخووە نازانم، کێبوو، نەمناسی، بەلام دولی که روی، گوتی:
هەوالی مامە (شیخ عومەر) بیرسە و من چاکی دەناسم، مامم گوتی: برووی بابی بەمشێ،
ودلای درۆدەکا، من کرامباوگاوی وانا، ناسم، لە ژیاڵدا نەمدیووە و ناشمەوی، ساختەچی
وا بناسم، پیاوی دەموچاوی خۆی مەلێچی، دەمارقاچان بکیشی و بلی، سێقەتەتان بێ،
حاشاوەلبلا نەدەبناسم و نەحەزیش دەکەم، بەمناسی، ئیدی خو من و (سەرودە)، لەبەر
پیکەنین ژانمانکردبوو، ئەویش لە ترساندا، بە هیچ شێوەیە ئی نەدەگی و هەستی پی
نەدەکرد، من شوخی لەکەل دەکەم، لە تاواندا گوتی: تو خوا تو ئەمە بەزەم، بە منی
دەکە؟ من ماندور و برسی، لە (بەغدا) گەراومەتووە، دەمووی، لە مالهەکی خۆم و
لەئێو مالهەکاندا دانیشم، قومی عەرەق بخۆمەووە و بنوم، کەچی تو ئەم شەر، ژیاں لی
تیکدام، منیش گونم: بە خوا ئیدی، شوینیکی دیکەم دەس نەکەوت و لە ئەو پتر، چارم
نەبوو، بلیین چی، گوی مەبەری، هەمووی بو کوردە، بە زایە ناچی و دەبی، هەموومان
قوربانی بدەین، گوتی: قەسە هێچوهرووچ مەکا، قوربانی چی، بەخوا بزائم، شتی هەبە،
قورقوراکەت دەردینم و بەهەلواستێتەدەم، من منالم ورده و دلم بە بەریبەووە نییە، وازم
لی بێنە و راستیم پی بلی.

سالی (2015) لەکەل مامە (شیخ عومەر)م لە گوتنی (باراوا).

ئىنجا زانيم، بەراستىتى و زور نىگەرانه، گوتم: بىرۈايگە، ھىچ نەبوو و تەنبا چەن بىرلەرىكى خۇم بوون، پىگەوۈە دانىشتىن و ھىندى قىسمانكرد، گوتى: نەى دەمارقاچان و سىققەتەكە؟ گوتم: نەو قىسانە ھەر بو خوشبىو، گوتى: باشە، چۈن ھەروا دانىشتوون، بو نەچوونە چاخنەيك و تا درەنگ، بو خوتان دانىشتىن و قىسەكەن؟ گوتم: ئاخىر ھەزمان نەكرد، كەس بمانىيىن. گوتى: گەر ھەروا دانىشتوون، كوا چىتان خواردورەنەو؟ گوتم: خوارىنەوئى تىدا نەبوو، گوتى: يە خوا ئىنجا دەزانم، كويونەوۈتەن ھەبوو، مردووتان نەمرى، شىتبوون، چى، بو واز لە نەم بەزەمە قورە ناھىيىن، گەر ھەر داشدەنىشتىن، نەدەبوو، شتى بخونەو و دوو قىسەى خوش بگەن؟! گوتم: يە پىويستمان نەزانى. پاشان كەمى خاوبوو و گوتى: بىرسىتان نىيە؟ گوتم: بەرەوۈللا، ھىچمان نەخواردوۈە. باشبوو، يەكسەر چوو بو موبەقەكە، شفتە و تەماتە و سەوزىيەكى زور، بوو پەرداخ و نىوقاپ ەرهقىشى ھىنا، گوتم: نەى پەرداخ بو مەن؟! گوتى: سىققەت بى، ھەر دانىكت نەوۈندە دەرىي، دەمى لى نادەى، بىرۇ، با كابراى مشكى بەسەر بوت تىكا، نەوان بووۈولى خوارديانەو، منىش تا لىبوونەو ھەر تەماشامدەكردن، (سەرۈەت) پىش سەيرى مەى دەكرد و پىدەكەنى، پىگەكەى بەرزدەكردەو و دىخواردەو!

پاپۇرت

كاتى گەرەمەو بو (رانى)، بىرلەردا، شەوانە خۇم بو نووسىنى راپۇرتەكان تەرخانكەم، لە سەرەتاي مانكى (11) ەو، دەسم بە نووسىن كرد، دوو بابەتى سەرەكىم ھەلپۇارد و ھەموو سەردىزى بابەتەكانىشم ديارىكرد. يەكەمىن بابەت، سەبارەت بە رېكخستىن و ھىندى زاراۋەى ئىتتى و رامپارى بوو، لە چەن ياسىكى لاۋەكى دىكەى گىرنگ پىكھاتىبوو، ۈەك نەتەو و مەرچەكانى نەتەو، رېكخراو و جۇرەكانى رېكخراو، سەركىزىيەتى دەين، چۈن بى و مەرچەكانى چى بى، رەۋشتى گىشتى، ئەرك و مافەكانى نەندىمان، پىرۇسەى رەخنە و رەخنەلەخۇگىرن، ئاكرەۋى و دىكتاتور، سىستەمى دىمۇكراسى و دىكتاتورى، چۈن دەتوانىن، رېكخراۋىكى نەتەۋەى بەھىز و رېكۇپىك دامەزىتتىن ... ھىندى باسى لاۋەكى دىكەشى تىدابوو. دوۈمىن بابەت، سەبارەت رەۋشى نەو سەردەمەى (كوردستان)، بەرەى كوردستانى، پارتەكان، ھەنگاۋەكانى نەم قوناغەمان و بارى نىوخۇى (پاسۇك) بوو، جگە لە نەۋەى رولى (گاژىك) و ھىلى راستكردنەۋەى (پىنجوین) ىشم باسكردىبوو، رەخنەيكەى توندىشم لى كرتىبوون.

دوا بریار

دواى نورهى باسه کاتم که لاله کرب زورى نه مابوو، به ته و لوى لېښه وه. نېواره دى روژى پنجشتممى مانگى (11) بوو. له (پانى) که پامه وه و له باخى گشتى (نازاد)م بينى. يه که مين شت، هه والى له سيده داني به وانشادان (شه هاى شيخ نوري، جه عفر عبدالواحيد و نه نور زوراباى پى را که ياندم. داخىکى زوريان، به دلى هه رو و و کماندا کرد، (نازاد) زور بيتاقه تېوو، دهر دى دلى خوى لای من هه لږشت. له هه مان کاتيشدا، نېره يى به کومه له دهر دى، که رابه رى و تېکوشه ر و که وره يان هه پ، دواى خوشيان، ناو و ناوبانگىکى باش، يو کومه له که يان به جیديلن. بيرى نه ته وه يى و (پاسوک)يش، به نهو بيکه سى و گرفته زوره وه داماو!

هر نهو روژه، له سر شوين و کاتى کونفرانسه که، هيندى دهمه ته قيمانکرد. من پيم باشېوو، روژى (1. 1. 1977)، کونفرانسه که بگرين. چونکه شوى (31. 12)، هه موو خه لک خه رىکى يادکردنه وه دى جه ژنى سهرى سالى نوى دهن، جاده و کولانه کان چوله دهن، هاتو چو که متر دهن و که مترين که سيش به مان بينن. هيزه کانى بوژمنيش، له بهر نامه نگيران، ناگايان له نيمه نايى و له نهو باوهره شدا نين، کومه لى لاوى کورد هه بن، له نهو کاته دا خويان به کارى راميار بيه وه خه ريکه کن، (نازاد) زورى پى باشېوو. (مه نسوور) يشم له نهو برپاره ناگادار کرد، که دانيشته که له مالى خويان دهن، چونکه مالى نه وان، له که ره کى شيخان و پشت مزگه وتى (بنته به ق) وه بوو، تاقه مالى بوو، دراوسينيان نه بوو، زور بهى هاتو چوى به سهره وه نه بوو.

نيدى دوا بريار شه وه بوو. من (فهراد) و (شيرزاد) بانگ که، هيندى هاو بيرى دیکه ش. له کونفرانسه که دا به شدار بن، کاژيرى (9) اى سهر له به پانى، روژى (1. 1. 1977)، هه موومان له مالى (مه نسوور) ناماده بين دوو روژ پيش دانيشته که ش، (فهراد)م دوز بيه وه و ناگادار مکړده وه. کوټى: جا که لکى هه پيه؟ کوټم: نيوه وهرن، به هه موومان هه وليکده دهن، که ره هچى لى سهوز نه بوو، نهوا هه موومان بلاوى لى ده که ين! هه رچى چوټى بوو، (فهراد)م رازيکړد، خوى و (شيرزاد)، به شدارى له دانيشتنى نه م جار هدا بکن.

سپينه مين و دوا دانيشتن

به پانى زوو هه ستام و خوم پنجاهپه وه. هه رو دى دهفته ره (100) لاپه ر بيه که م هه لکرت و به رو مالى (مه نسوور) رو يشتم. کاژيرى (9) اى رېک، هه موو هاو بيران ناماده بوون، به شدارانى کړيو نه وه که نه مانه بوون: (نازاد) مسته فا، ليوا مه نسوورى شيخ که ريمى خه فید، فهراد عبدالقادر، شيرزاد فاتح، سهروه ت موحه ممد شه مين، حوسين

موحه‌ممه‌د عزیز، عیرفان عه‌بدوللا، قادر مسته‌فا و جه‌لالی حاجی حوسین). بریاربوو، ملازم (شوان)، ه‌ردوو ماموستا (فه‌هاد سدیق) و (سدیق) ناویکی دیکه‌ش بین، به‌لام بویان ه‌ل نه‌سوورابوو. ئاماده‌بین.

ه‌موو هاو‌بیران، به‌ران‌به‌رم دانیش‌توون، میز و کوردسییه‌کیشیان، بۆ من دانابوو، تا رووبه‌روویان، راپورته‌کان به‌خوینه‌وه و ده‌مه‌ته‌قیی له‌سه‌ر بکه‌ین. له‌ کاژیری (9) تا (13)، راپورتی یه‌که‌مم ته‌واو‌کرد. پاشان کاتی نانخواردنی نیوه‌رو هات، خاتوو (ناسکه‌ای دایکی (مه‌نسور)، کهنه‌سلفاو‌یکی زور خوشی لێنا‌بوو. بوای نانخواردن و چاخواردنه‌وه، کاژیری (15) راپورتی دووهم ده‌سیی‌کرد. به‌داخه‌وه، جگه‌ له‌ (نازاد)، که‌سی دیکه‌ نه‌بوو. ده‌مه‌ته‌قییه‌ک له‌سه‌ر نیوه‌روک و ئامانجی باسه‌کان بگا! ه‌ر زوو هه‌ستیه‌یکرد، که‌ ناستی روونا‌گیری و هوشیاری رامیاری هاو‌بیران نزمه‌ زور کاریکی قوورسه‌ به‌ نه‌و کومه‌له‌ کادیره‌وه، وه‌ک پیویست بتوانین، کاره‌گانی (پاسوک) راپه‌رینین، نمونه‌یه‌کی سه‌رکه‌تووی رامیاری، پیشکه‌ش به‌ روله‌کانی گه‌له‌که‌مان بکه‌ین. سه‌رکه‌دایه‌تی پارت و کله‌ی بکه‌ین!

سه‌ره‌تا ره‌خنه‌یه‌کی زورم له‌ (نازاد) گرت، که‌ به‌ نه‌و شیومه‌یه. ره‌فتاری له‌گه‌ل ه‌ردوو هاو‌بیر (فه‌هاد) و (شینزاد) کر‌بووه. هاو‌بیران (جه‌لال) و (قادر)ی به‌ دوا‌ی‌ندا نار‌بووه. پاشان دژی بلا‌فوه‌که‌کی رۆژی (25. 1. 1975)ی (پینج‌وین) دوام و به‌ هه‌له‌یه‌کی میژوویی گه‌وره‌م دانا. به‌ نه‌و شیومه‌یه، راپورتی یه‌که‌مم پیشکه‌ش‌کرد و له‌ زوربه‌ی به‌شه‌کاندا، ده‌مه‌ته‌قیی توندوتیژ، له‌نیوان من و (نازاد)دا ده‌سیی‌کرد. هیندی جار بروای من ده‌مینام و منیش، له‌ بو‌چوونه‌گانی خۆم په‌شیمانده‌بوومه‌وه. هیندی جاری دیکه‌ش، به‌ پینچه‌وانه‌وه به‌لکه‌گانی لاوازی‌بوون، به‌لام ه‌ر له‌سه‌ر بو‌چوونه‌گانی خوی سوور‌بوو! بو نمونه:

باسی (شیرکزی هه‌ژار) و (جه‌مال نه‌به‌ز) کرا، (نازاد) گوتی: پیویسته، ه‌ردووکیان له‌ سه‌رکه‌دایه‌تیدا داب‌نینه‌وه. من زور به‌ توندی، دژی پینش‌نازه‌که‌ی راوه‌ستام و گوتم: نه‌دامانی سه‌رکه‌دایه‌تی ده‌بی، له‌ (کوردستان) بن، جگه‌ له‌ نه‌وه‌ی خۆیان لێره‌ نه‌ین، کی ده‌لی، به‌ نه‌وه‌ قایله‌بین. پیکه‌وه کاربکه‌ین؟! یا به‌ نه‌وه‌ رازیده‌بین، وه‌ک نه‌ندامیکی سه‌رکه‌دایه‌تی (پاسوک) کاربکه‌ن؟! با گه‌ر نه‌وان ده‌یان‌ه‌وی، له‌ (ئه‌وروپا) دیکه‌راوی خۆیندکاران دامه‌زڕین و به‌ نه‌و ناومه‌وه کاربکه‌ن، تا بو (کوردستان) ده‌که‌رینه‌وه. باش بوو، ده‌مه‌ته‌قییه‌کی زور، له‌سه‌ر نه‌و بابه‌ته‌ کرا و له‌ نه‌جامدا، مه‌موویان به‌ پینش‌نازه‌که‌ی من رازی‌بوون. ئیدی (نازاد) بیدنگ‌بوو.

هه‌روه‌ها باسی گرتی هیلێ چه‌ماوه و دیکه‌ستنی (پاراستن)، له‌نیو (پاسوک)دا کرا. من په‌خنم له‌ (نازاد) گرت، چونکه‌ بوای کو‌بوونه‌وه‌که‌ی مالی (سه‌روه‌ت)، له‌گه‌ل (سه‌باح

یاسین! دا، نه ههنگاو هی نابوو. هه موو به بهک دهنگ بریارماندا، به هیچ شپوه به، لاسایی (پارتي) نه که پنه وه، نهو جوړه دهزگایانه دامه زړین و له بروای هاو بیران که مکه پنه وه.

دانیشتنه که زوری کیشا، چارم لیبوو، (مه نسوړا) هر خیرا خیرا تماشای کاتزمیره که دی دهستی دهکود، دیار بوو، کاریکی ناییه نی هه بوو. چونکه له (ناسری) وه هاتیو وه. بویه کوتی: نهو راپورته زور درېزه، هر کسی مانگی دانیشتی و چن پرتو وکی بخربیتنه وه. ده توانی، راپورتیکی وا بنووسی، ناویشی نابوو: (نه تروحه که ی شیخ حوسین!) منیش که گویم له نهو قسانه بوو، به زه یم به خومدا دهاته وه، له دلی خومدا دهکوت: خرم یو کی ماندرو دهکمه؟! به لام وه لام نه لایه وه!

ماموستا (شیرزاد) بش ده میوو، پر خیده هات، جار جار رادمچله کی و دهیگوت: کاک (حوسین) راپورتیکی باشی نووسیوه، به لام کاته که مان درمنگود، ترومبیل بو (که رکوک) نامینی و دهی، نه م نیواریه بگه ریمه وه! ناخر نه م چ قسه به که؟ وه که له کونفرانسه که دا، پهک وشه ی باش و خرابی، له دم دهرنه هات، نازانم، نیسته یو په لایه تی، نه دی بچی هاتو وه؟! نایا دهیویست، به چ شپوه به، گرفته کانی (پلسوک) په کلا یگاته وه؟! پیوای ناماده نه بن، له پیتاوی باوهر و ریکخواوه که پدا، قوریانی به کانی خوی بدا، نایا چون ده توانی، رازده ی بیرو باوهر و که له که ی بکا؟!!

به راستی سه یوم لیده هات، دواي (20) سال، (کاژیک) هولی بو بلاو کړنه و دی بیری نه ته و هی له (کوردستان) داوه، نه وانهش کادیره کانی بن! سرکړده کانی (کاژیک)، نه که کاری رامیاری، به لکوو کهر تنیا هر، پیازیشیان پلکړدایه، هر گیز وه که نهو روزه و به نهو شپوه به، مایه پوچ دهرنه دچوون!

دوهمین وازه پنه نازی

(نازاد)، دواي نه و دی کوتی له هه موو راپورت و دهمه ته قیکان بوو، زانی، نهو پلانه ی دلیناوه، سهرناگری، هه ستا و کوتی من وازدینم و چیدیکه کارناکه م، کوتم: یو؟ هوکانیمان یو روونکه ره وه، کوتی: باوکم سویند خوار دووه، کهر کلری پارتایه تی بکه م، دایکم دهرده کا و لپی جیا دهیته وه، منیش نامه وی، مال له باوکم و خوشکه کانم تیکبده م، نیدی کهس قسه ی پی نه م، به راستی من دهمزانی، نه وه تنیا بیانوه، چونکه له لایه که وه، هه رچنده (نازاد)، کوره تاقانه ی دایک و باوکی بوو، به لام نهو له پیتاوی کوردایه تیدا، هر گیز کوتی به دایک و باوک، خوشک و خرم، ژن و منال نه ده د!

له لایه کی دیکه شه وه راید مزانی، من به ربه ره گانیده که م و دهم وی، پنه و پایه که ی لی داکیر که م، له هه مان کاتیشدا دهیویست، یو هه موو هاو بیران به گشتی و یو (فهراد) به

تایبتهی بسهلمیتی، بی نو هیچ جوړه کاری سهرناکری و نیشی (پاسوک) دهوستی! واته گهر وازبینی، (پاسوک) هلدوه شیتوه! منیش گوتم: کوردایهتی په زور ناگری، گهر (نازاد) وازدینی، هرموون با بزاین، کی کاردهکا و چیتان پین دهکری؟! کهسی نه بوو، وهلامی پرسپارهکم بپاتهوه. تنیا اجهلال، عیرفان، قادر و منسوور، زوریان لی کرد، وازنه مینی و کاریکا، بهلام سهیر نهو دهو، (نازاد) به هیچ جوری، باسی گرفته کانی نیوان خوی و هردوو نیارهکی (فهراد) و (شیرزادی) نه کرد، که پیشتر به باسی نهولنهوه، سهری نیمه و خوشی جهنجالکردبو!

په شیمانبوته و میکی چاو وروانکراو

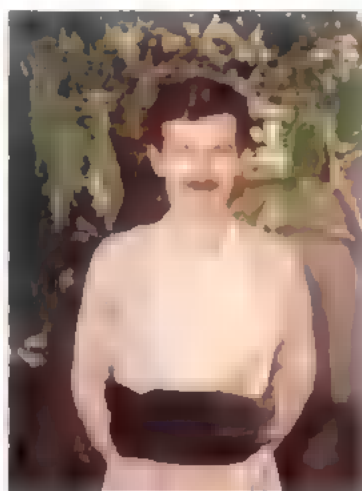
له نو کاته دا، دایکی (منسوور) له درگهی دا و هوموومانی گوږولاخکرد، (منسوور) پانگکرد پاشان هاتوه و گوتی: هوالیکي سهیر. نهوه (سرداری سهید خهلف) بوو، (ستاری) برای له نیوشاره و دهپو، نویتریکي (پاسوک) ببینی، منیش په کسر پیم گوت: پینی بلی، دوو کاژیری دیکه بیتوه و وهلامهکی لی دهگیرینهوه، چونکه من دلنیشته کم به رینه دهبرد.

نیمجا باری کوفرانسهک گورا، (نازاد) هستایه سهری و گوتی: من و (منسوور) دهچین، منیش په کسر له قاندا کرتم و گوتم: تو دهلی، من به هیچ شپویه کارناکم، نایا وهک کی دهچی؟ په کسر بایدایهوه و گوتی: نیسته، بارودوخیکي نوی هاتووته پشهوه و دهی، نو هک له کیس خومان نه دهین. (ستار) و نهران له (پاسوک) دا ریکه یین و جینی خومان، له نیو هیزه چه کارهکاندا بکهینهوه، من دهزانم، کارهکان بی من ناروا، بویه بریارمدا، وازنه مینم و بهردهوامیم، منیش پیکه نینی کرتی، سهیریکی هاویرهکانم کرد، کهسی نه بوو، پینی بلی: نهی ناترسی، باوکت واز له دایکت ببینی؟!!

پاشان گوتم: گهر (نازاد) په شیمانبوتهوه و کارمان له گهل دهکا، ولېزانم، نو گرفته ته وراو بوو، راپورتهکان خوېترانهوه، دههته قینی تیروته سالیان له سهر کرا، نیستهش کاتی نهوه هاتووه، دهنگیان له سهر بدهن، نایا لاتان په سندن، پانا؟ به تیکرای دهنگ هوموویان په سهندیانکرد، گوتم: نیدی دواقوناغ ماوه، نهویش نهویه دهی، ژماره ی نه دامانی سهر کردلیهتی دیاریکری و سهر کردایه تیبهکی کاتی هلبزیری، تا کونگره دهگیری، کاروبارمکانی (پاسوک) راپهرین، به مهرچی تا نو کاته، سکر تیر دهسینشان نه کری، هر به کومل کاربکهن و بریاربدهن.

(نازاد) دهستی جلی کوردی له بهر دابوو، هستایه سهری، دهسپشی کردبوو به بهر پشینته کینا و گوتی: هلبزاردنی سهر کردایهتی، هینده کاریکی گرلن نییه، من و (فهراد)

شیرزاد مه‌نسور، جلال و عیرقان، ئەندامی سەرکردایەتی دەبین. کەس ڕەخنەی
 ھەیە؟! کە ئەو قسانە یکرد و ئەو ھەلوێستە ناشرینە ی نواند، یە کسەر وەک (سەردام
 حوسین) ھاتە پێش چاوم و زانیم، ئەو ھەموو شەرە ی بویە دەفرۆشت، خوی تەسکە کردەو
 و دە یگوت: نایکەم، بۆ ئەو ھە ی کەسی نەین، قسە لە قسەیدا بکا و رۆلی کەلە گایەتی خوی
 ببینی. منیش گوتم: بەلێ، من ڕەخنەم ھەیە، چونکە من لێرە، مۆمیا نە کراوم! گوتی: تۆ
 تەنیا کە سبکی، ڕەخنەت ھەیە، ئیمە زۆریەین و زۆر بەش، واتا بێمۆ کراسی. منیش گوتم:
 تۆ جاری دانیشە، با دەمە تەقیەک لە سەر ئەو ئەندامانە بکەین، کە بو سەر کرایەتی
 ھەلتیژاردوون، گوتی: فەرموو.

لە (مەنسور) ھوێ پێیدا ھاتم و گوتم: لە سەر کرایە تێدا چ کاریکی یین دەسپیری؟ گوتی:
 دەیکەم بە لێر سەراوی روشنپیری (پاسوک)، گوتم: (مەنسور) یە کەم لە (ناسر) یە،
 مانگی جاری دیتەو. (پاسوک) پێویستی بە یەکیکە، ھەمیشە لێرە یی، بخوینیتەو و
 خوی پێگە بەنی، دوو دەم: ئەو بو ئەو کارە ناشی، چونکە لە برووی روشنپیری یەو، لاواژە
 و کاری ئەو نییە. گەر بلیی، دەیکەم بە لێر سەراوی پێشمەرگە ی نێوشار، ئەوا من ھیچ
 قسە یە کەم نییە. گوتی: راستە، بەلام زۆر گرنگ نییە، خۆم یارمە تێدە دەم.

گوتم: ئە ی (جلال) و (عیرقان)، چیان یی دەسپیری؟! گوتی: (عیرقان) لە سوپای (عیراق) دا
 عەریف بوو، شەرەزای کاری سەربازی و پێنسییە کاتی سوپا ھە یە، دەیکەم بە
 لێر سەراوی کۆمیتە ی سوپایی. (جلال) یش دەیکەم بە لێر سەراوی پێشمەرگە ی نێوشار،
 منیش گوتم: ئەمە وەک ئەو ھە ی، کە لە بەردەم سەک و ئیسک لە بە دەم ئەسپدا داننی.

ناخر (مه‌نسوور) کولیزی سه‌ربلزی (عیراق)ی ته‌لوکریووه. له دهره‌وه سه‌رلقبووه. له (کاژیک)یشا نه‌ندامی کومپته‌ی سوپایی بووه. تو تازه ده‌یکه‌ی به‌ لیهرسراوی روشنبیری؟ خه‌ریکبوو، پرسپاری (شیرزاد) و (فرهاد)ی لی بکه‌م، (مه‌نسوور) کوتی: من شوینه‌که‌ی خوم، بو هاویر (حوسین) چوله‌که‌م. (جه‌لال) و (عیرفان)یش، هر به‌مه‌مان شیوه مه‌ستان و کوتیان: نیمه‌ش هاویر (حوسین) داده‌نین. منیش کوتم: زور سوپاستان ده‌که‌م. به‌لام نیوه شوینه‌کانی خوتان بۆچی بو من چوله‌که‌ن؟! ناخر نیوه کی هه‌لیژاردوون، تا پوسته‌کانی خوتان به‌خشنه‌وه؟! خو جاری هه‌لیژاردن نه‌کراوه و کس نه‌ندامی سه‌رکریایه‌تی نییه، نه‌وه ته‌نیا رای هاویر (نازاد) و هر له خویه‌وه، شیوه‌ی داناوه!

ئینجا (نازاد) کوتی: نه‌ی تو ده‌لیی چی و کیت لا په‌سه‌نده؟ کوتم: من ده‌لیم، پزویسته، هه‌موو شتی به‌ شیوه‌یه‌کی ریکوپیک و دیموکراسی به‌ریوه‌بچی. پشه‌کی ده‌بی، ژماره‌ی نه‌ندامانی سه‌رکریایه‌تی دیاریکه‌ین. تا بزانی، چن که‌سمان ده‌وی. پاشان ده‌بی، هه‌لیژاردنه‌که‌ین. هر هاویری نازاد، له نه‌وه‌ی خوی ده‌پالیوی، یا کی هه‌له‌بژی‌ری. کی زوربه‌ی ده‌نگه‌کانی هینا، نه‌وه دهرده‌چی، (نازاد) هه‌ستایه‌وه و کوتی: نه‌وه بو کونگره داده‌نین، نیسته نیمه که‌مین و ناتوانین، نه‌و کاره‌که‌ین. منیش کوتم: من جاریکی دیکه، کاته‌جاره‌که‌ی (پینجوین) دووباره‌ناکه‌مه‌وه، هه‌لیژاردن نه‌که‌ین. من به‌ هیچ شیوه‌یه ناماده‌نیم، کویتان لی بکه‌م، کوتی: باشه، که‌ر تو له ئەم چن هاویره، سه‌رکریایه‌تی بو (پاسوک) هه‌لیژی‌ری، کی هه‌له‌بژی‌ری؟ کوتم: پیم وایه، له‌نیو ئەم هاویرانه‌دا، ته‌نیا (3) که‌س شایانی نه‌وه‌ن، بو سه‌رکریایه‌تی هه‌لیژیرین، من، تو و (فرهاد). من بو ریکخستن، تو بو نووسین، (فرهاد)یش بو پیوه‌ندییه‌کان، ئەمه سه‌رکریایه‌تییه‌کی ناشکرا و مه‌یدانی ده‌بی. به‌لام (3) که‌سی دیکه‌ش هه‌ن. که‌ من هه‌م له‌گه‌ل کریوون، ته‌نیا دوا‌ی کونفرانس، به‌ نیوه‌ی ده‌ناسینم، که‌ر رازیبوون، نه‌وا نه‌وانیش وه‌ک سه‌رکریایه‌تییه‌کی هشت په‌رده و نه‌ینی. کارمان له‌گه‌ل ده‌که‌ن، نیوه پیویسته، ته‌نیا هر بیر له خوتان و نیسته نه‌که‌نه‌وه، چونکه هه‌موو شتی هر تو بی:

یه‌که‌م: کاره‌کانت بو به‌ریوه‌نابری.

دووه‌م: هر تافه‌تچوو، ئەم جاره‌ش وازدینی، (پاسوک)یش په‌کیده‌که‌وی و راده‌وه‌ستی. سێهه‌م: هیشتا (به‌عس) زه‌ه‌ری پی نه‌برووین و ریکخستنه‌که‌مان ناشکرا نه‌بووه. که‌ر سبه‌ینی نیمه‌ گیراین، نه‌وا نه‌و (3) هاویره‌ی دیکه، له‌سه‌ر کارکردن به‌رده‌وامده‌بن. هه‌روه‌ها ده‌بی، بیر له نه‌وه‌ش بکه‌ینه‌وه، کریمان یه‌کی له ئەم هاویرانه‌ گیران و ناوی نیمه‌یان دا، نیمه‌ش یا ده‌گیرین، یا راده‌که‌ین. نه‌و کاته نه‌و سیانه‌ی دیکه، شوینه‌کانمان

پرده‌کنه‌وه و سه‌رکردابه‌تی (پاسوک) ده‌کن. (نازاد) گوتی: نهمه کونفرانس و ده‌بی، ناوی نه و سپانه‌مان پی بلی. منیش گوتم: هم‌وو شته‌کانم بو روونکرنه‌وه، ناوی نه و سپانه، تنیا له نه و کاته‌دا ده‌لیم. ئینجا گوتی: ئیمه تازه، سه‌رکردابه‌تیمان هه‌لیژل‌ودوه و دهمه‌نه‌قی ته‌واویوو، گوتم: گهر نه و هاو‌بیرانه، به نه و خوسه‌پاندنی تو رازبین، هیچ هیوایه‌کم پشان نییه. هه‌روه‌ما ناتوانم، له‌گه‌ل تو‌شدا کاربکهم، گهر نه‌وه ره‌فئارتین. ملی خوشم به‌خو‌رای، له چه‌قوی که‌س ناسووم، توش هه‌ر جاریکم دم‌خه‌له‌تینی، له‌به‌رنه‌وه منی ئیدانیم و داوای سه‌رکه‌وتنتان بو ده‌گه‌م!

ده‌فته‌ره‌کانم کو‌کرده‌وه، ویستم، بڕوم. (نازاد) گوتی: نه و نووسینانه، کونفرانس برباری له‌سه‌ر داوه، مولکی (پاسوک) و نایی، بییه‌ی. منیش گوتم: کام کونفرانس و کام (پاسوک)? ئهمانه هه‌موویان خۆم نووسیوو‌م، شتی زۆر گرنگیان تینا هه‌یه و ناوی ناشکرای خه‌لکی تیدا نووسراوه، هه‌رناکه‌م. لای نیوه بی. گوتی: من جاریکی دیکه‌ی ده‌یفوخینه‌وه و هه‌ر کاتی ویست، ده‌ستده‌که‌ویته‌وه. به‌ ناوی (پاسوک) ب‌شه‌وه ناگادارته‌که‌سه‌وه، پی‌ه‌مندی به‌ هه‌ر هاو‌بیری‌که‌وه بگه‌ی، یا نه‌ینیه‌کانمان ب‌رکینی، لیت قه‌بوول ناکه‌ین. ته‌نانه‌ت لای (سه‌لام‌ای براشت نایی، هیچ باسکه‌ی. منیش ته‌ماشایه‌که‌کرد و گوتم: گهر من کارتان له‌گه‌ل بگه‌م و (به‌عس) ب‌مگه‌ی، سزاکه‌ی چیه‌? گوتی: کوشتنه. گوتم: که‌واته زۆر سوپاس، که تو هینه‌ منت خوشده‌وی، ملی منت له‌ په‌تی سیداره‌ ب‌زگارکرد. من جاریکی دیکه، له‌گه‌ل تودا کارناکه‌م. ب‌پرواشم نییه، داوای نهم هه‌موو شه‌ره‌ده‌نووه‌که، ریکخراو ب‌رووسته‌گه‌م، سه‌ریشان لای تیک م‌ده‌م، پی‌ه‌ندیش به‌ که‌سه‌وه ناگه‌م. هه‌ر کاتی وه‌ک براده‌ر، نه‌ک وه‌ک هاو‌بیر، هه‌ر کاربک‌تان به‌ من هه‌بوو، ناماده‌م بۆتان جیه‌جیه‌گه‌م. پی‌ویستیش ناگا، هه‌ره‌شه‌به‌که‌ی، چونکه‌ نه‌ک هه‌ر لیتان ناترسم و ئیسته، هیچ‌تان ب‌ر ناگرێ. به‌لکوو (10) سالی دیکه‌ش خه‌باتیکه‌ن، نهمه‌ کردار و ره‌فئارتانین، به‌ نه و شیوه‌یه‌ ب‌یربکه‌نه‌وه، تا ماون، به‌ هیچ نابن و چوله‌که‌یه‌ کیشتان پ‌ن ناوه‌رووت ناگرێ! ئیدی من چورمه‌ ده‌ره‌وه و نه‌وانیش به‌ دوامدا هاتن.

نیواره‌بوو، دوتیا تار‌ب‌بوو، (سه‌رداری سه‌عید خه‌له‌ف)، له‌ ده‌ره‌وه چاره‌ڕینده‌کرد. من و (سه‌روه‌ت) که‌می لیتان بوورکه‌وتینه‌وه، (سه‌روه‌ت) گوتی: چاوت لیتوو، هیچ که‌لکی نه‌بوو، نهم پیاوه‌ هه‌رگیز چاک نایی، منیش ولزده‌مینم. منیش گوتم: ئه‌ی بو له‌ نه‌وی هیچ قسه‌ت نه‌کرد? هه‌زیش ناگه‌م، له‌به‌رخاتری من وازیینی، به‌لکوو ده‌مه‌وی، خوت به‌ نه و ب‌روایه‌ بگه‌ی، که (نازاد) هه‌رگیز چاک نایی، که‌س له‌گه‌لی هه‌ل ناگا و ناتوانی، له‌ده‌س دووروویی و که‌له‌گایی خۆی رزگارکا، نه‌و کاته وازیینه. کی ده‌لی، منیش ماوه‌یه‌کی دیکه، تینه‌هل ناچمه‌ره‌?

سهر نهوهو، من نهو هه موو داگوکيهه، له (فه رهلد) و (شیرزاد) کرد، نهوانيش سهریان ناخستبوو، متهفیان له خویان بریووو، دیاره (نازاد) باشی ناسیوون، چون پیاویکن، بویه له پاشمه، به نهو شیوه خراپه باسیده کردن، کهچی نیسته، موو به بهیتاندا ناچی، له نهوه دهچی، دووینوی یهک دراوین، له بهر نهوه په له مهکه، نایینه دیان یاش نایی و چندین جاری دیکمهش نیکه چنهوه! نیدی له یهکدی جیابووینهوه.

منیش به دهه نهو داخ و په ژلره و ژانه گرانه (پاسوک) هوه، خوم گه پانده لای مامه (شیخ عومره)م، له بهر خومهوه ده مگوت: نهه شوو شیخه گم، دهردی دلی بیمارم تیمار نهکا، پرواناکم، خو له چاوتم بگوتی! نیدی به نهو شیوه به، کوتایم به هه موو شتی هینا، به لام سوور دهمزانی، تا سر کهسیان له گهل (نازاد) هل ناگن و هر زوو وازدینن، ته نیا له نهوه دهرسام، (به عس) دهسیکیان لی بووه شینی، نهو کرره گنجه چاکانه، به خورایی تیدابچن!

له راستیدا، من به هیچ جزری، هه ولی ناگوکی و بوو بهریم نه داوه، ته نانت نهو دهنگو باسانم، بو (سه لاج)ی براشم نه گتراهوه، نهک له بهر هره شه کهی (نازاد) بووین، به لگوو حه زمه کرد، نهو هاویرانه خویان، له راستی نیگن و بریابدن، که چن دهروو نیکی نه خوشی ویرانی هه به و هر تاوه ناتاوی، هه رایهک دروسته کا و به یه کیکه ره دهیگری، سووریش دهمزانی، هه موو میزی (پاسوک) گوبنهوه، که نهو کاته، له (20) کهس تیه پری نه به کرد، جووچه قازیکیان پی سهرنا پری!

به لام نهو هبله هچو وکانهی، له نیو کریکارانی (پنجوین) و (پانی) و هلی کچانی زانگودا درووستم کردبوون، نه نهوان لیان پرسیدهوه، نه منیش تاوه گانانم دانی، هه رچند (نه حمه) له (پنجوین) هه هات و گلله یه کی زوری کرد، کوتی: تا نیسته، کهس پیوهندی پیوه نه کردووم، منیش گوتم: له بیر خوتی به ره وه، چونکه نهو ریکخواوه نه ماوه!

سهر دانیکی چاوه پروانته کراو!

روژی دواي کونفرانسه که، به یانیه کی زوو بوو، هیشتا له نیو جیدا بووم، له دهنگی زهنگی دهر که که راجله کیم، مقاله کان کردپانه وه و سهرم کرد، (نازاد) بوو، خوی کرد به زووردا، سلاوی کرد و دانیشت، زور داوای لیووردنی کرد و کوتی: بویه به نهه به یانیه زوه هاتووم، یه کم له پری کاره وه هاتووم، دوه میش گوتم، با لریایکه وم، نه با یکه پینه وه بز (رانی)، منیش به خیر هاتم کرد و به رانی بهری دانیستم، گوتم: فرموو، کوتی: با سهرامت به کونفرانسه که، هیندی قسه بکهین، منیش گوتم: کونفرانسی چی؟ تازه هه موو شت کوتایهات، باسی چی بکهین؟ کوتی: تو نایی، لیم زویری، چونکه من و تو، نهک هر

هاویری به ککین، به لکوو براین. من هرگیز واز له تو ناهنیم، کلدیری له تو کوتر و باشترمان نییه. نهو شتانهی تو نووسیووت، هر هه موویان راستن و بروام پیمان ههیه. هرچیش روویدا، خوا ناگداره، گوناھی منی تینا نییه. هرچی (فرهاد) نهوه بوو، تو له سرگردلیه تینا نهی. نم شهویش نهو پهیره و پروگرامم نووسیوه. نههش رهشنووسه کهیمتی بوم هیناوی. بیخوینه رهوه و بیرورای خوتی له سر دهربره. ماوهیه کی دیکه، هه موو شتی ناسایی دهینته وه.

من نهو قسانم لا سهیر نه بوو. چونکه گهلی جار، کریم لی بروبوو. به لام سهرم له نهوه سوورما بوو، دوینی نهو ههلوستهی بو تواند؟! نیسته چی دهوی، وا دیسانته وه به خم بهرنا دا؟! پاشان زور به هینتی گوتم: هرچی بوو. رویش و برابه وه. راسته، من و تو وهک براوین، به لام جاریکی دیکه نیازم نییه، کار له گهل هیچ کمینکا بکم. له نهوانته (کورستان) به جیبیم و بروم. چونکه نیازی خویندم ههیه. له بهر نهوه تلاری میواکنت. له سر تولانی من ههله چنه! من هرگیز له توش زویر نابم. به لام بهزهیم به نهو هاویرانهی دیکه نا دیته وه، که وهک مهر واپرون و توش وهک شوانیکی زورزان، باشت لیخوین. به راستی له نهو ههلوستهی دوینت تی ناگم و چه زده کم، بوم روونکهینه وه. بزانم، بر وات کرد؟ ناخر من که له (پاسوک) دا کار نه کم. پیویست ناگا. پهیره و پروگرامم بو بیتی و بیخوینته وه!

نیدی سویندیکی زوری بو خواردم، که گوناھی نهوی تینا نه بوو. له بهر بهرزه وهندی (پاسوک) ناتولنی، نهو شتانهم بو پاسکا. دهیی، هرچی چونی من، بییته وه و کارمان له گهل بکئی. تو تهیا پیوه ندیت به منته وه دهیی و ماوهیه کی زوری پی ناچی، دییته سرگردلیه نییه وه.

گوتم: من چه زنا کم. خیرم پی بکئی. به هیچ شیوهیه کیش ناماده نیم. کار له گهل نهو هاویرانه بکم، چونکه وهک بیتیکی ناتاشراو وان. نه ناستی پروناکبیری و رامباریان باشه، نه ههلوستیشیان ههیه. تو به خورای سهری خوت دیشینی. به لام تو ویزلانت. نهو ههلوسته راستبوو، یا ههله بوو؟! چونکه تو له تاو (فرهاد)، خریکبوو وازینی، ناخر سه بارهت نهو، چیت بو من و (سهرهت) یاسی نه کرد؟

گوئی: من ناتوانم. بلیم، راستبوو یا ههله بوو، پوژگار نهوت بو دهه لمینی. به لام من وا ده زانم، هیچ رووی نه داوه. تو له نهوه گهوره تری، له بهر نهو جوړه شتانه، واز له (پاسوک) و بیری نه ته وهیی بینی. گوتم: راسته، من له نهوه گهوره ترم، جاریکی دیکه به قسمی تو ههله خه تدم. چونکه نههه یکه من جارت نییه، نم کرده وانته لی دهینم، خو باش بیرته، له (پنجوین) یش خوت له هه موو شتی دهپرانده وه، هه موو ههله و هوکانت به سهر (شیرکوی هزار) و (عوسمان رهشید) دا ساغنه کردموه. گوئی: به لینی.

کارمان له گډل بکړه وه. دواړي هموو شتیتکې یو روونده که موه. چونکه نیمه، زور پیوستان به تو هیه، منیش کوتم: نه مه تنیا رای خوته و له پشت نه دمانی سرگردلیه تیه که توه هاتووی؟ کوتی: بهی، نه وان ناران، هاتووم و ناشیې، بزانی، منیش کوتم: ده که واته، قسه که ی من دهرچوو، تو همیشه سهو داسه ری دروست گردی هیلې نه نیت و ده ته وی، یو بهر ژه وندی خوت که لکی لی وه رگری، پیکه تی و کوتی: تو ناوا من ده ناسی؟! نهوا (41) سال به سهر به لینه که یدا تپهر یوو، تا نسته ش نه مزانی، یو وای کرد و هیچی یو روون نه کړه موه!

کوتم: باشه، گر کارتان له گډل بکړه موه، مه رچیکم هیه، نهویش نه وهیه، به زووترین کات، نانیشتیکی دپکه بکړی، له بهرچاوی هاو بیره کانت، ناوی لیووردنم لی بکړی، هؤکه م یو روونکه پتوه، یوچی وات کرد؟ نهو که میه چی یوو، تو و (فهره او) دروستانکړد، نهو کاته هه لیزارینکی خاوین و نازاد ده که یز، هاو بیران دهنگیان به کی دا، من قایلیم، نامانده شم، له شانه یه کی خوار یخواره وه کار بکړم، کوتی: نهو هه ناکری و ناشیې، منیش کوتم: که واته مالارا و را باشتره، هه برابین، نیدی هه رچه ندی کرد، په پیره و پروگرامه که کشم لی وه نه کړت، مالوا ییکرد و روی.

له راستیدا، (نازاد)م زور خوشه و یست سهره پای نهو هموو هه و فیلانای ده یکرد، له بهرچاوم نه ده کړت و لیشی زویر نه ده یووم، چونکه ده مزانی، چن کوردیکی رووناکیر، به توانا و دلسوزه، جگه له نهو هی، باشترین کادیری بیری نه نهو هی نهو روزه ش یوو، به لام هه زار ناخ و داخ، له بهختی رهش و که چی کوریدا، کادیره هه ره چا که کانی نهو روزه ی بیری نه ته ره ی و (پاسوک)، دواړی وک من و نهو یو وین، نه ده یوو به سهر و چوار ... هه زار!

دواړوژمکانی کار کړن

به یانی زوویوو، پولونیه کان به دوامدا هاتن و بهره و (رانی) که راپنه وه، برپارمدا، له (رانی) بهینه موه، نیدی روزانی پنجشنبه مه و هینیش نه که ریمه وه، له بهرم و هه رای (سوله یمانی) دوور که موه، به لام له بهختی رهشی مندا، همووی هه فته یه کی نه برید، وه لاسان یو هات، که پنښمرکه پولونیه کانې نیوچه ی (پنجوین) یان کرتوه، داویان لی کردبووین، به په له بکړینه وه، منیش به په کجاری، که لوپه له کانم پنچایه وه و بهره و (سوله یمانی) که رانه وه، زوریش ده ترسام، له فرمانگی (نهم) هوه بانکمکن و هه والی پولونیه کانم لی بهرس، چونکه هیندی شهو، بهک دوو پولونی ده هاتن و یو لوبگا خوار نه وه بانگیاندم کړدم، په رنووک و نووسینه کانمیان ده بینې و دمیانه رسی: خه ریکی چی و چی ده نووسی؟! به تاییه تی په رنووک مارکسیه کان، وینه ی الینای تیدابوو، سوور ده یانزانی، خه ریکی نووسینی بابته ی رامیاریم.

له (سوله‌یماڼی) سه‌روکی کومپانیاکه پروفیسور (مارچنیک) بانگیکردم و کوتی: تو ده‌زانی، نو براده‌رانی نیمه بو کارکردن هاتون بو (کوردستان)، هه‌موویان ژن و منالیان به‌جیه‌یشتووه، به‌لکوو یارمه‌تیمانده‌ی و هه‌ولبکیان بزانی. گهر به‌پاره‌ده‌کری، بزانه، چه‌ندیان ده‌وی، ناماده‌ین، بیده‌ین، به‌مه‌رجی به‌ریانیده‌ن و نه‌یانکوژن. منیش ترسام و گوتم: بروابگه‌ن، من ناگام له‌هیچ شتی نییه و کهس ناناسم. به‌لام له‌ئوه‌دلنایان، کورد که‌سی بیانی ناکوژی. ئیدی نه‌وان بو (پوله‌ند) گهرانه‌وه و منیش، نانبراو‌بووم!

دالهدان

شه‌وی (16. 1. 1977)، له‌ده‌مه‌وه‌گه‌پامه‌وه، (کامه‌ران‌ی) برام ده‌رگی لی کردمه‌وه. کوتی: کاکه! باوکم خه‌ریکه، هه‌موومان به‌شوق ده‌رده‌کا. گوتم: بو؟ کوتی: دوو پیاو هاتون و دانیشتون، چاوه‌ریی تو ده‌که‌ن باوکم ده‌یانفاسی و ده‌لی: ده‌بی، هه‌ر نیسته‌برون، چونکه‌ئهمانه‌پیشمه‌رگه‌ن و گهر ده‌سه‌لات یی بزانی، هه‌موومان ده‌کوژن و خانووه‌که‌شمان، به‌سه‌ردا ده‌روخیتن.

چومه‌ژووره‌وه، ته‌ماشده‌که‌م، هه‌ردوو براده‌ر (ئه‌نومری عه‌لی نه‌جار) و (خه‌سه‌روی حه‌مهی مه‌ه) برون هه‌ردووکیان له‌تار سه‌رما، له‌به‌ره‌لادینه‌که‌به‌ماتی دانیشتون، ماچمکردن و گوتم: نشتانخواربووه؟ کوتیان: نه‌خیر، نان له‌کوی بخوین؟! ئیدی تیکه‌بیشتم، لای دوژمن ده‌سه‌که‌یان ناشکرابووه و به‌تایان بو مالی نیمه‌هه‌تاوه، به‌به‌له‌(سه‌لاح‌ی) برام نارد، له‌پانه‌ی ماموستایان، که‌باب و گوشتی برژاوی بو هه‌تان.

هه‌رچنده‌هیچ جوهره‌پیوه‌نییه‌که‌شتم، به‌هاوبیرانی (پاسوک)وه نه‌مابوو، به‌لام له‌لایه‌که‌وه، هه‌ردووکیان دوو براده‌ری خوشه‌ویستم برون، له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، ئایا ده‌کری، له‌ئوه‌روژه‌ره‌شه‌دا، دوو قاره‌مانی جه‌ربه‌زه‌ی که‌له‌که‌ت، له‌ده‌رگی ماله‌که‌ت به‌دن و په‌نات بو یه‌نن، ده‌س به‌روویانه‌وه بنیی و ده‌دیان نه‌ده‌ی؟! ئه‌ی کاره‌ناشیرین و دزیوه، هه‌رگیز له‌که‌سانی کوردپه‌روه‌ر ناوه‌شیتوه!

پاشان چووم بو لای باوکم، خه‌ریکیوو، له‌ترساندا زاره‌ترکه‌ده‌بوو، منیش زانیم، چون ده‌ماریده‌گرم و هیوریده‌که‌مه‌وه، گوتم: تو پیاویکی موسولمان و نوێزکری، باوه‌ریکی پته‌و و ته‌واوت، به‌خوای خۆت هه‌یه، گهر لێقه‌وماوی له‌ده‌رگی ده‌ی و رووی تی کردی، به‌پیی قورغان و فه‌رمووده‌مکانی په‌یامبه‌ر ده‌ین، ده‌س به‌روویوه‌بنیی، یا ده‌سی یارمه‌تی بو درێژگی؟!

کوتی: من ئهم قسانه‌نازانم، منالم ورده، گهر ئیسته‌ده‌سه‌لاتدارانی میری یی بزانی، ده‌مده‌س هه‌موومان ده‌کوژن، منیش په‌کسه‌ر فیلمه‌عه‌ره‌بییه‌کی (فی بیتنا رجب‌ی)

چیرۆکه‌که‌ی (نحسان عەبدولقەدوس) م بیرکەوتەوه و دەمزان، له کۆیوه قسه‌ده‌کا. گۆتم: راسته‌که‌ی. به‌لام خۆ من به‌دوایاندا نه‌چووم، خۆپان هاتوون، نووانیش پیشمه‌رگن و خه‌بات بو ئیمه‌ ده‌که‌ن. به‌ نهم شه‌وه ساردوسه‌ تاریکه، پوو له کۆی که‌ن؟! ناوی خۆای لیبینه و نهم خیره‌ که‌وره‌یه، له‌کیس خۆت مه‌ده، با نهم شه‌وه لیره‌ین، به‌یانی روژ بووه‌وه، ته‌کیبیریکیان بو ده‌که‌م. کۆی مه‌ده‌ری و مه‌ترسه، خوا که‌وره‌یه. باشه‌ که‌ر من بوومایه، له‌ ده‌رگه‌ی ماله‌ ناسیاویکم ب‌دایه و جییان نه‌که‌رمایه‌ته‌وه، دوا‌یی تووشی شتی بوومایه، تو چیت پێ ده‌گۆتن؟!

نیدی باوکم، که‌می هیوربووه‌وه. پاشان چووه‌ژووره‌وه و لایان دانیشته، منیش بوته‌وه‌ی نهم بیده‌نگیه‌ بشکێنم، گۆتم: خه‌زتان له‌ دویمینه‌ هه‌یه؟! چونکه‌ دەمزان، باوکم چەن خەزی لی ده‌کا. باوکم به‌دم قسه‌کردنه‌وه گۆتی: ئا نه‌و دویمینه‌یه‌ بینه، با چوارقۆلی ده‌ستی دویمینه‌ بکه‌ین. باشبوو، هه‌موومان به‌ دویمینه‌کردنه‌وه‌ خه‌ریکبووین و باوکیشم، ترسه‌که‌ی له‌ دل ده‌رچوو!

من نامه‌قی باوکم نه‌مه‌گرت، چونکه‌ له‌لایه‌که‌وه، مالی خۆی بوو. له‌لایه‌کی بیه‌که‌شه‌وه، سوور ده‌مزان، قسه‌کانی راستن، له‌ گیانی خۆی و مناله‌کانی ده‌ترسی. به‌لام له‌ هه‌مان کاتیشدا، گوناھی نووانیش نه‌بوو، چونکه‌ ده‌بی، وه‌ک نه‌رکه‌بکی نیشتمانی و نه‌ته‌وه‌یی، دڵده‌یانیده‌ین و راژه‌یانیکه‌ین.

ئه‌و شه‌وه، له‌ نه‌ومی دووه‌م له‌ ژووره‌که‌ی خۆم، جیمان بو داخستن. کللی سه‌ریانم دانی و ڕیم پیشاندان، که‌ر شتی روویدا، له‌ سه‌رپانه‌وه‌ بۆی ده‌رچن. خوا کردی، به‌یانی هه‌ستاین و هیچ شتی نه‌بوو. هه‌ر زوو چوومه‌ده‌ره‌وه و هه‌واڵم زانی، (فه‌رمادی مه‌لا په‌زا)، له‌ فه‌رمانگه‌ی ئه‌من، (یاسینه‌ ره‌ش)ی به‌گرتدابوو. نه‌ویش له‌ژێر نه‌شکه‌نچه‌ و له‌تاو ئازاری خۆی، له‌ ئه‌وه‌ پتر نه‌یتوانیبوو، به‌رکه‌بگری، ناوی هه‌موو پیشمه‌رگه‌کانی دابوو. جووته‌برا (سه‌ه قاسم، بله قاسم و سه‌لاهی مه‌جید) گیرابوون و باشبوو، (ئه‌نوه‌ر) و (خه‌سه‌وه‌) به‌رته‌که‌تیوون و ده‌رچووبوون.

پاشان هه‌ر زوو، (سه‌لاح)ی برام نارد بو‌لای (نازاد)، نه‌ویش گۆتیووی: با نهم شه‌ویش له‌ ئه‌وی بێ، تا شوینیکیان بو ده‌دوزینه‌وه. به‌لێ، ئه‌و شه‌وه‌ش هه‌ر له‌ مالی باوکم مانه‌وه. به‌ قسه‌ی خوش و پیکه‌نین، به‌ دویمینه‌کردنه‌وه. شه‌وه‌که‌مان به‌سه‌ربرد به‌یانی من نه‌چوومه‌ده‌ره‌وه، تا ماموستا (قادر) هات و هه‌ر یه‌کیکیانی له‌ مالی دامه‌زران. دوا‌یی ئاگاداریان کردم‌ه‌وه، که‌ به‌باشی و بیکرفت، له‌ شار ده‌رچوون. به‌لام (یاسین) و هاوڕیکانی بیکه‌یان، روژی (15، 1، 1977) گیران و روژی (2، 3، 1977)، له‌ گرتووخانه‌ی (موسل) له‌ سێباره‌هران و ژانیکێ ژوریان، به‌ دلی هه‌موو نیشتمانپه‌روه‌رانی کوردیا کرد، هه‌نده‌ش مه‌ردبوون. تا بو ژووری مه‌رگیشیان برده‌بوون، کولیان نه‌دابوو، په‌لاماری سه‌رباز و پیاوکۆمه‌کێ (به‌عی)یان دابوو، هه‌ر هاواریانکردبوو. بژی کورد و کوردستان!

سهر نهو هېوړ، نیمه وهک نه رکېکې نیشتمانی، دالدهی نهو دوو برادره مان دا، که چی سالی (1988)، هه مووی چن روزی بوو، له (سویډ) بووم، کلکه (خه سهره) نک هر لپی نه پر سیمه وه، به لکور شه ویکش له ماله که بیا، روزم نه کرده وه!

سه لاهی مجید
(1977-1941)

سمه قاسم
(1977-1947)

حما قاسم
(1977-1957)

زانکوی سوله یمانی

سهره تاي مانگی دروېوړ، ناميه کم له سهره کايه تي زانکوي (سوله يمانی) په وه بو هات، تپيا نووسرايوو: هلوېستی خوتمان، سهاره ت به رازهي سربازي بو پروونگه روه، منيش به نهو پييه پيشمه رگه بووم و دوا ترش بو (ريزي نيشتمانی) که رابوومه وه، که روه کانېش لای (به عی)، هينده بې پروا و سووک بوون، به سربازيش رایان نه ده گرتن و نهو نابرووه گوره يه شيان، بېر مه وانه ده بينين، که رازهي سربازي بکېن!

نهو کاته خوالې خوشبوو (ته ها نه جيب)، بهرېوه بهری کاروباری خويي زانکو بوو، هم به مناسی و هم دروا سي شمان بوو، جگه له نه وهی زور هاورېی (نوري عومره) پور زاشمان بوو، نووسراوه کم پيشاندا و گوتی: نو له دهرچووانی ده که سی په که می کوليزه که تانی؟ گوتم: بهلی، گوتی: هر نیسته، نه شتانه م بو جيبه جیکه، تا وهک نه اندازیاری کشتوکال، له کوليزه که تان داتمه زرينين، منيش نه وهی پيوستبوو، له ماوهی دوو پروژدا، هه مووېم نامه دکره.

نهو هېوړ، روزی (13 2 1977)، فرمانی نامه زلندنه کم دهرچوو، هر نهو روزه، وينه بکم له کاک (ته ها) وهرگرت و به په له بر دم بو سهر وکی به شي بهروبوومی پرووهک دوکتور

(عەبدوللا خەلفا). گوتی: ئەمەت چون پەڕی، دەلی، لە قوورگی شیریا دەرتەیناوه؟
 گوتم: لە کاک (تەها) بێرسە. نیدی لە ئەو رۆژەوه، وەک ماموستا لە زانگو دەسم بە
 کارکرد. لە گۆل بیاکاری بوومەوه و ژیاڵکی نویم دەسیکرد.
 ئەو کۆرسە، فریای وانەگوتەوه کەوتم، چونکە سەرەتای کۆرسی بوومەمی خویندبوو.
 وانەمی پراکتیکی (بەرۆبومی ریشال)ی پۆلی چوارەکانیان بو دانام، ماموستایەکی
 (میسری) تیوریەکی بەگوتەوه. خویندکارەکان هەموویان برادەر و ناسیاو بوون. لە
 وینەی خۆلی دەرچووانی ئەو سالەشدا بەشداریکرد.

بەلگەنامەی ژمارە (8) ل (427-429)

یەکەمین خۆلی دەرچووانی بەشی بەرۆبومی کێلگە دواي دامەزراندن

دەشگیر

بەعسییە فاشتەکانی (بەغدا)، هەموو بێ و شیوازێکیان بەکاردههێنا، تەنیا هەر بۆنەوهی
 چوک بە تیکۆشەرنانی کورد داوهن، لە کۆری خەبات دووریانخەنەوه و ناچاریانکەن،
 کێنووش بو (بەعس) و دەولهتی داگیرکەری (عێراق) بەرن، برباریکی نوییان دەرکرد
 بەپێی ئەو بربارە، هەر کۆردی رایبکەردا و لە شوێشی گەلەکەماندا بەشداریبکەردایە،
 ژن و منالەکانیان دەرگرت، گەر رەبەنیش بووایە، ئەوا دایک و باوک، خوشک و براکانیان
 دەرگرتن، لە قۆژبە تاریکەکانی گرتووخانەکانی خوارووی (عێراق) توندیاندهکردن.
 یەکەمین کاروانی گرتنی کەسوکاری پیشمەرگە، لە کۆتایی سالی (1976)دا، لە شاری
 (سولهیمانی) دەسیبیکرد و رهوانەی گرتووخانەکانی خوارووی (عێراق)یان کردن، هەرچەندە
 بە ئەو کارە درێنانهی (بەعس)، کۆمەلانی خەلک پتر تۆرەدهبوون و رۆژبەرۆژیشت.
 لەسەر تیکۆشان گەرمتردهبوون، تەنانت یەک پیشمەرگەش نەگەرایەوه و خۆی

به دهسه وهنه دا. به لام کاریکی خرابی. له وره ی خه لگ کرد و کور په روه رانیښ، که متر
 نه چور نه دره وه، تا گرفت یو که سه کانیا نه نافرین. (به عس) یش یی نه وهی، گوی به
 هیچ جوړه رهوشتیکې مرویانه و یاسابه کی نیوده وله تی بدا، هر له سر گرتن، پلوانان و
 رهوانه کړننې خیزانه کان به رده ولیموو.

دوو خونچه گولی نایلون

نه توانم، زور به راشکوی بلیم: له دواي خوشه ویستی (ژيان) وه. هیندی کیژی ناسک و
 نازدارم، له زانکو ناسیود. به لام هیچانم به دل خوش نه ویستوود. به تاییه تی دواي
 هره سه که، کاتی له زانکو دهمم به خویندن کرده وه، له ژيانی تاییه تی خودا، زور
 هستم به جیهراییه کی تولو دکرد. دهمویست، به هر شیوه یی، نه و کله یی که وره یی
 پرکه موه، ژان و نازاره کانی، له نیو دل و دهر و نمدا دهر که م.

دواي نه وهی له به هاری (1975) دا که راینه وه، له دووره وه حزم له کچیکې باریکه لانه ی
 ناسکولانه ی سپیکه لانه ی نه شمیلانه ی هیمنی نیسکسوکی شهرمنی بیده نک کرد. هر چنده
 به زه رده خه نه کی سارلیوی. به نیکی تیژی چاوه ره شه کانی، ولی پیشانده دا، مه پلنکی
 یو م م هیه. به لام کانی ویستم، هه سنی ناخی پر ناخی خوشه ویستی خورسکی خومی
 یو دهر برم، قسه ی له گهل بکه م و تیپیکه په نم، تازه دره نگوو، چونکه چاپووکسواریکی
 دیکه ی نه قیندار، مهربانه هلی له دهمم خوی نه ییوو، هر زوو نه سپی خوشه ویستی
 خوی تاودابوو، له نازونه کی نازایه تی دابوو، بوکی نه نیشی نه زوکی لی فراند!

دواي نه و ناسکه پهرییه، شیدی بیرم له خوشه ویستی نه کرده وه، تا روژی له ناکاو، سالی
 (1976) بوو، له کورسی دوی پولی چواری کولیز بووم، تووشی کیژیکی شلوملی
 ناسکی مینگ بووم و نه جار، نه و خوی پیناساندم، هر چنده دهمویست، تی بگه ییم،
 که هیلانه ی دل ره نجاوه که م ویرانبوو و جی هلی خوشه ویستی تینا نایینه وه، که لکی
 نه وو، نه وه په که مین جاروو، له ژيانمدا کیژی ببینم، دهوروخولمیا و بیهوی، په لی
 هه سنی خوشه ویستیم، یو لای خوی راکیشی، ته پکه و فاقه، یو هلی دل بریناره
 خیرنه دیوه که م دانی، هر چنده تا نه ندازه یه، نامانجی پیکا، به لام دواي که زانیم، نه
 شلکه کیژ، نه یا هر له سر چاره ی به رزه وهندی تاییه تی خویه وه، بیر له م ده کاته وه،
 ناوی سازکاری خوشه ویستی، له کانیاویکی روون و بیگه رده وه ناخواته وه، هر زوو
 دواي ته پکه و فاقه ی پیره ندییه که یم پهراند و له شقه ی بالندا، هیلانه که یم به چولی
 به جیهیشت!

بینم وایه، زوربه‌ی لاوانی کورد، له نو ته‌مه‌ندا، که گیروده‌ی داوی بلداری کیزی ده‌بن و پهریزادیکیان خوشده‌وی، تمنا هه‌ر به‌یل بریارده‌ده‌ن، می‌شک و ژیری، هیچ رولنکی گرنک نابینی، بویه زوربه‌یان سه‌رکه‌وتوو‌تابن و به‌شاکام ناگه‌ن!

به‌هار و خوشه‌و‌یستی

هه‌مووی هه‌فته‌یه‌ بوو، له زانکو وه‌ک ماموستا ده‌وامده‌کرد تاقیکردنه‌وه‌کانی کورسی به‌که‌م ده‌سیبیکردبوو. منیش چاودیری تاقیکردنه‌وه‌ی پۆلی به‌که‌کانم هه‌بوو، به‌ره‌و هولی تاقیکردنه‌وه‌که‌ به‌په‌له‌ به‌رویشتم، به‌په‌یل‌کانه‌کانی به‌شه‌که‌ی خوماندا سه‌رده‌که‌وتم، کیزیکی به‌ژنوبالا ریک و که‌له‌که‌ت، به‌گاوه‌خو له‌ پشمه‌وه سه‌رده‌که‌وت و به‌ک له‌ داوی به‌ک، پل‌یکانه‌کانی له‌ داوی خو‌ی به‌جیده‌ه‌بشت!

ناوریک‌دایه‌وه و گوتی: گه‌ر به‌ ئه‌رک نه‌یی، تاقیکه‌ی می‌رووزانی له‌ کو‌ییه؟ منیش گوتم: داوی من که‌وه، منیش بو‌ ئه‌وی ده‌چم به‌لام کچ چی، هینه‌ جوا‌نبوو، نه‌تگوت، و‌ینه‌یه‌کی کرپیکراوی (حه‌لیمه‌) به‌، هه‌موو یادگار‌ه‌کانی منالیمی بیرخسته‌وه و به‌ جاری برینی کولانه‌وه! عه‌ره‌ب واته‌نی: (هه‌ر چل که‌س، له‌ به‌که‌ی ده‌چن!) تو بلنی، عه‌ره‌ب له‌ نه‌م قسه‌یه‌ی‌اندا، راستیان فرمویی؟

ئه‌ز له‌ نوو بر‌وايه‌دام، هه‌رچی ده‌رمانی به‌هۆشکهری نه‌م جیهانه‌ هه‌یه، ته‌نانه‌ت تمنا بو ساتیکیش ناتوانی، رو‌خساری شیرینی نه‌و په‌ریزاده‌ی روژی له‌ روژان، به‌ یل و به‌ گیان خوشمویستوه، له‌ بیر و هوشمنا بس‌ریته‌وه و بیرمه‌به‌ریته‌وه! هه‌رچی دوکتوری زانی نه‌م جیهانه‌ هه‌یه، به‌ نووکی نه‌شته‌ره تیزه‌کانیان ناتوانن، نیکاری نه‌و په‌یکه‌ره‌ی له‌ ده‌ی ناشاددا هه‌لکه‌نراوه، ده‌ریبیتن، بویه نیسته‌ش، کانی کیزیکی قژکالی سوور و سه‌ی چاوشینی باریکه‌له‌ی بالا‌به‌رز ده‌بینم، به‌کسه‌ر (حه‌لیمه‌)م بیرمه‌که‌وتنه‌وه!

هه‌ردوو‌که‌مان نزیکه‌ی (10) خوله‌ک، له‌ کانی دیاریکراوی ده‌سه‌پکردنی تاقیکردنه‌وه‌کان دواکه‌وتبووین. پر‌سیاره‌کان خوین‌درا‌بوونه‌وه، لینه‌سر‌لوی هوله‌که‌ خه‌ربک‌وو، له‌ تاقیکردنه‌وه‌ به‌به‌شیکا، به‌لام من هه‌ر زوو فرایاکه‌وتم و گوتم: به‌ داوی شوینه‌که‌دا ده‌که‌را، بویه دواکه‌وتوه، باش‌بوو، ریه‌اندا و هاته‌ژووره‌وه، نیدی به‌کسه‌ر زانیم، ناوی چیه‌ و له‌ پۆلی چه‌نده، چونکه‌ له‌سه‌ر نه‌و گورسییه‌ی دانه‌ش‌ت‌بوو، هه‌موو نه‌و زانیاریانه‌ی لی نووسرا‌بوو. تا له‌ تاقیکردنه‌وه‌که‌ بووه‌وه، زوو‌زوو سه‌یریده‌کردم و هه‌ر شتیکیشی پیو‌ست‌بو‌وايه، هه‌ر داوی له‌ من نه‌کرد، به‌راستی نازانم، نه‌و (3) کار‌یره‌ی تاقیکردنه‌وه‌ی نه‌و بو‌ژه، بو‌وا زوو ته‌وا‌بوو؟

له نه ماوه كورته‌دا، هرچند تاماشا مې‌كرد و سهرنجم لېده‌دا، پتر ده‌چووه دلمه‌وه. به رهنګې پېستی نالې، به جوونې چاوی سه‌وزی كالې، به دوو لېموی باخی سپنې مه‌رمې، به قژوپه‌رچمې خاوی ټيكا‌لاوې، به خنده‌ی شیرینې دوو خونه‌ګې لېوې، به نېګای جوته چاوی پر ته‌لېسماوې، به هلمسوكوټې شیرین و جوانې، به جاري هست و هوښی لاوېتی خروشانم، نېګاری په‌یګړی جوانې خوی، له كه‌لاوې ډله وېراته چولو‌هوله‌كه‌مدا هلكن، هر له په‌كه‌مین نېګاوه، تېری خوشه‌وېستی نه‌و په‌ریزاده، جهرګې برېم، هه‌وو هست و هوښ، خه‌و و خه‌يالېكې لې فراندم! تو بلنې، نه‌مانه هه‌مووېان، نېشانې له‌دایكېوونې خوشه‌وېستېه‌كې بېګرد و راسته‌قېنه‌ی نوېی دېكه‌یې؟! نه‌دی نه‌یانگوټووه: له به‌هاردا خوین ده‌جمنې و هه‌وو نارو‌زووه‌كانې مرو نوښه‌بنه‌وه؟

دواي نه‌ودی له تافېكړنه‌ومكه بووه‌وه، سوپاسېكردم، منېش لېم پرسې: خلكې كوټې؟ كوټې: (خانه‌قې)، له ډلې خومدا كوټم: به خوا كورد تاهه‌قې نېیه، له‌سهر (خانه‌قې)، ده‌جنگې و نه‌و هه‌وو خوښه‌دېړې! من واده‌زانی، (خانه‌قې) هر ناوې (نه‌لوه‌ند) و چن چاله‌نه‌وتېكې لې هه‌یه، نه‌مده‌زانی، كېژې هینده‌ته‌ر و تاسك، خوښ‌شیرین و جوانېشې هه‌یه! به‌لام هرچنده، بیرم له ته‌منې خوم و نه‌و ده‌كرده‌وه، تازه له پولې په‌ك ده‌خویند، په‌رده‌یه‌كې ره‌شې ناټومېدی، به‌سهر چاولندا دلام‌رایه‌وه و ترووسكایم تېدا به‌دی نه‌ده‌كرد!

په‌غدا

زور ښوو، له زانكو دمه‌زراېووم، ډلې (14)ی مارس و جه‌ژنی (نه‌روژ) ټيكه‌لاوېووبوون، خوښكاره‌كان چالاكېه‌كې زورېان نواند، هیندېكېان لې ده‌سكېركران و به‌نكران، روژې سه‌روكې به‌ش دوكتور (عبداللا خله‌ف) بانكېكردم و كوټې: خولېكې مه‌شقه‌پكړن، يو ماوه‌ی (2) مانگ له (په‌غدا) كړاوه‌ته‌وه، ناوې قوم نووسېوه، حمزه‌كه‌م، ماوه‌یه له‌به‌رچاو وښې، هېچ قسه‌ی لې مېكه هه‌فته‌ی داهاتو، ناوې خواي لېښنه و برو، منېش زورم پېنم خوشېوو، زور سوپاسم‌كرد.

روژې (1. 9. 1977)، خوله‌كه ده‌سپېكرد و (27. 10. 1977) ته‌واوو، واته ماوه‌ی دوو مانگ له په‌غدا، له مالي پوره (نه‌سرین)م يووم، هه‌وو به‌يانېیه، له كه‌ره‌كې (نه‌عزمیه)، پاسې تابېت راډه‌وه‌ستا و ده‌یانېرېن بو (نه‌بوغریب)، له نه‌وې سهاره‌ت به ټېكولو‌جېای داوې لوكه، چن وانه‌یه‌كې نیورې و پراكټېكان ده‌خویند، له هه‌وو زانكو و په‌یمانكېانی (عبراق)هوه، كادېټېكې نه‌كادېمېیان نارډوو، له‌نیو هه‌مووېاندا، جكه له من كورډېكې

دیکه‌شی تیدابوو، ناوی (ته‌ها ماله‌للا جاره‌للا) بوو، له زانکوی (موسل)هوه هاتبوو. له کورده‌کانی (شه‌په‌ک) بوو. هه‌ر له په‌که‌مین روژه‌وه، بووین به برله‌هر، کوردیه‌کی باشی ده‌زانی، قسه‌ی زور خوشبوو، زور حه‌زی له گالته و شوخیکردن بوو، زوربه‌ی کات، له خویندن و نیویازاریش، هه‌ر پیکه‌وه‌بووین.

په‌که‌نله‌ی، ژماره (9) ل (430)

تاقیکه‌ی نیکنۆلۆجیای دۆلی لۆکه، روژی (25 9 1977) گیراوه. له راسته‌وه: (ته‌ها)یه.

روژی (ته‌ها) له‌گه‌ل خزمینکی خویدا، به په‌که‌دی ناساندین. ناوی (سدقی یوسف ئیدیریس) بوو. تازه له کۆلیژی پۆلیسی ده‌رچوو‌بوو. هه‌ر له په‌که‌مین دانیشته‌وه دیاربوو، کوردیکی باش و کوردپه‌روهه. له ماوه‌ی نه‌و دوو مانگه‌دا، زوربه‌ی کات پیکه‌وه‌بووین. سه‌باره‌ت کیشه‌ی کورد، گه‌لی شتم بو باسکرد و به شیوه‌یه‌کی ناراسته‌وخو بیرى نه‌ته‌وه‌ییم بو پوونده‌کریه‌وه. تا واماڤ لیها‌ت. دوستانه‌تیه‌که‌مان زور په‌ره‌یسه‌ند. کاتیکیش که‌رامه‌وه، زوو‌زوو له (به‌غدا)وه، تیلیفۆنی بو ده‌کردم. هه‌موو ئاوا‌تی نه‌وه‌بوو، کۆزیکه‌ی کوردی خه‌لکی (سوله‌یمانی) بخوا‌زی، پێوه‌ندی خزمایه‌تی و دوستانه‌تی، له‌گه‌ل هاو‌زما‌نه‌کانی خویدا پتر په‌یدا‌یکا.

یاشان روژه‌به‌روژ، پێوه‌ندی نیوانمان به‌هه‌یزتر‌بوو، وای لیها‌تبوو، مانگی جاری سه‌ری لێ‌ده‌دام و له مالی ئێمه ده‌مایه‌وه. تا له نه‌جامدا، خوشکی هاو‌پێه‌کم بو دۆزیه‌وه و خواستی. نه‌وا ماوه‌ی (37) سا‌له، خه‌زانیان پیکه‌وه‌ناوه و له (بریتانیا) به خوشی، پیکه‌وه ده‌ژین.

له پښتې نهم وینه، څه وښه یه کی جوانی یو نووسیږوم و هستیکي خاوينی
دلسوزانه ی هاوریه یی دهر بریږو، روژی (5. 1. 1979) پیشکه شیکردم.

ځواننکاري و به شيکی نوئ

کاتی له (به خدا) که پامه وه، په کسره له زانکو، دهم به کارکړن کړده وه. پیش نه وه ی
بروم، به شه که مان ناوی به شی رووه کی گشتی بو. به لام که هاتمه وه، هموو شتی
گورابوو، به سر دوو به شی نویی بیکه ی جیاوازی باخاری و به رووومی کیلکه را
دله شکرابوو. به نه و پیه ی من لای دووهم ته واوگرډوو، هر له نه و به شه دایاتامه وه.
سهر وکی به ش دوکتور (هالکوت) بو. هر له پولی په که وه دمخاسی و ماموستامبوو.
پیاوکی بیده نگ، له سرخو، هیمن و زیرهک بو. به لام زور خاووخلیچک و ترسنوک
بو.

چکه له ماموستا میسریه کان، چن دوکتوریکي عمره یی به عسی وهک (عزیز رهمو،
خالد نه محمد شیراهیم و غفور) ناویک و هیندی دوکتوری کوردی بیلایه نی وهک
(عمره نه محمد نه مین، که مال نه محمد و نومیذ نوری) مان هه بوو. هه روه ها چن خاوه ن
برواتامه یه کی ماستری وهک (مهدی بهرنجی، دارا جان و یوسف ایلوکیش تازه
دامه زابوو، نیمش نه ننازیار هکاتی گشتوکال، هموومان کورډیوین، چکه له خوم،
(قادر بهرنجی، حه مه قهره داخی - حه مه بوستان، ناراس مسته فا، نه محمد نوری، فهرینه
عبدوللا و بروا موحه مه د سعید) پیکره کارمانده کرد و به کیمان باش دهناسی. به لام
(فخره دین عبدالقادر) نورکمانیوو، کورډیه کی باشی ده زانی و کوریکي باشیش بوو.

به شه که مان زور خوشبوو، هیچ گرفتیکمان نه بوو. تنیا نه و مېوو، شوینه که مان چه پک و پچوک بوو، بهر مه که ی گیرایوو. خویندکاره کان، گر وانه یا کاریکی تابه تیان نه بووایه، سریان له به شه که یان نه دما.

له زموونیکې لوی

تازه له (به غدا) که راېو مېوه، هیندی بابې تیان له گېل پولې چواره کاندې بو دنا بووم و دسم به وانه کوته وړه کړد. په که مین جار و په که مین روژم بوو، وهک ماموستا بچه پوله وړه. زور به ی خویندکاره کان هاوریم بوون. زور شهرمه کړد چونکه له ولاتی نیمه. سه ربه سستی نییه و هر له منالیه وړه، چاوترسینیا نکرېوین، به وشې شووړه ی و شهرم کړن. په ورومه یان کړېوین. کاشی گوره ش به یین، به ته وای رویمان نایه. له نیو کور و کومه لیکې جهنجالدا، به نازادی قسه بگین.

منیش نوه په که مین جار مېوو، به رانیه کومه لې خویندکار راېو ستم و به زمانی عره یی، بابې تیکی زانستانه یان بو باسکه م. به نکم به ته وای تیکچوو بوو، لېوه کانم وشکېوو بوون، فورگم نوو سابوو، به دهنکی نزم قسه مده کړد پرواناکه م، نهو روژه کس هیچ له من تیگه یشتین. تا کالیری په که م لې روی، نازانم. خویندکاره کان هستیان چون بوو؟ چیان ده گوت؟ به لام دواي نوه ورده وړه باشر بووم. به نکورووم کرایو م هر چنده خویندکاره کان، هینده باشبوون و به ریزه وړه دانیشتبوون، کاریکیان نه کړد. هستی پی بکه م، پیکه نن، یا چرپه چرپ بکه و پلارېهاوین، به لام خوم دهمزلی، شیولوم و له به که مین هه نکاودا. سه رک و نوو نیم!

دانپېدا نیکې بویرانه

له نهو ماومېدا، هه موو روژی له دور وړه وړه، که که م ده یینی، جاروبار، به روویه کی خوش و به زهر دخنه په کی شیرینه وړه، پوژباشمان له په کدی ده کړد. دواي مانگی، تاقیکړدنه و مکانی کورسی دووم ده سیمیکړد. ربکه کوت وایوو، زور به ی کات من به سه ریانه وړه چاودیر بووم. هر روژه تا روژی دمدی و تا ده هات، پېوه ندېمان پتو تر ده بوو. نینجا زانیم، خه ریکه به ته وای، جیی خوی له دلمدا ده کاته وړه وام لېهات، سوراخیکه م و هه والی به رسم، هر زور بیستم، هینشتا هاوریی کوری نییه و نه گیراوه! دواتاقیکړدنه وړه بوو، خوی و هاوریکه م، بو به شه که ی خومان بانگ کړد و دواي چام بو کړد، گلی قسه ی خوشمان کړد. دواي زور به راشکاوی پیم گوت: من ته مه نم (27) سال و دهمووی، ژنیتم. له نیو نه م هه موو گوله جوانانه ی، له نه م باخه گوره په ی زانکودا ده یانینیم، له نو بوخوشت و جوانترم نه دیوه، ده للی چی؟

دیاره هستی به شتی گردبوو، زور باش تیگه بشتبوو، بوجی بززی دهگرم، بانگیدهگرم و خومی لی مزیکدهگمهوه بهلام پرواناکم، له نهو باوه رهدابوویی، هستی خوم به نهو شیویه دهرېم، داوای لی بکم، شووم یی بگا، چونکه داواکارییهکی کتوبری چاوه پروان نهکراوبوو! یویه سوورسووریوویوویوه و سهری داخستیوو، پاشان سهیریکی هاوریکه کی کرد و گوتی: ماموستا به راستی نازانم، چی بلیم، بهلام دوايي وه لانددهمهوه. بو روزی دوايي، خوی به ته نیا هات و گوتی: حمزدهگم، جاری هر هاوریین و باشتر یهکدی بناسین. نامه یه کیشی به عهره بی نووسیوو، له نیو دهفتريکا شار دبوویه وه، دلیمی و روی، له نامه که دا نووسیوو: من دایک و باوکیکی هزار و پیرم هه، برلیه کم له بوردوومانه که ی (قلادزی) یا شهیدبووه، شسته ش (7) خوشکین و تاکه برلیه کمان هیه، نهویش نه اندازیاره، کلردهکا و به خیوماندکا، ههرو هیوای من نهوویه، زور خویندهگم تهراوکه م و یارمته کی سوکارم بدم، نهه بارودوخی خیزانه که مانه، جا خوت بیری لی بکرموه، نایا ده توانم، نیسته شووبکم، من هیشتا تازه له پولی یه که بر دوو دهردهچم؟!

منیش که نهو نامه یه م خوینده وه، هینده ی بکه لام خوشه ویستربوو، بریارمدا، خوی چونی یی خوشین، هر به نهو شیویه، پیوهندی له گه ل بهیستم، دواي دوو ههفته بینیمه وه، خوی به ته ماشاکرینی وینه ی سهر دیواری دالانه که ی به شه که مانه وه سهرقال کردبوو، له نهو دهچوو، شهرمبکا، منیش چووم بو لای و سلوم لی کرد گوتم: نامه که تم خوینده وه، سوپاس بو نهو چن دیره جوانه ی نووسیوووت چونکه زور به راشکاوای و راسگویانه نووسیووته، منیش له خیزانیکي دهوله مند نیم، ههژلویش هه رگیز نهنگی نه بووه و نییه، حمزدهگم، خوت چونت دهوی، هر به نهو جوړه ش، پیوهندیمان به ردهوامین، تا که ر زانیمان، شتیکی لی سهوزدهبی، نهو کاته قسه له هواسه رگیری بکین، بهلام هینده بزانه، من له نیسته وه چه بکه گولی خوم دوزیوه ته وه! له نیو هاوریکانی خومدا، ناوی کهانمان نه دهمینا، به لکوو هر که سه، یاری خوی به (جووجه) ناوده برد، تا که س نه زانی، پاسی کی دهکین، روزی پیم گوت: تو له میژه، لای من (جووجه) و له مه وداش، هر به (جووجه) ناوت نه بهم، گوتی: (جووجه) چیه؟! گوتم: مثالی ساوا، هیشتا به ته وای فیری سه نه بووه و ناوی شته کان نازانی، کاتی میروویه کی چکولانه ی بی زیان، به ته نیشیدا دهروا و دمیینی، نازانی چیه، دهیه وی بیکری و یاری له گه ل بگا، بهلام بوی ناکیری، به پیکه نینه وه ده قیزینی و دملی: (جووجه)، چونکه ناوه که ی نازانی و هر به نهو شیویه ده توانی، رافه له هستی خوی بکا! گوتی: جا من هینده خوشه ویستم؟! گوتم: برو، له نهو مثاله چکوله یه بیرسه، بزانه،

کاتی ئو گېئله بهر چکولانه به دبېښي، چوڼ له خوشياندا به قېږيښي، پېده کښي و هاورېدکا: (جووچه) گهر له بهر نه وه نه بې، خوشېده وي، نه گېڼا بو وا دهکا؟ گوتې: نه وه لامه ي نه وه لامې توشه؟! گوتم: که ي نه و زماني گرت و هستي خوي بو گېئله بهر که دهرېري، نه و کاته منيش و دلامتده مه وه! پېښکښي و هيچي دیکي نه گوت، نېدي که مې پياسه مانکرد و پاشان جيا پورينه وه. به لام جيا پورنه وه ي نه م جاردم، به نوميد و ميوايه کي که شه وه بوو. له نه و روژه شه وه له گېل (جووچه) دا، روژ به روژ پيوه نيمان به مېز تر ده بوو. بلداريه کي خاوين و پيوه ندييه کي بېگهر د، له نيواناندا درووستېوو.

نه وه ي نېي دترسام، روويد!

دواي نه وه ي دوو بهر دې، له نيو (کومه له ي مارکسي - لينيني) دا په يدا بوو، باليکيان به ناوي (کومه له ي رهنجدراني کوردستان) وه لي جيا پووه وه. کوتايي مانگي (4) و سهر داي مانگي (5) ي سالي (1977) بوو، به عسيه کان نه داميکي ناوداريان (برايم حمسن) گرت. نه وېش بهرگي نه شکه نچه ي نه گرت، ناوي هه موو نه وانه ي دهيناسين و له ريکخسته که ياندا کار يانده کرد، درکاندې، په کي له نه وانه، (برايم خليل) بوو.

نهم هاورېيه، به پېشه واي نه و ريکخسته ياد نه را. دواي نه شکه نچه يه کي زور، شه هيد دېښ، (نازاد) و (فرهاد) پېش، به نيازي نامه زراتدنې بهر يه کي کوردستاني، پيوه نديان له گېل نه و کومه له دا هه بوو. بويه ناوي نه وانش ده دن و روژي (4.5.1977) هه رووکيان ده گېرين. ولته دواي کوفرانسه که، نزېکي (4) مانگي خاياندا!

به ياشيهک زوو له ماله وه نان و چامان ده خوار د، خاتو (له علي) هاورېي (نازاد) و دليکي، به گريان هاتن بو مالي نيمه، هه والي گرتي (نازاد) و (فرهاد) يان پي رکه ياندم، هه رچنده نه و کاته، من به هيچ جوړي پيوه نديم پيانه وه نه ما بوو، ته نانه ت له سهر جاده ش نه مده دين. به لام نه وان ناگايان له نه وه نه بوو، هه ر هينده يان ده زاني، من هاتو چوپانده که م و دوستيکي نزېکي (نازاد) م، له بهر نه وه هانايان بو من هيناوه، وايان ده زاني، من کار يکم پي ده گري و ده توانم، يارمه ت ييانېدم!

به راستي که ليکم پي ناخو شېوو، نهک هه ر من، به لکوو هيچ که سي ده سلا تي نه وه ي نه بوو، ته نانه ت هه واليکيشيان بزاني، نه و کاته (مه نسوور) به ريککه وت له (ناسريه) وه هاتېو وه وه. هه ر زوو ناگدار مکرد، پاشان زانيمان، هاورېکاني (کومه له ي رهنجدران)، ناوي نه و درو هاورېه شيان باوه.

(مه نسوور) تا نه و کاته ي له (سوله يمانې) بوو، خوي سهر ي له مالي (نازاد) نه دېدا و ده يکوت: با که س نه مناسي! وهک خه لکي شاره که، من نه ناسن و نه زلن، کون (کازېک)

بروم و نیستهش (پاسوک)م! یا نهو له من پتر، به (کاژیک) و (پاسوک)، ناسرلوتربی! هموو نیوارهیه، به ترومبیلهکئی خوی، منی دهرده گهرهکی (سهرشهقام) و لای مالی (نازاد) دایدهبهزاندنم، منیش سهرم لیدهوان، دهنگویاسم لی وهردهگرښ و دلتیامدگرښهوه! له نهو ماوهیهوا، تا چارهتووسی (نازاد) و (ههرهاد) دهرکهوت، من و (مهنسور)، شهو له مالی خومان نهدهنووستن. پتر له نهوه دهرترسام، پهکیکیان بهرکه نهگری، له بهر لیدان و له تار نازاردان، خوی بو رانهگیری، ناوی نیمه بلی و دهسلاتی (بهعس) بهانگری، به روزیش، زور به ترس و ناگاییهوه دهلاندهکود، کهم خوم دهردهخست، تا له (سولهیمانی) بزکاریانبوو، هموو گیراوهکاتیان بهوانهی دادگهی تایهتی (کهړکووک) کرد، پاشان نهجامکه دهرچوو، پهکی به (10) سال زیندانیکردن سزادان، به نهو شپوهیه له مړین بزکاریانبوو! پاشان ناریدانن بو (بهغدا) و له گرتووخانهی (نهبوغریب) بهندرکان!

دانشتیکي کتوپری

هر نهو دوو برادهره گیران، نیدی (جهلال) ترسی لی نیست و خوی شاردهوم دواي ماوهیهک، (غریبی خولهی نهیمنی بووک) و چن پشمهرگهیهکی دیکهی نیوشاریش دهرسگیرکان، ناوی (جهلال)یشیان دابوو، نیوارهیهک لهکهل (مهنسور)دا هاتن، نیمهش میوانمان ههبوو، ناچاربووین، لهنیو چیمه نهکهدا به تاریکی، سیقولي دانیشین، (جهلال) دواي لی کردم، گرفتهکاسی پیشووی کونفرانسهکه لهبیر خوم بهرمهوه و کاریان لهکهل بکه، منیش کوتم: نامادهی هموو هاوکاری و یارمهتیهکی برلیانم، بهلینیشتاندهوم، پیوهندی به (شیرزاد)هوه بکه و سر له گرتووخانش بدم، بوتهوهی جهمسهری پیوهندی هموو لاکان، پیکوه بهستینهوه، بهلام به هیچ شپوهیه نامادنیم، به شپوهیهکی ههرمی، کارتان لهکهل بکهمهوه، (جهلال) زوری پی ناخوشبوو، بهلام دهیزانی، من له کوپوه قسه دهم، بویه کوتی: جا کهر تو نهوانمان بو بکهی، وا دهزانم، کارمان لهکهل دهکینهوه، ناخر (پاسوک)، پش نهوهی نهو دوو برادهره بگیری، خوی له خویدا هیچ نهبوو، جا وهره، نهو دووانش گیران، نیسته دهی، یاری چون بی؟! بهراستی هیچ هیوايهکم به (پاسوک) نهمایوو، جگه له نهوهی لهبرخومهوه لیکندهدایهوه و دهمکوت: کهر نهوان لینیان نهقهومایه، نایا له منیان دهرسییهوه و داویان لی دهمکردم، سرلهنوی کاریان لهکهل بکهمهوه؟! دولی بلاوهمان لی کرد و به هیچ نهجامی نهگیشین، نهوانیش پیکوهه رویشتن و ناچاربوون، پیکوهه تهگیریکي خویان و ریکخراومکیان بکن، چونکه له نهو کونفرانسه بیسروبهرده، (نازاد) ههلیبزاردیوون و پی نهوهی دهنگیان بو بدری، دالترابرون!

که رکوک

داوی شو رووداوانه، دمنگ له بهره‌وه هاتین، دمنگ له (شیرزاد) هوه نه‌هاتوه، خوی ماتکردبوو، له کسی نه‌ده‌پرسییه‌وه. ناویشانی ماله‌که‌یانم، له (جه‌لال) وهرکرت و ههرچی چونی بوو، دوزیمه‌وه. ماره‌په‌کی زور پیکه‌وه دانیشنین و گه‌لی قسه‌مانکرد. خوا هه‌لناکری، (شیرزاد) زور مه‌ردانه هاته‌پیشه‌وه و نامابه‌یی خوی پیشاندا. پیکه‌وه کاربکه‌ین، ههرچی من به‌وی و بیلیم، نه‌و پیی قایلین، پیشه‌کی بریارماندا، من سه‌ردانیکی گرتووخانه بکه‌م، تا دید و بوچوونی نه‌و دوو براده‌ره بزاتم، پاشان یه‌کدی ببینه‌وه و بریارینی بنه‌بری بده‌ین. هه‌روه‌ها ریکه‌وتین، مانکی (2) جار یه‌کدی ببینین، هه‌ر جاره‌ی یه‌نوره، سه‌ر له یه‌کدی بده‌ین.

گرتبوخانه‌ی نه‌بوغریب

سه‌ره‌تای مانکی (7) ی سالی (1977) بوو، به‌رمو (به‌غدا) چووم و سه‌رم له گرتووخانه دا له پیشدا (فرهاد) م بینن. ته‌نیا هه‌ر خیزانه‌که‌ی لایبوو، یه‌کدیمان ماچکرد و یه‌کسه‌ر کوتی: هه‌رچییه‌کت کوت، هه‌مووی راست ده‌رچوو. به‌س نه‌بوو، من له‌گه‌ل (نازاد) بووم، نه‌گینا زور کسی تووشده‌کرد، نیدی که‌می لای دانیشتم و هه‌موو ده‌نگوباسه‌کاتم، به‌په‌له بو گیراپه‌وه، بریاره‌کانی خومانم بو باسکرد و داوی نووسینه‌کانی خوشم لای کرده‌وه. به‌لام (فرهاد) وه‌ک هه‌میشه، پای خوی نه‌ره‌بری، هه‌ر هینده‌ی کوت: نووسینه‌کانمان هه‌مووی سووتاند. بۆ کلرکردنیش بزانه، کاک (نازاد) ده‌لی چی؟

ویستم، یارمه‌تیبه‌دم و هیندی پاره‌ی بده‌می، به‌لام قه‌بوولی نه‌کرد و کوتی: براکاتم باری نابووریان باشه، هیج‌م ناوی. (نازاد) هیجی نییه و خیزانی زوره، یارمه‌تی نه‌و بده‌م. پاشان چوومه‌ لای (نازاد) به‌ که‌سوکار و براده‌ره، چواره‌موری گیرابوو. خیزانه‌که‌ی و مناله‌کانی، دایکی و خوشکه‌کانی لایبوون. هه‌ر له دووره‌وه دایکی چاوی به‌ من که‌وت، کوتی: جگه له نه‌م پیاره، که‌سی دیکه سه‌ری لی نه‌داوین! یه‌کدیمان ماچکرد و هه‌ر زوو، هه‌موویانی به‌ریکرد له یه‌کدی نزیکووبه‌وه و دووفولی ده‌سمان به‌ ورته‌ورت کرد. هه‌موو هه‌واله‌کانم پین راگه‌یاند و کوتم: بریارمانداوه، من و (شیرزاد) کاربکه‌ین. به‌ سه‌رجی مور و چاپه‌که، هه‌موو نووسینه‌کانمان بده‌تی. کوتی: گه‌ر شیوه به‌ ناوی (پاسوک) هه‌ره کاربکه‌ن، له سه‌ده‌سه‌د نییه لیزه هه‌له‌مواسن، چونکه نییه به‌ مارکسی خومان ناساندوه و گوتوومانه: (پاسوک) هه‌ر نییه و ناگامان لیبی نییه. پاشان کوتی: له‌به‌رته‌وه به‌ هیج شیویه رازی نین، کاربکه‌ن و ناماده‌ش نه‌بوو. شته‌کانمان بداتی. تا دولجار کوتی: به‌ هه‌موو شیویه ده‌ین، چالاکی (پاسوک) بوه‌ستینری. گه‌ر (جه‌لال) یش چوره‌ده‌ره‌وه،

نابې به ناوې (پاسوک) هره کارېکا. پاشان نه و پارمه‌تپیه‌ی بده‌سپیشخه‌ری خوم. له هیندی براده‌ری وک (پرایمې هه‌مه‌علی، سه‌روه، مه‌سور و دارا جاف) کومک‌دېووه، دامې و نه‌وېش له ناچارېدا، به شه‌رمیکه‌ره وهریگرت.

مالاوايي

دواي نه‌وه‌ی له گرتو‌خانه گه‌رامه‌وه، نيواره‌يک (جه‌لال) هات و (سه‌روه) ناوېکيشی له‌گه‌ل يوو. به‌راستی، من زورم پې ناخوش‌يوو، به په‌کيکي دیکه‌م بناسیڼی. چونکه من ناگادارم‌کردېوو، ناماده‌نیم، کاریان له‌گه‌ل بکه‌م. نیدی چ پويسته‌کا، به په‌کيکي دیکه‌ی نه‌ناسیاوم بناسیڼی؟! تازه چارنه‌بوو، هه‌رسېکمان پیکوه دانیشین و هه‌موو رسپارده‌کاني نه‌وانم بو باسکرت. گلي قسه‌مانگرت و گوتی: من دوو به‌يانی ده‌چمه‌ده‌ره‌وه، با نه‌م هاویره‌مان له‌نیواندا بی، به نامه ناگاداری په‌کدی ده‌یین.

من نه‌مزانې. واز له من ناهین. دوورېش تپیه، په‌نه‌و کاره هه‌له‌شه و هه‌لانه‌ی خویان، من و چن هاویره‌يکي دیکه‌ش، به‌خورایی تپوه‌نه‌گین؟ به‌لام هیچ چارم نه‌بوو، چونکه نه‌وه ره‌وشت و وېژدانی من نه‌بوو، له‌نه‌و روژه‌ره‌ش و نه‌نگانه‌به‌ی نه‌وانی تیکه‌وتبوون، ده‌سبه‌ردای هاویره‌کاني خوم بم و لینان دوورکه‌ومه‌وه له‌به‌رنه‌وه ناویشانی (سه‌روه)ام وهرگرت و گوتم: تو مه‌یه بو نپزه، خوم هه‌فته‌ی دووجار، سه‌رت لی ده‌ده‌م، گه‌ر شتیکی زور پويسته‌ش هه‌بوو، تیلیفونم بو بکه و خیرا ده‌تدوزه‌وه. ښجا (جه‌لال) مالاوايیکرد و روپشتن.

جه‌لال کوله‌کهي بندمگی شکاند!

ملازم (ستاری سعید خه‌لف) له روژي (۱، ۹، ۱۹۷۷) هره، به شپوه‌به‌کي نه‌بی، سه‌ره‌داوېکي قرچوکي پپوه‌ندی، له‌گه‌ل (پاسوک)دا گریدا‌بوو. کاتی (جه‌لال) چووه‌ده‌ره‌وه، په‌کسه‌ر (ستاری) دوزیپوه‌وه. کورد ده‌لی: مال خوی له خویدا نه‌بوو، میوانیش رووی تیکرد! هه‌رچه‌نده هاویره‌انی گرتو‌خانه بریاریان نه‌وه‌بوو، نه له‌نیو شار و نه له شاخ کس به ناوې (پاسوک) هره کارنه‌کا، چونکه ده‌ترسان، له‌سیاره‌یانیدن، به‌لام هه‌ر نه‌و روژدی (جه‌لال) گه‌یشتیوو، خوی بو نه‌گیرابوو، په‌کسه‌ر هه‌موو شتیکی ناشکراکړدېوو، بانگی (پاسوک)ی با ناشکرا دابوو!

پاشان له‌گه‌ل هاویر (ستار)دا، له‌سه‌ر شیوازی کارکردنی (پاسوک) و هیندی خالی دیکه، ناکوکی له‌نیوانندا سه‌ریه‌لدېوو، (جه‌لال) موره‌کاني پې ده‌ی و ده‌لی: من لپه‌رسراوی

کۆمیتەی سوپایی (پاسوک) و نوێنەری سەرکردایەتی ھەریمی باشوورم. دەبن، ھەمووتان گۆی لە من بگرن. بە کوردییەکە دەپەوی، ئەوان نوابکەون و ئەمیش لێرسراویان بێ!

(ستار) جگە لە ئەوەی دەمیبوو، لە دەرەوھەبوو، کۆمەڵی پێشمەرگە باشی لەگەڵبوو، خۆیان لە بنیالی (پارتی)دا ھەشارنابوو، وەک کادیڕیکی سەربازی و ئەفسەریکیش، نە بڕوا بە قەسەکانی (جەلال) دەکا و نە وەک فرماندەریکیش پێی رازیدەبن. ئەو شیونە کارکردن و خۆناشکرکردنەتیی، لا راست نابێ، بەلکوو (ستار) ویستبووی، چۆن لەگەڵ (نازاد) و (مەتسوور)دا رێککەوتبوو، ھەر بە ئەو شیونە پە کاربکا و بەردەوامیی، نیدی لەسەر ئەو تیکچوووبوون، ناگۆکی لەنیوانیاندا دروستبووبوو و لە پەگیش جیاووبوونەو. لەراسنیدا، (جەلال) پیاویکی زور توورەبوو، زوو ھەلەدھوو، بەرانبەرەکی دەشکاند و خۆی بەسەردا دەسەپاند، ئەوھش بە ئەفسەریکی سوپایی وەک (ستار) قەبۆل نەدەکا و سەری بو کەس شوڕنەدەکا!

کۆرەنەوی ماستەر

سالی (1977) بوو، بو پەکەمین جار، لە ھیندی بەشی کۆلیژەکانی زانکۆی (سولەیمانی) خۆپننی ماستەر کرایەو. منیش وەک ماموستایەک لە بەشەکی خومان، نووسراویکم نووسی و داوامکرد لە خۆپننی بالا وەرمرگن، ئەو سالە نزیکە (20) کەس باواکارتیان پێشکەشکردبوو، تەنیا (2) کەسیشیان دەویست!

مانگی (10)، تاقیکردنەو دەسپێکرد و لە تاقیکردنەوگەدا زۆر باشبووم. بەلام لە ئەنجامدا وەرنەگیرام، ھەر بە پەکەمین سالیشدا بوم دەرکەوت، رێکخستنی (بەعس) لە زانکۆ بڕیاردەن، کێ وەرگیری، ئەوانیش پەکەبێکان وەرەگرت، کە لە ھەموو ژبانی خۆیدا، کاری رامیاری لە پارتیکی کوردی و (کوردستان)یدا نەکردبن، یا وەک ئەو روژانە، لەنیو کورددا باو بوو، ھەبەسەوزەکی قووتدایە و لەگەڵ (بەعس) کاریبکرایە، گەر نەبوایە بە بەعسیش، دەبوایە، بەلێنامەپەکی بنوسیایە، کە لە ھیچ پارتیکدا کارناکا، ئینجا وەرەگیرا، ئەو کارەش لە کەسانیکی کوردپەرور نەدەوشایەو!

بێدەنگی

ئەو دوو ھاویرە، لە گرتووخانەی (ئەبوغریب) بوون و چالاکی (پاسوک)یان وەستان، (جەلال)یش لە دەرەوھەبوو، ھیچ دەنگی نەبوو، بێدەنگییەکی سەیر، بانی بەسەر ھەموو شتەکاندا کیشابوو، لە زمانی خەلکەو، ھەوالەکانی شوڕشم دەبیست. (سەرور)یش بە ھیچ شیونە، دیار نەبوو، منیش بیرمکردەو و لەبەرخۆمەو کۆتم: یا من ھەنگاوبنیم.

دووکانه‌کە (سەرور)، لەبەر حەوزە وشکە کە بوو، روژی چووم، ببینم، دەرلەبە‌کە‌ی داخرا‌بوو. روژی دوا‌یش هەر چوومەوه، دیمان دووکانه‌کە‌ی داخرا‌بوو. منیش تیگە‌پشتم، سەردانی (بە‌غدا)ی کردووه و هەفتە‌کە‌ی دیکە دیتەوه. دوا‌ی هەفتە‌یک، سەرم لی دایەوه، دووکانه‌کە‌ی هەر داخرا‌بوو. ئیدی خۆم بو نە‌گیرا و لە براوس دووکانه‌کە‌یم پرس‌ی: کاک (سەرور) لە کونیه؟ گوتی: بو نە‌زانیه؟ گوتم: چی بووه؟ گوتی: لە (بە‌غدا) گە‌راوتەوه، لە زالگە‌کە‌ دایانە‌زان‌دووه و گرتوویانە، ئەوا ماوه‌ی دوو هەفتە‌یه گیراوه و بێ سەروشوبنە. ئیدی منیش یە‌کلایبوومەوه. خیرا پاشە‌وپاش گە‌رامەوه. زورم پێ ناخۆشبوو، بە‌لام بە‌ک توژ نە‌سلە‌میمەوه و نە‌ترسام، چونکە‌ لیک‌م‌دایەوه، گەر لە ماوه‌ی ئەو دوو هەفتە‌یه‌دا، ناوی منی بە‌ سی‌خوورە‌کانی (بە‌عس) نە‌کووتی، تازە لە مە‌ترسی رزگار‌م‌بووه!

مژدە‌یه‌کی خوش

ماوه‌یه‌کی زۆر، بە‌ ئەو شیوه‌یه‌ مابنەوه. هیچ دەنگ و رە‌نگی کەس نە‌بوو. ئیوارە‌یه‌ک (نە‌نۆری عە‌لی نە‌جار)، لە دەرگە‌ی دا و منیش میوان‌دارییه‌کی باشم کرد، هەموو کوفتە‌کانی شۆرش‌ی، بە‌دریزی بو باس‌کردم.

(1946 - 1984)

پاشان هە‌والی (سەرور)ی پێ گە‌یاندم و گوتی: چووه‌ بو (بە‌غدا). ناو‌م‌کە‌ی لە خالی پشکنینی دووریانە‌کە‌ی نیوان (دروکان) و (کەرکووک) دە‌ی، دایە‌بە‌زین و دە‌یگرن. دوا‌ی نە‌وه‌ی لە (کەرکووک) دای‌گایە‌م‌کری، فرمانی خنکان‌دن بە‌ردم‌چێ و چاو‌ه‌ری

مەرگ بەکا. بەلام لەگەڵ (سەلامی مەلەبەنوللا) یا پێگەوه دەبن. روژیکیان هەلیان بو
 هەلەمەکو، لەگەڵ کۆمەڵی زیندانی دیکەدا رادەمەکن و تا (سولەیمانی) ناوەستەوه.
 پاشان هەر زوو دیتەدەرەوه و نیستە، لای (پاسوک) پێشمەرگەیه.
 بەراستی، هەوالیکی زۆر خوشبوو، چونکە (سەرۆک)، پێشمەرگەیهکی زۆر نازابوو. ئەو
 کاتەش، (ئەنوەر) لەگەڵ ھاوپی (جەلال) دا بوو، دوو شەو لای مەن مایەوه، منیش ھەموو
 هەوالەکانی گرتووخانە و دەنگوباسەکانی نیوشارم بو باسکرد. نامەیەکیشم بو (جەلال)
 نووسی.

دەنگۆی گەتوگۆ

دوای ئەوەی کۆمەڵی کادییری (کۆمەلە) و (پەکیتی)، لە دەرەوهی ولات گەرانەوه،
 دەنگۆی ئەو بەلاو بوووه. گەتوگۆ لەنیوان (پەکیتی) و (بەعس) دا ھەیه، ئەوەی ئەو کاتە
 من بیستم، ئەو ھەبوو، بەعسییەکان بە سەرانی (پەکیتی) یان گوتبوو: ئێمە نازنین، لەگەڵ
 کی دانیشتین و گەتوگۆیکەین. نیوە لەنیوخوتاندا ریککەون، ئەو کاتە وەرن، قسەدەکەین و
 ریککەدەوین. سەرانی (پەکیتی) ش بریاریندا، ئەو میژنەیی لە نیوچەیی (شاربازیر) ھەبوون،
 بەلایەکیاندا یخەن، ئەو ھەبوو، (ئەوشیروان مستەفا) و ملازم (عومەر)، چەن نامەیکیان بو
 (ستار) و (عەبدولمەلیک) نووسیوو، داویان لی کردبوون. لەگەڵ ئەواندا بن، یا لە ئەو ناو
 نەمین. چونکە ئەوان لە (کوردستان)، ری بە دوو لەشکری و چەن کوێخایەک نادن. ئەو
 کاتە (جەلال) ییش بە ناوی (پاسوک) ھەو، لەنیو ریزەکانی (پەکیتی) دا بو.

دیارە، (ستار) و ئەوانیش ئەیانویستیوو، لەگەڵ (پەکیتی) نیکەلاوین، بۆئەوەی خوینیش
 نەبژی، وازبانیخا و لە کوتابی سالی (1977) دا، ھەموویان گەرانەوه و خۆیان بەدەسەودا
 بەراستی کاتی ئەو ھەولەم بیست، زۆر زۆرم بێ ناخوشبوو، ئیدی هیچ ھیولەکم، بە
 ئەو جوێرە کەسانە نەما، تەنانت بەخیرھاتنەوهی ھاویری نزیکەکانی وەک (ئەنوەری
 علی) نەجار، کەریمی دادەمەنە... ئاشم نەکرد، چونکە لەنیوان میزی پێشمەرگە و
 شۆرش، (بەعس) و دەولەتی داگیرکاری (عیراق) دا، دوژمنیان ھەلبژارد؛ بەلام با
 بەویژدانەوه بلیم: لە ھەموو ئەو مەودەی (ستار) گەرابوووه، خراپەیکە بەرانبەر
 کورد نەکرد و دژی شۆرش نەبوو، بەلکوو بەپێچەوانەوه، یارمەتی ھاویریکانی خۆی
 دەدا، زۆربەیی ئەفسەرەکانی سوپا و مەھەزەکانی پولیسی، وەک (مەنسووری شیخ
 کەریمی حەفید، کەریم سەلام، شیرکۆی عەبدوللا دەرویش، حەمەشەوخی، علی حاجی
 سەعەرەش، فەرەیدونی حەمەیی شیخەلی، حیکمەتی عەبەپاشا، نەجاتی عومەرە گۆج...)،
 لە نیوہراست و خوارووی (عیراق) ھەو، بو (سولەیمانی) گەرانەوه، جگە لە ئەوەی
 زۆربەیی کات، چەندین پێشمەرگەیی بریتداری وەک (بابەتایەر)، یا ھیندی کادییری دیکە

به کاریکی تاییهتی شوپش، سهردانی شاریان دهکرد، یا بو حهواندهوه و کاریکی تاییهتی خویان دههاتنهوه. وهک (ملازم مه‌نصور، ملازم عومەر و جه‌لالی حاجی حوسین) له مالی نه‌وان خویان ده‌شاردهوه و به باشترین شیوه راژه‌بده‌کردن، پاشان به‌ریبه‌کردن.

هه‌والیکی جه‌رگیز

روژی (31. 1. 1978) بوو، له زانکو له جیگه‌که‌ی خوم دانیشقبووم. سهرماپه‌کی سه‌یریوو، به‌فریکی زور باریبوو، له‌هر خاتوو (شه‌ونم نه‌سه‌ر بابان)، له په‌نجه‌ره‌که‌وه بانگی‌کردم و به‌دهم هه‌نسکی گریان‌وه‌گوته‌ی (ئارام)یان کوشت. وا بزانه‌م، خزمی خاتوو (شه‌ونم)یش بوو.

ئه‌و رۆژه‌م هه‌رگیز له یادناچی، به‌راستی زۆرم بێ ناخو‌شبوو، چونکه (ئارام) کو‌ریکی هه‌لکه‌وتوو‌بوو، که‌نجیکی رووناکی‌یر و نووسه‌ریکی باش‌بوو، له‌سه‌رخو و هه‌مین بوو. جگه‌ له‌ نه‌وه‌ی، له‌ هه‌موو کات‌به‌کاتی ده‌که‌ی (کومه‌له) پتر، (کو‌ردستان)بانه‌ بیری ده‌کرده‌وه، دواتر بۆمان روون‌بووه‌وه، که‌ جاشه‌ خو‌فرۆشه‌کانی (نه‌حسین شا‌وه‌یس) له‌ به‌ری (قه‌ره‌باخ)، په‌لاماری گون‌دی (ته‌نگه‌سه‌ر)یان با‌وه‌ و (ئارام)یان شه‌هید‌کړی‌وه.

سه‌یر نه‌وه‌بوو، کاتی (پارتی) به‌ هاو‌کاری (به‌عس)، روژی (12. 9. 1996)، شاری (سو‌له‌مێنی)یان ناگیر‌کرد، ئه‌و جاشه‌ رو‌وره‌شانه، زور بیه‌سه‌رمانه، له‌ په‌یکه‌ره‌ به‌ردینه‌ بیه‌گیانه‌که‌ی (ئارام) به‌ربوون و شک‌اندیان! ئاخ‌ر ئه‌و خو‌فرۆشه‌ ترس‌تو‌گانه، نه‌ک هه‌ر به‌ زین‌دوویی، له‌ (ئارام) و بی‌رو‌با‌وه‌ره‌که‌ی ده‌ترسان، به‌ل‌کو‌ر دوا‌ی مر‌د‌ن‌یش، سه‌لیان له‌ په‌یکه‌ره‌که‌ی ده‌کرده‌وه!

به‌لام دوا‌ی (21) سه‌ل و روژی (31. 1. 2018)، په‌یکه‌ریکی ده‌که‌ی نو‌بی جوان‌ترین، بو (شاس‌وار جه‌لال - ئارام) در‌وست‌کرده‌وه و له‌نیو چه‌قی ده‌روازه‌ که‌وره‌که‌ی (با‌خی کشتی) شاریا دایان‌تا. به‌راستی ئه‌و ده‌وان‌شاده‌ نه‌مه‌ له‌خو‌بو‌ورد‌وه، شایسته‌ی زور له‌ نه‌وه‌ زیات‌ره‌!

ملازم جوامه‌یر

روژی (16. 5. 1977)، کومه‌لی لاوی کو‌ردی نیشتمان‌په‌روه‌ر، له (به‌غدا) ته‌قه‌یان له‌ خو‌فرۆشی تا‌ون‌بار (عو‌سمان قایه‌قی)ی به‌ری‌وه‌به‌ری ده‌زگی چاپ و بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی کو‌ردی) کرد و کوشتیان سه‌ره‌تا‌که‌سی نه‌یده‌زانی، ئه‌م کاره‌ قاره‌مانانه‌یه، له‌نیو‌جه‌رگی دو‌ژمنی ناگیر‌کردا، کن کر‌دو‌وبه‌تی! به‌لام به‌ شی‌وه‌یه‌کی کشتی، خه‌لک زو‌ریان بێ

خۆشبوو، چونکه خۆی به دوژمن فروشتبوو. پاشان ئاشکرا بوو، ریکخراوی (هه‌لوی سوور)، نه‌و کاره‌یان کردووه له‌سه‌ر نه‌وه خه‌لکێکی زوریان گرت. په‌کی له‌ نه‌وله هاوریم (بیستوونی مه‌لاومه‌ر) بوو.

به‌ ناخه‌وه دوا‌ی ماوه‌یه، هیلکی ریکخستنی نه‌یتی (ی. ن. ک. د. به‌هوی سبخووریکێ خۆفروشی زوله‌کوردیکه‌وه ئاشکرا بوو. روژی (21 & 1977). چن نه‌دایکی ریکخراوه‌که وه‌ک (سه‌لمان داود، شه‌رو قادر عه‌بدوله‌زاق و ملازم جوامیر ...) ده‌سگیرکران. دوا‌ی نه‌وه‌ی نه‌شکه‌نجه‌یه‌کی زوریان دان، هه‌ولی را‌کردنیان دا. به‌لام هه‌موویان گیرانه‌وه و روژی (10. 4. 1978)، له‌سێداره‌دان!

دوا‌ی ماوه‌یه (بیستوون) به‌ربوو، به‌ ریکه‌رت له‌به‌رده‌رکیسه‌را بینیم، یه‌کدیمان تیر ماچکرد و گوتی: با پێکه‌وه سه‌رێ له‌ (عه‌له‌خره‌) به‌هین، ته‌قه‌یان لی کردووه و له‌ ماله‌وه که‌وتوو. سواری ترومپه‌له‌که‌م بووین و چووین. (بیستوون) له‌ ری بوی باسکردم. پیاوکه‌ژه‌کانی (نه‌مهی عامه‌)، چن ئازاریانمان، تا نه‌دنامانی ریکخراوه‌که‌ش گیران و درنده‌کانی (به‌عس)، بۆیان ساغبووه‌وه، نه‌مانه‌ بیتاوان و ناگیان له‌ نه‌و کاره‌ نییه‌ به‌ریان نه‌داین.

(بیستوون) گوریکێ نازا و چالاک، نیشتمانپه‌روه‌ریکی دلسوز و پاک بوو، مه‌ر له‌ سالی (1964)وه و له‌ ته‌مه‌نی (16) سالییه‌وه، له‌ ریزه‌کانی شوێشی (11. 9. 1961)دا پێشه‌رکه‌ بوو. کاتی سالی (1974)یش، جه‌نگ له‌ (کوردستان) ده‌سپێکده‌وه، سه‌ره‌تا له‌ ده‌زگه‌ی (پاراستن) و پاشان له‌ هیزی (خه‌بات) پێشه‌رکه‌بوو. له‌ شه‌ره‌ قوورسه‌کانی به‌ره‌ی سه‌رکریایه‌تی، زور خراپ برینداربوو. له‌ شوێشی نوێی گه‌له‌که‌شماندا، به‌شداریکردووه به‌ کورتی، چه‌ندین سال پێشه‌رکه‌بووه و چن جاریکیش بریندارکراوه، تا روژی (23. 11. 1987) شه‌هیدبوو.

(1948 - 1987)

کاره ساتی ههکاری

ئهوهی چن جاری، (جهلالی حاجی حوسینا) بوی گێژاومهتهوه، ئهوهبوو، له لایه کهوه مه نرسییهکی گهروه ههبوو. سوپای دهرلهتی داگیرکهری (عیراق)، هیزش بو سه ر باره کهی سه رکردایهتی شۆرش بکا. له لایهکی دیکه شهوه، سه رکردایهتی (یه کیتی) ویستبوویان، بو مارهیه باره کهی سه رکردایهتی. بو نیوچهکانی نزیک سنورهکانی (تورکیا) و (سووریا) بکویزنهوه، تا پیوهندییهکانیان به جیهانی دهرمه ناسان و پترین، رینی هاتوچو، هینانی چهک و پاره و پیویستییهکانی شۆرشیش، باشتر مسوگه ربکهن.

وهک هیندی له کادیرهکانی (یه کیتی)ش ده یگیرنهوه، سه رکردایهتی (یه کیتی)، پێشهکی (نیدریس بارزانی)یان ناگادارکردبوو، بو چ مه یهستی ده چن، به لام نهوان وه لامیان لی نه گیراییونهوه. له گه ل نه وه شیا، له نه و نیوه و له سه ر سنورهکانی (تورکیا)، هیزیکی سه رکردایهتی کاتی (پ. د. ک.)، به سه رکردایهتی (اسامی عه بدولرحمان)ی لی ده بی. هیندی له هۆزه کوردهکانی باکووری (کوردستان)یش کو ده که نهوه، تا یارمه تیانبدهن.

هیزه کهی (یه کیتی)، ده وره به ری (1000) پێشه مرگه ده بن و به ریه که ون، هیزهکانی (پارتی) و هۆزه کوردهکانی باکوور، سنورهکانیان لی ده قهن و خویان قایمه که ن، روژی (1. 6. 1978) له هه موو لایه که وه، په لاماری هیزه کهی (یه کیتی) ده بن و شه ر ده سپه ده کا، نه م که مارودان و شه ره گه وره به، تا روژی (19. 6. 1978) به رده ولده بی. له نه جمعه دا که لیکیان لی برینه رده که ن و ده کوژن. هیندیکیان ده گیرن. هیندیکی دیکه یان هه ر له سه رمان و برساندا ره قده بنه وه. هیندیکی دیکه یان، به دیوی (ئێران)دا هه لدن و خویان به ده سه وه ده بن. هیندیکی دیکه شیان به ره و (عیراق) ده که ربه نه وه، به کورتیه کهی هه موو هیزه که یان په رتوبلاوه که نه وه.

پاشان (پارتی) به نه وه ناوانباریکردن و پاساوی نه و هیزه یی به نه وه دایه وه، گوایه پیوهندییان به (به عس)ه وه هه بووه و هاتوون، نه و نیوچانه پاککه نه وه، بۆیه هه موو سنورهکانیان لی گرتوون و ده سیان لی وه شان دوون!

به راستی ئه وه کاره ساتیکی مالویرانه که رانه و دلته زین بوو، کاره ساتیکی هینده گه وره ی نه ته وه یی بوو، له شۆرشێ نویماندا روویا، ناگریکی گه وره ی په که مین جهنگی نیوخوی، له نیوان (پارتی) و (یه کیتی)دا هه لگیرسان و هه ر نه کوژییه وه، تا سالی (1986) به ره ی کوردستانی دروستبوو.

هه ر که سی که می به وردی، هه ردوو نووسینهکانی (سه ییدکه که - بیرمه وه ری پێشه مرگه یه ک) و نامبلکه کهی (نه وشبروان مسته فا - کاره ساتی هه کاری) بخوینیه وه، زور به باشی، له راستی هه موو رووداوهکان تیده کا! ئه وهی له هه مووی ناخوش و ناشیرینتر بوو،

ئەو دەبوو، بۇ يەكەمەن چار لە مێژووی نوێماندا، کورد دەسی لە دیلە کوردەکانی بۆی خۆی وەشاند، چەندین سەرکێرە و پێشمەرگەکانی نازای وەک (عەلی عەسکەری، دوکتور خالید، شێخ حوسەین بابە شێخیان، بە چەکی قورس خەلقانی خۆیانگەرد لە بەر ئەو زامەنی کەلی گەورە و فوولیان، لە دل و دەروونی کۆمەڵانی خەلکی نیشتمانپەرەوانی کورددا بەجیهێشت و هەریگز ساریژناییتەو! لە ئەو بارەبەرە لە رەوانشاد (جەوهر نامیق)م پرسی، بۆ ئەوەیان کرد و کی پێی کرێن؟ گوتی: فرمانی سەرکردایەتی بوو، ئێمە تەنیا فرمانەکانمان جیهێجێکرد!

دەربارەبوون

دەمییوو، خۆلێخۆشبوو (سەرۆت)ی هاورێم، هەوای خۆیندن و ئەورووپا، لە کەلەلی دلبوو. سالی (1974) ویستی، لەرێی شۆرشەو بڕوا بۆ خۆیندن، بەلام هەولەکەیی سەری نەگرت. کاتی دواي هەرسەکە گەرابێتەو، هەمیشە رۆژی دەژمارد، بۆ ئەوێ رۆژی زووتر، خۆیندنی زانکۆ ئەواکا، بەرەو دەرەوێ ولات بوی دەرچی و بە ئاواتە دیرینهکەیی خۆی بگا. مانگی (6)ی سالی (1978)، خۆیندنی بە پلەیکەیی باش ئەواکێ. لە نیوهراسنی مانگی (7)دا بوو، بەرەو (بەغدا) رۆی، ئا فیزەیی ولاتەکانی (تورکیا، بولگاریا و ئەمس) وەرگرتی.

نیوهرەیکەیی دەرەنگ، لە یانەیی فەرمانبەرەن مەن و (اشوانی عوسمان فایهق)ی هاورێم دانیشتبووین. (رەفقی ئەحەکەچەل) هات و گوتی: ئەوێ لە زانکۆ، سیخوورەکانی (بەعس) هاتن، (کامەرەن مۆکری)یان گرت و هەوای (سەرۆت)یشیان پرسی. منیش کە ئەو هەوالم بێست، زور سەیرم لێهات، چونکە (سەرۆت) لە دواي هەرسەو. هیچ جۆرە چالاکییەکی نەبوو! هەر لە دواي کونفرانسەکی سەرەتایی سالی (1977)یشەو، هیچ پێوەندییەکی رامیاری، بە هیچ رێکخراو و پارتیکەو نەبوو. دواي ئەوێ (نازاد) و (فەرهاد)یش گیران، رێکخستنی (پاسوک) وەستا و پەکیگەوت. ناخۆ دەبی، بوچی بە دوايدا بگەڕین؟! چی رویداو؟! خو گەر (سەرۆت) کاریکرایە، مەن دەمزانی، یا گەر شتیکی لەسەر بووایە، بە هەموو لیکدانەوێک دەبووایە، منیش تێوگلامایە، چونکە هەمیشە پێکەربووین و ئاگامان لە کاروباری بەکدی بوو!

هەر ئەو کاتە، مەن و (اشوان) یەکسەر چووین بۆ مالی (سەرۆت)، بەلام (رەفقی) پێشتر ئاگاداری باوکی کردبوو، کە چووین، هەموو لەرزیاکان لێهاتبوو، نەیانەزانی، چی بکەن، ئێمەش بڕیارماندا، هەر ئەو شەو، بەرەو (بەغدا) بڕوین و ئاگاداریکەینەرە، ئەو دەبوو، مەن و (اشوان) سواربووین و کارێری (5)ی بەیانی گەشتین، هەر زوو لە سەرەتایی

نوتیل (اعلی) بوزیمه وه و گه یستمه سهری له نووره وه بینیم. بدهم خه وه زهره خه گرتبوی. دیاربوو، خوی خوشی به (ئه وروپا) وه بهینی! به لام وهک دهلین: ناگای له معموودی بی زهوا نه بوو! به هیواشی، له سهر قهراغی قهره و به که ی دانیشتم و ماچمکرد. نهویش به کسهر چاوی هه لینا، ماچیکردم و کوتی: کاکه گیان! نه وه هاتی؟ گوتم: تا زوه هه سته، با بهینه خواره وه. نیدی هه چمان بهنگمان نه کرد و به هیواشی، له سهر به نه که دابه زین. له ژووره وه پیم گوت: به په له خوت کوکهره وه. (شوان) له خواره وه چاوه ریمانده کلا کوتی: بوچی؟ چی بووه؟ گوتم: له نپو ترومیله که دا، هه موو شتیکت تیده که به نم. پاره ی نوتیله که ی نا و به په له رویشتم.

له گهل (شوان) سوار بووین و هه موو به سهرهاته کهم بو گیرایه وه و گوتم: بروهانا کهم، به عسییه کان بزائن. تو له کوئی؟ له بهرنه وه نیسته له مالی نهو خزمه تان. له (کریعات) داندنه بین. نه م ماوه به له نهوی بهینه ره وه و نیشه کانی خوت ته ولوکه. کوتی: باشه و هه موو فیزه کانیشم ره گرتووه. به لام نهو شتانه م له ماله وه بو بینه. له گهل دوو وینه له ژووره که ی خوم هه لواسراوه، به کیکیان هی خوم و خوته. نهوی دیکه شیان هی من و (شیرکر بیکهس)، نیدی نهومان له نهو ماله دامه زانده. له گهل (شوان) نانی به یانیمان خوارد و به کسهر بو (سوله یمانی) که راینه وه.

به راستی، هه ردو و کمان زور مانوو بوو بووین. هه نده مان خه وه هات، چاومان به ناسته م هه لده هات، به تاییه تی (شوان)، چونکه شهو و روژی بوو، به رده ولم ترومیلی لیده خویری. که رمای هاوینیش، هه نده ی دیکه بیزاریکرد بووین. هه رچی چونی بوو، که یشتینه وه. به کسهر چووین بو مالی (سهرهت) و له دهنگوباسه کان ناگادارمان کردنه وه. نهوانیش هه ر نهو روژه بو مالاوایکردن، بو (به غذا) به ریکه وتن.

نیدی هه موو نهو نیشانه ی له (سوله یمانی) ما بووی. له ماوه ی روزیکدا ته واومکرد. سهرم له (که رکوک) یش دا، په رله ی نیوان سهر کردایه تی (پاسوک) و (جهمال) نه به زایشتم، له (شیرزاد فاتح) وه رکوت، تا له (ئه وروپا) پارمه تیدا.

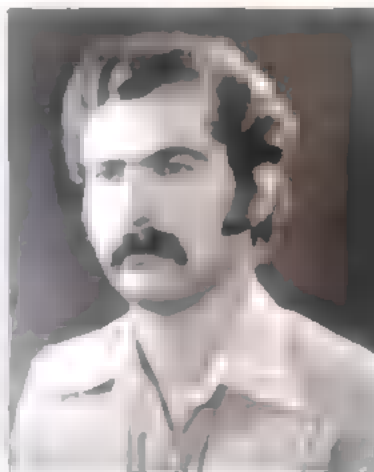
جاریکی دیکه به ره وه به غذا

بو روژی دواپی، من و برادران (برایمی همه عه لی، کاوسی عزیز بهگ)، له گهل (شوان) دا سوار بووین، هه مدیسان به ره وه (به غذا) رویشتم وه. که می له نهو ماله دانیشتم، تا تاریکبوو، پاشان مالاوایان لی کردن و رویشتم. له نیوبازار هه نده ی بیره و خواردنمان بو ری کری، له کهناری (دبچه) که می دانیشتم و سهر و بیره مان خواردنه وه. به هه لم زانی، هه رچی پپو یستبوو، به (سهرهت) م گوت. نهویش دلی پر بوو بوو، کوتی: له نه م باره ناسکه ی که له کهمانی پیتا تپه ره به ی، به بوایه. نیسته من به ره وه (ئه وروپا) رام

نه کردایه و بیوومایه به پیشمه‌رگه. به‌لام بلیم چی؟ تازه شته‌کان وای لیها تووه. منیش
که می دلخوشیم‌دایه و گوتم: چوونه‌ده‌روه هیچ که‌لکیکی نییه. پاشان هه‌موومان
سواربووین و به‌رهو (موسل) به‌ریکه‌وتین.

له‌ری هه‌موومان به‌دهم خه‌روه وه‌ته‌وزمانده‌دا. له‌پر ناله‌یه‌کی گه‌وره هات. هه‌موومانی
راچه‌کان. به‌راستی من وامزانی. هیزه‌کانی دوزمن به‌دوامانه‌وه‌ن. به‌ناریچی لیمان
ده‌ده‌ن. باشبوو، (شوان) خوی تیک نه‌دا. یه‌کسه‌ر ترومبیله‌که‌ی پراگرت و گوتی: هیچ
نییه. به‌ردیکی چکولانه. له‌ژیر تابه‌ی ترومبیله‌که‌ی پیشمانه‌وه‌ ده‌رچووه. به‌ر جامی
ترومبیله‌که‌م که‌رتووه. جامه‌که‌ی وردوخاش کردبوو. نیو ترومبیله‌که‌ش هه‌مووی ورده
شووشه‌ بوو. به‌لام باشبوو، که‌سمان بریندل نه‌بووین. چونکه‌ هه‌ر ناله‌یهات. هه‌موو
خومان دانه‌واندا!

نزیکی نیوه‌روبوو. به‌ماندووی و به‌جامی شکاووه. که‌یشتینه (موسل) یه‌کسه‌ر
جامه‌که‌مان چاککرده‌وه. نانکی باشمان خوارد و نینجا، به‌رهو (زاخو) رویشنین. دایه‌زین و
چاوهری‌بووین. ناوه‌کان بخویننه‌وه. گوتم: من له‌بری تو ده‌چم. گه‌ر گرئیانم. ده‌لیم: من نیم و
به‌هه‌له‌ هاتووم. توش یه‌کسه‌ر سواره و خوت ونکه. گه‌ر زانیم. هیچ نییه. توش به‌دوای
مندا وه‌ره‌زووره‌وه. سوچه‌گرچییه‌ک له‌تیشتمانه‌وه‌ بوو. نه‌مانزانی. گوینی له‌سه‌کانمان
بووه. پیاوی بوو. له‌خه‌لکی (زاخو) ده‌چوو. هات و گوتی: گه‌ر هه‌ر گره‌تیکتان هه‌یه.
مه‌ترسن. یارمه‌تیتانده‌ده‌م. منیش زور سوپاسمکرد و گوتم: جاری با بزانی. هه‌رگیز
هه‌لو‌یستی نه‌و پیاوه‌ مه‌رده‌م بیرناچینه‌وه. جا نازلم. هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی پالیپوه‌نابوو. یا
ده‌لالبوو. ده‌یتوانی. به‌پاره و به‌رتیل. کاره‌که‌مان بز جیبه‌جیکا و بزکارمانکا!

سهره‌ت موحه‌مه‌د نه‌مین - دوکتور کوردو (1950 - 2016)

باشبوو، دواى ماوهيه، ناوى (سهرودت)ى خونندهوه و هردووكمان چووين. بهلام نهو
چووهزوردهوه و من له بهر دهرگه ى زورهكه راوه ستام. زورى پى نهچوو، دم
به پيگه نين هاته دهردهوه هه له (به غذا) شهوه، جيهه كمان له پاسه كدا بو گرتبوو، به
شوليزه كه مان گوتبوو، له (برايم خهليل) سواره بين. ئيدى نهومان سوار كرد و خوشمان
گهراينهوه. كاتى گه يشتينه وه، (كامهران موكرى) بهر بوو بوو. ئيم پرسى: چى بوو؟ گوتى:
شنيكى وانه بوو، له سهر كورپكى ويژه يى بوو، هيندى پرسيا ريان لى كردم و بهر ياندام!

زاخو

مالاوايمان له (سهرودت) كرد و بريارماندا، په نه كهين و له سهرخو بگهريينهوه. له
زانگوى (سوله يمانى)، براده ريكى خهلكى (زاخوامان) هه بوو، ناوى (عومهر) بوو، هه
زوو ماله كه يمان دوزيه وه، نهو روزه تا درهنگانى، نيو (زاخو) و نهو دوه بهر كه ى گيرايين.
پردى (دهلال) يشمان بينى، كه له سهردهمى نيم پراتورياى (عه بياسى) دا دروست كر ابوو.
پردىكى زور بهرز، قايم و جوان بوو. ناويكى زور روون و خاوين، به بنيدا دهروى و
ههردوو بهرى پردهكه، له بهر خهلك بهر نه ده كهوت.

شهو له مالى (عومهر) مايه وه بهلام له بهر ميشووله و پيگه نين، تا بهر به بيان خهومان
لى نه كهوت. باوكى (عومهر)، پياويكى پيرى به سالاهووى كوور بوو، له نهوه دهچوو،
گرفته كانى ژيان، پشتى چه مانديته وه. ريشيكى دريژى سهى بهردابووه وه، كلاويكى
دهنگارهنگى قوچى له سهر كردبوو، كلاوه كه ى هه له قوچه لهچووه كانى (ميسر) دهچوو!
دهرپيهكى سهى دريژى له بهردابوو، مراخانى و پهسته كيكى زهردابوى به سهر داكردبوو.
يشتينيكى زليشى له سهر بهستبوو، ديمه نيكى زور سهبرى هه بوو، له گهله نهو نه مه نه شدا،
پيره پياويكى زور به كوور و چالاك بوو.

درهختيكى كه وهره، له هه رشه كه ياندا بوو. به نهخته شوينيكى بو خوى ساز كردبوو،
شهوانى هاوين له سهر درهختهكه دهنووست. ئيمهش شهوينيكى درهنگ، له پانهى
فهريمانه ران گهراينه وه، چاومان به نهو ديمه نه كهوت، له بهر پيگه نين خومان بو
رانده مگيرا. جا وهه، چهن كه سيكى خهلكى (سوله يمانى) بن و خواردنيش يانه وه، چاويان
به ديمه نيكى وا سهير بگوى، ديمى، چى بلين و چهن پيگه نين!!! تمانهت (عومهر) ى
كورپيشى واى ليهاتبوو، له ئيمه پتر پيگه نين. دهك نهوه ى نهوه په كه مين جاريى، باوكى
به نهو شيوه به بينى!

باوكى (عومهر) شهو باشى لى كردين، به سهر داره كه دا سهر كهوت و له سهر نهختهكه،
لىي پال كهوت. (شوان) دهيكوت: نهه برانه ره، دهلى (نه ره زان) و (كاوس) يش دهيكوت:
مهيمون شهو له سهر دار دهنوئى!

جیان بو ناخستین، من بهر ژیردره خفه که کوتم. خیرا له ترساندا، چینگه که ی خوم گواسته وه. کاتی پالکه وتین و خاریکبوو، بنووین، باوکی (عومەر) ته پاول کهوته خواره وه، هر زوو ههستایه وه و خوی به ژوردا کرد. ئیدی به نهو نیوه شه وه، پیگه نین دهسپیکرده وه. منیش به (عومەر)م گوت: باشبوو، خوا سوژی نواند، (نهره زان)ی باوک، هیچی لی نه هات و به ساغی دهرچوو!

به یانی دواي نانخواردن، مالاوایمان لی کردن. به رهو هارینه ههواره گانی (سولاف) و (سواره تروکه) بهریک وتین. ماوهیه گیش له نهو ناوه مایه وه، پاشان دهه وئیارده. گیشتینه وه (سوله یمانی). هه رچه نده نیمه بو ره وانه کردنی (سهره و) چووین. به لام گه شنگی خوشبشمان کرد و له بیرناچینه وه!

گانیسارد

روژیکی خوره تاوی خوشی، سهره تای مانگی (8ی سالی (1978) بوو، (مه نسوور) هات بو لام و گوتی: کاک (جه لال) پیاویکی به دواماندا ناربووه و له (گانیسارد) چاره ریمان دهکا، به لکورو ترومبیلی په یداکه ی و سهریکی لی بدهین. (مه نسوور) سوور ده یزانی، من جاریکی دیکه، کار له گه ل (پاسوک) ناکه مه وه. به لام هر وازی لی نه ده ییمان و هیچ شتیکیشی، بی من نه ده کرد. منیش هه رگیز ده سم به پرویه وه نه ده نا و هه میشه یارمه تیه ده دا.

نه وه بو (شوانی عوسمان قایه ق)ی هاوریم باسکرد و دوام لی کرد. یارمه تیماندا و به ترومبیله که ی خزی به مانگه یه نی. چونکه بروام به که سی دیکه نه بوو، نهو داواکارییه پر مه ترسییه ی لی بگم. هیندی مه زه و عه ره قمان کری، هه رستیکمان که وتینه ری. کاتی ته ره که هات و بینیم. به کسه ر ناسیمه وه، ره وانشاد (عوسمان حه مه سالج) بوو، سالی (1974) له به تالیونی (4) سه ره پهل بوو. کوریکی زور باش، نازا و جیی بروا بوو. هه رچوارمان سواربووین و له ریی گوندی (سیتکه) وه، به ره موخواربووینه وه له پر ترومبیله که مان وه ستا، کاتیک ی زوری وبست، تا (شوان) چاره سهریکرد.

نزیکبوو بووینه وه، له سه ر کردی لاماندا و دابه زین، مه زه مان دروستکرد، سه روو پینگ عه ره قمان تیکرد و دانیشتین. تا که ر پیمان زانین، به فروکه ی هیلیکه پته ر بومان دابه زین، بلین: بو سه بران هاتووین و ده خوینه وه.

سه ره تا (عوسمان) چوو بو نیوناوایی، دواي ماوهیه هاته وه و گوتی: هه موو شتی ناساییه، نیوناوایی زور بیه منگه و که سی لی نییه. با بروین، کاک (جه لال) چاوهریتانده کا. ئیدی شته کانمان پینچایه وه و چووین بو مالی (که ریم گانیساردی). له نهوی چاو مان به (جه لال) که وت، (شه ریفی خاله ی گانیساردی)شی له گه ل بوو، من (شه ریف)م باش

دهناسی. چرنکه کاتی خوی. له بهتالیونی (4) سەرلق بوو. کوریکى تا بلیى. باش و نازابوو. (عوسمان حه‌سه‌سالح)یش. هه‌م خزم و هه‌م لای ئەو سەرپه‌ل بوو. ئەو کاته‌ش هه‌ردووکیان (پاسوک) بوون.

ئه‌وه‌ته‌ی (جه‌لال) رو‌یشنبوو. ئه‌وه‌ به‌که‌مین جاربوو. چاومان پێی بکه‌وی. ریزیکى زوری لێ کرتین و هیندی قسه‌ی خوشمان کرد. پاشان نانمانخوارد و ژووره‌که‌یان بو چۆلکردین. ته‌نیا من و (مه‌نسور) و (جه‌لال) مایه‌وه. ده‌سمان به‌ قسه‌کردن کرد.

(جه‌لال) له ئەو روژه‌وه‌ چوووه‌ده‌ره‌وه. تا ئەو کاته‌ی ئێمه‌ چووین. به‌دوورودریژی. باسی هه‌موو به‌سه‌رهات و رووداوه‌کانی بو‌ کردین. له‌ باسی (هه‌کاری)دا. زور به‌ توندی نژی (پارتی) و به‌مه‌اله‌ی (پارزانی) دوا. به‌ به‌کرێگیرای هه‌ردوو ده‌زگه‌ی ساواکی (ئێزان) و میتی (ئوورکیا) تاوانباریکردن و به‌ ناچاک ناویبردن. زور به‌ شانوبازووی (یه‌کیتی) و هیزی پێشه‌رگه‌دا هه‌لبدا. ئەو کاته‌ (پاسوک) له‌نیو (یه‌کیتی)دا ئەندام بوو. (جه‌لال)یش هه‌م ئەندامی سه‌رکرده‌یه‌تی (یه‌کیتی) و هه‌م فه‌رمانه‌دی هه‌ریس (شارباژیر) بوو!

چەن روژی پیش نه‌وه‌ی پێکێگه‌ین. به‌ کوپته‌ر بویان دابه‌زییوون. داکوکییه‌کی قاره‌مانانه‌یان کردبوو. به‌لام سه‌یرم له‌ ئه‌وه‌ ده‌هات. ئه‌م چاره‌یان (جه‌لال) نه‌ داوای له‌ من کرد. کاریان له‌گه‌ل بکه‌مه‌وه. نه‌ داوای له‌ (مه‌نسور)یش کرد. بچینه‌ده‌ره‌وه‌! هه‌ر هینده‌ی گوته‌ بیرم ده‌کردن. حه‌زمکرد. چاوم پێتان بکه‌وی. ته‌نانه‌ت گوئی: گه‌ر پاره‌شتان پێویسته‌. با هیندیکتان بده‌م. پاشان هه‌ولێ هاوپیروانی تێوشار و گرتووخانه‌ی لێ پرسین. ئیدی ده‌مه‌وئێواره‌ بوو. له‌ یه‌کدی جیا‌بووینه‌وه. مه‌زه و خواردنه‌وه‌که‌مان بو به‌جیه‌شت و ئێسه‌ش. به‌ رێی (دووکانیان)دا گه‌راینه‌وه‌.

| 1946 - 1994 |

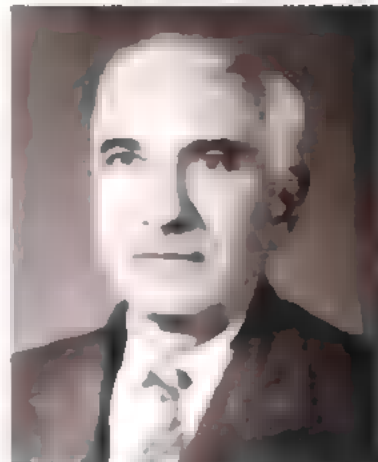
کارساتیکی دلتەزێن

روژی پێنجشەممە ی ریککەوتی (5. 10. 1978) بوو. (کەریمە فەندی مەلا حەمەتاغا) لەکەل کەچە چکولەکە ی (ناوات) کۆرە کۆرەکە ی (سامی) و خیزانەکە ی خانوو (فایزە) و هەردوو مەتالەکە ی (نامانج) و (ئالان) ترومبیلی دەگرن و هەموو پێکەوه، بو سەردانی (بەشارەت) ی کەچی، بە خوشیخووشی بەرهو (بەغدا) دەروون. لە (خورماتوو) لادەدەن. تا کەمی بھوینەوه و نانی نیوهرۆ بخۆن. بەلام فریاناگەون، نابەزێ و پشوویەکبەن، لە ئەو کاتەدا و لەناکاو، تەنگەریکی کۆرە ی نەوت دی، زور بە خیزیای دەروا و وەرەگەری. پێشەکە ی دەرەجە ی، دواکەشی بەسەر ترومبیلەکە ی نەولندا ددکەوی. لە ئەنجامدا، هەر یەکەسەر (کەریمە فەندی) و (سامی) کۆری، گیانی پاکیان دەرەجە ی، تەرمی باوک و کۆر، بو شاری (سولەیمانی) دیننەوه.

بو بەیانی روژی هەینی، تەرمی هەردووکیان لە گردی (شەهیدان) بە خاک سپارین. ناشتن و پرسەکەیان، هیندە جەنجالیوو، تا ئەو روژه شاری (سولەیمانی)، پرسە ی وای بە خۆیەوه نەدیوو. خەلکی زور بۆیان بە داخبوون، بەلام (ناوات) و (فایزە) و مەتالەکانی، زور بە شیوەیەکی خراپ برینداربوو بوون و لە هوش خویان چوو بوون. هەر ئەو روژه، خیرا بریدبوون بو نەخۆشخانە ی (کەرکووک) و ماوە ی دوو روژ لە ئەوی کەوتبوون، تا هوشیان بەبەر خویاندا هاتبووه، پاشان بە ترومبیلی نەخۆشخانە، هینابوویاننەوه بو (سولەیمانی). ئەو دامالانە، بوای مانگی پێیان زانی، کە (کەریمە فەندی) و کۆرەکە ی شەهیدبوون. نیدی سەرەرای ئەو کارەساتە دلتەزینە و نازاری خوشیان، پرسە و ناخۆشییەکیان بۆ تازەدەبووه.

سامی کەریمە فەندی (1940-1978)

کەریمە فەندی مەلا حەمەتاغا (1911-1978)

جگه له نهوهی، من بنه‌مالی (که‌ریمه فهندی،م. ماوه‌ی (7) سال بوو، ده‌ناسی و ناگام له هه‌موو رووناوه‌کان بوو، چونکه مامه (سالح،م. سالی (1971) خاتوو (که‌لویژ)ی کچی هینابوو.

خاتوو (نافتاوی خیزانی (که‌ریمه فهندی، بوی گیرامه‌وه و گوتی: نهو به‌یانیه‌ی ده‌رویشتن، (که‌ریم) گوتی: (نافتاوا) خه‌ونم دیوه، له خه‌ومدا بارکم بانگیردم. گەر له بێ شتی‌کمان به‌سه‌رهات، نه‌وا نه‌م راسپاریانم بو جیبه‌جیگه، نه‌وه‌بوو، خه‌ونه‌که‌ی راست ده‌رچوو، خوی و کوره‌ تاقانه‌که‌ی، بو لای باوکی گه‌رانه‌وه، (که‌ریمه فهندی)ش، ژنه‌که‌ی و (7) کچی له پاش خوی به‌جیبه‌بشت. نه‌مه‌ش نه‌مونه‌یه‌کی نه‌و جوژه خه‌وانه‌به، که هیندی که‌س بروایان هێی نییه! ناخر کی ده‌یزانی، به‌زدانی مهن، (ناوات) له مردن رزگاردەگا و دوا‌ی (3) ساله، منیش پیوه‌ندی خوشه‌ویستی له‌که‌ل ده‌به‌ستم و خیزانیکی به‌ختیار هه‌نگه‌ده‌نین!!

شۆرشێ ئیسلامی ئێران

روژی (10، 2 1979) بوو، ئاخونده شیعه‌کانی (ئێران)، به‌ رابه‌رایه‌تی ئیمام (خومینی)، شۆرشێکی ئیسلامی گه‌وره‌ی سه‌رتاسه‌رییان به‌رپاگرد و له‌ ماوه‌یه‌کی زور که‌مدا، ده‌سه‌لاتی (500، 2) ساله‌ی رژیمی شاهه‌نشاییان، له‌ بنوینه‌خه‌وه هه‌لکیشا. که‌لی کورد له‌ هه‌ردوو به‌شه‌که‌ی خوره‌ه‌لات و باشووری (کوردستان)، ناھیکی پێداهاته‌وه و بو ماوه‌یه‌کی که‌م بو‌زایه‌وه سه‌رانی رژیمی (به‌عس‌ای (عیراق‌ایش، هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه له‌ریان لیها‌ت و زانیان، چ جوژه مه‌ترسیه‌کی گه‌وره‌ی، بو سه‌ر ناینده‌ی رژیمی (به‌عس) به‌تایبه‌تی و ده‌وله‌تی (عیراق) به‌گشتی ده‌بی، چونکه پتر له‌ نیوسه‌ده ده‌بوو، عه‌ربه سه‌رونه‌کان ده‌سه‌لاتیان به‌ده‌سه‌وه‌بوو، فه‌رمانه‌ه‌وایی (عیراق‌یان) ده‌کرد، به‌ هه‌موو شیعه‌یه، دژی شیعه‌کان بوون، ده‌یانچه‌رسانده‌وه و به‌ هه‌زارانیان لی کووشتبوون، (ئێران‌ایش) وه‌ک ده‌وله‌تێکی شیعه‌نایینزا، له‌ ناینده‌یه‌کی نزیکه‌، خوی ده‌کری و پالێشتیکی گه‌وره‌ی شیعه‌کانی (عیراق) ده‌بی، (سه‌دام‌ایش) نه‌وه‌ی له‌بیر نه‌ه‌ووبوه‌وه، چونکه فارسه‌ شیعه‌کان هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه، په‌رنامه‌ی مانگی شیعیان هه‌بوو، (عیراق‌ایشیان، به‌ به‌شی له‌ ولاتی ئیسلامی شیعه‌ستان ده‌زانی!

نه‌وه‌بوو، شۆرش له‌ (ئێران) سه‌رکه‌وت، به‌گی داکوتا و ده‌سه‌لاتیکی پولایینی په‌یدا‌کرد. شۆرشێ که‌لی باشووری (کوردستان‌ایش، پێی نایه‌ قوتاغیکی نوپوه، هه‌ر زوو سه‌رکه‌رده‌ی پارته‌کان، برووسکی پیرو‌زباییان بو (خومینی) نارد. کومه‌لانی خه‌لک به‌ له‌نیوچوونی بنه‌ماله‌ی (حه‌مه‌ره‌زاشا)، زۆر دلخۆشبوون، وایانده‌زانی، به‌زدانی مهن توله‌ی هه‌ره‌سی شۆرشێ (11)ی سێپتیمبه‌ری، له‌ خودی شا و بنه‌ماله‌ و ده‌سوپیوه‌نده‌کانی کردووه‌ته‌وه.

په شیبینی و که مارودان، به که شیبینی و پیکردنه وه گۆرلبه وه، گۆلی هیوای بڕولکان، له ئیفجانهی دل و میشکه کاندایه شاپه وه، خه لکیکی زۆر، ده سپان به کوردایهتی کرده وه و تبه له چوونه وه، یارمعی شورشیار ده دا، که نجیکی زۆر له هه ربوو به شه کهی (کوردستان)، چه کیان هه لگرت و وهک پێشمه رگه بهک، راژهی کوردیان ده کرد.

نیواره به که له نیو باخه کهی یانهی بازرگانی دانیشتبووین، له دووره وه خوالیخو شپوو (حه مه سالحی عه به پشیمام بینی، له گه ل خوالیخو شپوو مامزستا (حه سه ن حوسین) و کومه لیککی دیکه دا هاتن. چاوی به من که وت، هات بو لام و کوتی: با تا ده ره وه بچین. کوتی: به یانی ده چه ده ره وه و ده مه وی، مالاوایت لی به کم، منیش کوتم: به ره و گۆی؟! کوتی: بو لای کاک (جه لال)، به رلستی نه مزلی، چی پی بلیم، هه ر هینه داوای سه رکه وتمم بو کرد، به گدیمان ماچکرد و به خوام سپارد.

پێکه نین و گریان

روژی (1. 3. 1979)، پیکه کوتی هه یینی بوو، براده ران (نیهاد، شوان، برایم و دارا جاف)، به دوامدا هاتن و کوتیان: ده چین بو (هه له بجه) و سه ری له (حه مه عه لی) ده ده یین، له نه و سه ریشه وه، له (سه رای سو بجان ناغا) لاده ده یین، ماوه یه لای (حه مه عه لی) دانیشتین، پاشان که راینه وه و له (سه را) گیرساینه وه.

نه و پۆژه، پۆژیکی زۆر خوش و که رم بوو، ناوه وه وایه کی زۆر سازگار و خوشی هه بوو، نه و ده شتی (شاره زوور)، هه ر هه مووی سه وزی ده کرده وه، نه تگوت، چیمه نیکی قه دیقه ی سه وزیان لی رلخستوه و به گولاله سووره رازاندوو یانه ته وه. دیمه نی بوو، رینه ی نه بوو، زۆر بلفرینیوو، ئیمه ش دانیشتین و ده سما نکرد به خواردنه وه، دوا ی ماوه به (نیهاد)، له سه ر ده مه ته فنی جه لالی و مه لای، له گه ل (برایم) دا لیان بوو به ده که ده نگ، کو بیان له که س نه ده گرت و که لکی نه بوو، منیش هه ر هینه دم پیکرا، شته کانم هه موو رشت و کوتایمان به سه رانه که مان هینا، که یشته نه وه (سوله یمانی) و هه ر که سی چوره وه مالی خۆی.

له ماله وه دانیشتبووم، له پهر زهنگی تیلیفون لییدا، هه لمگرت (برایم) بوو، ده گریا و قسه ی بو نه ده کرا، کوتم: چیه؟! کوتی: سه روک (بارزانی) مر دا ئیدی که من هینور مکرده وه و با سه که م پی گۆری، چه تدم لا سه یریوو، هه مووی دوو سی کا ژیر له وه و پێش بوو، له سه ر نه و با سه، له گه ل (نیهاد) با خه ریکبوو، په لاماری به کدی بدن، که چی سه ره رای نه وه ش، پی نه وه ی گۆی به هه یج شتی بدا، له نه و پۆژه ره شه نا، به تیلیفون نه و هه واله به من راده که یینی و ده گری، بو پۆژی دوا یی دیمه وه و سه ر زه نشتمکرد، کوتی: چی به کم، سه رخو شپووم و له داخاند، تا گام له خۆم نه بوو!

جیابوونەوه

روژی نووڕۆزی سالی (1979) بوو، هەر سی پارتی (بزووتنەوهی سوسیالیستی کوردستان - رهسول مەمەند، کۆمیتەی ئامادەکردن - دوکتور مەحمود عوسمان و پاسوک - جەلالی حاجی حوسین)، بە فەرمی لە (یەکییتی نیشتمانی کوردستان) جیابوونەوه و سووکە بەرەیهکیان پێگەرە کردەوه. پاشان زۆری نەخایان، هەردوو کۆمەڵەکە (رهسول مەمەند) و دوکتور (مەحمود عوسمان) روژی (8. 8. 1979) یەکیانگرت و (حیزبی سوسیالیستی یەکگرتوی کوردستان - حسیک) پان نامەزلان، دواتریش ناوەکیان گۆڕی، (یەکگرتو) مەکیان لابرد، بوو بە (حیزبی سوسیالیستی کوردستان - حسیک) کۆمەڵی کادیزی ناسراو و کارپەگەری وەک (دوکتور مەحمود عوسمان، رهسول مەمەند، ملازم تایەری عەلی والی بەگ، قادر جەباری، قادر عەزیز، عەدنان موفتی ...) و پتر لە (200) پێشمارگەشیان لەگەڵ بوو.

بەلام (پاسوک)، بە ئەو ژمارە کەمەیی خۆپەرە، لە گۆرەپانەکاندا بەتەنیا مایەوه، نە زیادیکرد و نە پێشیشکەوت! ئیدی لە ئەو کاتەوه، ئەم دوو رێکخراوه، لەنێوان (پارتی) و (یەکییتی)دا جەفین و بە هیچ شێوەیە پێش نەگەوتن، چونکە روژی بەلای (پارتی) و روژیکی دیکە، بەلای (یەکییتی)دا دایانەشکان و بەهێی بەرزەوهندییە تایبەتیەکانی خویان، هەلویستیان وەرەگرت!

ناشتبوونەوهی نێوخۆی هاوڕێانی پاسوک

روژی (7. 8. 1979) بوو، ئێوارەیهکی درەنگ، لە ژوورەکەیی خۆم پالکەوتبووم، (مەنسور) بە دوامنا هات و گوتی: برادەر! لە دەرەوه هاتوون و دەیانەوی، چاویان پێت بکەوی، منیش بەپەله خۆم گۆڕی و پێگەرە رویشتین، مالهەکیان زۆر نزیکبوو، هەر لەسەر و مالی خۆمانەوه بوو، زوو گەیشتین.

چوو مەژوورەوه، هەر لە ژوورەوه (شیرکۆی هەزارام بینی و هات بەپێرمەوه، هەرچەندە ئەک هەر هەق نەبوو، ماچیکەم، بەلکۆو دەبووایە، هەر سەرم لی نەدایە، بەلام لەلایەکەوه، لەبەر ئەوهی دواایی نەلین: لە ترساندا نەهات، لەلایەکی دیکەوه جەزمکرد، لەبەر چاری ئەو کەسانەیی لە ئەوی بوون، هیندی قسەیی پی بلیم، لەلایەکی دیکەشەوه لەبەر دلی (مەنسور) چووم!

هەرچی چۆنی بوو، یەکییمان ماچکرد، ئینجا زۆر بەپەرۆشەوه، باوەشم بو (فەرهاد عەبدولحەمید) و پەوانشاد (سەرۆک - هاوڕێ دەرۆش) کردەوه، تیرتیر ماچمکرن، پاشان دەرەتەقی دەسیپیکرد، وەک پێشەیی خۆی، تەنیا هەر (شیرکۆ) فەسەیدەکرد و لە هەموو باسەکاندا هەلیدەرایە.

پیشه‌کی سلاوی (فته‌تاج ناغا) ی پی گه‌یاندنم و گوتی: کاک (فته‌تاج) زور بیرتده‌کا. زور جار باسی ده‌مه‌ت‌فیکانی نیوانتان و جه‌سارعتی قسه‌کردن، پاکی و بلسوزی تو ده‌کا. منیش گوتم: سوپاسیده‌کم، به‌لام پیی بلین: تهنه‌گ دزراوه‌کانی ناوی، بوی بنیرمه‌وه؟
 دواپی ده‌سی به باسه سهره‌کیه‌ک کرد و گوتی: زور به کورتی شته‌کانت بو باسده‌کم، چونکه کاتمان نیه. ریک‌خزای هه‌یه، ناوی (پاسوک‌ه)، بنه‌کی سهریازی، باره‌گی سهرکردلیه‌تی و پیشمرگه‌ی چه‌کاری هه‌یه، ناوات لی ده‌کین، کارمان له‌گه‌ل بکه‌ی و بیته‌ده‌ره‌وه.

ا. فرهاد عبدالحمید) و (شیرکوی هزار) له (بله‌کی) گیراوه، کاتی به‌ردو (سوله‌بمانی) دین.

منیش له‌به‌رخومه‌وه هر بوله‌م ده‌هات، هرچه‌نده بیرم له هلسوک‌وته‌کانی (پینج‌وین) ی ده‌کرده‌وه. بیرى نه‌و دوو نامه‌یه‌م ده‌که‌وته‌وه، دواى مهره‌س له (نیزانه) ده‌وه به (مه‌نسور) و (حه‌مه‌شقی) نا ناردی‌بوو، شپوه‌که‌ی دواى ههره‌سیم ده‌هانه‌وه پیش چار، به نه‌و جادانه‌ی (میریوان) دا، وه‌ک گای گیز به ته‌نیا ده‌سوورایه‌وه و نه‌یده‌زانی، چی بکا و چی بلی، بیکه‌نینم به قسه دروکانی ده‌هات!
 سه‌یر نه‌وه‌بوو، ناگای له هیچ نه‌بوو، دواى (4) سال تازه له (هوله‌ند) ده‌وه هاتپوه‌وه، باسی (پاسوک‌ای) بو من ده‌کرد، که هر له سهره‌تاره، نیمه خومان پیوه ماندوو‌کردبوو، نه‌ویش ناگای له هیچ شتی نه‌بوو! نه‌دی نه‌و ماوه‌یه، له کوی بووی و چیت کردوه، وا نه‌م قسه زلانه‌م بو ده‌که‌ی؟ جکه له نه‌وه‌ی نه‌و پیاره، له رووی رووناکییری، زانیاری کشتی و شیوازی قسه‌کردنه‌وه، له ماوه‌ی نه‌و (4) ساله‌دا، نه‌ک هر هیچ نه‌گورابوو، یه‌ک هه‌نگاو پیش نه‌که‌وتیوو، به‌لکوو نه‌وه‌ی ده‌شیزانی، بیرپه‌ورووه‌وه!

رهوانشاد هاوبیر درویش له گهل (مام جه لال) و (نهوشیروان مستهفا)

نهو شهوه، هر له نهو پروژه له دانیشته کانی کونفرانسه که ی اکاژیک له (بناوه سوونه) ناسیووم. تا دوا جار، رژی هره سه که له (میریوان) بینیم، چی له دلما بوو، چی به ده ممدا هات، دریقیم نه کرد و هه موویم پی کوت. گرنه نهو هبوو، کوتم: پیم خوشه، شیوه ی کانیرانی نه تهو یی پیگه وه ده بینیم، چونکه من له (پینجویان) ههولیکی زورم دا، پیگه وه دانیشین و گرفته کانی (کاژیک) چارمه سرکه یین، به لام تو دژیووی و له سه نهو وه نویست، توله م لی بگه پته وه و له ریزه کانی ریگخستندا، منتان به تیگه وه و ناپاک دانا، نه دی نیسته چی گه راوه. وا له گهل (فهراهد) دا یه کتانگرتووه و هاتوون، کانیره نه تهو ییه کونه کانی (کاژیک) کوکه نه وه؟! پاشان زور به راشکاوی کوتم: جاریکی دیک، به هیچ شیوه یه نامانده نیم. کار له گهل تودا بگه م. نهویش سه ری باخستبوو، ورته ی له خوی بریوو، له نهو ماوه یی ناسیووم، هرگیز نهو پیاره دهروون نه خوشه رهفتار دیکتانوره م، به نهو شیوه ماتومه لولو و داماییه نه ریوو!

هه رچه نه (فهراهد) کوتی: وا زوو بریارمه ده و بییری لی بگه ره وه، پاشان وه لاممان لی بگه ره وه. هاوبیر (درویش)یش زور نکای لی کردم، هیچ که لکی نه بوو، شینجا وهک خوره وشتی پیشووی، دهنگ له به رده وه هاتن، دهنگ له (شینرکو) وه نه هات، پاشان نهو ماوه یی لایان ماموه، هر له گهل (فهراهد) و (درویش) دا له سه ده کرد، نهوم به تهواوی پشگوییخستبوو. کاژییری به کی شهو، مالاویم لی کړین و به یی گه رانه وه.

هاته مه رده وه، له پرده که ی سه رجاهه کی پشتی زانکو په ریمه وه، دوو سه ربازی عه ره ب دهنگیاندام، منیش له شوینی خوم وشکبووم و چه قیم، هه ردوو دهسم به رز کرده وه. یه کتکیان هاته پیشه وه، گهرفان و باخل و گوره و ییه کانم گهرا، هبچی نه دوزییه وه. شینجا

گوټي: له كوي بوي؟ گوټم: له مالي خوشكميووم. باشيوو، مالي (شهونم)ی خوشكم، كمی له سمرور مالي (منسور)موه بوو. گمر بیانگوټايه، با بچين، بزائين، راستهكی، به درونه دهكوتمهوه. داوای ناسنامه ی لی كردم، كه مې ته ماشايكرد و گوټي: برو، جاريكي ديكه وا درونگ له تم ناوه نهټينين. ټيډي ريگ به جاده كدا بهرمرخواربوومهوه. له كولا نه كاتا هر مهربازيوو، خويان پالخشقبوو، تا به پله خوم رزگار كړد و چوومهوه مالهوه. به باني كاڅيري (9)، تليفونم بو (منسور)ا كړد، كه گوټم له دهنگي بوو، ټيډي دلم ناويخواردموه و ټيگه شتم، هيچ شتي رووي نه داوه!

هر نهو چاره، نهو برادرانه م بيني، ټيډي نه مېښتهوه و مهولېشم نه دا، چاوم پييان بگه وېته وم چونكه نهوه برياريو، دابووم، تازه برايوومهوه و گهرانه وې نه بوو. نه زېتم وايه، گمر هر كوردي، برواي به باوهرې، به يه كې يا چين كه ساني نه بوو، ټيډي پنيوېست ناك، خوي و خلكي ديكه ش بخه له تيني، چونكه له نه جامدا، هر په شيمانې له ديوانه، ناخر گونام نيه، دواي نهو همور نه زموونه زورانه ي، له زباني رامباري ناسه تي خومدا، له گڼل (كاڅيك) و (پاسوك) يا كه له كه بوو بوو، جاريكي ديكه له گڼل (شيركو) دا ټپه له چمه وه؟! گونام نيه، همور جاري پياو، به ناوي كورنابه ټپه وه بخه له تيني؟! كورد دهلي: گمر جاريكيان خه له تاندي، خوا ميانگري، بوو جاريان خه له تاندي، خوا خوت بگري!

هر چه نده نهو برادرانه نه مېښتهوه، به لام روژانه به هوي (منسور)موه دمزاني، له كوين، چي دهكڼ و گڼ دمېښن، خه لكېكي زوري وهك (شيركو بيكه س، عوسمان ره شيد، نوري همه عېلي، مژده تابه، كهريم سهلام، همه شوقي ...). زوربه ي كونه كاڅيك و نه ته وېه پيگانيان بېنيو، به شبكي زوريان ناماده نه بوون، كاريان له گڼل بگڼ، هينديكيشيان به ليني هاو كاريان دابو، وهك (نوري همه عېلي) به لينيا، نهو چه كانه ي روژي هر سه كه شارد بوو يوه، بويا بغيري، كه چي دوايي له همور به لينه كاني خويان په شيمان بوونه وه و (نوري)ش، چه كه كاني بو (پارني) نارد!

(عبداللاناگزين) به هيچ شيوه به نه بوېستبوو، چاوي به چاره ي (شيركو) بگوي، (عوسمان ره شيد)يان ديوو، (شيركو) داوای لي كړد بوو، كاريان له گڼل بگا و پېچته دهر وه، نه وېش گوټيوو: دواي چين روژيكي ديكه وه لامتده موه. پاشان له سمر پارچه كاغزي بوي نوو سېبوون: من كورديكي كومنيستم و بروام، به نهو باوهره ي نيوه نه ماوه. به كورتي: له (4) نه فسر مهك (منسور)، كهريم، همه شوقي و شوان) پتر، (شيركو) كه سي ديكي بو هل نه خه له تابوو!

کاره‌ساتیکی خونی‌اویی

روژی (27. 8. 1979)، له ده‌وروبه‌ری شاروچک‌کی (پنج‌جین)، له‌سه‌ر سنووری نیوان هه‌ردوو به‌شه‌داگیرکراوه‌ک‌کی خورمه‌لات و باشووری (کوردستان)، له‌گوندی (باشماخ)، کومه‌لی پێشمه‌رگ‌کی (پاسوک) و (حسک) له‌ئهو ناوه‌باره‌که‌دا نه‌نێن. (چه‌ل‌گی حسه‌که‌لوش) لیه‌رس‌راویان ده‌یی. نه‌و روژه، خیزانه‌ک‌کی له‌شاره‌وه‌سه‌ردانی کردبوو. (چه‌لال) سه‌رقالی خیزانه‌ک‌کی بووبوو.

(حه‌مه‌سالح) عه‌به‌پشی) و هیندی هاویری دیکه، له‌نیوخوایندا تیکه‌ده‌چن و لێیان ده‌یی به‌هه‌را راستیه‌ک‌کی تا نیسته. به‌ته‌واوی بۆم روون نه‌بووه‌ته‌وه. له‌سه‌ره‌چی په‌لاماری په‌ک‌کیان دا‌بوو!

(حه‌مه‌سالح) کلاشینکوف‌کی (75) ی هه‌ی ده‌یی. په‌لاماری هه‌ردوو هاویری پێشمه‌رگه‌ (عوسمانی ده‌رویش قادر) و (سه‌روه‌ر عه‌لی خوسین) ناسراو به‌هاویری (ده‌رویش) ده‌یا و هه‌ردووکیان ده‌کوژی. (زه‌رده‌شت) ناویک‌یش بریندارده‌یی. (ئه‌نه‌وه‌ری مه‌جید سولتان) ویستبووی، ده‌سی (حه‌مه‌سالح) بگری، خه‌ریک‌بوو، نه‌ویش بکوژی. به‌لام که‌می هوشی به‌په‌رخویدا ها‌تی‌بووه‌وه و به‌ (ئه‌نه‌وه‌ری) کو‌تی‌بوو! له‌خوام خوشترده‌ویی، نه‌یه‌یه‌ پێشه‌وه، نه‌گینا توش ده‌کوژم. نیدی (حه‌مه‌سالح) رای‌کردبوو، کانی (چه‌لال) هه‌ی زانییوو، زۆر دره‌نگ‌بوو. هه‌رچه‌نده‌ دوا‌ی که‌وتی‌وو، ته‌قه‌یه‌کی زۆری لێ کردبوو. به‌لام هه‌ی که‌لکی نه‌بووبوو. (حه‌مه‌سالح) په‌نای بۆ ره‌بایه‌یه‌ک بردبوو، خوی به‌ده‌سه‌وه‌دا‌بوو.

(1950 - 1979)

بهراستی، کاتی (ناسر حنفید - ناله)، نهو ههوالهی بین راگه یاندم، هیزی نهژنوم نهما. زور مهراقمخوارد و له تاواندا، زانکوم بهجیهیشت و چوومهوه یو مالهوه. جگه له نهوهی، چهن کادییریکی سهربازی نازا، شارهزا و چاک، به دهسی پهکبی کوژران، لهکیس (پاسوک) و شورش چوون، رووداویکی تا خوا ههزکا، خراپ و نابرووبهراشهش یوو. زیانیکی زوری، به ناو و نابانگی (پاسوک)یش گه یاند.

ناخر نازانم، چ چاره نووسیکی رهشبوو. (سهرودرای له ژووری لهسیداره یاندا، چاوه رینی مهرگ بگا، له کرتووخانهی (که رکوک) رابکا، له دهسی پهتی سیداره پرکارییی، خوی بگه یه نیتوه نیو ریزهکانی شوپش. بیی به نهو کوره نازا و دلسوزهی، چهنلین سوپاسنامه، له سهرکردایهتی (بهکیتی)هوه وهرگری، کهچی به نهو شیوهیه، کوتایی به ژیا نی؟! تو بلی، کاتی لهگه (شیرکوا) و (غره هادا) هاتبوو، له (سوله یمانی) دیم، ته نیا هه ر بو مالاوایکردن له من و که سوکاره کهی که رایینه وه، وا یوای نهو سهر دانه کورته له ماوهیه کی کهمدا کوژرا؟!

سهرودر علی حوسین (1979-1955)

عوسمانی دهریش قادر (1979-1948)

له مالهوه دانیشتبووم، ژانی نهو رووداوه خویناوییه، کسپهی له چهرکم ههله دهستان و خویناوی جگرمی دهخواردوه. ده مزانی، (مه نسور) دی و چاوه ریمده کرد، چونکه بی من، هیچ شتیکی نه دمکرد. خوا کردی، له برهات و کوتی: نهو به زمهت بیستووه؟! کوتم: نابینی، هیزم له بهر براره، کوتی: (حه مه سالج) ناگای له هه مور شتیکه و هه موومان ده ناسی، ده زانی، (شیرکوا) و نهوان هاتوون، کیان بیفیه و چیان کردووه. ده ترسم، ناوی نیمهش بلی و به گرتمانیدا.

گوتم: برواناگم. چونکه نهوان لهنبوخیاندا شهربانیوو، هیچ پینهندی به ناکوکی نتوان (پاسوک) و لایه‌ن‌کانی دیکه‌وه نییه. خو نهو ناپاکی له شورش نه‌کردوه. یا له‌زیره‌وه پینهندی ب (به‌عس)‌وه نه‌بووه. تا ناوی خه‌لک بلی و به‌گرتیاندا، گوتم: نیسته له ماله‌وه‌یه، تو ماله‌کیان ده‌زانی، باشی ده‌ناسی و ده‌بی، هر نیسته بچی، هر ده‌شعی لی بکئی، ناوی کس نه‌با و لیزده‌دا بیوه‌ستینی.

منیش له‌لایه‌که‌وه زور خه‌زمد‌کرد، (حه‌مه‌سالح) ببینم، له زمانی خویه‌وه، به‌سهره‌اته‌که بیستم. له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، له‌به‌ر دلی (مه‌نسور) چووم. (مه‌نسور) له‌برده‌م ماله‌کیاندا دایبه‌زاندم. له دهرکه‌مدا، دایکی لینی کردمه‌وه. چونی و چاکیم له‌کل کرد و خوم بی ناساند، چونکه سووک خه‌زما‌یه‌تیبه‌کیشمان هه‌بوو. پاشان هه‌والی (حه‌مه‌سالح)م لی پرسی، گوتم: له مال نییه و رویشتووه. گوتم: بزکویی؟ گوتم: نازانم. گوتم: باشه کئی دپته‌وه؟ گوتم: نایه‌ته‌وه! دوا‌یی زانیم، نه‌نیا یه‌ک شه‌و له (سوله‌یمانی) مابوو‌وه و پاشان له (قه‌لادزی)‌وه دهریان‌کردبوو. یه‌کسه‌ر په‌نای بو (یه‌کیتی) بردبوو.

نیدی به‌گوشاری (پاسوک)، دادکه‌یه‌کی فهرمیان له‌نوینه‌ری (پاسوک، حسک و یه‌کیتی) بو دانا‌بوو. روژی (9. 8. 1979) کوله‌یارانیان‌کردبوو. به‌نهو شیوه‌یه، (3) کادیری رامیاری و سه‌ربازی کلرامه، له‌کیس (پاسوک) و کورد چوون!

من و مه‌نسور

(مه‌نسور)، کوره‌کوردیکی نازا و دلسوز بوو. وه‌ک نه‌فسه‌ریکی سوپا، کادیریکی باش بوو. به‌لام ناستی روونا‌کبیری تزمبوو. زور خوش‌باوه‌ر و ده‌مش‌پش بوو. له‌دوا‌ی هر ده‌سه‌وه، له‌سه‌ر کاری رامیاری و هیندی هه‌لسوکه‌وتی تایبه‌تی خوی، زور نیوانمان باش نه‌بوو. گه‌لی جار خوم لی دوورده‌حسته‌وه، به‌لام هر نه‌و له‌من باش‌تربوو، زوو ده‌هاته‌وه و نیوانمان باش‌ده‌بروه‌وه. کاتی هه‌ردوو هاو‌پیر (نازاد) و (فه‌ره‌اد‌پش‌گیران، هه‌موو پشت‌په‌نایه‌کی هر من بووم، له‌هه‌موو شتی ناگه‌ل‌پیده‌کردم و بی من هه‌چی نه‌ده‌کرد. به‌لام دوا‌ی شه‌وی (شیرکوی هه‌زارای بینی، زور گورا، بروایه‌کی کویرانه‌ی پیی هه‌بوو، هیندی لی راده‌بینی، وایده‌زانی، که (شیرکو) گه‌رایه‌وه، هه‌موو کورد دوا‌ی ده‌که‌ون و (پاسوک) له (کوردستان) پيشده‌که‌وی، نه‌نانه‌ت ده‌یگوت: (شیرکو) وه‌ک (ماوتسی تونگ)ی کورد وایه!

له‌سه‌ر نه‌م کیشه و باسانه، هه‌میشه ده‌مه‌ته‌لیمان بوو. من ده‌مکوت: بروا به (شیرکو) ناکم، هر شه‌وه پیاوه‌ی (پنج‌ویژ)، هه‌چ نه‌گوراه و هه‌رگیز ناش‌گورئ، نه‌و ده‌یگوت: تو به‌هه‌له‌د‌چوو‌وی و له‌کورددا، له‌نه‌و دلس‌وزتری تیدا نییه، منیش ده‌مکوت: پیرۆز به

لواوی لیبووردنت لی دهکەم، ئەوێ له کوئفرانسه کهدا روویدا، خەتای منی تیدا نەبوو. تکتات لی دهکەم، لەبیر خۆتی بەرهو، تو کوریکێ باش و بەتوانای، کوریکێ بلسوز و زیرەکی، پێویستە بچیتە دەرەو، چونکە ئەوان بێ تو هەل ناکەن و هیچیان بێ ناگری. نیدی زور بە شانویازوویدا هەلدام و پارایەو، بەلام لای من هیچ کەلکێکی نەبوو، چونکە بە هیچ جۆری، بروام بە (شیزگۆ) و هەلوێستی نەو کاتە (پاسوک) نەبوو. چەن جاری بو هەموویانم روون و دووبارە کردەو، ئەوێ من بۆیان دهکەم، تەنیا وەک دۆست و برادەری، بە ئەرکی سەرشارانی خۆمی دەزانم، نەکیان من (پاسوک) نیم، بەلام ئەوان له ئەو تێ نەدەگەیشتن، له تاو بیکەسی و بیکادیری، هەمیشە منیان لەسەر خویان حسیبە کرد!

هەڵبەتاندنی سێ ئەفسەرەکه!

کاتی ئەو هاتوو، (مەنسور) شار بە جیبیلی و بچیتە دەرەو، دوو قوڵی ماله کهیمان بو مالی پوری گواستەو و هەموو شتیکی تەوا کرد. ئەو کاتە (مەنسور)، له بەشی دارایی فەرمانگە (نیشغال)ی (سولهیمانی) کاریدە کرد. هەموو رۆژی له پلانهکانی خویان، ناگاداریدە کردەو، بریاربوو، پیش ئەوێ رابکا، مووچە ی ئەو مانگە، ئەو نیوچە ی لای ئەو بوو، که نزیکە (60) هەزار دیار بوو، له گەل خۆی بیا، بەلام دوابی پەشیمان بوو، و کوتی: دایکم و خوشکەکانم تووشی چەرمەسەری دەبن، له راستیدا ناھەقی نەبوو، چونکە (مەنسور)، کۆری تاقانە ی خێزانەکه بوو. هەرچەندە پارەگەشی نەفراند، کەچی بە عسیبەکان، دایک و خوشکەکانیان هەر گرت!

رۆژی (16، 7، 1979) بریاربوو، هەر سێ ئەفسەرەکه (مەنسور، شوان و کەریم) بیکەرە بچەن دەرەو، من و (ناسر خەفید، حەمە خەفید و حەمە شەوقی)، هەموومان له مالی (مەنسور) دانیشتبووین و قسەمانە کرد. (شیخ سەلام)ی باوکی (کەریم)، هەستی بە شتی کردبوو، لە پر هات و بە (کەریم)ی کوت: هەستە سەگباب، پێشکەرە بو مالهو، ئەویش له ناچاریدا، له گەلی روی و دواي ماوێ گەرابەو، کوتی: باوکم خلافتوو و بەپەله هاتوو مەتەو، با پەکسەر سواریین و بروین، بە خوا پێیزانی، نیستە دەرگاتەو سەرمان و هەموومان بەرشەقەدا، نیدی بەپەله خویان پێچایەو، تەرمۆزیکێ تەپەدۆریان پر کرد له بیره و هیندی مەزەیان له گەل خویان برد. ■ گەر سەربازەگەکانی سەری (ئەزمەر) و (شاربازیر) لیان پرسین، بو کۆی دەچن، بلین، دەچین بو سەیران. (مەنسور) بە (حەمە شەوقی) کوت: تو لەرپی هاو بێر (حوسین)ەو، پێوەندی بە نێمەو دهکە، منیش حەزم نەکرد، لە بەردەمی هەرووکیاندا بلیم: من بو! خو من (پاسوک) نیم و وەک هاوڕێکە هاتووم، خواخاڤیزێتان لی بکەم!

کهریمی شیخ سهلام
(1949 - 1995)

مه‌نسووری شیخ کهریم

عه‌بدولئیلّا (ملازم شوان)

باشان (هه‌مه‌شوقی)، به ترومیله‌که‌ی خوی، له‌گه‌ل (هه‌مه‌جه‌فید) دا ره‌ولنه‌یانکردن و رویشتن، من و (ناسر) یش ملاوا‌ییمان لی کردن و به‌جیماین! هه‌رچه‌نده من دوا بریاری خوم نابوو، به‌لام کاتی به‌ریمکردن و رویشتن، من به‌ته‌نیا مامه‌وه، زور بی نا‌قه‌تبووم و دلم له خوم داما، له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا، نه (پاسوک) و نه شو‌ر‌شه‌کش، هی نه‌وه نه‌بوون، هیچ هیوا‌یه‌کیان له‌سهر هه‌لچن!

له راستیا، ملازم (کهریم سه‌لام) تا نه‌و کاته، هیچ جو‌ره پی‌وه‌ندییه‌کی به (پاسوک) هوه نه‌بوو، به‌لکو‌و دوا‌ی نه‌وه‌ی (شیرکو‌ای بی‌نی، به‌لینیدا، به‌چیته‌ده‌ره‌وه، ئیدی له نه‌و روزه‌وه بوو به (پاسوک)، نه‌ک وه‌ک دوا‌ی کوشتنه‌که‌ی له رۆژی (4/3، 8، 1995) دا، (پارتی) و هیندی که‌س بلا‌فوک‌یک‌یان له‌سهر نه‌کرد و نووسیب‌و‌یان: به‌کی له نامه‌زینه‌رانی (پاسوک) بوو!

به‌زمی شیخ سه‌لام

نه‌و شه‌وه تا به‌یانی، خه‌و له چاوانم نه‌که‌وت، هه‌ر خوا‌خوا‌م‌بوو، زوو رۆژ‌بیته‌وه، تا هه‌والیک‌یان بزاتم، هه‌ر له‌کونه‌وه نه‌وه پیشه‌م‌بوو، گه‌ر له‌گه‌ل هه‌وریه‌که‌دا تیکه‌لا‌وبو‌ویم و ماله‌وه‌یانم ناسیبن، کاتی له نه‌وی نه‌بو‌وین، یا شتیکیان لی قه‌وما‌بی، سه‌رم له‌ دایک و باو‌کی دلو، بیرم له نه‌وه کرده‌وه، سه‌ری له (شیخ سه‌لام) و دایکی (مه‌نسوورا) بده‌م، هیندی دلنه‌وا‌ییانیکه‌م و هه‌والیک‌یش بزاتم، رۆژی دوا‌یی کاتی نی‌ه‌رو بوو، چووم بو دوو‌کانه‌که‌ی (شیخ سه‌لام)، کورانی که‌ره‌ک هه‌م‌رویان له نه‌وی وه‌ستا‌بوون، منیش چووم و سه‌لام لی کردن، کاتی (شیخ سه‌لام) منی بی‌نی، خوی چاوشین و سو‌ور‌وس‌پی بوو، هینده‌ی دیکه سو‌ور‌بو‌وه‌وه، هه‌میشه‌ش تو‌ور‌ده‌بوو، هینده‌ی دیکه تو‌ور‌ده‌بوو، چاوی

لی بزکردمهوه. به پنجه دریژمکانی. هره‌شهی لی کردم و گوتی: نه‌عه‌لیکه‌سه‌لام و به‌خیرنه‌بی، نه‌وه بو کویت ره‌وانه‌کرسن؟ وه‌لای حیزباب، هم‌ووی خه‌نای تویه، هر نیسته شکانت لی نه‌کم. نیدی هر نه‌به‌بشت، ده‌مکه‌مه‌وه و وه‌لامیده‌مه‌وه. خیرا ماموستا (برای همه‌ره‌شی به‌قال)ی هاوریم، چاویکی لی راگرتم و گوتی: تا زوهه‌بو و خوت دهر‌بازکه، منیش له‌تاواندا، به‌کسه‌ر رویشتم بو مالی (مه‌نسور). خاتوو (ناسکه‌ای دایکی، به‌نه‌و بیوه‌ژنییه‌ی خویه‌وه، سه‌ر قاتی (شیخ سه‌لام)، نازا و هینمتر بوو. گوتی: سوپاس بو خوا، دهر‌چوون و گه‌بشتن.

یه‌که‌مین سه‌ردانی مه‌نسور

زوری یی نه‌چوو، به‌یانیه‌ک زوو، خاتوو (ناسکه) هات به‌دوامدا و گوتی: (مه‌نسور) له‌ماله‌وه‌به و ناوانده‌کا، منیش سه‌رم‌سورما و له‌دلی خومدا، هر لیکمه‌دابه‌وه و ده‌مگوت: هم‌ووی مانگی نابین، رویشتوه، بو وا زوو گه‌راوه‌ته‌وه؟! ناخو چی رویدا یی؟! له‌به‌رنه‌وه هر زوو خوم گه‌یاندی، که چووم، (مه‌نسور) چاوه‌رییده‌کردم. یه‌ککیمان ماچکرد و نانیش‌تین، پیش‌مرگه‌یه‌کی ریش دریژی له‌گه‌لیوو، به‌جل و مه‌خزه‌نه‌کانی کلاشینکوفه‌که‌یه‌وه، له‌سه‌ر عه‌رزه‌که نووستیوو، هیشتا هه‌ل نه‌ستابوو، به‌ناسپایی یی گوتم: نه‌وه پیش‌مرگه‌ی (هسکه‌ه)، ناوی (مام ناراس‌ه)، (شیخ مه‌نسور) له‌گه‌لی ناردووم. قسه‌مه‌که، نه‌وه‌ک به‌خه‌بریی و گویی لی یی، با بجینه‌ژووریکی دیکه، (مه‌نسور) هردوو چاوه‌کانی خه‌مبکی نه‌ستووریان لی ده‌باری، به‌که‌ساسی و ناویمیدییه‌کی یی وینه‌وه، یه‌کسه‌ر گوتی: (شیرکو) ده‌سیرین و به‌جیه‌بشتین!

منیش نه‌وه‌ه‌واله‌م لا سه‌یر نه‌بوو، چونکه ده‌مزان، ریوی چ کوتیکه، نه (شیرکو) نه‌وه پیاره‌وو، به‌ته‌نیا سه‌رکردایه‌تی ریک‌خراویکی رامیاری یی بکری، نه‌که‌سیشیان پیکه‌وه ریک ده‌که‌ون، به‌تاییه‌تی (شیرکو)، وه‌ک مروفتیکی بیچووه‌دیکتاتور و ره‌فتارفاشی وابوو، هم‌میشه ده‌ویست، کس قسه‌له‌قسه‌یدا نه‌کا و هم‌وو گوی له‌مستی نه‌وو یی.

اجه‌لالی حاجی حوسین‌ایش، خوی به‌یه‌که‌مین پیاوی (پاسوک‌ای) نه‌وه‌روژه‌ده‌زلنی و دوو سالوو له‌ده‌ره‌وه‌وو، هر نه‌ویش به‌ناوی (پاسوک‌ه‌وه) قسه‌یده‌کرد و به‌یه‌که‌مین ده‌مراسنی (پاسوک‌ایش) ناسراوو، له‌به‌رنه‌وه‌نامه‌ده‌نه‌بوو، گوی بو یه‌کیکی وه‌ک (شیرکو) شلکا، که هیچی له‌باردا نه‌بوو!

نیدی کانی نه‌وه‌نه‌بوو، سه‌بارعت به‌(شیرکو)، هیندی قسه‌یکه‌م، حه‌زیشم نه‌کرد، هینده‌ی دیکه ده‌ردی گرانکه‌م و پیی بلیم: نه‌وه (ماوتسی تونک)ه‌که‌ی کوردبوو، که تو بروات یی بوو! به‌لام به‌ته‌واوی کریم بو راگرت و نه‌ویش، هم‌وو رووداوه‌کانی بو گیرامه‌وه.

گوته: کاتی چووینه دهروهه، (پاسوکای چی؟ هه مووی ته نیا هه (جهلال) و (8-9) پيشمه رگه بوون، (بزووتنه وه) و (کوميته نامانه گاری) به کيانگرت و داواشیان له نيمه کرد، خومان هه لوه شيننه وه و له گهلبان تېکه لېين، به لام (جهلال) رازی نه بوو، به (رهسول مه مه ند) و (دوکتور مه محمود)ی گوت: ده بی، نيوه خوتان هه لوه شيننه وه و له گه ل نيمه به کبگرن، چونکه نيمه خاومنی بيروياوه رين!

ماموستا (هه ردی)، له (تاران) دوه هاتيوو بو (مهابلد)، نيمه ش هه مورمان به ره وه نه وی پرويشتين، له نه وی دهسمان به کوبوونه وه کرد، جگه له نيمه (هه ر سی نه فسه ر هگه)، هاو بيران (هه ردی، جهلال و شیرکو) ناماده بوون، به که مين روژ، سه ر هتا ماموستا (هه ردی)، به دوو رو دريژی، باسی (کاژیک)، شورشی چه کداری، خه باتی پارتايه تی، ره خه و ره خه له خوکرتی بو کردین، پاشان کارمکانمان، له نيوه خوماننا دلبه شکرد، ماموستا (هه ردی) به سکرنيزی (پاسوک) هه ليزيرا، (شیرکو) وهک نه نداميکی سه ر کردليه تی، به نوينری (پاسوک) لای (حسک) ده سنيشانکرا، به لام (شیرکو) گوته: به مارجی نه کار ده که م، هاو بير (مه نسوور) ليه رسراوی کوميته ی سوپایی بی، هه موو هاو بيرانيش، به داواکاری به که ی رازی بوون.

دوهه مين روژ، کوبوونه و کانمان ده سپيکر نه وه، (شیرکو) به کسه ر گوته: ناوی ليوو ردين ده که م، من ناتوانم، نه کار مه که م، ماوه زور نه ماوه و ده بی، بو (ئه وروپا) به که ريمه وه، که ر نيوه به په سه ندي بزائن، من له نه وی بيرويه کی را که باندننان بو ده که مه وه و کار ده که م، پروپاگنده بو (پاسوک) و شورشی کرد ده که م، نیدی کانی گويمان له نه قصانه بوو، زور سه يرمان ليه ات! هه موو به جاری کوتمان: نيمه تومان ليزه ده وی، له (ئه وروپا) خه لکمان هه یه، گوته: من واژدينم، چونکه ناتوانم، ليزه به نيمه وه و بزيم، تينجا (جهلال) رووی تى کرد و گوته: نيمه پارمان بو قهرز کردی، بليتی فرو که مان بو کریت و هينامانيته وه بو (کوردستان)، له (سوله يمانی)ش کومه لن هاو بيرت بينی و به لينی کارکردنت دانی، نيسته بو به خورای، به جيماندیلين؟ په لاماريدا و پى گوت: هه نيسته، سه ره و خوار له نه ناوده سخانه يدا هه لته واسم.

نیدی (شیرکو) له ترساندا نه ده زانی، چی، طی و چی، بکا ماموستا (هه ردی)ش، که نه به زمه ی بينی، له تاواندا هه ناسه ی سوار بوو، خه ریکوو، بخنکی، به په له په ميه کهيان بو هينا و هاته ره سه ر خوی، چونکه هه ر له که توه، نه خوشه هه ناسه ته نگه هه بوو!

نيمه ش ده سی (جهلال) مان گرت و کوتمان: مامه که ی (سابقی شه ره فکندی)، ليه رسراوی شاری (مهابلد)، که ر بينو شنی له (شیرکو) به کين، نايه لن به ساغی ده رچين و هه موومان ده کوژن، به زور له بنده سی (جهلال) ده رمانه يتا و کوتمان: ههسته به رو ده ره وه، بو کوی ده چی، به چر.

روژی دوايي، لاسر جاده (شيرکرام بينی و بانگيردم، پارچه کاغذیکی دامی و کوتی؛
نهو ناوانه بگره، له (سوله يمانی) پيوه نديم پيوه گرډون، هر هيندهی گوت و نیدی روی،
پاشان ماموسنا (هردی)ش بو اتاران) گه رايه وه و به هيچ شيوه به، دهنگی نه!

کاتی (منسور)، نهو کاره ساته ی که له پياوه کانی بیری نه نه وه یی و (پاسوک)ی بو
گيرامه وه، هيندهی دیکه له بهرچاوم کهوتن، نفم له نهو روزه ره شهش کرد، که نهو
کومه له کورده هېچو پوچ و نهو رېکخراوه پاله وانېفم، تېدا ناسی. شېجا بروم تی کرد
و گوتم: نهی نیسته نیازی چیتان هه به؟! کوتی: نازلېم، دهی، من و تو له نهو باره یه وه
قه به که من، بهلام نه م نه پشانه، لای کهس مه رکنه و نای، به هيچ شيوه به، (حه مه

شهوق)ش بزانی، نازلېم (منسور) بو حمزی نه مگر، نهو بزانی؟! ده بوایه، هر خوی
هموو گرفت و روډاوه کانی بو باسکر دایه و پنی بگوتایه: وهک نیمه تووش بووین،
توش خوت تووشمه که و جاری، هر له نیوشاردا بهینه ره وه، تا وه لامت لی ده گیرینه وه.
بهلام (منسور) له هموو کهسی باشت، نهو رهوشه ی به ره وه ی ده زانی، که چی به
هموو توانایه وه هه ولیده دا، من و (حه مه شهوق)ش په لکشکا وا دیار بوو، بیری له
نهوه کرد بووه وه، وهک خوی تووشبووه، نیمه ش تووشکا و له گه له نهو ساری تینین.
چونکه باش ده زانی، نهو گېژاوه ی نهوانی تېکه وتوون، به بهانی وهک من و
(شهوق)ش چاره سر ناکری و نهوه پساییه که، تا چیلکه ی تپوه رده ی، پتر بو نیدی!

دوايي کاتیکي دیکه مان دیار یکرد، په کدی ببینن و نیدی من رویشتم بو زلنکو.
(منسور)، چن روژی له مالی خویان مایه وه له بهر نه وه ی تازه رايکرد بوو،
شوپنه که ی زور جی گومان نه بوو، (مام ناراس)یش هر نهو شه وه، له نهوی بوو بوو،
پاشان رویشتبوو، سهری له که سوکاری دابوو، (منسور) وه لامي بو (په خشان)ی
خیزانی و (کرچه)ی که چی نارډبوو، تا بیانین، نهوانیش هر زوو، له (کویه) وه هاتن،
پاشان (حه مه شهوق)، بو مالی خویان گواستبوویه وه، نهو ماوه به پتر له مالانېوو، نه
نهو به شوین مندا ده یارد و نه منیش حه زمه کرد بو نهو جوړه شوینانه بچم و
سهری لی بدهم، تا له نیوشاردا له نهوه زیاتر، کهسی دیکه نه مناسن، دواچار هر له
مالی خویان، په کدی مان ببینیه وه، داوی لی کردم، یارمه تپېدهم و کاربان له گه لکه مه وه،
بهلام دواي چی؟! پاشان مالاراییم لی کرد، به دلشکاوی و ناو مېدی گه رايه وه.

من پیم وایه، نهو سهر دانه ی، پتر بو ببینن هه سهره که ی بوو، تا پیکه وه چاره سهری
بدوزنه وه و بریار ببېدن، چی بکن؟ له هه مان کاتیشدا، هه واله کان به نیمه بگه یه ی و
دهم و دوومان تافیکاته وه، نیدی به نهو شيوه به، (شيرکو) ده سی نهو سی نهغه سهره
لاوه ی بری، له جیورنی خویان هه لیکه ننن، خوشی بو باوهشی پر له تاز و خوشی

(نه‌ورويا) گه‌رايه‌وه، بۆ تاهاه‌تايه، بېوا و متعانه‌ي هاوېير و دۆسته‌كاني خوي له‌ده‌سدا، له نه‌نجامېشدا رووي راسته‌قېنه‌ي، نه‌و مرو ده‌روون نه‌خوشه‌يان بو ده‌ركه‌وت. به‌لام پاش چي و تازه دره‌نگبوا!

حه‌مه‌شه‌وقي

نهم كوره گه‌نجه جوانه ره‌وشته‌رز و تيگه‌پشتروهم، له سالي (1962) و مه‌وه ده‌ناسي. نه‌و كاته ميردمالايكي (12) سالان بوو. له‌گه‌ل (رووناكي) خوشكېدا، بو لاي (سوعادي) كچي خاوه‌ن خانووه‌كه‌مان ده‌هات، پېكه‌وه له خويندنگي ماموستايان ده‌پانخويند و هاوړي بوون. به‌لام دواي ريگه‌ه‌وتنامه‌ي (11) ي ماسي (1970)، له نزيكه‌وه ناسيم و بوو به هاوړيم. كوركي ريگويك، زېره‌گ و نازا بوو. پياوي نه‌وه نه‌بوو، له نه‌و قاوغه ته‌سكه تنگه‌به‌ره‌ي (كازيك) و (پاسوك)دا نيشبكا. به‌لكو هي نه‌وه‌بوو. له‌شكريكي كوره‌ي له‌به‌رده‌سايي. ريگيخا و سه‌ركردايه‌تيگه!

كاتي (مه‌نسور) رويشته‌وه، هه‌موو ئېواره‌يه له‌گه‌ل (شه‌وقي)دا پېكه‌وه‌بوو، زوربه‌ي كات، بۆنه‌وه‌ي كه‌س گرمانمان لي نه‌كا، له (سه‌رچنار) يه‌گديمان ده‌بيني و دووقولي، له‌سه‌ر تاوه‌كه دانه‌نيشتين. يا شه‌ر له مالي خويان ده‌مامه‌وه و تا بده‌نگاني، ده‌مه‌تقيمان ده‌كرد. من ده‌مويست. به‌ شيويه‌كي ناراسته‌وخو تيبگه‌يه‌نم. من له‌گه‌ل (پاسوك) كارناكهم و مرو ده‌بي. هه‌ميشه‌ كارينا، برواي پني هه‌بي، نه‌ك له‌به‌رخاتري دۆستايه‌تي و بويه‌تي نيكا، بوايش كاله‌كي به‌شيمان، به‌ نه‌ژنو بشكني! به‌لام نه‌و له نه‌و قسانه‌تي نه‌ده‌گيشت، مه‌به‌ستم چيه به‌لكو زور به‌كولود و په‌روشه‌وه، گويي بو راده‌گرتم و وايدەزاني، به‌شيوه‌يه‌كي گشتي، نه‌و شتانه‌ي بو باسه‌كه‌م و مه‌به‌ستم له نه‌و نيه! له‌به‌ر (مه‌نسور)ايش نه‌مه‌تواني، راستي پني بلنم، له هه‌موو شتي ناگاباريكه‌مه‌وه و پني بلنم: فرموو نه‌وه بارووخه‌كه‌يه، خوت سه‌ره‌شكه‌ و بريارېده هه‌رچه‌نده ملازم (كه‌ريم) سالي (1991) له (سويدا)، بۆي گېزله‌وه و گوتي: كاتي چوپنه‌ده‌ره‌وه و نه‌و كاله‌بازارده‌مان بېني. بوم ده‌ركه‌وت، ده‌سيانيريوين و هېهمان پني ناكري، هه‌ر زوو وه‌لام بو (حه‌مه‌شه‌وقي) نارد و رامسپارد، سه‌ر له خوي تيگ نه‌دا و نه‌يه‌ته‌ده‌ره‌وه. به‌لام نه‌و زووتر رايكرد و وه‌لامه‌كي مني پني نه‌گه‌يشتبوو!

دواي نه‌وه‌ي (حه‌مه‌شه‌وقي)، له خوارووي (عيراق) بو (سوله‌يماني) گه‌رايه‌وه، له‌گه‌ل چەن ناسياويكي خويدا، نيشي به‌لېنده‌ري ده‌كرد و باري نابووري زور باشبوو. له ماوه‌يه‌كي كه‌مدا، هه‌موو شته‌كاني فروشت و له هاوبه‌شه‌كاني جيابووه‌وه. پاشان چوو بۆ (به‌غدا)، سه‌ري له كرتووخانه‌دا و هيندي يارمه‌تي (نازاد)پشي نابوو، كاتي له

(به غدا) گه رایوه، هات بو لام و کوتی: دوو به یانی دهرۆم و (شیخ مه‌نسووری حه‌فید)، له چه‌ووله‌که‌ی (هه‌لاجه‌والان) چاوهریمده‌کا. منیش گوتم: هه‌زده‌که‌م، له مالی نیمه‌وه برۆی و نانی نیوهرۆ پیکه‌وه بخوین.

روژی دواپی هات، پێشمه‌رگه‌یه‌کی میرمه‌نالی کونی لای خوی له‌گه‌ل بوو. پێشمه‌رگه‌که‌ی له‌نیو ترومبیه‌که‌دا دانا و گوتی: با تو نه‌ناسی. که هاته‌زۆره‌وه، یاری ناهلیونم ده‌کرد. یه‌کسه‌ر کوتی! نه‌و یارییه‌ بو نه‌وه ده‌که‌ی، تا له‌گه‌ل من بیهته‌دهرۆه، یا دواپی مپی؟! ئیدی هه‌ر دوو کمان پێگه‌نیش و به‌په‌له‌ تانه‌که‌یخوارد. پاشان کوتی: بو له‌گه‌ل من نایه‌یه‌ته دهرۆه؟! گوتم: هیشتا یو هاته‌دهرۆه‌ی من، زۆری ماوه. کوتی: وه‌ک بزانی، که‌ی ده‌ی؟! گوتم: له‌ کاتی خویدا ده‌یزانی. پاشان که‌می راما و گوتی: هیه‌ هیه‌؟! له‌ نه‌وه ده‌چی. کاره‌کان ناسای نه‌بن و تو هیندی شت لی شارده‌مه‌وه، منیش گوتم: چیت پی بلیم، له‌ نه‌وانه‌یه‌ که‌ چه‌وینه‌دهرۆه، (مه‌نسوور) هه‌موو شتیکت بو باسکا. ئیدی تیرتیر، یه‌کیمان ماچکرد و کوتی: زۆر بروام پیت هیه‌ و چاوهریم، منیش دلم قولپیده‌دا، دوو جار خه‌ریکبوو، هه‌موو شتیکی بو روونکه‌مه‌وه، به‌لام خۆم گرت. له‌ هه‌مان کاتیشدا، خۆم به‌ تاوانبار ده‌زانی، که‌ راستیم لی شارده‌بووه‌وه!

لینبوردنی گشتی

روژی (21.8.1979)، به‌ بونه‌ی جێژنی قوربانه‌وه، (سه‌دلام) لینبوردنیکی گشتی، بو هه‌موو گه‌راوه‌ رامیاریه‌کانی (عێراق) ده‌رکرد. سه‌یر نه‌وه‌بوو، (به‌عس) کادیره‌ کورده‌کانی، به‌ چهن کسانیکه‌ی کێزه‌شیوین، نازله‌چی و تیکه‌ده‌ر داده‌نا. هه‌ر که‌سی له‌ گرتووخانه‌ی

(نه بوغریب) بیگوتایه: فلان کس، له سهر کاری رامیاری گیراوه، پولیسه کان لپی توره ده بوون و خیرا ده یانگوت: بلی، نیکههرا! که چی به نهو شیوه یه ش نازادیکردن، چونکه ده یویست، خوی لای خه لک خوشه ویستکا؟

هموو کادیره کانی کومه له، هردوو هاویر (نازاد) و (فهرهاد) پش بهرکه وتن و بهر بوون، هر چنده (سه دلم) به نهو کاره ی، هیچی له کیشه ی کورد نه گوری، به لام له راستیا، کوملانی خه لک، زوریان پیخوشبوو، چیزمنه که بوو به دوو جیژن و هیندی خه لکی ساویلکه ش ده یانگوت: (سه دلم) خوی کرد به شه کرا!

هه لویستی فهرهاد و نازاد

هر نهو روزه ی، گیراوه کان که یشتنه وه (سوله یمانی)، له پینشا سهرم له (فهرهاد) یا، له خه وشه قوله چکولانه یاندا، دووقولی دانیشتن و نه وه ی ده مزانی، بوم باسکرد، نه ویش وهک ره وشتی کونی خوی، هیچ خوی تیک نهرا، بوچوونی خوی نه گوت و زور به هیندی گوتی: خه زدمکه م، سهری له کاک (نازاد) پش بده ی، بزانه، نهو ده لی چی؟

هر نهو نیواره یه، هرچی چونی بوو، له که ره کی (جووله کان)، مالی (نازاد) م دوزیه وه، کانی هه وله کانم پی که یاند زوری پی ناخوشبوو، به جاری قه لمی ده سونه ژنوی شکا، دیسانه وه جاریکی دیکه وره ی بوخا و گوتی: کاک (شیرکو) پیاوی نه وه نییه، به نهو شیوه یه ره لغتاریکا، دیاره نهو هاویرانه زویریا نکرده وه و ریزیا ن لی نه گرتوه، بویه وازی به ناوه و که راوه ته وه!

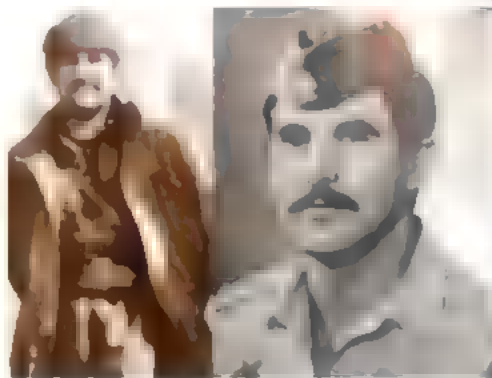
زور سهرم لیها ت، (نازاد) وهک ده رویشی و ابوو، که له سهر ده سی شیخ (شیرکو) دا، توبه ی کردی و وهک شیخیکی که وره ی رپیازی (قادر ی) لپی ده روانی، بروای به کس نه ده کرد و بی نه وه ی ناگای له پرو دلو هکان بی، هر له خویه وه و له دووره وه، داکوکی لی ده کرد، جا نیدی من چون ده توانم، تیی که یه نم و بروای پی بینم، که (مه نسور) هرچی بو گیراوه ته وه، راسته؟

پاشان (نازاد)، له تافیک ی نه خوشخانه ی نیوه ندی نامه زرایه وه، به لام به هیچ شیوه یه، هه والی منی نه ده هر سی و سهری لی نه دلم، منیش مه کهر به ریکه وت، له ریزیا ن به دیایه، نه گینا به دوا یا نه ده که رام، چونکه له لایه که ره ده مزانی، خه ز به ها نوچوی که س ناکا و ده یوی، ماوه یه به ویتنه وه، له لایه کی دیکه وه، زور ده ترسا، جاریکی دیکه بیگر نه وه، بویه ده یگوت: کانی به ریانداین، کو یانکر دینه وه و گوتیا ن: کهر به ده ردی خوتانه وه دانه نیش، هه موو کانی ده ی، چاوه ری نه وه بکن، بتانگرینه وه، کهر نه م جار ه ش بتانگرینه وه، به کسهر پی دادگاییکردن هه لتانه واسین، به فسه کانیشیا دبار بوو، تاقه تی هیچی نه مایی، له لایه کی دیکه شه وه، من نه (پاسوک) بووم و نه هیچ کاریکیشم پیی بوو، له بهر نه وه هه ولم نه ده نا، بیینم.

به لام من به (سه لاج)ی برآمد، هریوو پهرتووکى (ته پام سه عبه)کەى (به هادین نوورى) و (شەرق ئەلمتە وەست)کەى، (عه بدولره حمان مونيف)م بو نارد، بدهميش رامسپارد، نه وور بهرهمه بخوښتته ووه و راي خوښم بو بنووسى، به لکورو کەمى له نهو گومان و راراييه، رزگاريين!

نه نوورى مه جید سولتان

کاتی شورشی نوی دهسپيگر، کاکه (نه نوورى) جوانه مەرگ، روژى (24 6 1976)، به هوى رهوانشد (نارام)هوه چوو و دهه وه و له نيوچهى (شارباژير) جيگيربوو. له بهرته وهى پيشمه رگ و فرماندهيه كى زور نازا و خوشه ويست بوو، دهزگه سيخوورپيه كاني دهوله تى (به عسراى داگيركەر، (27 جار ههولى كوشتينان دا. به داخيكى زوره وه، روژى (2 9 1979) بوو، هه والى جه رگيرى شه هيدبوونى هاورپى خوشه ويستم، ملازم (نه نوور)م بيست. به راستى، كاريكى زور خراپى نيكردم. (نه نوور)م له سالى (1970)وه دهناسى. تا بلى، گه نجيكى جوان و قوز، كورپى خوشه ويست، كورپه روه و تيكوشەر، نازا و بيهنگ بوو. داخيكى زورى به دلماندا كرد، هه موو نيشتمانپهروه رانى شارى (سوله يمانى) به تاييه تى و (كورستان) به گشتى، زور بوى به داخبوون. (بيستوونى مه لاعومەر)، هاورپيه كى نزىك و دراوسينى بوو، له گه ل چن برادرپى ديكه را چوون و تهرمه كه يان هينايه وه. خه لكينى زور دواى تهرمه كى كه وتن و له كورستانى (شه هيدان) ناشينان. پرسه يه كى زور جوانيشان بو دانا و جه ماوه رپى زور، به شدارىيانتياداكر.

(1944 - 1979)

سه بارهت به زيانى تاييه نى، جه بانى رامپارى و سه رپازى ره وانشد ملازم (نه نوور) كوتاريكم له كوتارى (سليمانى)ى ژماره 162ى سالى 2014ى لاپه ره (28-32) بلاوكردو و ته وه، پاشان له پهرتووكى (بارانى خوښ و باى مەرگ)يشدا، لاپه ره (129-139)، جاريكى ديكه كوتاره كم بلاوكردو و ته وه.

دوومین سهرتای مه‌نسور

سهرتای مانگی (10) بو، روژی (مه‌نسور) وه‌لامی بو ناردم و کوتی: دوو روژی دیکه، له‌گه‌ل دوو پشمرگه‌نا دیمه‌وه. له‌نیو‌دار به‌رووه‌کانی دامینی چپای (گویزه) چاوه‌ریماکه، منیش ده‌مزانی، ده‌مه‌وئواره نه‌و ناوه، به‌هیزی سوپا و پولیس ده‌گیری، مه‌نرسییه‌کی زور گهره‌ی هه‌یه، ناچاریشبووم و ده‌بوویه، هه‌ر به‌چوومایه، چونکه تازه وه‌لامی بو ناردبووم و چاوه‌ریی ده‌کردم. له‌به‌رنه‌وه هه‌چ شوینیکی باشتهم، له‌مالی (شیخ که‌ریمی خه‌فید) نه‌دو‌زییه‌وه، سهرتا له‌نهری دایانه‌زینم. چونکه هه‌م خزم بوون، هه‌م له‌دار به‌رووه‌کانیشه‌وه زور نزیکبوو، بویه داواکارییه‌که‌م زور ناسایوو، په‌نام بو (شیخ ناسر) برد و بیم کوت شتیکی وا هه‌یه، مالی نیوه نزیکه و بینکومانه، نیواره ده‌یانهم و پاشان که‌تاریکیوو، یه‌که‌یه‌که ده‌یانگویزه‌وه، نه‌ویش زور پیاوانه کوتی: باشه من له‌ماله‌وه چاوه‌ریتانه‌که‌م، نه‌و کاته ترومبیل نه‌بوو، له‌گه‌ل (سهردار)ی برای (سهره‌وت)دا قسه‌مکرد، ترومبیله‌که‌م بداتی و کاریکی وای پی بکه‌م، نه‌ویش کوتی: باشتروایه، خۆم له‌که‌لت بیم، چونکه خاوه‌خواسته، گه‌ر بگیری، به‌ژماره‌که‌یدا هه‌ر ده‌زانن، ترومبیله‌که‌ه‌ی منه، منیش کوتم: باشتهم.

دوانیوه‌رویه‌کی دره‌نگ، دوو‌قو‌لی له‌گه‌ل (سهردار)دا، بو شوینی دیاریکراو چووین، میز و کورسیمان دانا و مه‌زمان رازانه‌وه. سه‌رو پیک عهره‌قی زه‌مه‌لاوبمان تیکرد و بو تامی ده‌م، سه‌رو قووممان خواره‌ده‌وه، وا بزائم، فریای قوومی دووه‌م نه‌که‌وتین، له‌نیو دله‌ر و ده‌وه‌نه‌کانی بناری چپاکه‌وه، فیکه‌هو‌ر ده‌سیپکرد، لباربوو، ده‌میوو، گه‌بشتبوون و چاوه‌رییانده‌کرد، منیش وه‌لامدانه‌وه و چه‌ن فیکه‌یه‌که‌م بو کیشان، هه‌نده‌ی نه‌برد، یه‌کیکیان سه‌ریده‌ره‌ینا و کوتم: یه‌که‌یه‌که، به‌ه‌یواسی وه‌رن و بچه‌ن بو ترومبیله‌که‌ دانیشتن، نا ئینه‌ خۆمان کورده‌که‌ینه‌وه، به‌لام ئینه‌ له‌ شوینی خۆمان نه‌جوولاین، تا هه‌رسیکیان یه‌که‌یه‌که، له‌نیو لاداکی (سهردار)دا دانیشتن و چاوه‌ریی نیمه‌یان ده‌کرد. پاشان که‌می ماینه‌وه و پیکه‌کانمان فرکرد، ته‌ماشایه‌کی ده‌رو به‌رم کرد، کاتی دنیا بووم، هه‌موو شتی ناساییه، هه‌چ ده‌نگ و ره‌نگ نییه، به‌په‌له‌ سواریبووین و له‌مالی (شیخ که‌ریم) دابه‌زین، هه‌رسیکیان (مه‌نسور، هه‌ره‌هاد خه‌فاف و عومهری مام توفیق)، ریشیان هه‌بشتبووه‌وه، چلکته‌پلکن، ماندوو و برسی بوون. کۆتم: نه‌م ریشه‌ چیه، باشتروابوو، بتانقاشایه، (مه‌نسور) کوتی: زور به‌ی پشمرگه، ریشیان بو شه‌هید (نه‌نوه‌ری مه‌جید سولتان) هه‌بشتروه‌ته‌وه!

نه‌و نیواره‌به، خوالیخوشبوو خاتوو (سه‌لمه‌ی دایکی) (شیخ ناسر)، خوارینیکی زور و به‌تامی لێناوو، بوتلی ویسکیشیان داناوو، براده‌ران ناتینکی باشیان خوارد و بوتله‌که‌شمان

نوشکرد. پاشان چوږینه ژووری سهرهوه و گوتم: یا کهمی بیتنگ دانیشین، تا بزانیڼ، رهوشهکه چونه زور هېښوو، دهنگی هیچ نه دهات، دوايي هیندی نسه مانکرده پاشان له گهل (سهردار)دا، سهرهتا (عومەر) و (فرهاد)مان، یو ماله کانی خویان گېاند. پاشان گراینه وه و (منصور)یشمان، یو مالی دایکی برده وه. گوتی: به یانی زوو دهین، پیو مندی به (نازاد)وه بگهی و یه کهمین کس نهو بیښم، منیش هیچم پې نه گوت و له دلی خومدا گوتم: به یانی هه موو شتی ناشکرا دهی! نهو شهوه (منصور)م له مالی خویان به جیهیشت. هوسر و کچه کهشی له نهوی بوون، من و (سهردار)یش رویشینه وه.

نازاد له نیشه کهی

به یانی زوو، چووم یو نه خوشخانه، (نازاد) بیښم، دباره، له پنجه رمه کهوه منی بیښوو، بویه هر چورمه نیوولی نه خوشخانه کهوه، له دورده وه به پارچه کاغزه یکه وه هات و هاواریکرد: (حوسین موحه ممد عزیز). منیش گوتم: بلی، دوايکه وتم و چوږینه ژورده وه، خیرا دهرزیبه کی تیژی دهرهینا و له سهری پنجه که وره ی چه قاندم، کوايه، خوینم لی ورده گری و تاقیده کاته وه، تا بزانی، چ گروو پیکه! به دم کارمه که یوه پېم گوت: (منصور) هاتروته وه و له مالی خویان، چاره ریتکه کا، نیی من رویشتم.

نیواړه (منصور)م بیښی، گوتی: (نازاد) هات و هه موو دهنگو یاسه کانم یو گیرایه وه، هیچ قسه ی نه کرد. هه ستا و گوتی: دوايي سهرت لی دهمه وه و به په له روی له گهل نه وه شدا، من له هه موو شتی ناگادار بووم، به لام هیچ شتی کم یو (منصور) باس نه کرد، وام پې باشتربوو، له زمانی (نازاد) خویه وه، هه موو شتیکی یو دهرکه وی.

چېن روزیکی پې چوو، (نازاد) دهنگی نه بوو. (منصور) گوتی: هرچی چونی پې، بیدوزه رده وه، با سهریکم لی بڼا. (سه لاج)ی برامم نارد یو مال وه یان، چونکه پنی را که یان د بووین، کس له نه خوشخانه سهرم لی نه دا، سیخوړه کانی (به عس) به شیوه یه کی به رده وام چاودیریم دهکن، دواي ماوه یه (سه لاج) هاته وه و پهرتو وکی (شهرق) نه لمت وه سته ا که ی یو هی نامه وه و گوتی: بیکه رده وه، نامه یه ک و پارچه یه کاغزی تپا هیه، نامه که ی له سهر پهرتو و که که یو من نوو سیبوو. به لام پارچه کاغزه که ی یو (منصور) نارد بوو، نه نیا یه ک دیر بوو: (توز له ناو هه لئاسی، مېر دایه یی له ده سی نامرد نایه، منیش نه مرو نهو نامرده م!)

کوته کاغزه که م دا به (منصور) و نه وېش خوښیښه وه، به لام هینده توږه بوو بوو، له داخندا ناگریده کرده وه، گوتی: نه وه مه به ستی چیه؟ گوتم: دلی، به ته می من مېن و کارتان له گهل ناکم، هېلېکېشم به ژیر وشه ی (نه مرو) که دا هیقا و گوتم: دلی نه مرو، جا

گەر سبه‌تخ، وهك چاران په‌شیمان‌نوووه، وره‌ی به‌رز‌نوووه، دیسانه‌وه به‌ نه‌و
گرموگوریسه‌ی پشور تپه‌لچوووه، نه‌وا نه‌و انه‌مروایه‌تان له‌سهر ده‌کا به‌ مال و پستان
ده‌فروشته‌وه، خوی له‌ پردی (سیرات)ی ره‌خنه و گلله‌یه‌کانتات، به‌ ده‌په‌ر‌نشته‌وه!

(مه‌نسور)یش کوتی: باش ده‌سیانیرین، به‌ خوا بزاتم، به‌ نه‌و شیویه‌ وه‌لامانه‌ده‌نه‌وه،
تا هه‌ر‌ووکیان نه‌کوژم، ناگه‌ریمه‌وه نیدی هه‌ر نه‌و چاره‌بوو، (نازاد) و (مه‌نسور)،
یه‌گه‌یان بینی و سه‌ری لی نه‌دایه‌وه!

نیواره‌ی دواپی، (مه‌نسور)ام بو مالی (ستاری سه‌عید خه‌لف) گواسته‌وه، ماله‌گه‌یان له
سه‌ر گرده‌گه‌ی (سه‌رچنار) بوو، له‌ سه‌ربانه‌گه‌یان، دووقولی پیاسه‌مانده‌کرد کوتی: گوی
بگره، کاتی نه‌وه هاتروه، نیسته ده‌بی، بۆمبی به‌تخته‌وه، زوری پی نه‌چوو، ناله‌یه‌کی
که‌وره هات، پاشان (ستار) له‌ ده‌ره‌وه‌هاتوه و کوتی: بۆمبی له‌ باره‌گه‌ی (پارتی)
شۆرشگیران‌ای (شیخ ستار) ته‌قیوته‌وه، به‌ رینگه‌وت ته‌نیا پاسه‌وانی به‌رده‌رگه‌که‌ی
لییروه، نه‌ویشی کوشتوه.

شه‌وی چوارقولی: من، (مه‌نسور، ستار و فایه‌قی شه‌فیق)، له‌ سه‌ربانه‌که‌ دانیشتبووین
و ده‌مانخواردوه، تا دره‌نگانی باسی کوژد و شۆرشمان ده‌کرد، جار‌جاریش ته‌مانشایه‌کی
سه‌رجاده‌که‌مان ده‌کرد، هه‌ر ترومبیلی هیزی تاییه‌تی سه‌ربازی بوو، وه‌ک کوله به‌ نه‌و
ناوه‌دا ده‌سوورانه‌وه، منیش له‌ دلی خومدا ده‌مگوت: خوزگه‌ ده‌مزان، به‌ دواپی کیتا
ده‌که‌پین؟ ناخر نه‌وه‌ی نیوه بۆی ده‌که‌پین، نه‌وه‌تا لیره‌ پی خه‌م باتیشتوه، پشتینی لی
کر‌درومه‌وه و ده‌خواته‌وه، شا به‌ سه‌پان راناگری!

کاتی شه‌و دره‌نگیوو، (مه‌نسور) کوتی: هه‌رچی چۆنی بن، به‌بانی ده‌بی، سه‌ری له
(فه‌ره‌اد) به‌دی و بوم بانگه‌ی، نیدی من له‌گه‌ل دایکی (مه‌نسور) و خوشکه‌کانیدا
رویشتینه‌وه، (خه‌لف)ی برای (ستار)یش گه‌یانندی.

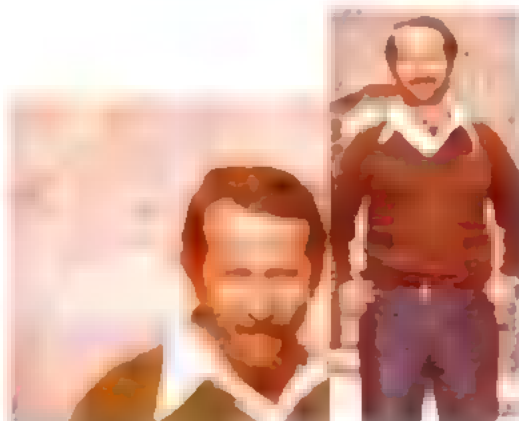
ستاری سه‌عید خه‌لف

ره‌وانشاد (ستار)، خه‌لکی (هه‌له‌بجه) بوو، سالی (1970)، لقی چواری (پارتی)، ناوی
کومه‌لی نه‌نهامی بو کولیزی سه‌ربازی له‌ (به‌غدا) پالوت، من و (ستار)یش، له‌نیو
ناوه‌کاندا بووین. نیدی هه‌ر نه‌و کاته یه‌گه‌یمان ناسی، سالی (1973) کولیزی سه‌ربازی
ته‌واوکرد، هه‌ر له‌ کوتایی نه‌و ساله‌شدا، چوو ده‌ره‌وه و له‌ (زوزک) فه‌رمانده‌ی به‌تالیون
بوو. پاشان بو نیوچه‌ی ده‌سه‌لاتی سنووری هیزی (زمناکو) گوێزرایه‌وه و فه‌رمانده‌ی
به‌تالیونی شه‌شی (خانه‌قی) بوو، دواپی هه‌ره‌سه‌ که‌وره‌که‌ش، بو پاریزگی (رومادی)
دوو‌رخرایه‌وه، هه‌نده‌ی پی نه‌چوو، به‌رگه‌ی نه‌و ره‌وشه‌ خراپه‌ی نه‌گرت و به‌ دواپی

چیرۆکی فهرهاد عه‌بدولقادر

هه‌رچه‌نده‌ خوا ناکای لی هه‌یه، من له هه‌یج شتی‌گه‌ نه‌بووم، هه‌یج پێوه‌ندییه‌کم به‌ که‌س و هه‌یج لایه‌نیکی راسپاردیه‌وه‌ نه‌بوو. به‌لام وه‌ک پێشتر روونکردمه‌وه، هه‌رچیم بو ده‌کردن، ته‌نیا هه‌ر به‌ هاوڕینییه‌تی بوو. چونکه‌ هه‌موویانم ده‌ناسی، نه‌وانیش زۆر باش منیان ده‌ناسی و خوشمه‌دویستن. سووریش ده‌مزانی، چه‌ن کوردیکی پاک و دلسوزن، هه‌رگیز ناپاکی به‌رانبه‌ر من ناکه‌ن و تووشی هه‌یج جوهره‌ گرفتیکیشم ناکه‌ن. له‌به‌رته‌وه‌ هه‌یج چاره‌ نه‌بوو. هه‌ر ده‌بوواپه، پارمه‌تی‌مدا ناپه.

جگه‌ له‌ نه‌وه‌ی من باشتربووم، نه‌ر دوو هاوبیره‌ (نازاد) و (فهرهاد) بدوزمه‌وه‌ و راسپاردیه‌که‌ی (مه‌نسور)یان پێ بگه‌یه‌تم، وه‌ک له‌ نه‌وه‌ی په‌کیکی نه‌ناسیار به‌ی و قسه‌یان له‌گه‌ل بکا. خو گه‌ر ناشکراشی‌بووماپه، به‌هوی نه‌وانه‌وه‌ تووشی کاره‌ساتی بووماپه، (به‌عس) هینده‌ به‌ویژدان نه‌بوو، مه‌ر به‌پیی خوی و بزنی به‌پیی خوی هه‌لواسی، یا نه‌وه‌م بو به‌سه‌لمینی، که‌ من (پاسوک) نیم و ته‌نیا دوستیانم به‌لکوو وه‌ک په‌ک ریزیان لی ده‌گرتین و راژه‌یه‌کی باشیان ده‌کردین! به‌لام (نازاد) و (فهرهاد)، له‌ نه‌وه‌ تی نه‌هه‌گه‌یشتن، به‌ تاییه‌تی خیزانه‌که‌ی (فهرهاد) وایه‌زانی، هه‌مووی خه‌نای من بووه، گیراون و ئیستنه‌ش، وازی لی ناھینم!

به‌زمی خاتوو شوکری

نیواره‌بوو، له‌ ده‌رگی مالی (فهرهاد)م نا، سوور ده‌مزانی، له‌ ماله‌وه‌ دانیشتوه‌وه، چونکه‌ گویم له‌ ده‌نگی بوو. به‌لام په‌کسه‌ر هاوسه‌ره‌که‌ی (شوگری)، وه‌ک زانیییتی، کێ له‌ ده‌رکه‌ دما و له‌ چ کانی‌گه‌ ده‌م، له‌گه‌ل (په‌ری) خوشکی (فهرهاد)، ده‌رگیان لی کردمه‌وه.

هردووکیان هاتنه دهرهوه و له داوای خویانهوه، دهرگهکیان داخست. له بهر دهمدا چهقین و گوتیان: ههرووو، گوتم: ماموستا (هههاد) له ماله؟ ژنهکە ی به چروچاویکی ناشیرینهوه، به دهنگی بهرز و به ناوایکی سپړهوه گوتی: نهخیر، بو چپته؟ گوتم: نیشم پهی هیه، گوتی: نیشی چی؟ بو وازی لی ناهیتن؟ کاتی نهو گیرایوو، نو له کوی بووی؟! گوتم: له نهه شاره یووم، نیدی به هردووکیان دهنگیان لی بهرز کړهوه و دهسیان به شاته شاتی ژانته کړد، منیش گوتم: گوینگرن، من خوم هه رگیز نیشم پهی نه بووه و نیسته ش، هیچ جوړه نیشکم پهی نییه، به لام هاو پیره کانی له دهرهوه هاوون و دهپانه وی، بیینن، باشتر وایه، بیانیینن، چونکه گهر نه چی، تروشی زیان دهی، نیدی بی نهوهی خوا حلقیزییان لی بکم، به دلشکاوی رویشتم، به لام له نهه کاته دا، فیلمی (لا وقت للحب) م بیرک و تهوه، چون (روشی نه بازه) له دهرگی مالی هاو پیره کی دها، ژنهکە ی بوی دهره پهری، گهلی قسه ی ناشیرینی پی دهلی و نهویش له تاواندا به په له دهرهوه!

من سوور دهمزانی، (نازاد) ههروو شتیکی بو (هههاد) گیراوه تهوه، بویه له ترساندا، له کونی ژوړهوه، خوی شاردووه تهوه و (شوگری) نه پېشتووه، بپته دهرهوه و خوی هاووه، نهو قسه زلانه دهکا! ناخر و نه یی، ژنهکە ی و خوشکهکە ی، منیان نه ناسیین، بویه به نهو شیوه ناشیرینه وه لامیاندهوه، به لکوه هه چن جاری، له گرتووخانه و مالی خوشیان منیان دیوم خوشکهکە شی له زلنکوی (سوله یمانی) ده پخویند و هه همیشه ههوالی (هههاد) م لی پرسپوه، که چی نینجا به نهو شیومه، رهفاریان له گهل کړدم! دیاره (نازاد) راستیده کړد، ده بگوت: (هههاد) له بهر ژنهکە ی ناویری، بجولپته وه، جا گهر هینده لیس ده ترسا، چی له کاری رامیاری دابوو؟!

نیدی له نهو روژهوه (هههاد) م دهیینی، له هه شوینی منی دیین، خوی خه ریکردوه و رووی و هه رگیراوه، وهک باوکیم کوشتووی، و ابوو، له ترساندا نهیده زانی، چی بکا، هه هینده ی پی دهکرا، به په له خوی دهر بازکا و پروا، جا نازلیم، گوناھی من چی بوو، به نهو شیوه خراپه، هه لسوکه ونی له گهل ده کړدم، نهو دوو (جوند لنیسلامه) دهمه راشه ی ژن و خوشکهکە ی، بو نارینه دهرهوه، دیاره هیشتا نهو داوای باقی ده کړد!

گه پامهوه و بو (هه سوور) م گیرایه وه، نهویش له داخی دلی خوی، گوتی: له سبه ی زووتر نییه، ده نیزم، هردووکیان بکوژن، منیش زانیم، زور تورو پوه و نازلنن، چی له گهل نهه پیاوه ترسنگاندها بکا، که منی هه ور مکردهوه و گوتم: کوردا یه ی به زور نییه و ولزیان لی بپته، من له نهو پروایه دام، نهوان ناتوانن، ههروا به ناسانی له نیوشاردا لانیش و دهسلات وازیان لی ناهینن، له بهر نهوه که منی چاوه رییکن، تا لایه به لایه کدا دهکوی.

ناخر گەر (نازاد) یا (فرهاد) بیانگوتایه، جاری باره که مان ناله باره و که می چاره پیمان بکن، تا که می دهه وینه وه، ریوجیهک بو خومان و خیزانه کلانمان داده تین، مهلبه ته هیچ شتیکی ناخوش، له تیوان هیچ لایه کتا رووی نه دما و نهو هار بیرلنه ی دهر وهش، به نهو شیوه به دلیان نه دهر نهجا!

مژده تایه ر

چووم بو لای (مژده) و گوتم: (مه نسوور) لیره به و ده به وی، بقیینی، ئه ویش زور مهردانه گوتی: له هه ر کویه بی، ده چین و ده یه تین، به یانی زوو پیکه وه، (مه نسوور) مان گواسته وه. ئه و کاته مالی (مژده)، له سه رجاده که ی پشتی به ریوه به رایه تی پهروه ده ی (سوله یمانی) ئیسته بوو. له په نجه ره ی زووره که بانه وه، سه رجاده که دیار بوو، شوینه که ی زور رووته نی بوو، به لام جینی گومان نه بوو.

(مه نسوور) داوای له (مژده) کرد، (عه بدوللا ناگرین) بیینی و بانگیکا، پاشان (مژده) نیمه ی به جیهیشت و چور بو ئیش، ئیدی ههردوو کمان به ت نیا مایه وه، (مه نسوور) گوتی: ده مه وی، هیندی درووشم بو بنووسی، ریکه ستنی ئیوشار، له سه ر دیواره کانی شار ده ی نووسن، منیش دانیشتم، نهو درووشمانه ی بو نهو روزه چاکبوو، رله ی یه کیتی پرژه کانی گه لی کورد و شووشی ده کرد، بوم نووسین، ئیسته ش هیندی له نهو درووشمانه هه ر له بیره، وهک (بزی پشمارگه قارمانه کانی کوردستان، مردن و سه رشووری بو جاشه خو فروشه کان، بهری دوژمنانی نیوخو و داگیرکهرانی کوردستان، ئامانجه مان نامه زاندنی به ره یه کی کوردستانییه ...) جه ماوه ری که له که مان، زوریان هین باشبوو!

عه بدوللا ناگرین

له کوتایی سالی (1973) وه، تا مانگی (10) ی (1979)، هیچ جوهره پیوه ندیه کم، له گه ل (ناگرین) نه ماوو، ته نانهت داوای هه ره سیش، جاری به ریکه وت، له کولانه که ی پشت مزگه وتی گه وه وه بینیم، سلاومان له یه گگی نه کرد.

(مه نسوور) داوای لێ کردم، له نهو دیداره دا ئاماده بيم و قسه ی له گه ل بکم، چونکه خوی (ناگرین)ی نه ده ناسی و نه وه به که مین جار بشوو، له گه لی دانیشی، وایده زانی، خوی دهره قه تی ده مه ته فیکان نایه! هه ره چهنده من زورم هین ناخوشبوو، له گه ل (ناگرین) دانیشتم، چونکه تا نهو کاته، به ئاهاکم ده زانی و هه موو ئاوانه کانم، به می نهو ده زانی.

ههروه ها لیکمده دایه وه، ناخر من هیچ نیم، بوجی دهیی، به ناوی (پاسوک) وه، قسهی له گهل بکه؟ به لام له نهو روژه دا، هیچ چاریکی دیکه نه بوو، نه شمه ویست، (منسوور) به تنیا به جیبیلیم.

هر له دووره وه (ناگرین) هات، ده موچاوی تیکرشا بوو، خوی به زویر و بیتاوان پیشانده دا. دواي ماومه بیهنگی، (منسوور) ته ماشایه کی منی کرد، تا قسه بکه، منیش پروی دهه له (مژده) کرد و زور به کورتی کوتم: (شیرکوی ههژار)، دهسی نهه کومه له نهفسه ره لاوهی بریوه و به جیبیشتون، تازه (نازاد) و (فهراه) یش بهربوون، هیشتا ههلوستی خویان، به تهواوی دیاری نه کردووه، نایا کارده که نه وه یا ولژدینن، ئیستهش وهک بهزانن، کومه لی گهنج له نهو شاخانه، چهکیان هه لگرتووه و به ناوی (پاسوک) وه کارده کن، به لام پیوستیان به نروسه ریکه و بتوانن، نهو که لینه کهوره پروناکییرییه پرکاته وه، بزیه هاوپییر (منسوور) هاتووه و پروی دهی بلسوزی له بهریزان دهگا، نهو نه رکه گرنگه پیروژه، له نهستوی خوتان بگرن.

من هیشتا قسه کانم نهواونه کردبوو، (ناگرین) وهک قیشه که شیت تهقییه وه و کوتی: نهی باشه، بۆ خوی قسه ناگا؟ کوتم: له خوی بهرسه، (منسوور) یش کوتی: من و نهو، هیچ جیاوازییه که مان نییه، پاشان (ناگرین) کوتی: نهی خوت بو ناچیته نه ره وه؟ کوتم: من نهو پیاوه نیم، که نهوان به نوایدا دهگه رین، چونکه نهوان قه له م به دهسیان دهوی، ئیدی به دهسی ناغهست، بوئه وهی خوی بهه ریتیه وه و وهلامیکی راسته وخو به دهسه وه نه دا، هیرشیکی توندی کرده سه ر نهو هاوپییرانهی، سالی (1973) نهو کاره نارهوانیه یان کرد و ویستی، خوی وا پیشاندها، هینده فریشته یه کی بن هه له و بیتاوانه، نوپژ له سه ر دامینی دهگری!

دواي من نارامم لن برا، وهلامیکی پر به بیستی خویم دایه وه و هیرشیکی توندم، بو سه ر سه رکرده کونه ترسنوکه کانی (کاژیک) کرد و که من بیته نگکرد، پاشان کوتم: نیوه دهتوانن، من من دانیشن، له سه ر نهو ده مه تهقییه به رده وامین، به لام نهوان پییان باشبوو، بهمنمه وه، هه رچه نه دانیشته که مان، هیچ که لکیکی نه بوو، به لام ناکوکییه که ی نیولن نیمه و (ناگرین)، که می خاوبوو وه، سووکه پیوه ندیه کی دوستانهش له تیوتماندا دروستیوو وه!

دواي چهن روژیکی دیکه، (منسوور) له مالی (ستارا) نامه زرایه وه، نهو تیواره یه، هیشتا نه هاتبوونه وه، درووقولی له سه ر بان پیاسه مانده کرد، کوتی: سه ر دانه که م زور سه رکه وتوو نه بوو، چونکه کهس به دهنگمه وه نه هات و به هه مرویان، نیمه بان به ره لا کرد کهر ته نیا نومییدیکمان مای، هه ر تزمان به دهسه وه ماوه، بۆ واز له نهو که له ره قیه ی خوت نا هینن، کارمان له گهل بکه یته وه و بیته نه ره وه.

منیش گوتم: له سه‌دا چهن، بروت به (پاسوک) و نهو شوږشه هه‌په؟ گوتی: له خوار (50) وه. گوتم: جا که‌واته تو ده‌توی، هر من تووشکې، نه‌کینا من بو لای کي و بوچی بیمه‌دیره‌وه؟! ښدی بیده‌نگیوو.

دوايي گوتم: من به‌یانی زور، له‌کهل خویندکاره‌کانی زانکودا، ده‌چم بو (به‌غدا)، ماوه‌ی هه‌فته‌یه‌کمان یې ده‌چن. دوور ښه، تا ده‌که‌ریمه‌وه، تو لیره‌ بمینی. پیش شه‌وی جیابینه‌وه، ده‌موی پیت بلیم: من وهک هاورښک، نامده‌ی هه‌موو کار و رازه‌یه‌کم، به‌لام وهک (پاسوک)، به‌ته‌مای من مهن، ښدی مالاولایم له‌ کرد و رویشتم.

گه‌شتیکی زانستی

به‌یانی زور، هه‌موو خویندکاره‌کانی پولی سبی به‌شی به‌روبوومی کیلکه، له‌به‌رده‌می زانکودا کوپوونه‌وه. پاسیکی گه‌ورهمان بو ترخانکراپو. من و ماموستا (فه‌ریده‌ عه‌بدوللا) و دوکتور (کامیل) ناویکی میسری، سه‌ره‌رشتی خویندکاره‌کانمان ده‌کرد و لښمراوی گه‌شته‌ زانستیه‌که‌ بووین هر له‌ دووره‌وه (جووجه)م بینی، وهک ده‌لین، خوی له‌تل نابوو، دیاربوو، زور پلی خوشیوو. چونکه‌ به‌ه‌زلر ناوی خوا، پولی دووی بری و بو پولی (3) ده‌رچوووو. دواي شه‌وی هه‌موو خویندکاره‌کان ناماده‌ بوون، سولربووین و به‌رهو (به‌غدا) به‌ریکه‌وتین، خویندکاره‌کان له‌ ریگه، نامه‌نگیکی زور خوشی گورانی و چه‌له‌ریزانیان بو گیراین. ژيانی خویندکاری خومم بیرکه‌وته‌وه، ناخر ښمه‌ش کاتي بو کیلکه، یا بو گه‌شتیکی زانستی یا سه‌یران ده‌چووین، له‌ هه‌ردووسه‌ر، نه‌و به‌زمه‌مانده‌کرد، هه‌موو گرفتیکی ژيانی روژانه‌مان بیرده‌چوووه. نه‌و کاره‌ش. وهک خووبه‌کی لیها‌تېرو، نه‌وه دواي نه‌وه پیره‌ویانده‌کرد!

دواي شه‌وی گه‌یشینه (به‌غدا)، که‌هان و کوران به‌ جیا، له‌ به‌شی ښوخوايي خویندکاران دلبه‌زین. من و دوکتور (کامیل)یش، له‌ ټوټل ښمه‌زاین، به‌یانی زوو کوپوینه‌وه، سه‌رمان له‌ کارگه‌ی چنین و رستی لوکي (کازمیه) دا. نه‌و روژه‌مان، له‌ نه‌و کارگه‌یه‌ به‌سه‌ربرد. ښوره‌که‌ی خویندکاره‌کانمان برد بو شاری یاری، خالی (جووجه)شمان له‌کهل بوو. نه‌و شه‌وه تا دره‌نگانی، له‌ نه‌و پاخه‌ گه‌وره‌یه، خویندکاره‌کان به‌ خوشی رایانیاورد، به‌لام من ښم، هر لای (مه‌نسور) بوو! روژی دواي، سه‌ردانی لایور و کیلکه‌کاشی (نه‌بوغریب)مان کرد به‌هه‌لمزانی، دوست و ناسپاوه‌کانی خومم به‌سه‌رکرده‌وه، زور ریزیان لی گرتم!

بو به‌یانی، به‌رهو (عه‌ماره) سولربووین، باشیوو، دواي ماندوووونیکي زور، له‌ به‌شی ښوخوايي خویندکاران، جیی خومان کرده‌وه. ښواره دابه‌زین و له‌ښوبازاره‌که‌دا، که‌می

سوپاينه‌وه. پاشان يانه‌ی ماموستايانم دوزيبه‌وه و هموو پيگه‌وه نانمانخوارد. دوايش تا نزيك كاژيري (12)ی شه‌و، له باخه‌كاني نيوشار، له تەنيشت حەوز و نواره‌كانه‌وه دانيشتين، خویندكاره‌كانيش ديسان‌ه‌وه، ده‌سيان به گورانگوتن كرده‌وه. وايان لپهاتبوو، حەزيان نه‌ده‌كرد، بو به‌شي نيوخويي برونه‌وه و بنوون، به‌زور برونه‌وه، چونكه دره‌نگبوو. ده‌بووايه، به‌يانيش زوو هه‌ستن و سه‌ر له كارگه‌ی شه‌كر يه‌ن، پاشان بچين بو كيلگه، تا خویندكاره‌كان بو په‌كه‌مين جار له ژيانياندا، قاميشي شه‌كر ببينن، چون ده‌روی.

له كارگه و كيلگه‌كه، پسپوره‌كان باسيكي زانستانه‌يان، له‌سه‌ر چاندي قاميشي شه‌كر و ده‌ره‌يتاني شه‌كر پيشكه‌شكردين. دوكتور (كاميل)، قاميشيكي هه‌لكيشا، پاكي‌كرد و قومه‌قرم خواردی. خویندكاره‌كانيش شتي وايان نه‌ديبوو. به‌ئو ديمه‌نه پته‌كه‌نين. دوكتوريش ده‌يگوت: نينه له (ميسر) ده‌يخوين، زور به‌كه‌لك و به‌تاه. بو به‌هيز‌كردنی ددان باشه!

هه‌رچه‌نده سه‌ره‌تاي مانگي (10) بوو، به‌لام زور كه‌رمبوو، به‌روژ هه‌وا كه‌رمه‌كه‌ی، بيزاري‌كردبووين، به‌شه‌ويش ميشووله هه‌ره‌كاني هه‌راسانيان‌كردبووين. هه‌ر ئه‌و روژه، هه‌موو سه‌ردانه‌كانمان ته‌واو‌كرد و پاشان به‌ره‌و (به‌غدا) كه‌راينه‌وه. نيواره‌كه‌شي خاله (نيزار)، من و (جوجه‌ی) داو‌نكرد و له‌ماله‌وه نانيان بو دروو‌سكردبووين. ئه‌و شه‌وه تا دره‌نگاني، لايان دانيشتن، كه‌لي قسه‌ی خوشمان كرد، هيندي پازوگله‌يش كرا، پاشان كه‌رامه‌وه بو نوته‌كه‌كه. دوكتور (كاميل) پرخه‌يده‌هات. ئه‌وه په‌كه‌مين جاربوو. له‌ماوه‌ی ئه‌و درو سه‌له‌ی (جوجه‌ام) ده‌تاسی، له‌ده‌ره‌وه‌ی زانكو پيگه‌وه‌بين!

دوا‌روژی كه‌شته‌كه‌مان، بو گه‌ران و پياسه‌كردنی نيو (به‌غدا) ته‌رخان‌كرد. نيواره‌ش هه‌موو خویندكاره‌كانم، بو (پيشانگه‌ی نيوده‌وله‌نی به‌غدا) بوو به‌راستی كه‌شتيكي زور خوشمان كرد. به‌لام له‌ئو سه‌ردانه‌ماندا، هيندي رووی راسته‌نی، خو و ره‌وشتی (جوجه‌ام) بو ده‌ركوت، زور به‌دلم نه‌بوو. په‌له‌يه‌كي له‌نيوبلدا به‌جيه‌يشت!

كاتي به‌ره‌و (سوله‌يماني) كه‌راينه‌وه، (شيخ ناسر) باسي كه‌ران‌ه‌وه‌كه‌ی (مه‌نسور)ی بو كردم و گوتي: له‌ دوا‌روژدا، (هه‌ره‌اد عه‌بدولقادر) هات و له‌مالي نيمه‌ بينی، دوا‌ی ئه‌وه‌ی (مه‌نسور) كه‌رايه‌وه، بيستم (نازاد) خوی له‌ده‌س (سوله‌يماني) بزگار‌كرد و له‌سه‌ر داوا‌ی خوی. كاره‌كه‌ی بو (هه‌وليز) گواسته‌وه، تا له‌ئوه‌ پتر، كه‌س پيوه‌ندی پيوه‌نه‌كا و زور به‌ده‌كه‌مە‌نيش نه‌بووايه، له‌ (سوله‌يماني) نه‌ده‌بيتر!

پروژه‌یه‌کی بووناکییری

هەرچه‌نده له ساله‌کانی شه‌سته‌وه، ورده‌وره ده‌مخوینده‌وه، له دوا‌ی خه‌فتا‌کات‌یه‌وه، به ته‌را‌وی ده‌سم به خوینده‌وه کردبوو. به‌لام له کۆتایی سالی (1979) و سه‌ره‌تا سالی (1980)وه، به‌نامه‌یه‌کی تاییه‌تیم بو خۆم نا‌نا و زۆربه‌ی کاتی خۆم، بو خوینده‌وه و نووسین ته‌رخان‌کرد. نه‌و باب‌ه‌تانه‌ی هه‌لیشم‌ب‌زاردبوون، پتر پیه‌مه‌نیان به‌ می‌ژوو، به‌ره‌مه‌کانی (لینین) و فه‌لسه‌فه‌ی مارکسیزم‌وه هه‌بوو. زۆربه‌ی نه‌و به‌ره‌مه‌ می‌ژوو‌ییانه‌ی، نووسه‌ره‌ کورد و بیانییه‌کان، له‌سه‌ر کورد نووسی‌بو‌ویان، زۆر به‌وردی ده‌مخوینده‌وه. زۆربه‌ی به‌ره‌مه‌کانی (مارکس، نینگلز و لینین)شم خوینده‌وه. له پالیشه‌وه و به‌شیوه‌یه‌کی به‌رده‌وامیش، باری سه‌رنجی تاییه‌تی خۆم، له ده‌فته‌ری‌کدا تو‌مارده‌کرد. به‌تاییه‌تی له هه‌ردوو په‌شوری نیوه‌ی سال و سه‌ری سالدا، هه‌میشه له ماله‌وه بووم، خۆم به‌ خوینده‌وه و نووسینه‌وه خه‌ریکه‌کرد.

پیه‌مه‌نییه‌کی سنووردار

له نه‌و ماره‌یه‌شدا، ته‌نیا به‌ نامه‌ ر له‌ ری‌ی مالی (مه‌نسور)وه، به‌ شیوه‌یه‌کی به‌رده‌وام، پیه‌مه‌نییم به‌ براده‌راتی شاخه‌وه هه‌بوو. که‌لی جاز سه‌باره‌ت ره‌وشی (کوردستان)، نامه‌یان بو ده‌ناردم و منیش، له‌به‌ر روش‌تای ده‌نگوباس و هه‌ره‌له‌کانی خویاندا، وه‌لام ده‌دانه‌وه و هیندی تیپینی خه‌لکیشم، سه‌باره‌ت (پاسوک) بو ده‌نووسین. له‌یه‌کی له‌ نه‌و نامه‌نی (مه‌نسور) بۆی نووسی‌بووم، نه‌وه‌بوو. کاتی من له (به‌غدا) بووم و له‌ دوا‌رو‌زی سه‌ری‌نه‌که‌ب‌ا بو شار، (فه‌ره‌اد عه‌بدولقادر)ی دیوه و د‌ل‌وا‌یک‌ردبوو، ماوه‌به‌کیان بده‌نی، تا به‌ خویاندا ده‌چنه‌وه و کاره‌ تاییه‌تییه‌کانیان ته‌واوده‌که‌ن. منیش یه‌کسه‌ر قسه‌کانی خۆم بیرک‌وته‌وه، که‌ له‌ نه‌و باره‌یه‌وه، کاتی خوی بو (مه‌نسور)م باس‌کردبوو، دیاره (مه‌نسور)یش، به‌ نه‌و به‌لینه‌ی (فه‌ره‌اد)، زۆر د‌لی خوش‌بو‌وبوو، بۆیه‌ وه‌ک مژده‌یه‌ک، پی‌ی را‌گه‌یاندم!

رو‌ژی دوو نامه‌ بۆ (فه‌ره‌اد) و (شیرزاد) هات. منیش هه‌ردووکیانم که‌یانده‌ به‌لام نه‌م جاره‌ نه‌مو‌یرا، له‌به‌ر (شو‌کری) هاوسه‌ری، له‌ ده‌رگه‌ی مالیان بده‌م! به‌لکو به‌یانی زوو، له‌ ئیشه‌که‌ی بینیم، (فه‌ره‌اد) د‌وا‌ی نه‌وه‌ی به‌ربو‌وبوو، له‌ پیشه‌که‌ی خوی (مام‌وستا) لا‌برابوو، له‌ شاره‌وانییه‌ کونه‌که‌ی نیو‌بازار، له‌یه‌کی له‌ به‌شه‌کانی کاریده‌کرد. د‌و‌زی‌مه‌وه و له‌ ژووره‌که‌ی خوی، نامه‌که‌م دا‌یه. نه‌و رو‌ژه زۆر رو‌وی خوش‌بو‌وو، با‌سی هیچ شتیکی کونی نه‌کرد.

دوکتور خالید

کوتایی سالی (1979) بو، گورانکارییه کی خیرا، له به شه که مان، له نیو کولیز و زانکودا روویدا. دوکتور (ناریق عه مدی) له سه روکی زانکو لایرا، دوکتور (خه سه روه شالی) دانرا، پینشتر راگری کولیزی کشتو کال بوو. هر خوشی راگر بوو. له به شه که ی نیمه ش. دوکتور (هه لکوت) یان لایرد و دوکتور (خالید نه حمید نیبراهیم) یان دانا، وادیار بوو. پیزه ی کادییه به عسییه کانی نیو زانکو، پوژ به پوژ له هه موو کولیزه کاند، پرووی له زیادیوونیوو. بویه هه موو کادییه نه کادییمکه کونه کانیان لایرد و ده زکه گرنگه کانی زانگویان، به کادیزی نه کادیسی به عسی پرکردوه.

هر له په که مین پوژ هه، دوکتور (خالید) له زانکوی (سوله بهانی) دامه زرا، میزه که ی له ژوره که ی نیمه و له نه نیش میزه که ی منه وه بوو. دوکتور (خالید) خه لکی (به غدا) بوو. خوینتنی بالای له (بولکاریا) ته ولو کردبوو. پیایکی بیهنگ و که مدبوووو. زور پیزی خوی و خه لکی ده گرت، نیوانمان زور باشبوو. هه میسه خه ریکی خوارینه وه بوو، به پانیان زور درهنگ بو کاره که ی ده هات، گیزووین، ناگای له هیچ شتی نه بوو. زور به ی پوژ ده هات و ده بگوت: زور ماندووم، ده رگی ژوره که ی داده خست و لپی نه نووست، له هه مان کانییدا، نه نامیکی پیشکه ونووی (به عس) بوو، ده سی زور ده روی به لام تا بلپی. پیایکی باشبوو، هر گیز نهو باسانی له گه ل نیمه دا نه ده کردوه و زور که میش ده رامیده کرد.

سه یر نه وه بوو، مارسیه که ی له به رده م به شه که ی خوماندا راده گرت، ده رگه که شی دانه ده خست، کلاشینکوفیکیشی هه بوو. هر گیز له نیو ترومبیله کهیدا دای نه ده گرت! من و (حه مه قه راضی - حه مه دوستان) یش، هه موو روژی له نهو ناوه دا پیاسه ماندو کرد، زور جار له نه وه ده ترساین. پوژی په کی بیفریتی و بواپی، به سه ر نیمه یدا بین!

دوکتور (خالید) هه زی له کچیکی عه ره بی بالابه رزی جوانی به شتاله ی (به غنایی) کردبوو، له کولیزی په رومرده ده بخویند، زور جار ده هات و کچه که شی له گه ل بوو. پیکه وه له ژوره که ی خوی داده نیشتن، ده رگیان داده خست و قسه یانده کرد، نیدی هر به جاری، ناگای له نیشوکاری به شه که مان نه ده ما، ناخر نامه تی نه بوو، کچه که زور شلومل و به نازبوو، (خالید) ی شیتوشه یدا کردبوو!

سیسته می کارکرین له زانکو، بو ماموستایان زور له یار و خوش بوو، به پانیان گه ر وانمان هه بووایه، زوو ده چووین، گه ر هه یشمان نه بووایه، نهوا به نارمزووی خومان، له خه وه لده ستاین و ده چووین بو کار. وهک فرمانگه کانی دیکه نه بوو، واژوبه کین و لپهرسینه وه هه بی. نه وه تی له نهو به شه کارمه کرد، زور حه سابرومه وه، کانی (خالید) یش بوو به سه روک به ش، هینده ی دیکه به ره لایی برووستبوو، کهس له کهسی نه ده پرسیییه وه!

ئەو پیاوە بگري، ئەو ھەر ھىندەى لى دەزانى، ئەدى ئەوان بۆچى، پەنايان بۇ ئىمە
ھىتارە، ھەر لەبەرئەو نىيە، كە كاندېرى رامپارى ھوشيار، نووسەر و رووناكپىرى
باشيان نىيە؟

جووچە ئەببو، جووچە ئەببو!

لە بەگەمىن رۆژەو، ئەو كچە جوانەم ئەببو، ھەمىشە دلم بۆى لىدەدا. كاتى پىوھندى
خۆشەوېستىش، لەنىوانماندا درووستبوو. زورم خوشويست، ئەنانت داواى ھەر شىكى
بگردايە. يەكسەر بۆم جىيەجىدەگرد. ھەر لە پۆلى دروشەوە فېرمکردبوو. گەر كورسى
بە سەرکەوتوى بېرى و دەرچى، ديارىم پىشكەشەگرد. ھىندى جارېش، بە عەرەبى
گوتارىكم لەسەر ھىندى بابەت بۇ دەنووسى، كە لای ھەردووكمان گرنگبوو. لەبەرئەو
لە زانكوش بىريارماندابوو. يەكدى ئەپىن. بەلام ھەموو رۆژىكى يەكشەمە، كاژېرى
(11)ى سەرلەبەيانى، بەتېلفون ماوھى يەك كاژېر، پىنگوۋە قسەماندەگرد. ھەرچى
دەنگوباسى ئەو ھەفتايە ھەبوو، ھەرچى پىوھندى بە زانكو، خوينىن، خومان و
گرفتەكانى مالى ھەردوولامانەو ھەبوو، بۇ يەكيمان باسدەگرد. ئەو كاتەشمان بويە
ھەلبۇزاردبوو، چوئە ھەردووكمان وانەمان ئەبوو، باوك و براگەورەكەشى، لە مال
نەبون. ئىدى بە ئارەزووى دلى خومان. درېژەمان بە قسەگردن دەدا. ھىندى جارېش،
دواى ئەوھى وانەكانى تەواوئەبوو، بەشەكەى خومان چۆل دەبوو، دەھات و ماوھە
پىنگوۋە دادەنىشتىن، تىرتىر قسەماندەگرد.

ماوھى دوو سالى پۆلى دوو و سېمان، بى گرفت و بە خوشى، بە ئەو شىبەيە بەپىگرد.
بەلام دواى ئەوھى لە خولى پراكتىكى ھاوينە، لە (بەغنا) گەراپەو، نازانم، چى
پووينابوو، رۆژبەرۆژ، پىوھندى نىوانمان بەرەو كزى و لاوازى دەروى، بەتەواوى
گەراپوو، زۆر لە خوى بايىيوربوو، بە پىچەوانەى جارائەو، بىدەنگى و شەرمىنگەى
نەمايوو، چاو و رووى زۆر كراپوۋەو، زۆرەى كات لە زانكو، لەگەل ھاوريكانىدا
دەمايەو، خەرىكى قسەگردن و شوخى بوو، مېش بەپىي ھەلكەوتى سىرووشى خوم،
ئەو جۆرە ھەلسوكەوتانەم بى ناخوشبوو. ھىندى جار سەرنەم بو ئەو جۆرە شتائە
دادەكيشا، بەلام ئەو زۆر بايەخى بى نەدەدا! ھەستەدەگرد، لەگەل چەن كەسىكى
رەوشت نزمدا دەگەرى و ھاتوچوى مالىان دەكا، چەن جارى ئاگادارمكردەو، بەلام
كەلكى ئەبوو، چەن جارى خالىشى ھات بۇ (سولەيمانى)، ھەموو ئەو شتائەم بۇ
گەراپەو، ئەو لاىەنى منى دەگرد. بەلام (جووچە) مېش مېوانى ئەبوو! لەبەرئەو
بىريارمدا، كەمى جەوھەكى بۇ توندكەمەو، ئىدى وردەورە، تېلفونى نىوانىشمان برا.

هه‌گه‌ر به‌رینگه‌وت، له‌ زانگو تووشیپووماپه، نه‌گینا نه‌ من به‌ دوایدا ده‌گه‌رام و نه‌ نه‌ویش وه‌ک جاراز، زووزوو سه‌ری له‌ به‌شه‌که‌مان ده‌دا، پیم واپوو، نه‌و ماسته‌ بی موو نیپه، شتنگی په‌پداگرده‌وه!

نه‌وه‌بوو، دواچار بوم ده‌رکه‌وته‌ که‌چیکێ زور هه‌له‌پرست و دروزن بوو، نه‌و ماوه‌یه‌ی پپوه‌ندی له‌گه‌ل من هه‌بوو، ته‌نیا هه‌ر بو نه‌ومبوو، له‌ زانگو یه‌کێ بناسی و یارمه‌تییدا. به‌تایبه‌تی زۆربه‌ی ماموستاکان، له‌ به‌ر من یارمه‌تییانده‌نا و ده‌ریانده‌چاند، چونکه‌ خوی له‌ خوینده‌نه‌کییدا، زور زێره‌ک نه‌بوو، ته‌نانه‌ت له‌ کورسی دووی پۆلی سیپا، له‌ (3) وانده‌دا که‌وتبوو، داوام له‌ دوکتور (لونه‌ی ناجی) کرد، که‌ جیگری راگر و سه‌روکی لیژنه‌ی تاقیکردنه‌وه‌کان بوو، یارمه‌تییدا، چونکه‌ له‌ ماله‌وه‌ گرفتیار هه‌یه، نه‌ویش تکه‌که‌ی په‌سه‌ندکردم، به‌کێکیان بۆ چاککرد و نه‌و کورسه‌ دوو وانه‌ی مابوو، ده‌بوواپه، مانگی (9)ی سالی نویی خویندن، تاقیکردنه‌وه‌ی تیدا بکریاپه‌ته‌وه، نه‌گینا نه‌و ساله، له‌ پۆلی سیپا ده‌مایه‌وه و ده‌رنه‌مچوو، ته‌نانه‌ت دوکتور (لونه‌ی)ش به‌ خوی کوتبوو، له‌ به‌ر خاتری کاکه‌ (حوسین) ده‌رمانه‌چاندی.

خوشکیکی قه‌له‌وی ته‌پۆی هه‌بوو، که‌چی مالبوو، له‌ نه‌و گه‌وره‌تربوو، ته‌نیا پۆلی شه‌شی سه‌رده‌تایی ته‌واوکردبوو. هه‌چ نیشکی ده‌س نه‌ده‌که‌وت و به‌سه‌ر که‌سوکاره‌که‌ به‌ره‌ یاریبوو، داوای لی کردم، یارمه‌تییده‌م و له‌ زانگو دایمه‌زینم، منیش داوام له‌ دوکتور (خه‌سه‌رو شالی) کرد، یارمه‌تییدا، نه‌ویش له‌ به‌شی کێکه‌ له‌ (به‌کره‌جو) له‌ زانگو، به‌ مه‌ردوش دایمه‌زراند، به‌لام من به‌هوی کاک (که‌مالی ره‌شه‌ی موختار) وه‌ نه‌مه‌یشت، له‌ (به‌کره‌جز) ده‌وامبکا، هه‌ر له‌ کوێزه‌که‌ی خومان، له‌سه‌ر نامبزی فۆتوکیی داینا، که‌چی له‌ نه‌و ماوه‌یه‌ی له‌ زانگو کاریده‌کرد، هه‌لسوکه‌وته‌ی زور سه‌یربوو، داوایی ده‌رکه‌وته، که‌چیکێ به‌ره‌لا‌بوو!

له‌ هه‌مووشی سه‌یرتر نه‌وه‌بوو، نه‌و که‌ سه‌ور ده‌یزانی، من خه‌ریکی چیم و چه‌ن دژی ده‌سه‌لاتی به‌عسییه‌کانم، چونکه‌ هه‌میشه، باسی کوردایه‌تیم بو ده‌کرد، جگه‌ له‌ نه‌وه‌ی، براهه‌کیشی له‌ بوردوومانه‌که‌ی شاروچکه‌ی (قه‌لانزی)دا، روژی (24 4 1974) به‌رکه‌وتبوو، گیانی به‌ خاکی (کوردستان) سه‌پاردبوو. که‌چی روژی هات و گوتی: پێیان گوتووم، به‌بۆنه‌ی دامه‌زراندنی (به‌عس) وه‌، کێک درووستکه‌م، منیش گوتم: شتی وا نه‌که‌ی، گوتی: ناخر ده‌رم ناچین، گوتم: من ده‌رتده‌چینم، وه‌ک له‌ پۆلی دوویدا یارمه‌تیم دای، ئیدی رویشت و هه‌چ قسه‌ی نه‌کرد، که‌چی روژی (7)ی مانگی (4)ی سالی (1981). به‌به‌رده‌می مندا هات و قالبی کێکی گه‌وره‌ی به‌ده‌سه‌ره‌بوو، ته‌نانه‌ت سلاویشی نه‌کرد. نه‌وه‌ش لای من هه‌لی سووربوو، هه‌رکێز قابیلی به‌زانن نه‌بوو، ئیدی که‌ نه‌وه‌م بینی.

به کسره برپاری ته اووه تی خوم دا و نه فرتم له نهو پوژدهش کرد. که ناسیووم و وهک کچینکی بیرده و شتی خوږووش. هاته پیش چاوم و تیگه پشتم. جووجه نه بوو، جووجه له بوو!

نهو کاره چهپله خراپه یی. هینده کاری له ههست و هوشم کرد. هر به یه کجاری گزیکردم، وهرسیووم و ناگام له خوم نه ما. روزی دوا یی هینده ماندوربووم و مراقم هه بوو، درهنگانی له زانگو دهگه رانه وه، ناگام لی نه بوو، خریکبوو، به ترومیله که کم لپی بدهم. سه ره تا نه مزانی نه وه، به لام دوا یی که زلنیم نه وه، رانه وه ستام و به کسره رو پشتم. به یانی هات بو لام و کوتی: هر چاوه ریی تیلیفون بووم، داوای لیووردم لی بگهی. که چی ههچ دهنگت نه بوو، بو؟ منیش گوتم: که ی من له ژبانی خومدا، تیلیفونم بو تو کردووه. تا نیست بوته بگم. هر تو نه کردووه؟ کورینکی پورم شهیدبوو، هوری کچه گانی زانگو، هه موویان هاتن و سه ره خوشییان لی کریم، تو نه نانه تیلیفونیکت بو نه کردم. له نه خوشخانه (3) پوژ که وتم، تو به ههچ شینو دهی، دهنگ و رهنگت نه بوو. که چی هینشتا تو هاتووی و گلله یی ده که یی. نیدی رویشته و جارینکی دیکه نه گه رانه وه!

فرهاد خفاف

کی دهیزانی، (فرهاد خفاف) بو دواچار هاتووه ته وه و مالاوایی، له (سوله یمانی) بکا؟ کی دهیزانی، مهرگ وا زوو، له مهرگی نهو کادیزه لاره چالا که کارامه زرنگه دها و لیمان دهشاریته وه؟ کی دهیزانی، ژوانی له گهل شه هادندا هیه؟ تلخر هر دوا یی نه وه ی (چه لال) و (فرهاد) گه رانه وه، زوری پی نه چوو، هه والی جه رگبری شهیدبوونی. (فرهاد) ی کورد و مدیری جوانه مهرگمان پیگه یشت.

(فرهاد)، پوژ (16، 3، 1980)، مه شقی به پوی پیشمه رگی (پاسوک) کردبوو، به هه له تاریجیه کی به کارمینابوو، به ده سییه وه ته قیپووه و ده موده س، کیانی دهر چوو بوو. له نیو نهو کومه له کادیزه لاره تازه پیگه یشتووه ی (پاسوک) دا، (فرهاد) په کی له هه ره کادیزه چالاک و پروونا کبیره کان بوو. گهر مهرگ مه ویای بیا یه، له نهو بهروایه دام. کادیریکی زور باشی بیری نه ته وه یی لی دهر دمچوو. به لام له گهل چاره نووس و مهرگی له نا کاودا، ههچ نا کروی و ده سه لات نییه!

به راستی، کاتی نهو هه والهم پیگه یشت، له شوینی خوم سستیووم. چونکه (فرهاد)، هر هاو بیرمان نه بوو، به لکوه هر له منالییه وه ده مناسی و هاو رییه کی گیاهه گیانی، (سه لاه) ی براشم بوو. زور به ی کات پیگه وه بوون و زور تیکه لمانبوو، گمنجیکی زور به توانا، نازا، خوراگر و پروونا کبیر بوو. زور حهزی له خوینده وه و نووسین به کرد. جاروبار

هونراوهشی دههونیهوه. دوستابهتی لهگهڵ نووسهران و پرووناگیرانی شارمهکه زۆر بهتینوو، کاتی سهردانی (بهغدا)شی دهکرد، دهبوایه، ماموستا (مهسهوود موخههمه)ی ببینایه، گویی بو قسهخوش و ناموزگارییه پر بابهخهکانی راگرتایه. تهناوت ههتده بهتنگ نووسینهکانی ماموستاوه بوو، کاتی پهرتووکخانهیهکی لهسهرجادهی (مهولهوی) داناوو. زۆربهی بهرهمهکانی لا دهسدهکهوت.

روژی پێی گوتم: کومونستهکان بهکومل دین و بهرهمهکانی ماموستا (مهسهوود) دهکرن. له ئهوهدهچی، نهیانهوی. دهر خهک بکهوی، خویان بیکرن و بیسووتینن. دواپی که تاقییمانکرد، ههر وانهرچوو، ههر کومونستین، بهرهمهیکی (حاجی قادری کوی) دهکری و دهسووتاند. نیمهش ههرزوو، لهزینی (فهراهادهوه وهلامان بو ماموستا نارد، ژمارهیهکی زیاتر چاپکا، زۆرتری بو (سولهیمانی) بنیری. تا ههر نهوان بیکرن و پارهیان پی نهبینی. نهوهش بیرکینهوه و شیوازی ههرزانهی نیشکردنی کاری رامیاری، نهو سهرهمهی کومونستهکان بوو، وایاندهزانی، که بهرهمهکانی ماموستا بسووتینن. نیدی دهتوانن، بهر به بلاووونهوهی بیروباوهرهکانی بکرن، ناخر کهی بهری خوری راستی، به بیژنگی گونکونکراوی له دهرهوههیتاراو گیراوه.¹⁸

(1980 – 1957)

گه لاومريوه کاني دره ختي ته مه نم

به رڼي دووم / به شي جه و ته م

نه‌روژی سالی (1980)

روژی (19. 3. 1980) بوو، له ماله‌وه دانېشتېووم، هر هیندهم زانی، (نازاد) بې نه‌وهی له دهرکه یدا، خوی به ژووردا کرد، ده‌میوو، نه‌دیوو، تازه له (هولیز) هاتېووه. دانېشت و کوتی: به‌یانی زوو ده‌چمه‌ده‌روم به‌راستی سیرم لیهات، نهم بریاره کتوپریه چی بوو، دای؟! چی پرویداوه؟! تو بلنی، گنچی چانسی میری نه‌تویدی و (پاسوک) به‌ژبوویته‌وه؟! له هه‌مان کاتدا، زورم پخوشبوو، له نه‌وانه‌به له ژیانی رامیاری خوددا، مژده‌ی له نه‌وه خوشترم نییستی! کوتم: هر خوتی؟ کوتی: نه‌خیر، (فرهاد) پشم له‌گل دلیه، به‌لام پیی کرتم: لای تو قسه‌نه‌کهم، بویه پشت ددلیم، چونکه ناتوانم، هیچ شتی له تو بشارمه‌وه، منیش هیچ قسم نه‌کرد، چونکه به‌لامه‌وه زور گرنگ نه‌بوو، (فرهاد) بچیته‌ده‌وه یا نه‌چی، هیچ له باسه‌که ناگوری، له‌به‌رنه‌وهی هرکیز هیچ نه‌بووه، نیسته‌ش هر هیچ نییه و هیچیشی بی ناگری!

پاشان کوتم: له کویوه ده‌رون؟ کوتی: (فرهاد) دوزای برلی، به ترومیله‌کمی فرمانگهی کشتوکال، تا (قلادزی) مان ده‌با، له نه‌وېشه‌وه شاره‌زمان په‌بداکریووه، تا باره‌کهی (پاسوک)، له‌گه‌لمان دی.

له نهم قسانه‌دا بووین، خانوو (ناسکه‌ی) دایکی (منسور) هات، هاته‌ژووره‌وه، چاوی به (نازاد) کهوت، دهرکه‌کهی داخست و پاشه‌وپاش گه‌رایه‌وه، منیش بانگم‌کرد - فرموو، وهره‌ژووره‌وه، نه‌وه کاکه (نازاد) کهی جارانی خومانه، نه‌ویش هات، لی کرد و کوتی: نه‌زانم کاک (نازاد)، به‌لام ده‌سی نه‌و متالان‌هی بریوه و نیسته‌ش خوی، به‌خاومنیان نازانی! منیش کوتم: برواناکهم وایی، گهر نیشتیکت به (منسور) هه‌به زوو پیم بلنی، له نهم روژانه‌دا براده‌ری ده‌روا، پاشان دلیه (ناسکه)، کومه‌لی نامه و بلاوکراوه‌ی دامی، بلاوکراومکه به یادی جیژنی نه‌روژه‌وه نورسرابوو، هه‌رووکمان خویندمانه‌وه و زورمان به‌دلیو!

(اشوان)ی هاوریم له (رومانیا) گه‌رابووه‌وه، جوونی پیلای به‌دباری بو (منسور) هینا بوو، ویستم، به (نازاد) نا بوی بنیرم، کردیه‌پیی و کوتی: به‌خوا چاکبوو، گرفتی پیلوم هه‌بوو، پر به‌پیمه، نا نه‌وی له‌پیی دمکه‌م و له نه‌ویش خوم له‌گل (منسور) دایکده‌کوم.

پیش نه‌وهی بروا، گرتی: چاکه‌ی نوم زور به‌سهره‌وه‌یه، غه‌ریکم، گه‌وره‌م لی کردی، که‌ر بېنیم، روژی له روژان ده‌سمیروا و به‌کدی بیستینه‌وه، به زیاده‌وه هه‌قت بو ده‌که‌مه‌وه، منیش کوتم: خوت ده‌زانی، من بلم زور پاکه، جیی رفوکی‌نی تیدا نایته‌وه، هیچ شتی‌کشم به‌رانه‌ر که‌س نییه، گهر من و تو له به‌کدیش زو‌بو‌بووین، له‌سهر کاری رامیاری و کیشه‌ی پارتایه‌تی بووه، نه‌کینا هیچ شتیکی نا‌که‌که‌سی، له‌نیواماندا رووی

نه‌داوه. تو هر برا و هاویرمه‌ک‌ی جارانی منی و شانازیت بیوه ده‌ک‌م. به‌لام وا ده‌چیته
 ده‌روه. بو ناگاداریت، من کاریان له‌گ‌ل ناگ‌م. به‌لگوو وه‌ک دوستی، یارمه‌تیانده‌ده‌م.
 گو‌تی: دوا‌یی نه‌وه‌ش باسده‌ک‌ین و هه‌موو شفی چاگ‌ده‌یی.
 نیدی بو دواچار، باوه‌شی بو ک‌رده‌وه و به‌ک‌یمان ماچ‌کرد. مالاوای‌کرد و هر هینده‌ی
گو‌ت: توخوا ناگات له‌خوت بی، من که له‌نیوشار. له‌دووره‌وه‌ تو ده‌بینی. له‌ترساندا
هه‌موو جه‌ستم موچ‌رکی پیداده‌هات و زیره‌م‌کردیوو. چون ده‌وت‌ری، کاریک‌ی و تا
ئسته‌ش. هر له‌بندوسی ئه‌م خوین‌ریژانه‌یا ماویته‌ته‌وه. ئاخ‌ر منالی شاره‌ک‌ش ده‌زان‌ی.
تو (کاژیک) بوویت و ئسته‌ش (پاسوک‌ایت)!

دایه‌ ناسکه!

(ناسکه قادر نه‌حمده، خه‌لکی نیوچه‌ی (قه‌رده‌اخ) بوو، له‌اسوله‌بمانی) شووی به‌(شیخ
 ک‌ریمی خه‌فید) کردیوو. ژنیک‌ی زیره‌ک و به‌ریز، چاو‌فایم و سه‌رراست بوو. هه‌رچه‌نده
 ئه‌م ژنه‌ قاره‌مانه‌ نازایه‌م ده‌بینی، رۆمانه‌ به‌ناوبانگه‌ک‌ی (دای‌ک‌ای) (هه‌ک‌سیم گورک‌ی)م
 بیره‌ک‌وته‌وه! به‌راستی نه‌وته‌ی ناسیوووم، هینده‌م خوشده‌ویست. له‌گ‌ل دای‌ک‌ه
 به‌سوزه‌ک‌ی خومدا، جیام نه‌ده‌م‌کردنه‌وه! ئاخ‌ر ژنی به‌ نه‌و ته‌مه‌نه‌وه، سه‌ره‌رای نه‌وه‌ی
 به‌ بیوه‌ژنی ژیاوه، (8) ک‌چ و کورینکی په‌روه‌رده و گه‌وره‌ کردیی، هه‌میشه‌ دلی لای
 جگه‌رگوشه‌کانی بی، ناماده‌شی، سه‌ری خوی دانی، به‌لام منالیک‌ی په‌نجه‌ی گه‌رم نه‌بی.
 جگه‌ له‌ نه‌وه‌ی، له‌سه‌ر کوره‌ک‌ی بگیری و دوورخ‌ریته‌وه، تووشی نازار و داخیک‌ی زۆر
 بی. هینشتا هینده‌ نازا و کوربه‌ره‌م‌ودر بی. وه‌ک ته‌ته‌ری له‌نیوان من و (مه‌نسور)دا
 کاربکا، به‌ نه‌و رۆژه‌ پر مه‌ترسییه، نامه و بلاوک‌راوه‌کانی (پاسوک) بیفی و به‌ری، نیدی
 چون جیگه‌ی ریزیک‌ی گه‌وره و شایسته‌ی خۆشه‌ویستییه‌ک‌ی بی سنوور نییه!

(1935 – 2006)

هەرگیز نهوه بێرناچینهوه، کاتی هیزهکانی پولیس، به دواى دایک و خوشکهکانى (مەنسور)دا دهکڕین و دهیانەوی، له برى کۆرهکەى بیانگرن، بهلام خۆی و (3) کچی و کچه ساواکەى (مەنسور)، له مالی (شیخ قادرای شووبرای دهبن، پولیسەکان دهیانەوی، نهوان بکرن، نهم ژنه گهروهیه دهلی: نهوان نین و نیهین! یا سهربازەکان دهیانەوی، تهنیا کچهکانی بکرن و خۆی بهره‌للاکەن، کهچی قایل نابن، وهک دایکیکی بلسۆز دوايان دهکۆی و روژی (17، 12، 1980) هەر پینجیان دهکرن و بو گوێدی (شه‌هات‌ای سه‌ر سنووری (سعوودییه) دووریاندمه‌نه‌وه!

پاشان روژی (25، 3، 1982) نازانده‌کڕین و (مەنسور) به دواياندا ده‌نیری، بوته‌وه‌ی بیانینی، به دایکی ده‌لی: بربارمداوه، واز له شۆرش بینم و به‌ره‌و دهره‌وه‌ی ولات بروم، دایکیشی ده‌لی: به خوا بهک کوله‌ت به سه‌ری دلمه‌وه بنایه، هەر هیندم به خوشبوو! هه‌زار سلاو له گیانی پاکی نه‌و ژنه کۆرده مه‌زنه‌ بی!

رتوکینه و درۆیه‌کی سووک!

دواى نه‌وه‌ی نه‌و دوو برانه‌ره چوونه‌دهره‌وه، (شوان)ی هاوریم هات و گوتی: (هه‌ره‌هه‌ عه‌بدولقادر) بو هینده به خراپه، باسی تو ده‌کا؟ منیش گوتم: باسی چی بو کردووی؟ گوتی: (خوسین) له کونفرانسه‌کەى سالى (1977)دا، خۆی هه‌لبازاردووه و دهرنه‌چووه، ئیسته‌ش هه‌یج تیه و خۆی به (پاسوک)نا هه‌لواسیوه، منیش کۆلی پیکه‌نیم و هه‌یج وه‌لام نه‌دایه‌وه، به‌لام له دلی خومدا، هەر لیکمه‌دایه‌ره و ده‌مگوت: من له‌گه‌ل (نازاد) و نه‌واندا، چیم له‌سه‌ر نهم پیاوه سه‌له‌یه نه‌کرد، که‌چی نه‌ویش لای خه‌لک، نه‌و دروینه‌ده‌کا، که‌ر به‌ک تۆز، نازایه‌تی و پیاوه‌تی تیدا بوویه، نه‌مه‌ک و ره‌وشت به‌رز بوویه، هه‌لبه‌ته نه‌و درو گه‌وره‌یه‌ی نه‌ده‌کرد و له پاشمه‌، قسه‌ی نه‌ده‌کرد و هه‌رچییه‌کی هه‌بوویه، به‌ره‌و‌وو به خۆمی ده‌گوت!

جینی داخ‌بوو

هاوریه‌کی خۆیندم هه‌بوو، له توورگه‌مانه‌کانی (که‌رکووک) بوو، ناوی (هه‌خه‌دین عه‌بدولقادر) بوو، له پۆلی به‌که‌وه پیکه‌وه‌بووین، پیکه‌شه‌وه خۆیندمان ته‌واوکرد و هەر له به‌ک به‌شبه‌دا، پیکه‌وه ماموستا‌بووین، روژی گوتی: باوکم ترومبیلیکی (نه‌سرای له کومپانیای گشتی ترومبیل بو ده‌رچووه، هه‌مووی دوو‌هه‌زار کیلومه‌تر رویشتووه، هەر بو تو جوانه، نازده‌یه و پاکه، که‌ر ده‌ته‌وی، با تیلیفونی بو بکه‌م، نه‌بفرۆشی، منیش که‌می شو‌فیریم ده‌زانی، هه‌واى ترومبیل‌کڕینیش له که‌له‌ی دابووم، نه‌و چهن ساله‌ی کاریشم کردبوو، هیندی پارهم کو‌کردبووه‌وه، ویستم، ترومبیلیکی هه‌رزان بکرم، گوتم: زۆر باشه، به‌لام با بیینم، نه‌و کاته قسه‌ی لی ده‌که‌ین.

کوتایي مانگی مارسی سالی (1978) بوو، بهیانی من و اشوان) و (غخره‌دین)، چوین بو (که‌رکووک)، نانی به‌یانیان له مالی باوکی خوارد. هر ترومبیله‌کم بیی، زورم به دلبوو. (اشوان) سواریگردین و به‌نیو (که‌رکووک) دا، پیاسه‌یه‌کی زوری پی کرین و زور به دلبوو، نیدی په‌کسر کریمان و ده‌ه‌وئیواره گه‌لینه‌وه.

کاتی گه‌رامه‌وه، دایکم گوتی: دایکی (مه‌نسور)، دوو جار هاتوو و نیشی پیت هه‌یه. منیش به‌یانی زوو چووم. گوتی: له کوی بووی؟ گوتم: له (که‌رکووک) بووم. گوتی: دوینی (که‌ریمی شیخ سه‌لام)، پیشمه‌رگه‌یه‌کی به دوانا ناردبوو، ده‌بوویه، له‌که‌لیدا بروشتیایه بو ده‌ره‌وه، منیش گوتم: له کوییه؟ گوتی: گه‌راوه‌ته‌وه، نیدی هه‌رچه‌نده بیرم لی ده‌کرده‌وه، هیچ پیوستی نه‌ه‌کرد، پیشمه‌رگه به دواي مندا بنیزن، جگه له نه‌ه‌ش، تازه (مه‌نسور) نامه‌ی ناردبوو، هیچی له نه‌و باره‌یه‌وه نه‌تروسیوو، منیش ته‌نیا هه‌ر، پیوه‌ندییه‌کی دوستانه‌م، له‌که‌ل (مه‌نسور) دا هه‌بوو، نه‌ک پیوه‌ندیم له‌که‌ل هه‌موو نه‌ندامانی سه‌رکردیه‌تی (پاسوک) دا هه‌ین! نه‌وم زور پی ناخوشبوو، هه‌ر کسی به بی‌یدیایی، وه‌لام بو بنیزی، تا بمیینی، له‌به‌رنه‌وه نامه‌یه‌کم بو (مه‌نسور) نووسی و نا‌کادارم‌کرده‌وه، که جگه له خوت نامه‌ی، کسی دیکه ببینم و کسیش بناسم، هه‌موو پیوه‌ندییه‌کیشم ته‌نیاوته‌نیا هه‌ر ده‌ی، له ری خاتوو (ناسکه) وه‌ی، ناوی نه‌ینی خوشم کردی و په‌کسر ناوی ملازم (جوامیزام) به بی‌رداهات نیدی له نه‌و پروژه‌وه، به یادی نه‌و په‌وانشاده‌وه، ناوی نه‌ینیم (جوامیز) بوو.

به‌لام زور به‌راخه‌وه، من نه‌مزان، نه‌و پروژه به نه‌و به‌فر و سه‌رمایه، به ده‌مانچه‌یه‌کی شه‌روه، (که‌ریم) له‌که‌ل پیشمه‌رگه‌یه‌کا، نه‌و هه‌موو پی دووره‌ی بریوه، تا دره‌نگانی چاوه‌ری‌نکردوو! نه‌گینا گه‌ر له (سوله‌بمانی) بوومایه، نه‌ک له‌به‌رخاتری (پاسوک)، به‌لکوو هه‌ر له‌به‌رخاتری براییتی و دوستایه‌تی نیوانمان، ده‌چووم و سه‌رم لی ده‌دا!

دواپه‌نگه‌یشتن

شه‌ویکی دره‌نگی هاوینی سالی (1980) بوو، له ماله‌وه دانیشتیووم و ده‌مخوینه‌وه، له‌په‌ر (شیخ نه‌وره‌زی سه‌یدبرایمی خه‌لیدا) تیلیفونیکرد و گوتی: له‌که‌ل (شیخ ناسر) دا له ماله‌وه دانیشتیوین و ده‌مخوینه‌وه، هم‌زه‌که‌یی، بیی، منیش ته‌کسیه‌کم گرت و چووم، ناوی دانیشتیین و هیندی فه‌سه‌مانکرد، ئینجا (شیخ کاوه) زره‌ی له تیلیفون هه‌لسان و گوتی: چی ده‌که‌ن؟ (شیخ نه‌وره‌زا) گوتی: هه‌ر خومانین و (شیخ حوسین) یشمان لایه، گوتی: هه‌ر ئیسته‌دیم، ئیشم به (شیخ حوسین) هه‌یه.

دوای نهوهدی سه‌ره‌نپواره‌ی (11)ی مارس‌ی سالی (1974)، له‌گه‌ل (شیخ ناسر)دا رامان‌کرد و نه‌و شه‌وه. له‌ مالی (شیخ له‌تیف) له‌ (سپه‌ک) نووستین و یو به‌یانی جیایووینه‌وه، ئیدی له‌ نه‌و کاته‌وه، قسم له‌گه‌ل (کاوه) نه‌بوو، به‌ هه‌ج جوړی، ها‌توچوشمان نه‌بوو. زور جار له‌ (سوله‌یمانی) و (به‌غدا)ش، به‌ دوا‌یا ده‌گه‌رام، چنگم نه‌ده‌گوت. زورم پى خوشبوو. که‌ نیسته‌ دى و ده‌یینم. دوای ماوه‌یه، به‌ت‌نیا خوی به‌ زووریا کرد. هر هات و له‌ دووره‌وه، باوه‌شی به‌ من‌ا کرد، نه‌ملاو نه‌ولای ماچکردم. که‌وته گله‌بکړن و هه‌الپرسین. منیش گوتم: من له‌ بن‌ عه‌رز یو تو ده‌گه‌رام، هیش‌تا تو گله‌بده‌گه‌ی؟! خیرا قسه‌گه‌ی پى بریم و گوتی: دوا‌یی باسی هه‌موو شتی ده‌گه‌پن. ئیدی که‌می دانیش‌تین و پاشان بلاوه‌مان لی کرد. هه‌رچه‌نده (شیخ نه‌ورهن) و (شیخ ناسر)، زوریان لی کردم. شه‌و لای نه‌وان به‌منه‌وه به‌لام (کاوه) گوتی: من ده‌بیه‌مه‌وه و نیشم پى هه‌یه.

سه‌یرم لیهات، به‌ نه‌و شه‌وه دره‌نگه، نه‌نیابوو، که‌سی له‌گه‌ل نه‌بوو. سواری ترومبیه‌که بووم. پیاسه‌یه‌کی نیوشارمان کرد. یه‌کسه‌ر باسی کرد و شو‌رشى دامه‌زرا‌ند. منیش خوم لی که‌رکرد و وه‌لام نه‌دایه‌وه.

ئیدی خوی تیگه‌یشت و باسه‌که‌ی کوړی. گوتی: ماوه‌یه‌که‌ دیارنیت و له‌ نه‌وه‌ده‌چی، لیم زویربووی. ئیدی منیش، هه‌رچی له‌ دلم‌دایوو، چه‌ندین سالیوو، پونگی خواردیووه‌وه، هه‌مویم یو هه‌ل‌شت سه‌یارمت نه‌و جنیوانه‌ی پى دایووم و له‌ (به‌غدا) بوختانی بو هه‌لبه‌ستبووم. گله‌بیه‌کی زورم لی کرد و گوتم: تو خه‌لکی بیه‌که، له‌سه‌ر کوړد هیزش ده‌گه‌نه‌ سه‌رت، ده‌ره‌قه‌نی ده‌می نه‌وان مایه‌ی، داخی دلی خوت به‌ من ده‌پړی و قسه‌ی ناشیرینم پى ده‌لی، وا ده‌زانی، من راپانده‌سپیرم، هه‌لو‌یستیان به‌رانبه‌ر تو واخراپى. نه‌مه‌پ ده‌لی، به‌ که‌ر ناویری، به‌ کوړتان ده‌په‌ره‌پیتی؟!

ئیدی چه‌ن سویندیکى به‌ گۆری باوکی و (شیخ مه‌حمود) خوارد، گوتی: هه‌رگیز شتی خراپم به‌ تو نه‌گوتوه، هه‌رچییه‌کیان یو گپ‌لو‌په‌ته‌وه، بویان هه‌لبه‌ستووم و ویستویانه، نیوانمان تیکدم. پاشان نا به‌رماله‌وه‌ی گه‌یاندم و دابه‌زی، جاریکی بیه‌که، نه‌ملاو نه‌ولای ماچکردم و گوتی: تو هر براکه‌ی جارانه‌ی، له‌مه‌ودوا ده‌پن، سه‌رم لی ده‌ی و رو‌یشت. ئیدی هر نه‌و رو‌یشتنه‌ بوو، یو تاهه‌تایه‌ هر نه‌میه‌وه. چونکه‌ دوای یه‌ک دوو روژ چووه‌ده‌ره‌وه.

دوای دوو روژ، (عه‌بدولاناگرین) هات و گوتی: راسته، (کاوه‌ی شیخ له‌تیف) پیوه‌ندی به‌ (پاسوکه‌)وه کردووه؟ گوتم: نه‌میستوه. گوتی: له‌نیوخه‌ل‌کدا بلا‌وبووه‌ته‌وه. تا زوه وه‌لام بو هاو‌بیران به‌نزه، کلری له‌گه‌ل نه‌گن، چونکه‌ نا‌پاک‌کړیوه و جاشیوه، جاشیش چه‌ن له‌نیو پارتیکی نه‌ته‌وه‌پیدا جی ده‌په‌ته‌ره‌؟!

هه‌ڕچه‌نده نیمه له‌گه‌ل مالی (شیخ له‌تیف)دا، زۆر تیکه‌لابووین، له‌گه‌ل (کاوه)شدا، پێکه‌وه سه‌رمان له‌ هیلکه‌ جوقابوو، به‌لام نه‌و پیاوه، خزم و هاوڕیی نلسوزی نه‌بوو. بویه‌ وای به‌سه‌رهات، خوشی تا سه‌ر دوستی راسته‌قینه‌ی که‌س نه‌بوو. له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا خوا هه‌لناگری، ریزی من و باوکمی زۆر ده‌گرت، زۆر جار هیندی پرسوراشی پی ده‌کردم، به‌لام هه‌ر پرس و رابوو. به‌ قسه‌ی که‌سی نه‌ده‌کرد! روژی له‌ روژانیش. به‌ره‌و‌روو قسه‌یه‌کی خراپی پی نه‌گوتووم و بلی نه‌یه‌شاندووم، جا که‌ر له‌ پاشمه‌ش، هه‌رچیه‌کی گوئی، گوئی لێ نلگرم و هیچ نییه‌!

نامه‌یه‌ له‌ لیبیاه

روژی له‌ به‌شی نیوخۆی کاروباری فه‌رمانبه‌رانی زانکوه، تیلیفۆنیان بو‌ کردم و کوتیان: تا ئێره‌ وه‌ر ده‌ که‌ چرووم، کوتیان: که‌س له‌ (لیبی) ده‌ناسی؟ گوتم: نه‌خیر، کوتیان: نامه‌یه‌کت له‌ نه‌ویوه‌ بو‌ هاتوه، منیش نامه‌که‌م کرده‌وه، به‌کسه‌ر زانیم، (مه‌نسوور) نووسیویتی، چونکه‌ نه‌و له‌ (کوردستان)وه، به‌ کاریکی تایه‌تی (پاسوک)، چووبوو بو‌ (نه‌مسا). له‌ فزۆکه‌که‌دا نامه‌یه‌کی بو‌ من نووسیبوو، هه‌ر له‌ نه‌ویوه‌ ده‌وانه‌یکردبوو. له‌سه‌ر زه‌رفه‌که‌ هه‌ر هینه‌ نووسرا‌بوو: (عیراق، جامعه‌ السلیمانیه، حسین عزیز) ئیدی نه‌و پیاوه، چه‌ن دیریکی بو‌ نووسیبووم و بۆی ده‌وانه‌کردبووم. له‌ نامه‌که‌دا (مه‌نسوور) نووسی‌بوو: له‌گه‌ل (په‌خشانی)دا ده‌چین بو‌ لای چاوشین (مه‌به‌ستی سه‌روه‌تی هاوڕیم بوو). ماوه‌ی سێ سال ده‌بی، نه‌مدیوه‌ زۆر بیرده‌که‌م و زۆر بروام پیت هه‌یه. به‌ته‌مای خوا، هه‌موو شتی به‌ره‌و باشی ده‌روا، منیش گوتم: راسته، ناوی منی له‌سه‌ر نووسراوه، به‌لام نازانم، کی نووسیویتی و هی من نییه. باشبوو. زۆری له‌سه‌ر نه‌رویشتن و له‌ کولمبوونه‌وه.

ناخر من نازانم، به‌ چ مه‌به‌ستی، نه‌و نامه‌یه‌ی بو‌ من ناردی‌بوو؟ ئایا نه‌یده‌زانی، پێوه‌ندی نێوان (عیراق) و (لیبی) زۆر خراپه‌؟ تو بلی، مه‌به‌ستی نه‌وه‌بووین، تووشی شتیگم بکا و به‌مه‌ده‌ره‌وه‌! به‌راستی زۆرم پی ناخو‌شبوو، به‌ کاریکی بوژمه‌نکارانه‌م زانی!

هاوینی ساڵی (1980)، کاتی دوکتور (فه‌ره‌اد نه‌حمه‌د نه‌مین) له‌ (ئه‌لمان)وه گه‌رایه‌وه، بۆی گه‌رامه‌وه و گوئی: (چه‌مال نه‌به‌ز) ناوای لێ کردم، (مه‌نسوور) و (په‌خشانی) هاوسه‌ری، له‌ ئه‌لمانیای خۆره‌لاته‌وه بو‌ (به‌رلین) ده‌رکه‌م. له‌ ری له‌گه‌ل (مه‌نسوور)دا، یه‌که‌یمان ناسی، هه‌والی توی لێ پرسیم. گوئی: نه‌و پیاوه، زۆر ده‌میشه‌، پی نه‌وه‌ی من بناسی، هه‌ر له‌ خویه‌وه شتی بو‌ باسه‌ده‌کردم!

کۆچیکی ناواده

به شنبه‌یه‌کی بهره‌ده‌وام، ناگام له (حه‌مه‌شوقی) بوو. وه‌ک کادی‌یه‌کی چالاکی بیرى نه‌توهمی، روژبه‌روژ له پیشک‌وتندا بوو. به‌لام له نه‌و روژه‌وه‌ه‌وه‌بووه‌ده‌ره‌وه، هیچ بیه‌ه‌ندیه‌کمان نه‌ما‌بوو. له نه‌وه‌ده‌چوو، لیم زویر‌بووین، چونکه پیش نه‌وه‌ی رابکا، من هه‌موو راستیه‌کانم ده‌زانى و لیم شار‌دی‌بووه‌وه. بر‌واناکم، (مه‌نسور)یش هه‌نده سه‌ر‌راست‌بووین، هه‌مووی له (حه‌مه‌شوقی) گه‌یان‌دی، که له‌سه‌ر تلوی خۆی، هه‌چم بو باس نه‌کرد‌وه. له نه‌وه‌ده‌چوو، (مه‌نسور) و یست‌بیتی، (حه‌مه‌شوقی) بو ده‌ره‌وه راکیشی، خۆی له دس گله‌یه‌یه‌کانی نه‌و رزگار‌کردین و وه‌ک هه‌موو شته‌کانی دیکه، خۆی ده‌رباز‌کردین، هه‌موو گله‌یی و به‌ه‌خه‌که‌شی، له ملی منه‌وه ئالان‌دین!

له کرتایی مانگی (4)دا، (حه‌مه‌شوقی) له‌گه‌ل (که‌ریسی عه‌بووش)دا، به سه‌ردان هات‌بوون بو (سوله‌یمانی)، چن روژی ما‌بوونه‌وه، پاشان که‌رابوونه‌وه، له که‌رانه‌وه‌دا، ده‌نگیان ده‌بری و شوینه‌وار‌بان و نه‌ه‌ی، (شیخ ناسرام) له زان‌کو بینى، هه‌واله‌که‌ی بی راکه‌یاندم. خه‌را به‌کیکیان بو (سیتک) و (که‌ره‌دی) نارد. وه‌لام هاته‌وه، که هه‌ر زوو له نه‌و دوو گونده ده‌رجوون، دوا‌یی به‌په‌له وه‌لامان بو سه‌ر‌کردایه‌تی (پاسوک) نارد، تا له دوا‌ی گوندی (سیتک) و (که‌ره‌دی)وه، هه‌والیکی بزات.

نه‌وه‌بوو، دوا‌یی زانیان، روژی (5، 6، 1980)، نزیک گوندیکی سه‌رسنووری نیوان هه‌ردوو به‌شه‌که‌ی خوره‌لات و باشووری (کوردستان)، فرۆکه‌یه‌کی هه‌لیکۆپته‌ری ئیرانی، پر‌بووه له پاسدار، وایان زانیوه، نه‌و دوولنه پیشمه‌رگی احیزی دیموکراتی کوردستانی ئیران، بویان به‌زیوون و ده‌س‌ری‌زان لی کردوون. هه‌ره‌نده (حه‌مه‌شوقی) به‌ر‌گری‌کرد‌بوو، به‌لام بی که‌لبوو، هه‌ر زوو شه‌هید‌بوو‌بوو، (که‌ریم)یش به برینداری گیرابوو و بر‌دی‌بو‌یان بو (تاران).

کاتی نه‌و هه‌واله ناخۆشه‌مان بیست، من و (شوان، بر‌ایم و وریا براخاس)، به‌ریی (نه‌زم‌را)، به‌رهو (پنج‌وین) سواری‌بووین. تا هیچ نه‌بی، به‌رهو پیری ته‌رمه‌که‌ی بچین. به‌لام کاتی گه‌یشته (نار‌پاریز) و پرسیمان، گوته‌یان: ده‌میکه بیه‌دا تیه‌ره‌بوون، له بیی (شانه‌ده‌ری - سه‌یید‌سادق)وه بر‌دی‌ویانه‌ت‌وه بو (سوله‌یمانی)، ئیدی ئیمش به نه‌و رینه‌دا که‌راینه‌وه و دوا‌یان‌که‌وتین.

به‌لام به داخکی زوره‌وه، کاتی گه‌یشته‌ی، ته‌نیا فریای ناشته‌که‌ی که‌وتین. پرسه‌یه‌کی زور جه‌نجالی هه‌بوو، خه‌لکیکی زور بوی به ناخ‌بوون، له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا له‌گه‌ل گیان‌بازی و مه‌رگنا هیچ نا‌کری و ده‌لیی چی؟! سه‌ر‌کردایه‌تی (پاسوک)یش به‌بۆنی شه‌هید‌بوو‌نیه‌وه.

بلاوکراومه کبان دهرکردبوو، له زوړبهي نيوچه کاني (کورستان) پش بلاويانکردبووه. چن پوسته ريکيشيان بو درووستکردبوو، هاوبيره کاني ريکخسته کاني نيو شارپش. شهو به ديواره کاني شاري اسوله پمانی انا هيليانواسيپوو! به راستي، زورم هي ناخوشيوو. ويژدانم نازاري دهمام و خوم به ناوانبار ده زاني، چونکه راستيم لي شاردبووه. به لام نه وه داواکاري (ممنسوور) بوو، واي ده زاني، گهر (حه مه شوقي) يا من بچينه دهره وه، نيدی باره ناله باره خواره کي (پاسوک) راستديتوه و پيشده کوي. شهو، نه وه تي نه بکهي. که ناومکي (پاسوک) هر له سرچاوه وه ليل بووه، بويه به هيچ شينه يه چاک نابي و سرپيني خوي ناکه وي!

| 1980 - 1952 |

کومه لي نامه ي سهر

دواي نه وه ي (نازاد)، له دهره وه شويښي خوي قايمکرد و جيگيربوو، هسنيکرد، که موکووريه کي زور هيه، له پهرنه وه رووي دهمي، له کونه (کاژيک) کان و هلکراني بيړي نه ته وه يي کرد، ويستي، کومه لي خوینده ولر، رووناکبير و نووسه. له ده وري (پاسوک) کوکاته وه، بو نه و مه به سته ش، کومه لي نامه ي بو چن کورديپه روه ريکي وهک افره يدون علي نه مين، شيرکو بنگه س، حه مه ي حه مه باقي، ره ووف بيگه کرد، سه باح غالب، ناسر حه قيد و برايي حه مه علي) نووسي و بوي ناردم، تا بيانگه ي نم، نامه کان هه موويان به کراوه يي هاتبوون. نامه ي کي دريژيشي بو خوم نووسبوو، بلاوي لي کردبووم، نامه کان بخوښه وه و له سر نيوه روکي نامه کانپش، بيروزي تايه تي خومي بو بنووسم، پاشان بيانگه ي نم، هسه يان له گهل بکم و هانپانېدم، کار له گهل (پاسوک) يا بکن.

منیش تیدا ماپووم و هر بیرم لی دهکردهوه، نهدهزانی، چی بکهم، چونکه تا نهو کاته، جگه له پیوهندی دوستایهتی، هیچ جوړه پیوهندییهکی دیکهم، به (پاسوک)وه نهبوو! جگه له نهوهی پیم واپوو، نه پیاوه لهسر نهندیسه دهزی، نهکینا چون به نهو شپوهبه، پهکسر داوا له نهو جوړه کهسانه دهکا، کار لهگل (پاسوک) بکهن؟

ناچار بریارمدا، نامهکان بگهینم، بهلام هیچ جوړه دمهتهقییهک، لهسر نیوهروکی نامهکان نهکهم، بهلکرو وا خوم پیشاندهم، که لهگل (پاسوک)دا کارناکهم و تنیا هر نهو نامانیهان، بو من ناردوه، تا بیانگهینم!

احمهی حههباقی، تازه له گرتووخانه بهربوووو، وهک نیشتمانپهروهر و فروسهری، ناوبانگیکی جوان و خاوشی ههپوو، لهنیوخه لکها خوشهویستوو، زور هاوریشتوو، کاتی خوشی له اپارتی(دا، ماوهیه لپهرسراوی بووم، بهلام کاتی نامهکهم بۆ برد، رازی نهپوو. کارمان لهگل بکا!

نهو کهسانه له (سولهیمانی)ش بوون و لهبهردهسدا بوون، هر زوو نامهکانم بو بردن، بهلام تک هر ناماده نهبوون، هاوکاری لهگل (پاسوک)دا بکن، بهلکرو تنانته کهسیشیان، وهلامیان نهدلپهوه!

بهلام کاتی نامهکی (برایم)م خویندهوه، زورم پی ناخوشپوو، چونکه سالی (1976)، هر (نازاد) خوی بوو، (برایم)ی له (پاسوک) دوورخستهوه و هالیپوهنا، پهنا بو (کومه)له بهری! سووریش دهمزانی، (برایم) له کوتایی سالی (1977)وه. لهگل (کومه)دا کاربهکا، کادیریکی چالاکیانه و بیروباوهریشی، وهک جاران نهماوه و مارکسییانه بیردهکاتهوه. بهلام نامهکهم هر بۆ برد. کاتی نامهکی خویندهوه، پیکهنی و کوتی: نهه پهکهمین جار نییه، (نازاد) نامه بۆ نهپیری. پیشتیش نامهیهکی دیکه، به (نومیدی شیخ جهلال)دا بو ناردم و وهلامدایهوه. که من بروام به باوهپی پیشووی خوم نهماوه. داوای لپوووردن دهکهم و ناتوانم، کارتان لهگل بکهم. بهراستی، که گویم له نهو قسانه (برایم) بوو، له شوی خوم تهرقیپوومهوه و نارهقهی شهرمهزاریم دهراشت!

نازانم، دواي نهوهی (نازاد)، سالی (1976)، نهو هلوپسته خراپه، بهرانهر (برایم) نوانده نیدی به چ رووبهکهوه. نهو قسانه بۆ نووسپوو!! چون توانی، بوی بنووسی: گهر بریارندا، کارمان لهگل بکهی، داوات لی دهکهم، هر لهنیو (کومه)له بامینتهوه، له دهنگوباس و پلانهکانیان ناگادارمانکهپتهوه!! نهو قسانه له نهودهچوون، (نازاد) بهپوی، (برایم) وهک سیخووریکی (پاسوک)، دژی ریکختهکهی خوی ههلسوورینی، نهکینا هیچ حسینیکی دیکه بۆ نهکردهوو! منیش به عهدهی، هر هیندهم پی کوت: (وما علی الرسول الا البلاغ)!

فهره‌پیدوون عه‌لی نه‌مین

اشوان) و (سهره‌ور عیزه‌ت) له (به‌غدا) بوون. من و (اکاوس) و (نیهاد)یش رینکه‌وتین. سهره‌دانیک (به‌غدا) بکه‌ین و کاتیک خوش، له‌گه‌ل هاوریکانماندا به‌سهره‌برین. هر له نه‌ویشه‌وه. سهری له هاوریک گیراومکانی (نه‌بوغریب) بده‌ین. (سهره‌دارای برای (سهره‌وت)یش له‌گه‌لمان هات و به‌ترومبیله‌که‌ی نه‌و بویشترین. روژی هه‌یینی بوو. چووم بو (نه‌بوغریب) و چاووم به‌هاوریم (سه‌لامی مه‌لاعه‌بدولره‌حمان) که‌وت و ماوه‌یه، لای مامه‌وه.

ماموستا (فهره‌پیدوون عه‌لی نه‌مین)، له سالی (1970)وه، سهره‌تا له خوارووی (عیزراق) و پاشان له (به‌غدا) ده‌ژیا. له‌به‌رنه‌وه‌ی یه‌گدیمان نه‌ده‌ناسی، ناچاربووم، له‌گه‌ل (نیهاد)ی ناموزای، سهری لی بده‌م، تا به‌هوی نه‌وه‌وه، خومی پی بناسینم و بروام پی بگا! به‌لام هه‌چ شتیکم، به (نیهاد) نه‌گوتبوو.

نیواره (نیهاد)، تیلفونی بو ماموستا کرد و چوین بو لای بو ماله‌وه، ماله‌کیان له (عامریه) بوو، له نیمه‌وه زور دوربوو، پيشوازییه‌کی زور گرمی لی کردین و دانیشترین پاشان سه‌باره‌ت بارودوخ (کوردستان)، جه‌نگی نیوان (عیزراق) و (نیزان)، گه‌لی قسه‌مان به‌بادا. درایی که‌می باسی ویزه و چاپه‌مه‌نی کوردیشمان کرد.

(نیهاد) گوتی: من تا ده‌رمه‌وه ده‌چم و جگه‌یه‌که ده‌کیشم، نیدی منیش یه‌کسهر، هه‌لم قوسته‌وه و نامه‌که‌م دایه. گوتی: (نیهاد) ده‌زانی؟ گوتم: نه‌خیر. گوتی: باشتره‌ویه، که‌س نه‌زانی، نه‌و شه‌وه له نه‌وه زیاتر ماوه‌مان نه‌بوو، قسه‌به‌که‌ین. به‌لام ژماره‌ی تیلفونه‌که‌یم لی وه‌رکرت، ماوه‌به‌کی دیکه دانیشترین و درایی مالاوایمان لی کرد و گه‌راپه‌وه، کاتی گه‌راپه‌وه بو (سوله‌یمانی)، سه‌باره‌ت به‌سهره‌دانکه‌م بو (به‌غدا) و باری سه‌رنجه‌کانی خوم، نامه‌به‌کم بو (نازاد) نووسی. بایسکی کورتی ژبان و کاری نه‌و کاته‌ی، ماموستا و خیزانه‌که‌یم بو کرد. نووسیبووم: برواناکه‌م، هه‌روا به‌ناسانی، واز له نه‌و ژبان به‌ینی و کارتان له‌گه‌ل بگا. درای ماوه‌یه (نازاد) نامه‌به‌کی دیکه‌ی، بو ماموستا (فهره‌پیدوون) نارده‌وه، نه‌م جاره‌یان ناچاربووم، خوم به‌ته‌نیا به‌چم، تا کاتمان هه‌یی و به‌دریژی، باسی هه‌موو شتی بکه‌ین.

دوه‌مین سهره‌دانم، له مالی خویان دوو‌هولی بیکه‌وه دانیشترین، سه‌باره‌ت به (کاژیک)، شورشی کرد. پیه‌ندی نیوان خوی و (مه‌لامسته‌فا)، گه‌لی شتی گرنگی بو باسکردم. گوتی: سهره‌تای شورشیبوو، له‌گه‌ل (امام جه‌لال، حیللی عه‌لی شریف و نه‌وشیراون مسته‌فا)، له (چه‌می ریزان) بووین. نه‌و کاته نه‌وان هه‌موویان (پارتی) و منیش (کاژیک) بووم، به‌لام بیروباوه‌ری (نه‌وشیرولن)، له هه‌موویان کوردانه‌تر و له نیمه‌وه نزیک‌تربوو. قسه‌م له‌گه‌ل کرد و گوتی: تازه من به‌لینم به (برایم نه‌حمه‌د) و سهره‌کره‌یه‌تی (پارتی) داوه، کاریان له‌گه‌ل بکه‌م، نه‌کینا بیره‌که‌ی نیوه، به‌خراب نازانم.

پاشان ماموستا، زور بیزاری خۆی، له دەس بنەمالەیی (بارزانی)، سەرانی (پارتی)، هیندی له ئەندامانی سەرکردایەتی گۆنی (کاژیک)، وەک (شیخ موحەممەدی هەرسین، حمەیی عەزیز و جەمال نەبزا) دەربری گۆنی، روژی لەگەڵ (مەلامستەفا) دانیشتوویان، یاسی شورشی گورد و رهوشی (گوردستان) مان دەکرد. داوام لی کرد، وەک چون ریی هەردوو بالەگەیی (پارتی) گۆمونیستی عێراقی داوه، بنگە و بارەگەیی خویان، له (گوردستان) نامەزرین، هەر بە ئەو شیوەیەش، ماوه بە نیمی نەتەویش بەدا، له نیوچەییکی ئازادکراوی (گوردستان)، بەتاشکرا بارەگەیی (کاژیک) بگەینەوه، بەلام (مەلامستەفا) هیچی نەگوت و بەلێنی نەدا، کەچی دواي چەن روژی، (دوکتور مەحمود، سامی عەبدولرحمان و نووری شاوھیس) هاتن و پێیان گوتن: (مەلامستەفا) له کۆبوونەوهی کۆمیتەیی ناوەندی گۆنی: (فەرەیدون عەلی ئەمین) دواي لی کردووم، واز له (پارتی) بێنم و بێم بە سکرێری (کاژیک)، منیش گوتن: جا شتی وا بووه؟! گۆنی: نەخیر، پێم گوتن، ئەو (مەلامستەفا)، هەرەشەیی له ئێوه کردووه، بۆیە ئەو قەسەیی، بە ناوی مەنوه کردووه!

سەبارەت (حمەیی عەزیز) گۆنی: کاتی جیی خۆی له شوێندا کردووه و شوینییی خۆی، لای بنەمالەیی (بارزانی) قایمکرد، وردەوردە، له نێمە دوورکەوتەوه، تا وای لێهات، دواي لی کردین، بلاوکراوەییکی لەسەر دەرکەین و بە قەرمی، له (کاژیک) دەرکەین، منیش پێم گوت: (50) هەزار دینارمان بەری، بلاوکراوەکەت لەسەر دەرکەین، ئەویش گۆنی: (50) هەزار بۆ! گوتن: لەبەرئەوهی خیزانی شەهیدمان بەسەرداگەوتوووه، پێشمەرگەمان هەب و دەین، مانگانە یارمەتییانبدەین. (کاژیک)یش توانا و پارەیی نییه، بەلام تو بەهۆی شورشەوه، پارەییکی زۆرت دەسکەوتوووه!

گۆنی: هیندە له ئەو شورشە بیسەرۆبەرە بیزاریبووم، پوژم بەپەنجە دەبژارد، تا لایە بە لایەکا بگەوی، گەتوگۆیکە لەنبوان (بارزانی) و دەولەتی (عێراق) دا بێن، بگەینەوه و بە دەردی خۆمەوه دانیشم، ویزدانیشم قەبوولی نەدەکرد، وەک ماموستا (هەردی)، چون بیزاردەبوو، دەرکەراوەوه و نادەنیش، له کاتی جەنگدا بگەینەوه و پەنا بو کۆمەلەگەیی (برایم ئەحمەد) یا دەسلەتدارانی (عێراق) بەرم، باشیوو، ریککەوتنامەیی (11)ی ماریسی بەسەردەهات، ئەو گرتەیی بو چارەسەرکردم و هەر زوو گەرامەوه، ئیدی تۆبەمکرد و گوتن: جاریکی دیکە له شورشی (بارزانی)دا، بەشداری ناکەم.

گۆنی: دواي (11، 3، 1974)یش، جەنگ له (گوردستان) دەسپێکراوهوه، هەر له (بەغدا) مامەوه و نەچووومەدەرەوه، هەرچەندە هیندی لێپرسراوی شورش، نامەیان بو ناردم و کەڵەبیان لی کردبووم، کە له (بەغدا) ماومەتەوه، بەلام من وەلام نەدانەوه!

داوایان له بهریزت نه ده کړد و یو یان نه منووسی: (سهرگرپایه ښمان به ټیگرای دهنگه
پریارینهوه، داوا له بهرینزان مکهین، کارمان له کهل بکې، وهک پرایه کې، گوره و
سکرتیزی گشتی پاسوک، بالی میهرمانیمان به سهردا بکشې.)

گوټی: راسته. به لام هر هیندمیان پې بلن: (فرهیدوون) نایه ته سهر خوانی حازرا! من
تازه پارتایه تی ناکهم و هه مرو ژپانی خوم، یو کولینه وه و نووسین له سهر تیوری پیری
نه ته وهی تر خنده کم. هه چنده من زوری له کهل خه ریکېووم، چونکه ده مزانی، له نیو
خالکدا، چن پیزی هیه، چن رووناکییر و به توانایه، چن کوردیکی نیشتمانپه روه و
به هلوېسته به لام هیچ که لکی نه بوو.

له دوايشدا، هر هینده ی گوټ: گهر من کاریان له کهل بکم، تو چی ده که ی؟ گوټم: واز
له هه مرو شنی دینم و دوانده کوم. نیدی هیچ قسه ی نه کړد و پېش نه وه ی له یه کدی
جیایینه وه، گوټی: تو نیازی چیت هیه؟ گوټم: سهری له دهره وه ی ولات ده دم و
(چه مال نه به ز) ده بینم. گوټی: گهر رویشنی، پروانامه که ت له کهل خوت به ره، نه وهک
پنویست پی بی!

| 1933 - 1991

مه یاره ت به تم پلسه، یو زانیاری زیاتر، نه ماشای کوتاری (بو ماموستایه کی کورد و مودی
نیشتمانپه روه) له په رتوکی ابارانی رهنگورمک) ل (394-405). هه روه ها له په رتوکی (هیندی یابه تی
زمنه وانی و ویژمی. لاپره (56 - 77) ی صلی (2015) بکه.

جاریکی دیکه، له (سوله پمانی) له پرسه ی خزمیکبیا بېنیمه وه. کاتی نیواړه ههستان، هه هینده توانیم، به ناوی سه ره خوشییه وه پېم گوت: هاویران ریز و سلاویان هه په، نیسته ش هه ره له سه ره پېشنیازه کونه که ی خویان سوورن، چی دهلی؟ کوئی: کاتی خوی، له نهو باره یه وه قسما زور کرد لیدی نیگه یشتنم، به هیچ جوری ناماده نییه، کار له گهل (پاسوک) دا بکا!

نه غوښی

له مانگی (8) ی (1980) دا، تووښی نه خوښی ناسور یووم و ناراسی لی بریووم، به شیوه یه نه مده توانی، دانیشم و ترومیل لیخووم، به شیوه یه کی به رده و امیش، ناوی پیسی له به رده روی، چندین دهرمانم به کارهینا، وشکی نه کرد، ناچار یووم، په نا بو دوکتور (نوزاد عتار) به رم، نه وه بوو، هه ره له نوریگه تایه به ته کی خوی، نه شته رگه ری بو کردم، بوی ته فاند و تیمار یکرد، ماوه یه له ماله وه که وتم، به لام هینشتا هه ره، ناوی له به رده روی و برېنه که خوش نه بوو بووه وه!

جهنگی نیوان عیراق و نیوان

روژی (22 9 1980)، سوپا درنده کی (به عمر) له خوارووی (عیراق) وه، له ناگاو په لاماری خاکی (نیوان) ی دا و له ماوه یه کی که منا، به شیکی زوری له نیوچه جیاولزه کانی خاکی (نیوان) داگیر کرد له نه نجاما، جهنگ له نیوان هه ربوولا، به نوولایی (150) کم و به دریژایی (1000) کم، ده سپیکرد و به ته وای گه رمبوو.

(به عمر) هیزکی زوری، له (کوردستان) کیشایه وه و په وانه ی به ره کانی جهنگی کرس، خه لکیکی زوری، رایچی راژه ی سه ربازی کرد، له مه لېنده جیاولزه کانی (عیراق)، مه شلی پی ده کردن و پاشان بو به ره کانی جهنگ په وانه بده کردن، هیندیکیش نه ده چون و هه لده هاتن، هیزی پېشمه رگه ی (کوردستان) یش، ورده ویده ده بوژایه وه و زیاده بده کرد، کم روژ هه بوو، لروکه جهنگییه مرگه پینه کانی (نیوان)، به سه ر شاری (سوله پمانی) دا نه سوورینه وه، بومبارانی کارگه و ده وروپشتی شاره که نه کهن، هه ره زوو کارگه کانی چیمه نتو، شه کر و نالیکیان ویران کرد و له کاربانخستن، خه لکی شاره که ترسیکی زوریان لی نیشنبوو، کونه فروکه و ژیرزمینی مالان به رنه که وتن، له ترساندا خویان ده شاره وه.

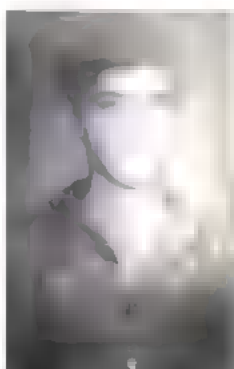
له نهو ماوه یه دا، نرحی خوارده منی و کهلوپه له پیویسته کانی ژپانی روژانه ی خه لک، روژبه روژ تا ده هات، گرانترده بوو، خه لکه که تووښی نیگه رانییه کی زور و تهنگه تاو بریوون، له نیو شاره کانا، به شهو کاره یا نه بوو، ناویش زوو زوو ده برا، نه وه ی لای من جینی سه رسوورمانبوو، نه وه بوو، زوربه ی کات لیکمده نایه وه و دهمگوت: هه لگیرساندن

جەنگ، پێر لە دەولەتە هەزار و برسییه‌کان نەه‌شیته‌وه، بۆله‌تیکی بۆله‌مه‌ندی تیروپیری
خاوه‌ن توانای پاره و نهوتی وهک (عیراق)، بۆچی په‌لاماری (ئێران)ی ناوه، نه‌و جەنگ
ناره‌وایی به‌رپاگرده‌وه، سه‌ری له‌ خوی و گهلانی (عیراق)یش تیکداوه!!

چوار چۆله‌که‌ی به‌هه‌شت

به‌عسییه‌کان وهک شیتیان لیها تبه‌وه، له‌لایه‌که‌وه له‌گه‌ل (ئێران)، سه‌رقالی جەنگ چه‌په‌له
ره‌شه‌که‌یان بوون، له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، به‌ده‌س پێشه‌هرگه‌وه وریووبوون، له‌تاواندا
ده‌سیان له‌ منال، ژن، پیر و په‌که‌وته‌کانی خه‌لکی (کوردستان) نه‌ه‌پاراست، هه‌رحه‌ی
له‌گه‌ل (به‌عس) نه‌بووایه، نه‌وان به‌ دوژمنی خویان ده‌زانی.

روژی (14، 8 1980) بوو، چه‌ن می‌ردمه‌نایه‌کی خۆینه‌کاری خۆینه‌نگه‌ی ناوه‌ندیان گرت،
ته‌مه‌نی هیچ په‌کیکیان، له‌ (14) سال تێپه‌ری نه‌ده‌کرد، دوا‌ی لیدان و نازاریکی زور، به
شیوه‌یه‌کی کاتی به‌ریان‌دان، یه‌کی له‌ نه‌و منالانه، (شادمان)ی پوره (مه‌لیح)ی خیزانی
(شیخ عوسمان باراوی) بوو، نه‌و کاته‌ مایان له‌ (سه‌رچنار) بوو، کاتی به‌ربوو، سه‌رم
لیدا، نه‌و مناله‌ جوانه‌ به‌سزمانه، هه‌ر هاواری کومی ده‌کرد و ده‌یگوت: کارمه‌بایان لیداوم!

شادمان شیخ عوسمان باراوی (1966 - 1980)

دوا‌ی ماوه‌یه، دیسانه‌وه گرتیانته‌وه، ره‌وانه‌ی دا‌یگه‌ی تاییه‌تی (که‌رکووک)یان کردن و
روژی (15، 9 1980) شه‌هیدبوون، ماوه‌یه‌کی پێچوو، به‌ هیچ شیوه‌یه‌ ده‌نگیان نه‌بوو،
نه‌و ئیوارده‌یه‌ من له‌ ماله‌وه نووستبووم، کاتی هه‌ستام، زه‌نگیکیان بو لیدام و گوتیان:
(شادمان) شه‌هیدبووه، ئیدی یه‌کسه‌ر خۆم کو‌کرده‌وه و هه‌ر به‌ نه‌و شه‌ره، به‌ ترومیله‌که‌ی
خۆم، له‌گه‌ل (به‌رزانی) برام و مامه (سالح)مدا، چوین بو (که‌رکووک) دره‌نگانی
گه‌یشته‌ن، خزمان و که‌سوکاری شه‌هیده‌کانی دیکه‌ش، له‌ نه‌وی نامده‌بوون، تا به‌پانی
له‌به‌رده‌م ده‌رکه‌ی نه‌خۆشخانه‌که‌دا چاوه‌ڕیمانکرد.

به یانی دهرگه ی نه خوشخانه گراپه وه، هه موو خه لکه که به پیره وشه وه، به ره و ژووری تهرمه کان رویشتن. ژووره که لریزه ریکی گهره بوو، تهرمی مناله کانیاں تبا هه لگرتیوو، تا خاوه نه کانیاں دین و ده یانه نه وه، بوئه وه ی بون نه کن.

بریارمانده، له هر خیزانی شهیدی، دوو کهس بچنه ژووره وه، من و مامه (به کر)م چوین. بو (شادمان) بگریین. به لام کاتی چوینه ژووره وه، چوار جهستی به ستووی بیگیان که وتیوو، یهک پارچه سووتا بوون، ده شرهش بوو بوون، به هیچ شیوه یه کهس نه ده ناسینه وه. نیمهش نه مانده زانی، چی بکین. هر کهسه چون تهرمی دهوشادی خوی بناسیته وه. تا مام هوار بکرد و گوتی: نیمه هیچ چاریکمان نییه، با له نه وه پتر، خومان دوانه خهین، نم شهیدانهش لیره دا بیگهس بمینه وه، هر کهسی تهرمی شهیدی بیچیته وه، بیخاته نابوته که وه و هه لیکری. له (سوله یمانی) هه موویان پیگه وه ده نیژین.

به راستی، کاره ساتیکی ناخوش بوو، نه و مناله جوانه خاوپنه بیتاوانانه، نه و چوار چوله که ی به هه شته، به نه و شیوه یه گیان له ده سپدن و که سوکاریشیان، تهرمه کانیاں نه ناسنه وه. رۆژی (24 9 1980) بوو، تهرمی هر چوار شهیده که مان وهر کرتیه و به ره و (سوله یمانی) گراپه وه.

دوای نه وه ی که پشتینه وه، له مزگه ونه که ی (سه رچنارا) تهرمه کانیاں بانا، که سوکاری شهیده کان هاتن و نه ماشای تهرمه کانیاں کرد، کهسیان به ته واوی، تهرمی شهیدی خویان نه ناسییه وه. هر چوار باوک و دایکه که، سه رو شهیدیان لی هه لیزارد و وهک جهرگی سووتاوی خویان، له نامیزیانگرتن، له نه وه زیاتر، هیچ جوره چاریکی دیکه نه بوو. هر خیزانیکی کوره شهیدی ده بووایه، تهرمی شهیدیکی بو خوی هه لیزاردایه و چالکی سه ره خوی بو هه لکه ندایه، تا جگه رگوشه خیرنه دیوه جوانه مهرگه که یان، گوریکی دیاریکرای هه بی، سه ری لی بدن و که می سه بووریان، به گور و ناوی سه ر کیله کانیاں بی!

له ژبانی خومان، گه لی جار به سه رهاتی مرینی جورا و جوری خه لکم دیوم، گه لی باوکی کور کوژراوم دیوه، جهرگیان سووتاوه و روله کانیاں له ده سداوه. به لام هه رگیز پپاوی وا خوراگر، باوکی وا به هیز و نازای، وهک (شیخ عوسمان باراوی)م نه دیوه، هینده جهرگی فایم و وره ی به رزی، چونکه کاتی هینایان بو مزگه وته که و سه ری تهرمه کانیاں لا برد، بی نه وه ی پهک دلوپ فرمیتسک. له چاوانی برژی، وهک باوکی مناله کاتی دیکه بگری و بقیزین، هر هینده سهیریکی کردن و گوتی: کاتی هاته سه رمان و (شاده) یان برد، به لیناندامی و گوتیان: هیچی له سه ر نییه، دوو رۆژی دیکه، بوتان دپینه وه. ناخر به نه و شیوه یه بردیان و ناواش بویان هینامه وه؟! ئیدی که خه لکه که، چاویان به تهرمی سووتاوی نه و منالانه که وت، کاکه (شیخ عوسمان)یش نه و قسانه یکرد، کهس نه بوو، له نه و ناوه دا خوی بو بگیری!

دوایی چوښتی روډواوه‌کېان بو باسکردين و گوتیان: دواي نه‌وهی له (که‌رکووک) دلاگایکران، به‌تاوانی نه‌وهی گوايه، له فوتابخانه جنیویان به (سه‌ددام) داوه و تفيان له وینه‌کې کرډوره، هه‌رپه‌کېکبان ماوهی (6) سال، بریاری به‌نکړېنیاڼ به‌سهردا سه‌پاندوون، پاشان ویستیوویان، ره‌وانه‌ی گرتووخانه‌ی (نه‌بوغریب)یان که‌ن، دواي که‌س رویشتن، له (که‌رکووک) دهرده‌چن، له ریگه له فزیک پرېکه‌وه، ترومبيله‌کېان له‌کله لوریپه‌کېا تامپونده‌کا، ترومبیلی پولیسه‌کان ده‌که‌وېته‌خواره‌وه و گری تېبه‌رده‌یی، شیدی هه‌رچی تېده‌یی: شو‌فیر، پولیسه‌کان، مفعوز و هه‌ر چوار مناله‌که‌ش، هه‌موویان ده‌سووتین و که‌سیان لې دهرناچی!

ناخر هه‌موومان، ترومبیلی گواسته‌ره‌ی گرتووخانه‌مان دیوه و ده‌زانین، چن توندوتول دروستکراوه و چوښش دابع‌خړی، هه‌ر چوار مناله گېراوه‌که‌شیان، له دواوه له قه‌ف‌فزیکی ناسیندا دانا‌بوو، ده‌سپشیان به‌کله‌چه به‌سنبوون، کاتی کاره‌سلته‌که رووده‌دا، ترومبيله‌که ده‌کوی و گرده‌گری، نه‌وان له‌نیوقه‌فه‌زه ناسنه‌کېدا، بې نه‌وهی که‌س به هانا‌پانه‌وه بچی و فریاپانگه‌وی، به‌هینواشی ده‌برژین و ده‌سووتین، جگه له هاوارهاوار و قیزه‌قیزی خویان، کویبان له ده‌نگی که‌سی دیکه نابې، به‌دهم گریان و ژانه‌وه، گیانی پاکپان دهرده‌چن، جا ده‌یی، نه‌و مناله بې‌تاوانانه، گونا‌هیان چی بې و چون نازارینکیان چیشتی، تا گیانیان دهرچووه؟!

پرسه‌کېان له مزگه‌وتی (سه‌رچنار) بو دانان و زور جه‌نجال‌بوو، زوربه‌ی هاوړپگانم له پرسه‌کېدا به‌شدارپیانکړد، هیندی له ناسپاوه کور و که‌ه‌کانی هاوړپې زانگوشم، به‌سه‌ریانکړدینه‌وه، نه‌و ماوه‌یه‌ش باری ده‌روونی مالی پوره (مه‌لیح)م زور خراپو‌وو، شه‌هیدبوونی (شاده)، کاریکی زور خراپې تیکردبوون، زوربه‌ی کات، سه‌رم لیده‌لن و هیندی شه‌ویش، لایان ده‌مامه‌ره و ده‌ورم چول نه‌ه‌کړن، تا ورده‌دورده نازاره‌کانیان، که‌می سارپ‌بوو، ناساپیونه‌وه!

تېبه‌له‌چوونه‌وه

کاری رامیاری، وه‌ک جگه‌ره‌کیشان وایه، په‌کې فیریبوو، هه‌روا به‌ناسانی ناتوانی، وازیلیښی، مروف که‌ فیری پارتایه‌تی و کاری رامیاری بوو، هه‌ر ماوه‌یه ده‌توانی، خوی راگری و دووره‌چریز بووه‌ستی، پاشان تېبه‌له‌چېته‌وه، به‌تایبه‌تی گه‌ر نیشتمان‌که‌ی داکیرکراپی و که‌له‌کې بچه‌وسپنږپته‌وه، دوژمنی داکیرک‌ره به‌ه‌موو شپوه‌یه هه‌ولېدا، نه‌توه‌کې بټوښپته‌وه وه‌ک گوله‌به‌روژمخواردن وایه، هه‌ر ده‌مت لېدا، تا له‌به‌رده‌سداسې و دواده‌تکی لې نه‌بری، وازی لې ناهینی، مه‌ک‌ره له‌به‌رده‌سدا لایه‌رن!

اویستون چەرچل)، ماوهی (7) سال له کاری رامیاری دوورکوتوه، له نهجامدا هر بایدایوه و دهمپیکردوه، هیندی کس کاری رامیاری، وهک فومار سه پردهکن، بهتایهتی نهوانی دهیکن به پیشه، گهر بردیانهوه، نهوا دهوله مهنده بن و ناوبانگ دهردهکن. گهر دورانیان، نهوا گهر نه لښ، به گومانهوه. دلیان دهتلی!

له ژبانی تایهتی خومدا، مهگیز روژی له روزان، کاری رامیاریم، بو نهو مه بهسته نه کردوه، به چاوی فومارچیش، لیم نه پوانیوه. هرگیز نه میستوه، بیکم به پیشه و ژبانی خومی پی داینگم. به لکوه همیشه ههولمداوه، له نهو ریڼهوه به راستی، راژهی نهتوه و نیشتمانهکم بکم. بویه هر کاتی زانییتم، نهو ریڼه یی له سریم، نهو ریکخراوهی کاری تیا دهکم. راژهی نهتوهکم ناکا و ناسنی سارد دهکوم، به کسر وازمهیناوه و کشاومهتوه، تا به خورای خوم و هاوریکانیسم، تووشی سه ریڼه و بهلا نهکم. هر کاتیکش زانییتم، زور پیویسته و کاروانکه، به ریڼه کی راست و دروستدا دهروا، خوم دهمپیشخه ریمکردوه و تیهه لچورمهتوه، هرگیز داوای پله و پایه شم نه کردوه و هه موو جار دکانیش، هر له نوکوه دهمپیکردوهتوه. چاوه پوانی دهمی کس نه بووم، له به نهنگم بنهوی، یارمه تیمیدا و پیشمخا، به لکوه همیشه، به ههول و نوانا و چالاکی خوم، پله به پله سرکرتووم، له دهزگه کانی نهو ریکخراو و پاردته، جی شیایو خوم کردوهتوه.

دوای نهوهی (نازاد) و (هه رها) چوونه دهرهوه، به پروکesh و له دووره وه، هیندی گورانکاریم له شیوازی کارکردن، بیر و بوچوونه کانی (پاسوک) دا به یکرد، چکه له نهوهی، له نهو پرژه وه (پاسوک) دامه زرابوو، کارم له گهل کرښ، یا نه کرښ، همیشه دهم پیا نه وه بووه، به هه موو شتیکی نهوانم زانیوه. له بهر نهوهی من نهوانم، به خوم زانیوه و نهوانیش، منیان له خویان جیا نه کردوهتوه. چونکه من و (کاژیک) و (پاسوک)، تازه بهک دلی، زیندووی بهکدی بووین و نه مانده توانی، هرگیز له بهکدی جیا پیا نه وه. نهوانی منیشیان دهناسی، کهم کهسیان هه بوو، نه زانن، من (پاسوک)م. بویه نه مده توانی، ماوه و یارته کهم مگورم، به شوهه کهم دیکه بیرکه موه، له یارتنکی دیکه دا کاربکه، دوای زورویور بکهوم و کاریان له گهل بکه، وهک زور بهی روله کانی کورد، به گونزی روژ و پرژه وه ندسه تایه تیهه کانی خویان، گوله پرژه ناسا، پرویان له خوری بیر و کاری پارتنکی دیکه دهکرد!

له بهر نهوه، له کوتایی مانی (11) ی سالی (1980) دا، به ویست و ناره زووی خوم، دهمپیشخه ریم کرد، نامه بکم بو نووسین و داوام لی کردن، له (پاسوک) دا ره مگر نه وه و نامه یی خوم، بو هه موو کاری پیشاندا!

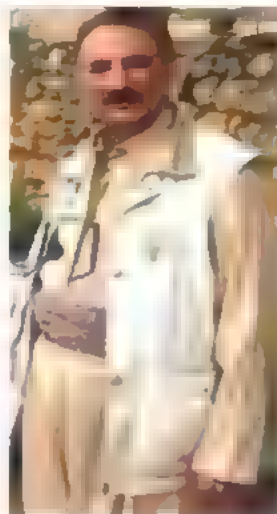
مه‌لاشوان

دوای ماوهیه، خاتوو (ناسکه) و کورپکی منالکار هاتن. کوره‌ک‌ی بی ناساندن. ناوی (که‌مال موحه‌مهد) بوو. به‌لام هر به‌ناوی نهینی (مه‌لاشوان) هوه ناسرابوو. کورپکی گه‌نجی خویننگاری قوناغی نامادیمی بوو. له بنه‌رتدا خه‌لکی (پینج‌وین) بوو. به‌لام ده‌میوو. له (سوله‌یمانی) نیشته‌جیوو بوون. دایکی (مه‌نسور) گرتی: له‌مهدوا (مه‌لاشوان). راسته‌وخو نامه و شتت بو دیتی. به‌نهو شیوه‌یه رولی دایک. له‌نیوان من و (پاسوک) دا ته‌واوو!

(مه‌لاشوان). وه‌لامی نامه‌ک‌ی بو هیئامه‌وه. هاوبیرانی سه‌رگردایه‌نی. ده‌سپه‌ش‌ه‌ریه‌ک‌ی منیان زور پیخوشیوو. هر په‌کسه‌ر، موری سه‌رگردایه‌تی هه‌ریمی باشووریان بو ناردن و داویان لی کردن. لقی (سوله‌یمانی) له دوو هاوبیر نرووسته‌م. هاوبیره‌کانیش په‌کیکیان (مه‌لاشوان) و نه‌وی دیکه‌شیان، ماموستا (هادی) بوو. نه‌و کاته (هادی). له شاروچک‌ی (هه‌ل‌بچه) کاریده‌کرد. چن هاوبیریکمان له نه‌وی هه‌بوو، نه‌و سه‌ره‌رشتی ده‌کردن. ئیدی له نه‌و روزه‌وه، هه‌رسیکمان پیکه‌وه ده‌سمان به‌کارکردن کرد. مانگانه کویونه‌وه‌ی خومان ده‌کرد. هیندی چالاکی ریکه‌ستمان جیهه‌جیکرد، پیوه‌ندیم به‌هه‌موو هاوبیره‌ کونه‌کانه‌وه کرد و له ریزه‌کلنی (پاسوک)دا ریکه‌ستنه‌وه. به‌نهو شیوه‌یه جارپکی دیکه، به‌ویست و تاره‌زووی خوم، له‌کهل (پاسوک)دا تیه‌له‌ه‌وم‌ه‌وه!

موحه‌مهد هادی نه‌حمه‌ر قادر (1950 – 1998)

که‌مال موحه‌مهد (مه‌لاشوان)

شیوازی کارکردنی نویم

بیرمکردهوه، هرچی چونی بی، پیویسته خوم و ریکخستهکه بهاریزم، گهر نووشی شتی بوم و گیرام، که منرین زیان بهر ریکخستهکه بگویی، له بهرنهوه هرچی مۆر، نووسین، بلاوکراوه و هه موو نهو شتانهی پیوهندی به ریکخستهوه هه بوو، له زانکو له بنی میزه کهی خومدا قایمکردن و هیچ شتیکم، له مالهوه دلنهنا، له نهو روزه شهوه، دهسم به کارکردن کردهوه، نهو دوو هاو بیرهم ناسی، به دهگهن نه بووایه، به شهو له مالی خومان نه ده نوو ستم.

کهیکی زور یاش و کورد په روهریش، له به شه کهی خومان سکر تیر بوو، ناوی خاتوو (دلشاد) بوو، دوستایه تیمان زور خوشبوو، ده توانم بلیم، له خوشکه کاتی خوم، پتر به ته نگه وه ده مات، به شیوهیه کی ناراسته وخو، له هیندی شت ناگادارم کردبوو، په ره له کهمان له نیواندایوو، به یاتیان پیش نه وهی بڕۆم بو کار، یا نیوه روان بو مالهوه ده چوومه وه، نان بخوم، پیش نه وهی بگه ریمه وه، تیلیفونم بو ده کرد و لیم ده پرسسی، دوکتور (خه له ف)، هه والی نه پرسسیم؟ نه ویش ده یگوت، نه خیر، ئیدی ده مزانی، هیچ نییه و بی سلکرنه وه، ده چوومه وه بو زانکو، دوکتور (خه له ف)، عهره بیکی ناشیرین، پیاویکی خراب و به عسیه کی بن رهوشت بوو، سه روکی به شی رینمایی کشتوکال و جیگری راگریش بوو.

به لگه نامهیه کی گرنگ

یه کی له نهو به لگه نامه نهی، له فرمانگی (ئه من ای) (سوله یمانی) ده سمانگه وت، راپورنی نهو کو بوونه وه گه وه په بوو، که (عیزه وت دووری) و هه موو کار به ده سانی (به عسی، ئه من، نیستی خبارات و سوپای سوله یمانی) به شنارییان تیا کردبوو. له راپورته که نا، به درپژی باسی هه موو ریکخراوه کانی باشووری (کوردستان) کرابوو، ناوی نه دنامه نی سه رکردایه تی هارته کانی تیدابوو، له سه ر (هاسوک) یش، هیندی زانیاری هه له نوو سه رابوو.

له دوا لاپه ره شدا، ناوی (25) نیشتمان په روهری کوردی خه لکی شاری (سوله یمانی) تیدابوو، که بریار یاندا بوو، بیانگرن، وهک بیرم مابی، هیندی له نهو ناوانه نه مانه بوون: (حسه ن حوسین، حه مه ی مام نه وره حمان، مه محمودی مه لا عیزه وت ...) به لام به داخه وه، کاتی ئیمه به هزی باوکی هاو بیریکه وه، نهو به لگه نامه یه مان ده سه که وت، زور دره نگبوو، هه موویان گیرابوون!

جەلال و فەرھاد

ھەر زوو (نازاد) نامەپەکی بو تارم و نووسیپووی: (جەلال) و (فەرھاد) وازیانھیناوە. نامەپە بو (گوردو) علی) واتە (سەرود) بنیزە و ناگادارییکەرەو. کە ھەردووکیان بەزیوون و لە ترساندا، (گوردستان)یان بەجیھیشتووە. نەبا خویان بگەینتە (گوردو)، دروی بو ھەلپژێن و کاری تی بگەن!

منیش لە راستی دوواداوگان ناگادار نەبوووم. لەسەر چی وازیانھیناوە، ھەر ھیندەم بو (گوردو) نووسی: ئەو دووانە وازیانھیناوە و ھەلاتوون. ھەرشتیکیشیان بو باسکردی، بپوایان پی مەکە!

لە راستیدا (فەرھاد) پیاوی نەو نەبوو، خوی لە دەرەو بەگری و ئەندامی سەرکریایەتی پارێتکی نەتەوێی پی. بەلام دواي نەوێ، لە گرتووخانە بەربوو، لەلایەکەو (نازاد) پی ئەو نەدەچوو دەردەو. لەلایەکی دیگەرەو، ھاوپیانی دەرەو وازیان لی نەدەھینا. ئەگینا ھەر زوو، وازی لە ھەموو شتی ھینابوو، بە دەردی خویەو دانیشتبوو. پیش نەوێ بشروا، ھەموو شتیکی خوی، لەنووشارنا پاکتاوکردبوو. (شوان) بوی گێرامەو و گوتی: پارچە زەویپەکیشی لە من کری.

روژی (شوان) بەپەلە ھات بو مالەو و گوتی: (فەرھاد) گوردیکی ئیرانی ناردووە، تا پەساپورنەکە ی بو بنیزم، بەلام من فریانەکەوتم و پیاوێکە گەرابوووە، گەر کەسی دەناسی، با بوی بەری. ئەو کاتە (فەرھاد) ئەندامی سەرکردایەتی (پاسوک) و لێپرسراوی پێوەندیپەکانی دەرەو بوو، منیش وامزانی، بۆیە داوی پەساپورتی کردووە، تا بەکاریکی تاییەتی (پاسوک)، سەردانی دەرەوێ ولات بکا. لەبەرئەو لە نامەپەکا، بو (نازاد)م نووسی و ئەو ھەوالەم پی گەیاندا ناوام لی کردبوو، گەر (فەرھاد) پەساپورنەکە ی پیویستە. ئەو زور وەلامم لی بگێرنەو، تا بەزووترین کات، بوی بنیزم، ئیدی من نەمزانی، لەسەر ئەو لەنیوانیاندا، چی روویداوە؟

فەتاح ناغا

کاتی (نازاد) و (فەرھاد) چوونەدەرەو، پاش ماوێپە، ھاوپیانی (پاسوک) لە شاری (مەھاباد) کۆبوونەوێکێ فراوانیان سازکردبوو، لە کۆبوونەوێکەدا، (نازاد) بەزۆرییە دەرک، بە سکرتیری گشتی (پاسوک) ھەلپژێراوو، بەلام (نازاد) زور مەردانە، وازی لە نەو پوستانە ھینابوو، پیشنیزیکردبوو، (فەتاح ناغا) بە سکرتیر ناخێن، نەویش پیشنیزەکە ی پەسەندکردبوو، بپارێشیدابوو، بو (تاران) نەگەریتەو و پێوەندی خوشی، لەگەڵ (پارتی) بپەڕی، ھەرچەندە (جەلال) دەپویست، خوی بە سکرتیر ھەلپژێر!

نهو کاته (فتاح ناغا)، له پولي چواری کوليزی مافناسی بوو، له زانگوی (تاران) دهیخویند، (همه‌شهوې) گوتبوو: با واز له خویندنه‌کې نه‌مینی و هر له (تاران) بمېښته‌وه، کاتی ته‌واویکړد، ښجا بگه‌رېته‌وه. هموو به‌شدارانی کوږونه‌وه‌کېش، پېشنیازه‌کېان په‌سندکرد بوو.

دوای ماوه‌یه‌کې کم، بڼه‌ماله‌ی (بارزانی) به‌هموو نه‌ینی و بریاره‌کانی کوږونه‌وه‌کې (مهاباد)یان زانیوو. (نیدریس بارزانی) کاک (فتاح)ی بانگ‌کړېوو، نه‌وانه‌ی له‌گه‌لېدا بوو. ده‌یانگړایه‌وه، گولیه (فتاح ناغا) زور به‌راشکاوی، به (نیدریس)ی گوتبوو: له‌موردا هیچ پېوه‌ندیه‌کم به (پارتي)‌وه نامېنی و له‌گه‌ل هاوېیرانی (پاسوک) کارده‌کېم، نه‌ویش گوتبوو: ښود کاتی خوشی (کاژیک) بوو، له ریزه‌کانی (پارتي) و شورشدا خه‌باتتان ده‌کړد، ښسته‌ش هر (پاسوک) به و له‌گه‌ل ښمه‌ش کارېکه، هرچی چونی بوو، (نیدریس) رازیکړدېوو. پاشان له‌گه‌ل هیزیکې گوره‌ی پېشمه‌رگه‌دا، بز به‌ره‌کانی جه‌نگی دوروبه‌ری نیزجه‌ی (حاجی هومهران) ره‌وانه‌یکړدېوو.

کاتی روښتېوو، سهری له باره‌کې (پاسوک) دابوو، هموو نهو فسانه‌ی، بډ نه‌ندامانی سهرکردایه‌تی (پاسوک) گېراېوه‌وه، چن تهنک و سندووقه فېشه‌کېکېشی، له باره‌کې (پاسوک) گلدابووه‌وه و به‌لېښی پی دابوو، دوای نهو جه‌نگ، به‌به‌کجاری بگه‌رېته‌وه، واز له (پارتي) و بڼه‌ماله‌ی (بارزانی) بین.

(نازاد) دوو پېشمه‌رگه‌ی له‌گه‌ل نارېدېوو، په‌کېکیان ناوی (به‌رزانی همه‌ی سابیر) بوو، تا ناگایان له کاک (فتاح) پی، (به‌رزان) له دایکه‌وه، پورزآمان بوو، کوپیکي زور نازېدېوو، جه‌نډین کاری گوره‌ی، بډ (پاسوک) کړدېوو.

به‌لام به‌داخه‌وه، نه‌وه دوا‌مالاواپی خوالېخوښېو (فتاح ناغا) بوو، له هاوېیره‌کانی خوی کړدېوو، روښت و نه‌گه‌رایه‌وه، هېشتا چل به‌هاری ته‌مینی پرځه‌کړدېوه‌وه، روژی (17، 18، 11، 1980)، له نهو ږکه پېزوه‌دا شه‌یدېو!

هرچه‌نده دهنکویه‌ک همه‌ی و دملین: دوای نه‌وه‌ی جه‌نگه‌که ته‌واوبووه و دلنښتون، کوژراوه، به‌لام تا ښسته، چونتی کوشته‌کې به‌ته‌واوی، بوون نه‌بووه‌نه‌وه، هر دوای نه‌وه‌ی شه‌هیدېښو، (پارتي) و (پاسوک) کاسیبه‌کې باشیان، به‌گیانی پاکی کاکه (فتاح)‌وه کړد، هر دوولایان، خویان به‌خاوه‌نی راسته‌فینه‌ی نهو شه‌هیده دهرانی.

(پارتي) له نیزکه‌گه‌یانه‌وه، به‌شه‌هیدی خویانیان دانا، به‌دورودریژی، باسی ژپان و ټېکوشانیان کړد. (پاسوک)یش بلاوکراوه‌یه‌کیان له‌سهر ده‌رکړد و پوسته‌ریکشیان بو کړد، به‌شه‌هیدی راهر و سکرټیری گشتی (پاسوک) ناویانېرېدېو!

1940 - 1980

بلاقوکه‌کە‌ی پاسوک

لە راستیدا، من کاک (فتاح)م خوشدەویست. هەرچەندە بە خۆینی خۆی، ئەمەک و دلسۆزی بۆ گەلەکە‌ی سەلمانە، وەک خوشی دەیکوت: (شە‌ه‌ه‌دی شە‌ه‌یدی) وەرگرت! بەلام لە دوا‌ی هە‌رە‌سە‌وه، بڕوام پێی ئە‌ما‌بوو. چونکە هەر کە‌سی لە شوینی ئە‌و بووایە، لە ئە‌و رۆژە‌ره‌شە‌دا، شورشیکێ نوێی بە‌ره‌ه‌ه‌کرد. یا گەر ئە‌و رۆژە نه‌یتوانی، ئە‌و کارە مە‌زنە بکا. خۆ دواتر دە‌یتوانی. لە‌کە‌ل ئە‌و کۆ‌ره گە‌نجە لە‌خوبووردوانی، لە دە‌وری (پاسوک) کۆ‌بوو‌بوونە‌وه، لە‌سەر خوانی ئامادە‌ک‌راو دانیشی، لە‌کە‌ل ه‌ا‌ربێ‌ره‌کانی خۆی خە‌باتبکا و بێ‌رو‌با‌وه‌ره‌کانی بلا‌وکاتە‌وه!

هەر ئە‌و رۆژە‌ی (مە‌لا‌ش‌وان) هات و بلا‌قوکه‌کانی بو هێ‌نام. دانیە‌کم لی خۆینە‌وه. زۆ‌ر بە‌جوانی لە‌سە‌ریان نووسیبوو. بە‌لام ئە‌وانی دیکە‌م بلا‌ونە‌ک‌رده‌وه و هە‌موویم، لە تونی گە‌رم‌ا‌وه‌کە‌ی ماله‌وه‌دا سووتاندا! چونکە بڕوام پێی نه‌بوو، گەر پیاوی لە سە‌نگە‌ری پارتیکی دیکە‌دا شە‌ه‌ید‌بووی، بوچی ئە‌بی، (پاسوک) پۆستە‌ری بو درووستکا و بلا‌وک‌را‌وه‌ی لە‌سەر دەرکا‌؟!!

گرێ‌مان لە‌بنە‌وه، سکرێ‌ری (پاسوک)یش بووین. خۆ تازە لە‌ریی کورد و (کوردستان)دا شە‌ه‌ید‌بوو. ئیدی چ پێ‌ویستیدە‌کرد، لە‌نی‌وخە‌لکا ناوی بزێ‌نین و بە دو‌وسە‌ره با‌س‌ب‌ک‌ری! لە‌بەر ئە‌وه هەر زوو، نامە‌یه‌کم بۆ سە‌ر‌ک‌را‌یه‌تی نووسی، لە دید و بۆ‌چوونی خۆم و خە‌لک نا‌گ‌ا‌دار‌م‌کردن. چونکە زۆ‌ربه‌ی خە‌لکی دە‌یان‌گوت: (پاسوک) باز‌ر‌گانی بە‌جە‌ستە‌ی شە‌ه‌یدە‌کانە‌وه دە‌کا! نا‌خ‌ر لە‌سە‌ر بکە‌وه نا‌هە‌قیان نه‌بوو، وای‌ب‌ر‌کە‌نە‌وه، چونکە ئە‌و جۆ‌ره کە‌سانە، لە راستی رور‌با‌وه‌کان نا‌گ‌ا‌دار‌نە‌بوون.

له (سوله‌یمانی)ش، ماموستا (هەردی، عەبدوڵڵا ناگرین) و هیندی له هاو‌بیرانی کونی (کاژیک)، به نهینی له مالی (سوارناغا)ی برای، پرسەیان بو دانابوو. من له به‌رنه‌وه‌ی، تازه ماموستا (هەردی)، له (ئه‌ورووپا)وه بو (عیراق) گه‌رابوه‌وه و هاو‌بیره‌کانی به‌جیه‌شتیوو، خوی رانه‌سی (به‌عس) کردبووه‌وه. به‌شداری پرسه‌گه‌م نه‌کرد. هه‌رحه‌نده (ناگرین) گله‌یی لی کریم، به‌لام من گویم نه‌دایه‌!

سالی (1988) بوو، له شاری (ستوکه‌ۆلم)، چاوَم به (نازاد) که‌وت، له نه‌و باره‌به‌وه قسه‌مانکرد. نه‌ویش گوتی: هه‌له‌بوو. سالی (1990) له‌گه‌ل ملازم (کریم)یش، باسی نه‌و بابه‌ته‌مان کرد. گوتی: کاتی بلاقراوه‌که به‌رچوو، من له نه‌وی نه‌بووم و له گوندی (چرخماخ) بووم. پێشمه‌رگه‌کان هه‌نایان، هه‌موویم لی وه‌رگرتن و دراندن!

کامیل شەفیق

(کامیل)، یه‌کی له نه‌و کوره‌ نا‌زا و به‌چه‌رگانه‌ی (سوله‌یمانی) بوو. هه‌ر له سه‌ره‌تای لاوێتییه‌وه، پێشمه‌رگه‌ بوو. کورێکی باشبوو، له گرتووخانه‌ی (ئه‌بو‌غریب) له‌گه‌ل (نازاد) یه‌ک‌پان ناسیبوو. (نازاد) قسه‌یه‌کی زوری بو کردبوو، تا وای لی کردبوو، بر‌وای به (پاسوک) هه‌نابوو. کاتی به‌ریشبوو، له یه‌کێ له مفره‌زمه‌کانی (پاسوک)، له‌نیوشاردا پێشمه‌رگه‌ بوو، هیندی کاری باشیشی کرد به‌لام به‌داخه‌وه، زوری نه‌خایاند و روژی (25. 11. 1981)، چه‌ن که‌سیکی سه‌ر به (پارتی کومونستی عیراق)، ته‌قه‌یان له (مچه‌ی بابه‌که‌وره) کرد و (کامیل)یشی له‌گه‌ل بووبوو، نه‌ویش به‌رکه‌وتیوو و هه‌ردووکیان کوژرابوون. هه‌واڵیکی زور ناخۆش و زیانیکی گه‌وره‌ بوو. له (پاسوک) که‌وت!

1981 - 1946

پیتاکنوکردنهوه

(پاسوک) زور بێ توانا و پاره بوو. خۆم دەسپیشخه‌ریکرد و مانگی (2)ی سالی (1981) بوو. بریارمدا، له‌نیو دوست و خزمه‌کاندا، هیندی پارهیان بۆ کوکه‌مه‌وه. سه‌مه‌تا له‌ هاورێ نزیکه‌کانم، که‌سوکاری خۆم و ماموستاگانی زانکوه‌ ده‌سپینکرد. بۆ پیتاکنوکردنه‌وه‌که‌ش، نامه‌یه‌کم بۆ سه‌رکرده‌یه‌شێ نارد، نه‌و پێشنیازم بۆ نووسین و داوام لێ کردن، که‌ر پێیان باشه، نامه‌یه‌کی جوان بنووسن و (100) دانه‌یه‌کم بۆ بنێرن. پاشان وه‌لامیاندا مه‌وه و پێشنیازه‌که‌یان په‌سه‌نکرد.

کاتی خوشی، به‌بونه‌ی کرچه‌یدوایی دوکتور انومید نوری (مه‌وه، نه‌م یاسه‌م له‌ گوشاری (چه‌رموای ژماره‌ (8-9)ی سالی (2009)، له‌ لاپه‌ره‌ (65)دا باسکردووه، ناوی نه‌و به‌ریزانه‌شم بلاوکردووه‌ته‌وه. هیندی له‌ نه‌ولنه‌ی نامه‌م بۆ بردن، نه‌ک هه‌ر پارهیان نه‌دا. به‌لکوو هیندی قسه‌ی ناشیرینیان کرد و ده‌سیان به‌ روومه‌وه نا، به‌لام من هه‌ر کۆلم نه‌دا. له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا، چه‌ن براده‌ریکی دلسۆزی وه‌ک (عبدالناکیر، مژده‌ تایه‌ر، شوانی عوسمان فایه‌ق، ره‌فیقی خه‌لوچی، نازادی حاجی سالح، نه‌نوه‌ری عه‌لی نه‌جاری و له‌ زانکوش (د. که‌مال نه‌همه‌د، د. نومیڤ نوری، د. فه‌ره‌اد نه‌همه‌د نه‌مین، د. لاوچاک حسامه‌ددین، د. کاوس عه‌زیز فه‌ره‌ج، که‌مال شالی و خالید خال)، چه‌ن له‌ نوایاندا بوو، ده‌سی یارمه‌تیان بۆ درێژکردین. بۆ نه‌مونه‌: (شوان)ی هاوریم، په‌کی له‌ نه‌و که‌سانه‌بوو، نامه‌م بۆ برد، له‌ هه‌موو که‌سی زیاتر و (200) دیناری نه‌و روژه‌ی دا!

په‌رتووکنوکردنه‌وه

(نازاد) داوای کومه‌لی په‌رتووکی لێ کردم، زۆربه‌ی نه‌و په‌رتووکانه‌ش له‌ بازاڕدا نه‌بوون. به‌لام فه‌رمانه‌به‌ر ناسیانه‌کانی په‌رتووخانه‌ی زانکوم، هیندیکیان بۆ هه‌تام (شوان)ی هاوریشم، بریکی زوری پیشکه‌شکردین. نزیکه‌ی (500) په‌رتووکیکم کوکرده‌وه و به‌ (مه‌لاشوان)دا بۆم نارێن.

به‌هین نه‌وه‌ش بایم، که‌س وه‌ک هاوریی خوشه‌ویستم، ره‌وانشاد دوکتور (هازیل فه‌فتان) نه‌هاته‌پیشه‌وه، چونکه‌ نه‌ک هه‌ر یارمه‌تیاین و هیندی په‌رتووکی زیاده‌شی پیشکه‌ش کردین، به‌لکوو بریاریشیدا، سه‌باره‌ت به‌ ئابووری (کوردستان)، چه‌ن گوتاریمان بۆ بنووسی. نه‌وه‌بوو، به‌که‌مین گوتاری بۆ نووسین، پێش نه‌وه‌ی (کوردستان) به‌جیبیلم، لای (که‌مالی جه‌مالی موختار) دامنا، تا پاکنوسیگا و بۆ نه‌ره‌وه‌ی بنێری!

له راستهوه (مهربان شوان، حوسین موحه محمد عزیز، بارهوان شوان و دوکتور فازیل قهفتان 1943 – 1996)، مانگی 11 ی سالی 1979، له ژووری بهرپوهه پری بهرتووکخانه ی زانکوی سوله یمانی گیراوه.

دوومین نهشته رگه ری

نه خوشی ناسور، یو دوومین جار تهنگی پی مه لهنه موه. روژ به روژ زیاده کرد و زور تازاریده مام. په نام یو دوکتور (نهوزاد عهتار) برده موه. کوتی: نه م جار به م، له نه خوشخانه بکهوی و نه شته رگه ری به کی گهرهت یو بکه م. کوتایی مانگی مارس سالی 1981) بوو، له نه خوشخانه ی سه ره وه که وتم، ره کی ناسوره که ی له بنویخه وه ده ره م، قوولاییه که ی پتر له 10) سم ده بوو. ئیدی له نه و روژه وه، نه و په تایه م له کولبوره وه و هه واهه وه.

ماوه ی دوو مانگ (1، 4 – 6، 1) موله تی بو نووسیم و ده مویست، له زانکو کار نه که م و له ماله وه، خه ری کی کاری خوم بم. خه لکی کی زور، خزم و برادر له نه خوشخانه و ماله وه، سه ریان لی نام. ماموستاگانی به شه که مان، زوریان هاتن یو ماله وه و کوتیان: تازه نه م کورسه دهوام مه که و وانه کانی تومان، به سه ر ماموستاگانی دیکه را دابه شکر بووه. به وانشاد (نیهادی هاویریم، نه و دوو روژه، ده وری چول نه کردیم، شه و روژ له خهسته خانه له که لم بوو.

به لام (جووجه) به هیچ شیوه یه، دهنگ و رهنگی نه بوو. ئیدی به که سه ر زانیم، له دوا قوناغی خویندن دایه و پیویستی به یارمه تی من نه ماوه. بویه ورده ورده دهیه وی، خوی دوررخانه وه، جگه له نه وه ی ماوه په بوو، له که ل کوریک ی هاویرلی خویدا ده مبینی و زور جار. پیکه وه له زانکو ده مانه وه. هه ر پیکه شه وه به ره وخوا رده بوونه وه!

شهوئی له رمزه

تازه له دهس نهشتهرگه ریبیه که رزگار مېوېوو، بهلام هیشتا به ته وای، شوپنه که ی ساریژ نه بوو بوړه وه، هر غازارم ما بوو، چونکه نه مېد توانی، ماوه یه کی زور له سهری دانیشم و ترومیلېشم لی نه ده خوړی، دایه (ناسکه) هات و گوټی: (مهنسور) له گوندی (رمزه) وه، پیاوړی ناروود و چاوه ریماندهکا، منیش خیرا کوتم: که ی بووین؟! گوټی: به یانی پاش نیوډرو.

سهره تایی مانگی (5) بوو، جیبیکمان کرت و هموو پیکره و لهری (ناو پاریز) وه رویشتن، دمه و نیوآر دیه کی دردنک گه یشتن. (مهنسور) له گڼل پیشمه رگه کاند، له نیو گونده که چاوه ریبی ده کردین، هر له ترومیله که دابیزم و یه کدیمان ماچکرد، یه کسر جامانه یه کی دلمی و گوټی: خیرا دماخیکه، با کس دموچاوت نه یینی و نه تناسی، پاشان رهوانه ی مالی مه لای گونده که ی کردم.

نه و نیوآر دیه له مالی مه لا، پیکره ساوه ریکی وشکمان خوارد و دوایش، دسمان به قسه کردن کرد مه لا وایه زانی، من (حسک)م، چونکه تا نه و کاته، ناوی (پاسوک) ی نه بیستېوو، رهنه لای نه و (حسک) و (پاسوک) هر یه ک شت بووین! نینجا هیرشیکی زور نوندی، کرده سهر (گومه له) و گوټی: نه و به چکه نه هریمه تانه، له نه م ناوه کوغر بلاو ده که نه وه و به خوخوړای، کوږی خلکی به کوشده دن! هروها گوټی: بوینی (نه بوشه هاب) ناوی، له گڼل پیشمه رگه یه کی زور لیزه بوو، به دواي (حه مه ی حاجی مه محمود) لا ده گران و ده یانویست، چه کیکه ن.

منیش له بهرنه وه ی نه مده ناسی، پتر گریم لی کرتیوو، هیچم نه برکاند، بهلام هینده تیگه یشتم، نه م مه لایانه کوږز له همبانه ی پوچی باوه ری نایینه که ی خویانه وه دهر میرن، هیچ لیکانه وه یه ک، بو باری ژیرده سی و داگیرکردی نیشمانه که یان ناکه ن، (یه کیتی) به گشتی و (گومه له) به تاییه تی، نه و هموو نه به رانه یان نوآندېوو، نه و هموو شه هیدیان دابوو، که چی تازه مه لای مشخوړ، به بیچووی نه هریمه ناویده بردن!

کاژیری (5) ی شه وېوو، (مهنسور) دوو پیشمه رگه ی به نوامدا نارد ملاوایم له مه لا کرد، جارپکی دیکه نه ماخمکرده وه و له گه لیان رویشتم، له گڼل پیشمه رگه کاند، له فراغ گونده که، چاوه ریبی (مهنسور) مان ده کرد، دواي ماوه یه هات و گوټی: وه لامان بو هاتووه، له نهوانه یه نه م شهو، هیزه کانی بوژمن جاش و سوپا، په لاماری نه م ناوه بدن، له بهرنه وه دهن، به نه م چیلیدما هه لگه ریبی و خومان دامه زربین، نیدی رانه وه ستاین و هرچی چونی بوو، به کسر همومان پیکره سهرکه وتین.

چیاکه زور به زبوی، تا سه رگه وتین، به ته واوی ماندوویووم. هر خره به ردی له زبیری یه کیگمانه وه دهره جوو، تله یووه وه، یه کسه پیشمه رگه کان گو یفولاخده یوون و خویان مات ده کرد، تا بزاقن چییه؟ پاشان که بویان دهره که وت، هیچ نییه، جاریکی دیکه هله ده سانه وه، به ره ر لووتکه ی چیاکه به رده و امده یوون و دهریشتن.

نه وه شه وه (مه نسور)، تزیکی (60) پیشمه رگه ی له گهل بوو، به لام خوی کوتی؛ هه مرویان (پاسوک) نین و (30) پیشمه رگه یه کی له (شیخ کاوه) خواستیوو! من دهم و چاوم به ستیوو، تا کهس نه مناسی. هه رچهنده چاویشم ده گیزا، که سم له پیشمه رگه کان نه ده مناسی. دوا ی نه وه ی پیشمه رگه کان بلا و بوونه وه و بنکه ی نیشکه گانیان دانا، نه وانی دیکه هر به که یان، له لایه که وه لالو پال لی که وتن. وه که هه میشه، زهویان راخست و ئاسمانیان به خویانا نا، میته ماندوویوون، هر زوو خویان لی که وت، نیدی منیش دهمام که کم لا برد. نینجا من و (مه نسور)، دووقولی مایه وه، پنه که وه دانیشتیووین. کوتی: بویه بو مالی (شیخ موحه ممه د) بانگم نه کردی، چونکه (حه مه ی حاجی مه محمود) له نه وی بوو. بو نه وه ی نه تینی. پاشان له گهل پیشمه رگه گانیان، له ترسی (یه کیتی) به ره و (شاره زوور) رویشتن. نیدی دوا ی دووه مین سهرانی بو (سوله یمانی)، له کویدا وه سنا یووین. زور به وردی و هر له نه ویوه، له نوو که وه ده سییکرده وه و باسی هه موو رو و باوه گانی بو گیرلمه وه.

فهره د هه لات

سه باره ت به وازه یانه که ی (فهره د) کوتی: هر نامه که ی تو که پشت و خویندمانه وه، نینجا به ته واوی، نیازی (فهره د) مان بو دهره که وت و ده سه که ی ناشکرا بوو. چونکه ده یویست، به دزی نیمه وه (کورستان) به جیبیلی و به ره و (نه وروپا) بیقوچینی! له سه ر نه وه (نازاد) بانگی کرد و لی تو وره بوو. نه ویش زویر بوو، وازی له (پاسوک) هینا، به ره و (نیران) ملینا و نیمه ی به جیهیشت. (جه لال) تا (تاران) یش به دوایدا روی، به لام فریای نه که وت و بوی دهره جوو!

له راستیدا، من ناگداری نه وه به زمه نه یووم. نه مده زانی، (فهره د) په سپورتی بو چییه، زور به دله اکییه وه، نه وه پیشنیازمه کردبوو. واده زانی، بو کاروباری (پاسوک)، دوا ی په سپورتی کردوه که چی نه و پیاوه باشه، وای لیگه لبووه وه، من به ده سی ئانقسه ت، نه و نامه به م نووسیوه و دزایه تیده کم!

راستییه که ی نه وه مبرو، له گهل ژنه که یدا ریکه وتیوو، دوا ی ماوه یه به ره و (نه وروپا) به روا و پاشان، نه وانیش به دوا ی خویدا راکیشتی. چونکه وه که دولتر له (نازاد) م بیست، نامه ی ژنه که شی گیرابوو، بوی نووسیوو: نیمه له سه ر چی ریکه وتین؟

دواى نهوهى خيزانهكەشى گيردا (فرهاد) پتر لەسەر ئەو پلانه سووربوو، تا زووه
هەلبن، چونكە بريارى (بەعس) وابوو، گەر يەكى واز لە كارى پيشمەرگايەتى و
كوردايەتى بىنى، ئەوا ژن و منال و كەسوکارەكەى بەرەلانىكەن، ئەوهبوو، (فرهاد)
وازيهنا و هەلات، پاش ماوهيه خيزانهكەيان بەردا.

سەير ئەوهبوو، من هەوالى واژهينان و رەگزينەكەى (فرهاد)م پيگەيشتبوو، كەچى
(فرههيدون)ى براى، گلەيى لى دەکردم و دەيگوت: خيزانهكەى (فرهاد)ى برام گيراوه،
تو سەرت لى ئەواوه، ئەيدەزانى، براكەى لە (تاران)يش نەگيرساووموه و خيزانهكەشى
چ بەزميكي بە من كردوو!

واژهينانى جهلال

سەبارەت بە (جەلالى حاجى حوسين) گوتى: (جەلال) زور خراپ گورابوو، ئيمەى بە
پياوى خوى ئەزانى و ريزى لى نەدەگرتين، ئىوارهيەك ناردى بە دوامدا، كە چووم
(فرهاد عبدولحميد) و (فرهاد خەفاف) دانپشتيرون، هەرچوارەورمان بە پيشمەرگەكانى
خوى كوراني (مام توفيق، بەكرى مەلاچولەكە ...) گيرابوو، بەچەكەوه راوهستابوون و
چاوهريى فرمانى (جەلال)يان دەکرد، پەلامارمەيدەن، گەلى قسەى ناشيرينى پى گوتم.
منيش هيچ وهلام نەدایەوه، بونەوهى خوين لەنيوانماندا نەژى و نابروومان نەچى.
(فرهاد خەفاف) هەليدايه و گوتى: كاك (جەلال)، ئيمە هەموو هاوويرى يەكدین، چۆن بە
ئەو شينويه، قسە لەكەل ملازم (مەنسور) دەكەى؟ (جەلال)يش لەسەر ئەو قسەيه، لى
توورەبوو، سووكايەتيەك زورى پى كرد و دەريگەدەرهوه، (فرهاد)يش بە دلشكوييهوه
هەستا و روپشت. (فرهاد عبدولحميد)يش زور لە (جەلال) پارايەوه، تا واژيبن و لە
ئەوه پتر، لەسەر ئەو قسانە بەردەوام نەبن، دواى ئەوه (جەلال)، هەموو چەكەكانى
(پاسوك)ى برد و گوتى: چەكى خومه و خوم پەيدامكردوون، پاشان هەمووى فروشت،
خوى و پيشمەرگەكانى (كوردستان)يان بەجيپشت و بەرهو (سووريا) روپشتن.

دەستەقنيەكەى راشكوانە

ئينجا سەبارەت بە هەموو ريكخراو و پارتەكانى خورەلات و باشوورى (كوردستان)،
باسيكي دريژى بو كردم، هەموو گرتەكانيان و رەوشى شورشى بو روونكرمەوه،
منيش هەر گويم گرتبوو، هيچ قسەم پى نەدەبرى، تا لە هەموو قسەكانى خوى بووموه
و بەتەواوى، دەردى دلى خوى بو هەلرستم، پاشان كە تەواو بوو، يەكەبەكە، وهلامى
قسەكانيم دايهوه و هيندى پرسياريشم لى كرد، ئينجا رەختەكەى زورم لى كرتن و
كوتم: نيوه هەركيز چاك ماين و پيش ناكەون، هەر لەسەر شينوه كونهكەى (كازيك)

به‌ریوه‌ده‌رون و کارده‌کن. گەر (فتاح ناغا) سکرتری (پاسوک) بی، بوچی ده‌بی، له ریزه‌کانی (پارتی) دا کاربکا و هر له سئنگری نه‌وانیشدا، شه‌هیدبکری؟! چون ده‌بی، پارتیکی نه‌وه‌یی بروای به سۆسیالیزم ده‌بی، بیاویکی ناغا و خاوه‌ن مولک سکرتری بی؟! بولی نه‌وه‌ی لای (پارتی) اش شه‌هیدبوو، یو بلارکراره‌تان له‌سه‌ر دهرکرد؟

گوته: من له‌سه‌ر نه‌و شقانه، رازی نه‌بووم، (نازاد) بی نه‌وه‌ی پرس به‌کەس بکا، هه‌مووی خوی ده‌یکرد. کاتی کوبوونه‌وه‌شکرا، (فتاح ناغا) به‌شداریتیداکرد، نه‌یویست، خوی تاشکرابکا و سه‌ر له‌باره‌که‌ی (پاسوک) بدا. به‌لکوو ناوایکردبوو، ئیغه هه‌موومان به‌چین یو لای، به‌لام من نه‌چووم. جگه له نه‌وه‌ی ده‌یویست، هر وهک سه‌رده‌می شو‌رش (بارزانی)، به‌ تاشکرا له‌گه‌ل (پارتی) کاربکا و له‌ بنیشه‌وه، له‌گه‌ل ئیغه بی، به‌لام ئیغه داواکارییه‌که‌یمان په‌سه‌ندنه‌کرد ئیدی هه‌موو شتیکی به‌ته‌واوی بو گیزامه‌وه، سه‌باره‌ت به‌ (نازاد)یش، گه‌لی گه‌له‌یه‌یکرد و گوته: خوی هه‌موو شتیکه، زور تونوتیژه و شتی سه‌یر ده‌نوو‌سن، دلی هه‌موو لایه‌نه‌کانی لی په‌شاندوو‌ین.

به‌قسه‌کانیدا یوم دهرکه‌وت، شه‌میش گه‌لی بیزاره، بروای به‌ هیج شتی نه‌ماوه، به‌تایبه‌نی دوا‌ی نه‌وه‌ی (حه‌مه‌شه‌وقی) شه‌هیدبوو، (فه‌هاد عه‌بدولقادر) هه‌لاتبوو، له (سوید) ده‌زیا، له‌گه‌ل (جه‌لال) تیگچوو‌بوون و وازی لی هیتابوون. (فه‌هاد خه‌فاف)یش شه‌هید بوو، ئیدی به‌یه‌کجاری بی هیواوو‌بوو، به‌لام له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا، هر وازی له‌ من نه‌ده‌ینا و دا‌وی لی کردم، به‌مه‌ده‌روه و به‌ هه‌موومان هه‌ولیده‌ین، باری (پاسوک) چاکبکه‌ین، منیش زور به‌راشکاری گوتم: گەر بارو‌بو‌خه‌که‌ وایی و خوشت به‌ دلت نه‌بی، من بو‌ کوی بیم؟! جگه له نه‌وه‌ی به‌ هیج شه‌هیده، بروام به‌ نه‌و شو‌رشه‌ ئیغه، تا له‌سه‌ر ئهم باوه‌ره‌شم، به‌ هیج جو‌ری بیر له نه‌وه‌ ناگه‌مه‌وه و نیازیشم ئیغه، بنه‌ده‌روه. چاکترین چاره‌سه‌ریش نه‌وه‌یه، واز له‌ خه‌باتی چه‌کداری، بنن و خه‌باتی رامیاری، ده‌سپینکه‌ن.

گوته: ئیغه تازه تووشبووین، له‌به‌ر خوینی دوو شه‌هیدی وهک (حه‌مه‌شه‌وقی) و (فه‌هاد خه‌فاف) نه‌بی، خومان هه‌لده‌وه‌شیننه‌وه و هه‌موومان ده‌چین بو (ته‌رووپا)، نه‌وه‌یه‌که‌مین جاربوو، شتیکی وا له‌ ده‌می (مه‌نسور) بیستم، ئینجا تیگه‌پشتم، ره‌وشی (پاسوک) و کادیره‌کانی بیری نه‌وه‌یی چونه، گەر به‌ ده‌یانی وهک منیش به‌چینه‌ده‌روه، تازه نه‌ چاکه‌ینی و نه‌ به‌ هیچیش ده‌بی! خو‌ری (پاسوک)یش، به‌ره‌و نا‌وابو‌نده‌روا!

(مه‌نسور) زور ماندوو‌بوو، به‌ ده‌م قسه‌کرینه‌وه، هر با‌و‌پشکیده‌یا و وه‌نه‌زده‌پیرده‌وه، ئیدی سه‌ری کرده سه‌ر رانی من و خه‌وی لی که‌وت، نه‌و پر‌خه‌ی ده‌هات و منیش تا به‌یانی، خه‌و له‌ چاوانم نه‌که‌وت، به‌لام زورم لا خوشبوو، له‌نیو نه‌و په‌شمه‌رگانه‌دا بووم!

نەو شەو، مانگەشەویکی زۆر خوشبوو، سارد نەبوو، ھەوایەکی زۆر سازگار و فێنکی ھەبوو. ناسمان روون و خاوین بوو، دوتیا کشومات و بیدەنگ بوو. تا بەرەبەیان سەیری ئەستێرەگەشە ورشەدارەکانم دەکرد. ھەر بیرم لە پاشەرۆژی نەو کۆرە گەنجان و چارەنۆرسی شۆرشەگ دەکردەو. بەلام لە ھەموو لایەکەو، ھەچ شێوەیە نەو نەکرد. ھەرچەندە سەرمەھینا و سەرمەبەرد، بە ھێچ شێوەیە نرووسگاییم تیدا بەدی نەکرد. جاروباریش وەنەوز دەبیرمەو و شوینی نەشتەرگرییەگەشم نازارییەدام! بەیانی روژبوو و خۆرھەلات، ھەموومان بو ئیوگۆتەگە گەراینەو. من و (مەنسور)، لە مالی (شیخ موخەمەد) دامەزراپن و ناتێ بەیانیمان خوارد. ماوەیەکی دیگە ماینەو. پاشان لەگەڵ دایە (ناسکە) و خوشکەکانیدا، مالاراییمان لی کردن و بی گرفت، بەرەو (سولەیمانی) گەراینەو.

دەسەشانلەن

ھیندی مامۆستای زانکومان ھەبوو، زۆر خراپ بیریان دەکردەو، لە بیرمۆشتی و دزایەتی کۆردا، شولیان لی ھەلکیشابوو. دوکتور (عەبدولفەقوور)، لای خوی لە (نەمیریگا) خۆیندنی نەواوکردبوو، لەنیو زانکودا، عەگالی لەسەردەکرد و وەک سەرسەرییەکانی فیلمی (کابۆی)، بەناشکرا دەمانچەیی ھەلەدەگرت و لە پۆلدا، سووکایەتی بە کۆرد دەکرد. بەعسییەکی زۆر بی ئابوو، خراپ و شۆفینی بوو، زۆر ناخیرین و پیسیش بوو. لە سەردەنای کۆرسی یەکەمی پۆلی (3)دا، پێگەو وانی بو ماوە زانیمان وەرگرتبوو. لە نوو روژ پتر نەتوانی، لەگەڵیدا ھەلکەم. ھەر زوو لای دوکتور (خالید) شکاتم لی کرد، خۆم لە بەلا و دەنگەدەنگی (غەفوور) رزگارکرد. نیدی لە نەو روژەو، قسەیی لەگەڵ نەدەکردم و لە ھەر شوینی منی دەبینی، لێم مۆردەبوو و ھەو، کەم مامۆستا و خۆیندکار ھەبوون، لە دەس (غەفوور) دابوویدایان نەیی.

لە بەشەگەمان، کچیگی خۆیندکار ھەبوو، ناوی (ن) بوو، زۆر ھاوڕینی (جووچە) بوو. گەلی جار بە (جووچە)م دەگوت: پێویستە، واز لە ھاوڕینیەتی نەو کچە ببینی. بەلام ھێچ کەلکی نەبوو. دیارە من باش نەمناسیبوو. لە ناسینی نەو کچەدا، زۆر بەمەلنا چوو بووم، چونکە وەک رووس دەلی: پیم بلی، ھاوڕیکەت کێیە، پیت دەلیم، تو کچی! لە کوتایی سالی (1980)دا، (ن) پێوەندییەکی گەرمی، لەگەڵ (غەفوور)دا پەیدا کرد. ھەمیشە سواری ماسسبەسکەیی دەبوو، بەنیوشاردا دەیگیا و لە (سەرچنار) پیاسەیان دەکرد. ھیندی جاریش، لە مەلەبەندی روشنبیری زانکو، پێگەو تانیان دەخوارد. برواناگەم، (غەفوور) نەو کچەیی بە دل خوشیوستی، بەلکوو تەنیا ھەر سووکایەتی بە کۆرد دەکرد.

کچه که خوی خرابیوو، لهغیو خه لکبا ناسرابوو. بووبوو به به عسی و به ناشکرا، داکوکی لی ده کربن و سلی له کس نه ده کرده وه. وهک بیهوی، رکه به رایه تی خویندکاره کورده نیشتمانپهروهه کان بکا!

باشیوو، له چن لایه کوره، له سهر (غهور) راهورتیان بو شورش نووسیوو. مانگی (5) بوو، فزیک مه لبه ندی روشنییری زانکو، بهر ده سیری گوله یان دا و زور به باشی برینداریانکود. وایان پیوه نابوو، زمانی زکماکی خوی بیرچوو بووه وه و له نه خوشخانه، هه به ئینگیزی قسه دیده کرد. به عسییه کان به پهله، به فروکی هالیگوپنه بریان بو (به غدا) و دواي دوو دۆژ، گیانی پوخلی، به نوزه خي نامورانی شادیوو!

کاتی (ن) نه هه والی بیست، له به شه که مان ده سیکرد به گریان و ماموستاگانیش سه ره خوشییان لی ده کرد. تا ماوه یه کیش (ن) خان، جلی ره شی بو له بهر کرد. وهک باوکی مردیی، وایوو، له نه وه ده چوو، نه ماوه یه له گه ل (غهور) دا بووی، کاتی خوی به فیر نه دایی، خوشی له پیوه ندی بیره وشتی بینیی! (نه حمه شه وقی) راستی فرمووه، کاتی گوتوو یه تی:

إنما الأمم الأخلاق ما بقیت فإن هم نهبأ أخلاقهم ذهبوا

دوکتور (خه لاف)یش، به کی له نه به عسییه خراپانه بوو، زور نازلری خویندکار و فرمانپه ره کورده نیشتمانپهروهه کانی نهئا. لیسراوی (جهیشی شه عی) زانکو بوو. هه میسه به جلی سه ربازییه وه دهوامیده کرد. له بری پیتووس، کلاشینکوفی هه لگرتبوو، هه رگیز چه که که ی له خوی جیانه ده کرده وه! ماله که یان له جاده ی (کانیسکان)، له نه لاری مزگوتی (قامیشان) بوو. سه ره له به یانییه کی زوو، پشمه رکه نازاکانی نیوشار، بوی دانیشتن، هه هاتیوو ده ره وه، ده سیریژیکی باشیان لی کردبوو، دوو ماموستای به عسی دیکه ی له گه ل بوو، هه رسیکیان وهک سه گ توپاندن! به کیکیان ناوی (عه بدولجه بار سه ماک) بوو، ماسته ری هه بوو، له کولیژی زانستبوو، له سهر بیره وشتی، له زانکوی (موسل) ده ریانکردبوو، له زانکوی (سوله یمانی) دامه زرابوو وه.

کاتی نه هه وال له زانکو بلاوو بووه وه، به عسییه کان به ته وای زراویانه وو، ترسیان لی نیش و توقین. زور به ی ماموستا به عسییه کان، به ره و (به غدا) و خوارووی (عیراق) هه لاتن. له ماوه ی (2) رۆژنا، زانکویان چۆلکرد. نه ولته ی مابوو شه وه، له ترساندا، ریزیکی زوریان له کورده کان ده کرد. وه ی ماموستا نیشتمانپهروهه کانییش به زه بووه وه و له بنه ره، پیروزباییان له یه کدی ده کرد. ماموستا میسرییه کانییش، بو کوشتنی نه و کومه له به عسییه چه پهله، له ماموستا کورده کان زیاتر پیان خوشبوو!

کێشه‌ی خوێندکاره عهرهبه‌کانی زانکو

ده‌زگه داپلۆسته‌ره‌کانی (به‌عس)، له‌نیو شاری (سوله‌یمانی)، به‌ ته‌واوی کومه‌لانی خه‌لکیان هه‌راسانکردبوو. که‌سوکاریکی زوری پیشمه‌رگه‌یان، به‌ بارمه‌ گرتبوو. ره‌وانه‌ی گرتووخانه‌کانی نیومه‌راست و خوارووی (عیرلق)یان کردبوون. جگه‌ له‌ نه‌وه‌ی سوپای (نوردرونی)یش هاتبوون و ده‌یانویست، له‌ جه‌نگی (کوردستان)دا به‌شداری و دژی هیزی پیشمه‌رگه‌ بجه‌نگن.

له‌به‌ر نه‌وه سه‌رکردایه‌تی (پاسوک)، بیریان له‌ نه‌وه‌ کرده‌وه، کلریکی گرتک و کاریگه‌ر، له‌نیو شادا دژی پ‌ژیم بگه‌ن. ملازم (شوان) لیپرساری ده‌سته‌ی پیشمه‌رگه‌کانی نیوشار بوو، چه‌ن شه‌وی بوسه‌ی بو ملازم (موه‌سین) و سه‌ربازه‌کانی ناناوو، به‌لام بویان ریک نه‌که‌وتبوو، ده‌سیان لی بووه‌شین، پاشان بیر له‌ نه‌وه‌ ده‌گانه‌وه، کومه‌لی خوێندکاری عه‌رهب بگرن و بیانفرینن، بونه‌وه‌ی هیندی له‌ مه‌رجه‌کانی خویانیان به‌سه‌ردا به‌سه‌پینن.

نیواره‌ی رۆژی (15. 3. 1984)، ملازم (شوان) هه‌لیقوازت‌بووه‌وه، به‌ (7) پیشمه‌رگه‌وه، سه‌ریان له‌ به‌شی نیوخوویی خوێندکاره عه‌رهبه‌کانی گه‌ره‌کی (سابووتکه‌ران) دابوو. وه‌ک به‌شی له‌ هیزی تاییه‌تی سوپای (عیرلق)، خویان به‌ خوێندکاره‌کان ناساندبوو. به‌ ناوی کویوونه‌وه‌ی (به‌عس)وه کویانگرت‌بوونه‌وه و له‌سیان بو کردبوون.

ملازم (شوان) خه‌لکی (که‌رکووک)ه و زمانی عه‌رهبی باش ده‌زانی. به‌ شیوه‌ زمانیکی زور ره‌وان، قسه‌ی بو کردبوون. داوی لی کردبوون، دژی باخیبووه کورده‌کان یارمه‌تیده‌ن و چه‌ک هه‌لگرن. پاشان پرسبازی له‌ خوێندکاره‌کان کردبوو، کێ له‌ هارتی (به‌عس)دا کارده‌کا و په‌لکانیان چیه‌؟ نه‌وانه‌ی نه‌دامبوون و په‌لی به‌رزیان هه‌بوو، هه‌موویان ده‌سیان هه‌لبیریوو. ناماده‌یی خویان پیشاندابوو، چه‌ک هه‌لگرن. نه‌ویش نه‌و خوێندکارانه‌ی جیاکرد‌بووه و له‌ ژوریکدا کۆیکرد‌بوونه‌وه، (30) که‌سی په‌ به‌رزی لی هه‌لبژارد‌بوون و پیش خویانی دابوو. هه‌ر زوو به‌ چای (گۆژده‌)دا سه‌ریخست‌بوون و له‌ شار ده‌ریکرد‌بوون. زوربه‌ی هه‌ره زوریان خوێندکاری (نوردرونی)ی بوون و چه‌ن عه‌ره‌ییکی به‌عسی (عیرلق)یشیان تیدابوو.

به‌یانی رۆژیووه‌وه، نه‌م پروسه‌ گه‌وره‌یه‌ی پیشمه‌رگه‌ کردی، له‌نیو شار به‌ گشتی و زانکو به‌ تاییه‌تی ده‌نگیده‌وه. ترس و له‌رزبکی زوری، له‌ دل و ده‌روونی خوێندکار و ماموستا عه‌رهبه‌کاندا چاند. هیزه‌ ناسمانیه‌کانی ده‌وله‌تی داگیرک‌ری (به‌عس)، به‌ فڕوکه‌ی هه‌لیکوپته‌ر، ناسمانی نیوچه‌که‌یان پرکرد و به‌ داوی خوێندکاره‌کاندا ده‌گه‌ران. به‌لام هه‌چیان به‌ هیچ نه‌کرد و نه‌یان‌دو‌زینه‌وه. ناچاربوون، پێوه‌ندیکه‌ن و بزائن، چیان ده‌وی؟ (پاسوک) دوو داواکاری هه‌بوو:

* سوپای (نوردوون) له (کوردستان) بکشیتوه.

* خیزان و که سوکاری پیشمه‌رگه‌کان به‌رلابکن.

به‌لام (سه‌ندام) نه و پیاوه نه‌بوو. گیانی کومەلی خویندکاری عەرەبی لا گرنګ یو و گوی له دواکاریه‌کانی پارتیکی کوردی بگری، با عەرەب و به‌عسیش یو! بویه نه و گرفته، هر وا یی چاره‌سەر مایه‌وه و ماوه‌یه‌کی زوری خایاند. له نه و کاتانه‌شیا، فله‌ستینییه‌کان داوایان له (یه‌کیقی) کردبوو، خویندکاره‌کان به‌ره‌لاکەن. له به‌رنه‌وه له هه‌موو لایه‌که‌وه، گوشاریکی زوریان یو (پاسوک) هینابوو. تمنانت هیزیکی (300) که‌سیان به‌ سەرکریه‌تی (مه‌لاه‌ختیار) کوکرده‌وه، په‌لاماری بنگه و باره‌گه‌کانی (پاسوک) بدهن و خویندکاره‌کانیان لی به‌سهنه‌وه.

له‌کەل نه‌وه‌شدا، سەرکردایه‌تی (به‌عس) دواکاریه‌کانی (پاسوک)یان رهنکرده‌وه، که‌چی هر دواي ماوه‌یه، خویان سوپای (نوردوون)یان له (کوردستان) کیشایه‌ره و که‌سوکاری هیندی له پیشمه‌رگه‌کانیشیان به‌ره‌لاکەو، وه‌ک بریاریکی خویان جیهه‌جینانکرد. هر وه‌ک هیچ شتی بروی نه‌دای، خویندکاره‌کان نه‌فرینراين و هیچ پیوه‌ندییه‌کشی، به دواکاریه‌کانی (پاسوک)هوه نه‌بی!

پیوه‌ندییه‌کی ساکار

روژبه‌روژ تا ده‌هات، من و (جووجه) زیاتر له به‌کدی دوورده‌گه‌وتینه‌وه ناکوکییه‌کانی نیوانمان زیادیده‌کرد. من لای خومه‌وه هه‌ولمده‌دا، له ناوینه‌ی بل، خانه‌کانی میشک و که‌ژاوه‌ی نه‌دیشی خومدا، وینه‌ی شیواوی به‌ته‌واوی به‌سرمه‌وه. نه‌ویش هه‌ستی به نه‌وه کردبوو. زور مه‌یلی نه‌ماوو. هیچ‌شمان هه‌نگاوێکمان نه‌ما، تا هه‌ولبدمین. پیکه‌وه دانیشین و گرفته‌کانی نیوانمان چاره‌سەرکه‌ین. ئیدی یی نه‌وه‌ی هه‌ستییه‌که‌م. یا پلانی بلنیم، تووی خوشه‌ویستییه‌کی نویی دیکه. له بله‌ی هه‌تیوی خیره‌دیومدا ده‌روا، ورده ورده چه‌که‌ره‌یده‌کرد و سهریده‌رده‌هینا. به‌لام یی نه‌وه‌ی بزاتم، بو و چیم ده‌وی؟

نه و ئیواره‌یه‌ی سالی (1970)، له ناهه‌نکی نیشانه‌کرنی مامه (سالح) و (که‌لاویژ)ی ده‌زگیرانی بووم، گه‌لی وینه‌مان گرت. له یه‌کی له نه و وینه‌دا من و مام و ده‌زگیرانه‌که‌ی دانیشبووین، له پشتمانه‌وه، (ناوات)ی خوشکه چکرلانه‌که‌ی خاتوو (که‌لاویژ) وه‌ستابوو، نه‌ویش له وینه‌که‌دا ده‌رچوو‌بوو. نه و کاته ته‌مه‌نی (10) سالانبوو. ئیدی من له نه و روژه‌وه، تا سالی (1980) نه‌مییی‌بووه‌وه، (ناوات) که‌چیکی زور جوانبوو، تازه په‌یمانگی ژمیریاری ته‌واوکردبوو.

خۆشەویستی و ژەنەنان

ئەو كېزانەي، لە سەردەمىكى ديارىگراوى ژيانى لاوتىمدا، خۆشەويستون، چەن سالىكى تەمەنى خۇم، لەگەلدا بەدەردابور، وەك تاوس واپوون، چونكە تاوس، بالندەيەكى زۆر ئىمىكسوك و جوانە، پەر و بالىكى گەلى جوان و پىمكىنى ھەبە، بەلام نەگۇشتى دەخورى و نە بەگەلكى ھىچىش دى! ئاخىر ھەمىشە، لە قوناغە جىياجىاكاشى ژيانمدا، چەن كىزىكى لاواز و ترسنوك، ھەلپەرسىت و بى ھەلويسىم خۆشەويستوۋە، ھەلبەتە لە كاتىكى ئالەبار و لە شوپىنىكى نەكونجاودا، دلدارىمىكردوۋە، بۆپە ھەموو درەختەكانى باخى خۆشەويستىم، بى بەربوون! بەلام ھەمىشە بروام بە ئەو ھەبوۋە و ھەبە، خۆشەويستى لە ھەموو تەمەنىكا، لەدايىكەيى، چەن جارى دووبارەدەيتەۋە، بەروكى مرو دەگرى و واژى لى ناھىيى، وەك توى گولەباغ دەروى و گولە جواى بۇنخوش دەگرى، سەرايى ژيانى مرو دەگرى و بەرازىنتەۋە!

ئەز جگە لە خۆشەويستى يەزىلەن، بروام بە ھىچ جۈرە خۆشەويستىيەكى نەمر نىيە، ھەموو خۆشەويستىيەكىش، گەر نەنجامىكى باشى نەبى، رىزى لى نەگىرى، بەرەبەرە لەبىردەچىتەۋە و وەك بىرەومىيەك، لە ژيانى مرودا دەمىنىتەۋە! ئەم بۇچونەشم، لە رەشپىنى و ئانومىدىيەۋە نىيە، بەلكو لە رەبالبىنى و گەشپىنىيەۋە ھاتوۋە، لە نەنجامى نەزموونىكى تاييەتى خوم و ھاۋەلەكانەۋە، لام دروستبوۋە و پىموايە، بەگويەى قوناغەكانى تەمەن، مرو دەبى، چىز لە ژيانى تاييەتى خوى وەرگىرى، واتە، ئەو تەمەنە كورتەى بەزدان پىي بەخشىۋە، بە خوشى و كامەرانى بەسەرىيەرى، ھىندە بىر لە ناخوشىيەكان بگاتەۋە، كەلكيان لى وەرگىرى، تا جارىكى دىكە، بەروكىان نەگىرەۋە! نەگىنا كەس نىيە، دواى جىابوونەۋە و لەنەسنانى خۆشەويستى، يا مەربىنى كەسىكى نىزىكى بتوانى، لەسەر ژيان بەردەوامىن، چونكە ژيان خوى پروسەيەكى سرووشتى و زىننەۋە، ھەر بەردەوامە و ھەر بەردەوامىشەيىن، ھاۋەرىي كەس ئاكا و پەرسىيان پەن ئاكا!

لەبەرئەۋە بىرولناكەم، ھىچ شتى لە ژيانى مرودا، ھىندەى خۆشەويستى و نىشتمانپەرۋەرى راستەقىنە، بە تام و خوش بى، مرو چىزى لى وەرگىرى و لە بەھەشتى دلدارى و سەرفرازىدا، بە خوشى بۆي! بە مەرجى راست، خاوين، بىفيل و بىنچىنەيەكى ھەبى، لەسەر بناغەى رىز و خۆشەويستى بەرابەرى ھەلچىرايى، وەك كوتوويانە، دل ئاۋىنەى دل بى! جا نازانم، ئەوانەى لە ژياندا خويان وشكەمكەرد، بروايان بە خۆشەويستى و تەقىن نىيە، كاتى خويان چۆن بەسەردەيەن، بىر لە چى دەكەنەۋە و چۆن دەژىن؟! دواى ئەۋەى لەگەل (جوۋجە)، پىنەندىيەكەمان سەركەوتوۋ نەبوو، بە ھىچ شىۋەيە لە ژيان و خۆشەويستى راستەقىنە ئانومىد نەبووم، بەلام پتر بىرم لە ئەۋە دەكرەۋە، ھەر

خۆشه‌ويستتیه‌ک زۆر درێژه‌یکش، نه‌نامه‌که‌ی باش نای، چونکه سه‌رده‌مه‌کان جیاوازن و سه‌رده‌م (شیرین و فهرهات خاتوو زین و کاکه‌م، له‌یل و مه‌خوون ...) نه‌ماوه، هه‌م دوشا و هه‌م خه‌لکش گوراون! له‌به‌رنه‌وه بیرم له‌ نه‌وه ده‌کرده‌وه، گهر چیرۆکیکی نویی دیکه‌ی خۆشه‌ويستی، له‌ ده‌رگه‌ی دله‌ ناشاده‌که‌می دا، نه‌وا هه‌ر زوو یه‌کلایده‌که‌مه‌وه و خه‌زانیکه‌ی چکولانه‌ پێکدێم. چونکه تازه له‌ نه‌وه نه‌مه‌نا نه‌مابووم، سه‌رده‌ماوی خۆشه‌ويستتیه‌کی دیکه‌ی نویی برێژخایه‌ن، له‌گه‌ل هه‌یج کێژه‌ کوردیکنا گریده‌م. جگه له‌ نه‌وه‌ی، له‌ نه‌جامی نه‌وه‌وه نه‌زموونه‌ی له‌ ژياندا که‌له‌که‌بووبوون. بۆم ده‌رکه‌وتیوو، هه‌ر خۆشه‌ويستتیه‌ک ماوه‌یه‌کی دووردرێژ بخایه‌نی، ناکوکی و گرفت، له‌نیوان خۆشه‌ويسته‌کاندا درووسته‌بی و چاوهروانی پاشه‌روژیکی زۆر باشی لی ناگری!

بو نموونه: من و (ژيان)، نزیکه‌ی (3) سال پێکه‌وه‌بووین. من و (جووجه‌)اش به‌هه‌مان شیوه، نزیکه‌ی (3) سال پێکه‌وه‌ندی خۆشه‌ويستیمان هه‌بوو. به‌لام پێک نه‌گیشتی و نه‌وه‌ش نه‌نامه‌که‌ی بوو. بویه‌ بریاردا، یه‌کسه‌ر ژنیین!

دیاره، دوا‌ی نه‌وه‌ی نه‌وه‌ شتانه‌م له‌ (جووجه‌) بیی، ئیدی به‌یه‌کجاری بریاردا، وازی لی بییم. له‌ راستیدا، هه‌ر له‌ مانگی دووه‌وه، هه‌موو روژی هه‌ستهمه‌کرد، مه‌یلیکی تاییه‌تیم بو (ئاوات) هه‌یه. له‌ سه‌رده‌مای مانگی مارسدا، پتر له‌ یه‌کدی نزیکبووینه‌وه، حه‌زمه‌کرد، هه‌موو روژی برووخساری جول و شیرینی بییم. گویم له‌ نه‌نگه‌ به‌سۆزه‌که‌ی بی. هه‌ستهمه‌کرد، گهر روژی نه‌بییم، بیریده‌که‌م، له‌ دلی خوشمدا ده‌مکوت. تو بلی، نه‌وه‌ ترووی خۆشه‌ويستتیه‌کی نوی یی، له‌ شینجانه‌ی دله‌دا بروی و چه‌که‌ره‌بکا! نه‌دی خۆشه‌ويستی چیه، گهر نه‌وه‌ نیشانه‌کانی نه‌بی؟!!

نه‌وه‌بوو، له‌ مانگی (5) داوا‌ی (ئاوات)ام کرد. دوا‌ی ماوه‌یه‌کی کورت، وه‌لامباندایه‌وه و قایل‌بوون. هه‌ر زوو هه‌ردووکه‌مان، پێکه‌وه‌ چووین بۆ (که‌رکوکه‌) نه‌لقه‌ و دیاریمان کری. له‌به‌ر نه‌وه‌ ره‌وشه‌ خراپه‌ی اکوردستان‌یش، نه‌ شه‌کراومان خوارده‌وه و نه‌ نامه‌نگیشه‌مانگیر! روژی (27 5 1981) پش مارمه‌کرد. ئیدی شه‌و و روژ پێکه‌وه‌بووین و له‌ یه‌کدی دانه‌ده‌براین. نه‌وه‌ ماوه‌یه‌مان زور به‌ خوشی به‌سه‌ربرد. له‌گه‌ل اشوان‌ی هه‌وریم و (سه‌یران‌)ی ده‌زگیرانیدا، هه‌میشه‌ له‌ سه‌یران و گه‌ران بووین. روژبه‌روژ تا ده‌هات، پتر لیلی شاره‌زاده‌بووم، ریز و خۆشه‌ويستیمان، یو یه‌کدی زیاترده‌بوو.

گرنگ نه‌وه‌بوو، مالی خه‌زوورم، کورنایه‌تیان به‌ شیروه‌هه‌ خواردبوو، کچ و کوربان، زور نیشتمانپه‌ره‌ریوون له‌به‌رنه‌وه‌ ماله‌که‌یان بۆ من، وه‌ک بنکه‌یه‌کی نه‌ینی (پاسوک‌)ی لیهات، هه‌موو مور و ده‌گومینه‌کانی (پاسوک‌)م، له‌ نه‌وی شاردوه‌وه، خاتو (ناقنار)ی خه‌سووم، هه‌مووی بۆ خه‌شاردام. چونکه‌ هه‌یج لی نه‌ده‌شارده‌وه و نه‌وانیش، ناگیان له‌ هه‌موو هه‌لسوکه‌وت و کاره‌کانه‌م بۆ!

سەرلەبەتانی مانگی (5) ی سالی (1981)، ئە بلخەکی مانگی خەزورم گێراوە.

بریاریکی چاوەڕوانە گراو

بە عەسییەکان بە هیچ جۆری نەیانەتوانی. کۆنترۆلی نیشاری (سولەیمانی) بکەن و گیانی کادیڤەکانیان بپارێزن. چونکە هەر وەک (سەددام) دەیکوت: (سولەیمانی) شاریکی سەر سەختە! لەبەر ئەوە نەنجوومەنی سەرکردایەتی شۆرش (بە عەس) بریارێاندا، زانکۆی (سولەیمانی) بو شارێ (هەولێر) بگۆڕێتەو.

ئەو هەولە، هەولیکی زور ناخۆشیوو، زیانیکی زور گەورە، بە زانکۆ و خەلکی شارهکە گەیاند. کەس چاوەڕێی ئەو بریارە نابەجیبیی نەدەکرد. بەلام (سەددام) پیاویکی هێندە سەربوو، هەرچی بە بیر و هوشی مرۆدا نەدەهات، ئەو دەیکرد! بۆیە بریارێرا، رۆژی (15. 7. 1981)، دەس بە گواستەوهی کەلۆپەلەکانی زانکۆ بکەن.

رهوشی کوردستان و شۆرش

دوای ئەوەی ئەو بریارەدەرچوو، بە هیچ شیوەی نەمدەویست، بچم بو (هەولێر) و پابەندی بریارەکەم. جگە لە ئەوەی، رهوشی نیشاری (سولەیمانی) بە تاییەتی و (کوردستان) بە گشتی، رۆژبەروژ بەرهو خراپتر دەروی. لەلایەکەوە هێندە نەماوو، لەدایکبوونی سالی (1950)، بو راژەکردنی سەربازی بانگکەرن. منیش لە ئەو جۆرە کەسانە نەبووم. سەربازی بو دەولەتی پاکێرکەری (بە عەس) بکەم و دژی کەلەکی خۆم، چەک مەلکرم!

له لایه کی دیکه شهوه. (سه لاج) ی برام، پیشمه رگی (یه کیتی) بوو، به سهریان هاتبووه وه، نامه یکی (نازادی) بو هینابووم، بوی نووسیبووم: خوت فریای خوت نه گوی، کهس فریات ناگه وی، گهر ناته وی، بیته دهره وه، نهوا له (سوله یمانی) دامه نیشه و بو شویتنگی دیکه برو، هر به نامه که پدا زانیم، له گهل (یه کیتی) زور نا کوکن و نهنگیان پین هه لجنیون، پیدان لی کردوونه ته کهوش و به یانه وی، سهریان پین شو رگه ن، به ناچاری ماومه خوم شارده وه، له شوینه گشتییه کان، زور خوم دهرنه ده خست، به روژ له زانگو نه ده جوولام و تا کاژیری (5) ی ئیواره، کارمه کرد ئیواراتیش له خویندنگی شه، ولنه ی کیمبام به یولی یهک ده گوتوه. پاشان له نهویشه وه، له گهل هاوریکاندا شه که مان له یانه ی فرمانبهران به سه رده برد دوا یی دمروشتمه وه و هر شه وی له مالی دمنوستم، به لام به زوری، له مالی (شوانای) هاوریم و له (سه رچنار) له مالی مام ده مامه وه!

له بهر نه وه هیچ چارم نه ما و بریارمدا، خوم به کلایکه مه وه و بهمه دهره وه، هه موو شتیکم له نیوشاردا برانه وه، ترومبیله کهم فروشت، نه و په رتووکانه ی له نیوشاردا کوم کردبوونه وه، له گهل (مه لاشولن) دا، بو مالی هاوریککی دیکه کواستمانه وه. (مه لاشولن) م به (مژده تایه ر) ناساند، تا دوا ی من، پیوهندی نیوشار و دهره وه نه پچری، (مژده) له جینی من بوو به لپه رسراوی لقی (سوله یمانی) و هه موو شته کانم دابه، له گهل (ناوات) پشدا ریککه وتین، بهینه دهره وه، نهویش له گهل بی و یارمه تیمانیدا، به لام سه باره ت نه و بریاره ی خوم، هیشتا به براده رانی سه رکردایه تیم نه گوتبوو!

من له نه م بیر کردنه وه و نه گبیر کردنه ما بووم، که چی له پر له (شاربازی)، شتیکی زور ناخوش و دلته زین روویدا، هه موو نه خشه و پلانه کانی منی، به جاری گوری، وهک ده لین: ریسه که ی کردمه وه به خوری! چونکه (یه کیتی) و (پاسوک)، په لاماری به ککیان دا، ده میان به خوینی یه کدی سووربوو، سه ری دونیان له (پاسوک) هینایه وه یهک!

شهری نیوان یه کیتی و پاسوک

نه وه تی (پاسوک) و پارته کانی دیکه له (یه کیتی) جیابوو بوونه وه، نه دمانی سه رکردنه تی (یه کیتی) ده یانویست، هه موو (کوردستان) به گشتی و شاری (سوله یمانی) به تایه تی کونترولکه ن، به ته نیا هر خویان هه بن، هیچ کهس و لایه نیککی دیکه نه بن، هاو به شیپانیکا و ریی کهس نه دن، چالاک ی بنوینی، نه مهش تیرانی نیکی تونده روانه ی په رگیرانه بوو. نه و کاتهش سه رده می که شه کردن و به هیزبوونی (پاسوک) بوو، لاویکی کور به پروه ری زور، رویا تیکر دبوون و کاریانده کرد، روژ به روژ په ریه ده سه ند و زیاده کرد، لای جه ماوه ری گهل ریزیکی تایه تی یان هه بوو، به تایه تی هیشتا (پاسوک) له جه نگی چه پالی

نیوخووه تیوه نه گلابوو. سهرانی (یه کیتی) اش ده میبوو، خویان له هاو بییرانی (پاسوک) ده خواردووه و دانیان لی ده کروشتن، چونکه سهرکردایه تی (پاسوک)، زور نازایانه و بهراشکاو، له بلاوکرلوه کانیا ندا دزی جهنگی کوردگوژی، دید و بوچوونی خویان دهردهبری، کاره خراپه کانی (یه کیتی) پان له فاوده دا و پیومندیشیان له گهل (هاری)، زور یاشبوو. ههروه ها له نیوشاریشدا، کومه لی چالاکی سهریازیان نواندبوو، دهسیکی باشیشیان له کادیره کانی (به عس) و هیندی خو فروشی کورد وه شاندبوو، خویندکاره کانی زانگوشیان فراندبوو. نه مانه هه موویان پیکه وه، ده لاقه به کی گه وره یان، له پیومندیه کانی نیوان (پاسوک) و (یه کیتی) درووستکردبوو!

له بهر نه وه بو بیانوویهک ده گهران، تا په لاماری (پاسوک) یش بدهن، له ههر گوندی، هاو بییرانی (پاسوک) ی لی بووایه و قسه یان بۆ خه لک بگردایه، نهوان دهچوونه سهر خه لکی گونده که، ههره شیان لی ده کردن و دهیانگوت نایی، ریزیان لی بگرن، نانیا ن بدهنی و گوی بو قسه کانیا ن رادیرن. بلاوکرلوه کانیا ن بهیراندن، نهو درووشمانی به ناوی (پاسوک) پشه وه، له سهر دیواری مزگه وتی گونده کان ده نووسران، هه موویان ده کوژاندنه وه، به کورنیه که ی، تهنگیان پین هه لچنبیوون و دهیانویست، په و بالی (پاسوک) بگن و توانای فرینیا ن نه هیلن!

(فارس، بیستوون و دارا، سی پشمرگه ی (پاسوک) بوون، له نیوچه ی (شارباژیر) له گوندی (مامه خه لان) بوون، ابیستوون) پشمرگه به کی لاوی تازه پیکه یشتوی نازی جهربه زه ی ده سوو شینی (پاسوک) بوو، به (بیستوونه سووری ناسنگر) ناسرابوو. له نیو شاردا سی جار، ده سی له هیزه کانی دوژمن وه شاندبوو، سهرانی (یه کیتی)، به نهو جوړه چالاکی و نه بهردانه، زور تهنگه تاو بوو بوون و تهنگزه گرتیوونی، وایانده زانی، له ناوبانگ و دهسلاتی نهوان که ده کاته وه، یا (کوربستان) و شوږشه که ی، تهنبا مولکی نهوانه، هیچ گرووپ و پارتیکی دیکه ی رامیاری نایی، بی پرسی نهوان، نهو جوړه کارانه بکا!

له بهر نه وه رۆژی (24 6 1981)، هیزیکی (یه کیتی) ژماره یان (36) پشمرگه بوو، له گوندی (مامه خه لان) نوزیبوویان نه وه، په لاماریاندا بوون، (فارس) و (بیستوون) پان کوشت بوو. (دارا) اش منالکاربوو، رایکربوو، خه لکی گونده که به زه ییان پندا هاو بووه وه. دلپیره یه ک له نیو کادانی ماله که ی خویدا شارده بوویه وه. پشمرگه کانی (یه کیتی) اش، زور به دوایدا گه رابوون، به لام نه یان دوزیبووه وه. پاشان (دارا) خوی دهر باز کردبوو، خوی گه یانده بووه گوندی (گهره دی)، رو دیا ره که ی بو ملازم (که ریم) و نهوان گیرابووه وه. نهو کاته زور به ی نه نامانی کومیه تی سوپایی نه قسه ره کان (که ریم، شوان، سه یفوللا و نه سره دین)، له نهوی بوون، نزیکه ی (60) پشمرگه شیان له گهل بوو. کانی پشمرگه کان

گوښيان له قسه کاني (دلرا) بووبوو. هه موويان گوښوويان: يا چهک ښه نښين، يا ده بې،
تولې هاوښه کاتمان بکه بنه وه. گه ر نښته هچ نه کين و بڼه نگين، پښمه رگه کاني
(په کيتي)، سوارۍ سرمان دهين و هه موومان ده کوژن. پاشان هر (4) نه فسرده که
کوښوويو بڼه وه و برياريان دابوو، تولې (فارس) و (بيستون) بکه نه وه.

پښمه رگه کاني (پاسوک)، شهو له نيو گونده که دا نه مابوونه وه، به لکوو ځنواره به چپا که ي
پشت گونده که دا سرکه و تېوون و له نه وي مابوونه وه. ماموستا (جهمال) ناوي،
لښر سوارۍ ده سته ي که ي پښمه رگه ي (په کيتي) بوو. (6) پښمه رگه ي له گه ل بووبوو،
له نيو شاري (سوله يمانې) که رابوونه وه و له (که رده ي) لاباندابوو، روژي (25، 8، 1981)،
پښمه رگه کاني (پاسوک) هر چوارده وري گونده که يان گرتېو، لښان بووبوو به شهو، له
نه جامدا (جهمال) و پښمه رگه کاني (په کيتي) و پښمه رگه ي که ي (پاسوک) پښ کوژدابوو.
نهم هه واله جه رگېر، به هه موو (کوردستان) ډا بلاو بووه وه. کومالانې خه لک بي نه وه ي،
کوي به نه وه بدن، له سر چي بووه و کي ده سپښه رېووه، جکه له (پارتي)
دووشه شيان بوو، په کسر زور به ي هره زوري ډوله کاني کورد، دژي نه و کار دانه وه ي ي
(پاسوک) ده ستانه وه. سرکر دايه تي (په کيتي) اش نياز يان دابوو، پښمه رگه و نه دناماني
(پاسوک)، به په کجاري له نيو بېرن و پاکتاو پانگه ن بويه فرمانيان بو هيزه کانيان ده رگړد،
له نيو شار و شاخ، هه رده شي مهرگ له هه موو نه دنامان و پښمه رگه کاني (پاسوک)
بکه ن، تا وازيښن. کار له گه ل (پاسوک) نه کين و دانښن، گه ر وازنه هښن، هه موويان
بکوژن!

به راستي، کاتي نهم هه واله جه رگېر ده بښت، بي نه وه ي هښت، هه موو ډه هه نده کاني نه و
کاره ساته بزانم، به جاري تاسام، ورېووم، نه ژنوم شکا و جه رگم برا! چونکه نه وه ي من
لښي ده تر سام، زور خراپ ډوويدا. ناخر هه ميښه له نه و نامانه ي بو سرکر دايه تيم
ده نارد، هه موو جاري پيم له سر خالي دانه گرت، نو وپاره مده کړده وه و ده منووسي: به
هچ شيوه يه نابې، (پاسوک) خوي له قهره ي جهنگي نيوخوي نيوان (پارتي) و (په کيتي)
بدا و ده بې، دوستايه تي هه موو لايه نه کان بکا، ډولي مامه ي رېشسي بيښي و هه و لښکي
زوريان له گه ل بدا، کوتاي به نه و نا کوکي و جهنگه نيوخوي يه نيوانيان بيښن. چونکه
نېمه خومان به نه ته وه يي ده زانين و خه لکي نه ته وه يښ هه رگيز نابې، به شدلري نه و
جوره جهنگه چه په لانه بکا و ده سي به خويښي براکاني خوي سوورې!

به لام تازه کاره ساته که ډوويدابوو، منښ نه مدد زاني، چون وه لامې خه لک بده موه.
سهر نه وه بوو، زور به ي خه لکي (سوله يمانې)، جيا وازييان له نيوان (شيخ مه سووري
شيخ که ريمي هه فيداي پاريزه ري سهر به (حسک) و (شيخ مه سووري شيخ که ريمي

حفیدای نه‌فسری نه‌دامی سه‌رگریه‌تی (پاسوک) یا نه‌ده‌کرد به خوږای تاوانباریان ده‌کردین و زور بیوژدانانه، تفهنگیان به تاریکه‌شوه ده‌تا و ده‌یانگوته نه‌م رووداوه، ده‌سی (شیخ جه‌عفر) ی پاریزگاری (سوله‌یمنی) تب‌ا ه‌یه، چونکه خالی (شیخ مه‌نسوری حفیدای پاریزه‌ربوو، رایانده‌زانی، نه‌ویش (پاسوک)، یا ه‌ردوکیان په‌ک که‌س!

له ه‌مووشی سه‌یرتر نه‌وه‌بوو، ینش نه‌وه‌ی نه‌و کاره‌ساته روویدا، نامم بو باپیرم برده‌بوو، یارمعی (پاسوک) یدا، نه‌ویش بریارینا‌بوو، زمکاتی نه‌و ساله‌مان بداتی، به‌لام دوا‌ی نه‌و رووداوه، سه‌رم لی دایه‌وه و داوای یارمه‌تیبه‌کم لی کرد، مامه (به‌کر)م کوتی: باشبوو، دواکوتی و زمکاته‌که‌مان به نه‌و پیاو‌کوژانه نه‌دا، چونکه (7) پېشمه‌رکه‌ی (یه‌کیتی)، به ده‌سی نه‌و جاشانه‌ی (شیخ جه‌عفر) شه‌هیدبوون، نیمه‌ش په‌شیمان‌بووینه‌وه و یارمه‌تییان ناده‌ین.

به‌راستی، دوا‌ی نه‌و کاره ه‌له‌شه‌یه‌ی، نه‌و براده‌رانه کردیان، په‌ک که‌س ناماده نه‌بوو، نک ه‌ر یارمه‌تیمان یدا، به‌لکوو تنانه‌ت دانیکی خېزیشمان پیدابن، منیش پیتاک کوکرده‌وه‌که‌م وه‌ستان، ه‌رچی چونی بوو، له (700) دینار زیاترم یو کونه‌کرایه‌وه، کاتی رویشیشم، پاره‌که‌م نا به (مژده تایه‌را، بویان بنیری،

ناگادار‌کرده‌وه

ملازم (عومهر)، لیبرسراوی بیرو‌ی سه‌ربازی (یه‌کیتی) بوو، به‌په‌له نامبه‌کی بو (مازنی عوسمان فایه‌قی) ه‌اوریم نارد‌بوو، ناوای لی کرد‌بوو، من و (شوان‌ای برای ناگادار‌کانه‌وه، ناگامان له خرمان یی، تا ده‌رم، چاکه‌ی نه‌و پیاوه کو‌رد‌په‌روه‌رم بیرنا‌چیته‌وه و دوا‌ی راپه‌ربنیش، شه‌وی له (له‌ندن) پتکه‌وه‌بووین، زور سو‌پاس‌م‌کرد و کوتی: من ویستومه، له نه‌وه زیاتر، خوین نه‌رژ‌ی!

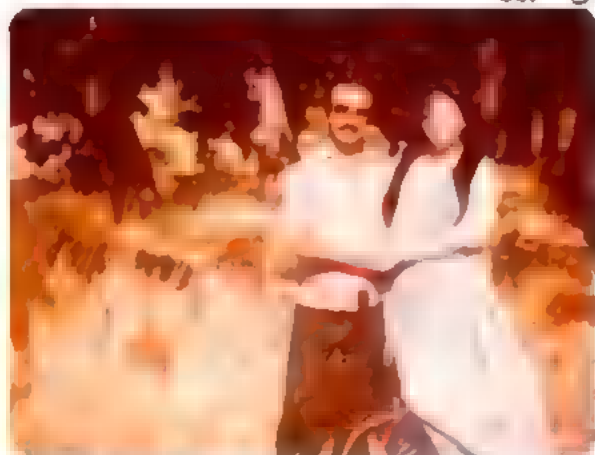
چکه له نه‌وه‌ی نه‌و کاته، (شیخ ناسری حفید)، له ده‌ره‌وه‌بوو، هینشتا خو‌یان له‌سه‌ر هیچ لایه‌ک ساغ نه‌کرد‌بووه‌وه، به‌لام دوستایه‌تی له‌گل (یه‌کیتی) یدا ه‌ه‌بوو، روژ‌ی کویی لی ده‌ین، له چا‌یرمه‌کی (نه‌وشیروان مسته‌فاد، هیندی نه‌دامانی سه‌رگریه‌تی ناوای من ده‌مین و ده‌لین: (شیخ موسین)، لیبرسراوی ریک‌خسته‌کانی نیوشاری (پاسوک) و ده‌ین، بکوژ‌ی، (شیخ ناسرایش وه‌ک دوستیکی (پاسوک) و ه‌اوریه‌کی نزیکی خوم، به‌په‌له خوی گابانده‌بووه (نازاد)، نه‌و ه‌واله‌ی یی را‌که‌یان‌بوو، کوت‌بوو، وه‌لامی بو بنیرن، ناگای له خوی یی و تا لایه‌به‌لایه‌کا ده‌کوی، ماوه‌یه خوی بشاریته‌وه، چونکه (یه‌کیتی) ده‌بکوژ‌ی!

بی ترومبیل هیچم بو ندهکرا، چونکه نهمدهتوانی، نیشهکانم به په له راپه رېتم، له نهوه ش دوترسام، گهر بهی بگهریم، له کولانی یا له سر جاده یهک، منالی بیزن و به فیشهکی سارمکاتهوه، له بهرنهوه خیرا لارایهکم له خوالیخوشبوو (له تیفی حاجی فهدج)ی هاوریم کری و کوتی: هر کاتی ویستت، بیفروشیتوه، خوم لیت دهکرمهوه، نهو ماوهیهی له نیو شاردا بووم، هه موو نیشهکانی خومم پی جیجیچکرد.

روژی (1. 7. 1981)، به په له نامه یهکم بو سرکردایهتی نووسی و به (مهلاشوان)دا ناردم، تا بزاتم، هوی راسته قینهی نهو کلر هساته چی بووه؟! نیازی چیان هه په؟! بوم نووسی بوون: هه په یهکی زور گهرمتان کردووه و گهلی سرزمشتم کردبوون، نیوه له بری دوو پیشمه رگه ی (پاسوک)، جهوت پیشمه رگه ی (یهکی تی)تان کوشتووه! نه مه هر له توله سندنه وهی تیرمه گری ده چی، له بری مریشکی، مانگایهک بکوژنهوه! به لام به هیچ شینویه، دهنگ و رهنکی (مهلاشوان) نه بوو، له بهرنهوه له تاواندا، هم بوئنه وهی سورانیکی (مهلاشوان) بزاتم، هم هه والی بییستم و بزاتم، پلانی داهاتووی هابیرانی سرکردایهتی چیه، بریارمدا، سهری له (سیتک) بدهم.

گهزان به دوای هابیراندا

روژی (4. 7. 1981) بوو، به ناوی سهیرانهوه، (ئاوات)ی دهزگیرانم و مالی خوشکم، له گهل خوم برد و چوین بو دهو روبه ری (سیتک)، له نهو ناوه دلبه زین و به ناوی وینه گرنهوه، خومان سهرقا کردبوو، تا یهکی په یاد دهی، هه رچه نده نهمه زانی، پیشمه رگهکانی (پاسوک) له کوین، به لام زور بهی کات، له دهو روبه ری (سیتک) و سهری (دووکانیان) بوون، بیرم له نهوه کردهوه، به لکوو له ین دهو هنیگهوه، پیشمه رگه یهکی (پاسوک) دهه ری و بیانینیم، تا هه والی بزاتم، زور چاوه ریمکرد و گراین، هیچ که لکی نه بوو.

نهم وینه په نزدیک گوندی (سیتک) کیراوه، دوا ی نه وهی (ئاوات)م نیشانه کردبوو.

بهلام پیش نهوهی بگهینه (سپتهک)، پیشمه‌رگه‌یه‌ک به جلبک‌انیکه‌وه، ده‌سی لی ٲاکرتم، دیاربوو، به‌نزینی ده‌ویست. هر له دووره‌وه ناسیمه‌وه، (نارلسی حه‌مه‌لاو) بوو. نهو کاته پیشمه‌رگه‌ی (حسک) بوو. کاتی خوی سالی (1974)، له هیزی (خه‌بات) ٲیکه‌وه پیشمه‌رگه‌ بووین، دایه‌زیم و یه‌کدیمان ماچکرد. هه‌والی براده‌رانی (ٲاسوک)م لی ٲرسی، کوتی: دوی نهوه‌ی له‌گه‌ل (یه‌کیتی) تیکچوون، هه‌موویان بو سه‌رکردایه‌تی گه‌رانه‌وه و کەسیان له نه‌م ناوه‌ نه‌مارن. ئیدی به‌ ناو‌میدی له ٲیی (دوو‌کاتیان)ه‌وه گه‌رامه‌وه!

نامه‌ی ملازم مه‌نسور

(مه‌نسور)، نامه‌ٲه‌کی بو ئاردم و نووسی‌بووی: من له نه‌وی نه‌بووم و به‌ هیچ شینه‌یه، ئاکام له نه‌و کرشتاره‌ نییه، گه‌ر له نه‌وی بوومایه، نه‌مه‌ه‌یشت، نه‌و کاره‌ ٲووبدا. به‌لام سه‌بارته‌ ٲلانی ناها‌توویان و چون چاره‌سه‌ری نه‌و گرفته‌ گه‌وره‌یه ده‌کن، ه‌یچی بو نه‌نووسی‌بووم!

منیش تا ٲوژی (11، 7)، چاوهرینی (مه‌لاشوان)م کرد. به‌لام هیچ ده‌نگی نه‌بوو. ئیدی هیوا‌براو‌بووم. له‌به‌ر نه‌وه سه‌رم له مالی باوکی دا، باوکی به‌ دوو‌چاوی ٲر له فرمیسکه‌وه کوتی: (که‌مال) ٲوژی، تازه‌ ناگه‌ٲه‌ته‌وه، منیش دل‌نیام‌کرد و گوتم: مه‌ترسه، دیته‌وه. که هاته‌وه، ٲیی بلی: ماموستا (حوسین) هاتبوو، چاوهرینه‌کا.

نه‌و براده‌رانه‌ی (یه‌کیتی)، زور به‌ هه‌له له (ٲاسوک) تیکه‌بشتبوون، وایانده‌زانی، هه‌رچی ٲوژی له ٲوژان سووکه‌ ٲیوه‌ندیه‌کی له‌گه‌ل (کاژیک)دا هه‌بووی، نه‌ته‌وه‌ٲه‌یانه‌ ٲیو‌بکاته‌وه و له‌گه‌ل خویاندا نه‌بی، ئیدی نیسته‌ له‌گه‌ل (ٲاسوک)دا کارده‌کا! بویه کومه‌لی نامه‌یان، بو‌چه‌ن که‌سیکی وه‌ک (اشوانی عوسمان فایه‌ق، کاوسی عه‌زیزبه‌ک، عومهری حه‌مه‌شه‌مه‌یی ...) نووسی‌بوو، هه‌ره‌شه‌یان لی کردبوون، ولز له (ٲاسوک) ٲیئن، نه‌گینا ده‌یان‌کوژن!

له راستینا، ه‌یچیان کاریان له‌گه‌ل (ٲاسوک) نه‌ده‌کرد. گه‌ر (کاوس) و (عومهر)، ٲوژی له ٲوژان (کاژیک) بووبن، نه‌وا (شوان) نه‌ک له (کاژیک) و (ٲاسوک)دا نه‌بوو، به‌لکوو هه‌رگیز له هیچ ریکه‌ستنیکی دیکه‌ی کوردی، (کوردستانی) و (عیراق)یشدا، کاری نه‌کردوه!

بهرمه‌له‌وروو‌ٲا

هر له نه‌و ٲوژه‌ی (سه‌رومت) ولاتی به‌جیه‌بشتبوو، له (نه‌مسا) گیرسابووه‌وه و جیک‌ٲیروبوو، ٲه‌ٲه‌ٲه‌ٲه‌ نامه‌ی بو ده‌ناردم و هانیده‌نام، به‌ره‌و (نه‌وروو‌ٲا) بکشیم و خوینده‌که‌م ته‌واکه‌م، هر زوو ٲیی ٲاگه‌یاندم، له (یه‌کیتی سو‌فیت) به‌لینیاناره، چه‌ن

کورسییه کی خویندنیان بدهنی. منیش دواي نو دپو دواوانه، په کسره له چوونه دمره وه په شیمانپورمه وه و بریارمدا، تا زووه خوم رزگارکم و بهره دهره وهی ولات بروم. کاتی له نهوی همور شتیکم بو دپو دپته وه، نو کاته بریاری ته واویدم.

له نو کاته دا، بریاری گواسته وهی زانکو دهر چوویو، له همور کولیژ و به شه کاند، لیژنه ی گواسته وه دامه زرابو. منیش نه نامی لیژنه ی به شه کی خومان بروم. به هیچ جوړی، موله تیان به کس نه دما، به هیچ لایه کدا پروا. په نام بو ره وانشاد دوکتور (خسره و شالی) برد و زور به ناشکرا، همور شتیکانم تیگه یاند. نهویش کوتی: نورمراوی بنووسه، یا سروکی بهش واژوبکا، تا له دواوژدا، تووشی کیچل نه بم. منیش هر شو روژه، داواکاریه کم نووسی و بردم بو سروکی به شه که مان، دوکتور (خالید) هر خویندیه وه. کوتی: نه که ی نه گریسته وه، تو ماموستایه کی باشی، به لینت دده می. سالی دها تورو، یارمه تینه دهم و له ماستر وهرگیری.

منیش کوتم: من چون زانکو به جیدلم، تنیا موله تی یه کم مانکم دهری و بو مانگی ههنگونی، دهچم بو (بولکاریا)، نیدی په کسره رازیوو.

دوکتور (خالید) واید مانی، له بهرنه وه بو دهره وهی ولات هه لدیم، چونکه له ماستر وهرنه گیراوم. نهیده زانی، له چی دهرسم و له تاو چیدیکه راده کم! ناهه فی ناگرم، به نو چه شنه بیربکاته وه. چونکه کس هیچی له من نه دیوو، هیچ جوړه به لگه یه کیشم. به دهسه وه نه دابوو. جکه له نهوه ی (4) جار تاقیرکړنه وهی ماسترم، له زانکوی (سوله یمانی) بابو، (7) جاریش له به شه کی خومان وه، ناوم بو سروکایه نی زانکو و شالبارگی خویندنې بالا له (به غدا) نیررابوو، تا په سندی خویندن له ولاتیکی دمره وه په یداکم، به لام همور جارمکان وهرنه گیرام و هر وه لامیشیان نه دامه وه، وام لیها تپوو، له سر په تکررته وه راهاتپووم و هاوریکانم پپیان ده کوتم: مه گر (11) ی نازاریکی دیکه بپته وه، له ماستر وهرگیری. نه کیفا له نهوه پتر، پپویست ناکا، خوت ماندووکه ی!

پاشان دوکتور (خالید)، داواکاریه که می واژوکرد، دوکتور (خسره و) بیش زور دپواوانه، یارمه تیدام و له بری راگری کولیژی کشتوکال و سروکی زانکو، خپرا کاره کی بو راهه راندم.

چهن جاریکی دیکه ش، نیشم به دوکتور (خسره و) بووه، هر یارمه تیداووم. بو نمونه: سالی (1979)، دواوی بروانامه یه کم بو هاوریم (حه مقهره داخی - حه مدوستان) لی کرد، په کسره تیلیفونی بو تومارگی زانکو کرد و بروانامه که مان وهرگرت. سووریش دهیزانی، (حه مدوستان) دهچی بو دهره وه و ناگريسته وه!

هر شو شه وه، ترومبیله که به دراوسیکه ی مالی خه زوورم فروشت و همور نیشه کنم چپه جیکرد. به پانی هاوریکانم (شوانی عوسمان لایه ق، برامی حه مه علی، کاوسی

عزیز بهک، نیهاد محمود، سه‌روه عزیزت، ره‌فیی حه‌لواچی و سه‌رداری برای سه‌روهت، به دور ترومبیل، به‌رهو (موسل) به‌ریکه‌وتین، دایکم و باوکم و (ئاوات)، شهو له مالی ملازم (سدقی) هاویریم له (گوگجه‌لی) مانه‌وه. نیمه‌ش هه‌موومان چووینه ئوتیل و تا به‌یانی، پیکه‌وه دانیشترین و خواردمانه‌وه.

به‌یانی زوو، من و (ئاوات) له (موسل)، سواری پاسه‌گه‌وره‌کان بووین. له پنجه‌ره‌که‌وه چارم لی بوو، دایکم و باوکم له‌سه‌ر شوشته‌گه وه‌ستابوون، هه‌ردوورکیان ده‌گریان، چونگه ده‌یانزانی، تا ره‌وشی (کوردستان) واین، ناگه‌ریمه‌وه و یه‌کدی ئابینه‌وه! نیمه به پاس، به‌رهو (زاخو) ده‌رچووین، (شوان) و هاویری خوشه‌ویسته‌کانیشم، به ترومبیل به دواماندا هاتن. له (زاخو) نه‌وه‌ی پپووستیوو، هه‌ر زوو جیهه‌جیمانگورد و دوایش بو یادگار، (ئاوات) وینه‌یه‌کی گرتین.

وه‌ستاوه‌کان له راسته‌وه (سه‌ردار موحه‌مه‌د نه‌مین، حوسین موحه‌مه‌د عزیز، ره‌وانشاد نیهاد محمود نه‌مین، شوان عوسمان قایمق، برایی حه‌مه‌عه‌لی، دایشته‌وه‌کان (ره‌فیی حه‌لواچی، سه‌روهت عزیزت و کارس عزیز)، له بازگه‌که‌ی ابرایم خه‌لیل) گیراوه.

ناخر نهو سەردەمه، ههشتا هاوریهتی و دۆستایهتی. له نیو کورددا پیروزیوو، بایهخ و شوینی تاییهتی خوی مه‌بوو، هاوریکان به راستی هاورى بوون، له ناخی دلهوه په‌کچان خوشده‌ویست، دلسوزی په‌گدی بوون، کۆری روژی ته‌نگانه و لبقه‌ومان بوون، نه‌ک وه‌ک نیسته، هیچ جوهره پیوه‌ندییه‌کی دۆستانه‌ی پیروز نه‌ماوه، هه‌ر که‌سی خه‌می ژیا‌نی خۆیه‌تی!

پاشان مالاواییم له هاوریکانم کرد (اشوان) گریانى نه‌ده‌هات، به‌لام ده‌سی به‌چاویه‌وه گرێبوو، ده‌یگوت: (شېخه) گیان، لیمان نوورده‌که‌ویته‌وه، (نیهاد)یش گوتی: نا نا گوی مه‌ده‌ری و مه‌گری! منیش له‌لایه‌که‌وه دلم پرېوو‌بوو. له‌لایه‌کی دېکه‌شه‌وه، پېکه‌نینم به‌ قسه‌کانی (نیهاد) ده‌هات!

نیدی سواربووین و روژی (13. 7. 1981)، به‌ نهو شیوه‌یه، (کوردستان)م به‌جیه‌یشت، مالاواییم له هه‌موو ناسیار و شتی کرد. له کۆتروله‌که‌ی (برایم خه‌لیل) ده‌رچووین. هه‌ر له پرده‌که‌ی (زاخو) په‌ریته‌وه، پیمان نایه‌ نیو خاکی باکووری (کوردستان) و ده‌وله‌تی داکیرکری (توورکیا)وه، هه‌ناسه‌یه‌کم هه‌لکېشا و له دلی خومدا گوتم: ئوخه‌ی خوایه‌، چاک به‌هه‌رزان له ده‌س جه‌نگی چه‌په‌لی نیوخو و چنگوینیوکی خویناوی پر له قینی، نه‌و درنده‌ کنبیا‌نه‌ی (به‌عس) رزگارمه‌بوو. نای نازادی و سه‌ربه‌ستی، چه‌ن خوش و په‌روژن، بو دلبیا‌یی و هیمنی مرو، چه‌ن په‌یوێستن!

دواوته و پوخته‌ی مه‌یه‌ست

به‌شی هه‌ره زۆری به‌رگی دووه‌می بیره‌وه‌رییه‌کانم، باسی بزووتنه‌وه‌ی کوردایه‌تی و چالاکی رامباری. سەردەمیکی دیاریکراوی ته‌مه‌نی لاریتم ده‌کا و بو بیره‌وه‌رییه‌کانی بزووتنه‌وه‌ی کوردایه‌تیم ته‌رخانکردوو. بیره‌وه‌ری نه‌و سەردەمانه‌ی، که له نیوان سالانی (1970-1981)، کاری رامباریم کردوو و به‌سه‌ر (4) سەردەمی جیاوازا باه‌شم کردوو:

1. (1970-1972) له ریزه‌کانی (پارتی دیموکراتی کوردستان) کارمکردوو.

2. (1970-1975) له ریزه‌کانی ریکخه‌ستی (کلازیک)دا بووم.

3. (1974-1975) له ریزی شوێشی (11. 9. 1961) پێشمه‌رگه‌ بووم.

4. (1976-1981) له ریزه‌کانی ریکخه‌ستی (پاسوک)دا بووم.

به‌لام ته‌مه نه‌وه ناگه‌یه‌نی، ته‌م بیره‌وه‌رییه‌نه‌ میژووی سه‌رانه‌ری نه‌و پارت و ریکخه‌راوه‌ بیر، به‌لکوو ته‌نیا بیره‌وه‌ری و باری سه‌رنجی تاییه‌نی خومز، له سەردەمه جیاوازه‌کانی ژیا‌نی خه‌باتی نه‌ته‌وه‌یی و نیشتمانی خومدا تومارمکردوون. له هه‌مان کاتیشدا، وه‌ک چه‌مکی له میژووی تیکۆشانی نه‌ته‌وه‌یی و چالاکی رامباری که‌له‌که‌م وان!

زۆر کەس پرسباریانکردووه و به شیوهیهکی بەردەوامیش دەپرسن: بۆچی (پاسۆک)،
 ھەر لە ئەو قاوێغە تەسکەیی خۆیدا مایەو، پەلەپۆی ئەھاویشت، پیش نەگەوت و گەشەیی
 نەکرد؟ لە وەلامدا دەلیم: رەنگە ھە زۆربیی، بەلام گەر خۆیتەر بە وردی، ئەم نووسینە
 بخوینیتەو، باش لە ھەلسوگەوت و رەفتاری کادیرە پیشکەوتووکانی وردیتەو،
 سەرنج لە پیوەندی نیوان ئەنێلمانی سەرکردایەتی و باری دەروونییان بێ، ئەوا زۆر بە
 ئاسانی، وەلامی ئەو پرسبارانەیی دەسەگەوی و گەلی شتی بو پروندەیتەو!

بە داخووه. ئەو (9) ھاوپیڕەیی سالی (1976-1977)، لە ھەر سێ دانیشتەکانی یەگەمین
 کۆنفرانسی (پاسۆک) بەشداریبوو، ھەموویان ئەمان، بەلکوو چواریان (نازاد مستەفا،
 جەلالی حاجی حوسین، قانر مستەفا و سەرۆت موحەممەد ئەمین) کۆچیدیاریانکردووه
 و مالاواییان لە خاکی نیشتمان کردووه. بەلام جگە لە خۆم، ئەو (4) ھاوپیڕەیی دیکە
 (فەرھاد عەبدولقادر، شیرزاد فاتح، عیرفان عەبدوللا و لیوا مەنسور حەفید)، هیشتا لە
 زیاندا ماون.

ھیوادارم، ئەم بەرھەمە بە وردی بخوینیتەو، زۆر بە سنگبکی فراوان، بە دلبکی خاویز و
 بە وێژدانەو، باری سەرنجی تاییبەتی خۆیان دەربەرێ. گەر ھەلەیهکی تێداوو، بۆ میژوو
 بۆم راستگەنەو، یا گەر شتێکم بیرچوووو، بیرمان بخەنەو، تا وێنە راستبەنەگەیی
 (پاسۆک)، لەبەر چاوی دۆست و دوژمن، بە شیواوی و گەموکوورێ نەمینیتەو، وەک
 خۆی چون بوو، وا پیشانی خوینەر و نەوێکانی باھاتووی کورد بیری!

لە کۆتاییشدا دەلیم: ئەوێ تاگام لێ بوو، ئەوێ بیرم ماوو، زۆر راشکاوانە تومارم
 کردوون، نە غەدرم لە کەس کردوو و نە بە خۆرایش، بە شانۆپەزویی کەسدا ھەلمداو،
 سوپاس بو خوا، وێژانم ناسوردهی و درۆم لەگەڵ خۆدی خۆمدا نەکردوو!

ھەزلان سلاو، لە گیانی پاکی رەوانشادانی نەتەوێکەم بێ، سەرکەوتن و سەربرەزیش،
 بو ھیزی پیشمەرگە قارەمانەکانی (کوردستان) دەخوازم و ھیوادارم، ھەموومان لە
 سایەی دەسلەتایی نیشتمانپەرۆری ئلسۆزی کوردینا، بە نازادی و دیموکراسی، بە
 خوشی و سەربرەزی بژین ...

لەگەڵ ھیزی بێ ئەندازەمدا

گه لاوه ریوه کانی دره ختی ته مه نم

به رنگی دووم / به شی هه شته م

نه رشیفی به لکه نامه گان

به لکه نامه ی ژماره - 1

میژوری پیوه ندیکردنم به (کاژیک) هوه

لو لیزندی پیوه ندی کاژیک
 سده کی نهمه بهانه
 وه نوری نامه گرم که به به رواری ۹۷۰/۱۴/۱ بی گیشته وه
 زواری بی خوشحال بود که بتایید حق که نامه گرشا موری کاژیک پیوه بود
 که به ریشه نری وه لای نه بر میارنده به که نامه استم کاژیک
 ۱- که به به ارغ ۹۷۰/۱۴/۱۸ دا وانه (۱۰) مانگ پیش نیستا فرانیم
 براده ریکی دلسوزی قوم ~~کلیک~~ حال بکیم و نامه بیک پیوه کین کوما سا
 نه نه وه بی نوسی منیش که به ریشه وه که ماهه یل بود مه سولو کم به پیوه
 به بجا بود منیش به که تی نه وه به پیوه نه به بجا بود که به ریشه وه نامه گرم
 به نامه گرم به که تی نه وه به پیوه نه به بجا بود که به ریشه وه نامه گرم
 به نه مانگیک به سه نامه نه نامه که دا ویشته ۱۵ وه لای نه بود ۱۵
 براده به که نامه گری نوسیدور ۱۵ قادی (عای نوسید) که به در میوای
 (دار المصلحه) ۱۵ که به ریشه وه نامه به نامه وه به پیوه که به نامه
 بی نه کرد وه دام بی که یانه که خدمت نه به پیوه نه نامه گرم
 روای که به رواری ۹۷۰/۱۴/۱۵ دا ویشته که ویشا توای براده
 قری راجیشیق که ناوی (علیه السلام محمد الکر) بود وه نه درم دایه وه
 که به پیوه ندی پیوه به که به پیوه تی نه نمایانه توایم به نه بول
 نه نه به تی تری پیوه بکیم و چینه شانه به کیا نا که به نامه گرم
 و به براده ی ناو توای ریشه بیری یانه (نشره تصنیف) نه وه
 بکیم و نه نه تی دو کو تو نه به نامه به بکیم و بکیم بی نه کرا
 خیم

بەلگە نامىدى ژمارە - 2

نصای لیژنه‌ی بین‌رندی کازیک ساجارته به کوشتی (کامل جامل موختار)

کمر بستہ بنو کھور
جنگ میں ہو گا

لکھنؤ، ۱۰ دسمبر ۱۹۴۷ء

مسند و گنج گهری کا ایک حصہ

[illegible]

دوستداران و حامیانِ بزرگ کی جانِ خدا را

طی تردد معصوم و پاکبختی خرمی . سستی دلی و غم و غم

فوت مرده را یکی در دست انداز و در دست

کردند و به او و مردش هدیه دادند و او را گداز و غارت کردند.

بکری که از تنه یه سوزن کمر و بوقی نه دیویش و

موسسه تخصصی زبان و ترجمه

و ملات . تدریجی و فوری به خود پرورش دهند و طبعاً

پہلے یہاں سے۔ نیز ان کے ساتھ میرے بارہ اور مشورہ

به سندام بیرون می به عشق و لیله ی نایب و قوت

پاکستان کے دور میں پاکستان کے دور میں

بیت: ۱۰۰

۱- چنانچه در صورتی که در این مورد به نظر می رسد که

میرزا محمد علی خان

فہرہ ماہ منتہی میں یہ کہ (کوششیں) حاصل ہوتی ہیں

کافر کیلئے۔ جس کے بعد وہ دنیا جنت اور دوزخ کا بیان کرتا ہے۔

سرایا کو ملحقہ ہے۔ لہذا وہ درجہ اول کو ملحق ہے۔

بسم الله الرحمن الرحيم

مؤرخین کے ہاں جو کہ وقتیت و غیرت

۶ - حضرت امام که در آن وقت بودند در آن وقت پیشین

که گویا سرتیبه که در شرف است و بیست و پنج

۵۔ یہ بھی عقیدت رکھنے والے تھے کہ اللہ تعالیٰ کے ساتھ

تیسری نکتہ = در تہمت و تہذیب با بیرون کے مان پر لای

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered. This involves understanding the context and the specific requirements of the task.

وہ کہیں نہ کہیں اس کے لئے ہرگز نہیں ہے۔

[illegible]

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

۱- در صورتیکه در باره یکتا بودن
 حق مانع شود از وجود حق دیگر

نستون بیت پر کوز تر نالوں ناصق
حیدر بن ناصق دوسرا کوز دہار!

گروه و زنگنه و گسترده و گسترده
گروه و زنگنه و گسترده و گسترده

کازابلانکو

10/10/10

بەلگەنامەى ژمارە - 3

پرسەنامەى مەکتەبى یاریدەدەرى سکریتیری گشتیی (ی. ن. ک.)
سەبارەت بە سەرەخۆشی لە بنەمالەى (نۆرەى مام برایم)

الاتحاد الوطني الكردستاني

مکتەب

مەسئەلى الامین العام

ژمارە: ١٤٩

٢٠٠٨ / ٣ / ١٥

کۆتایی: ١٤ سەرۆک - ٢٧٠٨

مەکتەبى نوێنەرەکانى کوردستان

مەکتەبى

یاریدەدەرى سکریتیری گشتیی

بەناوی خۆای گەورە سەرەدەیان

پروژەى سەرەخۆشی

پەڕێز / بنەمالەى خۆنەخۆشیو (هەشال نۆرەى گەرم)

ئاسراو بە نۆرەى مام برایم پێشەنگەى دێزین و مەندونەناس

برای گات فرەدەیان کە بەکارەساتی دێزین گۆچی دواى کۆدووە

بەزەنەى گۆچی دواى خۆنەخۆشیو (هەشال نۆرەى) مە، کەتە بەمالەیدەکی ئاودارو

پێکۆشەرو نیشمان پەرورەر پەرور.

بەناوی جەنابی (مام جەلالەووە پرسەو سەرەخۆشی ئاراستەى بنەمالە کەتەان دەکەین و

ئاواکەرین لە خۆای گەورە سەرورەى هەموو لایەک بەدات و خۆنەخۆشیو بە هەمەشتی پەڕین

شاد بکات.

ئێنا فە وئنا ئێه راجەون

حمەى فرەج

یاریدەدەرى سکریتیری گشتیی

پۆ کاروباری کۆمەڵایەتی

بلاو کراوهی سهرکردایهتی کاتبی (کاژیک) دؤزی (25. 1. 1975)

بلاو کراوهی سهرکردایهتی کاتبی (کاژیک) دؤزی (25. 1. 1975)

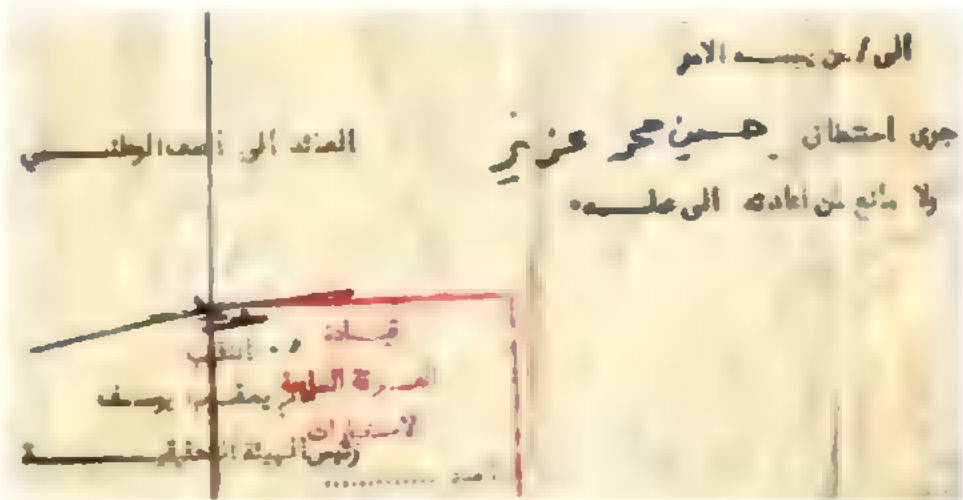
کوردی سهرکردایهتی کاتبی (کاژیک) دؤزی (25. 1. 1975)

بلاو کراوهی سهرکردایهتی کاتبی (کاژیک) دؤزی (25. 1. 1975)

بلاو کراوهی سهرکردایهتی کاتبی (کاژیک) دؤزی (25. 1. 1975)

به لکه نامه‌ی ژماره - 5

پسووله‌ی ئیستیخبارات

به لکه نامه‌ی ژماره - 6

برو امانه‌ی بهرجوونی زانکو

بە لىكە نامەى ژمارە - 7

كىيورد سىننى يۆكۈردە
كىيورد سىننى يۆكۈردە
بە كىيورد سىننى يۆكۈردە
بە كىيورد سىننى يۆكۈردە

الكاثريكنامه

فيلسوفى مەركەزىيە فى سىننى
الطبعة المهيبة الأولى

من منشورات القيادة المركزية
لحزب كادوك
١٩٧٩ - ١٩٨٢

KAJYKNAME

Wings of KAJYK Ideology

9. Arabic Edition

Booklet given out by the Kurdish

KAJYK Party

2500 n. - 1971 Y2

بەلگەنامەى ژمىرە - 8

سالى (1977) دامەزراندن له زانكو

بسم الله الرحمن الرحيم

الجمهورية العراقية

وزارة التعليم العالي والبحث العلمي

جامعة السليمانية

مديرية التسجيل العامة

المعذر / السيد

التاريخ / ٧ / ٨ / ١٩٧٦

السيد / السيد
.....

اشاره الى كتاب دراسة جامعة السليمانية / مكتب السيد الرئيس المرم من ١٨٨ في ١٩٧٦/٨/١
يرجى اطلاق من موقف من الخدمة العسكرية (معمر ، داود بدل نقدي ، معيل ، خاضع
للخدمة) ليتسنى لنا متابعة وزارة التعليم العالي والبحث العلمي لقرار. تعيقت في الجامعة .

علي احسان احمد حيدر

وهو السجل العلم

نسخة الى /

رئاسة جامعة السليمانية / مكتب السيد الرئيس - كتابكم اعلاه للتفضل بالاطلاع / مع الشكر
دائرة تسجيل
من الخدمة العسكرية علما بانته من مواليد
١٩٥٠

ملفة القوائم الشخصية

المصادرة

بسم الله الرحمن الرحيم
الجمهور الموقر

جامعة القاهرة

هباد، كلمة الزراعة

الذات الخمسة

العدد ١١٧ (ج ١) ٧٠٥

38,180,000.

میرزا محمد علی

الموتوع، ما سمر، ونسب

استناداً إلى ما جاء في الأمر القاضي الرقم ١٥٦٦ / ١٩٦٢ من ١١ / ١٢ / ١٩٦٢ الصادر
عن رئاسة النيابة / مديرية التفتيش / المذاينة التفتيشية رقم ١٠٠٠ / ١٩٦٢
بوجهته (بعد اختيار) في كل سنة .

باسم المملو اليه يوشيه تفرج
الاناس اجاراً من تفرج بهاسرتة

الذي تمرد فـكـر روفـي

والجهد

تصنيف: ١٩٨٥

— وزارة التعليم العالي والبحث العلمي / الجامعة الإدارية / مدينة الاسود

— وزارة المالية —

— وزارة التخطيط / البهاف: المركز لدراسات / دائرة الاحصاء الاجتماعي.

ميراثه في سوان الرقعة المأخوذة

— رفاة الجامعة / مكتب التوثيق —

— رئاسة الجامعة / كلية التربية / الذوات / مركز الجامعة / الشار العام

- رئاسة الجامعة / مدبره الذاتي / المـــــــــــــــــــــم

— رئاسة الجامعة / د. هبة العصبية

— رئاسة الجامعة / عبد مروة الأسماء / والتقدم

- وثيقة الجامعة / مدينة القدس

— رئاسة الجامعة / تنمية الاعمال والنفسية

بسم الانسحاب النهائي / علمتكم المودع في 11/11/1996 -

— شهد الذاتية

بـ الاشجار العربية

... لجنة الكتب والمصادر

الحمد لله الذي هدانا لهذا

به لگه نامه‌ی ژملره - 9

بروانامه‌ی خولی مه‌شکردن له (به‌غدا)

بەرھەمە بلاوگراوڤکانی نووسەر

زمانەوانیی

01. سەنیتەدی زمانەوانی و گەشتەنگانی زمانی کوردی، ج 1، سوله یمانی، 1999، ج 2، سوله یما، 2005، ج 591.
02. هیندی بابەتی زمانەوانی و وێژیی، بەرگی 1، ج 1، 2006، ج 297.
03. هیندی بابەتی زمانەوانی و وێژیی، بەرگی 2، ج 1، 2015، ج 204.
04. هیندی بابەتی زمانەوانی و وێژیی، بەرگی 3، ج 1، 2019، ج 202.

وێژە

05. یاقووت و زەرپووتی کوردیی، بەرگی 1، ج 1، سوله یمانی، 2003، ج 271.
06. یاقووت و زەرپووتی کوردیی، بەرگی 2، ج 1، سوله یمانی، 2004، ج 227.
07. یاقووت و زەرپووتی کوردیی، بەرگی 3، ج 1، سوله یمانی، 2007، ج 317.
08. یاقووت و زەرپووتی کوردیی، بەرگی 4، ج 1، سوله یمانی، 2013، ج 529.
09. یاقووت و زەرپووتی کوردیی، بەرگی 5، ج 1، سوله یمانی، 2015، ج 757.

پۆژگە نووسیی

10. پێنج کاتژێر ئەگەن برێم ئەحمەد، ج 1، سوید، 1995، ج 2، سوله، 1996، ج 3، سوله، 2002، ج 139.
11. نەمە یەکی درێژ بۆ ئەو شێوان مستەفا، ج 1، سوید، 1995، ج 2، سوله یمانی، 2006، ج 70.
12. خولانەوه ئە بارزە یەکی بۆشما، ج 1، سوید، 1997، ج 2، سوله یمانی، 2002، ج 165.
13. سنوورە ئەدەبەتگەکان مەشکەن، ج 1، سوله یمانی، 2003، ج 202، ج 2، سوله یمانی، 2004، ج 249.

یاد و بیرموری

14. مەسعوود موحەممەد و دوو دیناری دۆستافە، ج 1، سوله یمانی، 2002، ج 81.
15. شێرکۆ بێگەس، یاد و بیرموری، ج 1، سوله یمانی، چاپخانە سیما، 2013، ج 296.
16. بێرانی خوێن و بای مەزگ، ج 1، چاپخانە مۆکریان، هەولێر، 2015، ج 210.

17. گەلاور یونگانی درەختی تەمەنەم، ب 1، ج 1، چاپخانه سیما، سوله یمانی، 2015، ج 370.
18. دوکتیز کوردۆ ئەلی، یاد و بیرۆتی 46، سالی تەمەن، ج 1، سوله یمانی، چاپخانه کارۆ، 2017، ج 106.
19. گەلاور یونگانی درەختی تەمەنەم، ب 2، ج 1، چاپخانه کارۆ، سوله یمانی، 2017، ج 370.

ساتیر

20. بەنی لێکۆلینەوە و درەختە ئەک شۆپاندنی راستی، ج 1، سوید، 1996، ج 53.
21. خەڵدی بیرۆکی ژارۆیی، ج 1، سوله یمانی، 2000، ج 296.
22. دیدی نەتەوایی و نەتەوایی، ج 1، سوله یمانی، 2007، ج 336.
23. نووسەری ساختە، ج 1، سوله یمانی، 2008، ج 263.

کۆمەڵناسیی

24. رۆلی مەهتەبی بەمەلە ئە بەزانی پزگارییەکانی نیشتمانی کوردستان، ج 1، سوید، 1997، ج 2، سوله... 2001.
25. نێمە بۆ وایز، ج 1، چاپخانه سیما، سوله... 2003، ج 233.
26. دەربارە کێشەکانی غۆشەبۆستی و ژێنی هاسەری، ج 1، چاپخانه سیما، سوله یمانی، 2011، ج 100.

مێژوو

27. کورد و شۆرش و هەلی مێژوویی، ج 1، سوید، 1996، ج 2، کوردستان، 2000، ج 351.
28. پەیمانێکی بەش و بۆزێکی سوور، ج 1، سوله یمانی، 2003، ج 121.

جوگرافیا و جیۆپۆلیتیک

29. گەشتە سەرکێشەکانی کورد، ج 1، سوید، 1998، ج 2، سوله یمانی، 2000، ج 82.
30. شەکرە شارەکم سوله یمانی، ج 1، سوله یمانی، 2003، ج 151.

ڕامیاری و نەتەوایی

31. دەربارە پڕۆژەکی یەکنێتی نیشتمانی کوردستان، چاپی 1، سوید، 1994، ج 32.
32. دوا پڕۆژە، ج 1، سوید، 1994، ج 11.

33. پېنج وولارى غەمگىن، ج 1، سويد، 1994، ج 77.
34. دىموكراسى، ئايدۇلۇزىي و جەنگى نىوخۇ، ج 1، سويد، 1994، ج 84.
35. مىللىتىي ئايدۇلۇزىي لە كوردستاندا، ج 1، سولەيمانى، 1993، ج 2، سويد، 1995، ج 125.
36. ھىدراھىزم و دىولەتى ھىدرا، ج 1، سويد، 1996، ج 2، سولەيمانى، 1996، ج 3، سولە، 2004، ج 142.
37. ئۈجەلان ئەزىمىيىكى ئۆي و پەندى مىژۋىيى، ج 1، سويد، 1999، ج 2، سولە، 1999، ج 104.
38. ھەوت گوتارى قەدەغەگرا، ج 1، چاپخانى ئەزىمىي، سولە، 2004، ج 122.
39. بىرايەتى دىۋىنە، ج 1، چاپخانى سىما، سولە، 2005، ج 223.
40. كورد و كىشەي كەركوك، ج 1، چاپخانى سىما، سولە، 2005، ج 135.
41. دۈزەخى ژۇردەسى، ج 1، چاپخانى سىما، سولە، 2006، ج 189.
42. ھىندى پەتەي كوردگوز، ج 1، چاپخانى سىما، سولە، 2009، ج 204.
43. بىزۋوتلەۋى گۇبان پەرىو كۆي، ج 1، چاپخانى سىما، سولە، 2010، ج 90.
44. كىشەي كورد و ئايدىندى كوردستان، ج 1، چاپخانى سىما، سولە، 2013، ج 198.
45. غەمە گەورەمكى نىشتەمان، ج 1، چاپخانى كارۋ، سولە، 2019، ج 300.

★ ★ ★

بەرھەمەكانى داھاتوۋى نووسەر

- ئەۋرۇز و كورد
- ئايىن و ئەتمەۋىيەتى
- كورد و ئايىن
- مەلۇمەك لە خەرمانى بىرى ئەتمەۋىيە كوردى
- جىۋىۋىيەتىكى كوردستان
- كورد و بىزۋوتلەۋى دىموكراسى
- ئاگۇكى و ئاپكى لە مىژۋىي كورددا
- گەلۋىيەكانى دەرەختى ئەمەنم، بەرگى 3
- چاۋىيەكەۋتەمەكانم لە رۇژنامە و گۇنارە كوردىيەمەكاندا

★ ★ ★

بەرھەمە بۆلۈكراۋەكەنى نووسەر (1993 - 2015)

دوكتور حسين محمد عزيز

زمانه و نوبت میوز، روزنامه نوین، یاد و یخ عربی، صبح، کیهانهای، میز، جگر لکها و جیو پینیل، رایاری و ناله و بی

پوختەى ناسنامەى نووسەر

سالى (1950)، ئە شاربۇچكەى (يىنجويىن) ئەدايىكىبۇد. ھەموو قۇلغاڭەكانى خويىلدى، ئە شاربى (سولەيمانىيى) تەواۋىكرەدود. سالى (1976)، ئە كۈلىزى كشتوكالى زانكۈى سولەيمانىيى، بە پىلەى بەرز دەرچوود و ھەر ئە ھەمان كۈلىز، بە مامۇستا دامەزراود. پاشان ئەبەر گەلى ھۈى تايىدەتى. بۈۈى ئە دەرەۋىى ۋلات كەردود و ئە (يەككىتىيى سۆڧىت) گىرساۋەتەود. تا سەرەتاي سالى (1987)، پىروانامەى دوكتۇراى بە پىلەى بەرز، ئە زانستى كشتوكالدا ۋەزگرتەود. ئە سالى (1988) يىشەود. ۋەك پەنابەرى رامىيارى ئە (سويد) ژاۋد.

ھەر ئە سەرەتاي لاۋىتىشەود (1963)، ئە رىزەكانى (ى. ق. ك.) و (پ. د. ك. دا، تىكەلى كارى رامىيارى و خەياتى كوردايەتى بۇد. پاشان سالى (1970)، ئە رىزەكانى (كارىك) و (پاسۇك) دا، درىزى بە خەيات و چالاگى رامىيارى و نەتەۋىيى داۋد. تا دوا جاز، ئە سالى (1981) دود و تا نەۋرۇش، بە تەۋاۋى ۋازى ئە كارى پارتايەتى ھىتاۋە و ئەندامى ھىچ جۇرە پارتىكى رامىيارى ئىيە.

نووسەر تا ئىستە، بە دىيان گوتارى ئە رۇژنامە و گۇقارە كوردىيەكانى نىۋەود و دەرەۋىى ۋولاتدا بىلۈكرەدودەتەود. پىر ئە (50) كۈزى رامىيارى، نەتەۋىيى، زمانەۋانىيى، ۋىژەيى و كۈمەلايەتى، ئە ۋلاتەكانى (ئەۋروپا) و (گورستان) گرتەود. (45) نامىلكە و پەرتۈۋكى بىلۈكرەدودەتەود و بە ھەموۋىى (10. 502) لاپەرەى نوۋسىۋە.

سالى (2005)، بە يەكجارى گەراۋەتەود بۇ (گورستان)، ئە زانكۈى (سولەيمانىيى) بە مامۇستا دامەزراۋەتەود. سالى (2007)، سەرنووسەر و ئىپىرسراۋى زمانەۋانىيى گۇقارى (چەرمۇ) بۇود. كە گۇقارىكى ۋەزائەى رازاۋەى رەڭگىنى ئەگادىمىيى، كۈمەلايەتىيى و گەلتۈۋرىيى بۇو، ھاكەلتى زانستە كشتوكالىيەكانى زانكۈى سولەيمانىيى، بە زمانى كوردىيى دەرىدەكرە و تا سالى (2016) خانەتشىنكراۋە، (28) ژمارەى ئى دەرگەدودە. ھەرۋەھا ئەندامى دەستەى نوۋسەرالى گۇقارى (رىحانە) بۇو. كۈلىزى پزىشكى زانكۈى سولەيمانىيى، بە زمانى كوردىيى دەرىدەكرە و ئەبەر بى پارەيى، تەلىيا (2) ژمارەى ئى دەرچوۋ.

